

مہکتو و باتی

کاک نہ حمہدی شیخ

بہرگی یہ کہم

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیرهی پوشنبیری

*

خاوهنی ئیمتیا: شهوگهت شیخ به زدین

سهرنووسیار: به دران ئه همدد خه بیب

***

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولیر

مهکتور باتی

کاک نه حمەدی شیخ

به رگی یه کهم

مه لا عهبدو لکه ریمی موده ریس

له فارسییه وه وهری گیرا وه ته سه ر کوردی

مه حموود حه فید زاده

پیشه کی بو نووسیوه

تېببى: بەرگى يەكەمى ئەم كىتپە واتە بەرگى (۱ + ۲) ى چاپى يەكەمە

ناوى كىتپ: مەكتوباتى كاك ئەحمەدى شىخ - بەرگى يەكەم

وەرگىرانى لە فارسييەو: مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس

نوسىنى پىشەكى: مەحمود حەفید زادە

بلاوكراوەى ئاراس - ژمارە: ۸۳۹

پىت لىدان: كوردستان كەيفى + لەنجه مىرزا

هەلەگرى: شىرزا فەقى ئىسماعىل + فەرهاد ئەكەبرى

دەرھىنانى ھونەرىي ناوہ: كارزان عەبدولحەمىد

بەرگ: مەرىم مۆتەقىيان

چاپى سىيەم، ھەولير ۲۰۰۸

لە بەرپۆھەرايەتتى گشتى كىتپخانە گشتىيەكان لە ھەولير ژمارە ۱۶۸۱ ى سالى ۲۰۰۸ ى

دراوہتى

مەكتوبەكانى كاك ئەحمەدى شېخ

وانەيەك بۇ رېفۆرم و لىبېوردەيى و شكۆى زانايانى
ئايىنى لە كۆمەلگەدا

بۇ پېشەككى چاپى دووھى مەكتوبەكانى كاك ئەحمەدى شېخ، كە وەك نەوھى حەفید شەرەفى ئەوھم پى برا كە ھەول بەدەم جارېكى ديكە چاپ بكریتەو، حەزم كرد لە پېشەككى ئەم چاپەدا ئەو رېچكە تەقلیدىيە بشكېنم كە بۇ پېشەكى دەنوسریت، واتە لە برى ئەوھى باس لە ناوهرۆكى ئەو مەكتوبانە بكەم كە كاك ئەحمەدى شېخ نووسیون، ئەو وشانە دەنوسمەو كە دواى خویندەنەوھى ئەو مەكتوبانە لای من وەك خوینەر بەجى ماون، بۇ ئەوھى بزانین تا چەند دەتوانین بۇ رۆژگارى ئەمرۆمان سوودی لى وەربرگین و بەھەمان ئەو شیوازەى حەزرەتى كاك ئەحمەد كە توانى ھەم ئايىنى پىروۆزى ئىسلام بكاتە ھۆكارىك بۇ رېفۆرمى كۆمەلایەتى و چەسپاندنى عدالەتى ئىجتىماعى، ھەمیش كرديە ھۆكارىك بۇ بەزیندوو راگرتنى كولتور و زمان و بەھا پىروۆزەكانى نەتەوھى كورد.

حەزرەتى حاجى كاك ئەحمەدى شېخ «كە ھەموو خەلكى كوردستان و ھەوادارانى تەرىقەتى قادرى بەو ناوہ ناوى دەھینن» يەكەم خەسلەتى بەرزى ئەوہ بووہ كە توانى ئايىنى ئىسلام بكاتە سىمبول و رېنیشاندەر و ھۆكارىك بۇ چارەسەرکردنى كېشەكانى كۆمەلگە بەگشتى، بەجىاوازی ھەموو ئەو ئاينانەى كە بېجگە لە ئايىنى ئىسلام لە كوردستان بەگشتى و لە ناوچەى سلیمانى بەتایبەتى ھەبوون، ئەم تېگەیشتنە بەرزەى بۇ ئايىنى ئىسلام بووبوو ھۆكارىك كە ئىسلام وەك رووناكى و رېگەنیشاندەر و ھەوینى لىبېوردەيى و پىكەوہ ژيانى پىكھاتە جىاوازەكانى كۆمەلگە سەپىر بكریت.

پرسىارىك لیژەدا سەرھەلەدەت، ئایا كاك ئەحمەد فەرمانرەوا بووہ و بەزەبرى دەسەلات تۋانویوہتى ئەم شیوازە پیاوہ بكات تا بانگەواز و فەرمان و رېنویینیەكانى ئايىنى پىروۆزى ئىسلام لە دل و دەروون و رەفتارى رۆلەكانى موسلمانى كورددا جىگىر بكات و بسەپىنى؟

بىگومان دەلېین نەخیر... كاك ئەحمەدى شېخ نەك ھەر فەرمانرەوا نەبووہ، بگرە ھەموو كات بۇ داكۆككردن لە مافى خەلكى ھەزار و لىقەوماوان و زولم و زۆردارى و ئەو

ستەمەى بەھۆكارى نەتەوہ و ئاين دژ پيادە كراوہ، كەوتووہتە بەرەى دژى دەسەلەت، بەلام ئەوہى وەك وانە و پەندىك بۆ سەرجهم زاناينى ئاينى ئىسلام لەم سەردەمەدا گرینگە ئەوہىيە، كە دەسەلەت نەيتوانيوہ ئەم ھەلۆيست و ئاكارانەى كاك ئەحمەدى شىخ بەئاشكرا رەت بكاتەوہ، لە كاتىكدا بيجگە لە عەساكەى دەستى و ئىلھامى قورئان و ئىسلام و خوښەويستە لە بن نەھاتووہكەى لە ناو كۆمەلگەدا خاوەنى شتىكى ديكە نەبووہ.

ئەم مەكتووہانە پيمان دەلالت: ئاين و زاناينى ئاينى ئەركيان ئەوہىيە كە فەرمانەكانى خواى گەورە و پيغەمبەرى گەورەى ئىسلام بگەيەنن و لە ھەمان كات نەھيئل دەسەلەت بەرەو زولم و زوردارى ھەنگاو ھەلبگرىت، ھەر و ھەر پەھەندىكى ديكەى پڤ حىكمەتى تيگەيشتنى كاك ئەحمەدى شىخمان بەو ئاراستەيە بۆ دەردەكەويت كە شكۆى ئاين و زاناينى ئاينى ئىسلام لە دەردەوہى دەستەلەت و خو بەدوور گرتنيان بۆ گرتنە دەستى دەستەلەت رەنگ دەداتەوہ و ئەركى گرینگ و پيروزى زاناينى ئاينى بەھەولدان بۆ عەدالەتى ئىجتىماعى و لىبووردەيى و پيگەوہ ژيان بەرجەستە دەكات... ھەر ئەمەش پيگە و مەقامى كاك ئەحمەدى گەياندبووہ ئەو ئاستەى كە مەسىحى و جولەكەكانى ناوچەى سلیمانى ئەويان بەو چەترە دەزانى كە لە ئازارى كەسانىكى نەفام بيانپاريزىت كە بەھۆى تينەگەيشتنەوہ لە گەوہەرى ئاين بەچاويكى كەم سەپريان دەكردن.

تيگەيشتن و تىروانىنىكى ديكەى كاك ئەحمەدى شىخ بۆ قورئان و ئاينى ئىسلام بەوجۆرە بووہ، ئەم قورئانە كە پەيامى پەروەردگارە بۆ مروڤايەتى و بەرپيگەى فەخرى كائينات حەزرەتى محەمەد مستەفا (د.خ) بۆ مروڤ نيردراوہ، دەبيت ھەر بەرپەحمەت و پووناكى ھەمووگەلانى سەر ئەم زەوييە بمينيتەوہ و فرەيى و ئاشتىخوازى و لىبووردەيى و ھەمەرەنگى زمان و رەنگى پيستەكانى پى بپاريزرىت كە نيشانەى حىكمەت و گەورەيىيە بەزدان لەسەر زەوى بەرجەستە دەكات، ھەر بۆيە ئەو رپچكەيەى شكاند و لە پال ئەركە ئاينىيەكاندا پەرەى بەزوبانى كوردى رەسەن دەدا لە وتنەوہى وانە و شروڤەكردنى دەقە قورئانىيەكان، كە لەو كاتەدا نەك نەتەوہ موسلمانەكانى دژ بەمىللەتى كورد دژى ئەم رەفتارە بوون و لە ژير پەردەى ئاينى ئىسلامدا بەكوفريان لە قەلەم دەدا، تەنانەت خەلكانىكى نەفام لە ناو مىللەتى خویماندا رەخنەيان لەوہ دەگرت كە كاك ئەحمەد چۆن بەم رپچكە و رپبازەدا ھەنگاو ھەلدەگرىت، ھەر بۆ نمونەش يەككە

لەوانەى دژايەتیی ئەم پێرەوہى كاك ئەحمەدى شىخى كرددووه بەم ھۆنراوہیہ وەلام بۆ
كاك ئەحمەد دەنیریت:

كەس نەماوہ بەغەیری كاك ئەحمەد
شىخى مەعرووف و عالمى ئەرشەد
چاكە ئیستا دەكا لە بۆ كوردان
تەرجمەى شەرع و ئايەتى قورئان
واقیعەن خزمەتى لە بۆ خوايە
چ دەبوو ئەگەر بەكوردی نەبايە؟

كاك ئەحمەد وەلامى ئەم كەسە ناداتەوہ لەبەرئەوہى دلنیايە لە خووى و لە تیگەيشتنى بۆ
گەوہەرەكانى ناو قورئان و ئاینەكەى و خووشەويستى بۆ نەتەوہكەى، بەلام شاعیری
گەورەى كورد حاجى قادری كۆیى بەمجۆرە وەلامى ئەو كەسە دەداتەوہ:

ھەركە وای وت وەھا موكەدەر بووم
وام زانى كەوا لە دین دەرچووم
وتم ئیستاش لەسەر كەرى ماوى
چاك بوو مستم نەدا لە نیوچاوى

ئەم بەرگریکردنەى حاجى قادری كۆیى لە حەزرتى كاك ئەحمەد، بۆ ئەمرو ئەوہمان فیر
دەكات، چۆن بتوانین ئاین بکەینە ھۆكارىك بۆ سەربەرزى و سەرفرازى و خوشتگوزەرانى
میللەتى خۆمان و نەك میللەتى خۆمان بەنەزانى بکەینە ھۆكارىك بۆ مەرامىك كە
ناحەزانمان بەدریژايى میژوو بۆ مەبەستى خویان ھەولیان داوہ لە ژیر پەردەى ئایندا
كورد بەكار بیئن بۆ بەرژەوہندییە سیاسییەكانى خویان و ملکەچ و گۆشەگیری بکەن.

لە سەردەمى كاك ئەحمەددا كە حوكمرانى بەدەست خەلیفەكانى عوسمانلییەوہ بوو،
ترسیان لە گەشەسەندن و فراوانبوونى خویندى ئیسلامى لەسەر شیوازی كاك ئەحمەد
ھەبوو، ئەوان بۆ خویان لە ھەموو شوینىك ھەولیان دەدا قوتابخانەى ئاینى بکەنەوہ
بەلام نیگەرەن بوون لەوہى كە بۆ یەكەم جار حەزرتى كاك ئەحمەد لە كوردستان خویندى
ئاینى لە حوجرەكان ھینایە دەرەوہ و قوتابخانەى ئاینى دامەزراند و ئامانجى بوو زمان
و كۆلتووور و پەسەنایەتى و میژوو نەتەوہى كورد لە پال ئاینى پیرۆزى ئیسلامدا

بەزىندوويى و پارىزراوى بىمىنئىتەو ھەر بۆيە بەرامبەر بەم رېيازى دەستەلاتدارانى
عوسمانىيەكان لە دژى راوستان، بەلام لەبەرئەوھى كاك ئەحمەد لە تىگەبىشتنى فراوانى
بۇ ئاين و دروستىي رەوت و ئامانجەكەى خۆى دۇنيا بوو ھىچيان پى نەكرا.

يەك لە ئاكارە پىرۆزەكانى كاك ئەحمەدى شىخ ئەو بوو، كە گرىنگىيەكى زۆرى
بەقورئانخوینەكان دەدا و قوتابخانەى تايبەتى بۇ فېركردنى قورئان دامەزراندبوو كە
بەردەوام سەرپەرشتى دەکردن و ھانى دەدان لەسەر باشتەر فېربوون و خویندنى قورئان.
رېزىكى يەكجار زۆرى لە حافظان دەگرت، مەقامى حەزرتى كاك ئەحمەد ھەمىشە لانەى
ھەژاران و لىقەوماوان بوو، سفرە و خوانى ئەم زاتە ھەمىشە بەبەرەكەتى خواوەندى
گەرە لە زيادبووندا بوو والا بوو بۇ ھەموو كەسانى ئەو رۆژگارە و ھەرگىز لە ژيانى
خۆيدا نەچوو تە ديوانى سولتانهكەى ئەگەرچى چەندىن جار بەفەرمدى بانگەبىشت
دەكرىت بۇ ئەستەمبۆل بەلام رەتى كوردووتەو، حەزرتى كاك ئەحمەد لە سەردەمانى
خۆيدا رېبەرى مەزنى تەرىقەتى قادرى بوو لەكوردستاندا و لە سەردەمى ئەم زاتەدا بوو
كە كۆتايىي ھات بەناكۆكىيەكانى نىوان تەرىقەتى نەقشبەندى و قادرى كە بەھوى
تىنەگەبىشتن و ھاندانى دەستى دەرەكى و ناحەزانى ئىسلام و نەتەوھى كورد بەرەو
قارىكى مەترسىدار ھەنگاوى دەنا، كاتىك كاك ئەحمەدى شىخ فەرموى ئەگەر
كەسانىكى ناھۆشيار و نەفام دەيانەوئىت درىژە بەناكۆكىيەك بەدن، كە ھەردووكى ھەق
و جوانن و لە پىناو رەزامەندى خوى گەرەدا بىت، دەبىت بۆچى ھەردوو ئەم رېيازە پاك
و پىرۆزە نەگەن بەيەك «لەبەرچى بىت خوى تاك و تەنيا لە خۆمان بېرەنجىين و
گونابار ببىن؟» ئەو بوو ئەم رېبەر و زانا مەزنى كورد ئەو بەرەستەى پووخان و لە
پىناوى رەزامەندى خوى گەرەدا و بەرژەوئەندى موسلماناندا لەگەل زانا و شىخانى بەرپىز
و مورشىدانى تەرىقەتى نەقشبەندى لە بيارەى مەلبەندى زانست و ئاين كەوتە گەتوگۆ
بەمەبەستى قوولبوونەوھى براپەتتى ئاينى و نەتەوھىي لەو سەردەمەدا و بىرۆكەى لىك
نزىكبوونەوھى و ئالوگۆرى تەرىقەتى پىشكىش كردن و بەھەمان شىوھ لە لاين
گەرەمورشىدانى تەرىقەتى نەقشبەندىيەوھى لە مەقامى پىرۆزى بيارە پىشوازيەكى گەرم
كرا لە بانگەبىشتنەكەى حەزرتى كاك ئەحمەدى شىخ ئەو بوو لە ئاكامدا ناحەزانى
ئىسلام و نەتەوھى كوردىان تووشى سەرسورپمان و نىگەرانى كرد و بەيەكجارى ئەو
ساردى و ناكۆكىيانە لە رەگورپىشەوھى دەرھات و ھەردوو لا تەرىقەتياى لەسەر دەستى
پىرۆزى يەكترى وەرگرت.

قوتابخانه ئاينىيەكەي كاك ئەحمەد قوتابخانەي پەرودەكردنى سەدان زاناي ھەلکەوت و پاىە بەرزى ئەم نەتەوہیە بوو و تەنانت سەرکردە و شەھیدی مەزلووم شىخ سەعیدی حەفید یەك لە قوتابی ئەو قوتابخانەيە بوو. لێردا بەپۆیستی دەزانم سەبارەت بەشەھیدکردنى شىخ سەعید پوونکردنەوہیەك بەدەم كە بەداخەوہ لە مێژوودا غەدریكى گەورەي لى كراوہ تا ئەمڕۆش لە دیدى شوقینىيەكانى عەرەب و ناحەزانى گەلى كوردەوہ ئەو پووداوە باس دەكەين و دەگێرینەوہ و پیناس دەكەين، ھەمووشمان ئەوہ دەزانين كە شىخ سەعیدی حەفید یەك لە نەوہكانى كاك ئەحمەد بوو و باوكى شىخ مەحموودی حەفیدە ئەو زاتە بوو كە بەپیلانىكى دارپژراوى نەتەوہپەرستەكانى تورك «اتحاد ترقى» لە شارى مووسل لەگەل ژمارەيەك لە یاوہرانى شەھید کران كە لە نیو قوربانىيەكاندا شىخ ئەحمەدى كورە گورەي خووى بوو... تا ئێرە ھىچ كیشە نییە بەلام پرسىار ئەوہیە تا ئیستا ئەو تۆمەتە نارەوايانەي كە لە لایەن دۆرژمانى كوردەوہ دەخريتە پال شىخ سەعید و بەلایەنگرى سولتانی عوسمانلى دەدریتە قەلەم كە گوايە لەو سەردەمەدا مەترسى بووہ لەسەر بەرژوہەندیيەكانى «اتحاد ترقى» چون دۆستىكى نزیكى سولتان بووہ جىگەي مەترسى بووہ بۆ ئیتىحاد و تەرەقىيەكان بۆیە بەو پیلانە شەھید دەكرین كە ئەمەش جگە لە بوختان و چەواشەكردن نەبیت ھىچ بنەمايەكى راستى نییە و نەبووہ، ئەگەر بەلگە ریزگرتنى شىخ بووہ لە لایەن سولتان عوسمانلىيەوہ ئەوہ ئەو ریزە دەگەرپیتەوہ ئەمرى واقیعی دەستەلات كە دەبوو ئەو ھاوسەنگیيە لە ناوچەكەدا رابگریت و ریزی لى بگریت بەھوى ئەو پىگە بەھیزەي كە لە ناوچەكەدا ھەیبوو، بەلام شىخ سەعید لەو كەسانە نەبووہ كە ملكەچى قیوول بكات و فریوى سەرۆت و سامان بخوات و دەستبەردارى ماف و داخوایيەكانى نەتەوہكەي بىت و لە فرۆفیل و دروشمە برىقەدارەكان تى نەگات، شىخ كاتىك وەك سەرکردەيەكى كورد بەشداری شەپى گورەي «ئەردەھان» كرد لە سالى ۱۸۷۷ زاینى كە لە نیوان پووس و دەولەتى عوسمانى ھەلگىرسا و لە مێژووشدا بەشەپى قارس و بايەزید ناسراوہ، لەو شەپەدا شان بەشانى سەرکردەي نەمرى شىخ عوبەيدوللاى نەھرى و پۆلەكانى نەتەوہي كورد بەشداریيەكى كارای كرد و ئەو راستیيانەي بۆ پوون بووہوہ كە خەلافەتى ئىسلام ناویكە و دوورە لە ناوہرۆك و دوورە لە بەرنامە و عەدالەتى ئىسلام ھەر لەگەل گەرانەوہي شىخ سەعید لەو جەنگە سامناكەدا ئەو تىگەپشتنەي لا دروست دەبیت، كە دەبیت لە چاوەروانى دەرفەتى ھەلکەوتوو و لەباردا بىت بۆ راپەرین و بەرپاكردنى شۆرش بەرووى داگیركەرانى كوردستاندا ھەر بۆیە دۆرژمان زوو بەو

پیلانەیی دەزانن و لە پیلاننیکى دارپژراو لە شارى مووسل شەھید دەکریت، کە لە میژووی کورددا بەکارهساتى مووسل ناسراوە لە ئایندەدا بەبەلگەوێ لەسەر ئەم ڕووداو و میژووە قسە دەکەین.

شێخ مەحموودیش کە پەروردهی دەستی شێخ سەعیدی باوکی بوو، وەك سەرکردهیهکی سیاسى و ڕێبهرى کورد لە قوناخیکى تايبهتدا هاته مهیدان و مەملەكەتى كوردستانی دامەزراند وەك دەولەتیکى هاوچەرخ «مەبەست لە دەولەتى هاوچەرخ بۆ ئەو سەردەمەیه کە زەمەنى دامەزراندنى دەولەتى نەتەوهیى بوو لە هەموو جیهان» کە ڕەنگدانەوهی سیماییبوونى نەتەوهیى بەرجەسته بکات ئەم ڕەفتار و خەسلەت و ھۆشیاری و تیگەیشتنەى شێخ مەحموود کە سەرچاوەکەى دەگەرپێتەوێ بۆ ئەو قوتابخانە و ڕێبازەى کە شێخ مەرفى نوڤى بەفەرھەنگى ئەحمەدى دەستی پى کرد، بۆ ئەوهى كاك ئەحمەد وەك خۆى لە دەقە پیرۆزەکانى قورئان تى بگات، ھەر بۆیە تیگەیشتنى كاك ئەحمەد لە ئاینى ئیسلام گەیشته ئەو ئاستەى کە ڕووبەڕووبوونەوهى زولم و زۆرداری و چەوساندنەوهى نەتەوايەتى ئەركى سەرشانى ھەر مۆسڵمانیکە و دەبیت قبوول نەکریت پێش ھەمووانیش شێخ سەعیدی کورەزای بەو ئاراستەى گۆش کرد تا لە دژی زولم بچەنگیت لە ژێر ھەر ناویکدا بێت، قوتابخانەکەى كاك ئەحمەدى شێخ ھەر چۆن لەو سەردەمەدا مەلەبەندیکى گرینگ بوو بۆ زانست و زانیاری و ھۆشیاری و فەلسەفە و مەعرفەت بۆ نەتەوهى مۆسڵمانى کورد بەھەمان شێوێ کارىگەرى راستەوخۆى ھەبوو لەسەر فیکر و ڕەوشت و ئاکارى شێخ مەحموودى حەفید، مەبەست لەم نمونانە نیشاندانى ئەو راستییانەى، کە قوتابخانە ئاینییەکانى ئەو سەردەمە و ڕۆلى زانایانى ئاینى و شێخانى کوردستان ڕۆلێکى پیرۆز و دیاریان ھەبوو لە ئاراستەکردنى کۆمەلگەى کوردی بەرەو ئاقارى ھۆشیاری و زانست و زانستخواری و پێشکەوتن و ئاینپەرورەى، بەپێچەوانەى ئەو بۆچوونانەى کە دوور لە ھەر پێوانەىکى راست و دروست بەشێوازی بوختان و ئاخافتنى سەرپێییانە دەدریتە پال زانا پایە بەرز و نەمرەکانى ئاینى پیرۆزى ئیسلام لە کوردستاندا.

زۆرجار کەسانیک لە دژایەتیکردنیا بۆ ئاینى ئیسلام زۆر نارەوايانە ئەو تۆمەتانەیان خستووئە پال ئاین، کە ڕیگر بوو لەسەر دواکەوتنى گەلى کوردستان و بەلەمپەر و کۆسپى بەردەم ئازادى و دروستبوونى قەوارەىکى سیاسى و سەربەخۆى کوردى لە قەلەم دەدەن. کە لە راستیدا ئەم تیگەیشتن و بۆچوونە تا ئەوێپەرى دوورە لە

راستییه وه و ئەم جوړه رافه و لیکدانه وانه به تاوانیکی گه وهی د زمانم، زانایانی ئایینی گه وه ترین میژوویان بو گه له که بیان تو مار کرد، خاونه خواسته ئەگەر هیلیکی سوور به سەر ئەو سەر وه رییانه دا بهینین چی ههیه که ئیمه بو رابردوومان شانازی پیوه بکهین.

دهتوام بلیم قوتابخانه ئاینیهکانی کوردستان و زانا و پیشه وایانی ئایینی بوون که وه چهرخانی گه وه رهیان تو مار کرد له میژووی خهباتی نهته وهی کورددا زانا و قوتابخانه ئاینیهکان بوون له تیگه یشتنیان بو ئایینی پیروزی ئیسلام بهردی بناغهی ئازادی و سهر به خویمان بو نهته وه که بیان دانا و ههر له دهر وازهی ئەو قوتابخانه ئاینیهکانه وه بوو بییری هوشیاریی نهته وه بیی و سهر به سستی کورد سهری هه لدا بهرجهسته کرا له هزر و ناخی مروقی کورددا ههر له سهر ده سستی ئەو زانا نهمرانه بوو یه که مین بانگه واز و گولله ی کورد نرا به سهر سینگى داگیر که رانی کوردستانه وه، باوکانی دامه زینه رى بیرى ئازادی و نهته وه پارێز کى بوون له زانایانی ئایینی زیاتر رپبه رى شوپشه پیروزهکانی نهته وه ی کورد زۆر به بیان «ههر له زانایانی ئایینی و شیخانی کوردستان» نه بوون؟ که سینگیان دهنه به گولله وه و پهتی سیدارهیان ماچ ده کرد له پیناوی ئازادی و سهر به خوایی نهته وه ی کورددا وهک ئەستیرهکان دهر وه شوپشه وه رپبه رانی نهمرى کورد له میژووی نهته وه ماندا ته ماشا کهن «شیخ عوبهیدوللای نههرى، شیخ سه عیدی پیران، شیخ عهبدو سه لام بارزان، شیخ سه عیدی حه فید، سهید رهزا دهرسیم، شیخ مهحمودی نهمر، مهلا مسته فای بارزانی، قازی محهمه... هتد» ئەم رپبه ره مهزنانه دهرچووی کام قوتابخانهیه بوون، جگه له قوتابخانه پیروزه که ی ئیسلام.

مه بهست له م نمونانه وه کو باسم کرد ته نیا ئەوهیه که پیویسته ئەو حه قیقه ته زیندوانه له بهرچاو بگرین که له میژووی کورددا پانتاییه کی گه وه ی داگیر کرد وه تا هه تابه شانازی پیوه بکهین. ئاکار و کرده وهکانی حه زه تی کاک ئەحمه د زۆرن له پیشه کییه کدا ناکریت به تیروته سه لی قسه له سهر زۆر لایه نی ئەم زاته مهز نه ی کورد بکریت، به نیازین له ئاینده دا به هاوکاری چه ند زانایه کی به رپز په رتووکیکی تایبه ت له سهر زیان و زانست و لایه نی ته سه وف و قوناغهکانی ژیانى بنووسریته وه که ئیستا کاری له سهر ده کریت، پاش ته وا بوونیان بلاو بکهینه وه.

لیره دا ده گه رپمه وه بو هۆکاری له چاپدانه وه ی مه کتوباتهکانی کاک ئەحمه د له راستیدا ژمارهیه کی زۆر له زانایانی به رپزی ئایینی و قوتابیان و خوشک و بریانی موسلمانى کوردستان له میژو چه ندين جار ئەو پرسیاره یان رووبه روو کرد وه مه ته وه ئایا بوچی

مەكتوبىتەكانى كاك ئەحمەدى شېخ بەچاپ ناگەيەننەۋە منىش ھەموو جارىك بەلېنم دەدا كە ئىنشاللا ھەول دەدەين چاپى بگەينەۋە زۆر لەمىژە ئەو ئاۋاتەم ھەبوو كە ھەلسم بەم ئەركە پىرۆزە و بەلېنەكەم بەرمە سەر، سوپاس بۇ خۋاى مەزن ئەو ئاۋاتەم ھاتە دى و پېم واىە لە رېگەى ئەم مەكتوبىانەۋە خويىنەرى موسلمانى كورد، زۆر باش لە بەرنامە و ئەرك و ئادابەكانى شەرىعەتى ئىسلام تى دەگات و سوودىكى يەكجار گەورە لى دەبىنىت بۇ ئاشنابوون و تېگەيشتن لە ئاينى پىرۆزى ئىسلام و ئەو ئەركانەى لەسەر شانى موسلماندايە كە زۆر پىويستە بىزانين و بەئەنجاميان بگەينەين.

لېرەدا بەپىويستى دەزانم سوپاس و رېزى تايبەتى خۆم بنېرم بۇ بەرپىز سەرۆكى حكومەتى ھەرىمى كوردستان «كاك نىچىرقان بارزانى»، كاتىك ئەم بىرۆكەيەم بۇ باس كرد، بەخۇشخالىيەۋە رەزامەندى نىشان دا و فەرمانى دا بەچاپكردنەۋەى مەكتوبىتەكان ھەر چۆنى كە ئىمە بمانەۋى، سوپاس بۇ بەرپىز كاك بەدران ئەحمەد بەرپىسى دەزگای ئاراس كە زۆر ماندووبوون، ھەرۋەھا سوپاسى كاك محەمەدى مەلا عەبدولكەرىمى مودەپىس دەكەم ۋەك نەۋەى مامۇستاي بەرپىز مەلا عەبدولكەرىمى مودەپىس كە بۇ يەكەم جار مامۇستاي خۋالىخۇشبوو تەحقىقى لە مەكتوبىتەكان كردوۋە و ھەرى گىراۋەتەۋە سەر زمانى كوردى، كە پىويست بوو ئىمە رەزامەندى بنەمالەى مامۇستاي پاىە بلند ۋەربگرين كاتىك لەگەل كاك محەمەدى مەلا كەرىم قسەم كرد زۆر بەخۇشخالىيەۋە رەزامەندى نىشان دا و جارىكى تر سوپاسى دەكەم.

بەپىويستى دەزانم خوشك و برايانى خويىنەر ئاگەدار بگەم، بەشېك لە مەكتوبىتەكان ماۋە كە تا ئىستا ۋەرنەگىرپدراۋنەتە سەر زمانى كوردى ئىستا كار بۇ ئەۋە دەكەين لە كوردستانى رۇژھەلات كەسىكى شارەزا لە زمانى فارسى و دەستنوسەكان بدۆزىنەۋە تا قسەى لەگەلدا بگەين بۇ ساغكردنەۋەى ئەو بەشەى كە ماۋە ئومىدەۋارم بتوانين لە ئايندەدا ئەو ئامانجە پىرۆزە بەھەۋلى دلسۆزان بەھىنە دى خۋاى گەورە پشتىۋانى ھەمووان بىت.

السلام وعلېكم

حەفید زادە مەحمود

۲۰۰۸/۷/۱۳ مەسيف سەلاخەدین

سەرەتا

خوای خۆشبوو كاك ئەحمەدی شیخ، كورپی شیخ مەرووفی نۆدی زاتیکی هەلکەوتوو بوو لە چەرخى خۆیدا و یەکی بوو لە زانا بەرزەکانی ئیسلام لە کوردستاندا. ئەم زاتە لە ۱۲۰۸ی هيجریدا لە سلیمانی لەدايک بوو و لە ۱۳۰۵دا لە هەمان شار کۆچی دوايی کردوو، واتە ۹۷ سال ژیاو. خویندنی عولوومی دینی لە خزمەتی باوکیدا تەواو کردوو. هەروا لە خزمەتی ئەودا ئادابی تەریقەتی قادریی وەرگرتوو. ئیجازەى دەرس و تەنەوی عولوومی دینی و ئیرشادی تەریقەتیشی هەر لە وەرگرتوو.

خزمەتەکانی ئەم زاتە بۆ ئیسلام و موسوڵمانان بەکورتی بەم جۆرەیه کە نووسراو:

۱- تەدریسی زۆر باشی کردوو و گەلی خویندەواری خاوەن بەهرەى پى گەياندوون و ئیجازەى تەدریسی پى داو.

۲- لەسەر مەسلەکی پۆستەنشینی ئیرشادیکی موافیقی کیتاب و سونەتی کردوو و گەلی کەسى لە ئەهلی مەعریفەت لە تەریقەتدا پى گەياندووه، وەکو شیخ حەسەنى قەرەچىواری بەرزنجی و کەسانی تر.

۳- مزگەوتی گەرەى سلیمانی هەمیشە کۆمەلى موسوڵمانی لە مەنسووبەکانی ئەوی تیدا بوو کە خەریکی زیکر و تەهللیله و تاعەت و عیبادهت و قورئان خویندن بوون.

۴- سفره و خوانیکی بى درىغى بوو بۆ ناندانی مرید و مەنسووب و میوان و خەلکی ولات، بەتایبەتی بۆ فەقییان و حافزانی قورئانی پیروۆز و بۆ سالیکانی ئادابی تەریقەت.

۵- هەمیشە بە گوێرەى توانا ئامادە بوو بۆ ئەمر بە چاکە و نەهى لە خراپە و بۆ ناوبەین چاککردنەوی خەلکی شار و لادی و عەشیرەتەکان، بەلکو بۆ ئاشکرەنەوی ناوبەینی خیزانیش تى کۆشاوه.

۶- هه‌میشه به‌گوێره‌ی ده‌سه‌لات تێ‌کۆشاوه‌ی بۆ چار‌کردنی کاروباری خه‌ک له‌
دائیره‌کانی ده‌وله‌تدا.

۷- وه‌ک چۆن فه‌قی و مرید و مه‌نسویی پراگرتووه‌ی له‌ مزگه‌وتی گه‌وره‌دا، چه‌ند هۆده‌شی
ته‌رخان کردووه‌ بۆ ئه‌وانه‌ی قورئانی پیرۆز له‌به‌ر ده‌که‌ن و مامۆستای بۆ پراگرتوون
و خزمه‌تی کردوون و خه‌رج و مه‌سره‌فی بۆ کردوون. به‌م جو‌ره‌ ئه‌م فه‌رزی کیفایه‌یه‌ی
له‌ کوردستاندا گرتووه‌ته‌ ئه‌ستۆ و به‌جو‌ری ته‌رویجی قورئان خویندنی داوه‌، هه‌موو
مالێکی مونا‌سبی سلێمانی قورئان خوینیکی تایبه‌تیان پراگرتووه‌ قورئانیان بۆ
بخوینی.

له‌ ماوه‌ی ژیا‌نیدا هه‌موو رۆژی مه‌جلیسی وه‌عز و ئیرشادی بووه‌ و (مه‌کتوبات)ی
نووسیوه‌ بۆ شار و دیهات و ده‌وارنشینان بۆ ئه‌وه‌ی له‌ ئه‌سل و فه‌رعی ئاینی ئیسلام حا‌لی
و شاره‌زا بین. له‌م رۆه‌وه‌ وا مه‌شه‌هوره‌ ۹۹ (مه‌کتوبی) نووسیوه‌ و ناروویه‌ به‌م لا‌و
به‌ولا‌دا و فه‌رمانی داوه‌ به‌ مه‌نسویه‌کانی ئه‌و مه‌کتوبانه‌ بنوسنه‌وه‌ و پێنموونی
خه‌لکیان پێ‌بکه‌ن. ئه‌م مه‌کتوبانه‌ ئه‌وه‌ی پێویستی موسو‌لمانان بۆ تیا‌پاندایه‌ له‌ ئه‌سل
و فه‌رعی ئاین و ره‌وشت و ئه‌مر به‌ چا‌که‌ و نه‌ه‌ی له‌ خراپه‌ و پێگای چار‌کردنی
که‌موکورتی و ناته‌واوی نه‌فسی و کۆمه‌لایه‌تی.

حه‌زرتی کاک ئه‌حمه‌د ئه‌و مه‌کتوبانه‌ی به‌پێی ئوسو‌لی ئه‌و رۆژه‌ به‌ فارسی
نووسیوه‌. له‌به‌رئه‌وه‌ ئه‌مرۆ له‌ کوردستاندا که‌لکی ئه‌وتویان لێ‌ وه‌رناگیرێ. له‌به‌رئه‌وه‌
گه‌لی جار به‌دلمدا هاتووه‌ کو‌یان بکه‌مه‌وه‌ و وه‌ریان بگێرپه‌ سه‌ر کوردی، به‌لام به‌داخه‌وه‌
هه‌موویانم ده‌ستگیر نه‌ئهبوو. به‌داخه‌وه‌ ئه‌م نه‌خۆشیه‌ له‌ کوردستاندا باوه‌، ئه‌وانه‌ی
نووسراویکیان لایه‌ ئه‌ده‌ب بۆ یا میژوو یا ئاین یان هه‌ر بابه‌تێکی تر، ده‌ستی به‌سه‌ردا
ده‌گرن و نا‌یده‌ن به‌که‌س که‌لکی لێ‌ وه‌رگیرێ، تا به‌تێپه‌رینی سا‌ل ده‌رزی و مشک و مو‌رانه‌
ده‌یخوا یا له‌ کاره‌ساتیکی رۆژگاردا له‌ناو ده‌چی. به‌لام پاش هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌کی زو‌ر خوا
یارمه‌تی دام لای حاجی شیخ ئیبراهیمی قادر که‌رم دوو به‌رگ مه‌کتوباتم ده‌سگیر بوو
جگه‌ له‌ چه‌ند مه‌کتوبه‌ی له‌سه‌ر ئه‌رکی خوا لێ‌خۆشبوو شیخ مه‌حمودی حه‌فید له‌ چاپ
دراون. ئه‌مانه‌ به‌تیکراییی په‌نجاو پینج مه‌کتوبین و له‌ ۱۹۷۵ی میلا‌دیدا نووسیمنه‌وه‌ و
راستم کردنه‌وه‌ و پوخته‌م کردن و وه‌رم گێرانه‌ سه‌ر کوردی و ئیستاش به‌رپز ده‌ستم کرد
به‌ له‌ چاپدانیان.

له خوای گهوره دهپارپیمهوه یارمه تیم بدا بو به چاپ گه یاندنی هه موویان و مه به ستم
هه ر ئه وهیه خزمه تی موسولمانانیا ن پی بکه م و خوینده وار ان ریگای راستی خو یانیا ن
له دین و دنیا یاندا پی بدو زنه وه هه مووشتیکیش له سه ر لوتفی خوای گه وره وه ستا وه.

عه بدولکه ریم محمه د موده پریس
موه پریسی مه دره سه ی مزگه وتی
حه زه تی عه بدولقادی گه یلانی (قدس سره)
۱۱ ی مانگی سه فه ری ۱۴۰۴ ی هیجری
ریکه وتی ۱۱-۱۱-۱۹۸۳ ی زاینی

بسم الله الرحمن الرحيم

ناممهي يهكهم

نهمر به چاكه كردن و نههيكردن له خراپه

بسم الله الرحمن الرحيم

(الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه الهداة لدين الله).

(وبعد): براياني ئاينبي خوّم، له زانايان و فرمانداران و گهوره پياوان و پياو ماقوولان و موسلمانان تر، سلاوتان پيشكesh دهكهم. خوښهويستهكانم! نهو نامانهي بو ئيوهيان دنووسم بهنرخترين دياريهكه كه دوستان بو دوستانى خوئاني بنيرن، عهبدوللاي كورپى عومهر، خوايان لى رازى بى، له حهزرتى پيغهمبرهوه دهگيرپتهوه كه فرموويهتى:

(ما اهدى مسلم لأخيه هدية أفضل من كلمة حكمة يزيدة الله بها هدى أو يرده عن ردى) واته: لهو دياريبانه كه موسلمان بينيرى بو براى خوئى دياريهكى وهها نيبه بهنرختر بى له وتهيهكى سوودبهخش كه خوا زياتر رپى پى روشن بكاتهوه، يا ببپته هوئى لادان و پاراستنى له زيان و گومرايى، نهگهر زانا رينوماكان نهبن ئادهميزاد وهك كوئر دهمينپتهوه و نازانيت بهرهو كوئى مل بنى. دياره بوونى زانا رينوماكان يهكيكه لهو نازو نيعمهتهى خوداى گهوره به ئادهميزادى بهخشيوه، بيگومان نامهكانى هم دوستى خوئانه لهو جووره دياريبانهن، هيوام وايه كه بوئان خوئيرانهوه بهدل وهريان بگرن و بهگهنيان بكن.

حهزرتى پيغهمبر (د.خ) فرموويهتى: ههر بهندهيهك ئاموژگاريهكى ئاينى له لايهنى خواى گهورهوه بو بى نهوه نيعمهتيكه له لايهنى خواوه بوئى رهوانه كراوه، جا نهگهر به سوپاسهوه وهري بگرئ، خوداى گهوره چهند نيعمهتى ترى بو زياد دهكات و، نهگهر به سوپاسهوه وهري نهگرئت نهوه دبپته بههانهى خوداى گهوره له سهري و له پاداشى نهوهدا زور زور لئى زوير دهبى.

ههئدى له نامهكانى من باسى ناشيرينترين شوورهئى برادرانه، كه گوناوه

گهوره‌کانیان، ئه‌وانه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و براده‌رانه‌ ئاگادار ده‌که‌نه‌وه له‌عه‌یبه‌کانیان به‌چاکترین دیاری ده‌ژمیرین بۆیان و لای پیاوی گه‌وره‌عه‌یبه‌نیشانانی زۆر به‌نرخه؛ حه‌زرتی عومەر (ر.خ) فه‌رموویه‌تی: (رحم الله امرء اهدى اِلٰی عیوبی) واته: په‌حمه‌تی خودا له‌و بنیاده‌مه‌ بێ که‌عه‌یبه‌کانی خۆم به‌دیاری بۆ ده‌نیڤی، هه‌روه‌ها ده‌یفه‌رموو: ئه‌م جو‌ره‌ دۆستانه‌ زۆر که‌م و نایابن. به‌لێ ئه‌وه‌نده‌هه‌یه‌ پێویسته‌ له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که‌عه‌یبه‌ی خه‌لکی پێشان ده‌دا به‌شێوه‌ی کینه‌بازی و ئابروو بردن نه‌بێ.

ریوایه‌ت کراوه: دوو په‌وشت هه‌ن، خه‌یری هه‌چ شتی له‌و دووانه‌ به‌رزتر نییه:

یه‌که‌م: باوه‌رکردن به‌خودای هه‌ردوو جیهان، دووهم: قازانج گه‌یاندن به‌بنده‌کانی خوای گه‌وره. باشترین قازانج گه‌یاندن قازانجی عیلم و زانسته‌له‌بابه‌تی دین و ئاینه‌وه، له‌پاش ئه‌وه‌ قازانج گه‌یاندن به‌ئهمر و نه‌هی و قازانج گه‌یاندن به‌پایه؛ واته: که‌سی خاوه‌ن پایه‌ و ده‌سه‌لات بێ و، به‌هۆی ئه‌و پایه‌ و ده‌سه‌لاته‌یه‌وه‌ سوود به‌خه‌لکی بگه‌یه‌نی، هه‌روه‌ها قازانج گه‌یاندن به‌هۆی داراییی دنیایی، ئه‌نجا قازانج گه‌یاندن به‌و که‌سانه‌ی که‌ یاسای دین نازانن به‌شێوه‌یه‌که‌ که‌ له‌وانه‌وه‌ فی‌ری دینداری ببن، ئه‌م قازانجه‌ له‌هه‌موو قازانجی به‌نرختره.

له‌فه‌رمووده‌ی حه‌زرتدا (د.خ) هه‌یه:

(ما عبد الله بشئ افضل من تفقه في الدين) واته: هه‌چ خواپه‌رستیه‌که‌ نییه‌ که‌ له‌ فی‌رکردن و تیگه‌یاندنی ئاینی ئیسلام چاکتر بێ، هه‌تا فی‌رکراوه‌که‌ به‌چاو کراوه‌یی و دل‌ئه‌ستووری په‌فتاری پێ بکات و نه‌فسی به‌و په‌فتاره‌ رابێ و سوپاسی خودای گه‌وره‌ی له‌سه‌ر بکا.

جا کاتی مروف باش له‌په‌فتاری ناشیرین ئاگادار بوو، زانیی که‌رق و کینه‌ی خوا زۆر ناباره‌ و، سزای پاشه‌پوژ زۆر گرانه، ئه‌و کاته‌ دلێ ده‌توێته‌وه‌ و، ئاره‌زووی په‌فتاری خراب ناکات..

ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ پایه‌ و پاداشتی فه‌رمانبه‌رداری و به‌گوێکردنی ئهمری خودا نازانن، ئه‌وانه‌ی له‌پاداش و سزای دنیا و قیامه‌تی بێ گوێیی بێ خه‌به‌رن، سه‌رسام و ده‌ماخ و شک و دل‌په‌ش و به‌دحالن و به‌خودای خۆیان بێ هیوان.

هه‌ر له‌به‌ر سوودو قازانجی زانستی ئاینیه‌ حه‌زرتی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) ده‌فه‌رموی:

(من یرد الله به خیراً یفقهه فی الدین) واته: هرکس خوا خوشی بویت و بهختیاری بویت له بابتهی ئایندا خوینهار و زانای دهکات. هرورها فرموویتهی: زانایه که به پیی زانستهکی خوئی رهفتار بکا له هزار خواجهرستی نهزان گورهتره. تماشاکهن له هیچ جوریک له دروستکراوانی خودادا نییه تاقه یهکیکی له هزاری گورهتر بی، به لام له نادمیزاددا هیه.

دهگپنهوه هزرتهی پیغمبر (د.خ) رۆژیک خوتبهی دهخویندهوه و، وتاری ئاینی به هاوپییهکانی دها، لهو وتارهدا گهلیک ستایشی ئهوه گه لانهی کرد که زاناکانیان نهزانهکانیان فیددهکن و نهزانهکانیان گوئی بو زاناکانیان رادهگرن و یاسای دین و ئاین و بهختیاری خوئیانیان لی وهردهگرن. هر لهو وتارهدا فرمووی: ئهوه چ بهدبهختیه که رووی کردووته ئهوانه یاسای ئاین به دراوسیکانیان ناگهپیئن و نهزانهکانیان له لای دراوسی زاناکانی خوئیانی فیری ئاین نابن!

خوای گوره دهفرموی و قهسهه دهخوا: یا دهبی ئهمانه حالی خوئیانی بگوین و له یهکترهوه فیری یاسای ئاین ببن، یا هر لهم جیهانهدا و له کاتی ژانیاندا، سزایان ددهم، دهر و ئازاریان بو دنیرم. جا له وتارهدا ئهه ئایهتانهی خویندهوه:
(لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ [٧٨] كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ [٧٩])
ئایهتی ٧٨ و ٧٩ له سوورتهی مائیده. واته: لهعنهت و نهفرینی خودای گوره له کافرهکانی بهنی ئیسرائیل کرا لهسهر زمانی داودو عیسی کوری مریهم، ئهمهیش لهبهر ئهوه که بی گوئی خوئیانی کردو، له سنووری ئاین لایان داو، له خراپهکاری مهنعی یهکتریان نهدهکرد لهو ئیشه خراپانه که دهیانکرد، چهند ناشیرین و نارها بوو ئهوه کردهوانهی ئهوان!!

جا پاش ئهه فرمودانه خوا و پیغمبر با ئهوانهی که قاپیی ئهمر به چاکه و نههی له خراپهیان بو کراوتهوه و کهچی گوئی نادهنه جیهجیکردنی، له شوومی نهفرینی خوای گوره بترسن و خوئیانی له خهشمی خوا بپاریزن، با ئهوانهش که له توانایاندا هیه سوود له پهند و نامۆژگاری وهربگرن، کهچی بی سوود دادهنیشن و نامۆژگاری زانایانی ئاین وهرناگرن، له شوومی نهفرینی خوای گوره بترسن.

پیغمبر (د.خ) گویدان به دهرسی ئاینی بهنیشانهی باوهر و بهختیاری موؤف داناوه و لهم بابتهوه فرموویتهی:

(به‌رزترین خوورپه‌وشتی باشی موسلمان ئه‌وه‌یه که له بیستنی فەرمووده‌ی خداو پیغه‌مبەر تیر نه‌بی، که‌واته، براكانم! ئاگادار بن که گوی پینه‌دان و نه‌خویندنه‌وه‌ی ئهم نووسراوانه‌ی دۆستی خۆتان، زۆر زیان به‌خشه. حه‌زره‌تی پیغه‌مبەر (د.خ) ئه‌گه‌ر چی له‌عنه‌ت و نه‌فرینی له‌ مرۆفیکی تایبه‌تی نه‌کردوه، به‌لام له‌عنه‌ت و نه‌فرینی له‌ کۆمه‌لی کردوه که خوورپه‌وشتی خراپیان هه‌بی، وه‌کو ئه‌و که‌سانه‌ی ده‌ستیان ده‌روا، که‌چی ئهم به‌چاکه و نه‌هی له‌ خراپه‌ ناکه‌ن و له‌و که‌سانه‌ که سوود ده‌خۆن. خودای گه‌وره‌ بنیاده‌می بو‌ ئاین و خواپه‌رستی له‌ دنیا‌دا دروست کردوه و شتیکی ئاشکراپه‌ ئاین بی‌ دهرس دادان دانامه‌زری و خواپه‌رستی به‌بی ئهم به‌چاکه و نه‌هی له‌ خراپه‌ جیبه‌جی نابی.

له‌ فەرمووده‌ی حه‌زره‌ت‌دا (د.خ) هه‌یه: ئه‌گه‌ر دنیا لای خودای گه‌وره‌ به‌قه‌د بالی مێشوه‌له‌یه‌که‌ نرخی ببو‌واپه، خوا پیا‌له‌یه‌که‌ ئاوی به‌ کافر و بی‌ باوه‌ر نه‌ده‌دا، که‌واته‌ پی‌ویسته‌ بزانه‌ ئاین به‌لای خوی گه‌وره‌وه‌ زۆر به‌نرخ و خۆشه‌ویسته‌ و ئاینیش به‌و دوو شته‌ پایه‌دار ده‌بی که‌ بۆمان باس کردن.

پوخته‌ی قسه‌: به‌ختیاری هه‌رک‌ه‌س به‌دوو شته‌وه‌ به‌ستراوه؛ یه‌که‌م، ناسین و به‌ گه‌وره‌ ته‌ماشاکردنی خوی په‌روه‌ر‌دگار، دووهم، میه‌ره‌بانی له‌گه‌ل دروستکراوانی خوادا، میه‌ره‌بانی له‌گه‌ل هه‌ر که‌سێک‌دا ئه‌وه‌یه‌ خیری بو‌ په‌یدا‌بکه‌ی و شه‌ری لی‌ دوور بخه‌یته‌وه‌و، ئهم دوو شته‌ش به‌راستی به‌ستراون به‌ ئهم به‌ چاکه و نه‌هی له‌ خراپه‌وه، ته‌نانه‌ت خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: (وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ [٦] الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ) واته: وه‌یل بو‌ ئه‌و کافره‌ موشریکانه‌یه‌ که‌ زه‌کاتی مال‌ ده‌رناکه‌ن، هۆی ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه‌ نه‌دانی زه‌کات نامی‌هه‌ره‌بانی و بی‌ به‌زه‌یی له‌گه‌ل خه‌لک‌دا پێشان ده‌دا. ئه‌وانه‌ی مانای قورئانیان لی‌ داوه‌ته‌وه‌ پ‌ژدی و به‌زه‌یی نه‌هاتنه‌وه‌یان به‌ گه‌وره‌ترین خوورپه‌وشتی خراپ‌ داناوه، هه‌روه‌ها به‌زه‌یی و میه‌ره‌بانیان به‌ گه‌وره‌ترین خوورپه‌وشتی باش داناوه، ئه‌نجا میه‌ره‌بانی و به‌زه‌یی به‌ مال‌ و دارایی ده‌بیته‌ هۆی خۆش‌حالی خه‌لک‌ له‌ ژیا‌ندا، به‌لام میه‌ره‌بانی و به‌زه‌یی به‌ نامۆژگاری کردنی خه‌لک‌ و به‌رچاو‌ روونکردنه‌وه‌یان ده‌بیته‌ هۆی به‌ختیاریان، به‌تایبه‌تی میه‌ره‌بانی کردنی له‌ باب‌ه‌تی ئهم به‌ چاکه و نه‌هی له‌ خراپه‌ ده‌بیته‌، هۆی به‌خته‌وه‌ری هه‌تاهه‌تایی، دیاره‌ جیا‌وازییه‌کی زۆریش له‌ نیوان ئهم دوو به‌ختیارییه‌دا هه‌یه.

تکاتان لی‌ ده‌که‌م هه‌ر نامه‌یه‌که‌ که‌ بو‌ ئیوه‌ی ده‌نوسم خه‌لکی بو‌ کۆبکه‌نه‌وه‌و، به‌سه‌ریاندا بیخویننه‌وه، به‌لکو سوودیکی دینی لی‌ وه‌ر‌بگرن.

فهرموودهی حه زرهتی پیغه مبهه (د.خ)

«علموا الناس سنتي وإن كرهوا» واته: رهفتاری من به موسلمانان نیشان بدن، با پیشیان ناخوش بی و، له پروتاندای پارهستن و، وشه ناسرینیان به دمه دای بی و، پیستان بلین: نیوه ههقتان چیه به سهه نیمه وه، برۆن ناموژگاریی خوستان بکهن!! پیغه مبهه (د.خ) دهه فرموی:

«أن أبغض الكلام إلى الله عزوجل أن يقول الرجل للرجل: أتق الله، فيقول: عليك بنفسك». واته: ناسرینترین وتار لای خودای گوره ئه وهیه یه کیک به یه کیک بلیت: له خوا بترسه، ئه ویتر له وه لامیدا بلی: برۆ خه ریکی خووت به، ههقت چیه به سهه منه وه؟!

جا له به ره ئه وه، تا وه زعی موسلمانان باش نه بی، نیوه ده سهه ردارای ئه مرکردن به چاکه و نه هی کردن له خراپه مه بن: تا بگه نه پاداشتیکی گوره.

پیغه مبهه (د.خ) دهه فرموی: «أذا حمل الرجل كلمة من الله إلى أخيه المسلم كان خيراً له من حجة وعمرة ومن عبادة سنة».

واته کاتیک مروفت وتاریکی ئاینی له خودای خویه وه برد بو برای ئاینی، خیری ئه و کاره له هه جیک و عه مره یه ک و خواپه رستی سالیکی زیاتره..

جا ئه ی دوست و براده ره کانم! به م حیسابه گهر برایه کی موسولمان نامه یه کم به ته وای بخوینیتته وه، ناموژگاریی موسلمانی پی بکا ده بی چ به ش و به ره ره یه ک بو روژی قیامه تی مسوگهر بکات?..

چونکه گه لی ئایه ت و فهرمووده ی پیغه مبهه له بابته ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه وه وارید بووه، ئه م کاره فهرزی کیفایه یه له سهه موسلمانان و، هه ر گه لی ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه ی له ناودا نه مینتی هه موویان به تاوانبار ده ناسرین و، ئه گهر له نیو گه لی کدا هه ر تاقه که سیک ده یزانی و ده ی توانی ئه وه ده بیته فهرزی عه ین له سهه ری، ئه مه ته نیا ده رباره ی ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه به ده ست و زمان، به لام ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه به دل ئه وه له سهه هه موو که سیک فهرزی عه ینه و، هه ر که س به دل مه یلی چاکه ی نه بی و له خراپه زویر نه بی ئه وه تاوانباره.

ئیمام ئه حمه دی کورپی حه نه بل، خوی لی رازی بی، گونه دان به ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه به کوفری سووک داده نی. هه روه ها له لای هه ندی له زاناکانی ئاین ئه مر به چاکه

و نهی له خراپه به دست و زمان و دل ټیټکړا واجب و فہرزی عینہ به قہدر دستہ لات، بو بہ لگہی رہئہ کہ بیان دلین: خوای گہورہ فہرموویہ تی: «وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى». واتہ: ئہی موسلمانان! لہسہر پرفتار و تار و باش و لہسہر ہرچی دہبیتہ ہوی دووری لہ گوناہ یارمہ تی یہ کتر بدن، دیارہ ئہمر بہ چاکہ و نہی لہ خراپہ، لہ جوملہی و تار و باش، بہ لکو لہ گہلی شتی تر قازانجیان زورترہ.

ئیمامی عہلی کوری ئہبو تالب (کرم اللہ وجہہ) فہرموویہ تی: ہر کہ سیک ئہمر بکا بہ چاکہ و، نہی بکا لہ خراپہ ئہوہ ہیز بہ موسلمانان دہدا و، پشتی شہیتان دہشکینہی. «وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ». واتہ: یارمہ تی یہ کتر مہدن لہسہر گوناہ و دوژمنایہ تی موسلمانان «والتقوا اللہ» لہ خوا بترسن «أن اللہ شدید العقاب» بہ راستی خوای گہورہ لہ تولہ سہندنہ و دہدا سہختگیرہ، واتہ سزای خوا بو ئہو کہ سانہی کہ یارمہ تی خہ لک ئہدن لہسہر تاوان زور سہخت و گرانہ.

لہم ئایہ تہوہ دہر دہکوی ئہوانہی گوی نادن بہ ئہمر بہ چاکہ کردن و نہی لہ خراپہ کردن بہر ناوہر وکی ئایہ تہ کہ دہکون و، شایستہی ئازار و سزان لہ لایہن خوای گہورہوہ.

خوای گہورہ لہ بارہی شاردنہوہی راستیہوہ ہر پشہی سہختی کردوہ؛ یہ کہم پیمانہی لہ گہل ہموو بہندہکانی خویدا بہستوہ کہ دان بہ پەروردگاری ئہودا بنین و، بہ پەروردگار و ئافہریندہی ہموو عالہمی بزائن؛ ئہوہ تا دہفہرموی:

«وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ...» دووہم: پیمانیکہ لہ گہل پیغہ مہرہکاندا بہستوویہ تی بو ئہوہی ہر پیرہو و ئہ حکامیک خوای گہورہ ناردوویہ تی بویان بہ ئومہ تہکانیان رابگہیہنن. سییہم: پیمانیکہ لہ گہل زاناکان و خاوہن دہسہلات و خاوہن تواناکاندا بہستوویہ تی کہ ئہمر بہ چاکہ و نہی لہ خراپہ بکن؛ «وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ...» واتہ: ئہی پیغہ مہر! باسی ئہوہ بیان بو بکہ کہ خودا پیمانہی لہو زانایانہ و ہرگرتوہ، کہ زانستی کتیبی خودایان پی دراوہ، بہ راستی و بی درو و دہلہسہ بو خہ لکی بہ بیان بکن و لییان نہ شارنہوہ، ہر وہا ہمان پیمانہی لہو کہ سانہش و ہرگرتوہ کہ دہسہلاتیان ہیہو، دہتوانن ئہمر بہ چاکہ و نہی لہ خراپہ بکن..

ههروهها خوای گهوره له قورئانی پیروژدا بهرامبهر بهو کهسانه که راستی دهشارنهوهو شایانی نهفرینی خوان، فهرموویهتی:

«إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ» واته: ئەو کهسانه که ئایاتی خوای گهوره دهشارنهوه، پاش ئەوهی روونمان کردنهوه بو ههموو خه‌ک، خوای گهوره و ههموو کهسیکی باش نهفرینیان لی ده‌کن.

ديسان له قورئانی پیروژدا خوای گهوره مه‌دحی کۆمه‌لی حه‌زهرتی پیغه‌مبه‌ری بهوه کردوه که ئەمر ده‌کن به چاکه و نه‌هی ده‌کن له خراپه‌و، فهرموویهتی:

«كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ» هه‌تا دوايي ئایه‌ته‌که...

ئمه‌ئوه ده‌گه‌یه‌نی که ئوممه‌تی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) سیفه‌تی (چاکتری) یان له‌وه‌وه‌ده‌ست ده‌که‌وئ که ئەمر بکه‌ن به چاکه و نه‌هی بکه‌ن له خراپه، ئوممه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌رانی پیشوو له‌به‌ر ئەوهی ده‌وامیان نه‌کردوه له‌سه‌ر ئەمر به‌چاکه و نه‌هی له خراپه به ماوه‌یه‌کی که م‌ئاینه‌که‌یان فه‌وت‌او‌وه، زه‌مانی (فه‌تره‌ت) هات‌وه‌ته‌پیشه‌وه، به‌لام ئوممه‌تی پیغه‌مبه‌ری خو‌مان، له‌به‌رئ‌وه‌که به‌رده‌وام ئەم‌رییان کرد‌وه به چاکه و نه‌هییان کرد‌وه له خراپه ئاینه‌که‌ی تا زه‌مانی ئیمه‌ش ماوه‌ته‌وه، جا ئیمه‌ش ئەگه‌ر وه‌کو پیشینان له‌سه‌ر ئەمر به چاکه و نه‌هی له خراپه ده‌وام بکه‌ین، ئەوه ئایینه‌که‌مان ده‌می‌نی‌ته‌وه، ئەگه‌ر نا ئیمه‌ش وه‌ک ئوممه‌تان‌ی پیغه‌مبه‌رانی پیشوو دینه‌که‌مان ده‌فه‌وت‌ئ..

له فهرمووده‌ی حه‌زهرتی پیغه‌مبه‌ردا (د.خ) هه‌یه که زانینی یه‌که مه‌سه‌له‌ی شه‌ریعه‌ت و فیرکردنی خه‌لکی به‌و مه‌سه‌له‌یه خیری هه‌زار ر‌کات نو‌یژی سوننه‌تی هه‌یه. هه‌روه‌ها له فهرمووده‌کانیدا هه‌یه: هه‌ر کاتی کۆمه‌لیکت چاو پی‌که‌وت له موس‌لمان، بیست نه‌فه‌ر، یا که‌متر، یا زیاترو، له ناویاندا موس‌لمانیکی وا نه‌بوو، که باقیی خه‌لکه‌که لی‌ی بترسن و ئەم‌ریان پی‌بکا به چاکه و نه‌هییان بکا له خراپه، ئەوه بزانه ئاینی ئەو کۆمه‌له‌لا‌وازو زه‌بوونه‌و، له هه‌ر شو‌ینیکا که‌سی پیاو چاک ببی ئەمر بکا به چاکه و نه‌هی بکا له خراپه و خه‌لکی لی‌ی بترسن، ئەوه نیشانه‌ی ئەوه‌یه مرو‌قه له خوا ده‌ترسی بو‌یه خه‌لکی لی‌ی ده‌ترسن؛ فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ره (د.خ) «أذا خاف العبد ربه خاف منه كل شيء».

خوای گهوره له قورئانی پیرۆزدا فەرموویەتی: «وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ»
 واتە: پێویستە لە نێو ئێوەدا گروهي ببن که ئادەمیزاد بانگ بکەن بۆ ئایینی ئیسلام که
 سەراسەر خێرو پیرۆزییە «ویامرون بالمعروف» واتە: ئەمەری بکەن بە هەرچی شتی باشە
 و، بە هەرچی وتارو رەفتاری باشە. ئەو کەسانە ی ئەمە خوورپەوشتیانە لە سزای خودا
 رزگار دەبن. هەر وەها لە فەرموودە ی پێغەمبەردا هاتوو «ما لکم عباد اللہ لا تتحابون؟»
 واتە: ئە ی بەندەکانی خودا چیتان لی قەوماو؟ بۆچی بەکترتان خویش ناوی؟ ئێوە
 هەموو برای ئاینین و، برا پێویستە بۆ برای خوێ باش بی؛ کەوابی هیچ شتێک ئێوە ی
 لەیەک جیا نەکردوووە تەو ناپاکیی دل نەبی، ئەگەر دلتان لەگەل یەکتردا باش بووایە
 یەکترتان خویش دەویست، ناپاکیی دلتان لەبەر بی هیژیی باوەرتانە، ئەگەر باوەرتان
 بەهیژ بووایە یەکترتان خویش دەویست، بی هیژیی باوەرپشتان لەبەرئەو یە ئەمەری بە
 چاکە و نەهی لە خراپە کردن لە نێوتاندا کەمە.

شیخ ئیسماعیل حەقی لە تەفسیرە کەیدا دەلی: هەر کەسی بە هو ی ئیتاعەت و
 خواپەرستی یەو لە خودای گهوره نزیك بیتهوه، لەسەرتان پێویستە خوشتان بو ی، مادام
 ئێوەش خواتان خویش بو ی، ئەوی خوای خویش دەوی، پێویستە ئەو کەسە ی خویش بو ی
 کە خوای خویش دەوی، چونکە هەردوو لایان یەک مەحبوب و خو شەویستیان هە یە.

ئە ی برادەرائی ئاینی ئەو ئەو یەری خویش نەویستنە کە مەنعی براکانی خوتان نەکەن
 لە گوناھکردن و، بە قەد دەسەلات پێویستە بیانگێرنەو لە گوناھ، هەتا بەھیلاکا نەچن.

لە حەزرتی پێغەمبەرەو (د.خ) دەگێرنەو کە فەرموویەتی: برادەرائی ئاینی، لە بەزەبی
 و میهرەبانی لەگەل یەکتردا، وەک ئەندامەکانی لەشی بنیادەمن، هەر موسلمانێک لە
 ئازاردا بی موسلمانەکانی تریش بو ی دەکەونە ناخو شە هەر وەک چۆن ئەگەر ئەندامێکی
 لەش ئازار بکات هەموو ئەندامەکانی لەش تووشی ئازار دەبن.

نیشانە ی ساغیی ئیمانی موسلمان، ئەو یە ئەگەر موسلمانێکی دی گێرۆدە ی گوناھ ی
 بوو، یا تووشی غەم و مەینەتیکی دنیا یی بوو، ئەمیش غەم و پەریشانی دل و دەروونی
 داگیر بکا..

ئە ی برای خو شەویست! ئەوانە ی کە دەسەلاتیان هە یە ئەگەر مەنعی مرو ی گوناھکار و
 تاوانبار نەکەن و، خودایان نەخەنەو بەیر، ئەوانیش بەر سزاو تۆلە ی خوای گهوره

دهكهن و، ئەگەر ئاموژگارييان بکهن و خوا بخه نه وه ياديان ئەوه به خو شه ويستی خوا داهنرین.

له هه دیسی قودسیدا ههیه «ما خلقت في السموات والأرض خلقاً أحب إلى ممن ذكرني الناس» واته: له ئاسمانه كان و له زهويدا كه سيكهم دروست نه كردوو ه خو شه ويستر بى لام له وه كه سهى من ده خاته وه بیری خه لكى..

ئاشكرايه لهم سيفه ته دا، كه خوا خستنه يادی خه لكییه، كهس ناگاته پایه ی پیغه مبه رانی خوا؛ كه واته ئەوان لای خوای گه وره له هه موو كهس خو شه ويسترن، پاش پیغه مبه ران ئەولیا واته دۆستانی خوا ئەنجا عوله ما، ئەنجا پیاوچاكان، به تاييه تی ئەوانه يان كه خاوهن ده سه لاتن و به زۆر مه نعی خه لك دهكهن له گوناھ؛ چونكه ئەمانه توانايان له زانايان و پیاوچاكان زۆرتره، وهكو له قورئانی پیرۆزدا ده فه رمووی: «الَّذِينَ إِن مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ [الحج ٤١]».

واته: به راستی خوا يارمه تیی ئەو كه سانه هه دا كه يارمه تیی ئاینی خوا ده دن، ئەوانه ش ئەو كه سانه ن ئەگەر له زهويدا دامان مه زراندن و ده سه لاتمان پى دان به رده وام نوێژه كان به جی ده هیئن و، زهكاتی خو یان ده دن و، ئەمر دهكهن به چاكه وه نه هی دهكهن له خراپه. لهم چوار پرسته دا ده رده كه وى كه ئەمر به چاكه وه نه هی له خراپه له كه سانی ده سه لاتدارو جیگه و ریگه داره وه سوودی هه یه، هه روه ها لیيانه وه ده رده كه وى كه ئەمر به چاكه وه نه هی له خراپه دوو سيفه تی گه وره ن و، لای خوای گه وره زۆر به ریزن و، ناگاته ئەم خو وره وشته مرویه کی دل و ده روون پاك و نوێژكه ر و زهكاتده ر نه بی و، ئەو كه سانه به هوی پیرۆزی نوێژكردن و زهكات سدانه وه شایسته ی ئەوه ده بن ئەمر بکهن به چاكه وه نه هی بکهن له خراپه؛ چونكه مروی نوێژ نه كه رو زهكات نه ده رو، كه مه ته رخه م له بابه تی ئاینی، نه ئەمر ده كا به چاكه وه نه نه هی دهكات له خراپه! ئەگەر بیشیكات كار له دلی خه لك ناکا و خه لكی سوودی لی وهرناگرن!!

به كورتی ئەم دوو سيفه ته له مروقی خاوهن ده سه لاتی پاك ده وه شیته وه، وهكو ئیمامی عوسمان، خوای لی رازی بی، فه رموویه تی: «ما یزع الله بالسلطان أكثر مما یزع بالقرآن» واته: ئەو مه نع له خراپه یه وه ئەو له شه ر ده ستبه ردار بوونه كه خوا به هوی ده سترویشته وه وه جیبه جیی ده كا له وه زۆرتره كه به هوی قورئانه وه ده یكا.

له جوملهی «وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ»، که پیش نایه ته که که وتوه، دهرده که وی که به جیهینانی نویره کان و دهرکرنی زهکاتی مال و ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه هه موو ئه مانه یارمه تیدانی ئاینی ئیسلامه و، دهرده که وی ئه و که سانه ی یارمه تی ئاین و ئه حکامی ئیسلام ددهن خوی گوره یارمه تی یان دهاو به سهر دوژمنانی خویاندا زالیان دهکا و، خوی گوره به لینی خوی به جی ده هیئی و هه رگیز له به جیهینانی په یمانه که ی خوی لانا دا.. که واته زور مایه ی شانازییه بو سه روکانی ده ولت و، پیوانی گوره ی خاوهن دهسه لات و پایه دار، یارمه تی ئاینی خوا بدهن و ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه بکه ن و، له هه مان کاتدا خویشیان حسیب بکه ن که له لایه ن خاوه خه لات ده کرین و به سهر دوژمناندا زال ده کرین..

خوی گوره فه رمویه تی : «وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ».

واته: پیویسته له نیو ئیوه دا، ئه ی موسلمانان، هه میشه کو مه لیک ببن که باقیی موسلمانان و باقیی ئاده میزاده کان بانگ بکه ن بو خیر که یاسای ئاینی پیروزی ئیسلامه و، ئه مر بکه ن به چاکه و نه هی بکه ن له خراپه و ناشه رعی و ناشایسته، ئه و که سانه ی خاوه نی ئه م سیفه تانه ن هه ر ئه وانه ن له نارهنزیی خواو له نازاری روژی پاداش رزگار دهن، ئه گه ر موسلمانیک دهسته لاتی هه بوو پیویسته به و دهسته لاته ی خوی ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه بکات، ئه گه ر دهسته لاتی نه بوو پیویسته زمان بخاته کارو، لای خاوهن دهسته لاتان قسه بکات و هه ول بدا هه تا ئه وانه بکه ونه ئیش و مهنعی خه لکی بکه ن له خراپه و هانی چاکه یان بدهن، جا ئه گه ر مهیدانی دهست و زمانی نه بوو، ئه و پیویسته به دل نارازی بی له ئیشی ناشه رعی و حه زبکات له ئیشی شه رعی، ئه گه ر به هیه چ کام له م سییانه ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه نه کا ئه و له نازارو توله ی خوا رزگار نابی.

ریوایه ت کراوه: هه ر موسلمانیک روژی لی بوویه وه و، سه باره ت به ئیشی موسلمانان بی باک و که مته رخه م بوو، ئه و که سه له موسلمانانی دیاری نییه؛ چونکه هیه چ ئیشیک له ئاین گرنگتر نییه و، ئه و که سه ی بو ئاین که مته رخه م بیته واته بی دینه..

له فه رموده ی پیغه مبه ر (د.خ) : «الدين النصيحة، قلنا لمن يارسول الله؟ قال: لله ولكتابه ولرسوله ولأئمة المسلمين وعامتهم»...

واته: ئاينى ئىسلام بريتىيە لە دلسۆزى و خىرخواھى، عەرزمان کرد: دلسۆزى و خىرخواھى بۆكى؟، فەرمووى: يەكەم بۆ خوا، كە بە زاتىكى تاك و پاك و واجيبولوجود و پەروردگارى بزان و خەلك بانگ بكەى بۆ پەرستنى. دووهم: دلسۆزى بۆ كتيبى خوا، واته: بەدل تى بكوشى بۆ فيربوونى و بلاوكردنهوى لە جيهاندا، بۆ پەيپەوكردى. سىيەم: دلسۆزى بۆ پيغەمبەرى خوا، واته: ھەميشە ئامادە بى بۆ حورمەت راگرتنى و بلاوكردنهوى ئاينەكەى لە جيهاندا و پاراستنى لە دوژمنانى. چوارەم: دلسۆزى بۆ پيشەواكانى ئىسلام، واته: فەرمانيان بەجى بهينى و لەسەر چاكە يارمەتییان بەدى و ماوى خراپەيان نەدى و، دوژمنيان لى دوور بخەيتەوه. پينجەم: دلسۆزى بۆ ھەموو موسلمانان بە گشتى، بە جوړى خۆت بە يەككە لەوان بزانى و خيرو شەرى ئەوان بە خيرو شەرى خۆت بزانى و بۆ چاكەيان ھەول بەدى و خراپەيان لى دوور بخەيتەوه.

مادام لەم فەرموودە پيرۆزەدا ئاينى تەنيا بە نەسيحەت و دلسۆزى داناو، دەرەكەوى كە ئاموژگارى و دلسۆزى لای خواى گەورە زۆر بەرپزە و بايەخى ھەيە. منى دوستى بى دەستەلاتتان مەبەستى ھەرەگەورەم لە نووسىنى ئەم نامانەدا بۆ ئيوە نەسيحەتى سەرۆكەكان و گەورە پياوھەكان و دەولەمەندەكانە، چونكە ئەم بە چاكە و نەھى لە خراپە لەوانەو بەسوودەو، دوعاى تەوفىقى كردهوى چاكيش دەكەم بە رابەر بەو حوقوقانە كە ھەيانە لەسەرمان، چونكە لە ھەدىسى شەرىفدا ھەيە: جەزاي دەولەمەند لە لايەن ھەزارانەو نەسيحەتەو دوعا. رىوايەت كراو كە ھەزرەتى موسا (د.خ) عەرزى بارەگای خواى گەورەى كرد: كام لە بەندەكانت لات خۆشەويستترە؟ خواى گەورە لە وەلامدا فەرمووى: «الذی يتسرع إلى هواي كما يتسرع البشر إلى هواه، والذي يغضب إذا أرتكبت محارمي».

واته: ئەو كەسە لام خۆشەويستترە لە خەلكيتەر، كە رادەكا بۆ بەجیھانی لىخۆشبوونى من، وەك چۆن ئادەمیزاد بە دواى ئارەزووى خۆيدا رادەكا و، ئەو كەسەى كە لە كاتىكدا بى ئەمرى من بكرى رقى ھەلسى.

ئەى برادەران! تەماشە بكەن ھۆى زۆربەى ئەو خراپانەى لە جيهاندا روو دەدن و، روژ بەروژ دیندارى كەم دەبیتەوه، ئەوھەيە كە موسلمانان موداھەنەو رووپامایى لەگەل دەستپوشتوان و سەرۆكان و خاوەن دەسەلاتەكاندا دەكەن و، سەبارەت بە فەرمانى خوا و ئەھكامى ئاين دلسۆزى بەجى ناھینن و، گووى نادەنە فەرمانى خواو بە گووى

پيغهمبەرى خوا ناكەن و، چاويان له تەمى و تەربىيەى موسلمانانى نەزانەو نىيە. دەگىرنەو كە روژيەك شەفيقى بەلخى ئاموژگارى (هارون الرشيد)ى دەكردو پيى دەوت:

ئەى ھارون! خوا خانوويەكى ھەيە ناوى دۆزەخەو، توى كردووه بە دەرگاوانى ئەو خانووهو، سى شتى بە تو داوه، ھەتا بەو سى شتە موسلمانان لەو دۆزەخە دوور بەخيتەو: مال، شمشير، قەمچى. بە مال دەفەى داماوى و ئىحتياجى موسلمانان بەكى، تا بەھوى گرانى و نەداريبيەو توشى دزى و دروژنى و ريگرى و ستەمكارى نەبن. بە ھوى شمشيريشەو رېگا لە غەدارو ستەمكار بگرى ھەتا زولم و زور لە خەلكى نەكەن. فاسقەكانيش بە قەمچى ئازار بەدى تا بە ئەدەب بن و فيسق و فجور نەكەن، جا ئەگەر تو بەو جوړەى پيم وتى موعامەلەت كرد ئەوا خەلك لە دۆزەخ رزگار دەكەى و، تويش رزگار دەبى، ئەگەر نا تو لە پيش ئەواندا دەرويتە دۆزەخ.

ئەى برادەرانى ئاينى! بە ھوى بى باكى و كەمتەرخەمى دەستەلاتدەرەكانە بەم جوړە ئاين و دەستپاكى و پياوھتى كزو فەوتاون، ئەوانە لە پاشەپوژدا لەسەر ئەم كەمتەرخەمى و گوئ پى نەدانە سزاو ئازار دەدرين و، مادام ئاموژگارى كاريان تى ناكە لە خواى گەورە دەخووزم كە لە دنياشدا ھەر گيرۆدە بن.

ريوايەت كراوہ كەزەرت (د.خ) فەرموويەتى: ئەبدال لە ئوممەتى من، كە دەچنە بەھەشت، لەبەرئەو نىيە كە نويزو روژوويان زورە، بەلكو لەبەر سەخاوتى نەفس و خاويى سىنەو دلسوزيە بو موسلمانان.

ريوايەت كراوہ كەزەرت (د.خ) فەرموويەتى: موسلمان براى موسلمانەو، پيوستە بەرامبەر بە ھيچ كەدەوھەكى نارەوا لە ئاموژگارى كردنى سست نەبى، ئەگەرنا حەقى برايتى بەجى نەھيئاو. لە ھاوړپى پيغەمبەر (ابو ھريرە)وہ ريوايەت كراوہ كە فەرموويەتى: دەمانبيست لە كەزەرت (د.خ) كە لە روژى قيامەتدا مروفيك داوين گيرى مروفي دەبى و راي دەكيشى، ئەويش نايناسى و دەلى: تو چيت لەسەر منە؟ بو بەروكم بەرنادەى؟ ئەويش لە وەلامدا پي دەليت: تو لە دنيادا چاوت لە من بوو كەدەوھى خراپ دەكردو، دەستت نەدەھيئاپە رېگام و مەنعت نەدەكردم... مەبەست لەم فەرموودەيە ئەوھە ھەركەس ئاگاي لە بەكەيك بى كە كەدەوھى خراپ دەكا و، مەنعى نەكا ئەوھ لە روژى قيامەتدا ئەويش وەكو تاوانبارەكە سزا دەدرى، چونكە دەتوانى مەنعى بكا لەو كەدەوھى خراپانە، بەلام كەمتەرخەمى تيا دەكا و مەنعى ناكە؛ بويە ئەويش دەبیتە ھاوھەشى تاوانەكە..

ریوایهت کراوه که حه زرهتی پیغه مبه ر (د.خ) فهرموویه تی: ئیمشه و دوو فریشته هاتن بردمیان بۆ شوینیک، لهو شوینه دا ئه حوالی بهختیاران و بهدبهختانی ئوممه تی خۆمیان پیشان دام، فهرمووی: «رأیت رجلا من أمتي قد أخذته الزبانية من كل مكان، فجاءه أمره بالمعروف ونهية عن المنكر فاستنقذاه من أيديهم فادخله مع ملائكة الرحمة».

ئهی خۆشه ویستم! وهکو هه کیمی تیرمیزی فهرموویه تی، حیکمه تی ئه مه ئه وهیه: به شی زۆری ئه وانه ی ئه مر ده کهن به چاکه و نه هی ده کهن له خراپه خۆیان ئه م کرده وه خراپانه ناکهن که نه هیان لی کرده وه، زه بانیه کانی قیامه تیش وهکو مه ئموورانی جیهان ئه و که سه ده گرن که خراپه ی پیوه ده بینن و، هه قیان به سه ر که سیکه وه نییه که به زاهیری خراپه ی نه کردبی، جا خوای گه وره به پیروزی ئه و ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه یه که کرده ویانه، هه رچه ند فاسق و تاوانباریش بن، مادام تاوانه که یان ئاشکرا نه بووه و له بهینی خۆیان و خوای گه وره دا بووه، خوا عه فووی کردوون و تاوانه که یانی له فریشته کان شار دووه ته وه (*).

جا با هه ندی له ده سه ته لاتداره بی موبالاته کان له خوای خۆیان شه رم بکه ن، چونکه نه خۆیان به راستی خۆیان له گونا هه ده پارێزن و، نه به رامبه ر به خه لکیش ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه ده کهن.. هه ره وه ها له فه رمو و ده که ی پیغه مبه ره وه ده ر ده که وی که فه رق زۆره له بهینی ئه و فاسقانه ی تاوانه کانیان ده ر ناخه ن و ئه وانه ی بی شه رمانه گونا هه ده کهن و خه لکی پێیان ده زانی و، فیری گونا هه کردن ده بن لیانه وه، بیگومان به شی یه که م زۆر نزیکه خوا عه فوو یان بکا...

ریوایهت کراوه دوو برای ئاینی وهکو دوو دهستی ئاده میزادن، وهکو چۆن دهسته کان یه کتر ده شوژن، پیویسته برای ئاینی برای خوی له گونا هه داشوژی، واته: ئامۆژگاریی بکات و پێگای گونا هه ی لی بگری.

هه ره وه ها ریوایهت کراوه که موسلمان ئاوینه ی موسلمانه، واته: چۆن له نیو ئاوینه دا

(*) ئه مه ته رجه مه ی فه رمو و ده که ی کاک ئه حمه ده، رحمه تی خودای لی بی، به لام حه قیقه تی مه سه له که ئه وه یه که ئه و که سانه ی ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه ده کهن، هه رچه نده تاوانباریش بن، به هو ی پیروزیی ئه و دوو کاره وه له عه فوی خودای گه وره وه نزیکن، ئیتر مه سه له ئه وه نییه که گونا هه له مه لائیکه بشار در یته وه، چونکه مه لائیکه ی کرده وه (د.خ) به هه مو جو ره گونا هه یکی مرؤف ده زانن و ده ینووسن، ئاشکرا بن یانه ینی، خوا بۆ ئه وه ی دیاری کردوون.

وینه دهردهکهوئ، له لای مروثی موسلمانیش عهیبه و خهوش و تاوانی موسلمانی برای دهردهکهوئ، جا به پیی پیویستی ئیسلامیهت پیویسته، ههر کاتی موسلمان به عهیبی موسلمانیکی زانی، تی بکوشتی بو پاککردنهودی لهو عهیبه، واته: مهنعی بکا له دووباره کردنهودی لهو تاوانهو تی بکوشتی بو لهودی پهشیمان بیتهوه لهو جوړه گوناوه.. ههلی شدهگری: واتای ریوايهتهکه لهو بیته: که چون مروث نایهلی ئاوینهی خوئی گهرد بگری و، نهگهر توژی لی نیشته پاکی دهکاتهوه، وهها برای موسلمانی له گوناوه پاک دهکاتهوهو نایهلی گهرد بگری.

له حهزرتی عومرهوه (ر.خ) دهگپرنهوه که فهرموویهتی:

«أذا رأيتم أحاكم زل فقوموه، وسددوه، ولا تكونوا أعوانا للشيطان عليه».

واته: نهگهر برایهکی ئاینی خوتان بینی پیی ههخزاو کهوته نیو ههلهوه فریای کهون و راستی بکهنهوه و بیخهنهوه سهه ریپی راست و، مهنه یارمهتیدهری شهیتان دژی لهو برادهرتان، واته به ئاموژگاری یا بههیز ههول بدن و مهیدانی لهو مهدهن لهو ههلهدا بمینیتیهوه، نهگهر مهنعی نهکن لهو ههلهیه، یا خو بهپیچهوانه یارمهتی بدن لهو ئیشه ههلهیهدا لهوه دهبنه یارمهتیدهری شهیتان و، ئیوهش دوژمنایهتی لهگهل دهکن. نهگهر لهوانهتان پی نهکرا لهو دوعای خیری بو بکهن بهلکو خودا پهحمی پی دهکا و بیخاته سهه ریپی راست و لهو تاوان و گوناوه دهستهدار بی.

خوای گهوره له بابته ئاموژگارییهکهی لوقمانهوه بو کورهکهی دهفهرموئی:

«يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَيَّ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ».

واته: پولهکهه! نوژی خوت له کاتی خویدا بهجی بینهوه، نهمر به چاکه بکهوه، نههی له خراپه بکهوه، نهگهر تووشی ئازار و بهلا بووی خوت بگهوه، چ به هوئی نهمر به چاکهوه نههی له خراپهوه، چ له ریگای ترهوه، دیاره (مههرووف) لهوهیه موافقی شهریعت بی و (مونکهه) لهوهیه موافقی عهقلی ساغ و شهریعت نهبی. ریوايهت کراوه له پیغهمبهروهوه (د.خ) که فهرموویهتی «أن الله يكره سفاسف الامور» واته: خوای گهوره ههزناکات له ئیشی ناشایسته و ههچ و پووچ. نوژی کردن و نهمر به چاکه کردن و نههی کردن له خراپهوه، له کاتی ناخوشیدا خوژاگرتن له کاره گهوره بهجیکانه.

له پیغه مبهروهه (د.خ) دهگپړنه وه که فهرموویه تی: چهندي دلی مروّف له پیناوی نهمر بهچاکه و نهی له خراپه دا نازاری پی بگا نه وهنده پر دهبی له نووری ئیمان.

له عهبدوللا کورپی عهباسه وه (ر.خ) دهگپړنه وه وتوویه: حه زره تی پیغه مبهر (د.خ) فهرموویه تی:

«يأتي على الناس زمان يذوب فيه قلب المؤمن كما يذوب الملح في الماء، قيل مم ذلك؟ قال: مما يرى من المنكر ولا يستطيع تغييره!».

واته: پوژگاریکي وهها بهسهر خه لکیدا دیت که دلی موسلمان وهک خوپی نیو ئاو، ده تویتته وه؛ عه رزیان کرد: له بهرچی؟ فهرمووی: له بهرته وه که کاری مونکر و ناشایسته و ناباری زور ده بیني و، ناتوانی مهنیان بکا.

ئیسما عیل حه قی (ر.خ) له تهفسیره که پیدا فهرموویه تی: حه زره ت (د.خ) فهرموویه تی بهکک له نیشانه کانی نزیکبونه وهی روژی قیامت ته وهیه که نه هلی کرده وهی خراب غالب ده بن بهسهر نه هلی حه قدا.

براکانم! غالب بوونی گهلی خراب و ناحق کار بهسهر نه هلی حه قدا، له بهرته وهیه له ههر شوینیکدا بهکی ئیشیکي ناله بار بکا، مادام به پیی ئاره زووی ئاده میزاد بی، یارمه تیده ری زور زوره باوه ری پی دهکن و یارمه تی ده دن، به لام له ههر لایه بهکی ئیشیکي باش بکا له بهرته وه که خیلافی ئاره زووی نه فسی خه لکه یارمه تیده ری زور که مه، به لکو بی باوه ری به رامبه ری دهره برن، جا له بهر ته مهیه که مروقی پاک به هوئی نه وه زعه نا له باره وه نزیکه دلی بیی به ئاو.

براکانم! خوی گه وره فهرموویه تی: «وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ» واته: له پیناوی بهر زکر دنه وهی حه قدا تیکو شانیکي راسته قینه ی ته واو بکه ن.. جیهادو تیکو شانیش سی جوړه: جیهاد به ده ست. جیهاد به زمان. جیهاد به دل، واته: که مروّف به خراپه به کی زانی پیو یسته، نه گهر توانی، به هیزو دهسه لات مهنی بکا، نه گهر دهستی نه دهرپویش به زمانی خوئی هه ول بدا بو نه هیشتنی، یا نه و خراپه به بگه یینیتته دهسه لات داریک هه تا مهنی بکات، نه مهش بهو شهرته ی نه بیته مایه ی فیتنه وه دستدریژی کردن. جا نه گهر ماوهی نه مهیشی نه بوو نه وا به دل نه و کاره خراپه ی پی ناخوش بی و له خاوه نه که ی زویر بی، ههر که سی بهکک له م سی پایه ی نهمر بهچاکه و نهی له خراپه به ی نه بوو

ئەو دەلى وەكو مروڧئىكە كە سەربەرەو خوار ھەلۋاسرابى! واتە: ھەر كەس دەستەلاتى بوو مەنەى خراپە بكا و نەيدەكرد، يا بەزمان تواناى ھەبوو نەيدەكرد، تەنانت بە دلئىش بىزار نەدەبوو لىي، ئەوا ئيمان لەدلىيەو دەپژئتە خواری، وەك چۆن ئەگەر گۆزەيەكى پر لە ئا و سەرەوخوار بکەى، دلۋپئىكى تئدا نامئى.

لە حەزرتى موساوه (د.خ) دەگىرئەو كە فەرموويەتى: عەرزى بارەگای خواى گەورەم كردو وتم: خوايا كام بەندەت لە ھەموو بەندەكانت لا خوڧشەويستترە؟ لە وەلامدا فەرمووى: ئەو كەسە كە بو رەزاو خوڧشەويستترە من تى بكوڧشى و پەلەى بو بكات، وەك چۆن بو بەجىھىناني ئارەزووى خوى تى دەكوڧشى و پەلە دەكا، ئەو كەسەش گوناھ و تاوانى لە خەلكەو دەى رقى ھەستى و زوير و بى تاقت ببى.

رئوایەت كراو كە موسلمانان ھەموو لەخىرو چاكيدا دەبن ھەتا ھەموويان نەبنە يەك رەنگ. كە ھەموويان بوونە يەك رەنگ بەھيلاكدا دەچن!

واتاى ئەو فەرموودەيە ئەويە: موسلمانان لە خىرو چاكيدا دەبن ئەگەر دووچور بوون و ھەندىكيان ئەمر بە چاكە و نەھى لە خراپە بكن بەو كەسانەى كە رپگای چاكە ناگرنەبەرو كردارى خراپيان لى دەوئشئتەو، بەلام ئەگەر ھەموو يەك رەنگ بوون و كەس مەنەى كەسى نەدەكرد لە خراپەو، ئەمرى چاكەيان بەيەكترى نەدەكرد ئەو نیشانەى ناچاكى و بەد بەختيەو، ھەموويان وەك رەنگىكى رەش يەكسانن.

حەزرتى ئىمامى عەلى (ر.خ) فەرموويەتى: لە ئاخىر زەماندا لە نئو نەو دە كەسدا يەكئىكيان ئەمر بە چاكە و نەھى لە خراپە دەكات، واتە: لە نئو نەو دە كەسى دەسەلاتداردا يەكئىكيان واجبى سەرشانى خوى جىبەجى دەكا و موسلمانئىكى باش و لە خواترسە، جا پاش ئەو تەماشای ئەم واتە راستەت كرد تەماشای ئەوئش بکە كە ئەو ھەشتا و نۆ كەسەكەى تر ئەوانەيان لەگەل دەسەلاتدا تەركى ئەمر بە چاكە و نەھى لە خراپە دەكەن و، فەرموودەكانى خوا و پئغەمبەر، كە دەيزانن، لە خەلكى دەشارنەو بە مەلەوون و نەفرين لىكراو دەردەچن، چونكە خواى گەورە، دەربارەى ئەوانە كە زانبارىي ئابن دەشارنەو، فەرموويەتى: «أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ».. واتە: ئەوانەى ئاياتى خودا دەشارنەو و فئرى خەلكيان ناكەن خوا نەفرينيان لى دەكا و شايانى نەفرينى ھەموو نەفرەت كارئكن، لە فرىشتەو ئادەمیزاد و پەرى...

ئەى برادران! ئەمر بە چاكەو نەهەى لە خراپە گەلى بە نرخن، تەنانەت ئەگەر نابالغىك خراپەيەكى كرد، هەرچەند ئەو موكلەلف نىيە، پىويستە لە سەر ئەو كەسەى پىى دەزانى دەستى دەروا مەنعى بكا، هەتا فىرى ئەو كارە خراپە نەبى؛ واتە ئەگەر چى نابالغەكە بە كردنى ئەو كارە خراپە گوناھبار نابى زەلامە پىزانە دەست رۆيشتوووكە بە مەنع نەكردنەكەى گوناھبار دەبى و، فاسقىش دەبى!

ئىمامى غەزالى (ر.خ) فەرموويەتى: لە ئايەتى پىروۆزى «والمؤمنون والمؤمنات بعضهم أولياء بعض، يأمرن بالمعروف وينهون عن المنكر..» وە دەردەكەوى ئەگەر كەسك لەنىو خەلكدا دەستى برۆا و، ئەمر بە چاكە نەكا و نەهەى لە خراپە نەكات، ئەو بە موسلمانى تەواو نادىتە قەلەم، چونكە هەريەك لە موسلمانان دوست و يارىدەرى يەكترىن، كەواتە دەبى لە نىويانا ئەمر بە چاكە و نەهەى لە خراپە بكات ئەگىنا موسلمانى ساغ نابى!

هەر لە ئاخىرى ئەو ئايەتەدا خواى گەورە فەرموويەتى: «أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ» واتە: ئەو موسلمانانە ئەو سىفاتە پىشوووانەيان هەيە خواى گەورە مېھرباننىيان لەگەل دەكا.. بە كورتى موسلمانى ئەمر بە چاكە كەرى نەهەى لە خراپەكەر لە دنياو قىامەتدا لە ژىر بەزەيى خرداى گەورەدايەو، ئەوانەش كە دەستيان دەروا و ئەمر بە چاكە و نەهەى لە خراپە ناكەن، بەپىچەوانەى پىشوووكان، لە ژىر بارى رق و كىنەى خرداى گەورەدا دەبن، خوا پەنامان بدا. لە تەفسىرى ئايەتى «لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ» [٧٨] كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ» دا زاناكان فەرموويانە: وا مەعلومە كە بەهوى شوومى و نەگبەتى تەرك كردنى ئەمر بە چاكەو نەهەى لە خراپەوە خوا دەرگای دلى مۆر كردوون و لە كۆمەلى مونافقانى حسيب كردوون و، بە هوى ئەووە شايانى نەفرىنى خردا بوون و، چوونە رىزى كافرانەو.

بەلام يەككە لە تابەين لە يەككە لە هاورىيەكانى پىغەمبەرى پىسيو: ئايا (بەنى ئىسرائىل)ەكان، كە مەسخ كران، لە ئيمان دەرچوون؟ ئەويش فەرمووى: نەخەير، بەلام نەزانەكانيان خەرىكى گوناھ و تاوان بوون و، زاناكانىشيان هەندىكيان وازيان لە ئەمر بە چاكەو نەهەى لە خراپە هىناو، بەم هوىوە خرداى گەورە قىنى لى گرتن و، گەلى لە مروكە خراپەكارەكانى مەسخ كردهو، واتە: لە شىوەى ئادەمىزادا نەپهيشتنەو!

هه‌ندیکیش له زاناکانیان که وازیان له ئامۆژگاری و ئهمر به چاکه و نه‌هی له خراپه نه‌هینا، خو‌یان و ئه‌وانه‌ی دوایان که‌وتبوون و به‌گو‌ییان کردبوون تووشی مه‌سخ نه‌هاتن و به‌سه‌لامه‌تی مانه‌وه.

حه‌زرتی عائیسه، خوا له خو‌ی و له سیدی باوکی رازی بی ده‌گی‌رپه‌ته‌وه که پو‌ژی حه‌زرت (د.خ) هاته ژووره پیروزه‌که‌ی و، له شیوه‌ی موباره‌کی وه‌ها دهرده‌که‌وت که دل‌گران و زویره ئیشیکی گه‌وره‌ی به‌ده‌سته‌وه هه‌یه، یاخو سروشی بو‌هاتووه، ته‌شریفی له ژووره‌که دانه‌نیش و قسه‌ی له‌گه‌ل که‌سدا نه‌کرد، هه‌تا پو‌یشته ده‌ستنو‌ژی گرت و، جا پو‌یشته مزگه‌وت و دوو رکات نو‌یژی (تحیه‌ المسجد) ی کرد، له پاش ئه‌م نو‌یژه هه‌ستا و ته‌شریفی پو‌یشته سه‌ر مینه‌رو سوپاس و ستایشی خوای گه‌وره‌ی کرد و فه‌رمو‌وی:

«ئه‌ی ئاده‌میزاده‌کان! به‌راستی و دلسۆزی ئه‌مر به‌چاکه و نه‌هی له خراپه‌ بکه‌ن، پو‌یش ئه‌وه‌ی وه‌زعتان وای لی بی ده‌ست به‌رز بکه‌نه‌وه و نزا بکه‌ن و، خوای گه‌وره ئه‌و نزاو پارانه‌وه‌تان لی قه‌بو‌ول نه‌کا، داخو‌ازه‌کانتان داوا‌بکه‌ن تا به‌نه‌وازشی خو‌ی به‌جی، به‌هینی، پو‌یش ئه‌وه‌ی وه‌زعتان وه‌های لی بی که یارمه‌تی له خوای گه‌وره داوا‌بکه‌ن و ئه‌ویش بو‌تان جیبه‌جی نه‌کات!، له پو‌یش ئه‌وه‌دا داوای لی‌بو‌وردن له خوای گه‌وره بکه‌ن و ئه‌ویش گو‌یتان پی نه‌دا..».

ئه‌وه‌ی فه‌رمو‌وده‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ده‌گی‌رپه‌ته‌وه ده‌لی: حه‌زرت (د.خ) له‌سه‌ر مینه‌به‌ره‌که له‌مه زیاتر قسه‌ی نه‌کرد و هاته خواره‌وه، به‌ پی‌چه‌وانه‌ی جاران که له‌سه‌ر مینه‌به‌ر ده‌مایه‌وه، له زور باب‌ه‌ته‌وه په‌ند و ئامۆژگاری ده‌کرد؛ ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه بو‌و که مه‌خلووق زور گو‌ی بدنه‌ ئه‌مر کردن به‌چاکه و نه‌هی کردن له خراپه.

براده‌ران! له‌م فه‌رمو‌وده‌وه دهرده‌که‌وی پاش ئه‌وه مرو‌ف ته‌رکی ئه‌مر به‌چاکه و نه‌هی له خراپه‌ی کرد، ئیتر خوای گه‌وره نزاو پارانه‌وه‌ی قه‌بو‌ول نا‌کا..

له حه‌زرتی پی‌غه‌مبه‌ره‌وه (د.خ) ریوایه‌ت کراوه که فه‌رمو‌ویه‌تی: قه‌سه‌م به‌ خوا پو‌یسته ئه‌مر به‌چراکه و نه‌هی له خراپه بکه‌ن ئه‌گه‌رنا خوای گه‌وره سته‌مکاره‌کان به‌سه‌رتاندا زال ده‌کا و، ئه‌و کاته مرو‌فه باشه‌کانتان له خودا ده‌پارینه‌وه‌و خوا نزاو پارانه‌وه‌یان قه‌بو‌ول نا‌کات!

ده‌گی‌رپه‌وه که خوای گه‌وره په‌یامی بو‌یه‌کێک له پی‌غه‌مبه‌ره‌کانی (بنی اسرائیل) نارد که

به زهلامیکی خواپهرست بلی، که له خه لک که ناری گرتبوو گو شهگیر بوو: فلان که س اتو، که وازت له دنیاو خه لکی دنیاو هیناوه، بو ئاسایش و ئارامیی نه فسی خوت و پیوه ندیت له جیهان بریوه و هاتووی بو لای من له نیو خه لکدا ریژت بو خوت پهیدا کردووه، که واته چ کرده و په یه کت بو خاتری من کردووه بو سوپاسگوزاریی ئه و نازو نیعمه تانه ی پیم داویت ؟ که پیغه مبه ره که فرموده که ی خوای گهره ی به خواپهرسته که گیاند، ئه و له وه لامدا عهرزی کرد: ئه و ئیشانه ی بو خوای گهره ده کرین چین؟ پیغه مبه ره که له سهر ئه مری خوا فرمووی: (هل عادیة فی عدوا، وهل والیت فی ولیا؟ وعزتی لا ینال رحمتی من لم یوال فی ولیا ولم یعاد فی عدوا) واته: ئایا له بهر خاتری من دوژمنایه تیت له گهل دوژمنی مندا کردووه؟ ئایا له بهر خاتری من دوژمنایه تیت له گهل دوستی مندا کردووه؟ به گهره یی خوم قهسه م ئه و کهسه ی له بهر خاتری من دوستی منی خو ش نهوی و، له بهر خاتری من دوژمنی من نه بوغزینی، ههرگیز به رحمت و بهزه بی من ناگا.

ئه ی برایانی ئاینی له بهرزیی مانا و شیوه ی دیاری ئه و فرموده یه بکو لنه وه، که چون له پییدا و له کاتی توورپه بووندا باسی دوژمنایه تیه که ی پیش خستووه، که چی له کاتی میهره بانیدا دوژمنایه تیه که ی پیش خستووه! پیویسته بزائن مه بهست له دوستی خوا موسلمانیکه فاسق نه بی؛ چونکه خوا فرمویه تی: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ) واته: به راستی موسلمانان کان برای یه کن و، پیویسته مروقی موسلمان هه مو موسلمانیک به برای خوی بزانی و خوشی بو، به و مه رجی فاسق و خراپکار و تاوانبار نه بی، ئه گهر تاوانبار و بهدکاریش بوو، نابی له خوشویستن و پیاوه تی له گهل کردنی وازبینی، هه تا له ریگی ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه وه بیخاته وه سهر باری خواپهرستی و گوپرایه لی، تا ده گاته پایه ی نائومی دی له چاکبوونی، ئه و کاته سوننه ته، به لکو پیویسته، ئه و کهسه ببوغزینی؛ چونکه له پیغه مبه ره وه (د.خ) ده گپرنه وه که فرمویه تی:

«تقربوا إلى الله ببغض أهل المعاصي، والقوهم بوجه مكفهرة، والتمسوا رضا الله بسخطهم، وتقربوا إلى الله بالتباعد منهم» واته: به بوغزاندنی تاوانباران له خوای گهره نزیک بنه وه، با پروتان گرژ بی له گهل یاندا و به توورپه بوونتان له وانه داوای خوشنوودی خوا بکه ن بو خوتان و به دووریتان له وان له خوا نزیک بنه وه، به لام لی نزیک بوونه و هیان بو ئه وه ی مه نعیان بکه ن له کرده وه ی ناشیرین، ده بیته هوی خوشنوودی خوای گهره . ریوایه ت کراوه کاتیک که مروث مردوو، له گوپدا شاردرایه وه گوپره که دیته زمان له گهل

ئەو مروققەداو پېي دەلى: من شوينى فیتنەو تەنیايى و کرمم، خو تۆ دەتزانى كە دەمرى، بوچى سەربەست و بى باك بووى لەم پۆژە؟ جا ئەگەر مردووەكە مروققىكى باش و كردار چاك بى خواى گەورە فريشتهيهك دەنيرى لە باتى ئەو وەلامى گۆرەكە دەداتەو و پېي دەلى: ئەى تۆ چاوت لى نەبوو كە لە ماوہى ژيانيدا خەرىكى ئەمر بە چاكەو نەهى لە خراپە بوو؟ كە گۆرەكە ئەم وەلامە دەبيستى دەلى مادام واىە ئيتىر من بوى دەبم بە باخى لە باخەكانى بەهەشت و، بەسەر لەش و گيانيدا دەبمە بارانى پەحمەت..

رېوايەت كراوہ: (القبر أما روضة من رياض الجنة، أو حفرة من حفر النيران). واتە: گۆرى مردوو يا دەبیتە باخىك لە باخەكانى بەهەشت، يا دەبیتە چاللىك لە چالەكانى دۆزەخ!

رېوايەت كراوہ: ھەر كەسك خراپەيەكى بەرچا و كەوت يا پېي زانى، پېويستە لەسەرى مەنعى بكا بە دەستەلاتى خو، ئەگەر دەستى دەپۆيشت، ئەگەر دەستى نەپۆيشت پېويستە لەسەرى بە زمان مەنعى بكا (واتە: يا بروت بە زمان ئامۆژگارى بكات، يا بە يەكك لە دەستەلاتدارەكان بلى: مەنعى بكا، بەو مەرجانەى كە شەرىعەت داى ناون). خو ئەگەر ماوہى ئەمەيشى نەبوو ئەو لەسەرى پېويستە بەدل ئەو كارە ناشەرىيە ببوغزىنى و نارازى بى لى، ئەم پايەى دواييە (أضعف الأيمان)ە، واتە: كەمترین پايەى نيشانەكانى ئيمانە كە لە مروقى موسلمانەو دەرىكەوى و، لەم پايە بەولاوہ ھىچ پايەيەكى ئيمان نامىنى، واتە: ئەمەش نەبوو ئيتىر ئيمان لە دلا نامىنى.

ئىمامى ئەحمەدى كورپى حەنبەل (ر.خ) فەرموويەتى: بېرگەى دواييى ئەم فەرموودەيە ئەو دەگەيەنى كە ھەر كەسى پى ناخوشبوونى دەروونى نەمىنى كافرئى خەفیفە، چونكە لاي ئىمام ئەحمەد مروققە يا موسلمانە يا كافرەو، بو كافرئى لاي ئەو دوو جور كوفر ھەيە: يەكەم كوفرئى قورس كە برىتییە لە باوەر نەكردن بەخوا، يا بە پېغەمبەرانى خواو، بە مەلائىكەو، بە كتیبى خوداو، بە پېغەمبەران و، بە روژى قىامەت و، بە قەزاو قەدەر و باوەر نەكردن بە پېنچ فەرزەى نوژنو ھاوچەشنەكانى. جورى دووہم كوفرئى سووكە، وەكو بەدل مەنع نەكردنى كارى ناشەرى و، نەكردنى نوژنو، نەكردنى جىھاد... ھتەد.. بەدل پى ناخوشبوونى كارى ناشەرى فەرزى عەينە لەسەر ھەموو تاقە موكلەلەفك، بەلام ئەم كەردن بە چاكەو نەهى كەردن لە خراپە بە دەست يا بە زمان، ئەو فەرزى كىفایەيە.

ئەى براكانم! ھەر شتېك و ھەر كارېك مروّف بەدل ھەزى لى نەكا ناچار بە دەست و بە زمان مەنعى ئەو شتە دەكا، ئەگەر بە دەست و زمان نەتوانى مەنعى بكات، ئەوا بەدل رقى لى دەبېتەو، جا ئەگەر بە دەست و زمان نەتوانى مەنعى بكا و، بە دلېش رقى لى نەبى، ئەو مەنعى وایە بەدل ھەزى لى دەكا، كە بەدل ھەزى لى كرد ديارە تاوانبارە؛ چونكە واجبىكى تەرك كرووۋە كە لە تۈنایدا ھەيە.

رېوايەت كراوۋە ھەركەسېك ئامۆزگارېيەكى باش بكا و، خەلك ئاگادار بكا لە واجبىك يا لە سۈننەتېك، ھەر كەس رەفتارى پى بكا ھەتا رۆزى قىامەت ئەو ئامۆزگارېكەرە ھاوبەشى خىرى ئەو رەفتارىيە ھەتا ھەتايەو، لە كاتى گەيشتن بە خۋاى گەرە لە قىامەتدا بە تەواى پاداشەكەى بو حسيب دەكا..

لە جۈملەى « فوفاه حسابە» لە قورئانى پىرۆزدا وا دەردەكەوى كە بېجگە لە ھاوبەشى لەو پاداشەدا، خوا لە رۆزى خۇيدا پاداشى زىاترى پى دەدا، واتە: ھاوبەشى لەو پاداشەدا بو ئەو كەمەو، خۋاى گەرە زىاترى پى دەبەخشى.

لە فەرموودەى پېغەمبەردا ھەيە كە ئەگەر پاداشى ھەرچى خۋاپەرستى ھەيە كو بكرېتەو ناگاتە پاداشى جىھادى لە رپى خۋادا، پاداشى ھەموو جىھادى لە رېگای خۋادا كو بكرېتەو ناگاتە پاداشى ئەمر بە چاكە و نەھى لە خراپە و، ھەك پيالە ئاويكە بەرامبەر دەريايەكى گەرە بى سنوور، بەلام پىويستە بزانت ئەم پاداشتە زورە بو كەسېكە كە لەبەر رەزای خۋاى گەرە ھەمىشە بەردەوام بېت لە ئەمر بە چاكە و نەھى لە خراپە، ئەگەرنا كەمېك ئەمر بە چاكە و نەھى لە خراپە ناگاتە پایەى جىھادى لە رېگای خۋادا..

ئەى برادەران! بىر بكنەوۋە كە ئەمر بە چاكە و نەھى لە خراپە چ سامانىكەو چ پایەيەكى بەرزى ھەيە لای خۋاى گەرە، بە رادەيەك لە جىھادو غەزای كافران خىرى زۆرتەرە، مروقى ھۆشيار و بەختيار ئەو كەسەيە كە بەدۋاى ئەم پایە بەرزەدا بگەرپى.

رېوايەت كراوۋە: ئەو كەسانە ئەمر بە چاكە و نەھى لە خراپە دەكەن خەلىفەى خۋاو خەلىفەى قورئان و خەلىفەى پېغەمبەرى خۋان و، كەسېك خەلىفەى ئەمانە بى لە خۋاۋە نزيكەو، بەر بەخشش و لى خوشبوونى دەكەوى.

تەماشاكەن پېغەمبەرى خوا (د.خ) فەرموويەتى «لأن يهدي الله بك رجلا خيرا من

الدنيا وما فيها « واته : بى گومان ئەگەر خوای گەورە بە ھۆی تۆۋە يەككە بخاتە سەر
رېڭگای راست لە ھەرچى دارایی و سامانى جیھانە باشترە بۆ. بۆ نمونە: ئەگەر بىی بە
ھۆی نوێژکردنى مرقىكى نوێژنەكەر، یا پەشیمان بوونەھوى مەى خوریک، یا وازھینان
و تۆبەکردنى داوین پیسیك، یا ببیتە ھۆی موسلمان بوونى جوولەكەيەك یا گاوریك ئەو
چاكتەرە لەوھى كە لە خۆرھەلاتەوہ تا خۆرنشین مولكى تۆ بى و، دەرامەتى ئالتوون و
زیوى ھەمووى بۆ تۆ بى و سەرفى ھەژارانى بكەى.

پیویستە تۆ باوھرت بەم فەرموودەى پیغەمبەرە (د.خ) ھەبى لەبەر چەند دەلیل، یەكەم:
چاكتە لەگەل گەدادا ئازارى برسیتە لادەبات، بەلام ئەمر بە چاكتە و نەھى لە خراپە
ئازارو سزای رۆژى قیامت لادەبا. دووھم: ئەوھى بە گەدایانى دەدەى سەرف دەبى و
نامینى، بەلام ھیدایەت و راھنمونى ئاینى ئەنجامى خیرى ھەتا ھەتایە دەمینى.
سێھم: خزمەت کردنى دنیاى دەبیتە ھۆی ژيانى دنیاى كە پایەدار نییە، بەلام خزمەت
کردنى ئاینى دەبیتە ھۆی ژيانى نەبیراوە، دیارە فەرقى ئەم دووانەش زۆر زۆرە. ریویەت
كراوە كە حەزرت (د.خ) فەرموویەتى: بەو خواپە قەسەم، كە گیانى منى بەدەستە، ھەندى
كەس لە ئوممەتى من كاتیک لە گۆر دینە دەرەوہ بۆ حەشر شیوھیان دەبیتە شیوھى
مەیمون و بەراز: لەبەرئەوہ كە لە دنیادا بەرامبەر بە فاسقان و تاوانباران روپامایى
و رپایان کردوہو، لەگەل ئەوہشدا كە دەسلەتیان بووہ مەنعیان نەکردوون لە گوناھ...

براکان! حەزرت (د.خ) فەرموویەتى: نیشانەى ھاتنى قیامت سى شتەو، لەو
فەرموودەدا ئەوھى باس کردوہ كە ئیشى باش بە خراپ دەدریتە قەلەم و ئیشى خراپ بە
ئیشى باش!

مانای ئەم فەرموودەى ئەوھى، ئەم رەوشتە دەبیتە شیوھى یاسا و نەرىتى خەلك، كە
ھەركەس ئەمر بە چاكتە بكا ئەو ئەمر کردنە بە خراپ دەزانن و ئازارى ئەمرکەرەكە دەدن
و، لە بەرچاویان لەكەدار دەبى! خو ئەگەر ئازارىشى نەدن ئەوا لە پاشەملە باسى بە
خراپى دەكەن و غەیبەتى دەكەن! ئەم غەیبەت کردنە لە سەر من رووى دا: لەم بەینە
پیشوودا لە قەراخى شاردا خپوھتیکیان ھەلدابوو بە ئاشكرا شەرابیان تیا دەخواردوہ،
منیش ھاتم فەقیەكانم كۆکردوہ تا برۆم مەنعیان بكەم. ھەندى لە پیاوى ماقوول
دەستیان ھینایە رېگام و نەرویشتم بۆ سەریان، كە ئەھلى خپوھتەكە بەمەیان زانى
رۆیشتن بۆ لای فەرماندارى شارو، ئەم نیازەى منیان بە ئاشووبىكى گەورەو فیتنەجۆبى

دایه قهلم و، فرمانداریش، له بهر به دخوی، موافقی پای ئهوان بوو، مه زبه ته یه کیان ناماده کردبوو که کاره که بخه نه په سمیاته وه تا ئیمه له شار دوور بخه نه وه، به لام له په حمی خواوه ئه هلی شار تیکرا مه نعیان کردن، به لام تا ئیسته هر کینه له دلایندا ماوه.. په نا به خوا..

جا با بگه پینه وه سهر فرموده که ی حه زره ت (د.خ) که فرموده یه کی درېزه: هندی له هاوړپیه کانی عه رزیان کرد: چون ده بی موسلمانان چاکه به خراپه و، خراپه به چاکه بزانه؟ ئایا ئمه په رووده؟ فرمووی: به لی بهو خودایه که گیانی منی به ده سته ئه و وه زعه دپته جی و، خوی گه وره سویندی خواردوه که ئاشوویکی وها ده نیرم بو ئه و گه له تاوانباره که مروقی وشیار لی سهرسام ده بی له بهر ناباری و چاره نه کراوی!..

ریوایه ت کراوه: هر کومه لیک تاوان و گونا هه له نیویاندا باو بی و دسترپویشته وه کانی مه نعی ئه و تاوانه و گونا هانه نه که ن، خوی گه وره هه موو ئه و کومه له تیکرا، به چاک و خراپیه وه گیروده ی سزا ده کا.. به ده لیلی ئه وه ی که له قورئانی پیرزدا فرموویه تی: «وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ».

واته: خوتان له و مهینه ت و ئاژاویه به پاریزن که ته نیا تاوانباره کانتان ناگریته وه، به شزانن که خودا سه ختگیره!

ریوایه ت کراوه: که ئه گهر له ناو هوژیکدا یه که س خه ریکی گونا هه و تاوانکاری بی و، هوژه که له گه ل دست رویشتنیدا تاوانه که مه نع نه که ن ئه و هه موو ئه و هوژه دوو چاری سزای خوا ده بن.

ریوایه ت کراوه که حه زره ت (د.خ) فرموویه تی: «لا يزال لا اله الا الله تنفع من قالها حتى يستخفوا بها، قالوا: وما الاستخفاف بها؟ قال: الاستخفاف بها وبحقها أن يظهر العمل بالمعاصي فلا ينكرونه ولا يغيرونه». واته: هه میسه رسته ی (لا اله الا الله) سوود به و که سه ده دا که ده لی و ده یخوینیته وه، هه تا روژی کار ده گاته راده یه که گالته به و رسته یه و به مافی ئه و رسته یه ده که ن، عه رزیان کرد: چون گالته ی پی ده که ن؟ فرمووی گالته کردنه که ئه وه یه که کرداری خراپ و تاوانکاری له ولاته که یاندا سهر هه لبا و، ئه وانیش له گه ل تواناشدا مه نعی نه که ن و نه یگوړن.

ریوایه ت کراوه که حه زره ت (د.خ) فرموویه تی: خوی گه وره شاریک له ناو ده بات، ئه و

شاره ههژده هزار مروّقی چاک و خوورپه‌وشت پاکی تیدایه که به پیی یاسای پیغه‌مبه‌ران رپفتار ده‌کن، عه‌زبان کرد هوّی ئه‌وه چیه که خودا سزای بی گونا‌هه‌کانیش ددها، حه‌زرت (د.خ) فهرمووی: ئه‌و مروّقه باشانه ئه‌مریان به چاکه و نه‌هییان له خراپه نه‌ده‌کرد، بوّیه هه‌موویانی به سزا‌گه‌یاند.

ریوایه‌ت کراوه که خوای گه‌وره سرووشی بوّ حه‌زرتی (شوعه‌یب) نارد: که چل هه‌زار کهس له چاکانی ئوممه‌تی تو له‌گه‌ل پینج سه‌د هه‌زار فاسق و فاجردا به هیلاک ددهم، ئه‌ویش عه‌رزى باره‌گای خوای کرد: ئه‌ی خوایا چاکه‌کان بوّ به‌هیلاک دده‌ی؟، خوای گه‌وره فهرمووی: له‌به‌رئه‌وه‌ی له کاتی هه‌تکی حورمه‌تی ئایندا ئه‌وان ئه‌مر به‌مه‌عرووف و نه‌هی له مونکه‌ریان نه‌کردوه.

ریوایه‌ت کراوه مروّقی رپفتار باش له‌ناو کوّمه‌لی له به‌د رپفتاران ئه‌ویش به سزای خوا گیرۆده بوو، له‌به‌رئه‌وه که دراوسی و هاوړی ئه‌و خراپانه بووه و پووی لی ترش نه‌کردون.

براکان! ئه‌مر به چاکه و نه‌هی له خراپه به دووبه‌ش جیبه‌جی ده‌کری، یه‌که‌م زانایانی ئاین، دووهم سه‌روّکان و کاربه‌ده‌ستان، واته: به زاناکان به‌ته‌نیا ته‌واو نابی، ئیتر هه‌رپه‌مه‌ی خه‌لک و نه‌خوینده‌واران مه‌علووماتیان که‌مه‌و، به‌کاری ئه‌وه نایه‌ن ئاموژگاری ئاینی بکه‌ن، به‌لام له سه‌ریان پیویسته به قه‌ده‌ر فام و زانستی خوایان ته‌میی که‌س و کارو خیزانی خوایان بکه‌ن، ئه‌گه‌ر خسته‌یانه پشتگویی و که‌مه‌تره‌مییان کرد ئه‌وا ئه‌وانیش به تاوانبار ده‌ناسرین. به پیی فهرمووده‌ی شه‌ریعه‌تی پاکی ئیسلام زانینی یه‌ک مه‌سه‌له‌ی ئاینی و فی‌کردنی به نه‌زانان به‌قه‌ده‌ر هه‌زار رکات نوژی سوننه‌ت خپرو پاداشتی هه‌یه؛ چونکه فهرزی علیم له هه‌موو فهرزیگ گه‌وره‌ترو سوننه‌تی علیم له هه‌موو سوننه‌تی گه‌وره‌تره..

ئه‌ی برایان! ئه‌گه‌ر چی له‌به‌ر پایه‌و حورمه‌تی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) سزای مه‌سخ بوونه‌وه‌ی سوره‌تی ئاده‌میزاد هه‌لگیراوه، به‌لام مه‌سخی ئه‌خلاق و خوورپه‌وشت هه‌ر ماوه؛ ته‌ماشاکه‌ن ئه‌و ئاده‌میزادانه‌ی که له ئایندا که‌مه‌تره‌می ده‌که‌ن و یاسای ئاین په‌په‌وه‌ی ناکه‌ن خوورپه‌وشتی به‌دو ناشایسته داگیریان ده‌کا، وه‌کو حه‌سوودی و رق و کینه و دل رپه‌قی و نامه‌ردی و درۆ ساخته‌چییه‌تی، هه‌روه‌ها پیت و به‌ره‌که‌ت له رزق و رۆزییان هه‌لده‌گیری و، خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیش بن، ژیانیان هه‌ر تال و ناخۆش ده‌بی..

حه زرهت (د.خ) فهرموويه تی : «جزاء المعصية الوهن في الطاعة والضيق في المعيشة والتعس في اللذة، قالوا: وما التعس في اللذة؟ قال: لا ينال شهوة حلالا الا جاءه ما ينغصها عليه». واته: پاداشتی تاوانکردن و لهسه رگوناه رپویشن ته وهیه که تاوانباره که له خوداپه رستیدا سست ده بی و، رپوزی تهنگ ده بی و، ته نانهت ته گهر دلخوازکی خویشی ده ست که وی به حه لالی ته گهره یه کی لی تایهن ده بی که خویشیه که ی لی تال دهکا و دهیکاته قوزهل قورتی!.

ریوایهت کراوه کاتی که خودای گه وره خه شم و رقی له کومه لی گرت شهش به لایان به سه ردا دهدا: نرخی شت ومهک گران دهکا له سه ریان، عومریان کورت دهکا، له مامه له و کرپن و فروشتندا قازانج کهم ده بی، له کاتی پپوئستیدا بارانیان بو ناباری، ئاوی سه رچاوه یان کهم دهکا، پیاو خراب به سه ریاندا زال ده بی. ئەم به لایانه به لای زوره وه له ده وره یی ئیمه دا ههن. له ههن دی فهرموده ی پیغه مبه ردا ده به لا بو ته و کومه له باس دهکا، ته و شه شه که وتمان و چواری تریش که بریتین له مانه: یه کهم دهوله مهنده کانیان زهکات نادهن، دووهم گه داکانیان نوپژ ناکهن، سییه م سه روه که کانیان داوین پیس ده بن، چوارهم فه رمانداره کانیان سته مکار ده بن.

براکان! ته گهر هه موو عومری خو تان له ته مر به چاکه و نه هی له خراپه دا بهخت بکه ن و تاقه که سیك به هو ی ئیوه وه بکه وپته سه ر رپگیای راست و بزنان عومرتان به خه سار نه چوه، چونکه له هه دیسی پیغه مبه ردا هه یه: ته گهر مرو قیک به هو ی تووه رپگیای ناین بگریته بهر بو ته له هه موو سامانی جیهان چاکتره، واته: ته گهر هه موو جیهان مولکی تو بی و بیده ی به خه لک به قه د ته وه خیری نییه که گومراهی بخره یته سه ر رپگیای راست؛ چونکه له رپوزی دوا ییدا پیغه مبه رکان (د.خ) له هه موو که س نزیکترن له باره گای خوا وه، پاش پیغه مبه ران ته و که سانه که په رپه ویی ته وانیان کردوه و، خه لکیان بو خوا په رستی و پیاو چاک بانگ کردوه، بیگومان ته م پایه ی نزیکیه له باره گای خوا له هه موو جیهان به نرختره. له راستیدا هه ر قازانجیک به هه ر که س بگه یه نری له جیهاندا خزمه تی ژیانی دنیای ناپایه دار دهکا، به لام ری به دیی و کاری چاک پیشاندا خزمه تی ژیانی پاشه رپوزی نه براره ی هه تاهه تا دهکا، بیگومان ته م ری پیشاندا وهک ته وه یه ته و که سه له حاله تی مردندا بی و تو زیندوی بکه یته وه؛ خوی گهره ش له قورئانی پپروژدا ده فه رمووی: «وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا»...

گومراهدکردنی که سیکیش وهك کوشتنی ئه و که سهیه؛ «مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا».

ریوایهت کراوه له (ابو هریره) وه (رخ) که عه ززی حه زه تهی کردوه: ئیمه خویمان ئی شی چاکه نه کهین و ده سه بهرداری ئی شی خراپه نه بووبین چون ئه مر به خه لکی بکهین کاری چاکه بکهن و نه هیی خراپه یان لی بکهین؟! حه زهت (د.خ) له وه لامدا فه رمووی: «مروا بالمعروف وإن لم تعملوا به، وأنهوا عن المنکر وإن لم تنتهوا عنه کله» واته ئه مر کردن به چاکه و نه هی کردن له خراپه له سه ر موسلمان واجبه هه چون بی، واته: خه لکه که ی تر گوئی بگرن یان نا، خاوه ن ئه مرو نه هییه کان خویمان رهفتاریان باش بی و، به پیی ئه مرو نه هییه که رهفتار بکهن یان نا؛ چونکه به وه که کابرا خوئی فاسق بی نابی ته کی ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه بکا، به لی ئه م جو ره مرو قه به هوئی فی سقه که یه وه سزای خوئی وه رده گری، به لام به هوئی ئه مر به چاکه و، نه هی له خراپه کیشیه وه خوای گه وره پاداشتی چاکی ده داده وه، ئه گه رچی سزای ئه وش ده دری که به پیی گو فتاره که ی خوئی رهفتار ناکا!

ده گپ نه وه له پاش وه فاتی (ابو سهل) که یه کیک بوو له پیاو چاکان، یه کیک له خه ودا چاوی پی که وت و پرسیری لی کردو هه ر له خه وه که دا لیی پرسیبوو: ئایا له سزای خوای گه وره رزگار بووی و، به چی رزگار بووی؟! ئه ویش له وه لامدا فه رمووی: هه رچی ورده کاریی زانستی بوو هه مووی بوو به تۆزو بلاو بوویه وه و هیچ سوودم لی وه رنه گرت، به لام هه ندی ئه حکامی ئاینیم فی ری شاگرده کانم کردبوو، ئه وانه بوونه هوئی رزگار بوونم له سزای خوای گه وره. خوای گه وره فه رموویه تی: «وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ [١٦٤] فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعِزَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ». واته: (به نی ئیسراییل) له ریگای ئاین لایان داو وازیان له کاری چاکه هی ناو ده ستیان دایه تاوان و گونا هکردن، له و کاته دا زاناکانیان بوون به دوو به شه وه: به شیکیان ده ستیان کرد به ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه و، به شیکیان وازیان له قه ومه که یان هی ناو، به به شی یه که میان ده وت: ئیوه بو چی ئاموژگاریی قه ومیکی وه ها ده که ن که خوای گه وره بی گومان ده یان فه وتینی و له پاشه روژدا سزایان ده دا؟! به شی یه که م له وه لامدا وتیان: هه تا ئه م ئاموژگارییه مان ببیته عوزرو به هانه بویمان له

به‌رده‌می باره‌گای خواوه‌ندی گه‌وره‌داو، بتوانین بلیین: خودایا! ئیمه ئاموژگاریمان کردن، به‌لام ئەوان گوییان لی نه‌ده‌گرتین، هه‌روه‌ها بویه ئاموژگارییان ده‌که‌ین ده‌لیین به‌لکو له‌تاوان ده‌ستبه‌ردار ببن و له‌ترسی سزای خوا واز له‌گونا‌ه بهینن.. جا که (به‌نی ئیسراییل)ه تاوانباره‌کان ئەو دهرزهو ئاموژگارییانه‌یان فه‌رامۆش کرد، ته‌نیا زانا په‌روشه‌کان، که ئاموژگارییان کردبوون، پزگارمان کردن و، ئەوانی تر- که سته‌مکارو گونا‌ه‌بار بوون سزایمان دان؛ چونکه له‌فه‌رمانی ئیمه دهرچوون، هه‌ندی له‌زانا‌کانیان له‌به‌رئه‌وه ئەمریان به‌چاکه‌وه نه‌هییان له‌خراپه‌نه‌ده‌کرد، ئەوانی تریشیان له‌به‌ر تاوانباری... جا له‌و ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌وه دهرده‌که‌وی ئەو که‌سانه‌ی واز له‌ئهمر به‌چاکه‌وه نه‌هی له‌خراپه‌ده‌هینن، له‌گه‌ل ده‌ست رویشتندا، ئەوانه‌ش وه‌کو فاسقه‌کان به‌نافه‌رمان و گونا‌ه‌بار دهرینه‌قه‌له‌م.

ده‌گی‌رنه‌وه: که عه‌بدو‌ل‌لای کورپی عه‌باس، خویان لیی رازی بی، که ئەم ئایه‌ته‌ی ده‌خوینده‌وه ده‌گریاو ده‌یفه‌رموو: ئیمه کاری به‌د ده‌بینن و بی دهنگ داده‌نیشین!...

ئە‌ی براده‌ران! هاوار به‌حالی ئەو خاوه‌ن ده‌سه‌ل‌اته‌ موسلمانانه، که ده‌ستیان دهر‌وا و به‌چاوی خویان کاری به‌دی جو‌راوجو‌ر ده‌بینن و ده‌س ناهیننه‌رپگای ئەو کاره‌ خراپانه!

ئە‌ی براده‌ران! ئوممه‌تی (به‌نی ئیسراییل) له‌سه‌ر گونا‌ه‌کاری و بی گوییی کردنی فه‌رمانی خوی گه‌وره، هه‌ندیکیان مه‌سخ کران، واته‌ چوونه‌ پیستی مه‌یموون و به‌ران، به‌لام ئەم ئوممه‌تی ئیسلامه، له‌به‌ر شه‌رافه‌ت و پایه‌ی چه‌زه‌تی (محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم) له‌مه‌سخ بوون پاریزراون، ئەگه‌ر چی به‌هوی تاوانباریه‌وه ئەخلاق و خوورپه‌وشتیان ده‌گورپی، ئە‌ی نابینن له‌م رۆژده‌ا له‌نیو موسلماناندا مافه‌کانی ئیسلامیه‌ت، وه‌کو غیره‌ت و وه‌فاو راستی و میه‌ره‌بانی و دلسۆزی و پراگرتنی دل‌ی دراوسی و رپز له‌ئه‌لی دین گرتن هه‌ر ناویان ماوه!..

له‌کتیپی (کشف الاسرار)دا ده‌لی: ئە‌ی موسلمانان! له‌خه‌شمی خوی گه‌وره‌و تۆله‌سه‌ندن‌ی بی باک و که‌مه‌ترخه‌م نه‌بن، خوی گه‌وره‌که‌ رقی له‌ئوممه‌تی پیشوو‌گرتووه‌ شیوه‌ی ئینسانیه‌ی لی هه‌لگرتوون به‌لام غه‌زه‌ب له‌م ئوممه‌ته‌ بگری خورپه‌وشت و دهر‌وونیان ده‌گورپی، دل‌یان ره‌ش ده‌کاته‌وه، مه‌ولانا جه‌لاله‌دین رومی له‌ (مه‌سنه‌وی) یه‌که‌یدا ده‌فه‌رموی:

نقض توبه و عهد آن اصحاب سبت
موجب مسخ آمد و اهلاک و مقت
پس خدا آن قوم را بوزینه کرد
چونکه عهد خود شکستن بود بد
اندرین امت نبود مسخ بدن
لیک مسخ دل بود یا ذا اللفظن
مسخ ظاهر بود اهل سبت را
تا ببینند خلق دل کبت را
از رهی سی صد هزاران دگر
گشته از توبه شکستن خوگ و خر

واتای ئەم شیعره فارسییانه به کوردی ئەمهیه:

بو ئەهلی شەممە تێکدانی پەیمان
بوو بە هۆی مەسخی سوورەتی ئەوان
چونکه بێ عەهدی رەوشتیکە دوون
شیوەی ئەو گەلەیی گۆری بە مەیموون
ئوممەتی ئیسلام شیوەی ناگۆری
بەلێ خووی چاکی دلی دەگۆری
بوچ گۆری شیوەی شەممەگیرەکان
تا ببین بە پەند لە بو ژیرهکان
ژمارەپە زۆر لە عادەت بەدەر
لە تۆبەشکین بوون بە خووگ و کەر

جا براکان! بزانی ئەمر بە چاکه و نههه له خراپه دهولته و سامانیکی به نرخهوه،
ههركهس بهشی لهم دهولته نهبی خاوهن شهقاوتهوه، ههركهس تیایا بهشدار بی
بهختیارو خاوهن سهعادهته. وصلي الله على سيدنا محمد وآله وصحبه والتابعين. وآخر
دعوانا أن الحمد لله رب العالمين..

ناممى دووهه

نامهى گه وره يى بيروباوهر - عقائد - ه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه الهداة إلى دين الله.

وبعد. ئەى برادران خوا هيدايه تتان بدا، هه ندى له زاناكانى زانستى (كلام) بيرو باوهرپيان وا بووه كه موسلمانى نه خوينه وار، وهكو موسلمانه خوينه وار زاناكان، ئەگه به بهلگه ي عه قلى و نه قلى خواى گه وره نه ناسن ئەوه موسلمان نين. جا له بهر ئەوه ي ئەم بيروباوهره نارپه وايه به پيوستم زانى ئەم مهسئه له تان بو وردبكه مه وهو ليكى بدهمه وه بو تان؛ نه وه كه هه ندى موسلمان به هوى ئەو بيروباوهره نارپه وايه وه له به زه يى و ميهره بانى خوا ناھوميد ببى و خوى به موسلمان نه زانى، يا هه ندى له زاناكان گومانى خراب به موسلمانه ئوميه كان بهن و، خوانه خواسته به موسلمانان نه زانن!.

ئيمام محمدهدى غه زالى (ر.خ) فهرموويه تى: دليل و بهلگه هينانه وه له سه ر بوونى زاتى خواى گه وره و يه كيه تى ئەو وهكو درمانى دوكتورى زيركه و زانايه، واته: هه روهكو دكتور تا له نه خو شيه كه حالى نه بى درمان به نه خوشه كه نادا و، كه به نه خو شيه كه شى زانى، به قه در پيوست درمانى بو ديارى دهكا، هه ر به و جو ره زاناي زانستى بيروباوهر له سه رى پيوسته به پى راده ي هو شيارى موسلمانان ئاموژگار بيان بكا و، به قه در تواناي بيروهو شيان شتيان فير كا؛ ئەگه ر نا ئيرشاد كردنى زياد له توانا زيانى له سوودى زياتر ده بى.

ئاشكرايه موسلمانان تيگه يشتن و زيره كيان وهكو يه ك نييه، جا ئەگه ر موسلماننك زيهنى تيژ نه بوو، به بيستن له زاناكان و له هاوهرپيانى خوى، يا له عائيله و خيزانيه وه بيروباوهرپكى بتهوى دهست كه وتبى، نابى ئيمه ئەو بيروباوهرى بجوولنن و ختووكه ي بدهين و تووشى گيروگرفت بهلگه و بهلگه كارى بكهين، يا خود يه كيك به بهلگه يه كى سووك بيروباوهرى دامه زرا پيوست نييه ورده كارى زانستى (كه لام) بخهينه به رده مى..

نابینی حه زرهت (د.خ) داوای شایه تومانی له عه ره به دهشته کییه کان ده کردو، تهنیا به وتنی (شهادتین) قه ناعه تی ده کردو؟!

هه مووتان ده زانن که خوای گه وره نایه تی «لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا» ده کات به به لگه ی تاک و تهنیایی خو ی و هه رهمه ی موسلمانان به م به لگه یه قه ناعه ت ده که ن.

به لئى ئه گهر مروقیکی موسلمانى زور زیرهك هه بوو که به به لگه ی خه لکی هه رهمه قه ناعه تی نه کرد، ئه و کاته پیویسته که به لگه ی به هیزو کاریگه ری بو به یئیریته وه.

خوای گه وره له قورئانی پیروژدا به پیغه مبه ری خو ی ده فهرمویت «ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ».

واته: ئه و ئاده میزادانه ی که وشیارو زیرهك و پایه به رزن به حکمه ت- واته: به لگه ی کاریگه ر- بانگیان بکه بو فهرمانبه رداریی خواو، ئه وانه ش که له و پایه دا نین، به لکو له هه رهمه ی خه لکین، به وتاریکی ئیقناعی و ئاموژگارییه کی جوان و په سه ند ئاموژگارییان بکه و، که جیدالت کرد به شیوه یه کی جوان بیکه...

وا ده رکه وت که مه به ست له (حیکمه ت) ده لیلی قه تعی و یه قینییه، که له گه ل ئه وانه ی بیریان تیژه و تیگه یشتوون به کار ده هیئری و، مه به ست له (مه و عیزه ی حه سه نه) چه شنه ده لیلیکه که قه ناعه ت به گو یکر بکا، ئیتر، با قه تعیش نه بی، که له گه ل راهی تیگه یشتنی خه لکی هه رهمه دا بگونجی، مه به ست له (موجاده له) ش گفتوگو یه له گه ل ئه وانه دا که زانیارییان که مه و، زورتر حه زیان له قسه ی بی سووده! پیویسته بزائن که ناسینی راسته قینه ی زاتی په روه ردارگه له عه قل ه وه دووره و ئه سته مه، ئه وانه ی له م باب ه ته وه ئاشنایه تییان هه یه فهرموویانه: ئه گهر که سی پرسپاری کرد که ناسینی زاتی په روه ردارگه به چیییه؟ له وه لامدا بلین: خوا مه و جووده یانی هه یه، واحیده یانی: تاق و تهنیایه، (قائم بالذات) ه: واته خو ی به خو ی هه یه و، وهك (عه رهن) نییه که به شتیکی تره وه راوه ستایی، له هیچ شتیک ناچی و، هه رچی به خه یالی ئیمه دا بی وه هانییه. ناسینی سیفاتی خواش ئه وه یه که بزائن خوای گه وره عه لیمه، واته: زانایه و، به هه موو شت ده زانی و هیچی لی ون نابی. موریده، واته: خاوه نی خواسته و هه ر شتی ئه و خواستی له سه ری هه بی پیویسته ببی و، هه ر شتی خواستی ئه وی له سه ر نه بی نابی. قه دیره، واته: خاوه ن ده سته لات و توانایه و ئه وه ی بیه وی ده بکا. سه میعه، واته: هه موو شت ده بیسی و هه ر ده نگی هه بی، به رز یا نزم، دوور یا نزیک له هیزی بیستنی ئه و ده رناچی. به سیره، واته:

هموو شت دهبيني و، گهوره و بچووک و دوورو نزيك له دهسه لاتي بينيني نهو درناچي.
حهبييه، واته: زيندووو نامري..

پيوسته بزنان كه هروهكو حهقيهتي زاتي خواي گهوره پهي پي نابرئ و كهس پيي ناگا، حهقيهتي سيفهتهكانيشي نهزانراوهو كهس پهي پي نهبردوون، چونكه بيرو هوشي نيمهو بوچوونمان سنووريكي تاييهتي ههيه و، لهو سنووره تيپهپ ناكا، حهقيهتي زات و سيفهتهكاني خواش بي سنوورهو به ههست و بيري كورتي كهموكورپي نيمه درك ناكري، واته: زات و سيفهتهكاني خواي گهوره دواهاتن و برانهويان بو نييه، بهلام بيرو هوش و تيبينيني نيمه شتيكي كهموكورپو براويهو، تواناي نهوي نييه پهي به كونهي زاتي خودا بهري!..

نهي براياني ناييني لهگهل نهمانهدا كه وتمان پيوسته بو نيمه بهگشتي كه بزنانين چي پيوسته بو خواو، چي مهحالهو، چي مومكينه و بوون و نهبووني رهاويه:

بزنان نهو سيفهتانهي بو خواي گهوره پيوستن و دهبي بين بيست سيفهتن:

يهكه م: سيفهتي نهفسي كه (وجود)ه، واته: بوون، ياني: زاتي خودا سيفهتي بووني ههيهو، پيوسته بي.

دووم: سيفهتي (قدم)ه، واتاي (قدم) نهويه كه نهبوون پيش بووني نهكهوتوووه ههرو بووهو كاتي نهبووه كه خواي گهوره نهبووي نه مهش سيفهتي (ازليه)ه.

سيه م: سيفهتي (بقا)يه، واته كاتي نابي كه خواي گهوره نهبي و، ههميشه دهبي، نه مهش سيفهتي (ابديه)ه .

چوارهم: موخالهفهي ههوادينه، واته: زاتي خوداي گهوره له هيچ زاتي ناچيت و، سيفهتي له سيفهتي كهس ناچي.

پينجه م: (قائم بالذات)ه، واته: خواي گهوره خوئي به خوئي ههيه و پيوستي به هيچ كهسيك و هيچ شتيك نييه.

شه شهم: تهنيابييه، واته: خواي گهوره يهك زتهو زاتيكي تر نييه لهگهلداو، سيفهتهكاني ههرو بو نهون و، كهس لهو سيفهتانهدا، هاويهشي نييه.

نهم پينج سيفهته دوايييه به ناوي (سيفاتي سلبيه)وه مهشهورن ؛ چونكه له واتاي نه م

سیفاتانەدا نەفی و سەلب ھەییە، بۆ نموونە: کە دەلێن خوا قەدیمە و قیدەمی ھەییە واتە: نەبوونی لێ پێش نەکەوتوو، کە دەلێن بەقای ھەییە واتە: نافەوتی و نەبوون ناکەوێتە پاش بوونی، کە دەلێن موخالیفی ھەوادیسە واتە: وینەیی نییە «لیس کەمٹلە شی»، کە دەلێن (قائیمی بیلزاتە) واتە: ئیحتیاجی بە ھیچ شتی نییە. ھەوتەم صیفەتی ھەیاتە، واتە: خوای گەورە زیندوو، بە زیندوو یەتیئە کە پەییوەندیی بە مەزاج و لەشەو نییە، ھەرگیز نابریتەو.

ھەشتەم: صیفەتی عیلمە، واتە: زانست، یانی: خوای گەورە لە ئەزەلەو ھەتا ئەبەد ھەرچی بوو ھەرچی ھەییە و ھەرچی دەبیت بە ھەمووی دەزانی.

نۆیەم: صیفەتی ئیرادەییە، واتە: خواست، یانی: ھەر شتێک خواستی خوای لەسەر بیت دەبی و، ھەرچی خواستی ئەوی لەسەر نەبی نابێ.

دەھەم: صیفەتی قودرەتە، واتە: توانا، یانی، خوای گەورە دەستەلاتی بەسەر ھەموو مومکیناتدا ھەییە، ئەرزو ئاسمان و ھەرچی لەواندا ھەییە لە ژێر توانا و دەستەلاتی ئەودایە.

یازدەھەم: سەمە، واتە بیستن، یانی: خوای گەورە ھەموو دەنگێک دەبیسێ، لە دوور یا نزیک و، بۆ خوای گەورە دوورو نزیک نییە.

دوانزەھەم: بەسەر، واتە بینین، یانی: ھەرشتێک لە جیھاندا ھەبی، کەم و زۆر، بچووک و گەورە، خوای گەورە دەیبینی.

سیانزەھەم: صیفەتی کەلامە، واتە: وتووێژکردن، یانی خوای گەورە قسە لەگەڵ پێغەمبەرانێ خۆیدا دەکا، ئەو کتیبانەیی بۆ پێغەمبەرەکان نێراون (د.خ) سەد و چوار کتیبین: دە کتیب بۆ ھەزرەتی ئادەم. پەنجا کتیب بۆ ھەزرەتی شیت. سی کتیب بۆ ھەزرەتی ئیدریس. دە کتیب بۆ ھەزرەتی ئیبراھیم. تەورات بۆ ھەزرەتی عیسا. قورئان بۆ ھەزرەتی -محەمەدی مستەفا- (د.خ).

ئەم ھەوت سیفاتە کە باسماں کردن، واتە: ھەیات، عیلم، ئیرادە، قودرەت، سەمە، بەسەر، کەلام، پێیان دەلێن صیفاتی مەعانی؛ چونکە چەند صیفەتیکی تابیتن بۆ زاتی خودای گەورە.

حهوت سيفهتي تر ههن پييان دهلين سيفاتي مهعنهوييه وهكو بوون به هئي، بوون به عالم، بوون به موريد، بوون به قادر، بوون به سميع، بوون به بهسير، بوون به موتهكه لليم..

ئهو شتانهش كه مهحالن بو زاتي خواو نارهبوان دژي ئهم بيست سيفهتهن، وهكو نهبوون، حدوس، واته: پهيدا بوون له پاش نهبوون، فهنا، واته نهمان له پاش بوون، هاووينه يي ههوا ديس، ئيحتياج يي به غهير، زوري زات، مردويي، نهزاني، نهبووني خواست، ناته وانايي، نه بيستن، نه بينين، لالي و قسه نه كردن.

براکان! پاش ئهوه يي كه به كورتي باسي ئهم سيفهتانه مان كرد، با دهست بكهين به بهلگه هينانه وه له سهريان ههتا باش له دلتاندا دامه زرين.. به لام ئهو بهلگانه كه له م شوينه دا باسيان دهكهين به شيوه يهكي ساده و ئاسان دهيانخهينه پيش چاوتان تا له گهله عهقلي گشتيدا بگونجي.

بهلگه له سهر بووني خوي گهوره ئهوه يه كه ئهم جيهانه وه ئهم عهرزو ئاسمانه وه، ئهم مانگ و رۆزو ئهستيرانه كه دهيانبينين حادسن، واته: له پيشدا نهبوون و تازه پهيدا بوون و له پاش نهبوون هاتوون، ههه شتيك حادس بي دروستكهرو پهروه دگاري دهوي، كه له نهبوونه وه دهري بكا و بيخاته مهيداني بوون..

ئهم بهلگه يه مان دوو رسته يه: يهكه م ئهوه يه كه « جيهان حاديسه» دوو مهيدان ئهوه يه «هه رچي حاديس بي دروستكهري دهوي». رپون كردنه وه ي رسته ي يهكه م ئهوه يه كه ئهگه ر جيهان هه مووي حاديس و تازه دروستكرا و نه بي، يا هه موو به شهكاني قهديمه و هه ر بووه، يا هه نديكي قهديمه و هه نديكي حاديسه، ئهگه ر بلين هه مووي قهديمه ئاشكرايه درويه و له گهله واقيعدا ناگونجي و، مليونه ها بهش دهبينين كه له پاش نهبوون پهيدا بوون، چ له ئاده ميزادو چ له گيانله بهران و گياو دارو درخت.

ئهو باره يش كه گوايا هه نديكيان قهديم و هه نديكيان حاديسه، ئهويش هه ر درويه؛ چونكه به شهكاني ئهم جيهانه هه موو ماده يه و له پارچه پارچه تيكهله بووه، ئهم پارچه پارچه هه موو وهك يهكن، جا ناچيته عهقله وه كومهله شتي كه تيكهله بن له چهند پارچه يهكي وهكو يهك، هه نديكيان حاديس بي و هه نديكيان قهديم؛ كه واته هه مووي حاديسه.

ههروهه پرونكردهوهی پستهی دووهم ئهوهیه ئهه حادیهه، كه به ئاشكرا ههیه، یا خوئی كاری له خویدا کردوووه هیئاویهتییه مهیدانی بوون، یان شتیکی تر، غهیری خوئی. بهندی یهكهه، كه خوئی كاری له خویدا کردبی، شتیکی نهگونجاوو نارپهوایه، چونكه شتی كه خوئی نهبووی چۆن كار له خویدا دهكات و دهیهینی؟ كهوابوو دهبی بوونهكهی له غهیری خویهوه بی، و ئهه غهیرهش نابی وهك ئهه حادیس بی، چونكه فرهقیك له نیوانیاندا نییهه، ههردووکیان دروستكراوی دهستی زاتیکی بی سهرتای له ههموو لایهنیكهوه تهواو و بی خهوشه، كه شایانی ئهوهیه كار له شتی تر بكا و له نهبوونهوه بیهینیته بوون.

شایانی باسه: دهلیلی ئیقناعی بو مروئی ژیر له سهه بوونی خوای گهوره ئهوهنده زوره ناژمیری و، ههه كهسی تهماشای حالی بكا بوی دهردهكهوی كه ههچ ئهسهریك بی «موئهسسیر» نابی و، ههچ شتیك بی هو نابی، پاروویهك نان نایهته دهست ههتا به دهیان كارگهه ئیشی تیدا نهكهه، سههان کریكار ههول ددهن تا ئهه پارووهنانه دیته دهست، یهکی زهوی دهکیلی و یهکی تووی پیدا دهوهشین و، یهکی ئاوی ددها و، یهکی پاسی دهكا، كه وشك بو، به دهیان كهس دهیدروونهوهو گیرهی دهكهه و پاشان دهكریته نان، بیجگه له دهیان دهستی تر كه ئیشی تیدا دهكهه!! ئهمانه ههمووی به سادهترین شیوه ئهوهمان تی دهگهیهنی كه ههموو ئهسههرو كاریك ئافههرینهدهه موئهسسیریکی دهوی.

رپوایهت كراوه كه زندیقی له پیاویکی دهشتهکیی پرسی: بهلگهت چیهه له سهه بوونی خوای پهروهردگار؟! ئهوهیش له وهلامدا وتی: پشقل دهلالهت دهكا لهسهه رهیوانی كه ئهه و پشقلهی کردوووه، شوین پی دهلیله لهسهه رپهروئی كه بهه شوینههه پویشتوووه، سههه سوور دهمینی ئهه چۆن ئهه ئاسمانهه و ئهه خوورو مانگ و ئههستیانهه، ئهه دههیا پان و بهههین و خاوهن شهپۆلانه دهلالهت لهسهه رههردگاری ناكهه كه زاناو تواناو تهواو بی و ئهه جیهانهی بهه رپكوپیکیهه دروست کردبی!؟

به ئیشارهت له كابراههکی كهپولالی مادههزادیان پرسی: نویت بو کی دهكهی؟ ئهوهیش ههه به ئیشارهت تی گههاندن كه بو ئهه كهسهی دهكات ئهه ئاسمان و عههزهی دروست کردوووه.. دیسان ههه به ئیشارهت لیان پرسی: بهچیدا دههانی یهکیكه یا دووه یا زیاتر؟! تی گههاندن كه ئهگهه دووكهس یا سی كهس یا زیاتر بوونایه كاتی نویت كردن له مزگهوتدا تههیا رومان له كهعهه نهدهكردو، ههههیهکی روهی دهكرده شوینیک به پیی

ژماره‌ی په‌روه‌دگار هکان!! جا ته‌ماشا بکن که‌پرو لائیکی ماده‌رزاد ئه‌وه‌نده بیری تیژی
که باوه‌ره ته‌قلیدییه‌که‌ی بگاته پایه‌ی ئه‌هلی بیرو ئیستیدلال!..

به‌لگه‌ی ئه‌هلی زانست له‌سه‌ر بوونی خوای گه‌وره ئه‌وه‌یه ئه‌م جیهانه، چ عه‌ین و (قائم
بالذات) بی، وه‌کو ئه‌و مادانه‌ی ده‌یانینی، له‌کان و گیاو دارو گیانله‌به‌رو ئاده‌میزاد، یا
عه‌رز و (قائم بالغیر) بی؛ وه‌کو ره‌نگ و بوو زانست، هه‌موویان حادیس، واته: له‌پاش
نه‌بوون په‌یدا بوون و، مومکینن، واته: بوون و نه‌بوونیان وه‌که‌یه‌که. دیاره شتیک حادیس
بی پیویستی به‌ موحدیسی هه‌یه، ئه‌و موحدیسه‌ش پیویسته قه‌دیم بی نه‌که حادیس؛
چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌ویش حادیس بی پیویستی به‌ موحدیسیکی تر ده‌بی و، هه‌روا به‌ ریز
ده‌روا، جا یا ریز ده‌به‌ستی و نابریته‌وه، ئه‌مه‌ش ده‌بیته ته‌سه‌لسول، واته: زنجیره‌گرته‌ی
بی برانه‌وه که‌ه‌قل هه‌رگیز قبوولی نا‌کا؛ چونکه زنجیره‌ی مه‌وجودات ده‌بی دیاری بی،
شتی نه‌پراوه‌ش دیاری نییه، که‌وابی زنجیره‌ی نه‌پراوه‌ نییه‌و، ئه‌و شته که‌ ئه‌م حادیسه‌ی
دروست کردوه، پیویسته زاتیکی قه‌دیم بی و هیچ شتیکی لی پیش نه‌که‌وتبی ئه‌وه‌ش
زاتی خوای گه‌وره‌یه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ش که‌ ئه‌و شته حادیسه مومکینه‌و له‌ خویا بوون و
نه‌بوونی وه‌کو یه‌که‌ وایه، پیویسته زاتیکی خاوه‌ن ته‌ئسیر خواستی بوونه‌که‌ی کردبی و
ته‌رجیحی دابیت به‌سه‌ر نه‌بوونیاو، له‌کاتی نه‌بوونیا ئه‌و زاته خاوه‌ن ته‌ئسیره قه‌دیمه
خواستی نه‌بوونه‌که‌ی کردبی و ته‌رجیحی دابی به‌سه‌ر بوونیا؛ چونکه ئه‌و شته مومکینه
بوون و نه‌بوونی وه‌که‌یه‌کن و، وه‌که‌ دووتای ترازوی هاوکیش وه‌هان و، بی گومان،
شتیک نه‌خریته‌یه‌کی له‌ دووتای ترازو یه‌کیکیان دانانه‌ویت و ئه‌وی تریان به‌رز
نابیته‌وه، که‌واته: له‌ مومکیناتدا ده‌بی خالیقه موئه‌سسیره‌که‌ی، که‌ ته‌رجیحی بوونی
به‌سه‌ر نه‌بوونیدا دها، مه‌جوود بی؛ چونکه له‌ نه‌بوو هیچ په‌یدا نابی، هه‌روه‌ها پیویسته
ئه‌و خالیقه له‌ ریزی مومکیناتدا نه‌بی و، ئه‌ویش وه‌که‌ دروستکراوه‌کان نابی بوون و
نه‌بوونی وه‌که‌یه‌کن، ئه‌گینا ئه‌ویش وه‌که‌ حادیسه مه‌خلوقه‌که‌ ده‌بی، بی گومان
مه‌وجودیک که‌ له‌ مومکینات به‌ده‌ر بی ته‌نها (واجب الوجود) ه‌که‌ زاتی خودای گه‌وره‌یه.
واته: چ له‌ پووی ئیمکانه‌وه، یا له‌ پووی خودوسه‌وه لیکی بده‌ینه‌وه بوونی زاتی (واجب
الوجود) جیگیر ده‌بی.

دریژه‌ی ئه‌م باسه ئه‌وه‌یه هه‌رشتی بیته به‌ر عه‌قلی عاقل پیویسته مه‌جوودیکی (واجب
الوجود) بی، واته: مه‌جوودی که‌ بوونی له‌ زاتی خویه‌وه بی و بوونی له‌ غه‌یری خویه‌وه

وهرنهگرتبی، یا دهبی (ممتنع) و (محال) بی، واته: نهبوونی پیویست بی و، عهقل ئهوه قبول نهکات که بییت، وهکو یهکسانی (کل و جزء)، یا کوپونهوهی دوو دژ له یهک شتدا، بو نمونه: شتی که هم رهش بی هم سپی، یا کوپونهوهی دوو «نقیض» وهک بلئی: فلان مروقه و مروقه نییه، دیاره ئهمانه کاتی عهقل لیان ورد بیتهوه دهیانداته دواوه وهریان ناگرتی! یاخو شتی که بوون و نهبوونی وهک یهکهو لهوانهیه بی و له وانهشه نهبی؛ وهکو بوونی شاخیک که لهوانهیه بی و لهوانهیه نهبی، یا وهک بوونی مندالی له دایکی له پاشهپوژدا، یا وهک بوونی زهیدو عهر، یاوهک بوونی ههر بهشیک له بهشکانی ئهه جیهانه، ئهه جوړه شته پیی دهوتری (الممكن الخاص) واته: نه بوونی پیویسته و نه نهبوونی، دیاره ئهه شته مومکینه که بوون و نهبوونی وهک یهکن کهلکی ئهوهی نییه که بوونی بییته سهراوهی بوون، یا نهبوونی بییته سهراوهی نهبوونی شتی ترو، دهبی بلین ئهه شته له پیشدا نهبووه پهروهردگار دروستی کردووه له نهبوونهوه هیئاویهته بوون، جا که زانی بوونی بهسردا هاتووه بی گومان ئهوهش دهسهلمینی که نهبوونی بهسردا دی و، ههروهک نهبوونی بهسردا دیس لهوانهیه پاش نهبوونهکهی دووباره بوونی بهسردا بیتهوه، وهکو ئاینی ئیسلام دهلی که ئهه ئادهمیزادانه له پاش نهمان دووباره له کاتی خویدا به پیی خواستی خوی گهوره دروست دهکرینهوه له نهبوونهوه دهگهپنهوه بوون.

پیویستی بوونی شتی (ممکن) به (فاعل) تهنانهت گیانله بهرانیش ههستی پی دهکن؛ بو نمونه: هیوان که خشهیهک دهبیستی یهکسر دهکهویته مهلاس و گوی قولاغ دهبی تا بزانی ئهه خشهیه له چیهوه بوو؟ له هاوقهتاری خویهوه بوو یا له شتیکهوهیه لیی دهترسی؟!.. جا له جاریک هیوان ههست بهوه بکات که خشه بی خاوهن خشه نابی، چون دهبی ئادهمیزادی هوشیار باوهر بهوه بکا که ئهه زهوی و ئاسمانهوه ئهه دهشت و کیوانه بی خاوهنن و خویان له خویانهوه بوون و کهس دروستی نهکردون!!

ئهمجاره دینه سهه باسی ئیساتی پینج سیفته سهلبیهکان:

یهکهم لهو سیفته تانه قیدهمه، یانی بوونیکه وهها که نهبوونی لی پیش نهکهوتبی. بهلگهی ئهههش ئهوهیه ئهگهه وانهبیت دهبیته حادیس بی و نهبوونی لی پیش کهوتبی و یهکی تر دروستی کردبی ئهههش لهگهله خویاوهتی و پهروهردگاریدا ناگونجی، چونکه پهروهردگار پیویسته له پیش ههموو مهوجودیکهوه وجودی ههبی ههتا عالم دروست بکات.

به‌لگه‌یه‌کی تر ئه‌وه‌یه: هه‌رچی قه‌دیم نه‌بی حادیسه‌و، حادیسش موحتاجه به یه‌کیکی تر و، شتی موحتاجیش ناته‌واوه‌و، ناته‌واویش بو پهره‌ردگاری دهس نادات..

به‌لگه‌یه‌کی تر ئه‌وه‌یه مادام حادیس پئویسته دروستکهری هه‌بی، ئه‌و دروستکهره‌ش یا حادیسه، یا قه‌دیمه، ئه‌گه‌ر حادیس بی، ئه‌ویش پئویستی به دروستکهری تر هه‌یه، ئه‌گه‌ر هه‌روا ئه‌م زنجیره‌یه بره‌وا ئه‌وه ده‌بیته (تسلسل) و ئه‌مه‌ش، وه‌ک باسمان کرد محاله‌و نابی، خو ئه‌گه‌ر زنجیره نه‌روا ئه‌وه ده‌گه‌رپیته‌وه بو سهر حادیس یه‌که‌م و ده‌بیته (دور) واته: بوونی پهره‌ردگاری حادیس یه‌که‌م له سهر بوونی خوێ راده‌وه‌ستی، چونکه بوونی له سهر بوونی حادیسه پیشوه‌که راده‌وستاوه‌و، بوونی ئه‌ویش له سهر بوونی ئه‌م راده‌وستاوه، له ئه‌نجامدا بوونی پهره‌ردگار له سهر بوونی خوێ راده‌وه‌ستی و به‌کورتی ده‌بی له یه‌ک ئاندا هه‌م بی و هه‌م نه‌بی، ئه‌مه‌ش ئاشکرایه پووچه.

پاش ئه‌م دوو باره ئه‌گه‌ر برپارت دا که ئه‌م زنجیره‌ی ته‌سه‌لسوله ده‌گاته قه‌دیمیک که له ریزی حوادیسدا نییه ئه‌وا برپارت دا که موحدیس رسته‌قینه و پهره‌ردگاری جیهان ده‌بی قه‌دیم بی و نه‌بوونی لی پیش نه‌وکه‌تبی و، مه‌به‌ستمان هاته‌دی. دووهم له‌و سیفته‌ته سه‌لبیانه « بقا» یه، واته: مانه‌وه‌ی هه‌تا هه‌تا و نه‌هاتنی نه‌بوون به‌سه‌ریا.

به‌لگه‌ی ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه: هه‌ر شتی به‌قای نه‌بی و نه‌بوونی به‌سه‌ردا بئشتیکه بوون و نه‌بوونی وه‌ک یه‌ک ده‌بی، پهره‌ردگاریش پئویسته (واجیب الوجود) بی.

سپه‌م له‌و سیفته‌ته سه‌لبیانه موخاله‌فه‌ی حه‌وادیسه، واته جیاوازی له هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که حادیس، به‌لگه‌ی ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر پهره‌ردگار له شته حادیسه‌کان جیاواز نه‌بی ده‌بی وه‌ک ئه‌وان بی، هه‌رشتیکیش وه‌ک حه‌وادئ بی، پئویسته ئه‌ویش حادیس بی، حادیسش ناته‌واوه‌و، ناته‌واویش بو پهره‌ردگاری ناشی.. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه خودای گه‌وره له قورئانی پیرۆزدا ده‌فه‌رمووی: « لیس کمثله شی» واته: هه‌یچ شتیک له خودا ناچی، چونکه گه‌ر خوا وه‌ک شتی حادیس بی پئویسته موحتاجی غه‌یر بی و، هه‌رچیش موحتاجی غه‌یر بی ناته‌واوه‌و، ناته‌واویش بو خوایی ناشی. چواره‌م له‌و سیفته‌ته سه‌لبیانه «قیام بالذات» ه واته: خوای گه‌وره پئویستی به‌غه‌یری خوێ نییه، یانی وه‌کو (عرض) نییه که پئویستی به‌مه‌وسوفیک هه‌بی، وه‌کو ره‌نگی سپه‌ته‌ی که عاریزی کاغه‌زیک ده‌بی! به‌لی سیفاتی زوری هه‌یه وه‌کو ئه‌و بیست صیفاتانه که وتیمان، هه‌موو بوونیان به‌ستراوه به‌خوای گه‌وره‌وه، به‌لام زاتی پهره‌ردگار قیامی به‌خوێه‌وه‌یه‌و

موحتاجی غهیری خوئی نییه، ههروهه پئویستی به جیگه و شوین نییه، وهك بلیین: خوا له عهزدايه یا له ههموو شتیكدایا ههبووه و ئافه رینندهی ههموو دروستکراوه کانهو، کاتی که ئه و بووه مهکان نه بووه.

ههروهه خوای گهوره له زماندا نییه، رابردوو و ئیسته و ئایندهی بۆ نییه؛ چونکه ئه گهر زمان به ماوهی مهوهووم و نه بوو دابنیین ئه وه مهعناي نییه بلیین خودا موحتاجی شتی وههمییه! خو ئه گهر زمان به مهوجود دابنیین که جوولانه وهو سوورانه وهی ئه رزه به دهوری رۆژدا، یا ئه ندازهی ئه م سوورانه وهیه ئه وا خوای پهروهردگار ئه م رۆژهو مانگ و ئه ستیرهو عهرزو عاسمانه ی دروست کردوهو، ئافه ریدگار پئویسته له پيش ههموو دروستکراوه کاندایا بئی و موحتاجیان نه بی.. که وابوو هه رگیز نابی بلیین: خدا له زماندايه، یا له مهکاندايه و، ده بی بلیین: خودا له پيش ئه مانهدا بووه، له پاش دروستکردنی ئه مانه ییش له گه ل بوونی زمان و مهکاندا هیه، وهکو له پيش زمان و مهکاندا هه بووه. زانایانی ئاینی بۆ ئیسهاتی ئه وهی خوا له زماندا نییه ده لیین: زمان شتیکه هه میسه تازه ده بیته وهو، ئه و شتانه ی پی دیاری ده کری که گو رانیان به سه ردا دی، که مادام ذاتی خوای گهوره گو رانی به سه ردا نایهت په یوه ندیی به زمانه وه نییه و له زماندا نییه..

که ده لیین خوا ئه زه لیه مه به ست ئه وهیه که خوای گهوره بوونیکی خوئی هه میسه یی بی قهید و شه رتی هه یه و، په یوه ندیی به هه یچ زه رفیکه وه نییه، واته: نه له زماندايه و نه له مهکاندا، به رامبه ره له گه ل هه موو کات و شوینی کدا، به کورتی خوا به هه یچ شتیك موحتاج نییه و، خوئی به خویه وه راوه ستاوه و، له ئه زه له وه هه تا ئه به د بوونی پئویستی به هه یچ نییه.

پینجه م سیفهت له سیفه ته سه لبیهه کانی (وحدة)ه، یانی تاق و ته نیایه، به م مهعنايه پهروهردگاری جیهان یه ک زاته و هاوبه شی نییه، چونکه ئه گهر هاوبه شی بی جیهان ویران ده بی وهکو ولاتی دوو پاشای هه بی!

به لگه یه کی تر ئه وهیه ئه گهر پهروهردگار دوو بن یا هه ریه ک له و دووانه به سه ره خوئی سه ره رشتیی جیهانی پی ده کری، یا هه یچ کامیان به ته نیا هه یچی پی ناکری و موحتاجی ئه ویتریان، یا خو یه کیکیان به ته نیا سه ره رشتیی پی ده کری و ئه ویتریان پی ناکری. له باری یه که مدا یه کیکیان به سه و ئه ویتریان جیهان پئویستی پی نییه، له باری دووه مدا

هیچ کامیان که لکی خوداییان پیوه نییه، له باری سییه مدا تنها ئهویان به که لک دی که توانای هیه و ئهویتریان هیچ! که واته دهر که وت که پیویسته پهروهر دگار تاک و تنیا بی. ئهی برای من! بللی بهو عهوامانه بیربکه نه وه: ئایا دوو مروی دارتاش دتهوانن هردووکیان له یهک کاتدا ته شوی بدن له یهک تهخته و له یهک شوینی تایبه تیدا بیتاشن، دیاره ئه مه ناگونجی و، هر تنیا به یه کیکیان دهری.

به لگه زاناکان له سهر یه کیه تی پهروهر دگار ئهویه ئه گهر پهروهر دگار دووان بن یا هردووکیان حادیس و له نه بوونه وه په دابوون ئه وه هیچیان بو خوایی ناشین. ئه گهر یه کیکیان حادیس و ئهویتریان قه دیمه، ئه وه حادیس که یان به کاری پهروهر دگاری نایهت، خو ئه گهر هردووکیان قه دیمن ئه وا قوده ماکان زور دهن، که ئه مه ش ناشی..

بیجگه له مانه.. له و باره دا که هردووکیان قه دیم و خاوهن هیزو توانا بن گهر یه کیکیان ویستی شتی بجوولینی و، ئهویتریان ویستی نه جوولی! یا ده بی ویستی هردووکیان بیته جی، که ده بیته کو بوونه وهی دوو شتی دژ له یهک کاتدا و له یهک شویندا، ئه مه ش محاله، یا ویستی هیچ کامیان نه یه ته دی واته: هردووکیان بی ده سه لات بن، خوایش نابی بی ده سه لات بی. خو ئه گهر ویستی یه کیکیان هاته دی ئه وه هر ئهویان خوایه، ئهویتریان هیچ نییه..

خو ئه گهر بلین با هردوو قه دیم و ته واو بن و، له سهر سه ره رشتی جیهان یهک بگرن و هیچ زیانیک روو نه دا، ئیمه له م باره دا باسی موخاله فه و ناجوری (بالفعل) ناکه بن و (ئیمکان) دینیه پی شه وه ده لین: یا موخاله فه و نه گونجانیان مومکینه یا مومکین نییه، ئه گهر مومکینه و هر کامیان دتهوانی ریگا له ویتریان بگری ئه وا کو بوونه وهی دوو شتی دژ مومکین ده بی و ئیمکانی محالیش محاله، خو ئه گهر موخاله فه و نه گونجانیان مومکین نییه و که سیان ناتوانی به رهستی ئهویان بکات ئه وا هردووویان عاجزو بی ده سه لات دهن و، به که لکی خوایی نایه ن... ئه گهر ئیمکانی موخاله فه و ته مانوعیان هیه ئه وه ئیمکانی مه حالاته پی شو وه که دپته مهیدانه وه، ئیمکانی مه حال مه حاله، که وایی پیویسته خوای جیهان هر یهک زات بی. بیجگه له مانه له کاتی گونجان و ریکه و تنیاندا له سهر ئه وه که هر ئیشی هه بی به یه که وه بیکه ن، ئه وه (توارد) پهیدا ده بی، واته: ئیشیکی تایبه تی له یهک کاتدا به دوو فاعیل بگری ئه مه ش محاله، چونکه قودرهت و توانای خالیق وه کو توانا و هیزی ئیمه نییه که که موکووری هه لگری، به لکو به تنیا

پووتیکردنی توانای خالیق بۆ شتی پئویسته ئه و شته بیته جی، ئیتر ماوهی ئه وه نامینی بلیی: با به ههردووین و به هاوبهش ئه و کاره بکه ن و، هه ر یه کیکیان که می له توانای خوی بخاته کار... ئه م شیویه بۆ خالیق مه حاله... پئویسته بزانی که ههروه کو خوی گه وره له زاتدا تاق و ته نیایه و هه ر خوی تهی، له سیفاتیشدا هه ر تاق و ته نیایه، واته: ئه و سیفاتانه ئه و هه یه تی که س نهی، ههروه ها له کرداردا تاق و ته نیایه، واته: هه ر کاری ئه و بیکا هه ر به ته سیری ئه وه، ته سیری که سی تری تیدا نییه.

شایانی باسه که یه گانه یی ته واو سیانه، یه که م: یه گانه یی له زاتدا، واته: با وهرمان بیی که خودا زاتیکی تاق و ته نیایه، دووم: یه گانه یی له (واجب الوجودی) دا، واته: هه ر ته نیا زاتی یه زدان به (واجب الوجود) بزانی و، غهیری ئه و هه رچی هه یه (ممکن الوجود) ه، بوون و نه بوونی چون یه که. سییه م یه گانه یییه له په رستیاریدا، واته: عیباده ت و په رستن هه ر بۆ خوا ده کری و، که سی تر شایسته ی ئه وه نییه په رستری، له سه ر ئه م سی باره بلی: (لا اله الا الله).

ئهی برایان! مرؤف ئه گه ر توژی به دل بیریکاته وه، له م جیهانه و له م زهوی و عاسمانه، له م کردگاره جوانانه تی فکری، چاک تی دهگات و حالی دهبی که ئه م وه زعه پهروه ر دگاریکی زاناو تواناو بی خهوشی ههیه. ئه وه تا خوی پایه بهرز له قورئانی پیروژدا ده فرموی:

«إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَبْصَارِ [١٩٠] الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ».

واته: به راستی له دروستکردنی ئاسمان و زهوی و، گۆرانی شهوو پوژ به زیاده و که می و به دوا ی یه کدا هاتنیان و پرو دوا ی نیو ئه واندا گه لیک به لگه ده ر ده که وی بۆ وشیاران، بۆ ئه و که سانه ی له گه وره یی خوا بیر ده که نه وه، ناوی خوا به پیروژی ده بن، له کاتی را وه ستان و دانیشتن و پالکه وتندا یادی ده کن، ئه وانه ی که له وه زعی ئاسمان و زهوی ده کو ل نه وه، به کزی و ملکه چیه وه ده لین: ئهی پهروه ر دگاری ئیمه! ئه م جیهانه ت به خورایی و بی سوود دروست نه کردو وه، تو له وه دووری که کاری بی بایه خ بکه یس، خویا له سزای ئاگری دۆزه خ بمانپاریزه..

ده گێر نه وه: پیاوی هه بوو ئیش و کاری راگرتن و پهروه ر ده کردنی مریشک و په له وه ر بوو،

لییان پرسى: به چیدا خوات ناسیوه؟! ئەویش له وهلامدا وتى: به بیرکردنهوه له هیلکه خوام ناسى، وتیان چۆن وتى: تهماشا دهکهم هیلکهم وهکو قهلايهکی داخراوو قایمکراو دیته پيش چاو، که پرکراوه له جهواهیری تواوهی ئالتوون و زیو، زیوهکهی تیکهلی ئالتوونهکهی نابى، تهنانهت تکى لهو سپینه زیوینهی تیکهلی زهردينه ئالتوونینهکهی نابى، له پاش چهند رۆژیک له نیو ئەم قهلا بى دەررازه و بى کلاو رۆژنهیهدا پهلهوهریک دیته دهرهوه به پهروبالی رهنگاو رهنگهوه که مروّف له سهیرکردن و تهماشاکردنی تیر نابى.

لهمهوه بۆم دهرکهوت که ئەو هیلکهیه پهروهردگاریکی هیه زاناو تواناو، ئەم گیانلهبههه دروست دهکا دهپاریزی ئەى برادهرینه! بهراستی گیرانهوه باسکردنی ئەم جووره قسانه زۆر بهسووده و، لهگهڵ ههست و بییری گشتیداو لهگهڵ عهقلی ساغدا گونجاوه..

بى گومان ئەم پهلهوهه پهروهردگاریکی پيوستهو، پهروهردگاریش نابى بى هوش و ههست بى، پهروهردگاری زاناو تواناو ئاگادار له جیهان بیجگه خوی پاک و بى خهوش کهسى تر نییه.. دهربارهی ههوت سیفهتهکانی مهعانی زاتی یهزداوه دهلیین: یهکهم عیلمه که سیفهتیکه دهبى به هوی دهرخستنی ههموو شتیک، چ له بوو چ له نهبوو، ئەوهی هیه و ئەوهی نییه، چ مومکین بى ببیت چ مهحال، ئەمانه ههموو به سیفهتی عیلم کهشف دهکریین..

بهلگه لهسهه عیلمی خوا ئەوهیه ئەم جیهانه، که به یاسایهکی ریکوییک دروست کراوه، ههریز لهوانه نییه به بى زانست بیته جى، بیجگه لهمه دژی زانین، نهزانینه، واته: ئەگهه خوی گهوره زانا نهبى دهبى نهزان بى، نهزانییش خهوشه و کهمییه و بۆزاتی خوا شایان نییه و مهحاله..

دووه و سییهم له سیفهتهکانی مهعانی ئیراده و قودرهتن، ئەم دوو سیفهته پهیهوهندییان به مومکیناتهوه هیه، واته: خوا که خواستی بوونی شتیکى مومکینی کرد توانا دهخاته کار بۆ دروستکردنی یا بۆ فهوتاندنی، ههروهها خوا خاوهن ئیرادهیه و ئارهزوی به دهستی خویهتی و کهس زۆری لى ناکاو، له خهوش و کهموکوری و ناچارى و عاجزی و بى دهستهلاتی دووره؛ چونکه ئەم صیفتهتانه نهقسن و نهقسیش بۆ خوا مهحاله.

شایانی باسه که ئیرادهو قودرتهی خوای گهوره پووناکهنه شتیك که (واجب الوجود) یا (ممتنع الوجود) بی؛ چونکه هه شتیك (واجب) بی بوونی واجبه و نه بوونی مه حاله، هه شتیكیش (ممتنع) بی نه بوونی واجبه و بوونی مه حاله. که وابوو حهقیقهتی واجیب، قابیل نییه هیچ شتیك کاری تی بکا؛ چونکه ئه گهر ته ئسیرو کاره که بو وجود بی، ئه وه ده بیته (ته حصیلی حاصل) وه ئه گهر بو عدهم بی ئه وه مه حاله.. ههروهها ته ئثیریش له (ممتنع) دا ئه گهر بو عدهم بی، دیسان ده بیته (ته حصیلی حاصل) چونکه نه بوونه کهی واجیبه، خو ئه گهر بو وجوده ئه ووا وجودی (ممتنع) مه حاله..

شایانی باسه که کاری قودرته به پیی ئیرادهو خواسته؛ واته: ههتا خوا مهیلی له سه ر شتی نه بی قودرتهی پرووی تی ناکا، ههروهها ئیرادهش به پیی عیلمه؛ واته: ههتا شته که له عیلمی خوادا نه بی ئیرادهی پرووی تی ناکات، عیلمی خواش تابعی مه علوممه؛ واته: خوا ده زانی ئه و شته له عالمدا دیته جی ئه وسا ئیراده پرووی تی ده کا.

چوارهم سیفته له سیفته تهکانی مهعانی (حیاة) ه، واته: زیندوویی، ئه م سیفته ته په یوهندی به شتیکه وه نییه بیجگه مه وسوفه کهی که زاتی واجیبه.

به لگه ی بوونی ئه م چوار سیفته ته به گشتی ئه وه یه: ئه مانه نه بوونایه هیچ حادسی له هه وادیس نه ده بوو؛ که وابی بوونی هه وادیس به لگه یه له سه ر ئه وه ی که خوای گهوره ئه م چوار سیفته تانه ی هه یه.. به لگه ی تاییه تیش له سه ر حه یات واته: زیندوویی ئه وه ته که ئه گهر زیندوویه تی نه بی علیم و ئیرادهو قودرته نابن..

پینجه م و شه شه م له سیفته ته مهعانییهکانی خوای گهوره سه مع و به سه ره، واته بیستن و بینین؛ یانی: هه رچی مه وجوداته، چ ئه عیان و چ ئه عراز، ئه وانه ی خوایان به خوایانه وه وه ستاون، یا ئه وانه ی به غهیره وه راوه ستاون، وه ک دهنگ و پهنگ، ههروهها غهیری ئه و شتانهش که ده بیسترین و ده بینرین، وه ک تام و بو، هه موو زانراوی زاتی یه زدانن: ده یانبینی و ده یانبیی..

هه وته م له سیفته ته مهعانییهکان، که لامی یه زدانه.. که سیفته تیکی نه فسییه و به زاتی خواوه راوه ستاوه و دوره و پا که له هه رف و له دهنگ و وه کو سیفته تهکانی تری ئه زهلی و ئه به دییه، هه ر بووه و هه ر ده بی و، نه بوون لی پیئش نه که وتوه و لیئیشی دوانا که وی..

شایانی باسه که لام وه ک به و صیفته ته نه فسییه قه دیمه ی خوا دهوتری که هه رف و

دەنگ نىيەو بەروداى تىدانىيە، ھەرودھا بەو كەلامە لەفزييەشى دەوترى، كە سەدو چوار كتيبن و بو پيغەمبەرەكانى ناردوو (د.خ) وەك تەوراتى ھەزرتى موسا و زەبوورى ھەزرتى داوودو ئىنجىلى ھەزرتى عيسا و قورئانى ھەزرتى (محمد المصطفى) (د.خ) ئەم كەلامە لەفزييەش پيوندى غەيرى خاى گەورە پيە نىيە، واتە: نە فرىشتەكان نە پەرى نە ئادەمىزاد، ھىچكاميان دەخلىان بە سەر ئەو لەفرانەو نەبوو، بەلكو لەلايەن زاتى خواو بە رەقەم لە (لوح المحفوظ) دا نووسراون و، بە لەفز بە ھەزرتى جىبرئىل گەيىنراون بە شىوئى ئىلقاى قودسى، ئەوئىش بى دەس بو بردن و زيادو كەمكردنى ھىئاويەتە خوارو ھەموو پيغەمبەرەكان (د.خ). ئىستە ئەم قورئانە كە ئىمە دەخوئىنەو ھەموو كەلامى خوايەو، بە ھىچ جوړىك يەك رستەو يەك وشەى غەيرى خاى گەورە تىدانىيە.

بەلگە لە سەر بوونى سيفەتى كەلام ئەوئى: دژى كەلام، كە لالى و بى بەيانىيە، خەوشەو كەموكوپىيەو، بو پايەى خواوئند ناشى.

پىويستە بزەن كە ھەقىقەتى سيفەتەكانى خوا، ھەرودەك ھەقىقەتى زاتى، لە تىگەشتن و ژىرىي ئىمەو دەورەو، پەى پى نەبەين، بەلام بە ھوى نىشانەكانەو دەزانين كە ئەم جىھانە، بەرزو نزمى، خوايەك و پەرودگارىكى ھەيە (واجب الوجود) ھەرچى سيفەتى تەواوئىيە ھەيەتى و، ھەرچى كەموكوپى و خەوشە لىيەو دەورە.

بەلگە لە سەر ھەوت سيفەتەكانى مەعانى، بىجگە لە ئايەتى قورئان و فەرموودەى پيغەمبەر، ئەوئى ئەگەر يەزدانى مەزن ئەم سيفەتەنەى نەبى دەبى دژى ئەمانەى ھەبى، وەك مردن، نەزانى، بى خواستى، بى ھىزى، كەپى، كوئىرى، لالى، ئەمانەش سيفەتى خەوش و كەموكوپىن و بو زاتى يەزدانى گەورە ناشين، تەنانەت مروئىكى ئاسايى ئەگەر يەكى لەو خەوشانەى بدريتە پال زوئىر دەبى و نارازىيەتى پيشان دەدا، ئىتر چوئ نىسبەت لە خوا دەدرين «سبحان الله عما يصفون».

لە لايەكى ترەو ئەم بارەگا جوانە رازاوئىيە جىھان ئا بەم جوړە نايابە رازاوئىيە، كە پياھەلدان و تارىف كردنى مروئى ھەرە زانا بە چەمكى كەميشيدا ناگات، ھەموو بە ئاشكرا بەلگەن لەسەر بوونى يەزدانىكى (واجب الوجود).

زانايانى بىروباوەر ھەوت سيفەتى تريان بو يەزدان برپار داو، كە پىيان دەلین

سیفاتی معنەوییەو، بە ھۆی خاوەنیەتی ئەو ھەوت سیفەتە مەعانییانەیی کە باسماں کردن، نەسبەت دەدرێن لە زاتی خوا، واتە بوونی ئەم سیفەتە مەعنەوییانە لە بوونی سیفەتە مەعانییەکانەو پەیدا دەبێ؛ دیارە کە خۆی گەورە زیندوویی و زانایی و خواست و توانا و بیستن و بینین و کەلامی بۆ سابت بوو، بوونی خوا بە زیندوو زانا و خاوەن خواست و تەوانا و شەوا و بینا و خاوەن کەلام گومانی تێدا نابێ.. دیارە ئەگەر زاتی زانایی نەبێ بوون بەزانشی بۆ نابێ، ئەم سیفەتانە کە بە عەرەبی بە « کونە علیما.. کونە مریدا.. الخ» دەردەبەردرێن چەند سیفەتیکی ئیعتیبارین و لە ھەقائیق نین.

ئەو سیفەتانەش کە مەحالێ و بۆ خۆی گەورە ناشین دژی ئەو سیفەتانەییە کە باسماں کردن؛ وەکو (حدوث) و (فنا)و، لە ھەوادیس چوون و، پێویستی بە غەیرو، لەیەک زیاتر بوون و، مردن و، نەزانایی و، ناچاری و، ناتەوانایی و کەری و کویری و لالی .. بەتایبەتی لە ھەوادیس چوون دەبێتە سەرچاوەی ھەموو کەموکۆپی و خەوشیک، بۆ نمونە ئەگەر ھاووینەیی ئەجسام بێ دەبێ لە ئەندامەکانی پێک بێ، کە تیکەل بوو لە ئەندامەکان ھەموو کەمی پێویستی بە یەکە یەکەیی ئەندامەکان دەبێ، ئەمەش کەموکۆپی و خەوشەو شایانی پایەیی یەزدانی نییە و، سیفەتی ئەو شتانەییە کە لە ھەوادیس..

خۆ ئەگەر ھاووینەیی جەوھەر بێ، یانی تاقە مادەییە کە تاکە و تیکەل نییە، ئەوا دەبێ کەلکی ئەوێ پێو بێ کە ببێتە پارچەییە کە لە جیسم و رام بێ بۆ تەریکی جیسمی، سیفەتی و ھاش بۆ (واجب الوجود) ناشی..

ھەر وھا ئەگەر ھاووینەیی عەرەز بێ ئەوا وەک عەرەز ئەویش موحتاجی غەیر دەبێ و، ئەم موحتاجییە لەگەڵ (واجب الوجود) یدا ناگونجێت...

دیارە ئەگەر ھاووینەیی مەوجوداتی مومکینە بێ، لەوانەیی کە خاوەن جیھەتن، واتە: لە خوارو، لە ژوور، یا لای راست و چەپی شتیکەوھن، ئەو مەعنای ئەوھییە خوا بوونیکی سنووردارو خاوەنی مەسافەییەکی تاییبەتی و پانی و درێژییەکی دیاری بێ و، بکەوێتە لای راست و چەپ و خوارو ژووری شتەکانی ترەو! ئەمەیش ھەر کەموکۆپیەو بۆ زاتی خوا ناشی، کە دەبێ لە مادە و سنوور پێویستی بە غەیر دووری بێ. ھەر وھا یەزدان لە ئیش و کاریشدا ھاووینەیی ھەوادیس نییە، چونکە خاوەن کردەوی ژیر ھەر کاری کە دەیکات لە بەر مەبەستی کە واتە: موحتاجی مەبەستەکییەو، بۆ بەجێھێنانی ئەو مەبەستە ئیشە کە دەکا، بەلام یەزدانی پاک و بیگەرد ھەر شتیکێ مەبەست بێت بە (کن فیکون) یەک

دهيكا و، ئەگەر لە سەر پلەي ئەسبابيش بيكا ئەوه هەر لە سەر ياساي رەفتاري خۆيەتي لە جيهاندا و، لەبەرئەوه نيهه كه موحتاجي سهبههكه بي و، بهبي ئەو نەتوانى بيكا!.. هەرگيز پيويستي بهو شتانه نيهه كه ئەسبابي عادهتين.. هەرودها پيويسته ئيمه باوهرمان وا بي كه ههموو كرداريكي يەزدان حيكمت و نرخيكي راستي و تايبهتي ههيه، با ئيمهش پي نەزانين.

«وله الحكمة البالغة في اتخاذ المقصود والمرام، فعال لما يريد من الاغراض والجواهر والاجسام».

ئەي برادران! زۆر زۆر پيويسته لە كاتي تەمى و تەربيهي(عوام الناس)دا كه به ئەندازەي ژيري ئەوان قسهيان لهگەل بكەن، بەتايبهتي لە مەسهلهكاني بيرو باوهرپدا.. پيويسته شتيكيان بو باس بكەن كه باش تي بگەن و لبي حالي بن و، ئەوهيان پيشان دەن كه يەزداني گهوره زاتيکه (واجب الوجود) بووني پيويسته، بي چەند و چوونه، «سبحان من لا يعرف قدره غيره، ولا يبلغ الواصفون وصفه، وكل ما خطر ببالك فربنا على خلاف ذلك».

هەرودها دژي سيفهتي (القيام بذاته) ئەوهيه كه به زاتي خۆيهوه رانهوستاي، واته: وهكو سيفهتيك بي كه پيويستي به خاوهن سيفهت ههبي و، به شوينهوه راوستا بي و، پيويستي به (مخصص) بي، ئەمهش وهك وتمان، مهحاله.

دژي سيفهتي وهدهت ئەوهيه كه له زاتي خويدا تيكل بي، ياخو له زاتدا يا له سيفاتدا يا له كرداردا هاووينه بي، واته: له كردارو دروست كردندا بکەريكي تر ههبي و بهيهكهوه ئيش بکەن، ئەمهش مهحاله..

دژي ئيرادهو قودرهتيش ئەوهيه كه بووني يهكيك له شته مومكينهكان پهيوهندي به خواوه نهبي، واته: خوا لي بي ئاگا بي، يا خواست و ئيختياري تيدا نهبي، يا دژي خواست و نيازى ئەو شتيك بيته وجوودهوه، ههموو ئەم حالانه مهحالن وله يەزداني پاك و بيگهردوه دوورن.

دژي زانين نەزانينه، دياره نەزانيني تووزقاليك لهم كائيناته كهميهوه خهوشهوه، پيويسته خواي ليوه دوور بي..

شاياني باسه پيويسته باوهرمان وا بي كه زانيني خوا ههموو شتيك دهگريتهوهوه،

ههروهكو زاتی خوا ئه به ديبه و دوایی نایهت، زانینه که شی بهو جوړه نه بر او په یوه، هه رچی دپته دایره ی و جووده وه به سوور هتی زیهنی و عهینی ده بی لای خوا زانراو بی و، هه رچی نه بیته دائیره ی و جووده وه به لام له وانه بی بی و هک ئه و مومکیناته ی که نین، یا هه ر قابیل نه بی بیته دائیره ی و جووده وه و هکو شته موسته حیله کان، ئه وه پپو یسته سووره تیکی عیلمی ئه مانه لای خوا ی گه وره بی و له باز نه ی زانینی ئه و در نه چن..

هه روه ها هه رچی زه رپه و تو زقالی ئاسمان و عه رش و کورسی و ئه ستره کان هه یه، له گه ل ئه حوالی مردووه کاند، پاش مردن و هه تا رپوژی قیامهت و، ئه حوالی ئه هلی قیامهت له زیندو و کردنه وه وه هه تا هه تایه و، زه رپاتی مه و جوود له دو زه خدا و له به هه شتدا ده بی ئه مانه هه مو له ئه زه له وه تا ئه به د له باز نه ی زانینی خوادا حازر بن و، خوا ی گه وره پپیان بزانی.

ئو سیفه تانه ش که جائیزن و بو خوا ی گه وره ره وان و بوون و نه بوونیان بو خوا وه که بریتیه له ده سکاری کردنی خوا له کائیناتا به فعل و تهرک، زیندو و کردنه وه و مراندن، گه وره یی و شان و شوکان و وه رگرتنه وه یان به هه ر کهس و له هه ر کهس، ئه مانه بو خوادا جائیزن و، هه یچ به کیک له مانه له سه ر ئه و پپو یست نییه و خو ی کار به ده ست و خاوه ن ئیختیاره، «**یفعل الله ما یشاء و یحکم ما یرید**» هه روه ها هه ر کرده وه یه کی حکمه تیکی تپدایه، ئیمه پپی بزانی یا نا.. «**لأ یسأل عمأ یفعل و هم یسألون**»..

سیفه تی پپو یست و نه شیوا و ره وای پپغه مبه ران (د.خ)

ئو سیفه تانه ی که پپو یسته له پپغه مبه راندا ببن (د.خ) سی سیفه تن (۱) راستگو یی (۲) ئه مانه ت و ده ستره کی (۳) گه یاندنی ئاین به خه لک...

به لگه ی بی گومان له سه ر پپو یستیه تی راستگو یی پپغه مبه ران ئه وه یه: که درو له پپغه مبه رانه وه ده بیته هو ی درو له وتاری خوادا (تعالی عن علوا کبیرا): چونکه خوا ی گه وره مو عجیزه ی داوه به پپغه مبه ران (د.خ) و، راستگو یی ئه وانی له به رده م هه موو خه لکدا ئیسه بات کردووه، ئه مه ش واته: پپغه مبه ران هه رچی ده لپن راسته و درو یان لی ناوه شپته وه، بی گومان ئه گه ر، خوا نه خواسته، درو یان لی ده رکه وئ، ده چپت به گزی ته سدیقه که ی خوادا، ئه وه ی لی ده بیته وه: له وانه یه راست بکه ن و له وانه یه راست نه که ن، هه روه ها ده کپشپته وه بو ئه وه ی که لامی خوا ی گه وره راست بی و راست نه بی.. ئه مه ش مه حاله..

بەلگە لەسەر ئەمانەت و دەستپاکیی پېغەمبەران و گەياندى ئەحکام بە خەلك ئەوھىيە ئەگەر ئەم زاتە پاكانە ئەمین نەبن و کردەویان حەرام یا مەكروھ بى دەبیتە ھۆی كۆبونەوھى دوو دژ (جميع النقيضين)، چونكە لە لایەكەوھ ئیتاعەو بە گوی کردنیان لە ھەموو کردەوھى كەدا واجیبە لەبەرئەوھى كە خوا فەرمانى داوھ بە ئیتاعەکردنیان و ھەرچى ئەوان کردوویانە پېستە ئیمەش جیبەجیبى بکەین، لە لایەكى تریشەوھ پېویستە لەسەرمان لە کردەوھى حەرام و ناپەوا دوور بکەوینەوھو نەشەیلین خەلك بىكا، لەم حالەدا ئیمە پېویستە ئەو کردەوھ حەرامە بکەین كە ئەوان کردوویانە؛ چونكە ئیتاعەیان واجیبە و، پېویستە نەیکەین چونكە حەرامە!!

ھەرۆھە ئەگەر فەرمانى خوا نەگەپەنن و غەبرى فەرمانى ئەو بگەپەنن، ئیمە لەلایەكەوھ دەبى دوايان كەوین، چونكە دواكەوتنیان واجیبە و، لە لایەك دەبى دوايان نەكەوین چونكە فەرمانەكە ھى خوا نییە!!

ئەوسیفەتانەش كە رەوا (جائز)ن بۆ پېغەمبەران (د.خ) بریتین لەوانەى رپودەكەنە ئادەمیزاد، وەكو ساغى و نەخۆشى و نووستن و لە خەوھەستان و، حەز لە ھەندى خواردەمەنى كەردن و حەز نەكەردن لە ھەندىكى تر. بەلى ھەر رپوداویك كە لەگەل پایەو پلەى ئەواندا رېك نەكەوئ: وەك كویرى و كەرى لە كاتى رەوانەکردنیاندا، یا وەك گولى و بەلەكى و قۆرى و باقىی ئەحوالى ناشیرین، ئەوھ ھەرگیز بۆ پېغەمبەران رەوا نییە لەكاتى بە پېغەمبەربوونیان و بۆ سەر خەلك رەوانەکردنیان، بەلام ئەگەر لە پاش دامەزرانى پېغەمبەریتیبەكە بوو ئەوھ قەى ناكا.

بۆ نمونە: بى ھیزی چاوى حەزرتى یەعقوب و، ناساغى و برینى لەشى حەزرتى ئەیوب (د.خ) لە پاش دامەزرانى پایەى پېغەمبەرىی ئەوان بوو، ماىەى پایە بەرزىیان بوو، پەندو ئامۆژگارییەكى ئاینى بەتین بوو بۆ ئادەمیزادەكانى تر، واتە مادام پېغەمبەران (د.خ) گىرۆدەى ناساغى و دەردى سەرى دنیا ببن، لە بەر ھەر حىكمەتیک كە خوا دەیزانیت ئەوانیش ھەرۆھە گىرودە دەبن و، یەزدانى گەرە یاسای دامەزراو و رېكویپكى ھەپە بۆ پایەدارى جیھان و ئەھلى جیھان و، لەمەو پېش چۆن ھاتووھ لەمەوپاشیش ھەرۆھە دەروا.

ئەى برادەرانى ئاینى! سویندتان بەخوا دەدەم كە گەلى جار ئەم مەكتووبانەو ئەم ئامۆژگارییانەى منە بۆ موسلمانان بخویننەوھو، لە ماناكانیان ئاگادارو شارەزایان

بکەن، بە تايبەتی بۆ ئەو خویندەوارانە کە لە پایەیی سەرەتاییدان و بە تەواوی پێ نەگەیشتون و نەگەیشتونەتە پایەیی زاناکان؛ بە لکۆ لە گێژاوی نەزانی دەرچن و ببن بە ھۆی پزگارییان و پووکردنیان لە ئاینی پاکی ئیسلام.

لەسەر فەرموودەیی حەزرت (د.خ) شارەزایی و پراھنموونی کردنی ئادەمیزادیک بۆ سەر پێگای راست لە ھەمووی جیھان و ئەوھێ لە جیھاندایە قازانجی زۆرتەر.

ھاوڕێکانی حەزرت (د.خ) لە مەعنای ئەم فەرموودەییەدا وایان فەرموووە کە ئەگەر ھەرچی لە جیھاندایە مۆلکی یەکیک بێ، ھەمووی لە پێگای خوادا بەخت بکا. پاداشت و خیری ئەوھێ نییە کە مۆقێکی گومراھ بە قسەو ئامۆژگاری ئەو پوو بکاتە پێگای راستی ئیسلام..

زاناکانیش لە حکمەتە کەیدا وایان فەرموووە کە جیھان تا سەر نییەو ناپایەدارەو، خزمەتی خەلک بە ژێواری جیھان خزمەتکردنە بە شتیکی پراوەو کۆتاییھاتوو! بە لام خزمەتکردنی ئادەمیزادی بە ئاین، واتە: بەو خزمەتە پێگای ئاین بگریئە بەر دەبێتە خزمەتکردن بە شتیکی کە ھەرگیز نەپێتەو؛ چونکە بەختیاری و پزگاریی پۆژی دواوی پراوەوھێ بۆ نییەو ھەتا ھەتاییە.

دوايي باس

ئەي براياني ئاييني!

یەكەم ھەنگاو بۆ چوونە ناو ئاینی پیرۆزی ئیسلامەو، بەو دەبێ کە دوو پستی شەھادەت بلی، واتە: «اشھد ان لا الھ الا اللھ واشھد ان محمد رسول اللھ» دیارە لە ئاینی ئیسلامدا ئەم دوو پستیە کراوە بە دروشمی ئیسلامەتی، چونکە ھەرچی بیروباوەری موسلمانە لە واتای ئەم دوو پستیەدا کۆبووتەو:

لە وشەیی (ئیلان)دا کە یەكەم وشەییە مەعنای « ئولووھیەت» ھەییە، کە بریتیە لە بێ ئیحتیاجی و بێ نیازی بە غیری خوا، واتە: ھیچ کەس نییە کە لە ھەموو پڕویە کەوھ بێ نیازی بێ، ئەو خوایە نەبێ کە پەرستراوی بە پاستییەو، عیبادەت و بەندگی ھەر بۆ ئەو شایستەییە و ھەر ئەو پەروردگارو ئافەریندەیی ھەموو جیھانە، بیگومان بێ نیازی و بەکەس مۆحتاج نەبوون ئەوھێ لی دەرە کەوئ کە ئەو زاتە (واجب الوجود) و قەدیمەو ھەر دەمیئ و، لە ھەموو ھەوادیسەکان جیاوازەو، بە خۆیەو پراوەستاو، لە ھەموو

که می و خهوشیک پاکه و دوره و، له زات و سیفته تا که و، له کار و کرده و شدا هر ئه و
خاوه ن ئیجاد و ته ئسیره و دروستکردنی جیهان و هه موو ئه ندامیکی جیهان له ژیر
دهسه لاتی ئه و دایه ..

ئهم مه عنایه که له (ئولووهیه ت) هه و درده که وئ ده بیته هوی ئیسه باتی هه موو سیفته ته
پیویسته کانی خوی گه و ره، وه کو له پی شه وه باس مان کردن و، له جومله ی ئه وانیه:
زیندووتی و، زانست و، خواست و ته وانایی، بیستن و، دیتن و، وتووژ له گه ل ئه و
پیغه مبه رانه دا که بو ئاموژگاریی ئاده می زاد نار دوونی ...

هه و ره ها ئه و هه ش ده گه یه نی که ئه و خوا یه له کردنی هه ر کاریکدا که بیه وئ بیکا و، له
نه کردنی هه ر کاریکدا که نه یه وئ بیکا، خوی خاوه ن خواست و ئیختیاره و، ئاره زووی
کردن و نه کردن به دهستی خوی ته تی.. هیچ شتیک و چاکیی حالی هیچ که س و هیچ
گروه ی له سه ر خوی گه و ره واجیب نییه؛ چونکه ئه گه ر شتی له سه ر ئه و واجیب بی ده بیته
هوی که می بو خوا، له زاتیدا یا له سیفاتیدا و، به و شته و به و کرده و ته و او ده بی، یا ئه گه ر
که سیکی تر دهسه لاتی به سه ر ئه و دا بی و به خواستی ئه و خوا کاریک بکا، یا واز له
کاریک به ینی، ئه مه ده بیته که موکو ری و موحتاجی بو خوی گه و ره (تعالی الله عن ذلك
علوا کبیرا) .

براکانم!

که باوه رمان بو به وه ی هه موو شتیک موحتاجی خوا یه و، خوی گه و ره له عالم بی
نیازه و موحتاجی که س و هیچ نییه، ده بی باوه رمان به وه بی که هه رچی بیته وجود ،
له کار و خاوه ن کار هه مووی ده گه ریته وه بو خوی گه و ره، ئه و هه مووی دروست کردوون
و دروستیان ده کات «اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ» ..

واته: ئه و کارانه ئیمه ده یکه یه و وه کو هه ستان، رۆیشتن، وتووژ، نووستن، هاتوچو
ئازاردان، خزمهت کردنی خه لک، ریز له خه لک گرتن و ئیهانه کردن هه موویان
دروستکراوی خوان ئه و دروستی کردوون، هه ر ئه وه نده هه یه که ئیمه په یوه ندیی
ئیختیار و که سیمان هه یه له و ره فتاران هه دا، چ خیر وه کو نوژکردن و، چ شه ر وه کو شه راب
خواردن، ئه و که سانه که ده لین: کاره خرا په کان و کاره شه ره کان له به نده وه یه و خوا
دروستی نه کردوون قسه که یان هه له یه؛ یه که م: له به ره ئه وه خیر و شه ر به نیسه ته
ئیمه وه یه: واته: بو ئیمه هه ندی ره فتار خرا په و تاوان و تاوانبار ییه و، هه ندی کاریش

چاڪە و ھۆی پاداشتی چاڪە، بەلام بە نېسبەتی خواوہو، بەو چاوەی كە ئەو دروستی کردوون، ھەموو وەك یەك وان. دووہم: كە ئیمە تەماشاش دەكەین نەخۆش كەوتنمان، مار پێوہدانمان، لە بەرزبۆہ داكەوتنمان، كویریونمان، ھەموو ئەمانە بو ئیمە شەرن و خودايش دروستی کردوون و، كەس نالی: من خۆم نەخۆشینی خۆم دروست کردوہو؛ خۆ ئەگەر خۆی نەخۆشینی خۆی دروست دەكا ئەی بوچی خۆیشی چاك بوونەوہی خۆی دروست ناکا و، بوچی جگەر گۆشە خۆشەوہیستە نەخۆشەكەى خۆی لە مەرگ رزگار ناکا؟!؛

ھۆی ھەرچی کردەوہی شەرو تاوانبارییە ھەمووی دوو شتە یەكێکیان: نەفس و دەروونی ئادەمیزاد خۆیەتی و، ئەویتریان شەیتانە، نەفرینی خۆی لی بی، ئەی بوچی ھەموو كەس دان بەوہدا دەنی كە نەفس و، شەیتان خودا دروستی کردوون، كە ھۆی ھەموو شەرو خراپە یەكیش ئەم دووانەن؟! كەوابوو راستەكەى ئەوہیە كە خۆی گەورە دروستكاری چاڪەو خراپە یە، بەلام لەبەرئەوہی بەندە ئیختیاری ھەیە لەوانەدا خۆی گەورە لە سەر کردەوہی چاڪە پاداشتی چاكي دەداتەوہو لە سەر کردەوہی خراپ سزای سەختی دەدا، ھەر وەھا ئەو كەسانەش كە دەلین: ھەموو کردەوہیەكى ئیختیاری، چ چاك و چ خراپ، ھەمووی بەندە دروستی دەكات و پەيوەندی خۆی پێوہ نییە، ئەوانیش بە ھەلەدا چوون و بوچوونەكەیان بی بایەخە لەبەر ئەم بەلگانەى خوارەوہ:

یەكەم: ئەو كەسەى كە شتێك دروست بكا پێوہیستە لە كاتی دروستکردنەكەیدا لە ئەندازەو ژمارەو چۆنیەتیى ئەو شتە ئاگادار بێت، كەچی ئیمە زۆرباش دەزانین لە چەندیەتی و چۆنیەتیى جموجۆلی جومگە جومگەى لەشمان ئاگادارن و شتێكى زۆر زۆر كەمى نەبى خەبەرمان لی نییە!! تەنانەت ئەگەر یەكێك بە تايبەتی پرسیارمان لی بكات لەوانە نەتوانین وەلامى راستەقینەى بەدینەوہ، بەلكو سەرسامیش دەبین!!

دووہم: ئیمە ئەگەر خۆمان ئەو ئیشە باشانەى خۆمان دروست کردبایە دەبووا بمانتوانیایە لەو جۆرەى كە دەیکەن زۆر چاكترو جوانترمان دروست بكرایە، بە شێوہیەك كە كەس لیمان پێش نەكەوتایە، كەچی ھەموو كەس دەزانى ئەگەر زۆریش ھەول بدا ناتوانى لەو ئەندازەى كە دەیکا زیادى بكات لە رێگا رۆشتندا، لە نووستندا، لە قسە كردندا.. ھەتاد..

سییه م: ئییه ئه گهر توانای دروستکردنی کردهوی خویمان ببووایه، دهبووا هرگیز پیویستمان به یارمه تیی کهس نهبوایه، چونکه هیزی دروستکردن پیویسته تهواو بی، خو ئه گهر دهلی هیزی بهنده کزهو تهواو نییه ئه وه پیی لی دهنییت که هیزی بهنده به که لکی دروستکردن نایهت، ته نیا بو که سب و په یوه ندیییه به و کارانه وه که خه ریکیان ده بی.

چوارهم: ئه گهر بهنده ئیشتی خوئی دروست کردبایه دهبووا مروقی موسلمان هرگیز ئیشتیکی ناباری تاوانی بو خوئی دروست نه کردایه، که له پاشه پوژدا پیی گیروده بی، و، دهبووایه هیچ مروقیکی شارستانی کردهویه کی وه های نه کردایه که له گه ل یاساو نه ریتدا نه گونجی، چونکه هیچ کهس به وه پازی نابی که شهرمه زاری به رده می گهره ی خوئی بی، به لام ئه گهر بهنده کاسب بی، وه ک ئییه باوه رمان پییه، ئه وه وا ده بی که سبه که ی له سهر داوای نه فس و ئاره زوویازی دهروات و، ده بیته هوئی ئه وه که خوای گهره له سهر ئه و که سبه تاوانبارییه که ی بو دروست بکا. هه روه ها ئه و بیرهش که ده لی: ئاده میزاد بی چاره یه و، وه ک دارو به رد وایه، توانای خو لادانی له شهر بو خیره له خیره بو شهر نییه، ئه ویش هه ره له یه له بهر ئه م چند هو یانه:

یه که م: هه موو مروقیکی ژیر ده زانی که ئه گهر یه کی نه خو ش بکه وی و له رزی لی بی ناتوانی نه له رزی یا ئارام بی، به لام ئه گهر به ساغی خوئی بله رزینیته وه به ئاره زوی خوئی، ده توانی بله رزی یا ئارام بی، ئه مه به ئاشکرا به لگه یه له سهر فره قی کردهوی ناچاری و کردهوی ئیختیاری.

دووه م: ئه گهر مروق هیچ چاریکی نه بووایه له چاک و خراپی کردهویده دهبووا له هیچ کردهویه کی خویداو، له زیاندانی له خه لکدا مه سؤل نه بووایه و، دهبووا خه تاکاری و تاوانباری له جیهاندا نه بووایه!

سییه م: دهبووا یاسا کانی جیهان و قانونه کان، چ ئاینی و چ دنیایی، بی سوود بوونایه؛ چونکه یاسا و قانون بو ئاده میزادی خاوه ن خواست و خاوه ن هیزو تهوانایه و، دار و به رد یاسا وه رناگرن!!

کهوابی راسته که ی ئه وه یه که مروقی ژیر هیزی ژیان و زانست و خواست و توانای

ئەوندەى ھەيە كە پۈۈ بىكاته چاكەو خراپەو فەرقىيان بىكات و، كە پۈۈ كىرە ھەرشى خۇدايش بە قودرەتى خۇى بۇى دروست دەكا و، لەسەر مەىلى كىرەۈەى خىر پاداشتى باشى دەداتەۈە لە دنيا و قىيامەتداۈ، لە سەر كىرەۈەى خراپ پاداشتى ئازار و سزى پىدەدات لە دنياۈ لە قىيامەتدا.. ئەم مەىل و خواستى بەندەيە دەبىتە ھۇى عادەتى بۇ ئەۈەى كە خۇاى گەۈرە ئەۈ كىرەۈەى بۇ دروست بىكا، ۈكو چۇن گەرمای ئاگر ھۇى عادەتییە بۇ سوۈتانى شتىك، يا سەرما ھۇیە بۇ وشكىۈۈنى شتىك .. ھەرۈەھا ئەسبابەكانى تىرىش، كە خۇا دروستى كىرۈۈن، ھەموۈیان ھۇى عادەتىن، اتە: عادەتى خۇاى گەۈرە ۈەھا راپاتۈۈە كە ئەۈ ھۇیانە بىنە ھۇى چەند شتىك، ئەگىنا نە ئاگر دروستكەرى سوۈتاندنەۈ، نە سەرما خالقى وشكىردنە، ۈكو مەشھۈۈرە «أن الله يخلق المسيات عند الأسباب، لا بها» گەلى جارىش خۇا ئەم عادەتە تىك دەدا، ئەۈە بوۈ ئاگر ئىبراھىمى خەلىلى نەسوۈتاندۈ... گەلى شتى تىرى ۈەھاش لە جىھاندا پۈۈ داۈه..

ھەندىكىش ھەن دەلین: خۇاى گەۈرە ۈاى موقەدەر كىرۈۈە كە فلان فلان بكوژى و، كەسك مالى كەسكى تر داگر بىكا، يا فلان نوژ بىكا، فلان نەىكات و، تەقدىرى خۇا پىۈۈستە بىتە جى، ئىتر چارەمان چىيە؟! ئەم قسەش زۇر زۇر ھەلەيەۈ لە نەزانىنەۈەيە؛ چۈنكە تەقدىرى خۇا يانى ئىرادە و خواستى خۇا، لە سەر زانستى خۇى دەپۈاۈ، خۇايش لە ئەزەلدا ئەۈەى زانىۈە كە فلان كەس دروست دەكا و ھۇش و بىرى دەداتى و، دىن و ئاينى بۇ رەۈانە دەكا و، لە لایەنى زانایانى ئاينىشەۈە ئامۇژگارى ۈرەدەگرى و ئەۈ كەسەش مۇقكى خاۈن ھەست و خواستەۈ، بە ئارەزۈۈى خۇى لەۈ كاتە دىارپىدەدا فلانە كار ئىختىار دەكا، كە پىاۈ كوشتنەۈ، گوى بە ياساى عەقل و ئاين نادا، ئىتر تەقدىر مەعنای ئىجبارۈ زۇركارى نىيە، ئەگەر تەقدىر ماناى ئىجبارە، بۇچى كە يەكىك مالت بخوا، يا كەسك بكوژى بەگژىا دەچى و بە مەسۇلى دەزانى!؟

ئەنجا كە ئىختىارى ئادەمىزاد مایەى كىرەۈەى خىر و شەپ بى، پىۈۈستە ھەر كەس ئىمپۇ كىرەۈەى چاك بىكا سوپاسى خۇا بىكا و، ھەر كەس كىرەۈەى خراپ بىكات خۇى سەرزنەشتى خۇى بىكا.

براىانى ئاينى!

پىۈۈستە لە سەر ھەموۈ مۇسلمانى پىۈۈستىيەكانى بىروباۈەرى ئاينى خۇى بزانى، ھەرۈەھا پىۈۈستە لە سەرى كە ھەموۈ پىۈۈستىيەكانى عىبادەت، ۈكو نوژ و پۇژۈۈ و

ئادابی، به قه‌دهر حالی خۆی بزانی، واته: سه‌بارت به بیروباوه‌پ به‌وه بزانی که خوا و فریشته و پیغمبه‌ران هه‌ن و، خوا کتییی بو پیغمبه‌ران ناردووه، ئەوانیش به خه‌لقیان راگه‌یاندووه، به‌وه بزانی که پیغمبه‌ری خۆمان هه‌زرتی (محمد المصطفی) درودی خوای له سه‌ر بی، بو سه‌ر هه‌موو په‌ری و ئاده‌میزادی جیهان به پیغمبه‌ریی په‌وانه کراوه، ئەو دوایی پیغمبه‌رانه‌و، له پاش ئەو پیغمبه‌ری تر نابیت، هه‌روه‌ها ده‌بی باوه‌ری به‌وه هه‌بی که هه‌رچی له جیهاندا هه‌یه خوای گه‌وره دروستی کردووه، پیویسته باوه‌ری به‌وه هه‌بی که ئیمه هه‌موو له پاش مردن زیندوو ده‌کرینه‌وه و پوژی قیامه‌تی نه‌پراوه دیته مه‌یدانه‌وه، پاش حیسابی کرده‌وه له پوژی قیامه‌تدا ئەوی کافرو بی باوه‌ر بووی ده‌خریته دۆزه‌خه‌وه هه‌تا هه‌تایه تیا یا ده‌مینیته‌وه و ئەویش خاوه‌ن بیروباوه‌ری په‌سه‌ند بی و موسلمان بی، ئەگه‌ر بی تاوان بی زووبه‌زوو ده‌بری بو به‌هه‌شت، ئەوه‌ش تاوانبار بی یا خوا به‌گه‌وره‌یی خۆی لیی ده‌بووری و ده‌یبه‌خشی، یا به‌قه‌ده‌ر گونا‌هه‌که‌ی له دۆزه‌خدا ئازار ده‌دری و له پاشان له دۆزه‌خ ده‌ده‌کری و به‌ره‌و به‌هه‌شت ده‌کریته‌وه‌و، هه‌تاهه‌تایه له ئاسایش و نازو نیعمه‌تدا ده‌مینیته‌وه.. هه‌روه‌ها پیویسته هه‌موو کس فی‌ری ئاداب و یاسای نویژ و پوژوو و ئەحکامه‌کانی تری ئاین بی، وه‌ک پیویسته له سه‌ر ئەوانه‌ی کاسبی ده‌که‌ن که به‌گویره‌ی ئیش و کاره‌که‌یان له یاساو ئادابی ئاین ئاگادار بن، ئەگینا به‌تاوانبار ده‌ناسرین. واته: به‌کورتی مرو به‌دوو رسته‌ی شه‌هادت که به‌زمان ده‌لی:

«أشهد أن لا اله الا الله، وأشهد أن محمد رسول الله» ده‌چیته نیو زومره‌ی موسلمانان و له‌وان حسیبه، به‌لام له پاش ئەوه پیویسته له‌و ئاداب و یاسایه که به‌پروناکی له‌دیندا زانراون و ئاشکران به‌قه‌ده‌ر پیویستی خۆی خه‌ریکی فی‌ربوونیان ببیت، ئەگه‌ر هات و قو‌صووری کرد و فی‌ر نه‌بوو ئەوه به‌موسلمانیکی فاسیق ده‌ناسری و، ئەگه‌ر تی کۆشی و فی‌ری واجیباتی ئاینی خۆی بوو، ئەوه به‌موسلمانیکی باش ده‌ناسری و، لای خوای گه‌وره پایه‌ی به‌رز ده‌بی.

زور تکا ده‌که‌ین له‌و خوینده‌وارانه که خاوه‌ن قابیلیه‌ت و توانان له‌ئهمر کردن به‌چاکه و نه‌هی کردن له‌خرابه‌دا کو‌تایی نه‌که‌ن و، ئەم نامه‌ی بیروباوه‌رپه‌ش بو موسلمانان بخویننه‌وه‌و، به‌زمانیکی شیرین تیا‌ن بگه‌یه‌نن و، رێگای راستی ئاینی پیروزی ئیسلامیان پیشان بدن، چونکه موسلمانان برای یه‌کن و، پیویسته برا به‌زه‌یی

به برای خویدا بیتهوهو رحمی بوی هه بیټ.

ههروهها تکا له براییانی ئاینی دهکین که هاوړپیهتی و هاوده می زانایانی ئاینی بکهن و، هاوړپیه تیایان به هه ل بزائن و، له سه ر فه رمانی ئه وان په فتار بکهن. و صلی الله علی سیدنا محمد و علی آله و صحبه أجمعین و علی اتباعه باحسان الی یوم الدین. و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین.

ناممى سېيىم

باسى واجيىاته

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله. والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه الهداة إلى دين الله.

وبعد، براكان! پيويسته بزائن: له سهر هموو مرويهكى موسلمانى بالغ و عاقل، چ پياو و چ ژن، پيويسته نهوى له سهرى واجييه بيزانى و به رهسايى فيرى ببي و باوهپى وا بى كه نهو واجيياته واجيبن له سهرى، چ له بابتهى بيروباوهپ بى وهك باوهپ به خواى گهوره، به فريشته، به پيغهمبهران، بهو كتيبانهى كه خوا بهفريشتهى پايه بهرز جيبرهئيلدا بو پيغهمبهرانى ناروون، باوهپ به قهزاو قهدهر، باوهپ به پوژى قيامت و يا له بابتهى كردهوه بى وهك نويژ و پوژوو زهكات و چهج... ههتاد...

ههر كهس بهقهدهر پيويست نهمانه نهزانى و ههول نهدا بو زانينيان نهوه خاوهن تاوانهوه بهگوناهبار دهرپيته قهلهم.

بو پروونكردهوى نهى باسه بزائن نهوى كه چهزرتى (محمد المصطفى صلي الله عليه وسلم) له لايهنى خاوهه هيناويه بو مان و به تفسيل بهيانى فهرمووه، وهكو ناوى نهو پيغهمبهرانه كه له قورئانى پيروزدا بهيان كراون و، نهو فريشتانهى كه ناويان يا ژمارهيان بهيان كراوه، پيويسته بهو شيوه بيانزانن، ههروهها نهوانهى كه شرووت و نهركانى نويژن يا نويژ بهتال دهكهنهوه، يا له واجيياتى پوژوون، يا نهوانهى بهتالى دهكهنهوه، پيويسته بيانزانن و، له لاي زانايانى تايين بهقهدهر ليهاتن و توانايان فيريان ببن، بو نهو كهسهش كه خهريكى مامهلهيه پيويسته واجيياتى مامهلهكهى بزانييت و، نهگهر گوى نهدياتى و فيريان نهبى نهوه تاوانبارهو، نهگهر بيانزانى و فيريان ببي دهبيتته خاوهن پايهوه مايهوى دنياو قيامت.

حه زرهت (د. خ) فەرموویەتی: «أیما عبد جاءته موعظة من الله في دينه فانها نعمة سيقت اليه، فان قبلها بشكر زاده الله نعماً اخرى، والا كانت حجة من الله عليه.. إلى ان قال: ويزداد عليه سخطاً»..

واته: هەركەس ئامۆژگارییەکی لەلایەن خوای گەورەو بەهات، ئەو نەعمەتیکە لە نەعمەتەکانی خوا و بۆی رەوانە کراوە؛ جا ئەگەر بە سوپاسهوه وەری بگری ئەوا خوای گەورە چەند نەعمەتی تری بۆ زیاد دەکات، ئەگەر نا ئەو دەبێتە شاهی لە سەری بۆ تاوانباری.. تا ئەوێ که فەرمووی: خوای گەورە نارەزایی لەو کەسە زۆرتر دەبێ (پەنا بەخودا).

پێویستە بزائن: (یەكەم واجیب) ناسینی خواپە، بەقەدەر توانای ئادەمیزاد و، ئیقرار بە تاق و تەنیاویی خوای گەورە و هەموو سیفاتی نەفسیەو سەلبیە و سبوتیە، وەكو له نامەى بیروباوەردا باسمان کردن.

(دووەم): باوەرکردنە بە هەموو ئەوانەى که حەزەرەتى (محمد المصطفى) لە لایەنى خواوە هیناویەتى، لە جوملەى ئەوانەى بە باوەر بە پێغەمبەرەى (نبوت و رسالت) و پێغەمبەرەى ئەو زاتانەى که خوا کردوونى بە خاوەن ئاین، چ پێیان نەسپێردرا بێ ئەو ئاینە بە ئادەمیزاد بگەیهنن که پێیان دەوتری نەبى، یان پێیان سپێردرا بێ بیگەیهنن، که لە عورفی شەرعدا بە (رسول) ناو دەبرێن، واتە: فرستادەى خوا بۆ سەر هۆشیاران لە پەرى و لە ئادەمیزاد، بە تاییەتى باوەر بە دواى هەموو پێغەمبەران که حەزەرەتى (محمد المصطفى) یە (د.خ) واتە: پێویستە بزانی که ئەو محەمەدە کورپی (عەبدوللای کورپی عەبدولموتەلبی کورپی هاشمی کورپی عەبدولمەنافە و، دایکی ناوی ئامینەى کچی وەهەبى کورپی زوهرەى کورپی کلابە و، هەردوو رشتەى باوک و دایکی لە تائیفەى قورەیشن و، لە نەوێ حەزەرەتى ئیسماعیلی کورپی حەزەرەتى ئیبراھیمن.

هەر وەها دەبێ باوەر ت وا بێ که هەموو پێغەمبەران مەعسووم و لە گوناھ دوور و دلسوژ و فەرمانبەردارى خوای گەورە بوون.

لە جوملەى ئەوانەى که پێغەمبەر لای خواوە هیناونى: ئیمان و باوەر بە فریشتەکانى خوا، باوەر بەو کتیبانەى خوا بۆ پێغەمبەرانى ناردوون و، باوەر بەرۆژی قیامت، که لە پاش تیکچوونى ئەم جیهانە خوا هەموو مردووەکان زیندوو دەکاتەوهو، حیسابى

کردهوهیان لهگه‌ل دهکا و، ئەهلی دۆزهخ بۆ دۆزهخ و ئەهلی بههشت بۆ بههشت دەنێردرێن. ههروهها باوهر به ئەوزاعی بهرزخ، واته: ماوهی پاش مردن و پێش پۆژی قیامهت که مرۆف له قهبردايه، واته: پێویسته مرۆفی موسلمان باوهری ههبی بهوهی پاش ناشتنی مردوو خوای گهوره ئاگاداری دهکاتهوهو دوو فریشته دهپۆنه سه‌ری و پرسیا‌ری لی دهکهن له خواو له پێغه‌مبه‌رو بیروباوهری ئیسلامیهت، پێویسته باوهری بیی به خۆشی قهبر بۆ ئەوانه‌ی کردهوهیان له جیهاندا باش بووه و، سزا و نازار و ناخۆشی قهبر بۆ ئەوانه‌ی که کردهوهیان خراب بووه..

ههروهها پێویسته باوهری بیی که هه‌مووی عالم خوا دروستی کردووهو، هه‌یچ شتی بی خواستی ئەو نابێ و، هه‌رچی خواستی ئەوی له‌سه‌ر بی ده‌بی.

(سنيهم واجيب) له سه‌ر موسلمان ئەوهيه که ئەحکامی عه‌مه‌لی بزانی! واته: ئەو شتانه‌ی که ئەرکانی ئیسلامه‌تین، وه‌کو نوێژ و پۆژوو و زه‌کات و حه‌ج به مه‌رج و ئەرکان و ئادابیانوهو، ئاگادار بێت لهو شتانه‌ی ئەم عیباده‌تانه به‌تال ده‌کهنه‌وه. یه‌کی له مه‌رجه‌کانی نوێژ پوو له قیبله کردنه که ناوی که‌عبه‌یهو مزگه‌وتیکه له شاری مه‌که‌ی موکه‌ره‌مدا، له به‌ر ئەوه پێویسته بزانی قیبله کوێوه که‌وتوو؟ بۆ نمونه: نيمه که ئەهلی عیراقین ئەستیره‌ی قوتب که‌وا له لایه‌نی شیماله‌وهو به‌قه‌ده‌ر (٢٤) ده‌رجه له که‌ناری ئاسمان به‌رز بووه‌ته‌وه ده‌لیلی قیبله‌یه؛ واته: هه‌ر کاتیک مرۆف پوو له جه‌نوب کردوو، به‌لای راستدا لای کردهوهو له پشتی گوێی راستیه‌وه ئەو ئەستیره‌ی بینی ئەوه پوو له قیبله‌یه.

هه‌روهها واجیبه له‌سه‌ر مرۆفی موسلمان به‌قه‌ده‌ر حال ئادابی موعامه‌له‌و کړین و فرۆشتن و ئادابی نیکاح و هه‌لال و هه‌رام بزانی. به‌لام ئەو ئەحکامانه که ئاسان بن له‌سه‌ریان واجیبه بیانزانن و، ئەو مه‌سه‌لانه‌ی که گرانن و زانای به‌رز نه‌بی نایانزانن، ئەوه له‌سه‌ر خه‌لکی هه‌ره‌مه (عامه‌ الناس) واجیب نین.

(چوارهم) ئەم به‌چاکه و نه‌هی له خراپه‌یه له‌سه‌ر ئەو شیوه که له مه‌کتوبی تایبه‌تیدا باس کرا.

(پینجه‌م) ئیخلاسه له کردهوه‌دا، یانی هه‌ر عیباده‌تی که ده‌یکا ساغ و ساف له‌به‌ر ره‌زاو خۆشنوویی خوای گه‌وره بیکا.

(شه‌شه‌م) وه‌فا به‌عه‌ده، واته: هه‌ر په‌یمانیکه هه‌لالی کرد له‌گه‌ل هه‌ر که‌سیکا نه‌یشکینی و ده‌وامی له‌سه‌ر بکا.

(حهوتهم) ئيتاعه و فهريمانبهداربي خاوهن فهريماناني ئيسلام له ههري شتيكدا كه هلال بيت، واته: بهگوي كردن و فهريمانبهداربي كار بهدهستاني ئيسلام دهبي لهسهري ياساي ئايني ئيسلام بي.

(ههشتهم) متمانهو دنيايي و باوهري به وهدو وهعيدي خوي گهوره؛ واته: پيوسته مروفي دنيا بي له بهليني خيري خوا كه نهگهري له جيهاندا كردهوي باش بي، له روژي پاداشدا جهزاي باش دهبي و، نهو ههريشانهش كهخوا له تاوانباراني دهكا راستن و، نهگهري مروفي جيهاندا كردهوي خراب بي له روژي دواييدا پاداشي سزا و نازار دهبي، سا مهگهري خوي گهوره به ميهرهبنايي خوي چاوپوشي لي بكا.

(نوهم) پيوسته كه مروفي كهسيكي خوشويست لهبهري خوا خوشي بوي و، نهگهري لي تووره بوو ههري لهبهري خوا لي تووره بي، واته: تا نهو كهسه كردهوي چاك بي خوشي بوي و، نهگهري كردهوي خراب بي لهبهري كردهوي خراپهكهري رقي لي بي، ههروهها شتداني به خهلك و شتهداني به خهلك ههري لهبهري خاتري خوا بي، واته: نهگهري كهسهكه بهپي ياساي ئاين شاياني يارمهتيدان بي يارمهتيي بداو دهسگرويي بكا و، نهگهري شاياني يارمهتيدان نهبي، بهپي ياساي ئاين شتي بي نهداو يارمهتي و دهسگرويي نهكا.

(دهيم واجيب) پيوسته لهسهري مروفي كه خوي بناسي و، نهفسي خوي بناسي و، ريگهري بهرگري له نهفس و ئارهزوي بزاني و، بهو ريگهري بروات، واته: تي بكوشي بو نهوي نهفسي له خوورهوشي خراب و نابارو نارهو او كينه و هسوودي و بهدهنديشي و، تهماع و چاوبرسيهتي نارهو او ناشهري و، داگيركردني مالي خهلك و، دهسبردن بو نهفس و نامووسي خهلك و، شادكامي به زياني موسلمانان و، فيتنهو ئاشووبنانهوه له جيهاندا و، دووزماني كردن و، ئابروي خهلك بردن و بلاوكردنهوي رووداوي ناشيرين و هاوچهشني نهمانه پاك بكاتهوه. ههروهها پيوسته تي بكوشي بو خوورهوشي بهري حهزرتي پيغهمبر(د.خ) وهك ئيمان و راستي و خوگرتن له دژواريدا و متمانهو باوهري به دهسهلاتي يهزدان و پشت نهستوري به رهامندي خواو..، باوهري وهها بي كه ئيبليس دوژمني ئادهميزادهو نهفسيش دزدهسهكي شهيتانهو، نهگهري ئارهزوي نهفس نهبي شهيتان ري ناباته سهري دلي مروفي و زياني بي ناگهينه.

نهم نهحوال و سيفهته چاكانه له هاونيشي زاناياني دلپاك و خاوهن روحنانيهت و، له بهردهوامبوون لهسهري تاعهت و، له خويندنهوهو گوگرتن له وتاري كتبي بهنرخهكاني وهك (احياء العلوم) ي ئيمامي غزالي (ر.خ) يهوه دهستهكهون.

(يازدهيه م و دوازدهيه م) خوف و پهجايه، ترس و ئوميد، واته: ترسى له رقى خدا هبیت و، له هه مان کاتدا به عهفوو لیبووردنى بهرفراوانى خواش ئومیدهوار بى؛ چونکه ئەمىن بوون له رقى خوا ، يا نائوميد بوون له ميهرهبانى و بهزهبى خواى گهوره ههردووكيان دهبنه هوى كافر بوونى مروّف..

(سيژدهيه م) رازى بوونه بهقهزاي خوا، واته: ئەگەر مروّف تووشى بهلاو ئازارېك بوو، نهفسى خوئى يا خيزان و مندالى، يا زيانېك له سامان و دهرامهتى كهوت، يا نوشستيهك بهسەر پايه و حورمه تيدا هات، ئەگەر چى بهپيى سروشت ئازارى پيى دهگا، پيويسته ئاگاي له خوئى بى و نهيكاته هوى پهخنهگرتن له كارى خوا، چونکه خوا خواهنى جيهانهو، هەرچى بيهوى دهىكا و، هه موو كردهويهكى حيكمه تىكى تيدا ههيه، چ قازانجى تيدا بى بو خواهن زيانهكه يا نا؛ خوا له كارى خوئيدا خواستى به دهستى خوئيهتى و هەرچى بيهوى دهىكا.

(چواردهيه م) «توكل» - پشت بهخوا بهستن و دلنبايييه لى - واته: لهگه ل ئه وه شدا كه مروّف پيويسته به پيى ياساي جيهان ههول بداو تى بكووشى بو بهرگرى زيان، له خوئى و دهو روپشتى و تى بكووشى بو پهيدا كردنى خيرو قازانج به ريگا و شيوهى حه لال، پيويسته له سهرى باوه رى به وه هه بى كه هه موو شه رلى لادانېك و هه موو قازانج كردنېك و خير و خو شيهكى په يوه ندى به خواستى خواوه ههيه، واته: هه رچه ند ئەسباب رېك بخا، مادام خواستى خواى گهوره له سهر ئەو مه به ستهى ئەو نه بى، هه چ سوودى وهر ناگرى؛ خواى گهوره هه رو كه سه به بسازه سه به ب سو زيشه.

(پازدهيه م) داپوشينى عه ورت واته: له سهر نيرينهى بالغ واجيه كه هه چ شوئىكى له شى خوئى پيشانى ژنى نامه حرم نه دا و، مابه ينى ناوك و ئەژنوئيشى به رووتى نيشانى پياوان و ژنانى مه حرم نه دا... مه گه ر حه لالى خوئى..

هه رو هه اجبه كه ميينهى بالغه شى هه چ شوئى له له شى خوئى نيشانى پياوى نامه حرم نه داو، مابه ينى ناوك و ئەژنوى نيشانى ژنان و پياوانى مه حرم نه دا. مه گه ر بو ميردى خوئى. به لى چه ند كات و شوين جياكراونه ته وه بو ره و ابوونى خو ده ر خستن بو نامه حرم، وه كو كاتى نه خو شى و كاتى فيربوونى واجيباتى ئاينى و كاتى ته حه ممولى شه هادەت با شايه تى دان... هه تاد...

(شازدهيه م) شوكرى نيعمهت و يادى خوا له سهر هه ر شتىكى خير كه ده ست كه وت،

واته: کاتیک که خوای گهوره زانست، یا پایه یا نان و ئاویکی پاکی دا به مروّف، پیویسته باوهپی وهها بی که له لایه نی خواوه بۆی رهوانهکراوه، خوای گهوره هویهکانی بۆ ریک خستوه بۆیه پیویسته به دل گهورهیی خوا رابگری و، به خاوهنی نیعمهتهکهی بزانی و، هر کاتی دهستی کرد به نان خواردن یادی ئهوه بکات که ئهوانه له خواوه هاتوه، یانی: خوا هوی ئهوهی جیبهجی کردوه.. له راستییدا گهلیک جار مروّف هندی نیعمهتی دهست دهکوهی که هرگیز به خهیا لیدا نه هاتوه که شتی وههای دهست دهکوهی؛ له بهرئهوه سوننهته له ئهوه له وه «بسم الله...» و، له دوا ییشدا شوکر به زمانیدا بی.. هر وهها پیویسته وا بزانی که میهره بانبی خوا نه بووایه ئهوه نیعمهتهی بۆ نه ده بو، بیگومان هر نیعمهتی به ئینسان بگا، تیکچوون و نهمانی گهلی لای خوا ئاسانه، بهردهوام بوونیشی لای ئاسانه، دهبی ناوه پروکی ئهوه ویردهی به دلدا بی:

« اللهم أني أحمدك واشكرك حمداً وشكراً وثناءً يملأ كل منها الكون كله على ما أوليتني من النعم التي لا أحصيها ولا أستحقها الا بفضلك وكرمك، وعلى ما صرفت عني بفضلك وكرمك من النقم التي أستحقها وصرفتني عنها عن برحمتك...»

به کورتی: پیویسته موسلمانان به رامبه به رحمهت و کهرمی خوای گهوره بی ئاگا و بی خه بهر نه بن و، پیویسته سوپاسی خوا بکن و، نان و شان و شکوو پایه و مایه و ئه ولادو جیگه و ریژی هه مووی له خوای گهوره بزانی و.. هر نیعمه تی که له نیعمه تانهی نه ما وا بزانی ئه مانه تیکی خوا بووه و بردوویه تییه وه، دیاره ئه مانه ت بۆ خاوهنی خوئی دهگه ریته وه، نابی به زمانی ئهوه نیعمه ته دلگران بی و دهبی به قه زای خوا رازی بی، هر وه کو پیویسته له کاتی دهست که وتنه کهیدا له خوئی بایی نه بی، وا نه زانی که شایانه تی و له بهر شایانه تی دهستی که وتوه!!

له راستییدا هه موو دنیا و ئه وی له دنیا دایه هه مووی شتی که دیت و ده پروا و، هه تا هه تایه بۆ کهس نامینی، به خواستی خوا دی و به خواستی ئه ویش ده پروا.

(حه قده بهم واجیب) ئه وه یه که مروّف، هر چه ند پایه و مایه دار بی، پیویسته له گه ل راکرتنی و یقار و ئه ده بدا ده رباره ی خه لک خاکی نه بی و خوئی به کهم بزانی و، خوئی به زل نه زانی و، سلّویان لی بکا و وه لامی سلّویان بداته وه، ئه گه ر پرسیاریکی لی کرا به شیوه یه کی ریکو پییک وه لامی بداته وه، که هاته مه جلیسه وه هه ولی لای ژووره وه نه دا و، له ریگا رویشتندا هه ولی ئه وه نه دات پیش که وی.

(ههژدهیهه واجب) عیبرهت و په‌ند وهرگرته، واته: مروّف به مردنی باوك و برا و ئەولاد و خزم و خویشی و به‌مردنی پیاوی خاوه‌ن ده‌سه‌للات و به‌لیقه‌وما و پیاوی به‌هین، په‌ند وهریگری و ته‌می خوارد بی و، باوه‌ری وای بی و ه‌کو ئەوان لییان قه‌وما و له‌ناوچوون ئەویش له‌وانه‌یه تووش بی و بفه‌وتی و، و ه‌کو ئەوان مردن ئەویش ده‌مری، به‌تایبه‌تی ئەگه‌ر یه‌کی به‌هوی کرده‌وی خراپه‌وه تووش بو، له‌و تووشبوونه په‌ند وهریگری و، نزیك ئەو جوړه کرده‌وه خراپانه نه‌که‌وی که ده‌بنه هوی نه‌گبه‌تی!

(نۆزده‌یهه) پاراستن و راگرته‌نی ته‌ندروستییه، چ هی خوئی و چ هی ئەوانه‌ی له ژیر ده‌ستیان.

پاریزگاری ته‌ندروستی به‌وه ده‌بی شتی زیاندار نه‌خوا، که خواردنی خوارد زیاده‌خوری نه‌کا و تا برسی نه‌بی په‌لاماری خواردن نه‌دا و، خوئی له‌سه‌رما و گه‌رمای بی ئەندازه بیاریزی و، که نه‌خوش که‌وت سه‌ر له‌ دکتوریکی پسپوړ و شاره‌زا بدا و به‌ ده‌ستووری ئەو په‌فتار بکا و، بی‌جگه له‌وه‌ش خیر و سه‌ده‌قه بکا به‌ هیوای پزگاریون له‌و ناساغییه‌و، داوای دوعای خیربکا له‌ پیاوچاکان، هه‌روه‌ها کاتیك که دووچاری به‌لایه‌ک بو سه‌ده‌قه و خیربکا بو نه‌هیشته‌نی ئەو به‌لایه. ئەوانه‌ی وتمان سه‌باره‌ت به‌ ته‌ندروستی له‌ش بو، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر مروّف پیوسته چاودی‌ریی ساغی و بی‌ دهریدی دل و دهرونی‌شی بکا، واته: له‌گه‌ل کۆمه‌لی بی‌ ئاین و بی‌ عه‌قل و به‌دخو به‌دپه‌وشته‌نا چاری نه‌بی، کۆ نه‌بیته‌وه‌و تیکه‌لییان له‌گه‌ل نه‌کا و، گوئی به‌ قسه‌یان نه‌دا، به‌لکو به‌ قه‌ده‌ر ده‌سه‌للات هاو‌رییه‌تی مروّقی چاک و کرداریک و دل و دهروون پووناک و ده‌ست و زمان و داوین خاوین بکا، به‌ تایبه‌تی ئەوانه که مروّف له‌ په‌ند و ئامۆزگارییان خاتره‌ جه‌م ده‌بی و چاوی ده‌کریته‌وه‌و، ده‌که‌ویته سه‌ر شاریگه‌ی به‌ختیاری...

ژیره‌کان فه‌رموویانه: هه‌ر مندالیک تا له‌ شیر ده‌برپه‌ته‌وه له‌به‌ر ده‌ستی دایکی پاکدا بی و، تا ده‌گاته‌ه‌وت سالان له‌ نیو‌خیزانی به‌ شه‌رم و زمان پاک و خاوین و پیاوچاکدا بی و، له‌ پانزه سالانه‌وه تا بیست و پینج سالان له‌گه‌ل کۆمه‌لی خاوه‌ن ئایندا هه‌لسی و دانیشی، ئەگه‌ر نه‌بی به‌ یه‌کی له‌ ئەولیا ده‌بی به‌ یه‌کی له‌ پیاوه هه‌ره چاکه‌کان، تا‌قی کراوه‌ته‌وه که کۆمه‌لی ناپاک و دهورو به‌ری ناپاک له‌ هه‌موو دهردی بی دهرمانتره..(اعاذنا الله)

(بیسته‌م واجب): پاریزگاری و چاودی‌ری چاو و گوچکه‌و دم و عه‌وره‌ت ، واته:

پاريزگارى چا و له تماشاي حرام و، گوچکله له بيستنى وتوويژى ناپهواو، دم و زمان له خواردن و وتارى حرام و، عهورت له بهکارهينانى ناشرعى.

(بيست و يهکهم) شهرم کردن و ئهدهب کردنه، واته: مروّف ئهاندازهى وتار و کردارى لهگهّل خهّلکدا راکير بکا و، قسه و گفتوگوئى لهگهّل ههرکه سيکدا مناسبى حالى ئه و کهسه بئى و؛ کردهوى بئى شهرمانه لهگهّل هيچ که سيکدا نهکا و، تا ناچار نهبئى دهمهقاله و، قسه بهزوراندانى نهبئى، تهنانهت با حقيش لاي ئه و بئى! ئهگه ر ناچاريش بوو ئاگادارى ئادابى کات و شوينى موجهله بيت و، ههمووکات ئينصاف بهکاربينيت و، به سووکى تماشاي بهرامبه ر نهکا و ريز و پايهئى راکيرئى.

(بيست و دوهم) «حفظ الغيب»ه، واته: ههر کهسى له بهره و پرودا چوّن حورمهت و ريزى لى دهگريت له پاش ملهشدا مافى راکيرئى و ناوى به خراپى نهبهئى و، ئهگه ر کهسيک بهناحق باسى کرد بهقهدهر توانا پاريزگارى لى بکهئى.

(بيست و سييهم): ئيسلاحي ناوبهينى خهّلکه، واته: بههه ر جوړئى له توانادا بيت بهينى موسلمانان رېک بخا و، ماوهئى ئاشووب و ئاژاوه نهدا و ئاگرى ناکووکى بکوژينيتهوه، به تاييهتى لاي ئه و کهسانهئى که دهسه لاتدارن قسهئى باش بکا و مهيدانى زيان گهياندن بهبئى تاوانان نهدا و، به قدهر توانا عوزريان لاي دهسته لاتدارهکه بو بهينيتهوه بهلکو چاوپوشيان لى بکا.

(بيست و چوارهم) سهرف کردنى مالّ و پاره و پايه له پېناوى ههرشتيکدا که واجب بئى؛ بو نمونه: پيوسته له سهر مروّفى موسلمان که مالّ و پاره سهرف بکا بو ژيانى خوئى و ژن و مندالّ و ميوانى به قدهر دهسته لات، ههروهها رژدى و پاره پيسى و دس به مالى دنياوه گرتن له پرووى مالّ و مندالّ و ميواندا ههرامه به جوړيک که له عادهت و نهريتى خهّلکى دهريجئى و، ببېته هوئى ئهوهئى مندالّ و ژن و دهست و پيوهندي چاويان له خهّلکهوه بئى.. بهلئى دروسته، بهلکو سوننهته مروّف بو نهفس شکاندنى خوئى به نهوعئى بژئى که نهفسى سوغيان نهکا و ئارهزووى نهفسى خوئى کهم بکاتهوه..

ههروهها واجيبه مروّفى موسلمانى دهسته لاتدار بهپيئى توانا، مالّ سهرف بکا بو داماوان و ليقه و ماوان، ئهوانهئى که بههوئى گه دايبى و کارهساتى دنيايبى تووشى نهگبهتى و نهدارى بوون، بهلام ئهमे کاتئى دهبئى به واجبى عهينى که بيچگه ئه و کهسى تر نهبئى،

يا دهوله‌مەند ببن و صرفى مال نه‌كەن، لەم كاتەشدا واجب نىيە بە خۆپايى ئەو مالە سەرف بكا، بەلكو دروستە شايەت بگرئ لەسەر ئەوهى كه ئەم بەو نيازە ئەم مالەى بۆ سەرف دەكات كاتئ دەستى رۆيشت بىداتەوه، بىگومان ئەگەر ئەوه نه‌كا و هەر له رېگه‌ى خواوه سەرفه‌كه بكا ئەوه خىرئكى ئىجگار زۆرو بئ ئەندانه‌يه..

هه‌روه‌ها واجيبه سەرفى مال بۆ كردنه‌وهى مزگه‌وت و راگرتنى خزمه‌تكار بۆ مزگه‌وت و كرپنى به‌رمال و پيوستى مزگه‌وته‌كه‌و، خزمه‌ت كردنى ئەو كه‌سه‌ى كه له‌و مزگه‌وته‌دا پىنج فەرزە حازر ده‌بئت و شىعار و ياساى دين جيبه‌جئ ده‌كا؛ چونكه ئەگەر مال سەرف نه‌كەن ئىمام ناىئ و شىعارى ئاين له‌ كىس ده‌چئ. هه‌روه‌ها پيوسته مال سەرف بكرئت له‌ پىناوى به‌رپكردنى مردوى بئ مال و حال بۆ شورين و كفن و دفنكردنى. هه‌ وه‌كو واجيبه مال سەرف بكرئ بۆ خوئندنى زانستيه ئاينه‌كان و ياساى ئىسلام؛ چونكه ئەگەر زانستى ئاين نه‌مىئئ ئاداب و نه‌ريت و ره‌وشتى ئاين جيبه‌جئ ناكريئ.

واجيبه مال سەرف بكرئ بۆ ده‌فعى ئەو كه‌سانه‌ى دين ده‌رووخئين و دوژمنايه‌تئى ئاين ده‌كەن، هه‌روه‌ها پيوسته مال سەرف بكرئ بۆ لاگردنى مه‌يخانه‌و شوئنى داوئين پيسى و بۆ ده‌فع كردنى ئەو كه‌سانه‌ى بيانه‌وئ سته‌م له‌ موسلمانان بكه‌ن و مالىان بخۆن و زيانيان پئ بگه‌يه‌نن. پوخته‌ى قسه‌ ئەوه‌يه: هه‌رشتى بۆ راگرتنى ئاينى ئىسلام و راگرتنى كۆمه‌لى ئىسلام پيوست بئ، پيوسته مالى تئدا خه‌رج بكرئ و، به‌ هه‌موو جوئرئ هه‌ولئ بۆ بدرئ؛ ئەم جوئرە مال سەرف كردنه‌ به‌ جيهاد ده‌ژميرئ له‌ پىناوى به‌رزكردنه‌وهى ئاينداو ره‌وا نىيە كه‌س له‌م بابه‌ته‌وه كۆتايى بكات.

له‌و واجيبانه‌ى كه باسمان كردن هه‌ركاميان زۆرتر پيوستى به‌ يارمه‌تى بئ، وه‌كو به‌خيو كردنى هه‌تئو و لئقه‌وماوان و غه‌ربيان و كه‌سانى گيرۆده‌ى ده‌ستى زۆرداران، زۆرتر پيوسته به‌ پئش خستن و چاودئرى كردن..

ئەم ژماره‌ كه‌مه له‌ واجيبات ئئسته له‌ يادمدا بوون نووسيمن، به‌لام واجيبات زۆرن و، پيوسته هه‌ميشه‌ بچنه‌ لاي زاناکانى ئاين تا واجيباتى خۆتان بزائن و به‌پئى توانا جيبه‌جئيان بكه‌ن. ئەوه‌ى واجيبات فير ده‌بئ و، ئەوه‌ى واجيبات فيرى خه‌لك ده‌كا خواى گه‌وره‌ پاداشتى چاكيان ده‌داتەوه (والسلام علي من اتبع الهدى).

ناممى چوارمه

ناممى بچووكى بيروباوهره

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الباطن الذي لا يبلغ أحد عرفان ذاته ولا صفاته والظاهر الذي كل ما سواه برهان وشاهد على كمال صفاته ووجود ذاته، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه الكرام إلى قيام الساعة وساعة القيام.

(وبعد) ئەمى برايان! لەمەو پێش لە باسى عەقیدە و بیروباوهرى ئیسلامیدا ناممىهكى دريژم نووسیبوو، بەلام بەداخهوه لهبەر دريژى باسهكانى، خەلك خۆيان پێوه مهشغوول نهکردو، داواى ناممىهكى كورتیان دهکرد؛ منیش به ناچارى خواستم هاته سەر كورتکردنهوهى ئەو ناممىه؛ وهكو مهشهووره « مالا يدرك كله لا يترك كله » واته: شتى مرؤف به ههموويا نهگا و ههمووى بو جيبهجي نهكرى، ناشبى بهجارى ههمووى تهرك بكا و به تهواوى وازى لى بئى، مهبهست ئەوهيه كه موسلمانان له نهزانيندا نه میننهوه.

جهنابى باپيره گهورهه سهبيد باباعهلى ههمهدانى (قدس الله سره) ناممىهكى له باسى بيروباوهردا نووسيوه، كه به كورتى پيوستىيهكانى بيروباوهرى تيدا نووسيوه، منيش هاتم به شيوهيهكى كورت له چهند پهريهكدا بوم نووسين.

ئەو ذاته فەرموويهتى: مهبهستى خواى گهوره له دروستکردنى جيهان ئەوهيه كه خوى دهربكهوى و بناسرى و، لهپاش ناسينهكهى پهريستيارى بكرىت.

رپوايهت كراوه له ههديسى قودسى خوا فەرموويهتى: «كنت كنزاً مخفياً فأحببت أن أعرف فخلقت الخلق لكي أعرف»^(١) واته: من وهكو گهنجینهيهكى داپوشراوو نهينى وا

(١) ئەهلى ههديت فەرمويانه ئەم ههديته سهندهى نيه.

بووم، ویستم بناسریم، له بهرئهوه خه لکم دروست کرد تا بناسریم. ههروهه خوای گهوره له قورئاندا دهفهرموئ: «وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ» واته: بهری و ئادهمیزادم تهنیا بو ئهوه دروست کردووه که بمناسن و په رستیاری و بهندهیی و فه رمانبه ریم بکه ن.

جا له سهر ئه م بناخه یه له کاتیکه وه خوای گهوره ئادهمیزادی دروست کردووه هه موو فریشته کان و پیغه مبه ران و دوستانی خوا و زانایانی جیهان، هه ریه که به قه ده ر حالی خوئی، خه ریکی ناسینی زات و سیفاتی خوای گهوره بوون.. له گه ل ئه وه شدا هه رچی هاتووه ته میشکی ئه وانه و بوئی چوون به رامبه ر به ناسینی زات و سیفاتی خوای گهوره وه که نمه ئاویکه له ده ریایه کی جیهانگیردا، به لام ئه وه نده هه یه که مرو ف به قه ده ر توانای بو ناسینی زات و سیفاتی خوای گهوره هه ول بدا و، به شیوه یه کی گشتی پیویسته بزانی که په روه ردگاری جیهان خوایه که تاق و ته نیا و هاوکارو هاوبه شی نییه و، تاقانه یه کی وایه وینه ی نییه، خاوه ن ده سه لاتیکه وه هایه هه یچ که سیک و شتیک نییه بتوانی دژی بوه ستی و به ره نگاری بکا؛ چونکه غه یری ئه و هه موو که س و هه مووشت موحتاج و نیازمه نده به وو، ئه و به هه یچ شت نیازمه ند نییه.

خودا قه دیمیکه وایه که بوونی سه ره تای نییه و، هه رچی غه یری ئه وه به و ماوه ته وه و، ئه گه ریه که ئان خوای گهوره جبهان پانه گری هه مووی ده فه وتی، ئه مه ش واتای (قیومیتی) خویه.

خوای گهوره نه زه لی و بی سه ره تا و ئه به دی و بی برانه وه یه.

خوا ئاشکرایه؛ هه رچی له جیهاندا یه، به رز و نزم، گهوره و بچووک، جوولا و و ئارام، هه مووی به لگه ن له سهر بوونی، ههروهه باطن و نادیاریه، واته: حه قیقه تی زات و سیفه تی نه براره ی ئه م به م هو ش و فامه که موکووره ی ئیمه که شف ناکری و رو شن نابیته وه. خوا زیندووه به جوړیک که مردن و نه مان پرووی تی ناکات و، هه رچی گیانله به ره دلۆپیکه له ده ریای زیندوویی ئه و..

زانایه کی وه هایه هه رچی زانراوی له مه وپیش و زانراوی له مه وپاشه، به قه ده ر خالیک، یا بچووکترا یا گه وره تر له بازنه ی زانیاری ئه و ده رناچی؛ چونکه زانیاری و تیگه یشتنی جیهان هه مووی دوایی دی و ده برپته وه، به لام زانیاری خوای گهوره هه رگیز برانه وه ی بو نییه..

خوا خاوه ن ئیراده و خواسته و، هه رچی خواست و ئیراده ی خه لکه له دپړیکی کتیبی ئیراده و خواستی ئه و که متره.

خوا قادر و توانایه کی وایه، هرچی پرووی داوهو پروو دها همووی له نیو مستی توانای ئه وایه..

خوا شنه وایه و، هموو ئاواز و دهنگیک له زماندار و بی زمان له ئادمیزادو پهری و پهله وهر و درندهو چهرنده، به هر شیوه یه کی بی، دور یا نزیك، له بیستنی خوادا حازره و، دهنگی پیی میرووله یه کی له بیستنی ئه و له دهنگی نالی پیی ئه سپ له لای سواره که ی دیاریتر و ئاشکراتره...

له هر ساتیک له سهر پرووی زهوی و ته یه کی یا پارانه و ته یه کی له که سیکه وه روویدات خودای گهره هموو ئه وانه ده بیستیت و، دهنگی یه کی له وانه ریگا له بیستنی دهنگی ئه ویتریان ناگری. بیستنی خوا وه کو بیستنی ئادمیزاد نییه ئه وهنده بی هیز بی کاتی تیکه لبوونی دوو دهنگ هیچ کامیان به ته وای نه بیستیت، یاخو له نزیکه وه بیستیت و له دوروه نه بیستیت، که م و زور، تیکه ل و سهر به خو، دور و نزیك لای خوی گهره یه کسانه.

خودا بینایه، هموو شتیکی گهره یا بچووک هتا ورده توژی هه و او زه پراتی ژیر زهوی و ورده شتی ناو قوولایی دهریا ده بینی.. خوا گو یایه کی وایه که گهردی کائینات له ژیر فهرمووده و ئه مرو نه هیی ئه ودان، ئه وهی هوشیاره به فرمانی پادشاهانی ئه وه به ستراره و، ئه وهی بی هوشه به فرمانی ته سخیری ئه وه ناسراوه، له پله ی یه که مدا هموو پیغه مبه رانی به کیتابی تایبه تی و نامه ی قه زای خودا و هندی خو ی خه لات کردوه و، له پله ی دوو مدا به ده ستوری ته و انایی ئه و جیهان رام کراوه.

خوا جیسم و جه و ههری مادیی نییه، عهرز و سیفاتی عاده تیی نییه، ذاتی پیروزی ئه و سوورته ی نییه، چونکه ئه و وه کو باقیی مه و جووداتی عالمی نییه و هیچ مه و جوودی ها و یینه و مانه ندی ئه و نییه، چونکه ئه گهر مه و جوودی بیی وه کو ئه و بی پیویسته په روه ردار بی، دیاره غهیری خواش که س په روه ردار نییه و، ذاتی پایه به رزی ئه و له ئه ندازه و جیهت و جه و انیب دوروه و، ذاتی ئه و له هیچ شوینیکدا جیگیر نییه..

قسه ی «مجمه» نه زانه کان که ده لین خودا له سهر عهرشه ئه وه ده گه یه نی که خوا موحتاجی عهرش بی، که چی خوی گهره نه موحتاجی عهرشه و نه پیویستی به فهرشه؛ عهرش و فهرش شتیکی حادیس و په یدابوون، واته قه دیم نین و له پاش نه بوون خوا دروستی کردوون، جا ئه گهر خوا موحتاجی عهرش بی. ئاخو له پیش خه لقی عهرشدا له چ جیگایه کدا بوویت « معاذ الله ».

خودا زاتیکى قه ديمه و له پيش عرش و فرشا و له پيش جيهانى بهرز و نهويدا بووه، پيوستى به شوين نه بووه، ئيسته وهك نه وسا ههيه و بى ئيحتياجهو، هه شتيك له هه شوينيكا بى عيلمى خوى گوره دهگريتهوهو، شتيك له كائيدا نيه، چ ديارى و چ په نهان كه پهيوه ندى به خواوه نه بى، به بى خواست و تهوانايى نهويهك ئان دهوام بكا. پوختهى قسه نهويه: خوى گوره له وه دووره كه له شوينيكا سه قامگير بى و دابمه زى، دووره له نزى و دورى و بهرزى و نزمى و عوارز وهك چون، نه مان، گويزانه وه له شوينيكا بو شوينى، نه مانه هه موويان له سيفاتى مه و جوداتى حاديس و له نيشانه كانى مومكيناتن و، (واجب الوجود) له مانه بهرى و پاكه.

عرش و هه چى له ژير عرشدايه شتيكى رام و موسه خه رن بو قودرهت و تواناى خوا، نه وهش له ژور عرشه وهيه بيجه كه به شيوه نه بوون به ئيمه ته سه وور ناكري.

ئاشكرايه كه (واجب الوجود) بووه ههيه و ده مينى و، خاوه نى سيفاتى كه ماله و، له سيفه ته شوور هيه كانى كه موو كورى دووره و، زات و سيفاتى خودا نيه ايه تيان نيه..

ئيمه داواى نه وه مان لى نه كراوه كه بيريكه ينه وه له خوا، چونكه زات و سيفاتى خوا سنووريان نيه و نه اندازه يان نيه و، عه قل و تيگه يشتنى ئيمه نه اندازه يه كى تا بيه تى ههيه و سنوورداره، دياره تواناى نه اندازه دار و سنووردار ناگات به شتى بى نه اندازه و بى سنووردا. نه وه نده بزنان كه نه م ئاسمان و نه ستير و مانگ و روزه درخشانه و، نه م دهريا و زوى و كه ژ و كيوانه و، نه م دار و درخت و گول و گيا جوانه جوړاو جوړانه هه موويان به لگه ن له سه ر بوون و ته واو و بى خه وشى زاتى خوداى (واجب الوجود)

لا اله الا هو الحي القيوم.

خوى گوره خوى ده توانى به نده كانى خوى به خوى ئاشنا بكا، ريگاي نه م ئاشنايه تيه ش دووانه.

يه كه م: فه يزى قودسى خوى به بى پهيوه ندى عه بد كه ميه ره بانى نوورى ئاشنايى بخاته نيو دلى ئيمه وه، تا قه ناعهت په يدا بكه ين و خوى گوره و پاك و بى خه وش بناسين.

دووه م: به رده وام ئيتاعهت و خوا په رستى و به جي هينانى ره وشتى ئاينى پيروزى ئيسلام كه ده بيته هوئى ناسينى خوا «واعبد ربك حتى ياتيك اليقين».

پيغەمبەران (د.خ) و زانا ئاينىيە بەرزەكان و دوستەكانى خوا ھەريەك بەقەدەر ئەندازەى مېھربانى و عىنايەتى خوايى لە خواناسين بەشيان ھەيە..

پيويستە مروّف بەقەدەر حالّ خەريكى يادى خوا بى بەدەم و دلّ «الّا بذكر الله تطمئن القلوب» ھەروھە پيويستە مروّف لە خواپەرستى و كارى مايەى رەزامەندىيى خوادا ھەولّ بدا و كۆشش بكا، تا خوا شارەزاي بكات و ريگاي پيشان بدا.. «وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ».

پيويستە بەقەدەر توانا، مروّف بە دلّ و بە خۆشەويستى ھاوپرئەتيى راستان و پياوچاكان بكا؛ ھەتا بە ھوى پيروزيى دەروون و رەوشتى ئەوانەوھە دلّ نوورانى و رووناك بئتەوھو، ريگەى بەختيارىيى خوى بگرى
«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ».

پيويستە موسلمان باوھرى وا بى ھەرچى جوړى ئازار و ئيش و ترس و خەفەت و نەبوونى و دەردەدارى و داماوى و گرفتارى بەسەر جيھاندا بى بە عەدالەتى بزاني لە خواو، چونكە ھەموو ئەمانە نيسبەت بە خوا كاركردنه لە مولكى خويداو، خاوھن مولك دەتوانى بەھەموو جوړى دەسكارىيى لە مولكى خويدا بكا.

ئەم بيروباوھرە نيسبەت بە كارى خوايە، واتە: مروفي ھوشيار پيويستە بەرامبەر بە كردارى پەرورەدگار بە ئەدەب بى و لە ريگا لانەدا، بەلام بەش بە حالى خوى خوا فەرمانى پى داوھە كە بە ھەموو جوړو ريگايەكى رەواو شەرى تى بكوشتى بوړزگار بوون لەو مەينەتانە، بە كردەوھى خوى، بە داوين گرتنى خاوھن ھيزى پەنادار، بە دەرمان وەرگرتن لە دوكتۆر، بە سەدەقە و خيّر كردن، بە دوعاو پارانەوھى موسلمانان، بە دوعاو لالەو پالەى خوى؛ چونكە خواي گەورە فەرموويەتى:

«أَنْ اللَّه لَا يَغِيْر مَا بَقُوْم حَتِيْ يَغِيْرُوْا مَا بَانَفْسَهُمْ» واتە: خواي گەورە سەر لە كۆمەليك تيك نادا ئەگەر ئەوان خويان سەر لە خويان تيك نەدەن و بارى خويان نەگۆرن.

لەلایەكى تريشەوھە بە پيى ئايەتى قورئانى پيروژ و فەرموودەى پيغەمبەر(د.خ) ھەر دەرد و ئازارى، كەم و زۆر، تووشى مروّف ببى دەبئتە ھوى داوھرينى تاوان و گوناھ و دەبئتە ھوى بەرزبوونەوھى پايەى لە پوژى جەزادا..

ھەروھە پيويستە مروفي موسلمان بيروباوھرى وا بى ھەرچى ناز و نيعمەتە و مالّ

و مندال و سامان ههيه و ههچى هوئى كامه رانى و بهختيارى بى، كه خواى گه وره بوئى ئاماده بكا، هه مووى فهزل و ئىحسان و پهحمه ته و... له بهر شايانى و چاكه ي زاتى مروقه كه خوئى نيه، ئه گه رنا ده بووا داماو هه ر داماو بووايه، پايه دار هه ر پايه دار بووايه هه تا هه تايه، كه چى گو رانى حالى هه ر دوو لايان له پيش چاوماندا دياريه .

پيوسته بيروباوه رى موسلمان وا بى كه هه رچى له جيهاندا رووده دا له خي ر و له شه، له سوود و له زيان، له به رزى و نزمى و غه يرى ئه مانه هه مووى به برپارو قودرته ي خوايه و غه يرى خوا كه س خاوه ن ته ئسپر نيه له هه چ شت يكا و، هه مووى سه ر به خواست و تواناى خواى گه وره يه «لا مرد لقضائه ولا تبديل لكلماته».

پيوسته بيروباوه رى موسلمان وا بىت كه خوداى گه وره هه مووشته ي ده زانته ي و، به سه ر هه موو مومكنيكا تواناى هه يه و، هه چ مانعك نيه بو عيلم و ئيراده و قودرته ي خواى گه وره .

پيوسته بيروباوه رى موسلمان وا بى هه رچى خواى گه وره له سه ر زمانى پيغه مبه ران به ئيمه ي گه ياندووه، له به لىن به خيرو هه ره شه به ئازارو هه رچى به يانيان كر دووه له حه رام و حه لال و ئه حكام و فه رمانه كانى ترو، هه رچييان فه رمووه له ئاكامى مروف به رامبه ر كر ده وى به د و پادا شته باش به رامبه ر كر ده وى خراپ و، هه رچييان نيشان داوه ده رباره ي نه مانى دنيا و هاتنى روژى قيامه ت و زيندوو كر دنه وى مردوو له گو رداو، نار دنى بو مه حشه ر و حيساب و كي تاب و ميزانى كر ده وى خي ر و شه رو پردى سيرا ت و، نار دنى تاوانباران بو دو زه خ و نار دنى بهختياران بو به هه شت هه مووى راستن و دينه جى بى كه موزياد.

هه روه ها ئه وى به يان كراوه له شه فاعه ت و تكاكارى حه زره تى (محمد المصطفى) له روژى قيامه ت و، تكاكارى پيغه مبه رانى تر و پياوچاكان هه مووى راسته و، پيوسته باوه رمان وا بى له پيش هه موو كه سيكا پيغه مبه رى ئيمه حه زره تى (محمد المصطفى) ريگاي ده درى له لايه نى خوداى گه وره وه بو تكاكارى و، له پاش ئه و پيغه مبه ركه انى تر ئه نجا دوستانى خوا و شه هيدان و زانايانى ئاين و پياوچاكان تكا ده كه ن بو باقى موسلمانان.

پيوسته باوه رمان وا بىت كه هه موو موسلمانان له به هه شتدا به حوزوورى خوا ده گه ن و به جو ره بينينيك كه شايسه ي پايه ي خوا بىت چاويان به بينينى روون ده بىته وه،

«وجوه يومئذ ناظرة إلى ربها ناظرة». واته: گه لیک موسلمان له بهه شتداو له پوژی قیامه تدا شادمانن و بو خوا گه وره ترن و دپوانن و پرویان گهش و دره وشاویه، ههروهه پیغمبهه (د.خ) دهفرموی:

«أنکم سترون ربکم كما ترون القمر ليلة البدر» واته: بهراستی له پاشه پوژدا نیوه خوی خوتان دهبینن، وهکو چون مانگ له شهوی چواردها دهبینن.

پیویسته باوهرمان وای بی که پیغمبهه رانی خوا له هه موو مهظووقاتی خوا گه وره ترن و، له نیو پیغمبهه راندا نهوانه یان که بو گه یاندنی فه رمانی، خوا رهوانه کراون، که له عورفدا پییان دهلین «رسول» یانی فرستادهو په یغامبهه لهوانی تر گه وره ترن و، ژماره ی نه مانه له سهر قورئان و هدیسی پیغمبهه (د.خ) سیسهه و چواردهن، له ناو نه مانه دا (اولو العزم) هکان، که پینج که سن: نوح، ئیبراهیم، موسا، عیسا، محمد المصطفی (صلوات الله وسلامه علیهم) لهوانی تر گه وره ترن و، هه زه تی (محمد المصطفی) - د.خ - له هه موو پیغمبهه ران گه وره تره، نه م زاته خاتهم و دواپی هه موو پیغمبهه رانهو، له پاش نهو پیغمبهه ری تر نابی و، ئاینی نهو ناسیخ و هه لوه شیئه وهی ئاینه پیشووه کانه...

به لئی هه زه تی (محمد المصطفی) نه گه ر چی له جیهانی ماده دا دواپی پیغمبهه رانه کانی تر هاتوه، به لام له جیهانی گیان (پوچ) دا پوچی پیروزی نهو له پیش دروستکردنی هه موو پوچه کاندا دروست کراوه و خه لاتی پیغمبهه ری پی دراوه، وهکو فه رموویه تی:

«كنت نبياً و آدم بين الروح والجسد».

پیویسته باوهرمان وای بی که ئوممه تی هه زه تی محمه د (د.خ) له ئوممه تی پیغمبهه رانه کانی تر گه وره تره؛ وهکو خوی گه وره دهفرموی:

«کنتم خیر أمة أخرجت للناس تأمرون بالمعروف وتنهون عن المنکر وتؤمنون بالله».

له نیو ئوممه ته که هی پیغمبهه ردا (د.خ) یاره کانی واته: (اصحاب). پایه بهرزه کانی له موسلمانه کانی تر گه وره ترن، به لکو بیجگه پیغمبهه رانه کانی له هه موو نه فرادی ئوممه ته کانی تر گه وره ترن.

له نیو یارانی پیغمبهه ردا «خلفای راشدین» نه بو بهکر و عومه ر و عوسمان و علی (ر.خ) و پاش نه مانه هه مزه و عه باس، نه نجا هه سن و حسین و، سه عد و سه عید و ته لحه و زوبیر و نه بو عوبه یده و عه بدورحمان کوری عه وف له یاهه رانی تری پیغمبهه ر (د.خ)

گه‌وره‌ترن، له‌پاش ئه‌مانه یارانی غه‌زای به‌در که سیسه‌د و چوارده کهس بوون، پاش ئه‌وانیش یارانی غه‌زای ئوحدو، پاش ئه‌وان یارانی (بیعة الرضوان) ئه‌وانه‌ی که له‌ژیر داره‌که‌دا په‌یمانی فیداکارییان له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا به‌ست له یاره‌کانی تری پیغه‌مبه‌ر گه‌وره‌ترن.

ئهم ئه‌ندازه‌یه که باس کرا پیوسته موسلمان بیزانی و، خه‌لکی هه‌رهمه‌ش پیوسته بچنه‌لای زاناکانی ئاین بو وهرگرتنی بیروباوه‌رو بو فیروونی ئه‌حکامی کردو کاری موسلمانان.

ئهی برایان! له‌سه‌رتان پیوسته گوئ بو ئهم نامه‌ی بیروباوه‌رو نامه‌کانی تریش راپه‌ل بکه‌ن و، بیستنی ئهم نامانه نیشانه‌ی به‌هیزی باوه‌ره، چونکه له‌فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ردا هه‌یه: گه‌وره‌ترین خووره‌وشتی جوانی موسلمان ئه‌وه‌یه که له‌وهرگرتنی ئه‌حکامی ئاین بیزار نه‌بی، واته: مه‌یلی وه‌هابی که له‌هموو کاتیکدا به‌پی توانا گوئ بو زانیانی ئاین رابگری و ئاموژگارییان وهرگری.

ئهی براده‌ران! هه‌ر کهس ئهم ئه‌ندازه که‌مه له‌ئاین نه‌زانی ئیمانی له‌زیاندا ده‌بی؛ له‌قورئانی پیروژدا هه‌رچهند باسی ئیمان کراوه باسی کرده‌وه‌ی چاک کراوه، بیجگه له‌تاقه شوینی.. حیکمه‌تی ئهم تاقه شوینه‌ش ئه‌وه‌یه ئه‌و که‌سانه که کرداری چاکه‌یان نییه له‌به‌زه‌یی خودا ناهومید نه‌بن؛ چونکه ته‌نیا ئیمان به‌سه بو رزگاربوون له‌سزای هه‌تا هه‌تایی دۆزه‌خ... به‌لام ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل ئیماندا کرده‌وه و ره‌فتاری باش هه‌بی ئه‌وا ئه‌و که‌سه له‌به‌زه‌یی و میهره‌بانیی خوای گه‌وره‌وه نزیك ده‌بی.

کرداری چاکه‌ چه‌شن و جووری زوره‌و، چه‌زرت (د.خ) له‌فهرمووده‌یه‌که‌دا باسی ئه‌وانه‌ی کردووه‌و فهرموویه‌تی: ئیمان هه‌فتا و ئه‌وه‌نده لقه، له‌نامه‌ی فیروکردنی مندالاندا ئه‌و لقانه باس کراون.

دیاره ئه‌و کردارانه که داوا له‌موسلمان ده‌کری جیبه‌جییان بکا بریتین له‌واجیبات و مه‌ندوویات یا دوورکه‌وتنه‌وه له‌هه‌رام و مه‌کروه به‌شی زوری ئه‌مانه له‌هه‌شتا و ئه‌وه‌نده نامه‌دا عه‌رزی براده‌رانم کردووه‌و عه‌رزیان ده‌که‌م و، ئه‌وه‌ی له‌گه‌ردنمدایه جیبه‌جی ده‌که‌م، که‌وابی پیوسته له‌سه‌ر براده‌رانی زانا و خوینده‌وار، به‌خوینده‌وه‌و به‌خه‌لکی گه‌یاندنیان، خو‌یان رزگار بکه‌ن و، واجبی موسلمان نه‌خوینده‌واره‌کانیش ئه‌وه‌یه ره‌فتاریان پی بکه‌ن. (السلام علی من اتبع الهدی واجتنب الردی و علی المتعلمین و العاملین).

نامهی پینجهم

نامه‌ی دهنویژ و خوشوردن و مهرج و روکنی نویژ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين * والصلاة والسلام على سيدنا محمد خاتم النبيين*
وعلى آله وصحبه أجمعين والتابعين لهم بالحسان إلى يوم الدين*

له پاش ئەمه ئەهێ خوۆشه‌وێستم! شیخی «ابن حجر» فه‌رموویه‌تی:
هه‌رکه‌سی ئادابی ده‌سنوێژ گرتن و خوۆشوردن و نوێژ فیڕ نه‌بی، ئەگه‌ر
هات و نوێژیکی کرد که به‌ دیمه‌ن هه‌موو ئادابی نوێژه‌که‌ی تیا بوو ئەوا
نوێژه‌که‌ی دروست نییه، له‌به‌رئه‌وه که فه‌رق نا‌کا له‌ به‌ینی فه‌رز و
سوننه‌تداو، وا ده‌بی سوننه‌ت به‌ فه‌رز ده‌زانئ و، فه‌رز به‌ سوننه‌ت^(۱) بگره
عیباده‌ته‌کانی تریش هه‌ر وایه‌و، فه‌رق زانین له‌ به‌ینی فه‌رز و سوننه‌تدا
له‌ مه‌رجه‌کانی دروستی هه‌موو خوداپه‌رستییه‌که.

له‌ سه‌ر ئەم بناخه‌یه هه‌ر که‌سی فیڕی ئەم ئادابه نه‌بی‌ت و، فه‌رقی فه‌رز و
سوننه‌ت ده‌خات تاوانباره‌و، ئەو که‌سه‌یش که ئەو ئادابانه ده‌زانئ
ونه‌زانه‌کان فیڕنا‌کا به‌ نه‌سی قورئان و هه‌دیس مه‌لعوونه، وه‌کو ئەو
ئایه‌ته‌ی که له‌ ئاخیره‌وه ده‌فه‌رمووی: [أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ
اللَّاعِنُونَ] البقرة ۵۹

جا وا من به‌ کورتی نامه‌یه‌کتان بو‌ ده‌نووسم و چۆنییه‌تی ده‌سنوێژ و خوۆشوردن و
ئه‌وانه‌ی ئەم دووانه‌ پووج ده‌کاته‌وه بو‌تان روون ده‌که‌مه‌وه، هه‌روه‌ها ئادابی نوێژ و
پۆژوو، زه‌کات و هه‌ج، هه‌ریه‌کیک له‌ نامه‌یه‌کی تایبه‌تیدا ده‌نووسم و، هیوام وایه‌ که

(۱) ئەمه فه‌رمووده‌ی «ابن حجر»ه‌و، شیخ محمه‌دی ره‌مه‌لیش ئەم مه‌به‌سته‌ی گه‌یاندوه.
به‌لام ئیمامی غه‌زالی لای وایه‌ ئەو شه‌خسه نوێژه‌که‌ی دروسته مادام فه‌رزیکێ دیاری به‌ سوننه‌ت
نه‌زانئ.

زاناکان بۆتان بخویننه وهو، تکاکارم که ئەم نامەیهش بخویننه وه و باش حالیتان بکەن و، وردە وردە بە قەدەر توانای (عوام الناس) فێرتان بکەن و، تکام وایه که زاناکان زۆر میهره بانێ له گهڵ موسلماناندا بکەن و، له ئاین نزیکیان بخه نه وهو فێریان بکەن.

تکایان لێ دهکەم که نه فەرموون: ئێمه خویمان زانای ئەحکامین و پێویستیمان بەم نامانە نییه؛ چونکه لهم نامانەدا ئەحکامهکان به شیوهیهکی ئاسان کۆکراونهتهوه و له بهردهستیان دان و پێویستییان بهوه نابێ که بگهڕینهوه بۆ سهڕ کتیبهکان...

جا له پێشدا پێویسته ئاوی پاک و پیسیان بۆ جیابکهنهوه، چۆنییهتی (استنجا) واته خو پاک کردنهوه یان حالی بکەن.

پێویسته ئەوه بزانی که له ئاوی راوهستاودا ئەندازهی که موزۆر هیه، زۆرهکهی «قلتین» ه که لای کهمی دهبی به قەدەر گهزێک و بستێ درێژ و پان و قوول بیت به گهزی مروقی مام ناوهندی، گهزی مروقی له سهڕ پهنجهی بهرزی دهستییهوهیه ههتا دواویی ئەنیشکی، دیاره مهرجی به کهک هاتنی ئەم قلتینه، بۆ دهسنوێژ و خویشۆردن، ئەوهته که نه پهنگ، نه بۆن نه تامی، بههوی تیکهوتن یا تیکهڵ بوونی شتیکی پاک یا پیس، نهگۆرابی.

ئاوی راوهستاو، چ دوو قولله بی یا زیاتر یا کهمتر، ئەگهڕ پهنگی یا تامی یا بۆنی گۆرابوو به کهلکی دهسنوێژو خویشۆردن نایهت، نهک ههڕ ئەوه به لکو ئەگهڕ به تیکهڵ بوونی شتیکی پیس گۆرابوو بیجگه لهوه که به کهلکی دهسنوێژ و خویشۆردن نایهت، له ههڕ شتیکیش بکهوی پیسی دهکا چ لهش چ بهرگ چ پۆشاک و شتی تر... تهماشاکه له ههندی دیهاتدا ئەوهنده گه لا شیلیم و شتی تر دهخه نه نیو چهوزی مزگهوته وه ئاوهکهی تام و پهنگ و بۆی یا ههندی له مانه ی دهگۆری، کهچی بۆ دهسنوێژو خویشۆردن بهکاری دینن و، نازانن که ئەم جوړه ئاوه ههڕگیز بۆ لا بردنی بی دهسنوێژی و لهش پیسی به کارنایهت. بگره ئەگهڕ له گهڵ ئەو مادانه که دهکهونه نیو چهوزهکه وه شتی پیس ههبوو، ئەوه چهوزهکه پیس دهبی و، لهش و جلوبه رگی خویشۆره کهش پیس دهکات و، ههڕچی نوێژبکات هه مووی بهتاله..

ئەندازهی کهم له ئاوی راوهستاو که ئاویکه له دوو قولله کهمتر بی، ههڕ کاتی له پاش نییهتی دهسنوێژ دهستی تی خست ئیتر ئەو ئاوه بۆ لا بردنی بی دهسنوێژی یا لهش پیسی به کارنایهت و، ئەگهڕ شتیکی پیسی تی کهوت پیس دهبی، چ بگۆری و چ نهگۆری.. تهنا نهت ئەم ئاوه کهمه به یهک پشقل و کهمتریش پیس دهبی و، له ههڕ شوینی بکهوی پیسی دهکات...

ئاۋى جارى، واتە: ئەو ئاۋەي لەبەرى بىرۋات و پانەۋەستى ھەمان ھوكمى ئاۋى پراۋەستاۋى ھەيە، واتە: ئاۋى جارى كە مابەينى ئەم بەر و ئەۋبەرى جۆگەكە دوو قوللە ئاۋ بى، ئەۋە بۇ دەستىۋىژ و خۇشۋوردن ، يانى بۇ لابرندى بى دەستىۋىژى و لەش پىسى بەكەلك دى، بەو مەرجەي تام و رەنگ و بۇي نەگۋرې، خۇئەگەر ھات و بە شتى پىس گۇرا ۋەكو پەيناۋ لە جۆگەدا، ئەۋە ھەموۋى پىس دەبى..

بەلام ئەگەر مابەينى ئەم بەرو ئەۋبەرى ئەۋەندەي دوو قوللەي تىدا نەبوۋ ئەۋە لاي ژوورۋى ئاۋەكە، يانى بەرەو لاي سەرچاۋەكەيەۋە، پىس نابى، بەلام ئەۋ شۋىنەي كە پىسىيەكەي تى كەۋتوۋە پىس دەبى و، ھەرچى لە خوارى ئەۋىشەۋە بى ھەر پىسە، سا مەگەر ۋا رېك بەكەۋى لە شۋىنېكدا جۆگەكە قوۋل بوۋى و دوو قوللە ئاۋى تىادا كۆبوۋىتەۋە بە بى گۇرانى تام يا بۇن يا رەنگ.

لەم جۆرە ئاۋانەدا چار ئەۋەيە كە مروڧ بەرى ئاۋەكە بگرى ھەتا پەنگ بخواتەۋەو، ئەندازەي دوو قوللەي تىدا كۆبىتەۋە، ئەگەرنا ھەر كەس ئەۋ ئاۋە بە كاربىنى، بىجگە لەۋە كە بۇ دەستىۋىژ و خۇشۋوردن سوۋدى نىيە لەش و جلو بەرگى كابرش پىس دەكا. بەلام ئەگەر ئاۋ بە شتىكى پاك گۇرا، ۋەكو ھەۋزى كە بەرچىنەۋ سەبەتەي ميوۋى تەدەخەن ھەتا بخوسىتەۋە ئەۋە زىانى نىيە بۇ بەكارھىننى لە دەستىۋىژ و خۇشۋوردندا ، مەگەر گۇرانەكەي ئەۋەندە زۆر بى كە ئاۋى ھەۋزەكە لەۋە بەكەۋى پىي بوترى ئاۋى موتلەق، لەم ھالەتدا ھەر پاكە، بەلام پاكەۋەكەر نىيە... پىۋىستە ئەۋەش بزىنن لەۋ كاتەدا كە ئاۋەكە زۆر گۇرابى ئەگەر كەمىك پىسى تى بەكەۋى ئەۋ ئاۋە پىس دەبى. زوربەي ھۋى پىس بوۋنى ئەم ھەۋزانە ئەۋەيە كە بەھۋى سەبەتەۋ بەرچىنەۋە زۆر دەگۇرې، بىجگە لەۋەش لەۋ شۋىنانە كە ئەدەبخانەي تايبەتى نىيە، ھەندى كەس لە قەراخى ھەۋزەكاندا تارەت دەگرن، لەمەۋە شتى پىس دەكەۋىتە نىۋ ھەۋزەكەۋە دەگۇرې و بەۋ ماددە پىسە پىس دەبىت و، دەبىتە ھۋى پىسبوۋنى لەش و بەرگ و پۇشاك.

ئەمجا پاش ئەۋەي كە ئاۋى پاك و پاك كەرەۋەتان ناسى و، ئاۋى پاكى پاك نەكەرەۋەشتان ناسى و، زانىشتان ئاۋى پىس كامەيە، پىۋىستە چۋنىتەي تارەت گرتن و خۇپاك كىرنەۋەش لە پىسىيەكانى پاش و پىش تى بگەن؛ چونكە ھەزەت (د.خ) دەر بارەي دوو مردوۋ كە داي بەلاي گۇرەكەياندا فەرموۋى: ئەم دوۋانە سزا دەدرىن لەبەر دوو شت: يەكەم گۋى نەدان بە ميز و پىس بوۋنى لەش و بەرگ و پۇشاك. دوۋەم نەمىمە

واته: قسهی خراپ هیئان و بردن له نیو خه لکدا، یا له پاش مله به خراپه و سیفتهی ناشیرین ناوی خه لک ببری!

کهوابی پئویسته له پاش میزکردن مروّف به ئاسپایی دس به عوره تیدا بهیئی، تا هرچی تهپی و پاش میز ههیه بیته دهر، ئهگهر وهها نهکات پاش ههستان و ههنگاوانان لیی دیته خوارهوه و لهش و بهرگی پیس دهکا و، ئهگهر دهستنوژی گرت، ئهجا هاته خوار دهستنوژی دهکی و دهشکی و بهرگ و بهدنیشتی پیس دهبی.

پئویسته پاشی خوئی ئهوهنده باش بشوری دلنیا بی که به هیچ جور رهنگ و بونی پیس نه به له شیهوه و نه به دهستییهوه نه مابی؛ چونکه مروّف به دهستی چهپی خوئی دهشا و به دهستی راستی ئاو دهکات به شوینی پیسییه که داو، تا ئه شوینهی پاک نه بیتهوه بونی دهستی ناخوش دهبی، به لام که پاک بوویهوه ئیتر بونی ئیعتیادی دهبی.

پئویسته له کاتی تاره تدا هرچی مادهی پیسییه دهرچی، پئویسته ئاو به ههموو دهوراندهوری عوره تیدا بگات، ئه م دهوراندهوره حوکی زاهیری ههیه شورینی واجیبهو، ئهگهر نه شوردری به پیسی دهمیئتهوه و کاتی لیباسه که لی کهوت پیس دهبی و، دهبیته هوئی به تالبوونی ههموو ئه نوژیانه که له وه پاش دهیکا، بیگومان پاریز له م جوره پیسییه شتیکی زور پئویسته، به لام کاتی بهو شیوهی باسمان کرد خوئی پاک کردهوه خوی گهره چاوپوشی له تاوانهکانی دهکا و، فریشتهیه کیش دیاری دهکا که دوعا و نرای خهیری بو بکا. جا ئهگهر ئاو نه بوو که عوره تی بشوری، یا خود مهیلی به کارهینانی ئوی نه بوو، پئویسته به شتیکی زبری پاک وهك بهرد، پارچه دار و هاوچه شنی ئه مانه، خوئی پاک بکاتهوه.. بو نمونه سهری زهکهری بهو بهرده پاک بکاتهوه، بهو مەرجهی دوو جار سهری زهکهری نه هیئی به یهك شوینی تایبهتی بهرده که دا، به لکو ههرجاری به شوینیکی تایبهتی بهرده کهیدا بهیئی، چونکه به جاری یه کهم ئه شوینه پیس دهبی و که لکی جاریکی تری پئوه نییه.

له پاک کردنهوهی پاشدا پئویسته ههرجاری ته نیشتیکی بهرده که به کار بهیئی بو لابرندی پیسییه که ههتا به تهواوی پاکی دهکاتهوه.. له دوا پیدا قهی ناکات ئهگهر سووچیکی پاکی بهرده که به سهر ههموو عوره تیدا بهیئی.. به ههر حال پئویسته بهرد پیا هیئانه که له سی جار که متر نه بی.. خو ئهگهر به سی جار پاک نه بوویهوه ئهوا زیاتری بکا تا شوینه که به تهواوی پاک دهبیتهوه..

پېويسته مروى موسلمانى باقى عاقل، جورهكانى پيسى بزاني و ئاگادار بى لهو پيسيهى عفووى لى دراوه، لهو پيسيهى عفووى لى نهدراوه، چونيهى پاك بوونهوه لهو پيسيهى بزاني.

پېويسته ئوه بزاني هershتيك له پيش و پاشى ئادهميزادو گيانله بهران دهردهچى هموى پيسه، چ هي گيانله بهرى كه گوشتى بخورى و، چ هي ئوهى گوشتى ناخوري، ههروهها خوين و كيم و رشانهوه هموو پيس (نجس العين)ن، واته: مادهكهيان پيسه و له هershتى بكهون پيسى دهكهن، بهلام خوين و كيمي كه م له لهشى مروفا و له شويى خوياندا عفوويان لى دراوه، ههروهها جل و بهرگى عاستى ئه و خوين و كيمه كه بهوى ئهوانهوه تهر دهبي عفووى لى دراوه. خوينى برين و دمهل با زوريش بى، عفووى لى دراوه، ئهگهر به دستى ئه و برينه نهگوشى و نهخوريني، ئهگينا له كه مى عفوو دهرى نهك له زورى، ههروهها ئه و دهرمان و مهلهمانه كه دهرينه سهر برين و دمهل، بهقهدهر پيوست عفوويان لى دراوه.

كه موزورى ريشانهوه، چ گورا بى و چ نهگورابى، مادام له ناوهوه بيته دهرهوه هموى پيسه و عفووى لى نادري و پيوسته بشوردري، مهگهر ريشانهوهى مندال بهسهر بهرگ و پوشاكي دايكيدا، ئهوه له بهر ناچارى له كه مى عفوو دهرى. شايانى زانينه هموو مردارهوه بوويهك، له گياندارى پاك وهك بزني و مهر، يا گياندارى پيس وهك سهگ و بهران، هموو پيسه و به (نجس العين) دهريته قهلم، بيجهگه ئادهميزاد و ماسى و كولله؛ ئه مانه به هوى مردنهوه پيس نابن و به پاك دناسرين، تهنانهت مروى كافریش.. بهلام ئهگهر ماسى خوينى ههبوو ئهوه ئه و خوينه عفووى لى نادري و، ئهگهر داي له ش و پوشاك پيوسته بشوردري.

مردوى ئه و گيانله بهرانه كه خوينى رهوانيان نهبي، ئهگهرچى به پيس دهرميرين، كه بكهونه ناو ئا و يا چيشت يا چايى عفوويان لى دهرى، جا ئهگهر به كه وچكه چايى يا به پهنجه ئه و مردوه له ناو چيشت و ئاوهكه هينرايه دهرهوه، پاش ئهوه كه وچكه كه يا پهنجهكه خرايهوه نيويان پيسى ناكات و عفووى لى دهرى، وهكو شيخي (ابن حجر) له توحفهدا له سهرهتاي كيتابى تههارهتهوه باسى كردوه، ههروهها خوينى كيج و ئهسپى له لهش و بهرگى مروفا، كه م بى يا زور، عفووى لى دهرى، بهلام پيستكانيان پيسن و گهر له پوشاكدا بميننهوه، نويز به تال دهكهنهوه، ئهگهر بكهونه نيو ئاوى له قوللهتهين كه متر پيسى دهكهن. شايانى باسه: بيجهگه خورى و مو و په، كه له كاتى زيندووويدا له

حەيوانى گۆشتى بخورى جيا بکريتهوه، هەرچى له گيانله بهر جيا بکريتهوه پيسه، چ له کاتى زيندوو يه تيداو، چ له پاش مردنى.

جا کاتيک لهش يا بهرگى مرۆ پيس بوو، ئەگەر ئەو پيسبوونهى به هۆى سهگ و بهرازهوه بوو، ئەوه پيوسته ههوت جار بشۆردرى و، جار يکيان به ئاوى که لهگهڵ گليکى پاك تیکه ل کرابى به جوړى که رهنگى گوڤابى، يا خو ئاوهکه به هۆى لافاو يا به هۆى ئەو شوينهى که پيدا دهروات سوور بووبى و بووبته قوراو، به لام جار هکانى تر دهبى به ئاويکى پاكى رووناک بى. ئەگەر شتيکى تر به ئاوى گلاوى دهکردنهکه تهڤ بوو، تى دهفکرين: ئەگەر تهڤ بوونهکه له پاش جارى به کارهينانى لياوهکه بوو ئيتر شتهکهى تر که تهڤ بووه لياوى ناوى و تهنيا ئاوه پاكهکانى تر بهسه و، ئەگەر له جارى سييه مداما بوو، پينج ئاوى پيوسته و، ئەگەر له جارى چوارهدا بوو چوار ئاوى پيوسته و، ئەگەر له جارى پينجه مداما بوو سى ئاوى دهوى و، ئەگەر له جارى شهشه مداما بوو دوو ئاوى پيوسته و، ئەگەر له ئاوى ههوتهدا بوو تهنيا ئاويکى دهوى.

ههروهها ئەگەر نيچير به داني سهگ بريندار بوو، له پاشاندا نيچيرهکه به شيوهيهكى شهري سهربر، يا خو سهگهکه فيرکراو بوو و نيچيرهکه له بهردهستيدا گيانى دههچوو، ئەوا پيوسته ئەو نيچيره گلاوى دهبرکرى؛ جارى به گلاو و شەش جار به ئاوى رووناک بشۆردرى و، پيوسته باش تهماشاي جيگهى داني سهگهکه بکرى و هەر خويناى لهو شوين داندا وشک بووتهوه ههمووى پاك بکريتهوه، ئەنجا گلاوى دهبرکرى، چونکه ههتا ئەو خوينه وشکه له شويناى خویدا مابى گلاوى دهکردنى سوودى نابى و به شهري پاك نابيتهوه..

به لام ئەگەر پيسبوون به هۆى غهبرى سهگ و بهرازهوه بوو، ئەوا لى ورد دهبينهوه: ئەگەر پيسيهکه مايه دار بوو، وهکو شياکهى حەيوان، ئەوا پيوسته ئەو مادهيه لهو شوينه دا لابرى به جوړى نه رهنگى نه بينى نه ميينى، به لى ئەگەر لاچوونى رهنگهکهى زهحمهت بوو و شوينهکهى بواردبوو، ئەوه قهى ناکاو مانه وهى ئەو رهنگه به تهنيا رپگا له پاکبوونه وهى شوينهکه ناگرى.. به لام ئەگەر پيسيهکه مايه دار نه بوو، ئەوا بو پاکبوونه وهى بهسه تهنيا يهك جار ئاوى پاكى بهسهردا جارى بى.

به لى شويناى که به ميزى مندالى نيرينه پيس بووبى، که بيچگه شيرى دايک هيجى نه خواردبى، ئەوه تهنيا ئاوى پرژان بهسه بوى و، پيوست نيه ئاوه به سهريا رهوان ببى.

ئەنجا بزەنن فەرزەكانى دەستنوئىژ شەشەن:

يەكەم: نىەتى لا بردنى بى دەستنوئىژى، بە جورىك كە لەگەل شۆرىنى ھەندى لە پودا بىكەونە يەك .. ئەم نىەتە بۆ يەككە توشى نەخوشى مېزە چركە و بالى دەرچوون و خوئىن بەربوون نەبووبى؛ ئەمانە نابى نىيەتى لا بردنى بى دەستنوئىژى بەئىن؛ چونكە بىدەستنوئىژىيەكەيان لاناچى، بەلكو دەبى نىيەتى ھەلا بونى نوئىژ بەئىن، جا ئەگەر لە پىشدا نىيەتى ھىناو لە كاتى شۆرىنى دەم و چاودا نىيەتەكەى لە دلدا نەمابوو، ئەو دەستنوئىژەكەى بەتالە.

دووم: شۆرىنى پوخسارە كە بەدرىژى مابەينى شۆىنى روانى مووى سەرە ھەتا برانەوھى چەناگەو، بە پانى نۆوانى ھەردوو گوچكەيە، پىويستە ھەموو پانايبى پوخسار و ئەو سىپايىيە كەوا لەبى گوچكەكاندا بشۆردىن، ھەروھەا پىويستە ئەو گرى لاي خواری چەناگە، كە شۆىنى بەيەك گەيشتنى ھەردوو شەويلەكانە باش بشۆردىن، ھەروھەكو پىويستە ھەموو پىست و مووى پوخسار دەر و ناوى بشۆردى، بەلام مووى ريش ئەگەر ئەوئەندە پر بى كە پىستى پوخسارى لىوھ دەرنەكەوى ئەوھەر دىوى دەرى پىويستە بشۆردى، پىويستە ئەم لاو لاي چاوەكان و، ئەو بەشەى لە لووتى مروف كە رووى كردۆتە لىوھەمووى بشۆردى، شاپانى باسە لە شۆرىندا تەنيا دەست پىھىنان بەس نىيە، بەلكو پىويستە ئاو بەسەرىدا جارى ببى، ھەروھەا پىويستە بەقەدەر قەيتانى لە سەر بشۆردى ھەتا بە راستى دەرىكەوى كە پوخسار شۆردراوھ.

سىيەم: شۆردنى ھەر دوو دەستە لەسەر پەنجەوھە ھەتا دوايى ھەردوو ئەنىشكەكان.

چوارەم: مەسكردنى سەرە بە ئاويكى تازە ھى ھەندى لەو مووانەى كە لە سنوورى سەردان.

پىنجەم: شۆرىنى ھەردوو پى، سەر و ژىريان، ھەتا ژوورى قولەقاپەكان و، پىويستە بە قەدەر قەيتانى لە ژوورى قولەقاپەكانەوھە بشۆردى تا بە تەواوى شۆرىنى پى و قولەقاپە مسۆگەر بكرى، ھەروھەا لە شۆرىنى دەستىشدا پىويستە بەقەدەر قەيتانى لە ژوورى ئەنىشكەوھە بشۆردى بۆ دلنابوون لە شۆرىنى دەست و ئەنىشكە.

شەشەم: تەرتیبە، واتە: ئەو شوپانەى كە باسماڭ كۆردن ھەر بەو تەرتیبە بشۆررین دەم چاۋ لە پېش دەستەكانداۋ، دەستەكان لە پېش مەسحى سەرۋ، مەسحى سەر لە پېش شۆرینی پېشەكاندا بى.

سوننەتەكانى دەستنوڧرېش ئەمانەن:

يەكەم: «بسم الله» كۆردن لە سەرەتاۋە.

دوۋەم: شۆرینی ھەر دوو بەر و پىشتى دەست و لەپېش ئەۋەدا كە دەست بخاتە ناۋ ئاۋەكە. سېيەم: ئاۋرپادان لە دەم.

چوارەم: ئاۋرپادان لە لووت.

پېنجەم: گەياندى مەسح بە ھەموۋى سەردا.

شەشەم: مەسحى ھەردوو گۆچكە دەر و ناۋيان، بە ئاۋيكي تازە.

ھەوتەم: دەست تەركۆردن بە رېشى پىرداۋ بە ناۋبەينى پەنجەكانى دەست و پېدا.

ھەشتەم: پېش خىستنى لاي راست بەسەر لاي چەپدا.

نۆيەم: سى بارەكۆردنەۋەى ئەم كۆردەۋانە كە باسماڭ كۆردن، چ فەرزوچ سوننەت.

دەيەم: «موالاة» واتە بەجېھېئانى واجىياتى دەستنوڧرېش يەك لە دۋاى يەك بى، بەجۆرى ماۋەى زۆر نەكەۋيئە بەينيانەۋە، بەلام ئەم موالاتە، بۇ ئەۋانەى كە بە ناساغى مېزەچركە يا بالى دەرچوون، يا خويىنى مايسيرى و ويئەى ئەمانە دوچارن، واجىيە، واتە: دروست نىيە بەينى واجىيەكان بخا و پېكەۋە نەيانكا.

ئەو شتانەى كە دەستنوڧرېش دەشكېن پېنج شتن:

يەكەم: دەرچوونى شتېك لە پېش يا لە پاش بەھەر سىفەتى بى، عادەتى بى ياغەير عادەتى، بېجگە ئاۋى «مەنى» چۈنكە ئەم ئاۋە ھەر كاتى لە مروڧيكي بەخەبەر يا نووستوۋيەكى (متمكن) ھۋە دەرېچى دەستنوڧرېشەى ناشكېنى... فائىدەى ئەم حوكمە ئەۋەيە: لەسەر ئەو قەۋلەى كە دەستنوڧرېش داخلى غوسل نابى، يانى: بە لاچوونى لەش پېسى، بېدەستنوڧرېش لاناچىت، ئەم جۆرە كەسە كە باسماڭ كۆرد

پاش غوسل، پيويستی به دستنويژ گرتن نييهو، ئهگەر دستنويژي گرتوه نابي نييهتي لابردي بي دستنويژي بهينييت، بهلكو دهبي نييهتي تازهکردنهوي دستنويژ بهيني.

دووم: لهو شتانه كه دستنويژ بهتال دهكهنهوه نهمانى عهقل و هوشه جا به شيت بوون يا به في لي هاتن، يا به سهر خووشي، تهنانهت ئهگەر نووستويهكي (متمكن) كه قنگي خوي له عهرز قايم كردي كه بي هوشي بهسهدا هات دستنويژهكي دهشكي، نهك له بهر نووستنهكي بهلكو له بهر بي هوش بوونهكي، واته: كاتي لهو بي هوشيه پرگار بو، پيويسته دستنويژ بگري ئوسا نويژ بكا.

سيهه: بهيهك گهيشتنى پيستي پياو و ژنى نامهرهم، مهبهست له ژن ئه و ئافرهتهيه كه گهيشته رادهي ئهوي خاوهنى نهفسى عادهتي ئارهزووي بكات، بهلام گهيشتن به مووي ژن يا به ناخونى يا دداني يا به پيستي ژنى مههرهم، وهكو دايك و خوشك ئهوه دستنويژ ناشكيني. مهبهست له مههرهم ئافرهتيكه مارهكردي حهرام بي به هوي نهسهبهوه وهكو دايك، نهك و پووو خوشك و خوشكهزا و كچي براو برازاو كچي مروف خوي و كچي ئهولادي، يا به هوي شيرهوه وهكو ئهمانه واته: دايكي شيري و خوشكي شيري.. تاد.. يا به هوي ژن و ژنخوازيهوه، وهكو دايكي ژنى خوت و كچي ژنى خوت و باوهژن و ژنى كورو كورهزات، ئهمانه دستنويژ ناشكين، بهلام خوشكي ژن و پوووي ژن، ههچهند لهگهل ژنهكهدا له مارهكرندا كوئاكرينهوه، به مههرهم دانانرين، له بهرئهوهي له پاش جيا بوونهوه له ژنهكهدا مارهيان دي و دروسته بيانخوازي.. بهلي ئهمانه دستنويژ دهشكين و تماشاكردنيان و به تهنيا لهگهل دانيشتنيان حهرامه، زور كهس ئهمانه به هلال حيساب دهكهن، بهلام ئهمانه به ههلهداچوون و، پيويسته زاناکاني ئاين ئه م فهرمانهيان حالي بكن و تيان بگهيئن و ئه م فكرهيان له ميشك دهركهن، بهلي له شكاني دستنويژي (ملموس) دا، واته: ئه و كهسهي كه دستي نامهرمهكهي لي كهوتوه، خيلاف ههيه له نيوان پاكاندا؛ له رايهكي زور بههزي ئيمامي شافعيده ئهويش دستنويژي دهشكي، بهلام له رايهكي تريدا دستنويژي ئه و ناشكي؛ چونكه ئه و هيچي نهكردوهوه دستي لهكس نهداوهوه خهلك دهستيان له و داوه؛ كهواته دستنويژي ناشكي، جا دست ليدراو ئهگەر لهسهر ئه م رايه پروات ئه و دستنويژهكي ناشكي.

چوارهم: دست لیدانه به بهری دست له (عهورته) پییش و پاشی خوئی واته: له هر کام له دوو ریگای بهر و دوا، پیاو بی یا ژن، به لام ئه گهر به غهیری بهری دست بکهوئی له عهورته خوئی یانی به پشتی دست یا جیگه یهکی تر، ئه وه دستنوئیژی ناشکی، ههروهه ئه گهر دست بدا له گونی یا له بهر زاره گای، یا دست بدا له پاش و پییشی حیوان ئه وه دستنوئیژی ناشکی، به لی ئه گهر پیاو به بهری دستی دست له عهورته پیاویکی تر بدات، زیندوو بی یا مردوو، یا دست بدات له ههلقه ی پاشی پیاویکی تر، یا ژنی بهری دستی بدا له عهورته ژنیکی تر، زیندوو بی یا مردوو، ئه وه هر دستنوئیژی دست لیدر دهشکی و، دستنوئیژی دست لیدراو ناشکی.

پینجهم: نووستنه، واته: هر کهس به پشتا یا به روودا کهوت، یا به تهنشتا راکشا، یا پالی به شتیکه وه داو خهوی لی کهوت، ئه وه دستنوئیژی دهشکی، به لام ئه گهر وهه نووست که قنگی له عهرز توند کردبوو، وهکو شیوهی ئه وانیهی که ههردوو پییان ههله نین و قنگیان له عهرز مه حکم ده کهن ئه وه دستنوئیژی ناشکی، به لام ئه گهر ژیری خوئی مه حکم نه کردبوو له عهرز، به لکو به چوارمه شقی دانیشتبوو یاخو قنگی نابووهر سهر عهرز و پیی راکیشابوو، ئه وه دستنوئیژی دهشکی.

خولاسه ی که لام: مروّف ئه گهر به جوریک نووست که دلنیا بوو له وهی بای لی نابیته وه دستنوئیژی ناشکی، به لام ئه گهر به جوریک نووست که له وانیه بوو بای لی بیته وه ئه وه دستنوئیژی شکاوه.

شه شه م: نه مانی عقل و هوشه، به بی نووستن، وهکو ئه وهی مروّف شیت بی یا بی هوشی به سه رابی، یا به هوی شهرب و عهرق خواردنه وه وه سه رخوش بی، یا نه خوش بکهوئی و له هوشی خوئی بجیت، له هه موو ئه م وه زعانه دا، ئه گهر له پییشدا دستنوئیژی بووی به هوی ئه م بی هوش بوونه وه دستنوئیژه کهی دهشکی و، که هاته وه سهر خوئی پیویسته دستنوئیژ بگری.

باسی خوشوردن و لهش پیسی لابردن:

ئه و شتانه ی ده بنه هوی واجیب بوونی خوشوردن له سهر مروّف شه شن:

یه که م: داخل بوونی «حه شه فه» واته: سهری زه کهر، یا به ئه ندازه ی سهری زه کهر، ئه گهر سهری زه کهری برابوو، بو ناو عه ورته ی ئینسانیک یا حیوانیک چ پییش و چ پاش، ئاوی مه نی بیته در، یا نا.

دووم: دەرچوونى ئاوى مەنپىيە لە عەورەتەو، چ مەنى خۆى بى يا ھى غەيرى خۆى..
وھكو ئەو ژنەى پاش جىماع و خۆشوردن پاشماوھى مەنى مېردەكەى لە فەرچى
بېتە دەرەو، ياخۇ پياو پاش ئىنزالى مەنى و پاش خۆشوردن پاشماوھى
مەنپىيەكەى لە زەكەرى بېتە دەرەو.

سېيەم: تەواوونى خويىنى (ھەيز) ھە واتە: ھەر ئافرەتېك ھەيزى پېدا ھات و، لە پاش شەو
و پۆژى يا زياتر ھەيزەكەى بىرايەو، پېويستە خۆى بشۆرى و لەش پېسىى خۆى
دەرىكا.

چوارەم: تەواوون و بىرانەوھى خويىنى زەيسانپىيە، واتە: كاتى خويىنى پاش مندالبوون
بىرايەو لەسەر ئەو ژنە مندال بوو، پېويستە خۆى بشۆرى، ھەر وھە ئەگەر ئەو
مندالبوو، خويىنى لى نەھات واجىبە لەسەرى خۆى بشۆرى، ئەگەر مندالەكەشى
لەبار بچى پاش بىرانەوھى خويىنى مندال لەبارچوونەكە پېويستە خۆى بشۆرى..

پېنجەم: مردنە: واتە: ھەركەسى مرد، گەورە يا بچووك، نېر يا مى، ئەو لەسەر زىندووھ
موسلمانەكان واجبە ئەو مردووھ بشۆرن بە جورىك پېست و مووى بە تەواوى
بشۆرن.. بەلى مروقىكى موسلمان كە بە دەستى كافران شەھىد بى ئەوھ شۆرىنى
واجىب نپىيە..

شايانى باسە كە پېويستىيەكانى خۆشوردن دوو شتن:

يەكەم: نپىيەتى لابرەدى لەش پېسى، بەم جورە بلى قەسەو نپىيەتم ھەيە ھوكمى لەش
پېسى لەسەر خۆم لادەبەم، يا خود بلى قەسەو نپىيەتم ھەيە، نوپژ لە خۆم ھەلال
دەكەم، يا بلى قەسەو نپىيەتم ھەيە فەرزى غوسل بەجى دەھېنم، ھەر وھە ئەو ژنە
كە لە ھەيز رىزگار دەبى بلى قەسەو نپىيەتم ھەيە ھوكمى ھەيز لە سەر خۆم
لادەبەم، يا ئەو ژنەى كە لە زەيستانى رىزگار دەبى لە ئەو وھلى خۆشورىنەكەيەوھ
بلى قەسەو نپىيەتم ھەيە ھوكمى زەيستانى لەسەر خۆم لادەبەم، ياخۇ بلى نپىيەتم
ھەيە نوپژ لە خۆم ھەلال دەكەم، جا ھەر وھكو بەدەم ئەمانە دەلى بە دلپش
قەسەكەى لەگەل بى و، قەسەدى ئەمانە بە دلپدا رابوئىرى، چونكە نپىيەت وا لە
دلداو ئەوھى كە پېويستە نپىيەتى دلە نەك وتنى بە زمان، بەلام بە زمان وتنى
ئەمانە سوننەتەو خېرى تېدايە ئەگەر وتنەكەو نپىيەتەكە بکەونە يەك، پېويستە ئەم

نییسه ته ش له سهره تاي ته پرکړدنی له شیه وه بی، ئه گهر له سهره تاوه نییه تی نه هینا هه تا نیوه ی له شی شورى ئه نجا نییه تی هینا ئه وه پيوسته ئه وه به شى که به بی نییه ت شورویوه دوپاره باش، بیشوریته وه، که واته باش ئه وه یه هر له و کاته دا دهر واته سهر ئاو بو تاره ت گرتن و مه شغوولی شورینی عه وره تی خو ی ده بی، نییه ت به یی، چونکه هر له و کاته دا که پاش و پی شی خو ی ده شورى له ش پیسی ئه و شوینانه ی دهر ده چی.

دوهم: شورینی هه مو له شیه تی به پیست و مووه وه دهر و ناوی و، ئه و موویه که خو ی لوول بی، پيوسته دیوی دهری بشورى و ئاوی به سهر دا بر و ات، به لام ئه گهر ئه و مروقه خو ی به ده سکاری ئه و مووه ی لوول کړدی، یا هو نیی پیته وه به په لکه ئه وه پيوسته دهر و ناوی بشورى هه مووی ئاوی به سهر دا بر و ات، ته نانه ت ئه گهر پيوست بو به کړدنه وه ی په لکه کان و، بی کړدنه وه ناوه که یان ته ر نه ده بو ئه وه له سهری پيوسته په لکه کانی بکاته وه هه تا دهر و ناویان به ته و اوی ته ر بی و، ئاویان پی بگا.

هه روه ها ئه گهر شتى لکابوو به له شیه وه، چ پاک، چ پیس وه کو بنیشت و بو یه، یا چلک، یا چنگنه، یا ماده یه کی پیس، وه کو خوین، یا چه وری، ئه وه واجیبه له سهری ئه و شتانه لابی و ته و اوی له شی له وانه پاک بکاته وه ئه وسا ئاوی خو شور دن و خو پاک کړدنه وه بکات به سهر له شیدا، ئه گهر نا غوسلی دهر نا چی و له ش پیسی به که ی لانا چی.. به م بو نه وه ده یخه مه وه بیرتان که هه روه ها له کاتی ده ستنو یژ گرتنیشدا ئه گهر شتیک له و شتانه که باس مان کړدن به ئه ندامی ده ستنو یژ وه لکابوون، واته: به رو مه ته وه یا به ده سته وه، یا به قاچه وه، له ویشدا پيوسته ئه و شتانه لابی رین، ئه نجا ئاوی ده ستنو یژ بکری به ئه ندامه کاند ا و هه تا ئه و شتانه به ئه ندامه کانه وه ما بن ده ستنو یژ ته و اوی نابی.. ته نانه ت ئه گهر چه وری به کی زور به ده سته وه بی هه تا ئه و چه وریه لانه برى تاره تیش جیبه چی نابی، نابی، چونکه ئه و چه وری به نایه لى ئاوه که بگاته له ش و پاکى بکاته وه، به تاییه تی ئه گهر چه وری به که وه کو پیو به ده سته مروقه وه لکابی.

ئهم ئادابانه که باس مان کړدن ته نیا واجیبات بوون، ئه گهر نا سونه تی ده ستنو یژ و خو شور دن زورن و، پيوسته بر و ن بو خزمه تی ئی مامه کانی خو تان و پرس یاریان لى بکن هه تا باش بو تان روون بکه نه وه.

ئاگادارى :-

وتمان: له كاتى دەستنويزدا بلى « نيهتم هيه حوكمى بى دەستنويزى له سەر خۆم لادەبەم »، له كاتى خۆشۆردندا بلى: نيهتم هيه حوكمى لەش پيسى له سەر خۆم لادەبەم، جا ئىسته پيوسته بزنان حوكمى بى دەستنويزى و حوكمى لەش پيسى چيه، هەتا بە دەستنويز و خۆشۆردنەكە لاجى؟.

حوكمى بى دەستنويزى ئەو شتانهيه كه له كاتى بى دەستنويزدا حەرامن، وەك دەست له قورئاندا، چ قورئانى تەواو و، چ كه ميكي: وەكو چەند ئايەتێك كه بە قەصدى قورئان نووسرابێتەوه، هەروەها حەرامە هەلگرتنى قورئان يا هەندى له قورئان، مەگەر لەناو بەر و بوخچەدا، يا لەناو كۆلە قوماش و ئەسباب و باردا. ديسان حەرامە بە دەورى (كەعبە)دا بسوورپتەوه، واتە: حەوت جار سوورانهوه بە دەورى كەعبەدا، كه له كاتى حەجدا دەكرى، پيوسته بە دەستنويزەوه بى..

ئەمانە كه حوكمى بى دەستنويزى بوون حوكمى لەش پيسيش؛ واتە: مروقى لەش پيس چ پياو چ ژن، هەروەها ژن له كاتى حەيزداو له كاتى زەيسانيدا حەرامە لە سەريان دەست له قورئانى پيروژهوه بدن، چ هەمووى و چ كه ميكي و، حەرامە قورئان هەلبگرن و، له حەجدا حەرامە حەوت جار بە دەورى كەعبەدا بسوورپنەوه. س زياد لەوانەش حەرامە لەش پيس قورئان بخوينى بە قەصدى قورئان، بەلام قەى ناكات، له كاتێكدا بيستى يەكێك مردووه، بلى:

«انا لله وانا اليه راجعون» بە قەصدى زىكرى مونساب.

هەروەها حەرامە لەش پيس بە لەشى پيسهوه له مزگەوتدا بمىنێتەوه، بەلكو واجيبه زووبەزوو بپواتە دەرەوه، جا ئەگەر مانيعى هەبوو لەوهى بچیتە دەرەوه وەكو سەرما يا ترسى دوژمن، ئەوه پيوسته لەسەرى (تيمم) بكات بە قەصدى حەلالكردنى مانەوهى له مزگەوتدا، وەكو له حاشيهى جەمال له سەر شەرحى مەنەهەجدا نووسراوه.

شايانى باسه هەرچى له سەر مروقى لەش پيس حەرامە لەسەر ئافرهتێكيش له حەيزدا بى، يا خۆ زەيسان بى حەرامە و، بيجگه لەوانەش له سەريان حەرامە هاتوچۆ بە مزگەوتدا بگەن، ئەگەر ترسى پيسكردنى مزگەوتەكەيان بوو، هەروەها لە سەريان حەرامە هەتا لهو خوينه پزگار نەبن دەست ۷۰ نويز بگرن يا خويان بە قەصدى خۆشۆردنى شەرى بشۆن؛ چونكه بۆ ئەوان ئەم كاتانە كاتى عيبادهت نين و، حەرامە نويز بگەن يا

پوژوو بگرن. بهلی پوژووی ئه و ماوهیه قهرزار دهن که ریکهوتی مانگی په مهزانی کردبی و پاش پاک بوونهوه، بهقهزای دهگپنهوه، بهلام قهرزازی نویژی ئه و ماوه نابن و لهسهریان پیویست نییه که بیگپنهوه.

هرامه لهسهر ئافرهت که له و کاتانه دا ماوهی میردهکهی بدات بو جیماع و، لهسهر میردهکشی هرهمه که له و ماوهیه دا به رووتی ئه عزای خوئی بلکینی به مابهینی ناوک و ئه ژنوی ژنه که یه وه، چ له پپشه وه و چ له پاشه وه، چ به جیماع بی یا به غهیری جیماع، به لام ئه گهر دهرپپیان له پپدا بوو، ههر دووکیان یا یه کیکیان به جوئی که به رووتی ئه ندای جینسی له ئه ندای نه که وی، ئه وه دروسته له مابهینی ناوک و ئه ژنودا به یه ک بگهن، ههر وه ها دروسته به رووتی بلکی به لای ژوورووی ناوکییه وه، یا به لای خوارووی ئه ژنویه وه. بیجگه له مانهش پاش برانه وهی خوینی حهیزو زهیسانی، که هیشتا خوئی نه شورده وه، دروست نییه میردهکهی جیماعی له گه لدا بکا.

مه رجه کانی واجیب بوونی نویژ:

مه رجه کانی واجیب بوونی نویژ سی شتن:

یه که م: بلووغ، بلووغی مروقیش چ پیاو چ ژن یا به ته و اوکردنی پانزه ساله به سالی دوانزه مانگی. یا به دهرچوونی ئاوی مه نییه، نیشانهی ئه م ئاوهش ئه وه یه که به بازه ره که به ستن دهرده چی و له کاتی دهرچوونیدا له زهت به خاوه نه که ی دهگا، یا به دهرکه وتنی خوینی حهیزه، یا خو به زگ پرپوونه له ئافرهتدا به و مه رجه ی ته مه نی ئه و ژنه له نو سال که متر نه بی...

دووه م: مه رجه ی واجیب بوونی نویژ عه قله، واته: ئه و مروقه که بالغ بووه عاقل بی و شیته نه بی...

سییه م: ئیسلامه تییه؛ واته: ئه و مروقه بالغه عاقله دینی ئیسلامی هه بی، ئه گینا کافر هه تا کافر بی داوای نویژکردنی لی ناکری...

مه رجه کانی راست و دروستی نویژ:

ئه و مه رجه ی که پیویستن بو راستی و دروستی نویژو، به پیی رپبازی شه ریه عه ت نویژکه ته و او بکا، بریتین له پینج شت:

یہ کہم: ہاتنی کاتی نوڑتھ کہیہ.

دوہم: پاکیی نوڑتھ کہیہ یہ لہ بی دستنوڑتی و لہش پیسی.

سیہم: پاکیی لہش و پوٹاکئی نوڑتھ کہیہ شوینی نوڑتھ کہیہ لہ ہر پیسیہ کہ عہفوی لی نہ درابی.

چارہم: داپوشینی ہموو عہورہتہ، دیارہ عہورہتی نیرینہ لہ نوڑتھ ماہینی ناوک و ئەژنوئیہتی و، عہورہتی ئافرہتیش ہموو لہ شہتی بیجگہ دہم و چاو و دەستی تا جمگہی باسک.

پینجہم: پروولہ قبیلہ کردنہ؛ لہ سہرہتای نوڑتھ کہیہ تا دواپی، قبیلہش بریتیہ لہ مالی پیروزی کہ عہبہ؛ کہ لہ شاری مہککھی موبارہ کدایہ. واجیبہ لہ سہر ہموو موسلمانئ ئەم مہرجانہ بہ روناکی لہ ماموستایانی ئاینہوہ و ہرگری، چ لہو شوینہی کہ تیدا دانیشتوہو، چ سہفہر کردن بی بو ئەم مہبہستہ بو ئەو شوینہی زانای ئاینی لیہ.

پووکنہکانی نوڑتھ:-

ئەرکانی نوڑتھ، واتہ: ئەو یاسا و کارانہی کہ پیویستہ لہ نوڑتھ بیئہ جی و، ئەگہر یہ کیکیان فہوتا نوڑتھ کہ بہتال دہبیتہوہ، نوزدہ شتن:-

یہ کہم: نیہتہ بہ دل، واتہ: لہو کاتہدا پروو لہ قبیلہ رادہوستی بو ئەوہی نوڑتھ بکات ئەو نیہتہی ہہبی، دیارہ نیہت لیرہدا بریتیہ لہ نیازو قہسدی کردنی ئەو نوڑتھ دیاریہ کہ دہیہوی بیکات و، لہگہل قہسدی ئەو نوڑتھ دیاریہدا کہ دہیہوی بیکا فہرزیہتی نوڑتھ کہش بیئیتہ دلہوہ؛ کہ وابی نیہ قہسدو دیاریکردنی ئەو نوڑتھ یہ کہ دہیکا لہگہل دیاریکردنی فہرزیہتیش، بو نمونہ: بہدلی خویدا بہینئ کہ قہسدی ہہیہ فہرزی ئەم نوڑتی بہیانییہ بکات.

دوہم: وتنی «اللہ اکبر» ہ بہ زمان لہگہل ئەو نیہتہی کہوا لہ دلایہ، بہ جوڑی کہ بہتہواوی نیہتہی دلئ لہگہل وتنی «اللہ اکبر» کہدا بکہونہ یہک .. جا ئەگہر چی ئەم یہک کہوتنہ زہمہتہو تیکرا گرانہ، بہلام پیویستہ مروٹ ہہول بدات تا فیری بی، ہہروہا پیویستہ بزائن ئەگہر لہ پیش راوہستان و دامہزاندان نیہتہ کہی لہ

دلدا بوو و پاش راستبونهوه ئه و نبيتهه له دلا نهماو «الله اكبر»ى كرد ئهوه
نويزهكهى به تاله؛ واته: پيوسته نبيتهه دل و وتنى «الله اكبر» هردويان
پيكهوه له كاتى راوهستاندا بن.

سيهه: خویندنی سوورتهی فاتحیه که بریتیه له ههوت ئایهت و (بسم الله الرحمن
الرحيم) یه کهم ئایهته له ههوت ئایهتانه.

چوارهم: به پيوه راوهستانه له كاتى خویندنی ههموو فاتحهدا، واته: ئهگهر نويزهكه
پهلهى كردو ته نانهت نوونى «ولا الضالين» كهوته حالى ركوع يا سه
دانه واندن بو ركوع، ئهوه نويزهكهى به تاله. شایانی باسه: فهزله له سه
نويزهكه، ئيمام بى يا مهئمووم، كه ئاگاداریی ههموو ههرفهكانی سوورتهی
فاتحیه بكا و، هههرفى له مهخرهجى خویهوه دهركا و.. واجیه تى بكوشت
بو فيربوونى خویندنهوهى فاتحیه به رهوانى. جا ئهگهر هات، (حى)ى كرد به
(هى) و له باتى (الحمد) وتى (الهمد)، يا عینى كرد به ههزمه و، له باتى (رب
العالمين) وتى: (رب العالمين) يا ئهگهر سینی كرد به صادو، صادی كرد به سین،
ئهوه نويزهكهى به تاله..

بهلى ئهگهر ههولى دا و فير نه ده بوو ئهوه بو خوى قهى ناكات به لام نابى ببیته ئيمام
و پيش نويزى یه كيكى له خوى باستر.

ههروهها پيوسته ئاگای له شه دانه بى كه له سوورتهی فاتحهدا هه.

شایانی باسه ئهگهر كهسى ههرفى يا خو كه لیمه یهكى له سوورتهی فاتحیه تهرك كرد،
ئهگهر ئه تهركردنه به عهمدى بوو ئهوه كوتوپر نويزهكهى به تال ده بیتهوه، پيوسته
ئیستيفار بكا و، سه له نوى نويزهكهى دامه زینیتتهوه، خو ئهگهر به سه هو بوو ئهگهر زو
به سه هو كهى زانى پيوسته كوتوپر بگه ریتتهوه بو ئهوه كه لیمه یه كه تهركى كردوه يا ئهوه
كه لیمه یه كه ههرفى تهرك كراوه به رهسایى بیخوینیتتهوه، به لام ئهگهر له پاش ماوه یهكى
زور پى زانى، ئهوه پيوسته ههموو سوورتهكهى فاتحیه له سه رهوه بخوینیتتهوه.

ئهگهر كهسى له ئيمام دواكهوت و كاتى به ئيمام گه یشت كه ماوهى خویندنی فاتحیه
نه بوو، لهم شيوهدا ئهگهر ئيمام له ركوع بهرز بووبوهوه ئهوه نويزه دابه ستنى
مهئموومه كه لهو كاته داو یه ككه وتنى له گه ل ئيمامدا هه رچهند دروسته، به لام سوودى
بو نیه، واته: ئه و ركاته ی بو حیساب ناكرى، خو ئهگهر له كاتى كدا به ئيمام گه یشت كه

ئىمام لە ركووعدا بوو ئەو سوودی ھەبە بوى و خویندنى فاتىحەكەى ئەو پركاتەى لە كۆل دەكەوى، بەو مەرجەى لەو كاتەدا نوێژ دادەبەستى باش راوہستىت و لەشى لە جوولە بەكەوى و نىبەتى ئەو نوێژە بەینى لەگەل ئىمامدا و (اللہ اكبر)ى تەحەرۇم بكا و بە پركووعى ئىمامدا بگات، واتە: لە پىش ئەوہدا كە ئىمام لە پركووع سەر بەرز بكاتەو، ئەم شەخسە دانەوئتەوہ بو پركووع و ركووعەكەى لەگەل ركووعى ئىمامەكەیدا پرك بەكەوى. بەلام ئەگەر بە پەلەپرووزە ھات و ، پىش ئەوہى كە راوہستى و لەشى لە جوولە بەكەوى نىبەتى ھىناو دانەوئتەوہ بو پركووع ئەوہ نوێژەكەى بەتالە؛ چونكە راوہستان و ئارامگرتنى لەش بە پئوہ شەرتە بو نىبەت ھىنان و، ئەو شەرتەى فەوتاوہ، ھەرەھا (اللہ اكبر)وتنى دابەستنى نوێژ پئوئستە لە راوہستانى ساغدا بى ئەوہىشى فەوتاوہ، جا كە نوێژ دانەبەستراى، چۆن رەوايە دانەوئت و پركووع بەرى؟! ئەم وردە باسانە پئوئستە زانايانى ئاين بيگەينن بە نەخوئنەوارەكان.

پىنجەم: لە ئەركانى نوێژ پركووع بردنە، واتە: لە راوہستانەوہ سەرى دانەوئنى و پشنى بچەمئىتەوہ، بە جوړى كە ھەردوو بەرى دەستى بگەن بە ئەژنوكانى بە شپوہىەكى عادەتى، واتە: نەك بەجوړى كە ھەردوو بن رانى بباتەوہ بەناوا بو ئەوہى دەستەكانى بگەن بە ئەژنوى، ئەو جوړە گەيشتنى دەستە جىگەى ئىعتىبار نىبەو، بە پركووع دانانرئت... بەلى ئەگەر نوێژكەرەكە پشنى ناساغ بوو و نەيتوانى پشنى بچەمئىتەوہ ئەوہ ھەرچەند تواناى ھەبە خوئى بچەمئىتەوہ و، ئىتر لەو ئەندازەىە زىاترى لەسەر واجىب نىبە.

شەشەم: لە ئەركانى نوێژ: ئارام گرتنە لە پركووعدا، واتە: لە پركووعەكەدا ئەوہندە بمئىتەوہ كە ئەندامى لە جموجۆل بەكەوى، ئەوہندەى كە (سبحان ربى العظىم)ى تئىدا تەواو بكا. بىگومان ئەو كەسانە كە بە پەلە ركووع دەبەن و ھەر لە كاتى راوہستاندا دەست بە وتنى (سبحان ربى العظىم) دەكەن بە جوړىك كە ھەندىكى دەكەوئتە ركووع و دوايىبەكەى دەكەوئتە كاتى بەرزبوونەوہى بەبى ئارام گرتنى لەش، ئەوہ ركووعەكەى بەتالە، لەبەر ئەمە زۆر تكاتان لى دەكەم كە لە پركووعدا سى جار (سبحان ربى العظىم) بكەن بو ئەوہى ئەگەر زۆر بە پەلەيش ئەم وىردە بخوئنن يەكەمىان دەكەوئتە كاتى دانەوئتەوہ بو پركووع و، دووہمىان دەكەوئتە كاتى ركووع و سىيەمىان دەكەوئتە كاتى بەرزبوونەوہ لە پركووع، واتە: بەقەدەر (سبحان ربى العظىم)ى ناوہراست پركووعەكەى دئتە جى و، ئەم ئەندازە كافىە بو

جیبه جی بوون و دروست بوونی رکووعه کهی... به لام ئەگەر یەك جار بی و به په لهش بیخوینی ئەوه رکووعه کهی تهواو نابێ.

حهوته م: له ئەرکانی نوێژ: ئیعتیداله، واته: له رکووع بهرزبوونهوهو رپك راوهستان.

ههشتم: له ئەرکانی نوێژ: ئارام گرتنه له م راوهستانه دا به جوړی که هه موو له شی له جموجوڵ بکهوی، واته: ئەگەر ئەو دو عایه، که سوننه ته بیخوینی، له ئیعتیدالا به جیگه ی بیئی ئەوجا دانهوێتهوه بو سوجه بردن، ئەوا ئەو روکنه ی بهرپه سایه بو جیبه جی ده بی.

هه ندی کهس که له رکووع سه ر بهرز ده که نه وه، دهس ده که ن به خویندنی (سمع الله لمن حمده) و، به په له دهیخوینن، به ئارام گرتنه وه راناوهستن و، وه ها ده زانن هه ر به خویندنی ئەو ویرده ئیعتیداله که یان تهواو ده بی، ئەمانه به هه له دا چون ئیعتیدال و ئارام گرتن به و جوړه سه قامگیر نابێ و، هه ردوو روکنه که یان ناتهواوه . بیگومان ئەمانه ئەگه ر به ده سه نقه ست و با که ن ئەوا نوێژه که یان به تاله، به لام ئەگه ر سه هو، بوو گورج بی دار بوونه وه گه رانه وه بو سه ر ئیعتیدال و به ئارام گرتن تهواویان کرد، ئەوا رکا ته که یان بو تهواو ده بی، خو ئەگه ر گه رانه وه بو ئیعتیدال هه تا گه یشتن به رکووعی رکا تی دوا بی ئەوا ئەو مابهینه هه رچی یان کردوو به سوود و ناتهواوه وه له و ئیعتیداله وه که ئیسته ده یکن بهرپه سایه نوێژه که یان بو حیسیب ده کری و رکا تی پێشووی پێ تهواو ده کری. پێویسته ئەم شتانه که باس مان کردن به وردی بیزانن و په پره ویان بکه ن.

نۆیه م: له ئەرکانه کانی نوێژ: سوجه ی یه که مه، به جوړی که له راوهستانی ئیعتیداله وه دانهوی و له سه ر هه وت ئەندامی خو ی سوجه بیات، ئەم هه وت ئەندامه ش بریتین له ته ویل و بهری هه ردوو ده ست و هه ردوو ئەژنوو بهری په نجه ی هه ردوو پێی.. هه روه ها پێویسته ته ویلی روت بی، واته: ئەگه ر شتیکی به ته ویلییه وه به ستبوو، ته ویلی نه ده که وته سه ر جی، نوێژه که ی، ئەوه نوێژه که ی به تاله. هه روه ک پێویسته هه ردوو ئەژنوی دا پو شرا بن، ئەگه ر روت بن ئەوه عه وره تی ده رده که وی نوێژه که ی پێ به تال ده بیته وه، به لام هه ردوو بهری ده ستی و هه ردوو بهری پێی روت بن یا دا پو شرا و قه ی نا کات و نوێژه که دروست و. تهواوه.. به لی پێویسته لای که می بهری په نجه یه ک یا دوو په نجه کانی یا ته نیشتی پێی له سه ر جی نوێژه که دانا، ئەوه سوجه که ی دروست نییه و نوێژه که ی به تاله.

دهیه م: له روکنه کانی نوێژ: ئارام گرتنه له م سوجه دا.

پانزیهه: له پوکنه کانی نویژ دانیشتنه له پاش ئەم سوجدیهه.

دوانزهههه: ئارام گرتنه لهه دانیشتنه دا.

سیانزهیهه: سوجدیه دوومه وهکو سوجدیه یه کهم..

چواردیهه: ئارام گرتنه لهه سوجده دا..

پانزهیهه: ته حیاتی دوا بیهه.

شانزهیهه: دانیشتنه لهه ته حیاته دا، شایانی باسه که لای کهمی ته حیاتی بهه جوړیهه:

«التحيات لله. السلام عليك إيتها النبي ورحمة الله وبركاته. السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين. أشهد أن لا اله الا الله، وأشهد أن محمدا رسول الله».

حه قدهیهه: سه له وات له سه ره ته محمه د مسته فا (د.خ) که لای کهمه کهی «اللهم صل على محمد»، به لام سه له وات له سه ره ئالی پیغه مبه ره له پاش ته حیاتی له وهجه یکه دا واجیهه وه بی بلی: «اللهم صل على محمد وآله»، له وهجه یکه تر دا واجیب نییه، به لکو سونه ته.

هه ژدهیهه: سه لامدانه وهیه ته نهها یه که جار و، لای کهمی نه وهیه بلی: «السلام علیکم» لای زوری سه لام نه وهیه دوو بی: یه که به لای راستدا و یه که به لای چه پدا و، له هه ردو وکیاندا بلی: «السلام علیکم ورحمة الله».

نۆزدهیهه: له ئه رکانی نویژ راگرتنی ته رتیب و پاش و پاشی ئەم روکنانهیه که باسما ن کردن، واته: دابه ستنی نییه ته پشی فاتیهه و فاتیهه پیش رکوع... تاد.

ئه مانه که باسما ن کردن ته نیا ئه رکانی نویژ بوون و، پیویسته له سه ره هه موو موسلمانیکه بالغ و عاقل که بروات بو لای زانایانی ئاین و واجیبات و سونه ته کانی نویژ و ئادابه کانی تری عیبادت فیر بی، به جوړی که فهرز و سونه ته له یه که جیا بکاته وه، ئه گه نا به تاوانبار حساب ده کری، بگره ئه گه یه که له واجیبات به سونه ته بزانی ئه وه عیبادته کهی به تاله... آن شاء الله به دریزی باسی فهزائل و ئاداب و سونه ته کانی نویژ ده نووسین.

«وقفنا الله جميعاً للعلم والعمل الصالح بجاه النبي سيدنا محمد صلى الله عليه وسلم و على آله وصحبه وإتباعه باحسان إلى يوم الدين».

نامہ شہدہ

باسی و ہوسہ سہیہ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله واصحابه واتباعه في دين الله.
پاش ئەمانە برا ئاینیہ کانم! لە مامۆستایان و کاربەدەستان و گەورە مالان و پیاوہ
موسڵمانەکان بە گشتی سلاوتان پێشکەش دەکەم.

خۆشەویستەکان! ئەم نامەییەو نامەکانی تر کە دەیاننوسم و دەیاننێرم بۆ خزمەتتان
بەنرخترین دیارین کە دۆست بۆ دۆستی خۆی بینێری؛ بە دەلیلی ئەو فەرموودەییە کە
عەبدوڵلای ئیبینو عومەر خوایان لێ رازی بێ، رپوایەتی کردووہ لە حەزرتەوہ (د.خ) کە
فەرموویەتی:

«ما أهدى مسلم لآخيه هدية أفضل من كلمة يحكىه الله تعالى بها هدى أو يرده
عن ردى». واتە:

هیچ براییەکی موسڵمان دیارییەکی نەناردووہ بۆ برایی موسڵمانی خۆی گەورەترو
بەنرختر لە وتەییەکی باش و بەسوود کە خوای گەورە بەهۆی ئەو وتەوہ شارەزایی ئەو
براییە زیاد بکا، یاخود مەنەعی زیان و فەوتانی لێ بکا،

«ولولا أهل الارشاد والبيان لبقى الناس كالعريان» واتە: ئەگەر شارەزاو رپپیشاندەر
نەبن خەلکی وەك کویریان لێ دێ و هیچ نازانن!.

ئاشکرایە ئەو کۆمەڵە پیرۆزە کە رینموونی ئادەمیزاد دەکەن، بۆ رینگای راست لە
جوملەیی ئەوانەن کە خوای گەورە دەربارەیی ئەوان فەرموویەتی: «یختص برحمته من
یشاء» ولە مەدحیاندا فەرموویەتی:

«ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء».

ههروهها دیاره که نامهی دۆستی خۆتان ههمووی بۆ شارهزا کردن و رینمونی موسلمانانه، کهوابوو پپووسته به دل گوی رابگرن لییان و رپفتاریان پی بکن.

پپووسته بزنان که مایهی پیروزی و بهختیاری ئادهمیزاد دورکهوتنهوهیهتی له گوناھ و پهیرهوی کردنی فهرمانهکانی خوا و پیغهمبهره، واته: دهوام کردنه لهسه رپهستیاری و به گوی کردنی ئهمرهکانی خوا و فهرمودهکانی پیغهمبهره، ئهه دوو شته نیشانهی بههیزی ئیمان و پیچهوانهی ئهه دووانه نیشانهی بی هیزی ئیمان.

ئهه دوو شته گهورهیه، دوروی له گوناھه و نزیك بوونهوه له خواپهستی و گوپراهلی، لهوهوه دهست دهکون که مروّف له ههموو بیروباوهرو کردهوه و خوو رهوشتیدا بکهوئته شوین چهزهرتی محهمهدی مستهفا (د.خ) وهک خوای گهوره له قورئانی پیروژدا دهفهرموی:

«قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ»

واته: ئهگهر خواتان خووش دهوی دوام کهون، پهیرهویم بکن، له قسهه دهرمهچن ههتا خوا خوشتانی بوئ و له گوناھ و تاوانتان ببورئ.

له ئیمامی حهسهنهوه دهگپنهوه، خوای لی رازی بی، له مانا لیدانهوهی «فاتبعونی یحببکم الله» دا فهرموویهتی: نیشانهی خووشویستنی خوا بۆ ئادهمیزاد ئهوهیه که پهیرهویی چهزهرتی پیغهمبهر بکا؛ واته ئهه مروّ موسلمانانه که له بیروباوهرو رپفتارو خوورهوشتدا دهکونه شوینی پیغهمبهر (د.خ) شوینکهوتنهکهیان نیشانهی ئهوهیه که خوا خوشتانی دهوی؛ چونکه خوای گهوره شوینکهوتن و به گوی کردنهکهی پیغهمبهری کردوهته مهرج و، خووشویستنی خووی کردوهته پاداش، که مهرج هاته دی پاداشهکهشی دپته دی، کهواته ههرکهس پهیرهوی چهزهرت بکا، پپووسته باوهری وا بی که خوای گهوره خووشی دهوی.. بیگومان له پیچهوانهی ئههوه دهردکهوی ئهه کهسهی پهیرهویی چهزهرت نهکا خوای گهوره خووشی ناوی.. ئهوهش زانراوه که چهزهرت (د.خ) ههرگیز پارایی و دوودی و وتوویره (وهسوهسه) ی نهبووه له عیبادهتدا چ نوئ، چ دهستنوئ، چ خووشوردن. کهوابی ههرکهسی پهیرهویی ئهه بکات و له وهسوهسه دور بکهوئتهوه بهقهدهر پهیرهویییه خودا خووشی دهوی و، ههرکهسبیش به وهسوهسهوه خووی خهریک بکات بهقهدهر ئهه وهسوهسهیه دور دهکهوئتهوه له خواو خوا لی زویر دهبی.

پهیرهوی حه زرهت ههروهك بو ئاین و بو راکیشانی خوشهویستی خوا به سووده بو گوشاد کردنهوی ده رگای خیر و خوشیش به سووده وهکو خوا فه رموویه تی: «ولو أن أهل القرى آمنوا واتقوا لفتحنا عليهم بركات من السماء» واته: ئه گه ر خه لکی دیهاتی ده وره بری مه ککه ئیمانیان بهینایه و، خویان له گونا ه بپاراستایه به راستی ده رگای به ره که ت و خیر و پیتی ئاسمانم لی ده کردنه وه، واته: خیرات و به ره کات به فه رمانی خوا ده بارینه سه ر ئینسانی له خوا ترس و گویرایه ل، بیگومان ئه م خیر و به ره که ته ش پاداشتی باوه ر به خوا و پهیرهوی کردنی فه رمانی خوا و فه رمووده ی پیغه مبه ره. (د.خ).

کاتی مرؤف که وته نیو گیژاوی وه سو سه وه شهیتانه کان به سه ر دلیدا زال ده بن و، بیری وه ها تاریک به دلیدا دین که ری راستی لی ون ده کهن و بیرو باوه ری دیته سه ر ئه وه که ئه و وتوویره و خه یالاته ی باشه و، شیوه ی ره فتاری حه زره ت و گه وره پیاوانی ئوممه تی پیغه مبه ری له به رچا و نامینی و موبالاتیان پی ناکا، ئه گینا بوچی له سه ر شیوه ی حه زره ت (د.خ) و یارانی ئه و و پیاوه گه وره کانی زانایانی ئوممه ت به ریگه دا ناروا، که گه لیک ئاسان و بی مهینه ته؟ بوچی خو ی ده هاویته نیو ئه م وتوویره و دوو دلویه وه که گه لیک توشی مهینه تی ده کات؟!

به پی نه سسی قورئانی پیرو ز شهیتان هه می شه له مه لاسدایه بو زالبوون به سه ر مرؤف داو ده یه وی خه لکی گومرا بکا، جا هه ر که س به شیوه یه ک گومرا ده کا، له گه ل هه ندیکدا باوه ریان به ئاینی ئیسلام تیک ده دا، هه ندیکی تر کرده وی خراپیان لا جوان ده کا وه کو مرؤف کوشتن و مالی خه لک خو اردن و نامووس بردن و فیتنه و فه سادکردن و ئاگری شه ر نانه وه، بو هه ندی که س زیان له خو وره وشتیان ده دا به جو ره خو وره وشتی که سووکیان ده کا، وه کو له خو بایی بوون و خو له خه لک به باشتر زانین و، حه سوودی به خه لک بردن و به دگومان بوون له گه ل موسلماناندا . بو هه ندی که س وه سو سه وه دوو دلوی ده هاویته دلایانه وه وایان لی ده کا که باوه ر نه کهن و دلنیا نه بن له نو یژو ده ستنو یژو تاعه ت و په رستیارییه کانی تر.

خوا ی گه وره له قورئانی پیرو زدا وته ی شهیتان ده گه ری نیته وه که هه ره شه له ئاده میزاد ده کا:

«لا قعدن لهم صراطك المستقیم، ثم لآتینهم من بین یدیهم ومن خلفهم وعن أیمانهم وعن شمائلهم، ولا تجد أكثرهم شاكرین».

واته: شهیتان وتوویه تی: به راستی له سه رپگه ی راست که ئاینی ئیسلامه بۆ موسلمانان داده نیشم و، وهك جهرده ئه و رپگه یان لی دهگرم و، به هه موو پهنگی به رهنگاریان ده بم بۆ ئه وه ی له رپگای راست لایان ده م و، گه لیکیان له فه رمانی تو لاده دن و شوکرانه بژیریت ناکهن.

ههروه ها خوای گه وره فه رموویه تی: «یا بنی آدم لا یفتننکم الشیطان کما اخرج ابویکم من الجنّة» واته: ئه ی نه وه ی ئاده م! ئاگاتان له خو تان بی و رپگای راست بگرن و له یادی خوا غافل مه بن نه بادا شهیتان ئیوهش له خشته به ریت و تووشی گیزاو و سه رگه ردانیتان بکا، وهك چۆن باوک و دایکتان (ئاده م و حه وا) ی له به هه شت به ده رکردن دا.

پیغه مبه ر (د.خ) فه رموویه تی:

«أن للوضوء شیطاناً یقال له ولهان؛ فاتقوا وسواس الماء». واته: جو ره شهیتانی هه ن به رده بنه گیانی ئه وانه ی ده سنوویژ ده گرن و، دوودلی ده خه نه میشکیانه وه، بۆ نمونه به رامبه ر به و شوینه ی شو ردوویه تی راپرای ده کهن تا به خو ی ده لی: نه مشو ردووه هه تا خو ی ماندوو ده کا و سه رمای ده بی و هختی به خو پرای ده روا و ئه وه لی نوویژ جه ماعه ته که ی له کیس ده چیت؛ ده ی خو تان بپاریزن له وه سه وه سی کاتی ده سنوویژ؛ مروقی و توویره دارو راپا وا له فه رمانی شهیتان و نافه رمانیی خوا و پیغه مبه ری خوا دا، هه تا ده گاته راده یه ک باوه ری دیته سه ر ئه وه ی ئه گه ر وه کو بیستراوه و ریوایه ت کراوه له پیغه مبه ره وه ده سنوویژ بگری ئه وه ده سنوویژه که ی به تاله، به لام ئه گه ر له سه ر بیرو پای خو ی ده سنوویژ بگری دروسته و په وایه!! ئه مه ش ده بیته هو ی کافر یوونی مرو ف.

مرو ی راپا بیری دیته سه ر ئه وه - بۆ نمونه - ئه گه ر وه کو له حه زه ته وه ریوایه ت کراوه نان له گه ل مندا لاند ا بخوا ئه وا ده ستی پیس ده بی، ئه م بیره ش هه له یه وه ده بیته هو ی فه وتانی مرو ف..

ههروه ها له نییه ت هینانی نوویژیشدا، له و کاته دا راده وه ستی و پرو ده کاته قیبله و خو ی بۆ نوویژکردن ئاماده کردوه، هه رچه ند ئاشکرایه ئه م کابرایه به نیازی نوویژکردن و په ر ستیارییه وه به ره و قیبله را وه ستاوه و نیازی نوویژکردنی هه یه، ئه وه نده خه یال و خه ته ره ده کا و له ده ریای دوودلیدا ده مینیته وه که نییه تی بۆ نایه ت و «الله اکبر» بۆ ناکری و، له ئیمام و پیشه وای نوویژ زور دوا ده که وئ و خیر و حه سه ناتی ها وجو ری له گه ل

پیشه وادا بۆ ناکری، به لکو جاری وا ده بئیت که ئیمام سلاوی نوئژ ده داته وهو له نوئژ ده بئته وه، که چی ئه و زلامه هئیشتا نییه تی نوئژه که ی بۆ دانه به ستر او! ههروه ها له کاتی لابردنی پیسی و شوئینی بهرگ و پۆشاک ی خویدا به هوی و توویره وه گه لی کاتی له کیس ده چی و گه لی کاری له ده ست ده چی و، ریک ده که وی زور سه رمای ده بی و نه خوئش ده که وی.. یاخو له کاتی خوئندن ی فاتحه دا ئه وه نده که لیمه دووباره ده کاته وه نوئژه که ی به تال ده بئته وه، بۆ نمونه: له کاتی دووباره کردنه وه ی «المغضوب علیهم» دا ئه وه نده ی ده لئته وه له جاری دواییدا ده بکاته (مغضوب علیهم) به بی ئه لیف لام، که ئه مه ش ده بئته هوی به تال بوونه وه ی نوئژه که ی.. ئه م کرده وه بی سووده زیاندارانه له ریگای ئاپنی ئیسلام به دهرن و، کابرای راپا ریگه ی دین به رده دات و ده که ویته سه ر ریگای بی ئاپنی و، ئه مه ش پیچه وانه ی ده ستووری پیروزی ئیسلامه، خوا فه رمویه تی: «وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ فَتَفْرَقَ بَكُمْ عَن سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ» واته: به راستی ئه وه ی که باس مان کرد بو ئه ی پیغه مبه ری خوئشه ویست و ئه ی په رپه وان ی یاسای راست ریگای راسته و یاسای ئیسلامه و، بکه ونه سه ری و، ئیتر مه که ونه شوئینی چه ند ریگه ی لاری ناباری هه وای کافران، که په رت و بلاوتان بکا و له ریگای خودا دوورتان بخاته وه.

هه رکه سی بیه وی له زیان و له ناوچوون رزگار بی، پیویسته په رپه وی پیغه مبه ر بکا (د.خ) له کردار و گوفتار و ئه ندیشه و خه یالاتدا، چونکه خوای گه وره پیغه مبه ری کردووه به پیشه وای به ختیاران و کردوویه تی به چرای کات و شوئینی تاریک و، هه رکه سی که له پیشه وای دور بکه ویته وه سه رگه ردان ده بی و، هه رکه س به بی چرا و رووناکی به شوئینی تاریکدا برپا مال وئران ده بی.

جا هه ر چه نده شه یتان دوولیی بخاته دلیه وه، پیویسته به ره ره کان یی له گه لدا بکات و، له و دوولیه و له و راپارییه لادا، وه که چه زره تی پیغه مبه ر (د.خ) ده ستنوئژ بگری و خو ی بشوئری و نییه ت به ئنی و نوئژ بکات و، زور له خو ی بکا بلی: ئه گه ر ئه م کاری منه به تالیش بی من هه ر به م جو ره ره فتار ده که م و ناکه ومه شوئینی خه یالات و راپاری شه یتان تا بو خو ی رزگار ده بی و شه یتان لی دوورده که ویته وه.. ئه گه ر ئه و بلئیت ته نیا ده ستنوئژه دوولیه که ی باشه، ئه و (استغفر الله) ده بی که ده ستنوئژی چه زره ت (د.خ) دروست نه بی، ئه م باوه ره کوفره و مروقی بی کافر ده بی.

شہیتان ہمیشہ دہیہوی مروّف بہرہو دوزخ رابکیشی وکو خوی گہورہ فرموویہتی:
«إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ» واتہ: شہیتان کومہلہی خوی بوئوہ بانگ
دہکا کہ ببنہ ئەہلی دوزخ و لە دوزخدا سقامگیر بن.

شیخ (ابن حجر)، رحمہتی خوی لی بی، فرموویہتی: دہرمانی بہسوود بو چاری
وہسوہسہ ئەوہیہ کہ مروّف زور بکا لە خوی و لە وہسوہسہ لابداو بہ خراپی بزانی و مہیل
نہکا بو، جا ئەگەر ماوہیہک وا بکات ئەوا بہ تہواوی رزگار دہبی، وکو حہزرت(د.خ)
فرموویہتی:

«من أبتلى بالسوسة فليعتقد بالله في النية» واتہ: کہسی گیرودہی وہسوہسہ بو
چاری ئەوہیہ باوہری خوی بہ خوسا بہہیز بکات، کہ ہەر کاری خوا دای مہزاندبی و
برپاری دابی ئەوہ راستہو، ہەرچی شہیتان بیہاویتہ نیو دلہوہ ئەوہ پووجہو بہتالہ تا
رزگار بی.

شیخ (ابن حجر) فرموویہتی: وہسوہسہ بہسەر کہسدا زال نابی یہکی نہبی کہ ہوش و
فامی کہم بی؛ چونکہ مروّفیک کہ ہوش و عہقلی رہسای بی دہبی سہیری ئەوہ بکا کہ
ئو دہستنوئیز و خوشردن و نوئزکردنہ پەرستیاری خوی گہورن و ری و شوین و
شیوہی پەرستیاریش ئەوہیہ کہ لە شہریعہتدا پوون کراوہتہوہو خوی گہورہ دای
مہزاندوہو، پیغہمبەر(د.خ) بہ ئادہمیزادی گہیاندوہو، کہواتہ ہیچ مہعناپہکی تیدا نییہ
مروّف پەرستیاری بہ جوئی جیبہجی بکا کہ داہینہرہکەہی بہوشیوہی نہوتبی!

ہەر وہا لەلایہکی ترہوہ تہماشای خوی بکا ئاخو ئەم دوودلی و وتوویرہیہ شتیکی
باشہو، موافقی گیانی پەرستیاریہ؟ بیگومان بوی دہرہکەوی کہ پەرستیاری و ہا
نابی، چونکہ پەرستیاری دہبی لہگہل دلنیایی و شادمانیی روّح بی، کہواتہ شتیکی و ہا
کہ لە دلتنگی و زحمہت بہولاوہ ہیچی تری تیدا نہبی، پەرستیاری نییہ، شتیکی سووک
و بی نرخ و بی سوودہو، لە ئاینی پاکی ئیسلامدا نییہو نابی بی...

دہگیرنہوہ کہ زہلامیکی گیرودہی وہسوہسہ سکالای حالی خوی لە خزمہتی پیغہمبہردا
کرد (د.خ)، ئەویش فرمووی: «ئەم وەزەعە نالەبارە لات زحمەتە یا نا؟».. ئەویش عہرز
کرد: ئەگەر دنیا ہموو مالی من بی و لەدہستم دەرچی ئەوہندہ لام گران نییہ کہ ئەم
وہسوہسہیہ دیتہ سەر دلّم، پیغہمبہریش فرمووی مادام وایہ دلنیا بہ کہ توّ موسلمانیکی
باشی چونکہ ئەو خەیاڵاتہت لە لا خراپہو، ئەگەر نہتوانی چاری بکہی زیانی بو تو نابی،

ئەو زەلامە ھەر بەو فەرموودەيە شيفاي بۆ ھات و لەو دەرەدە پزگار بوو.. لەپراستیدا ئەگەر ئەو پراپایی و دوودلیییە ھەر لە سروشتی دروستکراوی مروّقدا بووایە ئا بەو جۆرە بیزاریی لى دەرندەدەبپى و بەلایەو خراپ نەدەبوو، تەنیا پى ناخوښبوون و بیزارییەكە بەلگەى ئەوئەيە كە ئەو دەرەدە شتیكى تازەيەو بەسەريدا ھاتووەو، بەشیک نيبه لە سروشت و، كاری شەيتانى وەسوسەكارە وەك خودا فەرموويەتى: «الْحَنَاسُ [٤] الَّذِي يُوسِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ [٥] مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ». ئەھلى حيكمت فەرموويانە: نوورى ئيمانى موسلمان وەكو نوورى چرا وايەو، شەيتانەكان وەكو ئەو پەپوولانەن كە دەورى چراكە دەگرن و، دەيانەوى ئەو نوورە بۆ خوڤيان داگير بکەن و، لە ئەنجامدا مادام چراكە ھەر داگيرساو بى پەپوولەكان دەسووتين و زيان بە چراكە ناگا... جا كە مادام نوورى ئيمان لە دلدا بمينى ئەو شەيتان و وەسوسەو دوودلييانە دەفەوتين و موسلمانەكە بە ساغى رزگار دەبى. كەواتە وەلامەكەى حەزرت (د.خ) بۆ ئەو كەسە كە گيرۆدەى وەسوسە بوو ئيشارەيە بۆ ئەو كە مادام ئەو زەلامە خاوەنى نوورى ئيمان بى ئيشەللا ھەر پزگار دەبى، چونكە خوا پاريزگارى مروّقى خاوەن ئيمانەو، خواى گەورە لە نووستن و بى ئاگايى دوورە، جا كەسێك كە نىگەھبان و پاريزگارێكى وەھاي ببى ھەر پزگار دەبى.

بەلام لەم پروووە كە شەيتان ھاتووە بە تەنیا دللى ئەو كەسەى كردووە بە شوينى خوڤى و، بەوينەى سەگ ھەميشە حەب حەب دەكات لە دللى ئەودا، ھەقيەتى غەم بخوا و بە عەقل بىر بكاتەو كە ئەم خەيالانە شتیكى زيسان بەخشەو تەركى بكا باشەو، ھەتا دەتوانى لە خوورەوشتى حەزرت (د.خ) بىر بكاتەووەو، ھەتا دەتوانى لەگەل مروّقى خاوەن زانست و خاوەن دل و خاوەن بىروباوەردا بى؛ بەلكو بەپىروزیى ئەمانەو لەم دەرەدە رزگار ببى. ھەرودھا لە لایەكى تریشەو لەسەر فەرمانى ئايەت و حەدىسى پىروۆز بپروا بەرپیدا، ئەوھتا خواى گەورە لە قورئاندا دەفەرمووى:

«وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ...» «..... مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ» واتە: ھەر كاتى شەيتان بە خەيالێكى خراپ و ئەندیشەيەكى نالەبار ئازارى دللى دای، تۆ بۆ چارى ئەو پەنا بە خودا بگرەو، ھاوار و پەنا بۆ لای خودا بەرەو بللى:

«أعوذ بالله من الشيطان الرجيم» واتە: پەنا دەبەم بە خوا لە شەيتانى لەعنەت لىكراو، ئەمە دەبیتە ھوى پزگاربوون لە ئەنجامى ناپەواى ئەو دوو دللى و پراپيیەى كە شەيتان دەيخاتە دلليیەو.

ریوایهت کراوه: له کاتیکیدا که شهیتان خه یالیکی خراپ دهخاته دلی مروقه وه، سی جار په نجهی شهادهتی بدا به سهر نه ژنوی راستییاو بلی:

«بسم الله، الله اكبر، أمنت بالله ورسوله، أعوذ بالله السميع العليم من الشيطان الرجيم، وأعوذ بك ربي أن يحضرون، أن الله هو السميع العليم، الله أكبر هو الأول والآخر والظاهر والباطن وهو بكل شئ عليم، الله أكبر» نهجا به لای چه پدا تف بکا و بلی «سبحان الملك القدوس» دهبی به شیفای نه م وهسوه سه و نه م خه تهره ناله باره.

شیخ (أبو الحسنی شانلی) (ر.خ) فه رموویه تی : که سیك وهسوه سه هی رشی بینیته سه، نه م دوعایه بخوینی و بلی:

«سبحان الملك الخلاق أن يشأ يذهبكم ويأت بخلق جديد، وما ذلك على الله بعزیز»، له پاش نه مه بلی: «أذهب عنا سائر المضار والمخاوف والفتن، وأنالنا كل خلق حسن وجعلنا من أهل الولاية أهل النعم والمنن، أنه على ما يشاء قدير وبالاجابة جدير»..

شیخ (ابن حجر) نه م دوعایه ی له فه تاواکه یدا نه قل کردووه و په سه ندی کردووه.

نامھی جھوتہ

باسی خیر و چاکھی نویژ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين. والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه
أجمعين والتابعين لهم بالحسان الى يوم الدين.

برا ناینیہکان! دنیابن کہ هوی سہرکہوتن و بہختیاری نہپراوی
مروژ دوورکہوتنہوہیہتی لہ گوناح، لہگہل بہجیہنانی فرمانہکانی
خوای گہوردہا. ئەم دوو شتہ نیشانہی بہ ہیژی باوہرن، ہہروہک
نہبوونیان نیشانہی بی ہیژی و لاوازیہتی.

عبادت، کہ بریتیہ لہ بہجیہنانی فرمانہکانی خواو، دوورکہوتنہوہ لہ وانہی نہہی
لی کردون، سی بہشہ: یہکہم باوہر بہ دل. دووہم وتن و پی لینان بہ زمان. سیہم
کارکردن بہ ئەندامی لہش؛ واتہ ہەر عبادت و خوداپہرستیہک دل و زمان و کردہوہی
تیدا کوہوویہوہ دەبیٹہ هوی زیادہون و پتہوہونوی ئیمان. ئەم نامہ کہ پیشکەشتانی
دہکہم دیاریہکی زور بہرخہ، بہکو بہنرخترین دیاریہکہ کہ دوست بو دوستی خوئی
بنیژی؛ بہ دەلیلی ئەم فہرموودہیہ کہ (عبداللہ)ی کوپی (عمر) خویان لی رازی بی، لہ
حہزرتہوہ (د.خ) دہگیڑتہوہ کہ فہرموویہتی:

«ما أهدى مسلم لآخيه هدية أفضل من كلمة حكمة يزيدہ الله بها هدى أو یردہ عن
ردی» واتہ ہیچ موسلمانئ دیاریہکی نہناردوہ بو برای خوئی کہ گہورتر بیت لہ
وتاریکی بہ کاکل و پرمانا کہ یا ببیتہ هوی زیادہ شارہزایی و بہرچاو پرونی، یا ببیتہ
هوی بہرہست و پیگرتن لہ خراپہ و مال ویرانی.. دہگیڑنہوہ لہ حہزرتہوہ (د.خ) کہ
فہرموویہتی: «أیما عبد جاءته موعظة من الله في دينه فأنها نعمة سيقت اليه، فأن قلبها
بشکر زادہ الله تعالی نعماً آخری». واتہ: ہەر بہندہیہک لہ بہندہکانی خوا ناموژگاریہکی بو
ہات، ئەوہ وایزانی کہ نیعمہتیکی لہ لایہنی خواوہ بو پڑوانہ کراوہ، جا ئەگہر بہ شادمانی و

شوکرانه بژیږییه وه ئه و نیعمه ته ی وهرگرت، ئه و خوی گه وره چهنده ها نیعمه تی تری بو رهوانه دهکات.

براینه! له م فهرموده ی پیغه مبه ره وه (د.خ) به ته وای دهرده که وی که هر که سیك ئاموژگارییه کی ئاینی له باب ته تیکه وه وهرگرت، ئه وه خوی گه وره نیعمه تی بو زیاد دهکا چ له و باب ته وه و چ له باب ته تی تره وه؛ بو نمونه: که سیك ئاموژگارییه کی له باب ته تی نویره وه وهرگرت، ئه وه خوی گه وره دل و دهرونی وای دهکا که گه لیک ئاموژگاریی تر به هی تره وه وهرگری و، له هه مان کاتدا که چهنده نیعمه تی تری بو زیاد دهکا

«والا لكانت حجة من الله عليه» إلی أن قال: ويزداد بها سخطاً» واته: ئه گه ر سوپاسی ئه و نیعمه ته ی نه کرد ئه وه ئه و نیعمه ته که بو رهوانه کراوه و ئه و گه راندوویه ته وه خوی گه وره دهیکاته شایه ت له سه ر سوپاس ناگوزاریی ئه و که سه و، نارهناییی خوی له سه ر زیاد دهکا. ئه م فهرموده ی پیغه مبه ره (د.خ) به ته وای له گه ل فهرموده ی خوی گه وره دا ریکه که له قورئانی پیروژدا فهرموویه تی: «لان شکرتم لازیدنکم، وأن کفرتم أن عذابی لشدید»... واته: به راستی ئه گه ر ئیوه سوپاسی نیعمه تی من بکه ن و حقی ئه وانه جیبه جی بکه ن منیش نیعمه تتان بو زیاد دهکه م، هه روه ها ئه گه ر سوپاس ناگوزار بن و دان به و نیعمه ته دا نه نین و روو له خوا نه که ن، ئه و سزام بو ئه وانه زور توندو سهخت ده بی.

جا ئه ی برا ئاینییه کان! دلنیا بن هر نامه یه کی من که بو تانی دهنیرم دیارییه که و نیعمه تیکه له لایه ن خوی گه وره وه بو ئیوه نیراوه، دیاره ئیوه هه روه که به دیاریی دنیا دلشاد ده بن، پیویسته به دیاریی ئاینی زورتر شادمان ببین و، ئه گه ر به م دیاریی منه که گه وره ترین دیارییه دلخوش نه بن و وه ری نه گرن ئه وه مانای ئه وه یه که باوه رتان بی هیزه؛ چونکه پیغه مبه ر (د.خ) فهرموویه تی: له گه وره ترین خووره وشتی موسلمان ئه وه یه که له ئاموژگاریی خیر تیر نه بی و، به م خووه گه وره باشه له به هه شتدا پایه ی به رزی پی ده به خشری.

حه زه ته ی پیغه مبه ر (د.خ) فهرموویه تی:

« لقد سبق إلى جنات عدن أقوام ما كانوا أكثر الناس صلاة ولا صياماً ولا حجاً ولا أعتماراً، ولكن عقلوا عن الله مواعظ فوجلّت قلوبهم و خشعت منهم الجوارح وأطمأنت اليه نفوسهم».

واته: هەندىك له موسلمانان پيش خەلكى تر دەچنە بەهەشت، كە نوێژو پوژوو حەج و عەمرەيان له خەلكى تر زۆرتر هەبوو، بەلام چەند ئامۆژگارى و نەسپەتەتەكان له لایەنى خۆى گەرەو وەرگرتوو و تىي گەيشتون و، بەم هۆيەو دليان ترساوو، لەشيان فەرمانى خۆى بەجى هيناوه و، دل و دەروونيان لەسەر ئەو ئامۆژگاريانە دامەزراوه.

پوختەى وتە: ئامۆژگارى كردن له خووه بەرزەكانى حەزەرتى پيغەمبەرە (د.خ) هەرەها گوى راکرتن بۆ ئەو ئامۆژگاريانە و پەفتار پىي كردنيان و دل پىي خوش بوونيان له خوڕەوشتى موسلمانە باشەكانەو، هەرەك ئامۆژگارى كردن خيڕە گوى بۆ راکرتنيشى خيڕەو، هەر زانايى ئامۆژگارى بكات و، هەر نەزاني گوىي بۆ رابگرى هەر دوو كيان بە خيڕ و پاداشتى چاك دەگەن. ئيسته كە زاناکان دەستبەردارى ئامۆژگاريى بوون و خەلكى هەرەمەش لە بيستنى وتارى زانايان وەرپس بوون، هەر دوو لايان لەو پايە بەرزە كە باس كرا نائوميدن. فەرمودەى حەزەرتە (د.خ): «أذا حمل رجل كلمة من الله إلى أخيه المسلم كان خيراً له من حجة وعمرة ومن عبادة سنة وأعظم». واتە: كاتى مرويهك وتاريكى خۆى بۆى بە براى موسلمانى خۆى گەياند ئەو بۆ ئەو كەسە باشتر و خيڕترە له حەجىك و لە عەمرەبەك و لە خواپەرستىي ساليك.

پيويستە بزائن كە ئەم عالەمى دنيايە مەزلگاي موسافيرانى عالەمى قيامتەو رى گوزەرە بۆ ئەوان بۆ گەيشتن بە خۆى گەرەو، ماوهى سەفەرى دوور پيويستى بە تويشوويه و، تويشووى ئەم رېگەيەش نوێژىكە كە لەگەل ئاداب و شەرائيت و ئەركاندا بكرى.

جا لەبەر ئەوهى ئەم نامەى منە، باسى ئەم تويشووه گەرەو دەكا، كە نوێژە، تكا دەكەم له زاناکان ئەم نامەيە بۆ موسلمانان بخویننەوهو، تكاش دەكەم له برا موسلمانەكان ئەوانيش گوى بۆ ئەو زانايانە رابگرن كە ئەو نامەيان بۆ دەخویننەوه.

براکانم! داواتان لى دەكەم كە بەم ميزانە بۆتان بەيان دەكەم ئيمان و باوهرى خۆتان بكيشن، هەتا حالى ببن ئيمانەكەتان بەهيزە يا لاوازه.

ئەى براى ئاينى ئەگەر دەستەلاتدارى، فەرمانرەوايى، ياسايەك دامەزرينى و جار بدا بەناو خەلكدا: «هەر كەسى بەم ياساى منە رەفتار بكات ئەو له بارهگاي مندا بە حورمەت دەبى و، هەر كەسى بەو ياسايە رەفتار نەكات سزا دەدرى»، له هەمان كاتدا دوو مەئمووريش بنيرى بۆ چاوديرىي هەموو كەسيك، سویندتان دەدەم بە خوا هەر كام له

ئۆيۈ ئۇ مەئمورانە بېيىنى چەندىك دەترسى و چەندى ئاگادارىي خوي دەكات ھەتا بە پېچەوانەي ياساي ئۇ فەرماندارە رەفتار نەكات؛ چونكە باوەرپى بە قسەكانى ھەيە؟!

كەواتە ئۆيۈ وەرن تەماشاشا بىكەن خوي گەورە، قورئانى پىرۆزى ناردوۋە بۆ سەر حەزرتى پېغەمبەر(د.خ) كە بە ھەموو مەروئەكى ھوشيارى بگەيەنى، ھەروھە لەم قورئاندا لە گەلى شوئىندا فەرمانى داۋە بە كردنى نوئز و دانى زەكات و فەرموويەتى: «وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ»، و، چەندەھا جاريش نەھيى لە گوناح كردن و تاوانبارى كردوۋەو، دوو فرىشتەي گەورەيشى كردوون بە چاۋدېر لەسەر ئۆيۈ تا ئەحوالتان بنوسن. بە زاتى خوي گەورە سوئندتان دەدەم ئەگەر ئۆيۈ بە ئەمرو نەھيى خوا رەفتار نەكەن، ئەو دەليل نىيە لەسەر بى ھېزى باوەرتان؟ واتە: ئەگەر باوەرتان بى ھېز نىيە، بۆچى لە كار بەدەستى فەرمانرەوا دنيايىيەكە دەترسن و ياساكەي جېبەجى دەكەن، كەچى گوي بە ئەمر و نەھيەكەي خوي مەزن نادەن؟! ئاخۇ ئۇ كەسەي كە تەنيا بەزمانى دەلى ئيمان و باوەرپم بە ئەمرو نەھيى خوا ھەيە و زۆر بەھيزە راست دەكا يانا؟!..

زۆر ئاشكراۋ ديارە كە مەروئە ترسى لە فەرمانرەۋاي دنيا زۆر زۆرە، وەكو حەزرتى عوسمان خوي لى رازى بى، فەرموويەتى: «ما يزع الله بالسلطان أكثر مما يزع بالقرآن». واتە: ئۇ زەجر نەھيشتنە كە خوا بە ھوي فەرمانرەۋاي دنيايىيەۋە دەيكات زۆرتە لەو زەجر نەھيشتنەي كە بەھوي قورئانەۋە دەيكات. بەلام پئويستە مەروئەي ھوشيار ئەۋەندە ھەستى ھەبى ئەۋە بىنئىتە پېش چاۋى كە لە دەستى خوا دەرناچى و، لە ئەنجامدا خوا حىسابى رەفتارى لەگەل دەكا، جا ئەگەر لاي وابى و بلىت: خدا (غفورو رحيم)ە، دەبى ئەۋەش بزانى كە خوا سەختگىرە و سزاي بە توند دەدا، بىجگە لەۋەش كە بى باكە و ھەرچى بكا دەيكا، واتە:

(غفورو رحيم)بىيەكەي بەرانبەر (شديد العقاب)بىيەكەيتى و، مەروئەي ژىر ھەقى وايە لە رۆژى حسابى كەدەۋەي خوي ئاگادار بى، كە رۆژىكى گران و پر لە بىمە.

شېخ (ابن حجر) رەحمەتى خوي لى بى فەرموويەتى: ئۇ كەسە كە تاوان دەكات و دەلى: خوا (غفورو رحيم) ئەۋە شەيتان تەفرەي داۋەو، ئەو ۋەزە نىشانەي بەدبەختىي ئەۋە كەسەيەۋ ماناي ئەۋەيە لە پاشەرۆژدا بەر سزاۋ ئازاردان دەكەۋى لەلايەن خوي گەورەۋە. لە حەزرتى پېغەمبەرەۋە رىۋايەت كراۋە (د.خ) كە فەرموويەتى:

«الكيس من دان نفسه وعمل لما بعد الموت، والاحمق من أتبع نفسه هواها، وتمنى على الله الاماني». واته: مروّقى زيرەك ئەو كەسەيە كە نەفسى خۆى رام بىكات و راي بهيئى بۆ پەفتارو كردارىك كە لە پاش مردن سوودى هەبى بۆى، هەرودها مروّقى عەقّل سووكيش ئەو كەسەيە كە نەفسى بخاتە دواى هەواو ئارەزووى، واته: چى نەفسى ئارەزووى بىكا بىكا، لەگەل ئەوهدا لە خۆيەو داواى داخوازيه جوړبه جوړهكان بىكا لە خواى گەورهو، بەتەما بى خوا بىداتى. بىگومان خواى گەوره تواناي هەيە هەموو شتى بىكات لەگەل هەموو كەسئىكدا..، بەلام ياساي وايە كە لە پاداشتى كردهوى خراپدا لە دۆزەخدا ئازاريان بدا، ئيتەر هەر كەسى عەفوو بىكات ئەوه شىئوى ئىحسان و ميهره بانىيەو، هەر كەسئىش سزا بدا عەدالەت و دادپەروەريه..

برادەرەكانم! پياويكى خواپەرستى لە خواترس لە خەويا چاوى كەوت بە شىخ ئەبووبەكرى كەنارانى، كە يەكئىك بووه لە ئەولياكانى زەمانى خۆى، بەلى لە خەودا دىي كە بەسەر گۆرەكەى خۆيەو راوەستاوه دەگرى. عەرزی كرد: ياشىخ هوى ئەم گريانەت چىيە؟! لە وەلامدا فەرمووى: هوى ئەويە تەماشا دەكەم ئەوانەى كە دەمرن و دەيانهيئن بۆ گۆرستان زۆرەيان بە بى ئيمانى و ئەنجام شەرى گيرۆدن، لە راستيدا هوى ئەمەيش بىروباوهرى خراپ و پەفتارى نالەبارە. جا مادام خەلكى ئەو رۆژە وەها بووين، كە گەلى ئەهلى ئەم رۆژە باشتر بوون، دەبى حالى ئەهلى ئەم زەمانە چۆن بى؟!.

ئەى برادەرەكانم! لەم نامەدا باسى گەورەترين گويرايەلى و خوا پەرستى دەكەين؛ بۆيە پيوسته بزائن ئەوى پيوست و (واجيب) بى لە بابەتى بىروباوهرەو، وەكو باوهر بە بوونى خوا و بە تەنبايى و بى هاوهرپيى خوا، باوهر بە مەلائيكەو، باوهر بەو كتيبانە كە خواى گەوره ناردوونى بۆ پيغەمبەران (د.خ)و، باوهر بە هەموو پيغەمبەران و، باوهر بە رۆژى رەستاخيژ (قيامت) و پاداشتى كردهوه، ئەوه تيگەيشتن و فيربوونيان لە هەموو فەرزى گەورەترە.

بەلام ئەو بىروباوهرانەى سوننەت بن، وەكو باوهر بە تەفسيلاتى ئەوانەى كە لە كتيپەكانى عەقائيدان، ئەوانە لە نويزى سوننەت و رۆژووى سوننەت گەورەترن.

جا لەبەرئەوى زيانى تەركى واجيباتەكانى تر زۆرتەرەو، خىر و پاداشتى نويزكردن لە خىرو پاداشتى خوا پەرستىيەكانى تر زۆرتەرەو، بەپيى فەرموودەى پيغەمبەر (د.خ) نويز كۆلەكەى دىنەو، بەردەوامى لەسەر نويزى تەواو و خاوەن ئاداب بە نيشانەى بەهيژيى

ئیمانە دانراوه، لەبەر ئەمانە لەم نامەدا باسی چاکی و پایەبەرزیی نوێژ دەکەم.

حەزەرەتی پیغەمبەر (د.خ) فەرموویەتی: «الصلاة خير موضوع من أستطاع منكم أن يستكثر فليستكثر». واتە: نوێژ خێرێکەو بەهریەکە بو ئیوه دانراوه، یا نوێژ چاکترە لە هەموو عیبادهتی که بو بەجێهێنانی دانراوه؛ چونکە هیژ و بی هیزی ئیمان موسلمان بە نوێژ دەردەکەوی، و هەر کەسی ئیمان بەهیژتر بی زۆرتر تی دەکووشی بو کردنی نوێژەکی و چاودیویی کاتی و کوکردنەوهی مەحاسنی لە ئەرکان و شەرئیت و هەیئات و چاودیویی خشوع و ئەدەب لە نوێژەکیدا..

باقیی حەدیسه که دەفەرمووی: «من أستطاع منكم أن يستكثر فليستكثر» مانای ئەوهیە: کەسی که توانای هەیه زۆر نوێژ بکا با بیکا، دیارە زۆر و کەمی نوێژ بە پی سوننەتەکانە ئەگەر نا فەرزەکانی دیارن و زیاد و کەمیان تیدا نییه و فەرزە عەینن و لەسەر هەموو موسلمانیکێ بائع و عاقل پیویستە جێبەجێیان بکا. هەندی لە زانیان نووسیویانە که نوێژ دوانزە هەزار خەسڵەتی تیدا، بە کورتی ئەم دوانزە هەزار خەسڵەتی هیناووتە سەر دوانزە، باوەرم وایە ئەم خەسڵەتانە بەستراون بە دوانزە رۆکنی نوێژەوه: نییەت، الله اکبر، راپوستان، فاتیحە خویندن، رکوع، ئیعتیدال، دوو سوجدە، دانیشن لە بەینیاندا، تەحیيات، سەلهوات لەسەر حەزەرەت (د.خ)، سەلام دانەوه. بەلگە لەسەر ئەوهی که نوێژ چاکتر و گەورەترە لە جوهرەکانی تری خودا پەرستی چەند شتیکی:

یەکەم: فەرموودهی پیغەمبەر، دروودی خوای لی بی، که فەرموویەتی:

(أن الله لم يفرض شيئاً أفضل من التوحيد والصلاة، ولو كان شئ أفضل افتراضه) واتە: خوا پەرستیارییەکی لە نوێژ و خوا بەیهک زانین، چاکتری دانەناوه، ئەگەر شتیکی تر بووایە لەم دووانە گەورەتر ئەوهی فەرز دەکرد، لە راستیدا گەرەبی لەمە زیاتر نابی که خوا لە قورئاندا نوێژی لەگەل خوا بەیهک زانیندا داناه. هەرۆک بە موسا پیغەمبەریشی فەرموو (د.خ): «أُنِنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي» واتە: ئەی موسا! بەراستی هەر من خوام و ناوی خۆم ناوه «الله»، و هیچ کەس شایستەیی ئەوه نییه پەرستیاریی بو بکەن من نەبی، جا بەراستی و دلسۆزییەوه بمپەرستە و نوێژەکانت بە جی بهینه تا ناوم ببەیی و یادم بکەیی، واتە: نوێژکردن هەم ناو بردنی خوایە و هەم یادکرد نییەتی. بەکورتی

خوا بهیەك زانین و نوێژ كردن گه‌وره‌ترین خوداپه‌رستین: خوا بهیەك زانین گه‌وره‌ترین په‌رستیاریی ده‌روونی و بیروباوه‌رییه، نوێژکردن گه‌وره‌ترین په‌رستیارییه که به ئەندام بکری و، هه‌روه‌ك خوا بهیەك زانین لای ژوورووی باوه‌ر نوێژکردنیش که نیه‌ت و (الله‌اکبر) وتن و پاوه‌ستان و پ‌کوع و س‌جووده لای ژوورووی په‌رستیاریی به‌ده‌نییه... باسی جی‌به‌جی‌کردنی نوێژ له‌پاش ئەم‌ر کردن به په‌رستیاری له‌به‌ر گرینگی نوێژه‌که‌یه؛ واته: هه‌ر چه‌نده نوێژ یه‌ک‌یکه له خواپه‌رستییه‌کان. به‌لام تایبه‌تییه‌و وه‌کو خوداپه‌رستنیکى جیا وایه‌و، قه‌درو پایه‌ی له خوداپه‌رستییه‌کانی تر به‌رزتره..

دووه‌م: ئەوه‌یه که هه‌زرتی پی‌غه‌مبه‌ر (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «أول ما يحاسب عليه العبد الصلاة» واته: یه‌که‌م خواپه‌رستنێ، که له‌گه‌ڵ به‌نده‌دا خوا حیساب و کیتابی له‌سه‌ر ده‌کات، نوێژه، واته: ئەگه‌ر نوێژه‌کانی باش ده‌ریچن ئەوا ده‌بیته‌ هۆی میه‌ره‌بانى و په‌زامه‌ندیی خ‌وای گه‌وره، خ‌و ئەگه‌ر نوێژه‌کانی باش ده‌رنه‌چن ئەوا ده‌بیته‌ هۆی قار و س‌زای خوا، په‌نابه‌خوا.

سێیه‌م: ئەوه‌یه که نوێژ په‌رستیارییه‌که فریشته‌کان کردوویانه‌و ده‌یکه‌ن و، له‌و پ‌وژوه‌ه‌ دروست کراون ئەوه‌نده‌ی خوا مه‌یلی لی بی له وه‌ستاندان و خه‌ریکی ته‌سبیحاتن و هیچ کاتى له یادی خوا غافل نین.

چواره‌م: ئایه‌تی پیرۆزى «ولذکر الله اکبر» ده‌لیل له‌سه‌ر ئەوه‌ که نوێژ له په‌رستیارییه‌کانی تر گه‌وره‌تره‌و پایه‌دارتره؛ چونکه هه‌ندى له مفسره‌کان وتوویانه: مه‌به‌س له (ذکر الله) نوێژه.

پنجه‌م: ئەوه‌یه له‌و ئایه‌تانه‌دا که خوا مه‌دح و سه‌نای موس‌لمانانى باش ده‌کا، مه‌دحیان دووباره ده‌کاته‌وه جارێ به‌وه‌ی که نوێژ ده‌که‌ن و جارێ به‌وه‌ی که پارێزگاریی ئادابه‌ زاهیری و باتنییه‌کانی ده‌که‌ن. هه‌روه‌ها له سووره‌تی (مؤمنون) دا خ‌وای گه‌وره‌ تاریفی موس‌لمانان به نوێژ دووباره ده‌کاته‌وه، یه‌که‌م جار به‌وه‌ی که له کاتى نوێژدا له خ‌واترس و به‌ئه‌ده‌بن، دووه‌م جار به‌وه‌ی که پارێزگاریی نوێژه‌کانیان ده‌که‌ن و ده‌وامی له‌سه‌ر ده‌که‌ن.

هه‌روه‌ها له سووره‌تی (فتح) دا خ‌وای گه‌وره مه‌دحی یارانى پی‌غه‌مبه‌ر (د.خ) به‌وه ده‌کا که زۆر نوێژ ده‌که‌ن، ئەگه‌ر چی په‌رستیارییه‌کانی تریشیان هه‌ر زۆر کردووه ئەمه‌ش

پایه‌به‌ریزی نویتز دهگه‌یه‌نی؛ ئەوەتا فەرموویەتی: «تراهم رکعاً سجداً یبتغون فضلاً من الله و رضواناً» واتە: لەگەڵ ئەوەدا که زۆر نویتز دەکەن و رکوع و سجده دەبەن داوای زیاده میهره‌بانی و پەزنامه‌ندی له خودای گه‌وره و به‌خشنده ده‌کەن. باسکردنی رسته‌ی «یبتغون.. الآیة» له‌داوای وشه‌ی «رکعاً سجداً» ئەوه ده‌گه‌یه‌نی که نویتزکردنی زۆر ده‌بیتته هۆی میهره‌بانی و پەزنامه‌ندی خوا لی‌یان، هه‌روه‌ها ئیشاره‌یه بو ئەوه‌ی که خوا به‌لێنی پێ داوون به میهره‌بانی و پاداشدانه‌وه‌یان، ئەگه‌رنا له باسی ته‌عریفی ئەواندا به‌یانی ئەمه‌ی مه‌ده‌کرد. دهلل له‌سه‌ر راستی ئەم ئیشاره‌تانه ئەوه‌یه که له به‌ینی به‌نده‌ندی مه‌دحه‌که‌داو به‌ر له‌وه مه‌دحه‌که ته‌واو بکات ئەم رسته‌ی «یبتغون فضلاً من الله و رضواناً» ی هینا‌وته به‌ینه‌وه‌و، پاش ئەو رسته مه‌دحیکێ تریان ده‌کات و ده‌فه‌رموی: «سیماهم فی وجوههم من اثر السجود» هه‌روه‌ها له هینانی فی‌علی مضارعدا، که ده‌فه‌رموی: «تراهم رکعاً سجداً» ئیشاره‌یه که نویتزکردنه‌که‌یان زۆره‌و راست و بی‌خه‌وشه؛ چونکه له زمانی عه‌ره‌بیدا فی‌علی مضارع مه‌عنای تازه‌بوونه‌وه‌و به‌رده‌وامی کاره‌که ده‌گه‌یه‌نی.. هه‌روه‌ها وشه‌ی «تراهم» چ به‌مانا دیتن بی، وه‌کو لی‌رده‌ا دیارییه، چ به‌مانا زانین بیت، مانای ئەوه ده‌به‌خشێ که ئەوه کرده‌وه‌ی ئەوانه واقیعه‌و راسته‌و بی‌گومانه. له رسته‌ی «یبتغون فضلاً من الله و رضواناً» ئەوه‌ش ده‌رده‌که‌وی که نویتزکردن خزمه‌تکردن و نزیك بوونه‌وه‌یه له‌خوا، وه‌کو له پی‌غه‌مه‌به‌روه‌ (د.خ) ده‌گێرینه‌وه که فەرموویەتی: «الصلاة خدمة الله في الأرض». جا هه‌روه‌کو که‌سیک له‌سه‌ر ئەرزدا خزمه‌تی پاشایه‌ک بکا، ده‌یه‌وی به‌ شیوه‌یه‌ک خزمه‌ته‌که بکات که لای ئەو پاشایه له هه‌موو شت و شیوه‌یه‌ک مه‌رغووبتر بی، ده‌یه‌وی له‌م خزمه‌ته‌یشیدا به‌رده‌وام بی، نویتزکردنیش باشت‌ترین خزمه‌تی خوای مه‌زنه له‌سه‌ر ئەرزداو، ئەو نویتزکه‌ره دلسۆزانه‌ش ده‌یان‌ه‌وی هه‌میشه له سه‌ر ئەو نویتزه‌یان به‌رده‌وام بن و، هه‌موو کات به‌ دل و به‌ گیان له به‌رده‌می خوای میهره‌بانی خۆیاندا بن. دیاره نویتزیک که باشت‌ترین خزمه‌تی خوا بیت ده‌بی له‌گه‌ل له خواترسی و دلگه‌رمی و ئاگاداریی نویتزکه‌ره‌که‌دا بی. یه‌کی له پیاوه ئاینیه گه‌وره‌کان، که ناوبانگی (دارانی) بووه، فەرموویەتی: ئەگه‌ر «مخیرم» بکه‌ن له به‌ینی ئەوه‌دا که دوو رکات نویتز بکه‌م یا بچه‌مه‌به‌هشت دوو رکات نویتزه‌که ئیختیار ده‌که‌م؛ چونکه دوو رکاته نویتزه‌که داواکراوی خوای گه‌وره‌یه، به‌هه‌شت داخوازی نه‌فسه‌و، بی‌گومان به‌جیه‌ینانی ئەمری خوا ده‌خړیته پیش به‌جیه‌ینانی ئاره‌زووی نه‌فس. منیش ده‌لیم به‌لگه‌یه‌کی تر له‌سه‌ر ئەوه‌ی که نویتز چاک‌ترین خواپه‌رستییه ئەوه‌یه که هیچ په‌رستیارییه‌ک ئەوه‌نده‌ی

نویژ له قورئانی پیروژدا باس نهکراوه؛ چونکه نویژ له هشتاوسو جیگا له قورئانی پیروژدا باس کراوه، که چی پرستیارییهکانی تر بهو زورییه باس نهکراون.

شهم دلایل لهسهر گورهیی نویژ نهویه که له نیو ئهکرکانهکانی ئیسلامدا تهماشا دهکین چهکردن له ماوهی عومری مرودا یهکجار واجییه، زکات لهسهر ئهوانهیی نییانه واجیب نییه. رۆژ و سالی جاریکه، بهلام نویژ له ههموو شهو و رۆژیکی ژبانی مرودا پینج جار فوزه هتا لهو شهو و رۆژهدا ههگیز له خوی گوره بی ئاگا نهیی. ههروهها بهلگهیهکی تر بو گورهیی نویژ نهویه که هیچ پرستیارییهک نییه وهکو نویژ ههمیشهو له ههموو شوینیکدا له شار و له دیهات له کوچهری و له دانیشتییدا له ساغی له نهخوشیدا بیته دروشم و نیشانهی دهکرهوتنی ئیسلامییهت و یارمهتی نیوان خهک و یهکترناسین و چاویوشی لهیهک کردن و بی جیاوازیی له نیوان گوره و بچوک خادم و مهخدومدا.

ئهگهر بانگدان و نویژکردن و جهماعهت نهبوایه دروشم و نیشانهی ئیسلامهتی بهم جوړه دهرنهدهکوت. بیجگه لهمانه ههموو نویژکردن گهلی قازانجی تهنروستی و کووله لایهتی و فام وهرگرتنی دهرس و تهمی و تهربییهی تیدایه. ههروهها هیچ پرستیارییهک نییه به شیوهی (فهزیهت) ئهمر کرابی بهردهوام لهسهر کردنی بیجگه نویژ. هیچ جوړه پرستیارییهک نهوهندهی نویژ نهوهکانی زور نییه؛ نویژ سی جوړی ههیه: نویژی کاتی لهمال بوون. نویژی کاتی سهفه. نویژی قهسر. نویژی جهمع. نویژی کاتی ئاسایش. نویژی ترس و بیم. نویژی جهژن. نویژی رۆژگیران. نویژی نویژی باران بارین. نویژی مردوو. نویژی فهرز. نویژی سونهت. نویژی سونهتی موئهککهده. نویژی سونهتی غیر موئهککهده. نویژی شهو. نویژی وهر. نویژی دهستنوویژ. نویژی ئیستیخاره. نویژی رهوابوونی حاجهت و پیویستی. نویژی چون بو سهفه. نویژی له سهفه هاتنهوه. نویژی ئیشراق. نویژی چیشهنگا و. نویژی ئهوایین. نویژی تهراویح له مانگی رهمهزاند. نویژی دیاریی مزگهوت. نویژی (صلاة التسبیح). نویژی تهوافی (بیت الله). نویژی جهماعهت. نویژی جومعهو غیری ئهمانهش که له کتیبه ئاینییهکاندا باس کراون...

ئهمهش بهلگهیه لهسهرئوهی که نویژ له ههموو عیادهتی خیرو بهرهکتهی زورتروه، ئهو پیغهمبهره که خوا ناردوویهتی بو سهر جن و ئینس، واته: پهری وئادهمیزادو، کردوویهتی بههوی رحمهت و میهرهسانی بو جیهان، ئهم نویژهی هیناوه بو مان که بیته

مایه‌ی سهرکه‌وتن و به‌ختیاری و پرزگاریمان له نازاری پوژی قیامت. خوسای گه‌وره به میهره‌بانینی خوئی له‌باتی ئی‌مه جه‌زای بداته‌وه به‌و جه‌زایه که شایانی پایه‌ی ئیحسانی خوئی و فه‌زل و پایه‌ی پیغه‌مبهره (د.خ). که‌وابی پیویسته ئی‌مه به دل و به گیان ئهم ته‌علیماته‌ی ئهو وه‌ریگرین و په‌فتاری پی بکه‌ین. بیگومان ئهو که‌سه‌ی که له سهر ئهم ریپازه نه‌پوا، خوئی زیان له خوئی دها؛ چونکه نه‌کردنی ئهم عیباده‌ته یا کردنی به بی به‌جی‌هینانی ئاداب و مهرج و روکنه‌کانی ده‌بیته مایه‌ی سزاو نازاری پوژی قیامت و نائومی‌دبون له پایه و مایه‌یه که ده‌ستی موسلماننی گوپ‌رایه‌ل ده‌که‌وی.

هه‌روه‌ها به‌لگه‌یه‌کی تر هه‌یه که ده‌لاله‌ت له گه‌وره‌یی نوپژ ده‌کات ئه‌ویش ئه‌ویه نوپژ پرپه‌تی له نکری خوداو هه‌موو ئادابه‌کانی مایه‌ی زیکرو یادی خوان: «تکبیر» که وتنی (الله اکبر) ه به‌یانی گه‌وره‌یی خواجه و ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که خوا له هه‌موو گه‌وره‌یه گه‌وره‌تره. (پاوه‌ستان) به‌رامبه‌ر به قبیله پاوه‌ستانیکه بو په‌رستنی خودایه. (فاتحه خویندن) مه‌دح و سه‌نای خواجه و پارانه‌ویه له باره‌گای خوا. (پکوع و سجوشکردنی مه‌دح و پیا‌ه‌ل‌دان بو یه‌زدانی گه‌وره‌و، سلاو‌کردنه له پیغه‌مبه‌ری خوا، سلاو‌کردنه له‌و که‌سانه‌ی که بو په‌زای خوا هه‌ول دده‌ن و ئی‌قرار کردنه به‌تاق و ته‌نیایی خوا، دان نانه به پیغه‌مبه‌رایه‌تی حه‌زرتی محمه‌د مسته‌فا (د.خ).

هه‌موو ئه‌مانه چ گوفتار و چ په‌فتار دینه‌وه بو سهر زیکرو یادی خواجه گه‌وره؛ که‌وا بو نوپژکردن زیکری خواجه بو‌یه هه‌ندی له موفه‌سیرین مه‌عنای «ولذکر الله اکبر» یان به نوپژ لی داوه‌ته‌وه و فه‌رموویانه: یانی نوپژ بو خودا گه‌وره‌تره له هه‌موو تاعه‌تیکی به‌ده‌نی. هه‌روه‌ها پیویسته بزائن که له په‌رستیاریه ناواجبه‌کانیشدا خواجه گه‌وره فه‌رمانی داوه به به‌رده‌وامبون له سهر یادی خوا، له چه‌ند ئایه‌تدا ئهم ئه‌مره‌ی دووباره کردووته‌وه، واته: بزائن زیکری خوا له هه‌موو شتی گه‌وره‌تره، به‌رامبه‌ری زیکر، غافل بوونه له خوا که له هه‌موو حالیکی ئینسان ناشیرینتره، وه‌کو خاوه‌نی «گولشه‌نی ران» فه‌رموویه‌تی:

هران کس غافل از حق يك زمان است
در آن دم کافراست اما نهان است
مگر آن غافلی پیوسته گردد
در اسلام بروی بسته گردد

به كوردی واته:

ههرسی تاوی له خوا غافل بی
لهو کاتا نابی دینی کامل بی
کاتی که غهفلت دامه زرا له دل
ئیسلام لهو دلا ناگری مه نزل

نوێژ که گه وره ترین فهرزهکانی به دهنه خوی گه وره سنور و ئەندازهیهکی بو داناو، به لام ئەندازو سنووری بو زیکر دانه ناوه و عوزری بو ته رککردنی برپار نه داوه، به لکو فهرمانی داوه به دهوامکردن له سهری له هه موو حالیکدا. خوی گه وره به یانی هوشیاری بهو که سانه کردوه که له سهه زیکری خوا به رده وامن و فهرمویه تی: «أَن فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ، الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقَعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ...». له راستیدا مروّف له هیچ کاتی کدا له یه کیك لهم حاله تانه ده رناچی، واته: یا راوه ستاوه یا دانیشتوووه یا راکشاوه...

حه دیسیکی تر که به لگه یه له سهه رته وهی نوێژ گه وره ترین په رستیارییه ئەوه یه که پیغه مبه ر(د.خ) فهرمویه تی: «الصلاة عماد الدين والايمان» واته: نوێژکردن بناخه و کۆله که ی په رستیاری و باوه ره، که واته نوێژکردن له په رستیارییهکانی تر گه وره تره و، نوێژکردن به لگه و نیشانه ی باوه ره له دلی مروّفدا، چونکه باوه ر شتیکی په نامه کییه و، پیویسته شتیکی هه بی که بیته نیشانه ی و، باشترین نیشانه ی باوه ر دهوامکردنه له سهه ر نوێژ.

شیخ په حمه تی خوی لی بی، لهم شوینه دا له سهه ر شیوه ی ئەولیا ی خاوه ن شهوود و کشووفات ده فه رمووی: دهلیل له سهه ر گه وره یی نوێژ ئەوه یه که نوێژ په رستیارییه هه موو په رستیاریکی تیدایه؛ بو نمونه: له نوێژدا راوه ستان هه یه و راوه ستان عیباده تی گیا و داره. نوێژکردن روو له قیبله کردنی تیدایه و، ئەم حاله حالی که ژ و کیوه؛ چونکه کیوهکان روویان له قیبله یه و، مروی زیرهک به شیوه ی کیوهکاندا قیبله ده دۆزیته وه. هه روه ها نوێژ زیکری خوییه و، هه موو گیا و داریکی ته ر زیکری خوا دهکا، به دهلیلی ئەوه ی که حه زه رت (د.خ) لقه خورمایهکی ته ری له سهه ر قه بری مردوویهکی ئەهلی سزا داچه قاند که له بهر زیکری ئەو لقه ته ره سزای ئەو مروّفه سووک ببی. نوێژ رکووعی تیدایه، رکووع

په‌رستياړی فریشته‌ی ئاسمانی دوومه که له‌وکاته‌وه دروست کراون وان له پکوو‌عدا. نویژ سو‌جده‌ی تیدا‌یه که سو‌جده په‌رستياړی فریشته‌ی ئاسمانی سییه‌مه: ریوا‌یه‌ت کراوه که‌ه‌زرت (د.خ) فه‌رمو‌یه‌تی : کاتی گه‌یشتمه ئاسمانی سییه‌م و چهن‌د ریز فریشته‌م چا‌و‌پی که‌وت که له سو‌جده‌دا و بوون، له (جبریل) م‌پرسی: ئه‌مانه چین ، وتی: ئه‌مانه فریشته‌ن و په‌رستياړی ئه‌م فریشته‌نه سو‌جده‌یه بو‌خوا له‌و پوژوه دروست کراون په‌رستياړیان ئه‌مه‌یه، هه‌مو‌یان له‌حالی ترس له‌خو‌دان هه‌تا پوژوی قیامت: هن‌ده‌کم دا‌وا بکه‌ی له‌خوا ئه‌م جوړه عیبا‌ده‌ته بدا به تو‌و به ئوممه‌تی تو، جا‌ه‌زرتی جبریل فه‌رمو‌ی: یا ره‌سو‌و‌للا سلا‌ویان لی بکه، هن‌زرت ده‌فه‌رمو‌ی: سه‌لام لی کردن ئه‌وانی‌ش وه‌لامی سه‌لامه‌که‌یان دامه‌وه‌و له‌گه‌ل سو‌جده‌که‌ی خو‌یاندان تی هه‌لچو‌ونه‌وه. نویژ دانیشتن و ئارامگرتنی تیدا‌یه‌و دانیشتن و ئارامگرتن عیبا‌ده‌تی هه‌ر شتیکه له‌جیهاندان که دامه‌زرا‌و و ئارامه، هه‌روه‌ها عیبا‌ده‌تی فریشته‌ی ئاسمانی چواره‌م ئه‌ویه که له‌سه‌ر ئه‌ژنو دامه‌زراون و خه‌ریکی په‌رستياړی خو‌ای مه‌زنن. له‌سه‌ر ئیشاره‌تی هن‌زرتی جبریل پیغه‌مبه‌ر (د.خ) دا‌وای له‌یه‌زدان کرد ئه‌م جوړه عیبا‌ده‌ته‌ش بدا به ئوممه‌تی ئه‌و. جا که له‌شه‌وی می‌عراجدا خو‌ای گه‌وره نویژی له‌سه‌ر هن‌زرت و ئوممه‌ته‌که‌ی فه‌رزکرد، له‌و نویژده‌ا راه‌ستان و پشت چه‌ماندنه‌وه‌و نا‌و‌چا‌وان له‌سه‌ر عه‌رز دانان و ئارامگرتن و پی‌شکه‌شکردنی سو‌پاس و ستایشی بو‌زاتی خو‌ی دامه‌زرا‌ند.

به‌لگه‌یه‌کی تر له‌سه‌ر گه‌وره‌یی نویژ ئه‌ویه که نویژ هه‌موو جوړه په‌رستياړیه‌کی تیدا‌یه ته‌نیا مال سهرف کردن نه‌بی؛ بو‌نمونه: زی‌کرو، ته‌ه‌لیله و ته‌کبیر و ته‌حمید و ته‌سبیح و ئیستیغفار و دوعا‌و شه‌هادت و ئیمان و خو‌یندنی قورئان و سه‌له‌واتدانی بو‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر (د.خ) تیدا‌یه..

له‌گه‌ل ئه‌مانه‌شدا خو‌اردن و خو‌اردنه‌وه‌و له‌زده‌تی تر که له‌پوژو‌ودا مه‌نع کراون له‌نویژیشدا مه‌نع کراون، زیاد له‌وانه‌ش له‌نویژدا قسه‌کردن یاساغ کراوه‌و که قسه‌کرا له‌نویژدا نویژه‌که به‌تال ده‌بیته‌وه، به‌لام قسه‌کردن پوژو‌وی پی به‌تال نابیته‌وه.

هه‌روه‌کو له‌حه‌جدا نیازی (بیت الله) هه‌یه له‌نویژیشدا نیازی به‌جیه‌نیانی عیبا‌ده‌ت و پرو له‌(بیت الله) کردن هه‌یه. له‌نویژدا جیهادی نه‌فس هه‌یه، واته: مرو‌ف به‌هو‌ی نویژکردنه‌وه مه‌نعی نه‌فسی خو‌ی ده‌کا له‌وه‌ی هن‌زی لی ده‌کات، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر نویژه‌که ته‌وا‌و بی و به‌ترس و خشو‌عه‌وه‌بی، خه‌یال کردنه‌وه‌ی بی سو‌ودیش مه‌منو‌وعه،

پيويسته مروقي نويژكهر به هموو هيژو هستيه وه پرو له خوي خوي بكات.. تهنانهت (صلاة الاشراف) ياني: نويژي پاش هتاوکه وتن به مارجي نادابه کهي باش جيبه جي بکري به (حه ج) دانراوه، واته: خيري حه جيکي سوننه تي ههيه.

زاناكان: ته شبيهي مروقي نويژكهر يان به دره ختيکي خاوهن بهر کردوه و ئينساني بي تاعهت به داري بي بهر و مروقي به دره فتارو تاوانبار يان به داري درکاوي وهك داري درکهزي و تووترک ته شبيه کردوه. جا ههروه کو داري خاوهن بهر له دنيا دا به پريزه ناسووتينري و، ههنديکي تريس که ئاگري بهدي باش ناسوتي، مهگر له گهل داري وشکدا.. ئاوهها له قيامه تيشدا مروقي نويژكهر به ئاگري دوزهخ ناسوتي، واته خوي گهوره له بهر پيروزي نويژه کهي ناسووتيني، به لام ههروه کو داري بي بهر و خاوهن درک زو ئاگري تي دهچي و، خه لکي ده ياننين به ئاگروه، له قيامه تيشدا مروقي بي گوي و بي پرستياري و به دره فتارو تاوانبار خوي گهوره ده يانسووتيني.

ئهم جوړه شتانه بو ئه وه ده شين مروق پهنديان لي وهر بگري و بيرکردنه وه لييان زور به سووده.

ئيمامي غه زالي (عليه الرحمة) له ليکدانه وهي فهرمووده کهي پيغه مبهردا «الصلاة عماد الدين» فهرموويه تي: هوئي ئه مه ئه وهيه نويژ مايه ي فهرمان به ري دل بو خوا پارانه وهيه له بهرده مي باره گاي خوادا، ههروهها نويژ تيکه ليووني گيانه له گهل نووري خوادا مل که چکردن و سهردانه واندن و سهر له خاکدان و راوه ستانه له بهر هه يبهت و گه وره يبي خوا. نويژ پرستياري به که له سهر هه موو جوړه ئينسان يکي موسلمان فهرز کراوه، فهرقي گهروه بچووکي تي دا نييه؛ که و ابو خزمه تي وه هابي پيويسته به دل و به تيکوشان بکري بو خوي گهوره، بو يه ده بيته کو له کهي ئاين.

ئاينداره هوشياره زاناكان فهرموويانه: نويژ ئه مانه ته له لاي ئينسان، نويژ خزمه ته بو خوا، نويژ په رده ي ئاينه، واته: په رده ي قه در و حورمه تي ئه هلي دينه، نويژ هوئي چوونه به هه شته، نويژ په رده ي به که مروق له ئاگري دوزهخ ده پاريزي، نويژ کو له کهي ئاينه.

ده ليليکي تر له سهر گه وره يبي نويژ ئه وهيه که حه زره ت (د.خ) فهرموويه تي «الصلاة نور المؤمن» واته: نويژ نووره بو موسلمان. ئهم فهرمووده به موژده به به ئوممه تي پيغه مبهردا (د.خ) که نويژ له جيهاندا ده بيته هوئي نووري ناوچاوي موسلمان و، سيمايان جوان

دهكا. ئەوانەى كە نوپژ ناكەن ناوچاويان تاريك و بى نووره. ههروهها نوپژ نوورى دل و دهروونى موسلمانەو، ههركەس بە ترس و يقارهوه نوپژ بكا خواى مەزن دلى نوورانى و سینهى گوشاد دهكا بهجورئ خوئ بهخوئ دهزانئ. ههروهها نوپژ دهبيتە نور بو قهبرى مروئ موسلمان. له پيغه مبهروهوه دهگيرنهوه (د.خ) كه فرموويهتى: له شهوى تاريكدا دوو ركات نوپژ بكن بو چاركردنى تاريكى قهبر. ههروهها فرموويهتى:

«صلاة الرجل نور في قلبه ، فمن شاء منكم فلينور قلبه» واته: نوپژى مروقى موسلمان نووره بو دل و دهروونى، جا ئەو كهسهى دهيهوئ، با دلى خوئ نوورانى بكا.. ديسان فرموويهتى: «الصلاه ميزان فمن اوفى أستوفي» واته: نوپژكردن تەرازوويه، يانى: ئەندازە بو تەواوكردن و بهجيهينانى دانراوهو، ههركەس ئەو ئەندازە تەواو بكات جهزاي باش و تەواوى خوئ وەردهگرئ. دياره تەواوكردن و ميزان راگرتنى نوپژ بهوه دهبئ كه مروف ههموو ئاداب و مهرج و پايهكانى بهتەواوى بهجئ بهينئ و لهكاتى نوپژهكيدا ئاگاي له مەعناى نوپژهكهى ببئ و بزائئ ئەو نوپژه بو كئ دهكات و، له كاتى نوپژ كردنهكيدا لهگهئ كيدا قسه دهكات؟ بهلئ ئەگەر بهم شيوه نوپژى كرد ئەوه جهزاو پاداشتى چاكه به ئارەزووى خوئ وەردهگرئ، ئەگينا نوپژهكهى كه م و كورت و ناتەواو دهبئ. ريوايەت كراوه ئەو فریشتانەى كه كردهوى مروف دهنوسن، له پاش لیبوونهوى مروقهكه نوپژهكهى، له يهكتر دهپرسن: ئەم نوپژه چەندىكى كه م بوو نيوه يا سييهك يا چواريهك يا زياتر يا كهتر؟.. جا ئەوهى كه به بئ خشوع و بهبئ چاودپرى كردبئتى حسيبى ناكەن و پاداشتى لهسەر نانووسن.

له راستيدا (خشوع) واته: ترسى دل له خواو ئارامىي ئەندامهكان و بيركردنهوه له مەعناى نوپژهكه، گرنگترين سوننهتهكانى نوپژ، تەنانەت هەندئ له زانايانى ئاين ئەم خشوعەيان به واجيب داناهوه فرموويانە: به هوى تهركى خشوعهوه نوپژكه ر گوناھكار و تاوانبار دهبئ؛ بوپه پيوسته مروقى نوپژكه ر ئەم پايه بهرزو ئەم مايه بهنرخهى نوپژ چاودپرى بكات و بههوى بيركردنهوه له مەعناى نوپژهكه ئەو خشوعه جيپهجي بكا. خو ئەگەر مەعناكهى نەزانى ئەوا دەتوانئ به ماوهيهكى كه م به كورتى له مەعناى نوپژهكه ئاگادار ببئ و لای زانايهكى ئاينى فيرى ببئ. ههروهها له مروقى موسلمان داواى ئەوه دهكرئ باوهرى وابئ كه ههموو كردهوهكانى نوپژ، هك راوهستان و ركوع و ههلسانهوهو وهستان و سوجهكان و دانيشتنى نيوانيان ، ههموويان به ئەمرى

خوای گهره ن و له بهر په زامه ندیی ئه و جیبه جی ده کرین، واته: خوا حازره و ناگای له و په رستیا ریبه هه یه. بیگومان بهم خشوعه ترس له خوا و گهره یی خوا ده که ویته ناو دلپه وه و دهر و ناوی مروّف به ته دهب ده بی.

له پیغه مبه ره وه (د.خ) ده گپړنه وه که فهرموویه تی: کاتی که بانگدر بانگ دهاو ده لی: «الله اکبر، الله اکبر» خوا ده فهرموئی: ئه م به نده یه م راست ده کات و من له هه موو که سی گهره تر م. که وتی «أشهد أن لا اله الا الله» خوا ده فهرموئی: راست ده لی: که س نییه عیبادت کردن بوی په وایی من نه بی. که وتی: «أشهد أن محمدا رسول الله» خوا ده فهرموئی: راست ده لی: من محمه دی عهره بیم کردووه به پیغه مبه ری خوّم و نار دوومه بو سهر جن و ئینس تا ئیمانی پی بینن. که وتی: «حي على الصلاة» خوا ده فهرموئی: ئه م بانگدرنی خه لکه بو نویژ له سهر فرمانی منه. که وتی: «حي على الفلاح» یانی: بین بو سهر نویژ که هوی رزگاریی ئیوه یه له سزای خوای گهره و هوی گه یشتنتانه به به ختیا ری، خوا ده فهرموئی: ئه م بانگ کردنه ییش به فرمانی منه، هاتن بو نویژ هاتنه بو عیباده تیک که هوی رزگارییه له سزاو گه یشتنه به پاداشتی چاک.

جا مروّقی تیگه یشتوو له م ریوا یه ته موژده یه کی گهره وهرده گری و به لینی راست له خوا وهرده گری که ههر که س نویژ بکات و به قسه ی بانگدر بکا و، پروا بو مزگه وت و نویژ که ی بکات ئه وه له سزای خوا رزگار ده بیّت و ده گاته به ختیا ری پوژنی قیامت، چونکه خوا فهرموویه تی: «إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِعَادَ» [له بهر ئه مانه یه حه زره ت (د.خ) فهرموویه تی: «الصلاة خير موضوع» واته: نویژ چاکترین شتی که که خوا برپا ری داوه.

بناغه ی ئه مانه هه مووی ئه وه یه که خوای گهره جن و ئینس، په ری و ئاده میزادی بو ناسین و عیباده تی خوئی دروست کردووه و پیویسته مروّف هه میسه ناگای له دل و دهر وونی خوئی بی و له یادی خوا غافل نه بی و مه یدان نه وا دلی بییته شوینی بی ری په ریشان و شتی بی سوود، به تاییه تی له کاتی نویژ کردندا و، ههر شتی بیجگه یادی خوا بی به دلیدا ده فی بکا و دووری بخاته وه له خوئی و ناگای له مه عنای ئه و که لیمه و پرستانه بی که ده یان خوینی ته وه، هه میسه و ابزانی خوای گهره له پیش چا ویدایه و ده بیینی. هه روه ها له سهر ئه م وه زعه پایه دار بی تا ده بیته مال و ده بیته خووی جیگرتوو له دلیدا.

ئهی برادران! خوای گهره گه لی پیی خو شه به نده کانی هه میسه له یادی ئه ودا بن و زیگری کردووه به چند جوړو بو هه ر حالیک جوړه زیگریکی داناوه؛ هه تا مروّف مات و

خه مېبار نه بې و له يادې خواي گه وره ماندوو نه بې، هه روه ها له ناو نوږژدا له سهر مونا سبه چه ند جوړ زيکړي داناوه؛ نه وه ته له پراوه ستاندا سوور هتي فاتحه ي داناوه که ستايش و سوياسه بو خوا و پارانه و هيه له خوا و، داواي ره نومايي و شاره زا کر دنه بو ريگه ي راست، «بلا تشبيه» وهکو نه و خزمه تکاره نيازمه ندانه که له بهرام بهري گه وره ي خوږياندا راده وهستن و، گه لي خزمهت و بچو کي خوږيان له گه ل ستايشي گه وره که يان عه رز ده کن و له پاش نه وه نيازي دلې خوږيان دهرده برن. هه روه ها له کاتي رکوعدا که مه قامي ته عزمه «سبحان ربي العظيم» ده خوږين و، له کاتي به رزبوونه وه له رکوعدا راده وهستن، دووباره ستايش عه رزده کن، له سوجه دا که نه و په ري پايه ي خو به بچووک زانينه و جيگه ي دان نانه به به رزي خواي گه وره داو نزمي پايه ي بنده ي خوا «سبحان ربي الأعلی و بحمده» برپار دراوه.

پيوسته نه وه ش بزنان: نه گه نوږژکه ر ئيمام بې، باش وايه له وه فزانه دا که بو کومهل به کاردين، وهکو «نعبد» و «نستعين» و «اهدنا» له گه ل خوږدا باقي مه ئومومه کانيشي له دلدا بې هه تا نه و خيرو پيروزيه و نه و نيازمه ندييه له وانه دا دهرده که وي هه موو لايه کيان بگريته وه. خو نه گه ر مه ئوموم بو، نوږژکه ش جهه ري بو وهکو نوږژي سبه يني و دوو رکاتي پيشووي مه غريب و دوو رکاتي پيشووي نوږژي عيشا، له و کاته دا ئيمام ده لي «بسم الله الرحمن الرحيم» مه ئوموم به دل نه که به زبان له خوا داوا بکا که به پيروزي ناوي (رحمن و رحيم) ره حمي پي بکا. هه روه ها له و کاته دا ئيمام ده لي «الحمد لله رب العالمين» به دل بلې خوايا ستايش بو تويه له سهر نيعمه ته کانت. خوايا له نازارو زحمه تي دنيا و قيامهت بمانپاريزه. له و کاته شدا که ده لي: «الرحمن الرحيم مالك يوم الدين» به دل بلې : خوايه له دنياو له قيامهتدا ره حمم پي بکه، نه ي نه و که سه ي که سه رداري روژي جه زاي.. هه روه ها له و کاته دا ئيمام ده لي: «اياك نعبد و اياك نستعين» به دل بلې: خوايا يارمه تيم بده بو نه وه ي بته ره ستم، يارمه تيم بده له سهر راستي و دل سوژي بو تو. له و کاته شدا ئيمام ده لي «أهدنا الصراط المستقيم» به دل بلې: خوايا له سهر نه و ريگايه ي که پيشانت داوم دامه زراوم بکه و به و شتانه م شاره زا بکه که تائيسته نه مزانيون. له دوايي سوور هتي فاتحه دا که ئيمام ده لي: «غير المغضوب عليهم ولا الضالين» به دل بلې: خوايا غه زه بم لي نه گري و له ريگه ي راست لام نه ده ي و گومراهم نه که ي، له گه ل داواي قه بوولي نه م نيازانه دا له فزي «آمين» به زو بيان بلې.

دەگىرپنەوھ لە «جىبىر» ھوھ (د.خ) دەگىرپنەوھ كە فەرموويەتى: رزگارىي موسلمان بە ھۆى چوار شتەوھىيە: نويزى بى غەفلەت، پۆژووى بى غەيبەت، دلى بى خەيال، پۆزىي حەلال . رپوويەت كراوھ كە يادى مردن دەبىتتە ھۆى نويزى لاي خوا قەبوولكراو؛ واتە: لەپىش نىيەت ھىنانى نويز و ابزانە كە تۆ دەمرىت و لە بەردەمى خواى ھەردوو جىھاندا رادەوھەستى و حىسابى كەردەوھت لەگەل دەكا، جا پاش ئەمە نىيەتى نويزەكە بەھىنە و «اللەاكبر» بلى، ئەگەرنا لە نيو نويزەكدا، بىجگە مەعنای سوورەتى فاتىحە و ئاگادارى لە حازرىيەتى خواى گەورە، بىر كەردنەوھ لە ھەر شتىكى تر مەكرووھە.

ئەبوو مەدىن كە پىاويكى گەورە بوو، فەرموويەتى: لاي زانايانى ئاين سابت بووھ كە لە نويزى مروقددا تەنيا ئەوھى بۆ حسيب دەكرى و پاداشتى ئەوھى بۆ دەنووسرى كە ئاگاي لىيەتى و لە دلپايەو، ھەر ئەندانزىيەكى دلى نويزكەرەكەى لى غافل بى ئەوھ خەسارەتەو بوى نانوسرى و وەك ئەوھ واھ ئەو نويزەى نەكردبى. لەسەر ئەم بناخەيە زانا ئاينىيەكان فەرموويانە: خىر و سەواىي نويزى مروقى كە بەتەنيا نويز بكا بەئەندانزى حوزوورى دل و ئاگادارىيەتى.

ھەندى لە زاناکان فەرموويانە: نويزى جەماعەتىش، ئەگەر جەماعەتەكە گەورە نەبى، ئەويش وەكو نويزى تەنيايە، واتە: پاداشتى ھەر كەس بەقەدەر ئاگادارىي دلى خويەتى. بەلام ئەگەر جەماعەتەكە گەورە بى، ئەوھ با نويزكەرەكە لە خويدا بى ئاگا بى، زيان بە پاداشتى نويزكەى ناگەيەنى و بەھۆى پىروزي جەماعەتەكەوھ خىرو سەواىي نويزكەى بەتەواوى بۆ دەنووسرى. بەلام زۆرىي زانايان لەسەر ئەوھن كە لە جەماعەتدا، گەورە بى يا بچووك خىرى ئەو جەماعەتەو پاداشتى زۆر بۆ ھەموويان دەنووسرى، غافل بن يا ھوشيار، ئەمەش لەبەر گەورەي پايەى جەماعەت، ئەمانە رپوويەتە پىشووھەكەيان تەئويل كەردووھ بە نويزى مروقىك كە بەتەنيا نويز بكا، ئەگىنا نويزى جەماعەت ھەمىشە پاداشتى ھەيە ئەم تەئويلە بۆچوونىكى جوانە؛ چونكە زاناکانى ئاين لە فەرموودەى حەزەرەتەوھ (د.خ) وا تى گەيشتون كە خواى مەزن بە ھۆى ئاگادارىي دلى تاقەكەسك لە نويزكەرەكان پاداشتى بۆ ھەموو نويزكەرەكان بەتەواوى دەنووسى و بەھۆى ئاگادارىي دلى ئەو تاقەكەسەوھ جەبرى بى ئاگايى نويزكەرەكان دەكاتەوھ كە ئەو تاقەكەسە برىتييە لە ئىمام.

موژدەى لەمە گەورەتر ئەوھىيە كە ھەندى لە زانا سألحەكانى پىشپان فەرموويانە:

پیمان گه‌یشتووه هر کاتئ جه‌ماعهت بؤ نویژ دابه‌سترا خوای گه‌وره بؤ دلئ ئیمام و مه‌ئموومه‌کان ده‌روانی، ئه‌گه‌ر ئیمام دل‌سوژ و هوشیار بوو ئه‌وا به‌ پیروزیی ئه‌وه‌وه له‌ هم‌موو مه‌ئموومه‌کان رازی ده‌بی . خو ئه‌گه‌ر ئیمام دلئ باش نه‌بوو، به‌لام هم‌موو مه‌ئموومه‌کان یا هه‌ندیکیان یا یه‌کیکیان دل‌یان باش بوو ئه‌وا خوای گه‌وره نویژی هم‌موویان ، ئیمام و مه‌ئمووم، قبول ده‌کات. به‌لام ئه‌گه‌ر هم‌موویان بی ئاگابوون، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئی: مادام من ئه‌مانه‌م بانگ کردووه بؤ مالئ خوّم و ئه‌وانیش به‌ ئومید و ته‌مای عه‌فوو په‌زامه‌ند من له‌ مالئ مندا ریزیان به‌ستووه وا بپیارم دا که له‌ هم‌موویان رازی بووم و نویژه‌که‌یانم قبول کرد.

براده‌رینه! ئه‌م میه‌ره‌بانئی خودایه بؤ ئه‌و که‌سانه‌یه که نویژ ده‌کن و ده‌رۆن بؤ مزگه‌وت و به‌کوّمه‌ل رووده‌که‌نه خودای گه‌وره .جا ئه‌و که‌سانه که نویژ ناکه‌ن و نارۆنه مزگه‌وت و له‌م خیر و به‌ره‌که‌ته بی به‌ش بوون ئه‌گه‌ر له‌ داخی ئه‌م نائومیدییه زاویان له‌ت له‌ت بی به‌دووری مه‌زانن و به‌ شتیکی راست و په‌وای ته‌ماشای بکه‌ن.

براده‌رینه! مرؤقی موسلمان ئه‌گه‌ر له‌ کاروباری شه‌رعه‌دا دوو په‌یوایه‌تی جیاوازی بیست، په‌یوسته لای ئیحتیات بگری؛ جا ئیمه‌ هه‌رچه‌ند ئیمان و باوه‌رمان به‌وه هه‌یه که ده‌رگای په‌حمه‌ت و میه‌ره‌بانئی خوا زۆر گوشاده، په‌یوسته په‌یوایه‌تی په‌شوومان له‌ به‌رچاو بی؛ واته: مادام جه‌ماعه‌ته‌که گه‌وره نه‌بی ئیعتیما له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌یه که نویژه‌که ده‌کات و هوشیاریی دلئ خوئی به‌ کاری دئی و ده‌بی پشت به‌و هوشیارییه به‌ستین؛ خوا خوئی فه‌رموویه‌تی: «وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى» النجم ۳۹ . شایانی باسه: من بؤ دیاریکردنی ژماره‌ی جه‌ماعه‌تی گه‌وره له‌ هیچ کتیبیکدا به‌لگه‌م ده‌س نه‌که‌وتووه، جا هه‌ر که‌س ده‌یزانی با داخلی ئه‌م مه‌کتوبه‌ی منی بکا، خوا جه‌زای بداته‌وه، به‌لام به‌قیاس له‌سه‌ر نویژی جومعه، که لای که‌می ژماره‌ی چل که‌سه، زاهیر وایه جه‌ماعه‌تی گه‌وره چل که‌سه‌و زیاتر.

ده‌گپ‌نه‌وه که‌ه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «نویژیکه نویژی که‌سی که‌ خوا حافیزی له‌ دنیا بکا و به‌جیی بیلی؛ یانی که‌سی که‌ په‌یوه‌ندیی نه‌مینی به‌دنیاوه، چون رووده‌کاته قیامه‌ت و رووده‌کاته خوا ده‌بی نویژکه‌ر وه‌ها رووی دلئ له‌ خوا بی و رووی له‌ قیامه‌ت بی.

ده‌گپ‌نه‌وه که‌ه‌زه‌تی عومه‌ر خوای لی رازی بی، نامه‌ی نووسی بؤ لای یه‌کی له‌

کاربه‌دهستانی فرمویی: گرنکترین ئیش و کاری تو به‌لای منهوه نویژه، ئاگاداری نویژی موسلمانان به. هەر که‌سی پارێزگاریی نویژی بکا، پارێزگاریی ئاینی خوئی ده‌کا. هەر که‌س نویژی له‌کیس دا پیویسته‌کانی تری سه‌رشانی زووتر له‌کیس ده‌دا.

بیگومان مه‌به‌ستی خه‌لیفه له‌م نامه ئه‌وه بووه که موسلمانان نویژ له‌کیس نه‌ده‌ن و له سه‌ره‌تای کاته‌وه بیکه‌ن و چاودییری جه‌ماعه‌ت بکه‌ن؛ هه‌تا دروشمی ئیسلام به‌رده‌وام بی، چونکه ئه‌گه‌ر موسلمان نویژی له‌کیس نه‌دا، کاروباره‌کانی تری ئاین باشتتر چاودییری ده‌کا و، هه‌ر که‌س گوئی به‌نویژ نه‌دا گوئی به‌ئه‌حکامی تریش نا‌دا.

پوخته‌ی قسه: نویژ راگرتن و نه‌فه‌وتاندنی دوور که‌وتنه‌وه‌یه له‌ گونا‌ه و تاوان و وه‌کو خوای گه‌وره له‌ قورئانی پیروژدا فرموویه‌تی: «أَنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ» العنکبوت ۴۵. واته: نویژ مروّف له‌ خراپه‌و کاری نار‌ه‌واو ناشایسته‌ دوور ده‌خاته‌وه.

ده‌گیڕنه‌وه که یه‌کیک هه‌بوو به‌شه‌وا نویژی ده‌کرد و له‌ پوژا دزی ده‌کرد، موسلمانئ سکا‌لای له‌ده‌ست ئه‌م کابرایه له‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا کرد، ئه‌ویش فرمویی: مادام نویژبکات نویژه‌که‌ی ده‌بیته‌ هوئی ئه‌وه که ته‌رکی دزی بکا.

له‌ حه‌دیسێکدا پیغه‌مه‌به‌ر (د.خ) فرموویه‌تی: به‌راستی پیاوی وا هه‌یه که به‌ساغی و دلسۆزی نویژ ده‌کا و، ئه‌وه‌نده دلی له‌سه‌ر نویژه‌که ئه‌ستووره که هه‌یچ شتی له‌و نویژه‌ی ناگیڕیته‌وه، دیاره که موسلمان گه‌یشته ئه‌م پایه‌یه ئه‌وا نویژه‌که‌ی له‌ هه‌رچی دارایی و ده‌سه‌لات و مال و مندال هه‌یه باشتتره بو ئه‌و.

برا خوشه‌ویسته‌کان! ئه‌وه‌نده که خوتان بو کوکردنه‌وه‌ی سامانی دنیا ماندوو ده‌که‌ن هه‌زاریه‌کیکی ئه‌وه بو به‌گوئیکردن و فره‌مانبه‌رداری خوای گه‌وره خوتان ماندوو بکه‌ن له‌هه‌موو ئه‌و سامانه که په‌یداتان کردوو چاکتره.

له‌ یه‌کی له‌ (تابعین) که ناوی (قتاده) بووه ده‌گیڕنه‌وه که وتویه: حه‌زه‌رتی دانیال پیغه‌مبه‌ر (علی نبینا وعلیه السلام) باسی ره‌وشت و کرده‌وه‌ی ئوممه‌تی پیغه‌مبه‌ری کردوووه فرموویه‌تی: نویژیکی وه‌ها ده‌که‌ن ئه‌گه‌ر قه‌ومی (نوح) (د.خ) ئه‌و نویژه‌یان بکردایه‌ نوقمی گه‌رداو نه‌ده‌بوون و، ئه‌گه‌ر قه‌ومی (عاد) بیانکردایه به‌ بای سه‌رسه‌ر نه‌ده‌فه‌وتان و، ئه‌گه‌ر قه‌ومی سه‌موود بیانکردایه به‌ هه‌وره‌ تریشقه به‌فه‌ته‌رات نه‌ده‌چوون، جا (قتاده) که ئه‌م فرمووده‌یه ده‌گیڕیته‌وه فرمویی: «علیکم بالصلاة فأنها

خلق المؤمنین» واته: دهخيلتان بم نوٲٲ به ته واوى و رپسايى به جى بهينن؛ به راستى نوٲٲ رپوشتى موسلمانانه.

فهرموده‌ى پيغه مبه‌ر: هه‌ر كه سيك نوٲٲٲكى راس‌ت به مهرج و ئادابه‌وه بكا ئه‌وه له‌و رٲٲده‌دا كه ئه‌و نوٲٲه‌ى تيا ده‌كا وا له‌و ذيممه‌ى خوادا، واته: خوداى گه‌وره به ميهره‌بانى ته‌ماشاي ئه‌و كه سه‌ ده‌كات، جا كه واته كارى مه‌كه‌ن كه له‌و ذيممه‌ى خواى گه‌وره‌ ده‌رچن واته: نوٲٲه‌كانتان له‌و كيس مه‌ده‌ن و ئاداب و مهرجه‌كانيان به ته‌واوى جيبه‌جى بكه‌ن تا قه‌رزدار نه‌بن؛ چونكه هه‌ر كه‌س قه‌رزدارى خوا بى له‌و ده‌ستى ده‌رناچى و ده‌يگرى و، له‌و ده‌وزه‌خدا ئازارى ده‌داو له‌و سيبه‌رى ميهره‌بانى خوادا ناميى.

له‌و فهرموده‌يه‌كى تر‌دا ده‌فه‌رموى:

«من نور بالفجر نور الله قلبه وقبره وقبل صلاته» واته: كه‌سى نوٲٲٲى سبه‌ينى بكات له‌و كاتيك‌ا كه رووناكيبى كه‌نارى ئاسمان ده‌رده‌كه‌وى – يانى له‌و سه‌ره‌تاي رٲٲه‌وه – ئه‌وه خواى گه‌وره نوٲٲه‌كه‌ى لى وهرده‌گرى و، له‌و دنيا‌دا دلى نوورانى ده‌كات و، له‌و پاش مردن‌يش قه‌بره‌كه‌ى بو رووناك ده‌كاتوه.

له‌و فهرموده‌يه‌كى تر‌دا ده‌فه‌رموى: هه‌ر كه‌سى حازرى نوٲٲٲى سبه‌ينى بى و له‌گه‌ل ئيمام‌دا له‌و جماعه‌ت‌دا به هه‌ردوو ركاته‌كه‌ى بگا، ئه‌وه وهك ئه‌وه‌يه كه نيوه‌ى شه‌وى زيندوو كر‌دبٲٲه‌وه و به‌و خوا په‌رستيبه‌وه خه‌ريك بووبى و نه‌نوستبى.

له‌و فهرموده‌يه‌كى تر‌دا فه‌رمويه‌تى: هه‌ر كه‌سى بيكا به عاده‌ت كه نوٲٲٲى سبه‌ينى هه‌مووى به جماعه‌ت بكا خواى گه‌وره له‌و مونا‌فقى و دوور‌پويى رزگارى ده‌كات و، له‌و ئاگرى دوزه‌خيش ده‌پاريزى.

هه‌روه‌ها هه‌ديسيكى تر ده‌فه‌رمووى: نوٲٲٲى ته‌واو رپوى شه‌يتان رپش ده‌كات، واته: ده‌بٲٲه‌ هوى كزكر‌دنى شه‌يتان و هيژدان به باوه‌رو ئاينى نوٲٲه‌كه‌ره‌كه.

له‌و هه‌ديسيكى تر‌دا ده‌فه‌رمووى: نوٲٲه‌گه‌وره‌ترين چه‌كه له‌و به‌رامبه‌رى شه‌يتان‌دا، واته: به نوٲٲه‌كر‌دنى راس‌ت و ره‌وان كوّمه‌له‌ى شه‌يتان ده‌شكى و پايبه‌ى دين به‌رز ده‌بٲٲه‌وه.

ده‌گيرنه‌وه: هه‌ر كه‌سى چووه ناو نوٲٲه‌وه خواى گه‌وره ده‌رگاي رپحمه‌تى خوى لى ده‌كاتوه، هه‌تا ئه‌و كه‌سه به‌ل هوشيار بٲٲ خوا رپوى له‌و كه‌سه وهرناگيرى، تا ئه‌و كه‌سه له‌و نوٲٲه‌كه‌ى رزگار ده‌بى، ياخو هه‌ر له‌و نوٲٲه‌كه‌يدا ده‌كه‌ويته خه‌يال‌تى رپو پووجه‌وه.

یه کیک له پایه کانی نوژ سوجدیه. له هدیسا هیه که ئاگری دۆزهخ هه موو شوینی له لشی مروی تاوانبار دهسووتینی شوینی سوجه نهبی له ناو چاوانیدا، که له بهر حورمه تی نیشانهی سوجه خوی گوره له ئاگری دۆزهخ دهپیاریزی».

له هدیسی قودسیدا هیه که خوی گوره فهرموویه تی: نوژم له بهینی خۆم و بهندهی خۆمدا بهش کردوو، بهندهی من هه رچی داوا بکا بۆی دهبی: کاتی که وتی: «الحمد لله رب العالمین» خوا به فریشته کانی دهفهرمووی ئه و بهندهی منه همدو سه نای منی کرد. که وتی: «الرحمان الرحیم» خوا دهفهرمووی: ئه و بهنده ستایشی منی کرد که وتی: «مالک یوم الدین» خودا دهفهرمویت: ئه و بهنده گوره ییی بۆ من داناو منی به گوره و خاوهن دهسه لات دانا. که وتی: «ایک نعبد وایک نستعین» خوا دهفهرمووی: ئه مهیش وا له بهینی من و بهنده مدا. کاتی که وتی: «اهدنا الصراط المستقیم».. تا دواپی نوژ که خوا دهفهرمویت: ئه و بهنده یه م داوای چی دهکا دهیده می، یانی بۆ پێگای راست شاره زاییی دهکهم و دهیخه مه سه ر پێگهی ئه و که سانه که ناز و نیعمه تم به سه ریاندا پزان دووه، ئه م به ندانه له وانه جیان که غه زه بم لی گرتوون و گومرا بوون و پێگای راستیان ون کردوو. ئه ی براینه! زۆر حه یفه که خوی گوره له گه ل مه لائیکه دا به جواب بی و باسی بهندهی خوی بکا، که چی بهندهش له و کاته دا دهروون و دلی خوی به خه یالاتی بی سووده وه خه ریک بکا.

ههروه ها له خویندنی (تحیات) دا که نوژ که ره ده لی: «السلام علیک ایها النبی ورحمة الله وبرکاته» ئه م چه ند رسته یه روویه روو قسه کردنه له گه ل هه زه رته ی ره سووللا دا (د.خ) و، شتیکی دیاره که روویه روو قسه کردن بی حوزووری قسه له گه ل کراو نابی و شتیکی بی سووده و حاشا که له نوژ دا شتی بی سوود بی: که و ابو ده بی مروی نوژ که ره بزانی که خوی گوره به توانای خوی ده توانی هیزی خو نواندن، خو پێشان دان به پیغه مبه ری خوی بدا به قه در یه که یه که ی ئه و ئوممه ته ی که نوژ ده که ن و سه لامی لی ده که ن هه تا هه زه رت به شیوه یه کی میسالی حازر بی و وه لامی سلاوه که بیان بداته وه. یا خوی گوره به توانای خوی رو حانییه تی هه زه رت (د.خ) ئاگادار ده کا و، سلاوی هه موو موسلمان ی ئوممه تی ده بیسی و وه لامی سلاوه که بیان ده داته وه. بیجگه له وه په نامه کییه کانی کاری خوی گوره و چۆنییه تی کاری له ئه رواحدا بۆ ئیمه مه علوم نابی، ئه وهنده پیویسته بزانی که عیباده تی (تحیات) و پێشکه شکردنی ستایش بۆ خودا و سه لام بۆ هه زه رته

محهمد (د.خ) هممو راستن و وهلامی سهلامهکانیش ههیه، ئیمه پئی بزانیان نا؟..

ئهی برادرینه! چهند فهرمودهیهکی چهزرت (د.خ) ریوایهت کراون که ههر کهس دهسنوئژ بگری و نوئژی بکا ئه و نوئژهی دهبیته کهفارهت بو ئه و گوناها نهی که له پاش نوئژی پيشوو ههتا ئه م نوئژه کردوویهتی به و مهرجهی که له گوناهاهی گهوره خوی پاراستبی، له بابتهی کهفارهتی ئه و گوناها نهی چهند هه دیس ههیه، تهنا نهت گهلی هه دیس ریوایهت کراوه که ههر کهس برپوا بو نوئژی جهماعهت، ههر ههنگاوی که دهینی به چاکهیهک ده نووسری بو و، پایهیهک بهرز دهبیته وه و کهفارهتی گوناها یکی هدری.

ریوایهت کراوه: گه ورهترینی موسلمانان له بابتهی پاداشتی نوئژه وه ئه و کهسهیه که ریگی له مزگه و ته وه دوورتر بی، ئه و موسلمان هه که له پاش ئه وه نوئژی فهززی کرد له مزگه و تدا ده مینیته وه چاوه ری دهکات نوئژیکی تر دابی و ئه و نوئژه ییش بکا ئه نجا له مزگه و ت هه رچی، له م هه دیسه پیرۆزه دا ده لیلیکی روناک ههیه له سه ر ئه جری زور بو ئه و کهسهی له دووره وه ده پروا بو نوئژ، یا بو ئه و کهسهی چاوه ری کردنی نوئژی دوا یی دهکا.

ههروهها له و هه دیسه دا ئه وه ههیه که ئه و نوئژ که ره له و سه ریشه وه که له مزگه و ته وه ده گه ریته وه له هه مو ههنگا و یکیدا خیر و سه وابی ههیه تا ده گاته وه مالی خوی.

له (ابو هریره) وه (ر.خ) ده گپرنه وه: له و کاته وه موسلمان رووده کاته مزگه و ت یهک فریشته خیر و هه سه ناتی بو ده نووسی و فریشته یهکی تر گوناها ی عه فو کراوی ده نووسی. خوا ده زانی ئه م جو ره گه وریی و پاداشه ته نیا بو مرو قیکی کردار چاک و دلسوزه، یاخو گشتیه بو هه مو موسلمانئ که بو نوئژ برپوات. ئه ی خو شه و یستان! هه ر چه ند له هه دیسا ههیه هه ر کهسهی ده یه وئ قسه له گه ل خوا دا بکا با قورئان بخوینی، به لام له گه ل ئه م گه وریی قورئانه دا ته ماشای ئه وه بکه ن که مادام یهکی نوئژ بکا دروست نییه کهس قورئان به دهنگی بهرز بخوینی تا نوئژ که ره که نوئژه که ی لی تیک نه چی. له مه وه ده ره که وئ. هه ره کو قورئان خویندن مونا جات و گفتو گو کردنه له گه ل خوا ی گه و ره دا، نوئژ کردنیش هه ر مونا جات و گفتو گو یه له گه لیدا و، ئه و مونا جاته که له گه ل نوئژ دا بی گه و ره تره له و مونا جاته که ته نیا به قورئان خویندن بی، بیجگه له وه ش له نوئژ ییشدا زیاتر له قورئان خویندنه که چه ند کرده وه یه کی په رستیار یانه هه یه وه کو را وه ستان و رکوع و سجو ودو شتی تریش. جا له به ره ئه مه یه که نوئژ فه زلی هه یه و گه و ره تره له قورئان خویندنی ته نیا.

دەگێردیتهوه که نوێژکەر سی پایهی ههیه: یهکهم له ئاسمانهوه رڤحمت دهباری، بهسهریدا. دووهم فریشته دهوهری لی ددهن له ئهرزوه تا ئاسمان. سێیهم ههر ئهم فریشتانه بانگی دهکن و دهلین: ئهی نوێژکەر ئهگەر بتزانیبایه لهگهڵ کیدا موناجات دهکهی ههڕگیز له نوێژکردن دهستبهردار نهدهبووی. وا دهردهکهوی ئهم جوړه گهورهیی و پاداشه بۆ که سیکه ئاداب و مهرجهکانی نوێژکه به تهواوی جیبهجی بکا و به حالهتی له خواترسی و دل وریایییهوه نوێژکهی بکا، بهجوړی که ئهو نوێژه له رڤفتارو کرداری خراب مهنعی بکا، چونکه حهزرت (د.خ) فرموویهتی: «من لم تنهه صلاته عن الفحشاء والمنکر فلا صلاة له» واته: کهسی که نوێژکهی مهنعی نهکا له ئیش و رڤفتاری ناپهواو ناشیرین، ئهوه نوێژی نییه، نوێژکهی وهک نهبووه، ههر دهلی نوێژی نهکردوه!

فرموودهی پیغهمبهره له حالهتهکانی بهندهی خوا هیچ حالهتیکی ئهوهنده جوان نییه که خوا بهندهی خۆی ببینی له نوێژدا که سهری لهسهه سوچهگا بی؛ لهو حال و کاتهدا له ههموو کاتهکانی تر له خوای گهورهوه نزیکتره.

فرموودهی پیغهمبهره: کللی دهرگای بهههشت نوێژهو ههموو شتی خولاسهیهکی ههیه، خولاسه و پوختهی ئیمان و باوهر به خوایش، نوێژه.

له یارانێ پیغهمبهرهوه دهگێرنهوه که نوێژ هۆی رهامهندی خوایه، هۆی خۆشهویستی لای فریشتهکانه، یاسا و رڤفتاری پیغهمبهرانه، بناغهی باوهرو ئیمان، هۆی قبول بوونی نزا و پارانوهیه، هۆی پیت و بهرکهتی رۆزی و ژبان، ئاسایشی لهشی ئینسانه، چهک و هۆی پارێزگارییه له دوژمنان، هۆی زویری و توورپهبوونی شهیتانه، تکاکاره له بهینی نوێژکهرو ئهو فریشتانهی که بهرپاسهیهوهن، تکاکاره له بهینی نوێژکه و فریشتهی مهرگدا، چرا و رووناکییه بۆی له گوڤدا، راپهخه بۆی له گوڤدا، وهلامدهرهوهی فریشتهی پرسپاری گوڤه، هاودهمی نوێژکهره ههتا رۆژی قیامهت. ههروهها له رۆژی قیامهتدا ئهو نوێژه دهبیته تاجی سهری و دهبیته سیبهه بهرپاسهیهوهو مهنعی گهرمای ئهو رۆژهی لی دهکات و دهبیته بهرگ و پۆشاک بۆ لهشی و به نوور و پووناکی له بهردهمیوهو، به پهرده له بهینی ئهو و ئاگری دۆزهخدا و، به شاهد و راهنومای خیر له بهردهم زاتی پاکێ یزدان و، دهبیته هۆی قورس بوونی تایی خیری تهرازووی کرداری. ههروهها دهبیته چرا بۆی لهسهه پردی رۆژی قیامهت که له زمانی کوردیدا پێی دهلین: «پردی سیرات» ههروهک دهبیته کللی بۆ دهرگای بهههشت، چونکه نوێژ تهسبیحات و ستایش و بهگهورهزانینی خوا و قورئان خویندنهو، نوێژی ئهوهل و هخت گهورهترین پهڕستیاریه.

جا ئەى برادەرىنە بزەنن ئەم ھەموو پايەو گەورەى نوژنە بۆ كەسكە لەگەل ئاداب و مەرجەكاندا و لەگەل لە خواترسى و ريز و دلسۆزىداو لەبەر خاترى خواى گەورە نوژنەكانى بكات.

لە(ابن القىم) ھو دەگىرنەو، كە يەكك بوو لە زانا ھەنبەلىيەكان، فەرموويەتى: نوژنە دەبىتە ھۆى ھىنانى رزق و رۆزى و دەبىتە ھۆى پاراستنى نىعمەت و لابردنى ئازار و زەحمەت و، پىت و پىرۆزى رادەكيشى بۆ خواوئەكەى و، دەبىتە ھۆى تەواوكردن و پەرورەردە كردن و پىگەياندننى دەرو ناوى نەفس. لە فەرموودەى پىغەمبەرە (د.خ) كە شىوھى نوژنەكردن وەكو ئەوھى كە يەكك جۆگەيەك ئاو لە بەردەم دەرگا كەيدا بپروا ھەموو رۆزى پىنج جار لەو جۆگەدا خۆى بشۆرى، واتە: ھەرەك ئەو ئاو چلك و پىسى بە لەشى مروقەكەو ھەيلى ھەرەھا نوژنەش رىگاي گوناھ و تاوانبارى لە مروقى نوژنەكەر دەگرى.

لە فەرموودەى پىغەمبەرە (د.خ): ھەر كەسى بەباشى دەستنوژنە بگرى و دوو ركات نوژنى پى بكا ئەو لە ھەموو گوناھى پيش ئەو نوژنە دەستنوژنەى چاوپوشى دەگرى، بەلام بەو مەرجەى كە لەو نوژنەدا بە ھىچ جۆرىك بىر لە غەيرى خوا نەكاتەو.

ھەرەھا رىوايەت كراو كە نوژنەكردن لە سەرەتاي كاتدا ھۆى رەزامەندىي خوايەو لە ناوەرەستى كاتدا ھۆى راکيشانى مېھرەبانىي خودايەو لە ئەنجاميشدا مايەى خۆشبوونە لە گوناھى ئەو نوژنە كەرە.

رىوايەت كراو كە رۆزى ھەزرتى پىغەمبەر (د.خ) بەلاى كۆمەلەك لە يارانى خويدا رابوردو فەرمووى: ئايا دەزانن خوداي ئىو چى دەفەرموى؟ ھەرزىان كرد: نەخىر، فەرمووى: خوا دەفەرموى: ھەر كەسى موبالائى نەكرد بە نوژنەكانى، واتە نەيكردن يا باش نەيكردن و ئادابەكەى بە چاكى رانەدەگرت و، لە ئەوھلى وەختدا بەجىي نەدەھىنان ئەو ھەدى لەسەر من نىيە: ئارەزووم كرد ئازارى دەدەم ئارەزووم كرد ھەفوى دەكەم، بەكورتى ئەو كەسە لە زىممەى مندا بەحورمەت تەماشاي ناكرى و لە نيوان لىبووردن و سزادايە، بەلام بەپىي ئەوھى كە خواى گەورە باسى ھەزاب و سزادانەكەى پيش خستووھ لە ھەزاب و سزاوھ نزيكترە. ھەزرتى عومەر(ر.خ) دەگىرپتەوھ: جارى يەكى لە پيش چاوى ھەزرتدا (د.خ) نوژنەكى كرد و زور موبالائى بە ئادابەكەى نەكرد، لەويدا ھەزرت (د.خ) فەرمووى: ئەم مروقە ئەگەر بەم ھالەو ھەمى ئەو لەسەر غەيرى مىللەتى محەمەد دەمرى.

ئەى براينه! بۆ يەككە ھەست و تىگەيشتنى ھەبى ئەم ئەندازە ھەرپەشەيە بەسە.

دەگىرنەو ھە جارى لە جاران ھاورييەكانى پىغەمبەر (د.خ) نويزيكيان كرد و ھەر لە شوينى خوياندا مانەو ھاوھو چاوپروانى نويزيكي تريان دەكرد، لەويدا ھەزرت (د.خ) ھەرمووى: خواى گەورە بەريزەو ھە سەيرى ئەم كارە دەكا و بە فريشەكان دەفەرموئى سەير بکەن ئەم موسلمانانە لەگەل ئارەزووى نەفس و گيروگرفتى دنيايشدا بەم جوړە خەريكى پەرسټيارين و، لەپاش نويزى وەختى چاوپروانى نويزى وەختيكي تر دەكەن.

مەعنای ئەمە وەھايە: ھەر كەسى ئەم جوړە بارەى بۆ پرى بکەوئى ئەو بەردەوام وا لە عيبادەدا تا مزگەوت بەجى ديلى و دەرواتەو بۆ مال. ھەر وەھا ئەو فريشەكانە كە مەئموورى ناو مزگەوتن و كردهوى ئەھلى مزگەوت دەنوسن و دوعاى خيرىيان بۆ دەكەن دەلین خوايا! ئەمانە عەفو و بکەو مېھربانينيان لەگەلدا بەكارينەو تەوبەيان لى قبول بکەو پەحمەتيان بەسەردا برژينە، بيگومان پەحمەتى خويان بەسەردا دەبارى. ديارە كەسى ئەمە ئيشى بى و ھەر لە دەرگای مزگەوت بدا لە ئەنجامدا دەرگای پەحمەتى خواى بۆ دەكریتەو ھەو دەچیتە نيو دائيرەى پەحمەتى خواى گەورە.

دەگىرنەو ھە نويز لە ئاينى ئيسلامدا وەكو سەر وایە بۆ مرو، واتە: ھەر وەكو مرو كە سەرى نەما نامينى يەكى نويز نەكات ئيسلاميهتى نامينى. جا لەبەر ئەمەيە كە ھەزرتى عومەر و ھەزرتى عەلى، خويان لى رازى بى، ھەرموويانە: تەركى نويز كوفرە، يا ئيمام ئەحمەدى كورپى ھەنەل، كە يەككە لە ئيمامانى موجتەھيدين، لەسەر ئەو بېرەيە كە تەركى نويز كوفرە. جا مادام كە نويز سەرى ئيسلام بى ئەو لەگەل ھەديسى «الصلاة خير موضوع» باش تەواو دەبى و پىك دەكەوئى.

رېوايەت كراو ھە عەبدوللای كورپى عومەر ھەو، خويان لى رازى بى، كە يەكى ھات بۆ خزمەتى پىغەمبەر (د.خ) و عەرزى كرد: چ عيبادەتى ھەيە لە ھەموو عيبادەتەكان گەورەتر بى؟ ئەويش ھەرمووى: نويز. تا سى جار ئەم پرسيارو وەلامە لە نيوانياندا رابوورد، واتە: يەككە مادام دەوامى كرد لەسەر نويز خوا تەوفيقى دەدا لەسەر جيەجى كردنى ئادابەكانى ترى ئيسلام.

رېوايەت كراو: «خصلتان اذا كانتا في عبد كان سائر عمله تبعاً لهما حسن الصلاة وصدق الحديث» واتە: دوو پەوشت ھەن لە ھەر كەسيكدا ببن كردهو ھەو پەوشتە چاكەكانى تر بە دواياندا دين: يەكەم نويز، دووھم راستگوئى.

ههروهها له فهرموودهی پیغهمبهدا ههیه که خوای گهوره شوانیکی خوش دهوی که بهلای حیوانهکانیهوهیه له شاخیکدا که کاتی نوپژ هات بانگ دها و نوپژهکهی جیبهجی دهکا، خوای گهوره به فریشتهکانی دهفهرموئ: تهماشاکهن ئه و بهندهی منه لهگهل ئه ودها که ههژارهو شوانه له کاتی نوپژدا بانگی دا و نوپژی کرد له بهر رهزاو خوشنوودی من، ناگاداربن وا له گوناهاکانی عهفووم کرد و دهیخهه بهههشتهوه.

جاری یهکی له هاورییهکانی پیغهمبهر حهقیکی لهسهر حهزرت ههبوو(د.خ)، پیی فهرموو: سهبر بکه تا تالانی کافران دپت ئهوسا خوت چیت ویست وهری بگره، ئهویش عهرزی کرد: یا رهسووللا ئههه لهلای تووه قیমেتی نییه، من پایهی قیامهت دهوی، حهزرت فهرمووی: مادام وایه یارمهتیم بده به سوجه بردن بو خوای گهوره: تا بههوی ئه و سوجدانهوه ماوهی ئهوهم بیی که تکات بو بکهه له رپژی قیامهتدا. ئهی برادهره خو شهویستهکان! ئهگهر شتی بو بووایه له نوپژ چاکتر و بهنرختر بووایه حهزرت (د.خ) ئهمری به کردنی ئه و شته دهکرد، مادام ههر ئهمری به سوجه کردو، سوجهدهش له نوپژدایه، ئهوه معنای وایه که نوپژ له ههموو پهستیارییهک بهرزتره: بویه دهبیته هوی شهفاعهتی حهزرتی پیغهمبهر (د.خ).

یهکی له یارانی حهزرت (د.خ) رهبیعه ناو، دهلی: ئاوی دهستنویژم هینا بو حهزرت (د.خ) که دهستنویژ بگری، لهو دهمهدها فهرمووی ئهی رهبیعه چی داوا دهکهی داوای بکهی، منیش عهرزم کرد: یا رهسووللا! خوشنوودی خوام دهوی له رپژی قیامهتدا، ئهویش فهرمووی: مادام وایه یارمهتیم بده به سوجهی زور، واته: نوپژ بکه ههتا ژمارهی سوجهت بو خوا زور بی و بیته هوی ئهوه که ماوهی تکای من بو تو زور بی.

له ههدیسکی تردا دهفهرمووی ههر کهسی دهستنویژیکی باش بگری و به ئاداب و ئههکانهوه نوپژیک بکاو رکوع و سوجهدهکهی تهواوی، ئه و نوپژهی دهبیته پارچه ههوریک بهراسهریهوه دهلی خوا بتپاریزی وهک منت پاراست، جا دهراگی ئاسمانهکان لهسهر نوپژی ئه و کهسه دهکریتهوه نوپژهکهی لی قبول دهکری و تکا دهکات بو خاوهنهکهی.

خو ئهگهر نوپژ و دهستنویژهکهی ناتهواوی بی، دووباره ئه و نوپژه دهبیته پارچه ههوریک بهراسهریهوه و دوعای شهر دهکات له خاوهنهکهی و دهلی: خوا بتفهوتینی وهکو منت فهوتاند. ئیتر دهراگی ئاسمانهکانی لی دهبهستری و لی قبول ناکری و بهوینهی پوڤاک دهپچریتهوه و فری دهدریتهوه بهسهر خاوهنهکهیدا.

ههروهها له هه ديسیكى تر دا ده فەرموئ: ههركهس نوێژهكانى تهواوبن ئهوكهسه ويقار و ههيبهت پهيدا دهكا و شهيتان لى دهترسى و ناتوانى گومراى بكا، يانى بههوى ئه و نوێژهوه نوورىكى وهها له دلیدا پهيدا دهبى كه مهنى هاتوچوى شهيتانى لى دهكا. خو ئهگه نوێژههكى ناتهواو بى ئهوه دهبيتته هوى بى نرخی ئه و كهسهو دهبيتته مهيدانى شهيتانهكان و جىگای تىفریدانى خهتەر وه خهياالاتى پرپوچ و ئه و مروقه دهخهنه نيو مهترسييهوه، خوورپهوشتى ناشيرين و ناپهسهندي زور دهبن و تووشى نهخوشى نهفسى دهبى.

بهلى لهمهوپيش له مهنای يهكى له هه ديسهكاندا باس كرا كه نوێژى باش چهكه بو مروف. بىگومان ئهگه مروى جهنگى چهكى چاكى ههبوو دوژمنهكهى لى دهترسى و بهسريدا زال نابى.

له هه ديسیكى تر دا ده فەرموئ: «الصلاة أمان في الارض» واته: نوێژى تهواو هوى ئاسايش و پاريزراوى خاوهنهكهيهتى لهسه ئهزدا، واته: نوێژ كردن دهبيتته هوى رزگاربوون و پاريزراوى ئادهميزاد له گرفتارى و خهشم و قينى يهزدانى گهوره. فەرموودهى پيغه مبهره (د.خ): ههركاتى كه وادهى دابارينى بهلاو غهزه بى بهسه زهويدا، خواى گهوره سهيرى مزگهوتهكان دهكات، ئهگه له و مزگهوتانهدا نوێژكه ر ههبوون ئهوا خواى گهوره ئههلى ولاتهكه له و بهلايه لادهدا؛ چونكه نوێژكه رهكان له بهر خاترى خوا يهكتريان خووش دهوى و، له بهره بهياندا، كه كاتى نوورى بهزهيبى خواى گهورهيه، لى دهپارينهوه و داواى ليخوشبوونى لى دهكهن.

رپوايهت كراوه: جار يك دمهلى له ملي ههزرتى ئادهم (د.خ) پهيدا دهبيت زور ئازارى دهدا، ئهويش ههلهستى دهست به نوێژ كردن دهكات و له خوا دهپاريتتهوه بو چارى ئه و دمهله، زورى پى ناچى دمهلهكه له مليدا نامينى و ئه مجاره له سينگيدا پهيدا دهبى، جار يكى تر ههلهستى و دهست به نوێژ كردن دهكا تا له و شوينهش لا دهچى و بو په نچه گهورهى پى دهگويژر يتتهوه، ديسان ههلهستى و ههندى نوێژى تر دهكات ههتا خواى گهوره له و پيش لاي دهبا.

له (وهب) كورپى (منبه) دهگيرنهوه كه فەرموويهتى: هيج هويهك نيبه لاي خودا له نوێژ باشترو بهسووتر بى بو دهستكهوتنى نيازو لابردنى ئازارو بهلا. زانا گهورهكانى ئيسلام لهمهوپيش زوربهى بهلاو نارعه تيبان به نوێژ له خويان دوور خستووتهوه،

واته: پاش نویتزهکانیان زوری پی نه چووه که خوا به لآو موسیبه ته که یانی له سهر لآبردوون. ریوایهت کراوه: «کان، صلی علیه وسلم، انا حزبه أمر صلی» واته: ههرکاتی کاریکی گه وره پرووی بگردایه ته پیغه مبه ر (د.خ) نویتزی ده کردو، ئەم نویتزکردنه بوو بووبه رهوشتی بو دفعی به لآو موسیبهت. له م یاسا و سوننه ته گه وردها به گوی کردنی ئەمری خوای گه وره ههیه، که له قورئانی پیروژدا فهرموویه تی:

« يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ » البقرة ۱۵۳. واته: ئەی ئەو که سانه ی که باوه رتان به خوا ههیه به خوگرتن و نویتزکردن داوای یارمه تی له خودای گه وره بکه ن بو پهیدا کردنی خهیر و لآبردنی شه پ.

دیاره مادام مروث له کاتی ئازاردا خوگرو بورده بار بی له ئەنجامدا خوا ده رگای خهیری لی ده کاته وه، ههروه ها ئەگه ر له کاتی نارحه تهیدا دهستی کرد به نویتزکردن، که پارانه وهیه له خوای گه وره و قسه له گه ل کردنیه تی، خوا بیگومان ده رگای خیری لی ده کاته وه، جاله بهر ئەمانه یه که چه زره ت (د.خ) فهرموویه تی: نویتز چاکترین شتی که که بو ئیوه دانراوه، هه ر له بهر ئەوه شه که خویشی له کاتی خه م و مهینه تدا نویتزی کردوه.

ریوایهت کراوه کاتی که چه زره ت (د.خ) غه م و په ژاره یه کی پی بگه یشتایه ده یه فهرموو: «یا بلال ارحنا بالصلاة» واته: ئەی بیلال! ههسته، به نویتز له م خه مه رزگارمان بکه، واته: بانگ بده با نویتزه که مان بکهین و له م په ریشانییه رزگار ببین.

چه زره ت (د.خ) فهرموویه تی: خوا دلخویشی منی له نویتزکردندا ناوه، واته: خوای گه وره نویتزی کردوه به هوی ده فعی به لآ و رزگاریم له غه م و په ریشانیی دل و، به هوی رووناکبوونه وهی دهروونی مروث و شادمانیی گیان..

جا شیخ ده فهرمووی: نهک وهکو ئەهلی ئەم زه مانه ی ئیمه، که شادمانیی خویمان له رابواردن و گونا هکردن و به جیهینانی ئاره زوی نه فسدا وه رده گرن، به م جیهانه کاتییه چه ند روژییه بایی ده بن و له خویمان ده گورین. من به رامبه ر به م وه زعه گه لی چه سه رته مند و زور گله ییم له م هاوچه رخانه هه یه، ئەگه ر قسه ده که م زمانم ده سووتی و ئەگه ر قسه ش ناکه م دل م ده سووتی؛ شاعیر وتوویه:

مرا دردیست اندر دل اگر گویم زبان سوزد

وگر پنهان کنم ترسم که جان ناتوان سوزد

واته: دهرديکي وا له دلمدايه گهر به زوبان به ياني بکه م زوبانم دسوتی، ئەگهر له ناو دهر ووندا په نهانی بکه م دترسم گيانی لاوازو ناتوانام بسوتی، واته: شکاتی له پوژگار و حالی موسلمانان زوره.

دهگيرنه وه که عه بدوره حماني کورپی مه سعوود پوژووی سوننه تی که م بوو، لیبان پرسى : بو چی پوژوو که م دهگری؟ فه رموی : دترسم به هوئی پوژوه که وه لاوان بيم به باشی نوژم پی نه کری، واته نوژ له پوژوو گرینگتره.

رپوایه ت کراوه:

«اول ما يحاسب به العبد يوم القيامة صلاته، فاذا كان اتمها كتبت له تامة، فان لم يكن اتمها قال الله تعالى املائكتكته: أنظروا هل تجدون لعبدي من تطوع تكملون به فريضته، ثم الحديث يذكر الصوم كذلك... وذلك لرحمة الله وعدله، فأَنْ وجد فضل في ميزانه قيل له: ادخل الجنة مسرورا، وان لم يوجد له شيء من ذلك امرت به الزبانية فاخذ بيده ورجله ثم قذف به في النار».

واته: يه که م په رستياريه که له روژي قيامه تدا موحاسه به ی به نده ی له سه ر ده کری نوژه؛ جا ئەگهر نوژه کانی به په سایي کر دبن ئە وه به ته وای بو ی دهنوسری، خو ئەگهر به په سایي نه یکر دبن ئە وا خوا ده فه رموی به فره شته کانی : بروانن ئاخو نوژي سوننه تی ئە وه نده ی هه یه که نوژه فه رزه کانی پی ته وای بکری، له پاشا له حه دپه که دا ناوی پوژوویش به م جوړه ده با، واته: ئەگهر پوژوو فه رزه که ی ته وای بی، ئە وه باشه و، ئەگهر ناته وای بی به لام پوژووی سوننه تی بی ئە وه پوژوو فه رزه کانی پی ته وای ده کری، ئە مه هه مووی له به ر زیاده میهره بانیی خوايه. جا ئەگهر قورسی له ته رازووی خیری ئە و موسلمانان ده ست بکه وئ پیی ده وتری: برؤ بو به هه شت به شادمانی، خو ئەگهر ده ست نه که وئ ئە و جاره فه رمان ده دری به فره شته ی مه ئمووری دوزه ده ست و پیی ده به ستن و فرپی ده دهنه دوزه خه وه. ئە ی براده ران! ئە مه ی که ئیمه باسما ن کرد بو یه کیکه (تارک الصلاة) نه بووه، به لکو نوژکه ر بووه نوژه کانی باش نه بووه، له نوژي سوننه تدا ئە وه نده ی نه بووه که نوژه که موکوور په که ی پی ته وای بکری. که وای هاوار بو ئە و که سانه که هه ر له ئە سلدا نوژ ناکهن.

وا دهر ده که وئ که ئە م میهره بانیه ی خوی گه وره که به نوژي سوننه ت نوژه فه رزه

ناتہواوہکان تہواو دہکرین بؤ مرویہکی موسلمانن وہایہ کہ شایانی ئەم فہزل و میہربانییہ بیّت، (والله اعلم).

ریوایہت کراوہ: یەکەم تاعەتیک لہ پوژی قیامەتدا حیسابی بەندە ی لەسەر بکری نوێژ، واتە: ئەگەر نوێژەکانی پەساو تەواو بن کردووەکانی تری قبوول دہکری و ئەگەر نوێژەکانی باش نەبن کردووەکانی تریشی بە باشی لی وەرناگیرین. جا باش بروانن مادام نوێژ لەوانہیہ کہ باشەکانی ببنە ھۆی وەرگرتنی کردووەکانی تری و ناتہواوہکانی ببنە ھۆی وەرگرتنی کردووەکانی تر، ئەمە مەعنای ئەویہ کہ نوێژ چاکترین کارە، وەکو حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: (الصلاة خير موضوع).

ھەر وہا لہ حەدیسیکدا دہفەر موی: یەکک لہ فریشتەکان پیی سپیدراوہ کہ لەکاتی ھەر نوێژیکدا بانگ بکا: ئەی موسلمانن! ھەستن، ئەو ئاگرە ی کہ نەفسی خۆتان ھەلی گیرساندووہ بە پیروزیی نوێژەکان بیکوژیننەوہ.

لہ حەدیسایہ: ھەر کەس بەعەمدی نوێژ بفرەوتینی لہ قاپیی دۆزەخدا ناوی لہ لیستە ی ئەھلی دۆزەخدا دہنووسری. جا ئەگەر تۆبە ی کردو دەستی دایە نوێژکردن ئەوا ناوی لہ لیستە کەدا لادەبری..

دەگێر نەوہ کہ حەزرت (د.خ) دەر حەق بەو کەسانە کہ نوێژ دہفرەوتینن فەر موویەتی: قەسەم بە خوا نابی بەئاشکرا تەرکی نوێژ بکەن، مادام ئەم گوناھە بکەن خەلک دہنیرم سەریان بپرن. ھەر لەسەر بناغە ی ئەم حەدیتە یہ کہ ئیمامی شافعی (د.خ) فەر موویەتی: یەکک نوێژی نیوہرۆ و نوێژی عەسەر نەکا لہ بەر تەممەلی، ئەوہ پیویستە ئیمامی موسلمانان ئەو کەسە لەسەر حەددی شەری بکوژی.

ئەو نوێژ کەرانەش کہ نوێژ دہکەن، بەلام ئاگایان لہو شتانە نییہ کہ نوێژ بەتال دہکەنەوہ، نوێژە کەیان بە یەکی لەوانە بەتال دہبیتەوہ، مادام لہو نەزانینەدا عوزریان نەبی وەکو تازە موسلمان یا ئەوانە ی کہ لہ شارو دیھاتی ئیسلامەوہ دوورن، ئەوانەش حوکمی (تارك الصلاة) یان ھە یە.

لہ فەر موودە ی پیغەمبەردایہ: گەورەترین کار نوێژکردنە لہ سەرەتای کاتی داو، ھیچ نوێژی بەقەدەر نوێژی سبەینیی جەماعەت خەیری نییہ.

ھەر لەم بابەتەوہ پیغەمبەر (د.خ) فەر موویەتی : حازربوون لہ جەماعەتی نوێژی

به‌یانیان له‌لای خوای گه‌وره به‌پزتره له شه‌و بیداری و نوپزکردن هه‌تا سبه‌ینی،

له‌حه‌دیسدا هه‌یه: هه‌رکه‌سی نوپزی عه‌سری کرد و به‌ته‌نیا له‌مزگه‌وتدا دانیشته و چاوه‌پپی نوپزی مه‌غریبی کرد هه‌تا نوپزه‌که‌ی مه‌غریبیشی کرد، ئەو ماوه‌یه‌ی به‌عیباده‌ت بۆ حسیب ده‌کری و، وه‌ک ئەوه‌یه هه‌شت به‌نده‌ی له‌ئهلادی ئیسماعیل ئازاد کردبێ و، ده‌بێ به‌هۆی ئەوه‌ که‌خوا له‌گونا‌هه‌کانی خو‌ش ببێ، به‌لکو ئەوه‌نده‌ پایه‌ی به‌رز ده‌بێ که‌له‌رۆزی قیامه‌تدا شه‌فاعه‌ت و تکا بۆ تاوانباران بکا و، هه‌ر دو‌عا‌یه‌ک بکا فریشته‌کان «آمین» ده‌لین به‌پاسه‌ریه‌وه.

براکان! له‌پاش نوپزی سبه‌ینی رزق و رۆزی به‌ش ده‌کری و، له‌پاش نوپزی عه‌سر خه‌لاتی مه‌عه‌نوی و به‌هره‌ به‌سه‌ر مو‌سلماناندا به‌ش ده‌کریته‌وه؛ جا له‌به‌رئه‌وه‌ چاکتر ئەوه‌یه‌ کو‌پی (خه‌تم) و (توجهاتی) نه‌قشبه‌ندییه‌کان و کو‌پی زی‌کر و حوزووری قادریه‌کان له‌پاش نوپزی عه‌صر بێ تا‌به‌و خیر و پادا‌شانه‌ بگن و به‌هره‌مه‌ند ببین.

ئهی براده‌ران ریوا‌یه‌ت کراوه: بۆ ئەو که‌سانه‌ی که‌ پینج فه‌رزه‌ی نوپزیان به‌باشی به‌جی هیناوه، له‌به‌هه‌شتدا خوای گه‌وره له‌کاتی هه‌ر نوپزی له‌ نوپزه‌کانی دنیا‌دا به‌فریشته‌دا دیارییه‌کی وه‌های بۆ ده‌نیری که‌له‌به‌هه‌شتی ئەو که‌سه‌دا ده‌ست نه‌که‌وی. ئهی براده‌ران! له‌مه‌فه‌وومی هه‌دیه‌سه‌کانه‌وه‌ وه‌ها ده‌ده‌که‌وی ئەگه‌ر (تارک الصلاة) به‌ئیمان‌ه‌وه‌ به‌مری و خوای گه‌وره لی‌ی خو‌ش ببی و برواته‌ به‌هه‌شته‌وه، له‌م دیاری و ئیکرامه‌ که‌ بۆ نوپزه‌که‌ر په‌وانه‌ ده‌کری بێ به‌ش ده‌بێ؛ چونکه‌ ئەو به‌ش و به‌هره‌یه‌ بۆ ئیکرام و ئیحترامه‌و (تارک الصلاة) هه‌رچه‌ند عه‌فوو بکری ئەو حورمه‌ته‌ی نییه‌.

ئهی براده‌ران! سه‌رگوزه‌شته‌ی فه‌رزبوونی ئەم پینج فه‌رزه‌ نوپزه‌ وه‌ها بووه‌ که‌له‌شه‌وی می‌عراجدا واته: له‌و شه‌وه‌دا که‌ هه‌زرت (د.خ) له‌گه‌ل هه‌زرتی جو‌بره‌ئیل له‌مه‌که‌که‌وه‌ رۆیشته‌ بۆ (بیت المقدس) له‌شاری (قدس) دا، له‌و‌یوه‌ به‌قودرته‌ی خوا به‌سواریی بوراق سه‌رکه‌وت تا له‌هه‌ر هه‌وت ئاسمانه‌کان سه‌رکه‌وت و له‌و مه‌قامه‌وه‌ به‌ته‌نیا‌و به‌بێ جو‌بره‌ئیل سه‌رکه‌وت تا ئەو شوین و پایه‌یه‌ که‌ خواستی خوای له‌سه‌ر بوو، به‌لی له‌و شه‌وه‌دا که‌ پی‌غه‌مه‌به‌ر (د.خ) مونا‌جاتی له‌حوزووری خوا‌دا کرد خوای گه‌وره بۆ هه‌ر شه‌و و رۆژی په‌نجا فه‌رزی له‌سه‌ر هه‌زرت و له‌سه‌ر ئوممه‌تی ئەو فه‌رز کرد. جا کاتی له‌و مه‌قامه‌هاته‌ خواره‌وه‌ به‌هه‌زرتی مو‌وسای کو‌پی عیمران گه‌یشته «علی نبینا وعلیه الصلاة والسلام» و، لی‌ی پرسی: خوا چی له‌سه‌ر ئوممه‌تت فه‌رز کرد؟ ئەو‌یش فه‌رمووی

په نجا فەرز بۆ ھەموو شەو و پۆژۆی، موسا فەرمووی: ئوممەتە کەت ناتوانن ئەم پەنجا فەرزە بەجی بێنن بپۆرەو داوای کەم کردنەویان بکە لە خوا، ئەویش گەراپەو داوای کەم کردنەویان کرد. خوای گەورە پینچ فەرزە لەو پەنجا فەرزە کەم کردووە، حەزرت (د.خ) گەراپەو، دووبارە گەیشتەو بە حەزرتی موسا (د.خ) و فەرمووی: خودا پینچ فەرزە لە پەنجا فەرزە کەم کردووە، دووبارە حەزرتی موسا فەرمووی: ئوممەتی تۆ ناتوانن ئەم میقدارەش بەجی بهینن؛ بۆیە حەزرت (د.خ) گەراپەو بۆلای خوا تا چەند جارێ و پینچ پینچ لەو پەنجا فەرزە لادەبراو، حەزرتی موسا عەرزە حەزرتی دەکردووە کە ئەمە زۆر، تا جارێ داوای خوای گەورە فەرمووی و ئەو، پەنجا فەرزەم کرد بە پینچ فەرز. حەزرتی موسا دووبارە پپی فەرمو: بپۆرەو بۆ حوزووری خوا بۆ کەمکردنەوی، بەلام حەزرت فەرمووی ئیتر شەرم دەکەم لە خوا کە جارێکی تر داوای کەمکردنەوی ئەم نوێژانە بکەم، بۆیە نوێژ لە سەر ئەم پینچ فەرزە جیگیر بوو ھەتا ھەتایە.

ئەم پینچ فەرزە نوێژە لە ھیچ ئاین و شەریعە تیکدا کۆنەبوو تەو؛ بۆ نموونە: حەزرتی ئادەم ھەر نوێژی سبەینی و حەزرتی داوود نوێژی نیوەرۆ و حەزرتی سلیمان نوێژی عەسرو حەزرتی یەعقوب نوێژی مەغریب و حەزرتی یونس نوێژی عیشای بوو.

ببگومان ھەریەک لەم نوێژانە جۆرە گەورەیی و پایە یەکیان ھەیەو، ھەموویان لە ئاینی پیرۆزی ئیسلامدا کۆبوونەتەو؛ ھەتا ئەو ھەموو ھیکمەت و رەحمەت و میھرەبانییەتی خوا بۆ ئەم ئوممەتی ئیسلامە جیبەجی ببی. لەلایەکی ترەو زۆر سوپاس لەسەر ئەم ئوممەتە واجیبە کە لەکاتی ئەو موعجیزە گەورە میعراجە بۆ ئەو سەرداری جیھانە (د.خ) ئەم پینچ فەرزە نوێژە واجیب کراو کە لە ھەمو عیبادەتیک گەورەترە. ئەم پینچ فەرزە نوێژە حەقدە رەکعتن، وەکو شیخ (ابن حجر) نەقلی کردووە ھیکمەتە کە ئەو یە کە مەرۆف ھەر جۆرە مەرۆفیک بی لە شەو و پۆژدا حەوت سەعات دەنوێ و حەقدە سەعات ئاگادار و بیدارەو لە ھەر سەعاتیکدا پپووستە تاعەتیکە ھەبی کە ببیتە کەفارەتی غافلێ و ھەندێ تاوان. جا ھەر رەکعتی لەو حەقدە رەکعتانە دەبیتە کەفارەتی تاوانی سەعاتیک، لەو تاوانانە کە مافی خودان یا مافی خەلکن و بە کەفارەت چاریان دەکری. ھیکمەتی ئەو شە کە نوێژی سبەینی دوور رکات ئەو یە مەرۆف کە لەخەو ھەستی لەشی قورسە و ناتوانی زۆر ئیش بکات، لەبەرئەو خوای گەورە ئەو نوێژی کردووە بە

دوو رکات. نوښتهکانی تر له کاتی ئاسایش و ئاگاداری و به هیژیدان، له بهرتهوه کراون به چوار رکات، نوښتی مه غریب نه بی که کراوه به سی رکات؛ چونکه سی تاقه و خوی گه وره ژماره ی تاقی خوش دهوی، له لایه کی تره وه کاتی مه غریب نه وه کاتی سبه ی نییه که له شی مرؤف سست بی و، نه وه کو کاتهکانی تره له به هیژیدا؛ له بهرتهوه کراوه به سی ره کعت.

ئهی برادرینه! به اختیار ئهو که سه یه که به نووری تاعه تی خوا و نوښتکردن دلای خوی نوورانی دهکا و به ده بخت ئهو که سه یه که پشت له م رهمته دهکا به نه وعی که خوی له ئاره زوی نه فسا دهفته و تینی.

له هه دیسا هه یه هه هر که سی هه زدهکا له وهی که عومری دريژ بی بانویژ بکا، چونکه نوښتکهر یا عومری به سال دريژ ده بی، یاخو له بهر دلشادی و دهروون گوشادی با ته مه نیشی که م بی به قه ده ر عومری کی دريژ خوشی له ژینی خوی وهرده گری.

فه رمووده ی پیغه مبه ره که جه ماعه تی نوښتی سبه ی نی و نوښتی عیسا له هه موو جه ماعه تی خیری زورتره و، ئه گه ر خه لک بیانزانیایه خیر و سه وابی ئه مانه چهنه زوره، ئه گه ر له سه ر چنگیش بو وایه ده هاتن بو ئه م نوښته، واته: ته نانه ت ئه گه ر ده ست و پيشیان یارمه تییان نه دا هه ر ته رکی ئه م نوښته یان نه ده کرد. ئه م نوښته له سه ر شانی که سی دینی ته و او نه بی گرانترین نوښتن.

ئهی براینه! ئه وهی عه رزم کردن له م مه کتووبه دا که میک بوو له گه وره بی نوښت به شیوه یه کی گشتی، ئه گه ر نا نوښت چهنه جوری هه یه و، هه ر جورکی چهنه پایه و گه وره بی هه یه، هه ندی له و پایه و گه وره بی یانم له دوو سی مه کتووبدا نووسیون، وه کو مه کتووبی ته رکی نوښتو، مه کتووبی جه ماعه ت و، مه کتووبی عیبادت و، مه کتووبی جوابی (بین باشی) به غدایی و، مه کتووبی سوننه تانی نوښت.

زاناکان فه رموویانه: هه سه ناتی سوننه تهکانی نوښت، غه یری فه رزهکان، شه ست و نو هه زارو هه وت سه د و هه فتا و دوو هه سه نه یه و، هه یچ فه رزیک له خوا په رسته یهکان ئه وهنده جوری نییه که نوښت هه یه تی و، هه یچ سوننه نی ئه وهنده خیرو به ره که تی نییه که نوښت هه یه تی؛ ئه مه هه مووی به لگه و ئیسه با ته بو ئه وهی که نوښت خوا په رسته یه که له هه موو خوا په رسته یهکانی تر گه وره تره.

ئەى برادەرىنە! قەسەم بە خىۋى گەۋرە زورىبەى كات من خەفەتى ئەحوالى ئىۋە دەخۇم
و ئىۋە بى ئاگان ، ئەوانەش كە بەخەبەرن خۇيان بە گەۋرە دەزانن و ئەم نووسراوانە
بەباشى ناخوئىننەۋەو، خۇيشيان كىتئىبى لەم جۇرەيان نىبە كە تەماشائى بكن، ديارە
سىنگى مرۇقىش (لوح المحفوظ) نىبە كە ھەموو شتىكى تىابى.

بە يەككە لە مەلاكانى دىبەكى گەۋرەم وت: ئەلحەمدولىلا ئەھلى ئەم دىبە خەز لە ئاين
دەكەن: بۇچى مەكتووباتى ئىمەيان بەسەرا ناخوئىننەۋە؟ فەرموۋى: يا شىخ! تەقسىرم
نەكردوۋەو، زۇر قەسەم لەگەلدا كىردوون، بەلام گوئى پى نادەن. وتم: ئەلحەمدولىلا، بەلام
رجات لى دەكەم ئەۋەى كە لە بابەتى تەركى نوئزەۋە و ئەحوالى ئەوانەى كە تەركى نوئز
دەكەن وتوتە لای منىش بىلى. وتى: وتوومە: تەركى نوئز حەرامە و خراپە. وتم: ئىتر
چىت وتوۋە؟ وتى : ياشىخ سەيرە ئىۋە باۋەرناكەن، من زۇرم وتوۋە. وتم: ئاخىر چىت
وتوۋە بىلى ، وتى: وتوومە: تەركى نوئز زۇر حەرامە.

ھەرچى تەكرارم كىردەۋە بەرودوا ئەم خەرفە بو!

بەخودا قەسەم ، من بەزەحمەتىكى زۇر لە كىتئىبە باۋەر پىكراۋە گەۋرەكان ھەر
مەكتووبىك لەم مەكتووبانەم كۆكردوۋەتەۋە، ئەو بى چارە نە كىتئىبەكانى منى ھەبوو، نە
لە عىبارەتى مەكتووبەكانى من ئاگادار بوو، نە زىاتر لەۋەى كە بۇم گىرآنەۋە وتى!

خۇشەۋىستەكانم! مەكتووباتى دلسۆزتان پاروۋىەكى ئامادەبە، كەچى پىيان عەببە
بە مەكتووباتەكەى من ئامۇژگارىى موسلمانان بكن، جا بەھۆى ئەو جۇرە خۇ بەزل
زانىنانەۋە نە من خىرم دەگات و، نە ئەۋاننىش بە پاداشى گەۋرەى ئەمرو نەھى دەگەن.

انا لله وانا اليه راجعون، والسلام على من أتبع الهدى وأجتنب الردى وآخر دعوانا أن
الحمد لله رب العالمين.

ناممى ھەشتەم

باسى نويژ نەكردنە

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه وأتباعه
الهداة الى دين الله.

پاش ئەمە سەلام و ئىحتىرامىكى زۆر پېشكەشى براكانى خۆم دەكەم.
ئەى براينە! ئەم عەريزانە كە بۆ خزمەتى ئىوھيان دەنیرم، گەورەترین و
بەسوودترین دیارییەكە كە دۆست بۆ دۆستى رەوانە دەكا، بە دەلیلى ئەو
كەدیسە كە عەبدوللای كورپى عومەر (ر.خ) لە پېغەمبەرەو (د.خ)
دەگىرپیتەو كە فەرموویەتى:

« ما أهدى مسلم لآخيه هدية أفضل من كلمة يزيدة الله بها هدى
أو يردہ عن ردى »

واتە: ھىچ موسلمانىك دیارییەكى نەناردووہ بۆ براى خۆى كە بەنرختر
بى لە وتارىكى زانىارى بابەت كە شارەزايىي زياتر بكا، يا لە خراپەيەك
پزگارى بكا.

جا لەبەر ئەمە ئومىدەوارم كە ناممى دلسۆزى خۇتان بەدل ۋەرىگرن و،
ئەم دیارییانە كە بۆتانى رەوانە دەكەم بەگوپى دل راي بگرن. ئاخۆ
بەسوودترین دیارییەك لەلایەنى براپەكەو كە دلسۆزترین دۆستان بى
قەبوول ناكەن؟ ھەركاتى لە درىژى نامەكانى ئەم دلسۆزەتان بى تاقەت
نەبوون، بەلكو دلشاد بوون، موژدە بى ئەوہ ئيماننان تەواوہ، چونكە لە
پېغەمبەرەو (د.خ) دەگىرپنەو كە فەرموویەتى: گەورەترین رەوشتى
چاكى موسلمان ئەوہيە كە ھەرگىز لە بىستنى وتارى خىر تىر نەبى و
ھەمیشە ئارەزوومەندى بى.

ئەى برادرانى من ئەگەر ئىنسافتان بېي، لەمەوپېش بىستوتانەو دوزانن كە خودا لىخۆشبووى باوكم ھەمىشە خزمەتى پېشىنانى ئىوھى كردووھو، لە ھەر كاتىكدا يەككە لەوانە تووشى نالەبارى و ئازارى بووبى و ئەوى ئاگادار كىردى لە خزمەتكردن و يارمەتيدانيدا كۆتايى نەكردووھو ھاودەردو ھاومەينەتى بوو، تەنانت چەند جار پىكەوتووھە كە دەسەلاتدارى پۆش شتىكى نارەواى لە ئەھلى ولاتەكە ويستووھو مەئموورى ديارى كردووھە بۆ بەجىھىنانى ئەو كارە، كەچى خوا لىخۆشبووى باوكم تكاى لە دەسەلاتدارەكە دەكردو دەفەى ئەو ئازارەى لى دەكردن و، ھەموو ئەھلى ولاتەكەى لەو بەلايە دوور دەخستەوھە.

پوختەى قسە ئەوھىە كە ئىمە ھەقمان لەسەر ئىوھە زۆرەو، ئىستە كە ئاخىر زەمانەو ئىمە لە زانايانى ئاينى ئىسلامىن و دوزانن كە ھەموو برادران بە موسىبەتى قىامەت و زيانى دنيايى گىرۆدە بوون و، لەم پرووھە خەم و پەژارە لەسەر دل بووھە بە بار، پىويست بوو كە خۆم بىم بۆ خزمەتى ئىوھە، بەلكو بەھوى رجاو تكاكردن چارىكى ئەم وەزەعە بكەين، بەلام بۆم رىك نەكەوت خۆم بىم، بۆيە ئەم مەكتووبەم رەوانەكرد بۆ خزمەتتان. زۆر تكا دەكەم و حقووقى باوكم كىرد بە تكاكار لە خزمەتى ئىوھەدا كە گوى بگرن بۆ ئەم مەكتووبانە كە من تەقدىمىيان دەكەم و رەفتارىيان پى بكەن. ئەو كەسە كە ئەم مەكتووبە دەخوئىتتەوھە لە پىشدا بانگى خەلكەكە بكا كە ھەموويان بە دل ئاگادار بن تا لە ھەموو ەريزەكەم ھالى ببن و رەفتارى پى بكەن، تابزانن ھەركەسى بەو موسىبەتەنە گىرۆدە نەبووھە، زۆر سوپاسى خوا بكا و، ئەو كەسەى گىرۆدە بووھە زوو پەشيمان بىتتەوھە و خەم بخوا لەسەر ئەو گوناھانەى كە كردوونى و لىيان پەشيمان بىتتەوھە.

ئەم جارە نووسراوھەكەم لەبابەتى تەركى نوئىژ يا دروست نەبوونى نوئىژەكەيە لەبەرئەوھى ئادابى جىبەجى نەھاتووھە ياخۆ تەمەلى و سستى كراوھە لە كىردنى نوئىژەكەداو چاودىرى وەخت و وادەى نەكراوھە، ئىشەللا مانگ بە مانگ لە بابەتى ھەر گوناھى يا ھەر موسىبەتى كە ئىستە پووى دابى ياخۆ زووتر بووبى نامەتان بۆ دەنووسم. لەم كاتەدا باسى نوئىژم پىش خست؛ چونكە فەرموودەى پىغەمبەرە كە نوئىژ كۆلەكەى ئاينە، ھەر لەبەرئەمەشە كە فەرموويەتى: ئەو كەسانەى تەركى نوئىژ دەكەن يا نوئىژەكەيان دروست نىيە يا خوويان بەوھوھە گرتووھە كە نوئىژەكەيان لە وەخت و وادەى خۆى دوابخەن لە پۆزى قىامەتدا لە كاتى حىسابى كىرداردا وان لە زياندا، چونكە ئەوھى كە نوئىژى نەكردووھە يا نوئىژەكەى بەتالە نوئىژى بۆ حىسب ناكىرى و بەھوى ئەمەوھە

کاره‌کانی تریشی لیّ قبولی ناکری. ئەو‌ش که له‌کاتی خۆیدا نوێژ ناکا، نوێژەکی خێرو پاداشی نییه و باقیی عیباده‌ته‌کانی تری به نرخه‌وه بوّ حسیب ناکری، وه‌کو له ئاخری هه‌دیه‌که‌دا ده‌فه‌رمووی: « فقد خاب و خسر » هه‌روه‌ها « فأولئك هم الخاسرون » که ئاخری ئایه‌تیکه له سووره‌تی « منافقون » دا و ئەم‌ش ده‌لاله‌ت ده‌کات له سه‌ر ئەم قسه‌یه که کردمان.

پوخته‌ی قسه: له رۆژی قیامه‌تدا به‌هۆی نوێژه‌وه ده‌وله‌تی قیامه‌تی ئیوه به تالان ده‌روا و هه‌سه‌ناته‌که‌تان نامینی و تاوان له‌سه‌ر شانتان ده‌بێته بارو جیگه‌تان ده‌بی به ئاگری دۆزه‌خ.

براده‌ره‌کانم! که‌واته بیربکه‌نه‌وه: ئاخۆ له ئەوه‌لی دنیاوه تا ئاخری دنیا که‌س هه‌یه به‌وه پازی بی که له رۆژی قیامه‌تدا بی ده‌وله‌ت و هه‌سه‌ره‌تمه‌ند دانیشی و له‌و به‌ش و به‌هریه ناهومید بی و له ناو ئاگری دۆزه‌خدا بمی‌نێته‌وه؟

رپوایه‌ت کراوه : یه‌که‌م کۆمه‌لیک که له رۆژی قیامه‌تدا رپوویان په‌ش ده‌بی کۆمه‌لی نوێژنه‌که‌رانه.

برایان! گه‌وره‌ترین مافه‌کانی خوای مه‌زن و گرینگترین داوای ئەو، پاش باوه‌ر به‌خوا و به‌پێغه‌مبه‌ری خوا، نوێژه، پێغه‌مبه‌ر (د.خ) فه‌رموویه‌تی:

«أول ما يحاسب عليه العبد الصلاة، وأول ما يقضى بين الناس في الدماء» واته: یه‌که‌م شتیک موحاسه‌به‌ی به‌نده‌ی له‌سه‌ر ده‌کری له رۆژی قیامه‌تدا نوێژه‌و، یه‌که‌م حوکمی که له‌به‌ینی خه‌لکدا جیبه‌جی ده‌کری حوکمی گونا‌هی مروّف کوشته‌ن.

براکانم! نیشانه‌ی به‌ختیاری و ئاخ‌خه‌یری مروّف ئەوه‌یه که به ئایه‌ته‌کانی هه‌ره‌شه‌کردنی خوای مه‌زن عیبه‌رت وه‌رگیری و له تاوان ده‌سه‌رده‌ار بی، هه‌روه‌ها ئەوه‌یه که ئاگای له خۆی بی و چاودیری نوێژه‌کانی بکا و مه‌رچ و روکنه‌کانی بزانی له‌گه‌ل ئەو شتانه‌ی ده‌بنه هۆی به‌تال کردنه‌وه‌ی نوێژه‌و، هه‌ر کاتی ده‌نگی بانگی بیست بیر له فریشته‌ی رۆژی قیامه‌ت بکاته‌وه‌و، باوه‌ری وه‌هابی که هه‌رکه‌سی به‌ئاره‌زوو شادی و دلخۆشی رۆیشت به‌ده‌م بانگه‌وه‌و نوێژه‌کانی به‌جی هینا ئەوه ئەو که‌سه له رۆژی قیامه‌تدا به‌نه‌رمی و میه‌ره‌بانی بانگ ده‌کری و، به حورمه‌ته‌وه‌هه‌ش ده‌کری و، له‌ترسی رۆژی قیامه‌ت ده‌پاریزی و له خه‌شمی خوا ئەمین ده‌بی. هه‌روه‌ها هه‌ر که‌سی گوی به بانگ نه‌داو نه‌روا به‌لای نوێژه‌وه‌و گویی نه‌داتی ئەوه ده‌بێته شوینی خه‌شمی خوای مه‌زن

و له به زهیبیه وه دور ده که ویته وه له پاشه رۆژدا فریشته ی بانگ کردنی ئه هلی مه وقیف به ترس و توندی و گرانی بانگی دهکا و دهیداته بهر. په نا به خوای مه زن.

ریوایهت کراوه: نوێزی دروست پرووی شهیتان رهش دهکاو، سه دهقه پشتی دهشکینێ و، به کتر خوشویستنی موسلمانان له نیو خویاندا له بهر رهزای خوا به یه کجاری هیژ له شهیتان ده برێ. که وایی هه رکۆمه له موسلمانێک نوێزه کانیان به راستی بکهن و سه دهقه و خیرات به دامانان بدن و، له ناو خویاندا به کتریان خوش بوێ ئه وه بیگومان شهیتانیان لێ دور ده که ویته وه به ئه ندازه ی دوریی مابهینی خوره لات و خورنشین. ههروه ها ریوایهت کراوه: هه رکهس هه زده کا ته مه نی درێژ بێ با خزمه تی باوک و دایکی بکا و سیله ی رهحم به جی بئنی و نوێزه کانی به باشی جیبه جی بکا، واته: ئاداب و مه رج و روکنه کانی به ته واوی تیدا بێ و له کاتی نوێژکردنه که دا زۆر به ترس و مل که چیه وه له بهردهم خوای خویدا راوهستی.

فهرموده ی پیغه مبه ره (د.خ): له رۆژی قیامه تا کاتی که موسلمانان له به هه شتا جیگیر ده بن هه موو کاتی که له کاته کانی نوێزه کانی دنیا یان خوای گه وره به فریشته دا دیارییان بۆ رهوانه دهکا به جوړه دیارییه کی تایبه تی. "والله اعلم".

دیاره ئه مهش و اتا: ئه و نوێژنه که رانه ی که عه فوو کراون و چوونه ته به هه شت ئه و جوړه دیارییه تایبه ته یان بۆ رهوانه نا کرێ. هه تا جیاوازی له مابهینی ئه م دوو جوړه موسلمانانه دا هه بێ.

براکانم! بۆتان ده رکهوت که نوێژ گه وره ترین خوا په رستییه و، به گوێره ی ئایه تی «ولدینا مزید» خوا زیاده به خه شش ده دا به نوێژ که ران و، له مه وه ده رده که وێ که نوێژ چاکترین خوا په رستییه که بۆ موسلمانان دانراوه و، نوێژنه کردن خراپترین هۆیه که دانراوه بۆ به ده بختیی مرۆف، خوا په نامان بدا لێی.

له سه ر بناغه ی ته فسیر و مه عنا لیدانه وه ی وشه ی (نکر) له ئایه تی (ولذکر الله اکبر) دا ده لیلیکی تر ده یته مه یدان بۆ ده لاله ت له سه ره ئه وه ی که نوێژ چاکترین خوا په رستییه که بۆ موسلمانان دانراوه. له قورئانی پیرۆژدا له هه شتا و دوو شویندا خوای گه وره باسی نوێژ ده فه رموو، به لام له سی و دوو شوینیدا له گه ل زه کاتا باسی کردوه، ئه مه به لگه یه بۆ ئه وه ی که زه کات په یوه ندیی به نوێزه وه هه یه، واته زه کات بیجگه نوێژ له هه موو خوا په رستییه که گه وره تره.

بۆ بەلگە لەسەر گەورەییی نوێژ ئەوەندە بەسە کە حەزرت (د.خ) لە نەخۆشینى وەفاتیدا تا زبانی موبارەکی ھیزی تیاوو وەسیەتی ھەر بە کردنی نوێژ بوو، موسلمانانى لە تەرك کردنی نوێژ دەترساند؛ ئەمەش بەلگەيەکی زۆر پووناکە لەسەر ئەوەی کە نوێژ لە پێویستیەکانی تری ئاینی ئیسلام گەورەترە؛ چونکە نە پوژوو نە حەج نە ھیچ واجیبیکی تری ئاینی ئیسلامی ئەوەندە نوێژ باس نەکردوو.

رێوایەت کراوە کە بێر کردنەو لە مردن دەبێتە ھۆی ئەوە کە نوێژی مروّف باش بێ، واتە لە پێش نییەت ھیناندا یادی مردنی خۆی بکا ھەتا دلّی بترسێ لەو کات و ساتەو ئەوجا نییەت بێنێ، بەم شێوە لە نوێژکەیدا ترسی لە خوا بۆ پەیدا دەبێ، پێغەمبەر (د.خ) بەم جۆرە چاری خشوعی کردوو.

دەگێرپنەو: ئەو فریشتانەى کە کردەوێ مروّف دەنووسن، پاش ئەوەی کە مروّف لە نوێژکەى بوویەو لە یەکتەر دەپرسن: کە فلان کەس چواریەکی نوێژکەى ناتەواو یە زیاتر یە کەمتر، ھەر وەھا لە ناو خۆیاندا ئەم حیسابە دەکەن بۆ ئەوەی ئەو میقدارەى لەگەڵ ئاگاداری و لە خواترسیدا کراوە بینووسن و پاداشەکەى بنووسن، ئیتر ئەوی تری نانووسن. کەوابی زۆر پێویستە کە مروّف کاریکی وەھا بکات لە نوێژکەیدا ترسی خۆی لە دلدا بێ، ئەم لە خوا ترسانەش بۆ ئەھلی غەفلەت بەو دەبێ کە لە پێش نییەتی نوێژکەیدا یادی مردنی خۆی بکا و لە ناو نوێژکەیدا بێر لە واتای ئایەتەکان بکاتەو، ئەگەر نەخویندەوار بوو لەلای زانایەک فێریان بێ، ئەگەر فێرنەبوو ئەوە با بزانی کە نوێژکردن پارانەو نزیایە لەگەڵ خۆی گەورەداو، خوا حازرە و بەپاسەریەو، ئاگادارە، بەم جۆرە ئومید ھەیە ئاگاداری و لە خوا ترسان لە دلدا پەیدا بێ.

لە حەزرتی عومەرەو دەگێرپنەو (د.خ) کە حەزرتی پێغەمبەر (د.خ) چاوی لە پیاویکەو بوو نوێژی کردو نوێژکەى زۆر سووک بوو، باش ئادابەکەى بەجی نەھینا، جاحەزرت (د.خ) فەرمووی: ئاگادارن لەم پیاو؟ ئەمە ئەگەر بمری لەسەر غەیری میلیەت و ئاینی محەمەد دەرئ، ئەمەیش لەبەر سووکی نوێژکەى فەرموو.

براکانم! ھەر کەسێ تۆزقالی باوهری بێ ئەم ئەندازە ھەر شەپەى بەسە. یاخو ھەموو مالى من بەقوربانى ئەو موسلمانە بى کە بەم جۆرە موسیبەتانە گیرۆدە نەبى، ئەم موسیبەتانە موسیبەتی دینی و قیامەتین یا خوا ھەرگیز تووشی نەبن.

برادره رینه! بزائن حالی نوڙنه کهر ئه وهنده شووم و ناله باره که گهلی له ئه سحابه کان وهکو ئیمامی عومهر و ئیمامی عهلی و عهبدوللای ئیبنو عهباس و عهبدوللای ئیبنو مهسعود، که له زانا بهرزهکانی ئه سحابه ن و، (ابوهریره) و عهبدورهحمانی کورپی عهوف جابیره مهعازی کورپی جهبهل و غهیری ئه مانهش، خویان لی پازی بی، باوهریان وایه که هه رکه سی به ده سه نقهست و به هوئی ته مهلی که مته رخمی یه که نوڙی فهرز تهرک بکا کافر ده بی، مه گهر تهویه بکا و به قهزای بگپریته وه.

هه ندی له ئیمامانی (تابعین)، که ئه وانن هاو پریانی حه زهتی پیغه مبه ریان دیوه، فه رموویانه: نه مان بیستوه که هیچ که سیکی تر له باقیی یارانی پیغه مبه ر به خیلافی فه رمووده ی ئه و ئه سحابانه، که تهرکی نوڙیان به ده سه نقهست به کوفر زانیوه، قسه ی کرد بی. پوخته ی قسه ئه وهیه که بیروباوه ریان له سه ر ئه وه بووه که هه ر که سی به بی به هانه یه کی شه رع ی و به ده سه نقهست نوڙیکی فه رزی تهرک کرد ئه و که سه کافر ده بی.

له عه بدوللای ئیبنو نه قیف خوی لی پازی بی، ریوایهت کراوه که فه رموویه تی: یارانی پیغه مبه ر (د.خ) تهرکی هیچ واجبیکی ئاینیان به کوفر دانه ناوه نوڙ نه بی؛ واته: له نیو واجبیاته عه مه لیبه کاند، وه ک نوڙو رۆزوو زهکات و حه ج، هیچ کامیان وه ک نوڙ به وه داناه که تهرک کردنی کوفر بی، به لام تهرکی نوڙیان به کوفر داناه.

له پاش وهفات کردنی هه موو ئه سحابه کانی پیغه مبه ر (د.خ) هه ژده ئیمامی زانای به رز بوون که له ئاینی ئیسلامدا (مجتهد) بوون و خزمه تی ئاینیان کردوهو، ئه گهر خزمه تی ئه وان نه بووایه ئه حکامی ئاین وها رووناک نه ده بوو بو موسلمانان، له م هه ژده ئیمامانه چوارده یان که وتوونه ته شوینی فه رمووده ی ئه سحابه کان و فه رموویانه: تهرکی نوڙیکی فه رز و دواخستنی له کاتی ناچاری، واته که سی نوڙی نیوه رۆ نه کا تا کاتی عه سه ته واو ده بی و نوڙی مه غریب نه کا تا کاتی نوڙی عیسا راده بووری ئه وه کوفر حسیب ده کری بوئی. ئه م ئیمامانه وه کو ئیمام ئه حمه دی کورپی حه نبه ل و ئیمام ئیسه قی کورپی راهه وه یه و ئیمام یه عقووبی سه جستانی و داوودی ته یالسی و ئه بوویه کری کورپی شه یبه و ئیمام زوبهیر و غهیری ئه مانهش هه موو ئه مانه که له ئاوی شه و پاریزیان کردوه، بیروپریان وایه و فه رموویانه: هه ر که سی فه رزیکی نوڙ به عه مدی تهرک بکات کافر ده بی و کافر حسیب ده کری. له گه ل ئه مه شدا حوکمدان به کوفری موسلمان گه لیك ناله بار و ناره وایه و پاریز لی کردنی له جومله ی واجبیاته،

تهنانهت ئهگهر كهسى به ناحق موسلمانى به كافر دابنى، ئهوه خوئى كافر دهبى، كهواته
ئهو زانا پايه بهرزانه ئهگهر ئهو فهتواى خوئانه به راست نهزانيايه ئهو فهتوايانهيان
نهدهداو نهياندهفهرموو: مروؤف به تهركى نوؤژ كافر دهبى.

من نامه يه كم له بابته تى ئادابى موسلمانانه وه له سهر فهرموودهى حه زرهت (د.خ)
نووسيوه و له و نامه دا نووسيوه: ئه مرى پيغه مبه ره (د.خ) كه له شه ودا ده مى گوزه ئاو
داپوشن تا شتى خراپى تى نه چى، ههروه ها ده مى مه شكه و خيگه ئى رۆن به ستن. له و
كاتدا ئه وانهم نووسى ئه وه م كه وته وه ياد كه پيشينان له مه دحى پياوچاكاندا وتوويانه:
«له ئاوى شه و پاريز دهكات» ئه مه ش مه عنائى ئه وه يه كه له بهر رووناكى فهرمووده كه ئى
پيغه مبه ردا ربه فتاريان كردووه و، له ئاوى گوزه ئى سهر دانه پوئشراو و مه شكه و جه ونده ئى
ده م نه به ستراويان نه خواردووه ته وه، واته: ئيجگار زور پاريزيان كردووه، جا ئيمامى له
خوا ترسى كردار چاكى وه ها كه له ئاوى شه و پاريز بكا، بيگومان هه تا ته حقيق نه كا و
نه گاته بنج و بناوانى شت فتوا نادا و خوئى و خه لكيش ناخاته نيو مه ترسى و هه له وه.

به لام ئيمام (ابوحنيفه) و ئيمامى ماليك و ئيمامى شافيعى، خوايان لى رازى بى،
فهرموويانه: مروؤفى موسلمان هه تا ئينكارى واجبيتى نوؤژه فهرزه كان نه كا كافر نابى،
به لام لاي ئيمامى ماليك و ئيمامى شافيعى بو ئيمامى ئيسلام دروسته كه فرمان بدا
به كوشتنى نوؤژنه كه ره له لايه ئى حه ددى شه رعييه وه، نهك له لايه ئى كوفروه وه؛ چونكه ئهو
مروؤفه به تهركى ئهو فهرزه كافر نابيت، كه چى ئيمامى ئه بوو حه نيفه فهرموويه تى :
كوشتنى دروست نيبه، به لكو حه پس ده كرى هه تا ته وه به دهكات و ده ست دهكات وه به
نوؤژ كردن يا ده مرى. جا له م باره وه ئهو فهرموودانه ئى پيغه مبه ريان (د.خ) ته ئويل
كردووه، كه ده لاله ت له سه ر كوفرى نوؤژنه كه ره ده كهن، به و نوؤژنه كه ره ئى كه ئيمان و
باوه رى نه بى كه ئهو نوؤژه فهرزه و واجيبه، واته: له كاتيكا باوه رى ببى به وه ئى كه
نوؤژه كه واجيبه و له بهر ته مه لى ته ركى بكا، ئه وه كافر نابى. به لام ئيمام ئه حمه دى
كوفرى حه نبه ل و ها و فكره كانى ته ئويل فهرمووده كانى پيغه مبه ريان نه كردووه و
هوكميان كردووه به كوفرى نوؤژنه كه ره، له م روه وه فهرموويانه: كوفر دوو جو ره،
يه كه ميان كوفرى قورس وه كو باوه رنه كردن به خوا و به پيغه مبه ر (د.خ) دووه ميان
كوفرى سووكه وه كو نوؤژنه كردن له بهر ته مه لى.

جا له سه ر ئه م بناغه يه، شىخ ئيبنو حه جهر له (توحفه) دا له كتىبى نيكاحدا ده فهرمووى

: مارهکردنی ژنی (کتابیه) وهك جوولهكهو گاور باشته له مارهکردنی ژنیکی موسلمانانی نوپژنهکەر، چونکه به (ئجماع)ی ئیمامان دروسته بۆ موسلمان ژنی (کتابیه) مارهبات له کاتیکیدا که مهرجهکانی ئەم مارهکردنه بیتهجی، بهلام ئیختیلافیان ههیه له دروست بوونی مارهکردنی ژنی نوپژنهکەردا، چونکه لای گهلیک له ئیمامهکان، وهکو باسمان کرد، ژنی موسلمان که نوپژ تهرک بکا به (مرتده) واته: ههلهگهراوه له دینی ئیسلام دادهنری، (مرتده) به هیچ جوری مارهکردنی دروست نییه، ههتا دهگهپرتهوه بۆ ئیسلامهتی و نوپژهکانی دهکا.

ریوایهت کراوه: پایهی نوپژ له دنیا دا وهکو سهری ئینسانی وایه بۆ لهش، جا ههروهکو لهش به بی سهر ژبانی نامینی ئاینیش به بی نوپژکردن وجودی نابی.

ههروهها نوپژ تهشبهیه کراوه به مرؤقیك، ئهركانی نوپژهکه وهك سهریهتی و، مهرجهکانی وهکو رۆحی وایه، بهتایبهتی له خواترسان (خشوع) و ئاگاداری له نوپژدا، که لای زانا گهورهکان به شهرت و مهرج حسیب کراون، ئهگهر له خوا ترسان و ئاگاداری نهبی نوپژهکه پاداش و پایهی نابی، ئهو سوننهتانهش که له (أبعاضی) نوپژن، وهکو قنوت له نوپژی سبهینیدا و راولهستان له قنوتدا، یا وهك تهحییاتی یهکهم و دانیشتن لهو تهحییاتهدا، ئەمانه وهکو ریش و سمیل و برؤ و برژانگی ئینسانهکن، واته ئهگهر ئەمانه نهبن ئهو نوپژه جوان نابی وهك چۆن یهکی ئهگهر برؤو برژانگی نهبی جوان نییه.

برادهرینه! له بابتهتی نوپژهوه ئیحتیات زۆر پپویسته؛ چونکه یارانانی پیغهمبهر (د.خ) که له حوزووری ئهو زاته پایه بهرزدا بوون و، چوارده ئیمام له ئیمامانی تابعین وایان برپارداوه که ئهگهر یهکیک بهعهمدی نوپژ تهرک بکا کافر دهبی و، چهند ئیمامی موخالهفهی ئەوانیان کردووه و فهرمودهکهی پیغهمبهریان تهئویل کردووه به ئینسانیک که له بهر بی باوهری نوپژهکه نهکا، یا فهرموویانه مهبهست له حهدهسهکه ئهوهیه که نوپژنهکەر نهفسی خوی ئاماده کردووه، بۆ کوفر به هۆی گوناھی گهورهی نوپژنهکردنهکوه، که پهنا بهخوا لهوانهیه بیته هۆی سهلیی ئیمان؛ چونکه دین و ئیمانی موسلمان وهکو داریکی بهرزی بهردارهو، نوپژکردن وهکو ئاودانی ئهو دارهیه؛ جا ههروهکو داری تهپ که له وهختی خوییا ئاوه نهدری وشک دهبی ههروهها دینی ئیسلامیش مادام نوپژی لهگهلهدا نهبی ئهو ئیمانیه دهفتهتی و وشک دهبی و دهکهوی و له رهگ و ریشه دهردی.

جا مروّف کاتی تهماشای زاهری فەرموودەى حەزەرت بکا (د.خ) لەبابەتی نوێژ نەکەرەو، تهماشای فەرموودەى یارانى پێغەمبەر و ئیمامانى تابەین بکات حەقى وایە کە هەرگیز تەرکی نوێژ نەکا؛ چونکە هۆی نوێژنەکردنە کە ئەو یە کە ترس لە خودا و لە گەورەیی خودا لە دل و دەروونی نوێژنەکەرا نامینى و، نووری بەجیھەننانی حوقوقى خودایى لە دلدا نامینى، ئەگەر نا کەسى کە نووری هەبیبەتی خوا و حوقوقى خواى لە دلدا هەبى هەرگیز تەرکی نوێژ ناکا و، لە بەجیھەننانی واجیبى ئاینى خۆى لانا.

ئەو حەدیسانە کە بەزاهیر دەلایل لەسەر کوفرى نوێژنەکەر زۆرن و جیگەى ئیعتبارن، تەنیا عیبارەتەکانیان جیا جیان، بەلام لە مەعنادا یەکن، بۆ نمونە: یەکەم حەدیس کە تەبەرانى رپوایەتی کردوو دەفەرمووی: «من ترك الصلاة متعمداً فقد كفر جهارا» واتە: کەسى بە عەمدى نوێژ نەکا ئەو بەئاشکرا کافر بوو. لە رپوایەتیکی تردا دەفەرمووی: «بين العبد والشرك ترك الصلاة ، فأذا ترك فقد كفر» واتە: فەرق لەبەینى عەبدى موسلمان و عەبدى موشرىکدا کردن و نەکردنى نوێژ، واتە: ئەگەر نوێژى کرد ئەو موسلمانە، ئەگەر نوێژى نەکرد ئەو لە کافرە موشرىکەکان بوو لە زەمانى پێغەمبەردا، بە کافرى مۆتلق دەناسرئ ئەمرۆ.

هەر وەها لە حەدیسىکی تردا هەیه شىخى بوخارى رپوایەتی کردوو دەفەرمووی: «من لم يصل فهو كافر» واتە: کەسى نوێژ نەکا کافر.

بە ژمارە چل حەدیس زیاتر هەیه کە ئەهلى حەدیس رپوایەتیان کردوو هەر وەها کردوویانە بە دەلیل لەسەر ئەو هەیه کە نوێژنەکەر کافر.

هەر وەها ئەهلى حەدیس ئەم ئایەتەى خوارە وەیان کردوو بە دەلیلى ئەو هەیه کە نوێژنەکەر کافر، ئایەتە کەش ئەو هەیه کە خواى گەرە لە باسى ئەهلى دۆزەخدا فەرموویەتی: «مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ [٤٢] قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ [المَدَثَر] [٤٣]» واتە: لە رپۆژى قیامەتدا ئەهلى بەهەشت یاخۆ فریشتەى مالیک ناو گەرەى فریشتەکانى مەئموورى دۆزەخ پرسیار لە ئەهلى دۆزەخ دەکەن و دەلین: چ تاوانى بوو بەهۆى ئەو هەیه ئیوه گیرۆدەى دۆزەخ بن؟ ئەوانیش لە وەلامدا دەلین: هۆ ئەو بوو کە لەدنیادا نوێژمان نەدەکرد.

هەر وەها لە ئایەتیکی تردا خوا فەرموویەتی: «فَأَنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ

فاخوانکم فی الدین» واته: ئەگەر ئەو کۆمەڵە پەشیمان بوونەو و نوێژیان کرد و زەکاتی مەلایان دەرکرد ئەو برائى ئاینی ئیوهن، دیاره ئەمە ئەو دەگەیهنی که ئەگەر پەشیمان نەبوونەو نوێژیان نەکرد و زەکاتیان نەدا ئەو برائى ئاینی ئیوه نین.

دەگێرنەو: پۆژی حەزرت (د.خ) فەرمووی: خوایا! لە نیو ئوممەتی مندا مروۆقی چاره رەش و ناھومید مەھیلەرەو. پاش ئەو بەھاورپیەکانی فەرموو: ئایا دەزانن بەدبەخت و ناھومید کین؟ عەزیزان کرد: نەخیر، فەرمووی: ئەو مروۆقنەن که تەرکی نوێژ دەکن.

دەگێرنەو: که پێغەمبەر (د.خ) فەرموویەتی: خیر نییە لە ئاینیکی وەھادا که رکوعی تیا نەبێ، واته: یەکی بلی: ئاینم ھەیه، بەلام نوێژ ناکەم؛ ئەو راست ناکا، تەنانەت کردەوی باشیشی ھەبێ پاداشی چاکی نابێ.

دەگێرنەو: یەکی چاوی بە شەیتان کەوت و پێی وت: من چی بکەم تا وەك تۆم لی بی؟ واته: لە کۆمەڵی ئیوه حسیب بکریم؟ لە وەلامدا پێی وت: ئەگەر دەتەوی وەکو من بی، تەرکی نوێژ بکە و سویندی درۆ و راست زۆر بخۆ؛ واته: گوێی مەدەری و بەراست و بەدرۆ ھەمووکاتی ھەر سویند بخۆ تا قەدر و قیمەتی خۆی گەرەت لا نەمینی، کابرا که ئەم وەلامە لە شەیتان بیست وتی: «عەدالە» بی که ھەرگیز نوێژ نەفەوتینم و ھەرگیزیش سویند نەخۆم ئەنجا شەیتان وتی: ھیچ کەس بەفیل وەکو تۆ خۆی رزگار نەکرد لە داوی من و، تۆ ئەم ئامۆژگارییە لەمنەو فیر بووی، پەیمان بی ئیتر ھەرگیز لەگەل کەسدا قسەیهکی وەھا نەکەم که فیری ئەو بێ خۆی لە دەسیسە ی من رزگار بکا. دەگێرنەو که حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: بەخوا قەسەم نابێ نوێژنەکەرەکان بە ئاشکرا ئەم گوناحە بکەن و تەرکی نوێژ بکەن، یا کەسی دەنیرم بدا لە گەردنیان یا دەبی بگەرپینەو بو سەر نوێژ کردن. ئیمامی شافعی لەبەر رووناکیی ئەم حەدیسە فەرموویەتی: که ئەگەر نوێژنەکەر ھەر سوور بوو لە سەر نوێژنەکردنەکە ی خەلیفە ی ئیسلام بوی دروستە بیکوژی.

ئیمامی غەزالی (ر.خ) لە باسی ئەو شتەدا که دەبنە ھۆی مردنی ئینسان بە بی ئیمانی (پەنا بەخوا) وتوویە: یەکی لەو شتە تەرکی نوێژە. ھەر وەھا ئیمامی حەنەفی و ئیمامی شافعی (ر.خ) فەرموویانە: مروۆقی نوێژنەکەر ئەگەرچی کافر نییە، بەلام مەترسی ئەو ی لی دەکری که سەلبی سەر مەرگ بی، ئەمەش لەگەل مەترسی کوفردا زۆر فەرقی نییە، وا دەبی مروۆقی نوێژنەکەر ئەو ھەندە گوناح دەکا تا لە ئەنجامدا کافر دەبی.

رپوایهت کراوه : هه رکه سی سی شت له خوئی بگریته وه خوایش سی شت له و کهسه دهگریته وه: هه رکه سی زهکاتی مالی له داماوان بگریته وه خوایش له ش ساغی له و دهگریته وه، هه رکه سی نویژ نه کاو نویژ له خوئی بگریته وه خودا له نه جامدا ئیمانی لی و هه ردهگری. هه رکه سی دوعا نه کات و له خوا نه پارپته وه خوایش به جیهینانی دلخواز له و کهسه دهگریته وه. دهگریته وه کاتی خهلیفه ی دووم هه زهتی (عومه ر) - خوی لی رازی بی - به نیزه که ی (ابو لؤلوه) ی مه جووسی، بریندار بوو خوین له برینه که ی فواره ی دهکرد، خه ریکی نویژ بوو، نویژ که ی ته واو کرد، له گه ل ته وه شدا حازرانی خزمه تی عه رزیان کرد که خوین پیسه و نویژ به تال دهکاته وه، ته و خوئی به ناچار زانی و، هه رچون بی نویژ که ی کرد.

ئه ی برادران! چهند ئایهت و چهند هه دیس له سه ر نویژ هه ن، بو نمونه: خوی گه وه فه رموویه تی:

« يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ » واته: ئه ی ته و که سانه ی ئیمان و باوه رتان به ئاینی ئیسلام هه یه، با مال و مندالتان ئیوه له نویژ و یادی خوا غافل نه کا. بیگومان هه ر که سی مال و مندال له نویژ و یادی خوا غافل بکا ته وه رهنج به خه ساره.

ئه م له یادی خوا غافل بوونه چهند جو ره: یه که م ته وه یه که مروف هه ر نویژ که نه کا و به جاری وازی لی بی نی. دووم ته وه یه که چاودیری کاتی نویژ که نه کا و به بی عوزریکی ره وای شه ری دوا ی بخت له وه ختی ئیختیار. سییه م ته وه یه که له نویژ که نایدا چاودیری ئاداب و شه رت و روکنه کانییان نه کا. چواره م ته وه یه که ترس و ملکه چی و دل کزی حوزووری خوی نه بی، که زوریه ی نویژ که ران گیروده ی ته م به شه ده رده ن، به هه رحال به هه ر به شیک له م به شان به هوی پیوه ندی دنیا وه مروف له نویژ غافل بی، ته وه بیگومان رهنج به خه ساره و له زیاندا یه. به لام فه رق و جیاوازی له نیوان ته م جو ره زیاناندا هه یه، واته: زیانی ته رکی نویژ زورتره له زیانی ته رکی خشوع له نویژ دا.

هه روه ها خوا فه رموویه تی: « فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا [٥٩] إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ... » ته م ئایه ته پیروزه باسی ته ولادو نه ته وه ی پیغه مبه ره کانی پیش زهمانی هه زه تی (مه مه دی مسته فا) ده کا (د.خ) ته وانه ی نویژ یان فه وتاندوه، واته: ته و نویژ که له ئاینی خویاندا واجیب بووه ته رکیان

کردووو، كهوتوونه ته شوین ئاره زووی نهفس، جا به بۆنه ی هه پشه كردن له وانه
فهرموویه تی: له مولا له پاشه پوژدا له قیامه تدا تووشی شه پ دهن مه گهر ئه وانه یان كه
تهوبه یان كردووو له پهفتاره ناله بارانه وازیان هیئاوهو ئیمانیا ن به خواو به
ئاینه كه یان هیئاوهو پهفتاریان باش كردوو.

جا له زاهیری ئه م ئایه ته وه دهرده كه وی: ئه و كه سانه له نه ته وه ی پیغه مبه ران بوون
به هوی نوێژ فهوتانن و دوی ئاره زووی نهفس كه وتن كو فریا ن به سه ردا هاتووو، به
پاداشی خراب هه ر له و شوینه دا یا له دۆزه خدا كه ناو دهری به (غی) ئازار دهرین.
سه باره ت به ئیمه مه به ست له م ئایه ته ئه وه یه ئه و كه سه نوێژ بفه وتینی و ته رکی بکات
كافر ده بی و له قیامه تدا سزا دهری، مه گهر ئه وانه ی كه تهوبه ده كن و ئیمان دین و
پهفتاری باش ده كن. ده گێر نه وه مروقیك بووه خوا په رست و ته رکی دنیا كه رو خاوه ن
پاریز بووه. كاتی وهفاتی كرد و ناشتیان، له لای خوی گه وروه سه د جه لده ی به سزا بو
حه واله كرابوو، ئه ویش له خوا پارایه وه و تی: یاره بی! من به قه دهر توانای خوم
عیباده تم كردووو، تكای لوتف و میهره بانیی تو ده كه م. له ئه نجامدا خوی گه وره
عه فوی كرد له یه كه جه لده نه بی، كه لی درا هه موو گیانی ئاگری تی چوو. فریشه تكان
پییا ن را گه یاند كه له گه ل ئه وده ا كه تو خوت به باش ده زانی هه ندی پهفتاری خراپت بووه
ئه مه جه زای ئه و پهفتاران ه بوو؛ یه كه م: نوێژیکی بی ده ستنوێژت كردوو، دووم: سته م
لیكراوی هاواری بو هینا ی و ده تتوانی فریای بکهوی و رزگاری بکهی، به لام گویت
نه دایه و رزگارت نه كرد.

مه به ست له م نه قله گوئی به نوێژدانه، كه به هوی تاقه نوێژیکی بی ده ستنوێژه وه خودا
ئه و سزایه ی داوه.

ئه ی براده ران! نوێژ پایه یه کی زور گرینگه له پایه كانی ئیسلام و هه ركه س هیزی
تیدا بی پیویسته به راوه ستانه وه بیکا، خو ئه گه ر نه یه توانی به راوه ستانه وه بیکا ئه وا
پیویسته به دانیشه نه وه بیکا، وایش نه یه توانی پیویسته به راكشانه وه بیکا، اته: هه تا هوش
و وریایی تیدا بی پیویسته نوێژه فه رزه كه ی بكا، به لام كه هوشی تیدا نه ما ئیتر له دائیره ی
ته كلیف و لیپرسینه وه دهرده چیت، له گه ل ئه وه شدا كه ی چاك بوویه وه پیویسته هه ر
نوێژیکی فه وتاوه به قه زای بگێریته وه، چونكه وهخت و واده ی واجیب بوونی را بووردوو،
با له و كاته شدا موكه له لف نه بووی.

به لّام دهرکردنی نویژ له وهختی خوئی یا دواختنی تا دواوخت له بهر عوزریکی شرعی، وهکو له بیرچوونه وهی وهخت و واده، یا خو کهسی چه پسی کردبی. یا تازه موسلمان بی و ناگای له شرع نه بی، یا نووستبی و خه بهری نه بو بیته وه تا نویژ که ی دهچیت، ئەمانه عه فوون بهو شرته ی زووبه زوو نویژه فه وتا وه که یان به قهزا بگیرنه وه. به لّام پیویسته بزنان که نووستن وهختی ده بیته عوزری شرعی که به هه لکه وت بی، واته: ئەو که سهی به رده وام خهوی گران بی و خه بهری نه بیته وه ئەوه له سهری پیویسته به پیی توانا بگو یزیته وه بو شوینی قه ره بالّخ، یا خو یه کی ته میی بکا که له کاتی نویژدا خه بهری بکاته وه، بهم جوړه نه بی گونا هبارو تا وانبار ده بیته و نووستنه که نابیته عوزری شرعی بو، مه گهر هه ر کهس ده ست نه که وی و ناچار بی.

هه روه ها فه وتانی نویژ له بهر رزگارکردنی که سیک له ئاو یا له ناگر، یا له دوژمنی سته مکار، یا به هوی ده فعی شه ر له نه فس یا له ناموس یا له مال، یا له بهر ترسی فه وتانی را وه ستان له عه ره فاتدا، یا به هوی را کردن له دهستی دوژمن که وه ذعی ئەوه ونده خراپ بی به هیچ جوړی نویژه که ی بو نه کری، ئەمانه هه موو به فه وتانی عوزردار حسیب ده کری، به لّام پیویسته پاش رزگار بوون گورج نویژه که ی به قهزا بکاته وه.

له نایه تیکی ترا خوا فه رموویه تی: «وَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ [۴] الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ [۵] الماعون» حه زره ت (د.خ) له روونکردنه وهی ئەم نایه ته دا فه رموویه تی: ئەمانه ئەو که سانه ن که نویژه کان له وهخت و واده ی خو یان دوا ده خه ن، واته: هه ر به یه کجاری نایکه ن، یا به بی عوزری شرعی و به شیوه ی بی موبالاتی نویژه کان یان ده خه نه دوا دوا یی وه خته وه. واتای (ویل) لای گه لیک له مفسره کان ها واره و، لای هه ندیکیان شوینیکی دیارییه له دوژه خدا ئەوه ونده گه رمه ئەگه ر به ردی تی بکه وی ده تو یته وه و ده بیته ئاو.

سستی و بی ناگای له نویژدا، ئەوه ونده خوویه کی ناشیرینه که خوای گه وره له قورئانی پیروژدا کردوویه تی به نیشانه ی (منافق) یانی ئەوه که سهی که به پروه ات موسلمان وه له دلدا ئیمانی نییه: ئەوته خوا ده فه رموی:

«إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَآؤُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا». واته: مونا فیه کهان به خه یالی به تالی خو یان فیل له خوا ده که ن و، ده یانه وی به ها تو چوی عاده تی و بهم به دم موسلمانیه به موسلمان

ساغ حسیب بکرین، کهچی خوا له دلیان ئاگاداره، ئه و مونا فیکانه که هه لدهستن بۆ نوێژکردن به تهمه لی و سستی راست ده بنه وه، وهکو یه کیک به زۆر ئیشی پی بکرئ، هه ستانه که یان بۆ نوێژ به راستی نییه به لکو خویان نیشانی خه لک دهن و نوێژه که یان به شیوه ی رپاکاری و بهر چاوییه و جار جار نه بی ناوی خوا ناهین و ئه و جار جار هه ش هه ر له بهر ریایه .

ئه ی براینه! که سیک پیاوه تی و غیره تی ببی حالی خوی ناکا به حالی مونا فیک و، نوێژه کانی به تهمه لی و سستی ناکا، به لکو به نیشات و شادمانی و رووخوشی جیبه جیان ده کا، وهکو یه کی پروات بۆ خزمه تی پادشایی به ئه ده ب و گورجوگولی و بهرگ پاکی و له ش خاوی نییه وه ده روا.

ته ماشا بکه ن: خوی گه وه باسی مونا فیکه کان به وه ده کا که ناوی خوا نابه ن، یا یادی خوا ناکه ن، جار جار نه بی، جا مادام ئه مه حالی مونا فیک بی ده بی حالی ئه و که سه چۆن بی که به غه فله ت و بی هوشی رۆژ ده داته دم شه و شه و ده داته دم رۆژ، بی ئه وه ی ئاگای له ئه وامیری خوی گه وه هه بی؟. ئه ی براینه! ده گپرنه وه هه ندی له موسلمانه پێشینه کانه مان کاتی که ده نگی بانگه دریان بیستوه به گورجی راست بوونه ته وه و به په له په ل خه ریکی نوێژه که یان بوون، که لییان ده پرسین: بۆچی وا به په له ده رۆن؟ له وه لامدا ده یانوت: ده ترسین له زومره ی ئه وانه حسیب بکرین که خوی گه وه له و ئایه ته دا باسی کردوون، واته له وه ترساون که له مونا فیکان بزمی دردین.

ریوایه ت کراوه: هه ر که سی ئاگاداری نوێژی خوی بکات و، به ته واوی ئاداب و مه رج و پایه کانی جیبه جی بکا ئه وه له رۆژی قیامه تدا نوێژه که ی وه ک چرا ده بیته نوور و پوناکی له بهر ده میدا و لای راستیه وه و ده بیته شایه ت له سه ر ئیمان و خوا په رستی ئه و نوێژکه ره.

ههروه ها ئه و که سه ی چاودیری ئادابی نوێژه که ی نه کا، ئه وه نوێژه که ی نه ده بی به نوور و نه ده بی به شایه تی ئیمانی و نه سوودی لی و هه رده گری و، هه شریشی له گه ل فیرعه ون و هاما ن و قاروون و (ابی) ی کوپی (خلف) دا ده کری؛ چونکه ئه و نوێژه که ی به نادروستی و ناراستی و نارپه وایی له ملی خوی کردوه ته وه، یا له بهر خو به زل زانین، واته: له سه ر خوی فیرعه ون بووه، یا له بهر ئه وه ی که خه ریکی ئیش و کاری دنیا و کوشتن و برین و ئازاردانی خه لک بووه، واته: له سه ر خوی هاما نی وه زیری فیرعه ون بووه، یا

له بهر ته ماشاگردن و سه رپه رشتی گردنی مال و سامان و دارایی و پښکڅستنی هوی مال کورکړنه وه بووه، واته: له سه ر خورپه وشتی قاروون بووه، یا له بهر نیفاق و دوورپووی بووه، واته: له سه ر خورپه وشتی (ابی) ی کورپی (خلف) بووه که سه ر وکی پیږه مونافیکه که ی مه دینه بووه! جا که سی هه موو عومری له سه ر خورپه وشتی که سی که راپویری نه وه معنای وه هایه که نه و که سه ی خو ش ده وی و له قیامه تدا له گهل نه و ا حشر ده کری؛ چونکه فه رموده ی پیغه مبه ره (د.خ) «المرء یحشر مع من أحب» واته: مروث له قیامه تدا له گهل نه وانه دا حشر ده کری که له دنیا دا خو شی ویستوون.

ریوایه ت کراوه که حه زره ت (د.خ) روژی له نیو هاوړپیه کانیدا دانیشتبوو، فه رموی: نه مشه و له خه وما دوو فریشته هاتن بو لام و، وتیان: وهره بابروین، منیش له گهل یانا رویشتم، گهل نه هلی سزایان پیشان دام؛ یه که م که س له وانه پیاوینک بوو له سه ر گازی پشت رایان کی شابوو، فریشته ی عه زاب و سزا به راسه ریه وه راوه ستابوو، به ردیکی گه وره ی به ده سته وه بوو، که به رده که ی هدا به سه ری نه و پیاوه دا مه غزو نیسقان و پیست و گوشتی سه ری له یه که جیا ده بوونه وه و پرژو بلاو ده بوونه وه، فریشته ده روپی به رده که به ینیته وه، تا نه و به رده که ی ده ینتایه وه سه ری کابرا وه کو یه که م جاری لی ده هاته وه به ته واوی چاک ده بوویه وه، دووباره فریشته که هه مان به ردی پیا ده مالی و وه ک جاری پیشووی لی ده هاته وه، هه روه ها به م شیوه ئازاری نه و پیاوه ی هدا. وتم: نه م عه زابه له سه ر چیه؟ فریشته کان له وه لاما وتیان: نه مه له سه ر نه وه یه که نه م پیاوه له دنیا دا له نویژ کردن سه رگران بووه و نویژه کانی له وه ختی خو یان ده رکردوه.

ریوایه ت کراوه: هه ر که سی له به جیه ینانی نویژ بی، موبالات بی به پانزه جوړه سزا گیروده ده بی، پینجیان له دنیا دا، سیانیان له کاتی مردندا و، سیانیان له گوړداو، سیانیان له کاتی ده رچوون له گوړ بو مه حشر. جا بی تو شی په حمه تی خوا لی بی فه رمویه تی: نه مه چوارده و تکا وایه پانزه هه میان، که گیره ره وه (راوی) باسی نه کردوو و له بیر ی چوه ته وه، نه وه بی که له روژی قیامه تدا رووی ره ش ده بی، وه کو له هه دیسدا یه؛ چونکه ریوایه ت کراوه: یه که م روویه که که ره ش بی له روژی قیامه تدا، به هوی تاوانباریه وه، رووی نه و که سانه یه که (تارک الصلاة) ن. نه و پینج سزایه که له دنیا دا گیروده ی ده بی نه مانه ن:

یه که م: به ره که ت له عومریا نابی، واته: یاعومری کورت ده بی، یا نه گه ر دریش بی، خو شی تیا نابینی.

دووم: ره‌واله‌تی پیاوچاکان له پرویاندا مه‌حو ده‌بیته‌وه.

سییه‌م: هه‌ر کرداریکی چاک و خواپه‌رستییه‌ک که بیکه‌ن فریشته‌ی نامه‌ی کردار به‌خاوه‌ن سه‌وابیان نانوسی.

چوارم: هه‌ر دوعایه‌ک بکه‌ن به‌رز ناکریته‌وه بۆلای خوا تا قبول بکری.

پینجه‌م: له دوعای سالحان بی به‌ش ده‌بی. چونکه هه‌موو نوێژکه‌ری له ته‌حییاتدا ده‌لی:

«السلام علینا وعلی عباد الله الصالحین» دیاره ئه‌و مروّقه نوێژنه‌که‌ره به‌ر زومره‌ی صالحان ناکه‌وی هه‌تا له‌و دوعایانه به‌شدار بی. ئه‌و سزایه‌ش که له‌کاتی مردنیدا تووشی ده‌بی ئه‌مانه‌ن:

یه‌که‌م: به‌زه‌لیلی ده‌مری. دووم: به‌ تینوویه‌تی ده‌مری، واته: ئه‌گه‌ر هه‌رچی ئاو هه‌یه بیکه‌ی به‌گه‌رویدا تینوویه‌تی ناشکی و به‌و گه‌رمی ده‌له‌وه ده‌مری. سییه‌م: به‌ برسیتی ده‌مری. له‌پاش ئه‌وه‌ش که نیژرا و به‌خاک سپی‌را گیرۆده‌ی ئه‌م به‌لایانه ده‌بی:

قه‌بره‌که‌ی له‌سه‌ر ته‌نگ ده‌بی و ده‌یگوشی به‌ نه‌وعی که ئیسقانی له‌شی تیک ده‌چی و، خوا قه‌بره‌که‌ی لی گه‌رم ده‌کا وه‌کو ته‌نوورو، هه‌میشه ئه‌م دیوو ئه‌ودیو ده‌کا به‌سه‌ر ئاگردا، هه‌روه‌ها ماریکیشیان به‌سه‌را زال ده‌کا که پێیان‌ه‌وه ده‌دا و ئازاریان ده‌دا، هه‌روه‌ها له‌ پوژی قیامه‌تدا حسیبیان زور به‌ شیده‌ته‌و، خوا غه‌زه‌بیان لی ده‌گری و، له ئه‌جامدا له ئاگری دۆزه‌خدا سزا ده‌درین.

ده‌گی‌رنه‌وه مروّقیکی باش مندالیکی بوو، مرد، له‌پاش چه‌ند پوژی شه‌وی له‌ خه‌ودا چاوی پی که‌وت، که ئه‌و مندالی هه‌موو مووی سه‌ری سپی بووه، ئه‌ویش پرسیاری لی کرد: پۆله! تو مندال بووی و، به‌مندالی مردی، بۆچی وا سه‌رت سپی بووه، له‌ وه‌لامدا وتی: له‌م گۆرپه‌ستاندا چه‌ند مندالی هه‌ن هه‌موویان به‌م ده‌ردی منه گیرۆده‌ بوون و سه‌ریان سپی کردووه، له‌به‌رئه‌وه که ئیمه‌یان له‌ نزیکه‌ی قه‌بری چه‌ند که‌سیکی نوێژنه‌که‌ره‌وه ده‌فن کردووه، له‌ ترسی سزای ئه‌واندا ئیمه هه‌موو سه‌رمان سپی بووه‌و، ئه‌هلی قه‌برستان به‌هوی ئه‌وانه‌وه ئاسایشیان لی هه‌لگیراوه.

ده‌گی‌رنه‌وه که یه‌کی له‌ پیاوه‌ باشه‌کان خوشکیکی بوو مرد و ده‌فنی کرد، له‌و کاته‌دا

کیسه‌ی پاره‌ک‌ه‌ی که‌وت‌ه نیو قه‌بره‌که‌وه‌و پی‌ی نه‌زانی ، کاتی گه‌یشته مال‌وه بیری کرده‌وه که کیسه‌ک‌ه‌ی که‌وت‌وه‌ته نیو ئه‌و قه‌بره، کاتی چوو بو سهر قه‌بره‌ک‌ه‌ی و هه‌لی دایه‌وه‌و، به‌ردی سهری له‌شه‌ک‌ه‌ی لابرده‌ته‌ماشای کرد قه‌بره‌که‌ پره له ئاگر، ئه‌ویش زوو سهری قه‌بره‌ک‌ه‌ی داپوشییه‌وه‌و به‌ غه‌م و مه‌ینه‌ته‌وه‌ گه‌رایه‌وه‌و، پویشته لای دایکی و سویندی دا که ئه‌و خوشک‌ه‌ی چ ره‌فتاریکی خراپی بووه که‌و‌ا عه‌زاب ده‌دری، وتی: هیچ کرده‌وه‌یه‌کی ناله‌بارم پیوه نه‌دیوه ئه‌وه نه‌بی که له‌ نو‌یژکردن زور سست و ته‌مه‌ل و له‌ش گران بوو، نو‌یژه‌کانی له‌ کاتی خویدا به‌جی نه‌ده‌هینان.

له‌ فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ردا هه‌یه: کاتی مردوو ده‌خریته‌ گور ئه‌گه‌ر له‌ نو‌یژنه‌که‌ره‌کان بی گه‌لی کون ده‌بیته قه‌بره‌ک‌ه‌ی و له‌ هه‌ر کونیکه‌وه‌ جوړه‌ جان‌ه‌وه‌ریکی ژاردار دیته‌ دره‌وه‌ بوئه‌وه‌ی پییه‌وه‌ بداو ئازاری پی بگه‌یه‌نی.

له‌ ریوایه‌تیک‌ی ترده‌ هه‌یه که هه‌وریکی ره‌ش به‌پاسه‌ری ئه‌و مروقه‌وه‌ په‌یداده‌بی و له‌وه‌ هه‌وره‌وه‌ مارو دوویشک و جان‌ه‌وه‌ری خاوه‌ن ژار به‌سه‌ر ئه‌و مردوو‌ده‌ا ده‌باری، هه‌ریه‌که‌ به‌ جوړی ئازاری ده‌دا و، به‌هوی سزای ئه‌و مروقه‌وه‌ هه‌موو مردووی قه‌برستانه‌که‌ بی ئیستیراحه‌ت ده‌بن. جا مادام عه‌زابی نو‌یژنه‌که‌ر وایی پیویسته له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی بیه‌وی پهم به‌ خوی بکا، بی‌دار بیته‌وه‌و په‌شیمان بیته‌وه‌و ده‌س به‌ نو‌یژکردن بکا و، ئه‌و نو‌یژانه‌ی فه‌وتاندوونی به‌قه‌زا بیانگی‌پ‌یته‌وه‌، به‌لکو خوای میهره‌بان به‌ ئیحسان چاویوشی لی بکاوه‌فوی بفرموی . والسلام علی أتبع الهدی.

ناممى نۆپم

باسى ئەو شتانەيە كە نوپۇز بە تال دەكەنەو

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على خير خلقه سيدنا محمد
وعلى آله وصحبه أجمعين.

پاش ئەمانە ئەي برادەران! لە خودا نکا دەکەم کە لە سەر پەیداکردنی
دەولەتی پاشەپۆز موفقق بن و، لە نەزانی ئاینی پارێزراو بن. لە
مەوییش لە بابەتی نەگبەتی و زیانی ئەو کەسانە کە نوپۇز دەفەوتینن
نامەيەکم نووسی بۆتان، ئەلبەتە بەدل گۆیتان بۆ راگرتوو. بۆیە پێویست
بوو ئەو شتانەشتان پێ رابگەيەنم کە نوپۇز بەتال دەکەنەو هەتا
برایانی ئاینی لەو شتانە پارێز بکەن؛ چونکە نوپۇز ئەو تەنیا ئەوانە نین
کە بەیەكجاری نوپۇز ناکەن، بەلکو ئەوانەش کە نوپۇز دەکەن و یەکی لە
موبتەلاتی نوپۇزیان لێو رووبدا، یاخۆ قەزای نوپۇزەکانیان بەشیوەیەکی
شەری جیبەجی نەکەن، ئەوانەش هەر بە نوپۇزەکانیان بەشیوەیەکی
شەری جیبەجی نەکەن ئەوانەش هەر بە نوپۇزەکەر دەناسرین و،
گوناهی ئەوانە کە نوپۇزەکیان بە بەتالی رادەبوین زیاترە لە گوناهی
نوپۇزەکەر؛ چونکە دەوام لەسەر نوپۇزی بەتال و پرسیارنەکردن لە
زانایەکی ئاینی لە ئەحوالی نوپۇز موبالات نەکردن بە نادابی نوپۇز
گالتەکردنە بە عیبادهت و، گالتەکردن بە عیبادهت ئەگەر بەهۆی نەزانین
و نیشتباه بی، یا بەهۆی فەرق نەخستن بی لە بەینی ئاداب و ئەو
شتانە پێ لە دروستیی نوپۇز دەگرن ئەو دەبیتە گوناهی گەورەو،
بەردەوامی لە سەر گوناهی گەورە، لەوانەیه مرۆف رابکیشی بۆ کوفر، پەنا
بەخو، خۆ ئەگەر ئەو گالتەکردنەش بە عەمدی بی ئەو بەیگومان کوفر.

خۆشەويستەكانم! ئەو نامەى كە من دەينىرم بۆتان بە فەرمودەى پيغەمبەر (د.خ) لە چاكترين ديارى پووى عەرزه، تەنانت لەو ديارىيانە باشتەرە كە پاشايان بۆ يەكتريان پەوانە دەكەن؛ چونكە ديارى ئەوانە بۆ خۆشى دنيايە و، ديارىيەكانى ئيمە بۆ بەختيارى نەپراوہى قيامەتە.

پيويستە بزائن سى ديارى لە ديارىيەكانى من لە باقى ديارىيەكانى ترم گەرەترن؛ يەكەم: نامەى بيروباوہرى موسلمانان، دووہم: نامەى باسى تەركى نويز، سييەم: ئەو نامەى كە باسى ئەو شتانه دەكات نويز بەتال دەكەنەوہ.

فەرمودەى پيغەمبەرە (د.خ): «ماأهدى مسلم لآخيه هدية أفضل من كلمة يزيدہ اللہ بها هدى أو يردہ عن ردى» ھەر وھا فەرمودەى پيغەمبەرە (د.خ) كە فيربوونى مەسەلەيەكى ئاينى و، فيركردنى بە نەزانى خيىر و پاداشى ھەزار پكات نويزى سوننەتى ھەيە.

ئەى براى زانا ھەر مەسەلەيەك كە دەينووسم زۆر پوودەدات، بەتايبەتى ئەو مەسەلانەى ھەموو كەس ئاگايان لىيان نييە. پچام وايە لەرپى خوادا بە پووى ميھربانى نەزانەكان فيربكەن؛ چونكە مادام فيركردنى مەسەلەيەكى ئاينى خيىرى ھەزار پكات نويزى بى، دەبى خيىرى ھەموو ئەو ئەحكامە كە زانايان فيرى موسلمانانى دەكەن چەندى زۆر بى؟

لە فەرمودەيەكى تردا پيغەمبەر دەفەرموى: «أذا حمل رجل كلمة من اللہ إلى آخيه المسلم كان خيراً له من حجة وعمرة ومن عبادة سنة». واتە: كاتى مروقى و تاريكى ئاينى بگەيەنى بە براى موسلمانى خوى ئەو لە حەجك و عەمرەيەك و عيبادەتى سالى چاكترو خيىردارترە بوى. موحدەيسەكان فەرموويانە: بەيانى شتى كەم مونافى نييە بۆ زۆر كەوابى مومكینە تەعليم و فيركردنى ئەو مەسەلە ئاينىيە خيىرى زياتر بى لە چەند حەج و چەند عومرەو لە عيبادەتى چەند سالىك؛ چونكە پايەى خيىرو ئەوابى كردەو بە گويزەى پايەى خاوەن كردەو كات و شوين و زيادە گەرەيى ئەو رەفتارەيە؛ بە نمونە: فيركردنى مەسەلەيەك بە مروقىكى گەرەى قسەرەواى وھا كە بەھوى ئەو وھە خەلكى زۆر ئەو رەفتارە چاكە بكەن گەليك خيىرى زۆرتەرە لە فيركردنى مروقىك كە ھەر تەنھا خوى رەفتار بەو مەسەلەيە بكا. كەوابى بەخوا قەسەم ئينساف نييە وھكو ئيوە ديارى دنيايى قبوول دەكەن و پى دلشاد دەبن وھا ئەم ديارىيە باشانەى ئيمەش قبوول

نهكهن كه وهرگرتنى دهبيته هوئى شادبوونتان به بههشتى نهبراهوى ههتاهاهتا.
فهرموودهى پيغهمبهره: « لقد سبق إلى جنات عدن أقوام ما كانوا أكثر الناس صلاة ولا
صيماً ولا حجالاً أعتامارا، ولكن عقلوا عن الله مواعظ فوجلت قلوبهم وخشعت منهم
الجوارح، وأطاعت لهم نفوسهم».

واته: گهلى قهوم له پيش خهلكى تردها چونه بههشت، لهگهل ئهوهشدا كه نويز و پوزوو
حهج و عمرهيان له خهلك زياتر نهبوو، بهلام له بيستنى ئاموژگاريى زانايانى ئاين و
بيستنى فهرموودهكانى پيغهمبهردليان ترساوهو، دهست و دهم و زمان و چاو و گويايان
له شتى چاكدا سهرف كردوه.

له نامهيهكى تايبهتيدا پايه و گهورهيهى نويزم بهيان كردوه كه گهورهترين عيبادهتى
بهدهنييهو، گرینگترين هوئى پهزامهنديى خوايهو، بهسوودترين زهخيريهى قهبر و قيامته،
لهبهرئهمانه پاراستنى نويز له شتيك بهتالى بكاتهوه، زور پيوسته، من له بابتهى نويزهوه
شهش نامه نووسيوه، ئوميدهارم كه به فيربوون و فيركردنى ئهوانه، بهتايبهتى ئهم
نامهيه كه باسى ئهوانهيه نويز بهتال دهكهنهوه، ئيهتيماميكي زور بفرموون.

قال الشعرانى:

«من صلى جاهلاً بكيفية الوضوء أو الصلاة كأن قصد بفرض معين أو ركن أو شرط
النفلية لم تصح عبادته، وان وافقت الصحة، أنتهى.. قلت: وكذلك غير الوضوء، والصلاة من
العبادات في ذلك، فافهم».

واته: شىخى شهعرانى فهرمويهتى: يهكيك نويز بكات و ئادابى دهسنويز و نويزهكهى
نهزانى، وهك ئهوهى فهريزيك يا روكنيك يا شهرتيك به سوننهت بزاني، ئهوكهسه
عيبادهتهكهى دروست نييه، با له خويدا ئهوه دهسنويز و نويزهشى ريكوپيك و دروست بى.
شىخ (ابن حجر) دهفهرمووى: منيش دهليم: ههروهها غهبرى دهسنويز و نويزيش له
عيبادهتهكانى ترئهگهر مروف ئادابهكانى نهزانى ئهويش بهتاله. ههروهها شىخ
ئهمهدى ئيبنو ههجر له توحفهدا له سهرهتاي كيتابى چونيهتى نويزدا وهها
دهفهرموى.

منيش دهليم: ههروهها عهبدولحهميدى شيروانى له حاشيهى كتيبى توحفهدا ئهم
مهعنايه بهزيادهوه له خاوهنى كتيبى (نهاية) وه دهگيرپيتهوه.

بهلئى ھەر له و حاشيهدا دھفھرموئى: «وأفتى حجة الاسلام الغزالي بأن من لم يميز من العامة فرض الصلاة من سننها صحت صلاته إى وسائر عباداته بشرط أن لا يقصد بفرض نفلا، وكلام المصنف في مجموعة يشعر برجحانه، والمراد بالعامي من لم يحصل من الفقه شيئاً يهتدى به إلى الباقي، ويستفاد من كلامه، إى «المجموع» إن المراد به هنا من لم يميز فرائض صلاته من سننها، وأن العالم من يميز ذلك، وأنه لا يغتفر في حقه ما يغتفر في حق العامي .. أنتهى».

واته: غزالی فتواى داوه: نويژى ئه و عوامهئى كه ئادابه فهرزهكانى نويژ له ئادابه سوننهتهكانى جيانهكاتوه، لهگهئ عبادتهكانى تریدا دروستن به و شهرتهئى فهرزىك له فهرزهكانى نويژ به سوننهت نهزانئى. ئىمامى نهو و عوامهئى له كتيبى (مهجموع) دا تهرجیحى ئه م رايهئى داوه.

مهبهست له (عوام) ئه و كهسهئى ئه و نه و نه زانيارى ئاينى نهبئى كه تيكرأ شارهزا بئى. ھهروهئا له قسهئى (مهجموع) ھه و دهردهكهوئى كه مهبهست له (عوام) ئه و كهسهئى ئادابه فهرزهكانى نويژ له ئادابه سوننهتهكانى جيا نهكاتوه و (عالم) بئى ئه و كهسهئى ئه م دووانه لهيهك جيا بكاتوه.

دياره ئه و كردهوهئى له عوام روييدا چاوپوشى لئى دهكرئى، ئهگه ر له عالم بوه شيتته وه چاوپوشى لئى ناكريئى. به ھه ر حال ئه م مهسه لهيه زور په نهانه و، زور جار وا ريك دهكهوئى گه ليك له موسلمانان فهرزو سوننهتئى عبادتهتيان لهيهك جيا ناكه نه وه، بويه واجيبه ھه وئ بدن ھه تا چونييه تئى نويژ و رور و زهكات و حه جئى خوئيان و ئادابئى دهسنويژو خوشوردنيان به باشئى فيرببن. بيگومان ئه گه ر مهبه ستئيان بئى زو و فيرى دهن و عبادته كه تئيان راست و دروست ده بئى. ئه گينا ئه گه ر كه سئى چونييه تئى خوئاك كرده وه به ئاو يا به به رد نه زانئى و، ئادابئى دهسنويژو خوشورينئى لابردينئى له ش پيسئى نه زانئى و، ئاوى پاك و پيس له يهك جيانه كاتوه و، نه زانئى كام ئاو بو دهنويژو خوشوردن به كاردئى و، ئاويكى پيس يا ئاوى كه بو دهنويژو خوشوردن دهن نادا به كارئى ھينا، ئه وه ئه و كرده وه ئى ناشه رعيه و نويژه كه شئى به تاله، واته: ناته واوئى دهنويژ و خوشوردنه كه ئى دهبيتته ھوئى ناته واوئى نويژه كه ئى؛ چونكه ھه ر له بناخه وه نويژه كه ئى دانه مزراره و، به بئى دهنويژو به له ش پيسئى وه دهنويژه وه، ھه تا فيرى ئادابه كه ئى ده بئى و، گيړانه وه ئه و نويژانه شئى له سه ره.

ھەروھە ئەگەر شتى لکابوو بە يەكى له ئەندامى دەسنوئىژيەو، يا بە ئەندامى
 خوشوردنيەو، وەك پۆنى مەييو، يا پى و بەز، يا ميو و بۆيەو مورەكەبى نووسين، يا
 خەنەو وسمە، يا بنیشت، ئەمانە ھەموو ئەيەلن ئاو بگاتە ژیريان و دەبنە ھۆى بەتالیى
 دەسنوئىژو خوشوردنەكەو پيوستە لەپيشدا ئەو مادەيە يا بە سابوون يا بە سپۆن يا ھەر
 دەرمانىكى تر لابىرى و ژیرەكەى پاك بکرىتەو، ئەنجا ئاوى دەسنوئىژ يا ئاوى
 خوشوردنەكەى بەسەردا برۆا، ھەتا دەسنوئىژو خوشوردنەكەى، دروست بى بە ھۆى
 نيەت ھينان لە سەرەتاي ئەو دەسنوئىژو خوشوردنەو، ھەروھە ئەگەر يەكى مووى
 پيلووى چاوى خراپ بووى و قيرى بەو موووە لکاندى بۆ ئەوھى راست بىتەو و
 نەشكىتەو ناو چاوى، پيوستە بۆ ھەموو دەسنوئىژىكى فەرز (تيمم) بگا، لەبەرئەوھى كە
 ژيرى ئەو موووە تەر نابىت و قيرەكە نايەلى ئاوى پى بگا، ئەگەر تەيەموم نەكات
 نوئىژەكەى بەتال دەبى، جا كاتى ئەو مانيعە نەما پيوستە نوئىژەكانى بەقەزا بگيرپتەو؛
 چونكە كاتى خوى دەستنوئىژەكەى ناتەواو بوو، ئەو موووە قيرايويە نەشوراو،
 تەيەمومەكەشى ھەر ناتەواو بوو، چونكە قيرەكە نەيھىشتوو تۆز بە ژيرى ئەو قيرە
 بگا.

جا ئەم ئادابە زۆر پەنھان و شاراوھيە لە خەلكى موسلمان و، پيوستە زاناکانيان
 فيريان بکەن؛ ھەتا ھەردوولايان خيريان بگا.

ھەروھە زۆر جار ھەلدەكەوى كە ئاوى لووتى مرؤف لە ھەدى زاھيردا وشك
 دەبىتەو، دەبىتە مانيع لە شۆردنى ئەو شوينە و دەستنوئىژەكەى بەتال دەبى، جا بۆيە
 پيوستە ئەو مادە لابىرى و شوينەكەى بشۆردى و، ئەمەش پەنھانەو زۆرەو ھەموو
 كەسەش پى نازانى.

ھى وا ھەيە لە كاتى دەستنوئىژدا بەرى لووتى ناشۆرى يانى ئەو بەشەى كە رووى
 كر دوو تە ليو، ئەمەش واجيبە بشۆرىت، چونكە بەشيكە لە دەم و چا. ئەو كەسانەش كە
 پيشەيان بنیشت دروستکردنە لە ھاویندا، يا خەرىكى بۆيەكارين ئەوانيش ھەتا ئەو مادە
 بنیشتە يا ئەو بۆيەيە بە ئەندامى دەستنوئىژيانەو يا ئەندامى خوشوردنيانەو بى، نە
 دەستنوئىژيان دروستە و نە خوشۆردن و، نوئىژەكەيان بەتالە، تەنانەت بۆيەيەك كە بەسەر
 نينو كەو وشك دەبىتەو دەبىتە ھۆى بەتالیى دەستنوئىژ و خوشۆردن، لەبەرئەو پيوستە
 لەسەر ئەو جۆرە كەسانە كە لەپيشدا بەرۆن يا بە دەرمانىكى تر ئەو بنیشت و بۆيەيە

لهسەر لهشیان لابهن و، پاش ئهوه نییهتی لی بیئن و، دهستنوێژکه بگرن یا خویان بشۆن.

ههروهها ئهگهه یهکی ههموو سهری بریندار بوو و دهزمانیکی چهوری لی دابوو تا میقداری له سهری لهو دهزمانه چهوره پاک نهکاتوه ئهوه مهسحی سهری له کاتی دهستنوێژدا دروست نابی. ئهم مهسهله لانهش ههه پهنهان و جارجار پوودهدهن.

کاتی که مروّف نییهتی لابرندی بی دهستنوێژی هیئاو دهموچاوی شۆری و کاتی شۆرینی دهستی هات ئه و ئاوه که ههلی دهگری بۆ شۆردنی قوئی ههلی دهگری نهک بۆ شۆرینی بهروپشتی دهستهکانی، جا که هات و ئه و ئاوهی کرد بهقولیدا، بی دهستنوێژی قوئی دردهچی و، بی دهستنوێژی بهروپشتی دهستی درناچی، تهنانهت ئهگهه به نییهتی شۆردنی بهروپشتی دهستی ئاوهکه ههلبگری ئهوهنده ئا و نامینی که لهو سهروهه له ئهنشکهوه بگهپیتهوه بۆ شۆرینی پشتهی دهستی. چاری ئهمهش ئهوهیه لهپیش ئهوهدا که قوئی بشۆری بهروپشتهی دهستی راستی بشۆری، ههتا بی دهستنوێژی ئهوهی درهچی، ئهمجار قوئی راستی بشۆری، ههروهها بۆ دهستی چهپیشی، ئهم مهسهلهش ههه پهنهان.

«وفي العباب وشرحه ما نصح: فرع يشترط في المغسول من أعضاء الوضوء والغسل جري الماء عليه، فلا يكفي أن يمسه الماء بلا جريان أتفاقاً؛ لانه لا يسمى غسلًا. أنتهى»
واته: له کتیبی عویاب و شرحه کهیدا دهلین له شۆردنی ئهندامهکانی دهستنوێژ و خۆشۆردندا پیویسته ئا و بهسهریدا پروات و، تهنیا ئهوهنده بهس نییه که ئاوهکهی لی بکهوی به ئیتیفافی ههموو لایه؛ چونکه ئاولیکهوتن پیی ناوتری شۆردن. لهسهه ئهمه ئهگهه کهسێک بهپیچهوانهی ئهمه جوولایهوه ئهوه دهستنوێژکهی دروست نابی، جا که دهستنوێژی بهتال بوو، نوێژکهشی دانامهزری، ئهم مهسهلهش پهنهان و زۆریهی هههپهه خهلهکه ئا و بهسهه ئهندامهکانی دهستنوێژدا جاری ناکهن و تهنیا دهستی تهپی بهسهردا دههینن، بۆیه پیویسته لهم شیوه واز بیئن و ئا و بهسهه ئهندامهکاندا جاری بکهن. ههروهها ئهگهه کهسی (الله اکبر)ی تهحهروم (نوێژ دابهستن) یا سوورهتی فاتیحه یا تهحییات به غهلهت بخوینی ئهوه نوێژکهی بهتاله، بۆ نمونه: ئهگهه لهبهینی لهفزی (الله) و لهفزی (اکبر) دا و اویکی ساکنی زیاد کرد یا و اویکی مهفتووح، یا درێژه به ههزهی (الله) بدا و بلی (الله اکبر) یا ئهلفی له بهینی بی و پیی (اکبر) دا زیاد بکا و بلی: (الله اکبار) له ههموو ئهم حالانهدا تهکبیرهکهی بهتاله. ههروهها زیادکردنی وا لهپیش

لهفزی (الله) واته: بَلَّيْتُ (والله اكبر) دهبي بهووی دانهمزرانی نویرهکه، نهک لهبهز زیادهی حرفی له نویردا، چونکه یهک حرفی وهها که معنایهکی لی وهرنهگیری نویر بهتال ناکاتهوه، بهلکو لهبهرئهوهی که تهکبیری تهحهپوم بهم شیوه پیک نایهت و، پیویسته به(الله اکبر)ی تهنیا بیئت و بهس . ئەم مهسهلهش له مهسهله په نهانهکانه، بهلام کهمتر پروودهدا.

ههروهها ئەگهز زیاتر له ئەندازهی راگرتنی ههناسه له بهینی دوو کهلیمهی (الله) و (اکبر)دا راوهستا نویرهکهی دانا بهسری. ئەمەش ئەگهز چی کهم پروودهات مهسهلهیهکی په نهانه.

ئەگهز ههموو حهرفهکانی (الله اکبر) یا سوورتهی (فاتحه) یا واجیبی (تهحیات) وهها نهخوینیتتهوه که خووی بهعادهتی و به بی مانعیکی خارجی بیانبسی، ئەوه نویرهکهی بهتال، چونکه کاتی ئیعتیار دهکری بهخوینراوه که بیسراوی خووی بی، ئەگینا وهک نهخوینیتتهوه وههایه. ئەگهز ئیمام (الله اکبر) بکات به قهصدی ئاگادارکردنی خهک لهوه که خووی داخلی نویر بووه ئەوه نویرهکهی دانا مهزری؛ چونکه تهکبیری تهحهپوم مهزجهکهی ئەوهیه یا به قهصدی زیکر، یا قهصدی زیکرو ئاگادارکردن بی پیکهوه، واته: تهنیا به قهصدی ئاگادارکردنی پرووت به تهکبیری تهحهپوم حسیب ناکری. خو ئەگهز ئەوانهش له پیشیهوه نویرهکهی بهوه بزانتن که ئیمام بهنیازی ئاگادارکردن (الله اکبر)ی وتوووه ئەوه ئیقتیدا کردنه که بیان دروست نییه و به هووی تابع بوونیان بهو ئیمامه نویرهکهیان بی ئیعتیارو بی قیمته.

(مبلغ) که دهنگ بهرز دهکاتهوه بو ئەوهی خهکی له ئەوزاعی ئیمام ئاگادار بکا له تهکبیری تهحهپوم و له ههندی ئەحکامی تردا وهکو ئیمام وایه؛ واته: واجیبه دهنگ بهرز کردنهوهی بو تهکبیری تهحهپوم بهقهصدی زیکر یا زیکرو ئاگادارکردن بی و، نابی بهقهصدی ئاگادار کردنی پرووت بی ، ههروهها نابی مهئومومهکان به پاژنهی پیی بکهونه پیشی ئەو (مبلغ)ه.

بهلام له غهیری تهکبیری تهحهپومدا، واته: له (الله اکبر)هکانی ههلسان و دانیشتن و رکوع و سجوددا، ئەگهز تهنیا بهنیازی ئاگادارکردن بن زاهیر وایه نویرهکهی بهتال نابیتتهوه، چونکه ئەو زیکرانه سوننهتن، بیگومان ئەگهز ئەو دهنگ بهرزکردنهوهیه نویر بهتال بکاتهوه، دهبی نویری مبلغهکان ههموو بهتال بی.

به لَام ئه گهر (مبلخ) له پيش ته كيبيري ته چه پومي خويدا (الله اكبر) به دهنگي بهرز
وت بو ئاگادار كردني مه ئموومه كان و، ئه وانيش ته كيبيري ته چه پوميان كرد ئه گهر
ههردوولا له مزگه وتدا بن ئه وه باشه، به لَام ئه گهر مه ئموومه كان له دهروه وي
مزگه وته كه دا بوون له م حاله دا نويزي مه ئموومه كان دانامه زري: چونكه (مبلخ) ه كه بو
ئه وانه وهك ئيمام وايه، دياره پيشكه وتني ته كيبيري ته چه پومي مه ئمووم له ئيمام
نويزي پي دانامه زري و نويزه كه يان به تاله.

ئه گهر مه ئمووم پاش ته كيبيري ته چه پوم كه وته گومانه وه: ئاخو له جيگاي راوه ستاندا
پيش ئيمام كه وتوه يانا؟ ئه وه قهي ناكات و، نويزه كه ي به تال نابيته وه؛ چونكه ئه سل
ئه وه يه كه پيش نه كه وت بي، واته: ئه وه ي برياري ئه ساسييه نه بووني شتيكه كه نويزه كه
به تال بكاته وه. به لَام ئه گهر ئه م گومانه ي له ناو ته كيبيري ته چه پومدا بوو ئه وا
نويزه كه ي دانامه زري.

ههروه ها ئه گهر مه ئمووم كه وته گومانه وه له وه ي كه نيبه ته كه ي به رامبه ر و هاوشاني
نييه تي ئيمام يا پاش نيبه ت هيناني ئه و بووه ئه وا نويزه كه ي دانامه زري، چونكه واجيبه
به شيويه كي بيگومان كه نيبه ت هيناني مه ئمووم له پاش نيبه ت هيناني ئيمامه وه بي،
ئه م مه سه له ش له مه سه له نادياره كانه.

پيوسته بزاني له كاتي ته كيبيري ته چه پومدا به پيوه راوه ستان پيوسته كه و ابوو ئه گهر
نويزه كه به بي عوزر چه مايه وه، به جوړي كه له لاي كه مي سنووري ركوع نزيكتر بي و،
به م حاله وه (الله اكبر) نويزه دامه زاندي وت، ئه وا نويزه كه ي دانامه زري، ههروه ها
ئه گهر به دانيشتنه وه (الله اكبر) ي كرد ئه نجا راست بوويه وه بو نويزه خویندن، ياخو
ههندي له (الله اكبر) كه ي به دانيشتنه وه ههنديكي تري به راوه ستانه وه وت، ئه وه پيش
نويزه كه ي دانامه زري، ههروه ها ئه گهر له به يني هه ستان و راوه ستاندا ته كيبيري
ته چه پومي كرد هه ر نويزه كه ي دانامه زري، چونكه هه مووي له حالي راوه ستاندا
نه بووه، واجيبه ته كيبيري ته چه پوم هه مووي به راوه ستانه وه بي.

زوړ جار ده بينري كه خه لكي هه په مه، بو ئه وه ي بگهن به ركوع له گه ل ئيمامدا به په له
(الله اكبر) ته چه پوم ده خوینن، ههنديكي له راوه ستاندا وهنديكي له دانه وينداو له حالي
ركوعدا. ئه مانه پيوسته بزاني ئه م جوړه نويزه ش دانامه زري؛ چونكه پيوسته نويزه كه
هه موو ته كيبيره كه ي له كاتي راوه ستاندا بي و، ئه نجا دانه ويته وه له گه ل ئيمامدا ركوع ببا.

هروهها پيويسته بو نييهت، كه بريتييه له قهسدى كردنى ئەو نويزه فەرضه ديارىيه يا ئەو نويزه سوننهته ديارىيه، كه بەرامبەر و هاوپرپی عادهتیی وتنى (الله اكبر)هكه بى، واته: لهكاتى وتنى (الله اكبر)هكهدا تىكرا نييهتهكه فەرامۆش نهكا.

دریژی ئەم باسه بەم جوړهیه:

بەرامبەرى پى كردنى نييهت لهگه‌ل (الله اكبر)دا دوو جوړه، يهكه‌م: بەرامبەرى و هاوپرپیيه تىي راسته‌قينه، كه بريتييه له‌وهى ئەو كهسهى نويزه دهكات قهسدى كردنى ئەو نويزه فەرزە ديارىيهى بى لهگه‌ل هه‌موو حەرفه‌كانى (الله اكبر)دا، واته: له هه‌مزەو لام و ئەليف و هىي (الله) و لهگه‌ل هه‌مزەو كاف و بى و پى (اكبر)دا ئەو سى شتهى له دلدا بى (١) قهسدى كردنى (٢) نويزى فەرزى (٣) كاتى ديارى ، ئەمه بيروباوه‌رى ئيمامى شافعييه خوا لى پازى بى، كه زورگرانه‌و بو كه‌م كه‌س دهست ده‌دا؛ جا له‌بەر ئاسانكردنى ئەحكامى ئيسلام بو موسلمانان زانا ئاينيه دوايينه‌كان وهك (امام الحرمين) و ئيمامى غه‌زالى و هه‌ندى زانايانى پاش زه‌مانى ئەوانيش، وهك (تاج الدين سبكي) فتوايان داوه كه موقارهنه‌و لهگه‌ل بوونى عورف و عادهتى به‌سه‌و، ئەم موقارهنه عورفييه‌ش به چوار شيوه به‌يان ده‌كرى، يهكه‌م: نويزكه‌ر قهسدى كردنى نويزه فەرزە ديارىيه‌كهى بى، لهگه‌ل وتنى هه‌مزەى (الله اكبر)دا دووهم: لهگه‌ل وتنى (هى)ى (الله) و هه‌مزەى (اكبر)دا كه ناوه‌راستى ته‌كبىرى ته‌حه‌رومه ئەو نييهتهى بى. سييه‌م: لهگه‌ل وتنى (بى) و (رى)ى (اكبر)دا ئەو نييهتهى بى. پوختهى قسه: يا له سه‌ره‌تاي وتنى (الله اكبر)دا، يا له ناوه‌راستيدا، يا له دوادوايييه‌وه ئەو نييهتهى بى. چوارهم ئەوهيه كه نييهتهكه دابه‌ش بكا، واته: قهسدى كردنى نويزه‌كهى له سه‌ره‌تاي (الله اكبر) و، يادى فەرزايه‌تیی نويزه‌كه له ناوه‌راستيدا، ديارىكردنى فەرزەكه، كه نويزى سبه‌ينييه يا نيوه‌رۆ له دوا دوايى (الله اكبر)هكه‌وه بى .

واته: به هەر شيوه‌يهك له‌م چوار شيوه‌يه ئەم نويزكه‌ره لهگه‌ل وتنى (الله اكبر)دا نييهتى كردنى فەرزى نويزى ئەو كاته ديارىيهى بى دروست و په‌وايه؛ چونكه به هەر شيوه‌يهك له‌مانه بى له عورفا ئەو ئينسانه به نويزكه‌ر حيساب ده‌كرى و، به خو حازرکردوو بو نويز له قه‌لهم ده‌درى. شىخ ده‌فه‌رمووى لاي دۆستى خو‌تان ئەم شيوه‌ى چوارهمه كه ته‌وزيعه موقارهنه‌ى عورفيه‌و باشه.

ئوه‌وى كه شىخ (ابن حجر) له شه‌رحى (عباب)دا له كتيبي (جواهر)هوه نه‌قلى كردوه،

ئەم راي ئىمە بەھىز دەكات، ئەمەش دەقەكەيەتى: «أن العراقيين جروا على المختار، وعبروا عنه بأنه مخير بين مقارنة النية للهمزة وبسطها مع جميع التكبير انتهى»

واتە زانا ئاينىيە عىراقىيەكان لەسەر بىرى ھەلبىژىراو رۆيشتون كە موقارەنەى عورفىيە، ئەم بىرەيان بەو دەربىرپوھ كە كابرەى نوژكەر خاتەر خويە لە نىوان بەرامبەرى كردنى نىيەتەكە لەگەل ھەمزەى (اللە اكبر)دا، و، بلاوكردنەوھى نىيەتەكە لەگەل ھەموو بەشەكانى (اللە اكبر)دا.

وا بۆمان دەركەوت كاتى كە لەگەل سەرەتاي وتنى ھەمزەى (اللە)دا يادى قەصدو فەرزىيەت و تعين بكا، يا لەگەل دوا دوايى تەكبىردا ئەو يادەى بى، يا بەشەكانى نىيەت بەسەر بەشەكانى (اللە اكبر)دا دابەش بكا، بەسە بۆ پىكھاتنى موقارەنەى عورفى. لاي من ئەم شۆھى تەوزىعە بۆ خەلكى ھەرپەمە لە باشتىن شۆھەكانى موقارەنەى عورفىيە؛ چونكە لە سى شۆھە پىشۆھەكاندا ئەو نىيەتە يا لەگەل سەرەتاي تەكبىردا، يا لەگەل ناوھەراستىدا، يا لەگەل سەرەتا و ناوھەراست و دوا دوايىدا ھەيە، واتە: نىيەتەكە بلاو دەبىتەو بەسەر ئەجزاكانى تەكبىرەكەدا، بۆ ھەرپەمە خەلكەش ئاسانە، جا بۆيە پىويستە لە سەر زانايانى ئاين ئەم شۆھەيە بە خەلكى فىزىكەن تا ھەردوولايان تووشى خىرو پاداش بن و، فىرى ئەوھيان بكن كە تەقلیدى ئەم زانايانە بكن، واتە: بلین بە دل رازىن بە فەرموودەى ئەو ئىمامانە كە فەرموويانە: بەرامبەرى نىيەت لەگەل (اللە اكبر)ى تەحەررۇمدا، بەشۆھى عورف كافىو، تىيان بگەيەنن موقارەنەى عورفى چىيە و چۆنە؟ چونكە موقارەنەى حەقىقى، كە ئەسلى مەزھەبى ئىمامى شافعىيە، لە سەر شانى ھەرپەمەى خەلك زۆر گرانەو پىيان ھەلناسوورى. ھەرپەمە بزانن كە تەقلید ھەر ئەو نىيە كە بە دەم بلئ تەقلیدى فلان ئىمام كرد، بەلكو پىويستە بە دلئىش نىيەتى ئەوھى بى كە بە گوێرەى پەيرەوى ئەو ئىمامە رەفتار بكا كە رەوايە مروّف دواى فتواى بكەوى.

ئەى براينە! وتمان: نىيەت قەسد كردنە بەو شۆھى باس كراو قەسد وا لە دلدا، كەوايى ئەگەر كەسى لە پىش (اللە اكبر)دا بلئ:

نىيەتمە: چوار ركات نوژى فەرزى ئەم نىوھەرپۆيە دەكەم، (اللە اكبر) ئەو نىيەتەكەى دروستە، چونكە وتنى ئەو چەند كەلىمەيە مروّف ئامادە دەكات بۆ ئاگادارى و وریايى دل و، لە كاتى وتنى (اللە اكبر)دا لە دلئى خۆيدا نىيەتەكە دەھىنى و بەرامبەرىتى عورفى جىبەجى دەبى.

ئەو كەسەى وتوويه ئەم نىيەتە بەم شۆويه بەتالە لەبەرئەوى ئەو نىيەتە وتراوه، سىفەتى ئەو نىيەتەيه كە وا لە دلدا و پېشخستنى سىفەت لە سەر خاوهن سىفەت دروست نىيە، ئەو قسەكەى ھەلەيه؛ چونكە ئەو نىيەتە وتراوه سىفەتى نىيەتە قەلبىيەكە نىيە بەلكو مەرۆف بو ئەو نىيەتە قەلبىيە ئامادە دەكات و، نىيەت قەلبىيەكە كە دلدايهو، لە كاتى تەكبىرى تەحەرۇمدا دى بە دللى نوێژكەرەكەدا و نىيەتەكە دروست دەبى؛ دەليل لە سەر راستى ئەم قسەيه ئەويە كە ئەگەر نوێژكەر ئەو چەند كەلىمەيه تەرك كرد، قەى ناكات و، ئەو كەلىمانە ھەر ئەوندەيه كە مەرۆف بو نىيەت ھىنان ئامادە دەكەن و بەس، واتە: سىفەتى نىيەتە قەلبىيەكە نىن. عىبارەتى كىتبى (منھاج) و (تحفە) يارىدەى ئەم قسەى ئىمە دەدا كە دەلین:

«فَأَنْ أَخْطَأَ الْإِمَامَ فِي تَعْيِينِ تَابِعِهِ فِي غَيْرِ الْجُمُعَةِ، كَأَنْ نَوَى الْإِمَامَةَ لَزِيدِ فَبَانَ عَمْرًا لَمْ يَضُرْ، لِأَنَّ خَطَأَهُ فِي النِّيَّةِ لَا يَزِيدُ عَلَى تَرْكِهَا وَهُوَ جَائِزٌ لَهُ» چونكە لەم عىبارەتەوه دەردەكەوى: ھەرچى تەركى دروست بى بەھەلەچون تيايدا زيانى نىيە، ئەو دەبوو لە پېشەوه وتمان: ئەو نىيەتە وتراوه ئەگەر نەش وتري قەى ناكا. كەواتە ئەو وتراوه بە ھىچ جورى نابىتە ھوى بەتالى نىيەتەكە.

ئەى برادەران مەئوموم لە پەپرەوى ئىمامى شافىعيدا دوو جورە: مەئومومى موافىق لەگەل ئىمامدا و، مەئومومى دواكەوتوو. مەئومومى موافىق ئەويە كە ماوى ئەوى بى لەگەل ئىمامدا سوورەتى فاتىحە بەتەواوى بخوینى، بەلام مەئومومى مەسبووق و دواكەوتوو پىچەوانەى ئەويە كە باسمان كرد، بىگومان حوكمەكانى نوێژى ئەم دوو جورە لە يەكتەر جيان؛ بو نمونە: ئەگەر مەئومومى موافىق لەكاتى ركووعدا كەوتە دوولايەوه لەوى كە نىيەتى ئىقتىداى بە ئىمام ھىناوه، يا نا ئەو كوتوپر بە نوێژكەرى تاك دەناسرى؛ چونكە ئەسل و ئەساس نەبوونى نىيەتى ئىقتىدايه. ھەرودھا ئەگەر لە پىش نىيەتى ئىقتىدا بە ئىمامدا دواى ئىمام كەوت و، رىك بوو لە گەلدا لە ھەلسان و دانەوينەوهو كەردەوه كانى تری نوێژكەيدا، ئەو نوێژكەى بە بەتال حسىب دەكرى.

بەلام ئەگەر مەئومومى دواكەوتوو لە كاتى ركووعدا كەوتە شك لەوى كە نىيەتى ئىقتىداى ھىناوه بە ئىمام يا نا؟ ئەو بە مەئوموم نانسرى و پىويستە بگەرپتەوه بو وەزعى راوستان و سوورەتى فاتىحەكە ھەمووى بخوینى و، وەك نوێژكەرى تەنيا نوێژكەى تەواو بكا؛ چونكە فاتىحە خویندن تەنيا لە سەر لادەچىت كە بىگومان نىيەتى

ئىقتىداى به ئىمام ھىنابى، جا مادام ئەم نوپژكەرە گومانى له نىبىتەكەى ھەيە، ئەوا ئىقتىداكەى بەتالەو، نوپژكەى وەكو نوپژى تەنيا حسيب دەكرى، بەلام پاش ئەوئى نوپژكەى بەشيوئى تەنياى دامەزرا، ئەگەر لەنيو نوپژكەيدا ويستى دواى ئىمام بكوئى و، بەدل نىبەتى ئىقتىداى ھىنا، ئەو دروستە، جا پيوستە له باقى مەندەى نوپژكەيدا تابعى ئىمام بى و لىي پيش نەكوئى، بەلام پاش سەلامدانەوئى ئىمام ھەرچەندى له نوپژكەى خوئى مابوو تەواوى بكا و سەلام بداتەو. ھەركەسى ئىقتىداى كرد بەكەسى پيوستە له كاتى نىبەتدا قەسدى ئىقتىداى بەو ئىمامە بىي و، ئەگەر كەوتە شك له نىبەتى ئىقتىدا ئەو بە منفرد دەناسرى، واتە نوپژكەى وەك ھى يەككى بەتەنيا نوپژ كردوو حىساب دەكرى و دروستە. بەلام ئەگەر لەوئەدا كەوتە شك كە ئىمامە يا مەئموومە ئەو نوپژكەى بەتالە؛ چونكە نىبەتى يەككە له دوو ئەمرى دژى يەك و ھەردووکیان بەتال دەردەچن ، بەلام لەكاتىدا شكى له نىبەتى ئىقتىدا بوو شتىكى ديارە نىبەتى نوپژى ھىناو، تەنيا ئەوئەندەيه شكى له ئىقتىداكە پەيدا كردوو، كە ئەسل نەبوونى ئەو ئىقتىدايە، ئىتر نىبەتە پروتەكەى بو دەمىنئەوئەو بە نوپژكەرىكى بەتەنيا نوپژكردوو حىساب دەكرى، وەكو(ابن القاسم) له حاشىيەى (تحفەى) (ابن حجر)دا فرموويەتى.

ئەگەر نوپژكەرى كەوتە شك لەوئەى كە نىبەتى ھىناوە يا نا، ياخو كەوتە شك لەوئەى نىبەتەكەى ھارپىي (الله اكبر)ى تەحەرۇم بووە يا نا، يا كەوتە شك لەوئەى نىبەتى نوپژى نيوەرپوى ھىناوە يا نوپژى عەسر، ئەو لەھەموو ئەم شىوانەدا نوپژكەى بەتالە.

تەنيا له شيوئى شك له ديارىكردى نوپژكەدا كاتى نوپژكەى بەتال دەبىتەو كە تا ماوئى روكنىك ئەو شكەى دەوام بكا، يا ماوئى شكەكەى بەپى عورف و عادت درىژ بى، واتە: ئەگەر ماوئى شكەكە كەم بوو، روكنىكى بەو شكەو تەواو نەكرد ئەوا ئەو شكە نوپژكەى بەتال ناكاتەو، بەلام پيوستە ھەرچىيەكى له كاتى، شكەكەدا كردوو دووبارەى بكاتەو.

ئەگەر نوپژكەر دوودل بوو لەوئەدا كە نوپژكەى بپرئى و، له دلدا وتى: ئەم نوپژە بپرئى يا نەبپرئى؟ ئەو كوتوپر نوپژكەى بەتال دەبىتەو. خو ئەگەر عەزمى كرد له سەر برپنى نوپژكەى ئەو چاكتر نوپژكەى بەتال دەبىتەو؛ چونكە نىبەت روكنى نوپژەو، ئەو نىبەتە پيوستە تا دواھاتنى نوپژكە دەوام بكات.

ئەگەر نوپژكەر قەسدى برپنى خوئىندى فاتىحەى كرد، ئەو زىانى نىبە، بەلام ئەگەر

لهگهل قهسدى برپينهكهيدا، بى دنگ بو، ئهوه پيوسته ئهه نندازهى له فاتيحة كه زو خویندووويهتى بيخوينيتهوه، ئهگهر نا نويزهكهى بهتال دهبيتتهوه.

ئهگهر له پاش سهلامدانهوه، كهوته شك لهوهدا كه فاتيحةى خویندوووه يا نا، ركوعى بردوووه يا نا، سجوودى بردوووه يا نا، ئهوه زيانى نيهه و، ئهسل وايه نويزهكهى بهرپسايى بهجى هينراوه. بهلام ئهگهر شكى له نييهت هينانى نويزدا يا له موقارهنهى عورفيدا ههبوو ئهوه نويزهكهى بهتالهو، پيوسته لهسهرى ئهه نويزه بهتهواوى بگيرپيتهوه.

ئهگهر بهدل قهسدى كرد كارىكى نويز تيكدر بكا وهكو ههنگاوىكى نالهبار و زل، ئهوه تا دست نه داته ئهه كاره نويزهكهى بهتال نابيتهوه.

ئهگهر قهسدى كرد لهسهر يهك سى كار بكات لهو كارانهى كه لهبابهتى كارى نويز نين، ئهوه كاتى دهستى كرد بهيهكى لهو كارانه نويزهكهى بهتال دهبيتتهوه، ههروهها به يهك كارى ناقولا كه له غهبرى بابتهى كارى نويز بى، نويزهكه بهتاله دهبيتتهوه. خو ئهگهر بهعهمدى يا به سههوو كارىكى ناقولاى كرد ئهوه ههتا نهبى به سى كار نويزهكه بهتال نابيتهوه، بهلام بهو شهرتهى كه بهشيوهى يارى و گالتهكردن نهبى، ئهگهر نا به يهك كار نويزهكه بهتال دهبيتتهوه، با كارىكى ناقولاش نهبى. ئهگهر سى كارى سووكى يهك له دواى يهكى كرد ئهوه نويزهكهى بهتال نابيتهوه، نمونهى كارى سووك وهكو جوولاندنهوهى سهريهجهكان بهبى جوولاندنهوهى دست.

ئهگهر عهزمى كرد: ههر كاتى، فلان كهس، به ميوانى هات ياخو فلان شت رووى دا نويزهكهه دهبرم، ئهوه ههر له كاتى ئهه عهزمه دا نويزهكهى بهتال دهبيتتهوه. با برينى نويزهكهيشى به شتيكهوه بهستى كه بهعهدهت نهشياو و نهكراو بى، بو نمونه: بلى: ئهگهر فلان كهس لهم سهعاته دا له مالى خويانهوه رى كهوت و، گهيشت به من نويزهكهه دهبرم و دهروم بهپيرييهوهو، ماوهى بهينيان چوار سهعات بوو ئهوه نويزهكهى بهتال دهبيتتهوه؛ چونكه ئهه شهرته ههرچهند به عادهت مهحاله بهلام به عهقل مومكينه، كابرا بهشيوهى نا ئاسايى به سهعاتى رپگهى چوار سهعات ببرى. جا مادام وايه ئهگهر كهسى برينى نويزهكهى به مهحالى عهقلىيهوه بهستى، بو نمونه: وتى ئهگهر دوو دژ له يهك جيگه دا گردهوهبوون من نويزهكهه دهبرم، ئهوه نويزهكهى به تال نابيتهوه، چونكه مهحالى عهقلى ههرگيز نايهتهجى و پيوه بهستنهكهى كابرا بى بايهخه.

ههروهها ئهگهر مهئمووميش برينى ئيقتيداكهى به شتيكى مومكنهوه بهست ، با ئهه

شتهش به عادت مه حال بی، ئیقتیدا که ی گورج به تال ده بیته وه، بویه پیویسته گورج نییته ئیقتیدا بییته وه، ئه گهر نا به بی نییته ئیقتیدای دووباره، به تهنیا دواکه وتنی ئیمامی له کرداردا، نویره که ی به تاله.

ئه گهر نویره که له پاش سلاودانه وهی نویره که وته شک له وهدا که دستنویژی بووه یا نا پرو له قیبله بووه یا نا، عه ورته له کاتی نویره که دا داپوشیوه یا نا، ئه وه نویره که ی دانه مه زراوه؛ چونکه لی ره دا ئه سلای نییه که ئیستیسحاب بکری و ئه سلای له هر شتی که ی نه بوونیته؛ که واته لی ره دا ئه سلای ئه وه یه که ئه نویره که ره پاک نه بووی، پرو له قیبله نه بووی، عه ورته دانه پو شیبی، بویه له م حال ته دا پیویسته له سه ری نویره که ی بکاته وه له وه خته دا، یا به قه زای بیگیر پیته وه ئه گهر وه ختی نه ما بوو.

ئه گهر یه کی دستنویژی گرت و نویره کرد، دوا ی ئه وه دستنویژی تازه کرده وه و نویره کی تری کرد، دوا ی ئه مانه بیری کرده وه که به یه قین له یه کی له دستنویزه کانیدا مه سحی سه ری نه کردو وه، به لام نازانی کام دستنویزه، ئه وه هه ردو نویره که ی به تاله، چونکه به یه قین ته رک ی روکنی له روکنه کانی دستنویژی کردو وه، بو ئیحتیات وا داده نری که له دستنویژی یه که دا، ته رک ی مه سحی سه ری کردو وه. ئه م مه سه له یه، ئه گهر چی به ده گمه ن ری که ده که وی، به لام په نه انه و زانی نی ده وی.

ئه گهر نویره جه ماعه تی دابه ست به نییته ئیقتیدا به مه لا رحیم، که ته ماشای کرد ئیمامه که مه لا ره جه به، ئه وه نویره که ی به تاله، به لام ئه گهر ئیمام له ته عینی مه ئمو ودا به هه له چوو له غه بیری نویره جومعه دا ئه وه قه ی ناکاو نویره که ی دروسته، به لی له نویره جومعه دا زیانی هه یه مادام ئه و که سه ی که تیایا به هه له دا چوو له چل که سه که ی جومعه بی، وه کو شیخ عه لی شیبرامیلله سی فه رموویه تی.

ئه گهر ئیحرامی نویره که ی به نویره سبه نیی دابه ست، که چی له پاشاندا برپاری داو وتی: ئه م نویره ده گورم و ده یکه مه نویره سونه تی پیش نویره سبه نیی؛ چونکه هیشتا وه خت زوره و گه وره یی سه ره تای وه ختم له کیس ناچی، ئه وه نویره که ی به تاله. هه روه ها له کاتی (جمع التاخیر) دا ئه گهر ئیحرامی به نویره نیوهر پو به ست و، له پاشاندا وتی: ئه م نویره ده گورمه وه به نویره عه سر هه تا فه زیله تی سه ره تای وه ختم بو عه سر ده ست بکه وی ئه وه نویره که ی به تاله. بیگومان ئه م دوو مه سه له یه، که به ده گمه ن ری که ده که ون، شتیکی په نه ان و هه موو که س پیان نازانی.

پوختهی قسه ئه‌وه‌یه: که له پاش نییهت هینان بو نوێژ گۆرپینی نوێژی فه‌رز به سوننه‌تی پاش و پیشی نوێژی فه‌رز یا به نوێژه فه‌رزیکێ تر نوێژه‌که به‌تال ده‌کاته‌وه.

ئه‌گه‌ر نوێژکه‌ریک چاوی کهوت به چهن که‌سی که هاتن نوێژی نیوه‌رپویان به جه‌ماعه‌ت دابه‌ست و، ئه‌ویش له‌وه ترسا که ئه‌گه‌ر ئه‌م نوێژه فه‌رز ته‌نیا به نه‌گۆرێ به سوننه‌ت جه‌ماعه‌تی نیوه‌رپوی له‌ده‌ست ده‌رده‌چێ، ئه‌وه ده‌توانی ئه‌و نوێژه‌ی به نوێژی سوننه‌تی مو‌تله‌ق بگۆرێ و له پاش دوو رکات و ته‌حیات سه‌لام بدا‌ته‌وه؛ چونکه له نوێژی سوننه‌تی مو‌تله‌قدا نییه‌تی دیاریکردن بپووست نییه، به‌لام ناتوانی بیگۆرپه‌ته‌وه به سوننه‌تی راتیبه‌ی پیش نوێژی نیوه‌رپو؛ چونکه له نوێژی سوننه‌تی راتیبه‌ی پیش یا پاشی نوێژدا هه‌ر له سه‌ره‌تاوه نییه‌تی نوێژی فه‌رزی نیوه‌رپوی به‌ته‌نیا یی هی‌ناوه.

ئه‌گه‌ر که‌سی نوێژیکێ فه‌رزی به ته‌نیا کردبوو، له پاشا بو‌ی رێ کهوت به‌جه‌ماعه‌ت بیکاته‌وه، ئه‌م دووباره کردنه‌وه‌یه کاریکی سوننه‌ته، به‌لام بو‌ پیکهاتن و دامه‌زانی ئه‌م سوننه‌ته، پووسته ئه‌گه‌ر ئیمام بی، نییه‌تی ئیمامه‌ت و، ئه‌گه‌ر مه‌ئمووم بی نییه‌تی ئیقتیدا به ئیمام به‌ینی و، نییه‌ته‌که‌ش مو‌قاره‌نه‌ی عورفی بکات له‌گه‌ل (الله اکبر) ی نوێژ دابه‌ستندا؛ چونکه دووباره‌کردنه‌وه‌ی نوێژی فه‌رز به‌شیوه‌ی جه‌ماعه‌ت نه‌بی سوننه‌ت نییه^(۱) جا پووسته هه‌تا دوا‌یی نوێژه‌که له‌گه‌ل جه‌ماعه‌ته‌که‌دا بی و واته: نییه‌تی جیا‌بونه‌وه له ئیمام نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌کاته‌وه.

له نوێژی جومعه‌یشدا بو‌ ئیمام نییه‌تی ئیمامه‌ت واجبه.

هه‌روه‌ها بو‌ مه‌ئموومیش له جه‌ماعه‌تی نوێژی جومعه‌دا ئیقتیدا واجیبه، وه‌ك چۆن له هه‌موو نوێژه‌کانی تردا که به جه‌ماعه‌ت بکری‌ن ئه‌م نییه‌تی ئیقتیدا‌یه له سه‌ر مه‌ئمووم واجیبه.

له‌م نوێژی جومعه‌یه‌دا ئه‌گه‌ر مه‌ئمووم (موافق) بوو، واته: هه‌ر له ئه‌وه‌له‌وه له‌گه‌ل ئیمامدا بوو، دروست نییه‌تی له ئیمام جیا‌بونه‌وه‌ بینی، به‌لکو پووسته‌تا

(۱) شایانی باسه که نوێژی فه‌رز کرا جاریکی تر به شیوه‌ی ته‌نیا یی دووباره‌کردنه‌وه‌ی سوننه‌ت نییه، چونکه ئه‌گه‌ر له نوێژه پیشووه‌که‌دا خه‌له‌لیک بووه ئه‌وه دوومه‌که‌ پێ ناوتری دووباره‌کراوه، به‌لکو نوێژیکێ سه‌رله‌نوویه. خو ئه‌گه‌ر خه‌له‌لی تیا نه‌بووه، ئه‌وه پووست به دووباره‌کردنه‌وه نییه، به‌لام بو‌ ده‌ستکه‌وتنی خه‌یری جه‌ماعه‌ت ئه‌گه‌ر بو‌ی رێ کهوت سوننه‌ته به جه‌ماعه‌ت بیکاته‌وه، ئه‌م دووباره‌کردنه‌وه له عورفی شه‌رعا پێ ده‌لین (أعادة).
وه‌رگێڕ

سهلامدانوه لهگه‌لیدا بئ. ههروهه له قهسردا، چ ئیمام بئ و چ مه‌ئمووم و چ ته‌نیا، پئویسته نییه‌تی کورت کردنه‌وه‌ی ئه‌و نوێژه لهگه‌ل (الله اکبر)ی نوێژ دابه‌ستندا پیکه‌وه بن، پیکه‌وه بوونیککی موافیقی عورف. به‌لام له غه‌یری قه‌سرو دووباره‌کردنه‌وه‌ی نوێژی فه‌رزو نوێژی جومعه موقاره‌نه‌ی نییه‌تی ئیقتیدا بو مه‌ئمووم سوننه‌ته و واجیب نییه، واته: ئه‌گه‌ر نییه‌تی ئیقتیدای لهگه‌ل (الله اکبر)دا نه‌بوو، ئه‌وه نوێژه‌که‌ی به‌تال نابیته‌وه‌و به‌ته‌نیایی داده‌م‌ه‌زری؛ جا ئه‌گه‌ر ویستی ببئ به‌جماعه‌ت ئه‌وا پئویسته هه‌ر پاش (الله اکبر)ی نوێژ دابه‌ستن، یا له پئیش چاوه‌روانییه‌که‌ی به‌عورف درپژ، له ناو نوێژه‌که‌یدا به‌دل نییه‌تی ئیقتیدا به‌ئیمامه‌که‌ بئنی به‌جوړئ که به‌لیدا بئ: خو‌م کرد به‌مه‌ئموومی بو فلان کس، ده‌شتوانئ موتابه‌عه‌ی ئیمام نه‌کا، چونکه نوێژه‌که‌ی به‌ته‌نیا دامه‌زراوه. خو ئه‌گه‌ر به‌ بئ قه‌سدی ئیقتیدا دوا‌ی ئیمام بکه‌وئ نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه، وه‌کو له‌مه‌وپئیش باس‌مان کرد.

هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر ئیمامی غه‌یری نوێژی جومعه و غه‌یری نوێژی فه‌رزی دووباره‌کراوه له کاتی (الله اکبر)ی نوێژ دابه‌ستندا، نییه‌تی ئیمامه‌تی نه‌بووبوو، سوننه‌ته پاش ئه‌وه که مه‌ئموومی له پش‌تیه‌وه‌ راوه‌ستان و نییه‌تی نوێژیان هینا، ئه‌میش له دای خویدا بلئ: وا خو‌م کرد به‌ ئیمامی ئه‌م مه‌ئموومیانه، هه‌تا خیری جماعه‌تی پی بگات، ئه‌گه‌ر نا هه‌ر مه‌ئموومه‌کان خیری جماعه‌تیان ده‌ست ده‌که‌وئ و ئیمام خیری جماعه‌ته‌که‌ی به‌رناکه‌وئ. ئه‌م مه‌سه‌له‌یش په‌نه‌انه‌و هه‌موو کس پی نازانی.

ئه‌گه‌ر که‌سی ئیقتیدای کرد به‌ نوێژه‌که‌ریکی ته‌نیا، که ئیمامه‌تی دروست بئ، ئه‌وه چاکتر بو ئه‌و به‌ته‌نیا نوێژکردوه‌ ئه‌وه‌یه ئه‌ویش له‌دایدا نییه‌تی ئیمامه‌ت به‌پنی هه‌تا خیری جماعه‌تی ده‌ست بکه‌وئ، ئه‌گینا هه‌ر ئیقتیدا کردوه‌که خیری جماعه‌تی ده‌ست ده‌که‌وئ، ئه‌م خیره‌ش که‌متره‌ له خیری جماعه‌تی که ئیمام نییه‌تی ئیمامه‌تی هینابئ.

ئه‌گه‌ر مه‌ئمووم له نوێژی دووباره‌کراوه‌دا له پئیش سلاودانه‌وه‌ی ئیمامدا نییه‌تی جیا‌بوونه‌وه‌ی له ئیمام هینا ئه‌وه به‌لای شیخی ر‌مه‌لییه‌وه‌ نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه؛ چونکه یه‌کی له شه‌رته‌کانی نوێژی به‌جماعه‌ت دووباره‌کراوه‌ ئه‌وه‌یه که له ئه‌وه‌له‌وه هه‌تا ئاخ‌ر ئه‌و نوێژه به‌جماعه‌ت بئ. به‌لام لای هه‌ندی له زاناکانی دوازه‌مان نوێژه‌که به‌تال نابیته‌وه، به‌لام خيرو پاداشی جماعه‌ته‌که‌ی نا‌قیس ده‌بئ. واته: ئه‌گه‌ر به‌ بئ عوزریش نییه‌تی جیا‌بوونه‌وه‌ی هینا، ئه‌وه ته‌نیا خیری ئه‌و میقداره‌ی له‌کیس ده‌چی که

له پاش جیابوونه‌وهی له ئیمام کردوویه؛ چونکه به‌پای ئهم زانایانه تهنیا ئه‌وهنده به‌سه که نوێژکه به‌قه‌ده‌ر (الله اکبر)ی نوێژدابه‌ستن به‌جه‌ماعه‌ت بی. خو له‌م نمونده‌دا جیابوونه‌وهی مه‌ئموومه‌که له دوا دواپی نوێژکه‌دا بووه نه‌که له‌کاتی (الله اکبر)ی نوێژدابه‌ستندا. شیخی (ابن حجر)یش، خوای لی پازی بی پای ئهم زانایانه په‌سه‌ند ده‌کات. به‌لام لای هه‌ندی له زانایانی تر بو نوێژی دووباره‌کراوه پیویسته لای که‌می به‌قه‌ده‌ر رکاتیکی به‌جه‌ماعه‌ت بی وه‌کو نوێژی جومعه به‌لام ره‌ئیه‌که‌ی (ابن حجر) له هه‌موویان باشته، واته: ئه‌گه‌ر هه‌ر له (الله اکبر)ی نوێژدابه‌ستندا موافیقی ئیمام بی، به‌سه. ئهم مه‌سه‌له‌ش په‌نه‌انه‌و که‌م پرووده‌دا.

ده‌بی ئه‌وه‌ش بزانی له (الله اکبر)ی دابه‌ستنی نوێژی دووباره‌کراوه‌دا تهنیا نییه‌تی نوێژه‌ فه‌رزیکی به‌شیوه‌ فه‌رز، به‌سه نه‌که فه‌رزی واقیعی، واته: پیویسته نییه‌ته‌که‌ی به‌م جوړه‌ بی: «نویت أن أصلي مقتديا فريضة الظهر التي أديتها. أو نويت أن أصلي فريضة الظهر، التي هي فرض على المكلف، مقتديا الله أكبر»، واته: هه‌ر کاتی بو‌ی هه‌له‌کوت نوێژ دووباره‌ بکاته‌وه نییه‌تی کردنه‌وهی نوێژی به‌ینی که له وه‌ختی خویدا فه‌رز بووه له سه‌ری، نه‌که ئیسته، چونکه دووباره‌ کردنه‌وهی نوێژ واجب نییه و، ئه‌و نوێژه ئیستا ده‌یکاته‌وه تهنیا له‌شیوه‌دا فه‌رزه نه‌که له واقیعدا؛ له‌به‌رئه‌وه یا ده‌بی نییه‌تی ئه‌و نوێژه بینی که زو له سه‌ری فه‌رز بووه، یا نییه‌تی نوێژی بینی که تیکرا فه‌رزه، ئه‌گینا پاش ئه‌وه‌ی که زو ئه‌و نوێژه‌ی کردووه، ئیتر ئه‌مه‌ی له سه‌ر فه‌رز نییه.

شایانی باسه ئه‌گه‌ر پاش دووباره‌ کردنه‌وهی نوێژه‌که بو‌ی ده‌رکه‌وت که نوێژه پیشووه‌که‌ی به‌تال بووه، ئه‌وه ئهم نوێژه دووباره‌کراوه‌شی هه‌ر به‌تال ده‌بی، چونکه ئهم نوێژه دوومه‌ شیوه‌ی فه‌رزی یه‌که‌مه، که یه‌که‌م به‌تال بوو، ئه‌میش به‌تال ده‌بی. ئهم مه‌سه‌له زوړ په‌نه‌انه به‌لام به‌ده‌گمه‌ن پرووده‌دا.

شه‌رته‌کانی تری گه‌رانه‌وه‌ی نوێژمان له (نامه‌ی جه‌ماعه‌ت)دا باس کردووه‌و ده‌توانن پیا‌بچنه‌وه.

پیویسته بزانی که له سوورپه‌تی (فاتحه‌)دا چوارده (شده) واته: گه‌ره، هه‌یه. هه‌رکاتی نوێژکه‌ر یه‌که‌یک له‌م شه‌دانه به‌ده‌سه‌نقه‌ست (عمدی) ته‌رک بکات ئه‌وه نوێژه‌که‌ی به‌تاله‌و، ئه‌گه‌ر به‌سه‌وو ته‌رکی بکا ئه‌وه خویندنی ئه‌و که‌لیمه به‌تاله، که‌واته ئه‌گه‌ر زوړ دوانه‌که‌وت ئه‌وه هه‌مان که‌لیمه به‌شه‌ده‌وه بخوینیته‌وه، خو ئه‌گه‌ر زوړ دواکه‌وت ئه‌وه

پيويسته له سهره وه فاتيحه بخوينيټه وه، ټه گهرنا نويزه كه ي به تاله و، ټه گهر سه هو ي كرد و نه گه رايه وه بو خويندني فاتيحه تا ركووي برد، ټه نجا كه و ته وه يادي، پيويسته كو توپر راست بيټه وه و فاتيحه بخوينيټه وه؛ چونكه روښتنني بو ركووع به زور دواكه و تن ددريټه قه له م، خو ټه گهر نه گه رايه وه بو راوه ستان ټه وه نويزه كه ي به تاله، وه ټه گهر به ده سه نه قه ست چوو به ركووعدا ټه وه چا كتر نويزه كه ي به تاله.

ټه گهر ټه م رووداوانه له نويزه كه ري ك روويان دا كه ټيمام لي ي پيش كه و تبوو له كاتيكا له گه ل ټيمامدا بوو ټه وه سو جده ي سه هوو سوننه ت نييه بو ي؛ چونكه ټيمام له باتي ټه و ته حه ممولي ده كا. به لام ټه گهر له پاش سه لامدانه وه ي ټيمام لي ي روودا، ټه وه سوننه ته خو ي سو جده ي سه هوو ببات، هه روه ها ټه گهر به ته نياش نويز بكات.

پيويسته له سهر ټه و كه سه ي فاتيحه ده خو يني چاو دي ربي ټه و شتانه بكات كه هه موو حه و قورئان خو ينه كان له سه ري مو ته فيقن له بابه تي مه خر جي حه رفه كان و شه دده و مه دده و ټيستيعلاو شتي تر؛ بو يه ته نانه ت وه ستاني كي سو ك له نيوان سيني (نستعين) و تي كه يدا دروست نييه؛ چونكه ټه م وه ستانه يه ك كه ليمه كه ده كاته دوو كه ليمه: (نس) و (تعين). جا ټه گهر به سه هوو ټه و وه ستانه ي كرد پيويسته ك توپر كه ليمه كه بگير يټه وه، ټه گهر نه ي گه رانده وه ټه و خويندني ټه و كه ليمه يه به تاله، جا ټه گهر زوري پي نه چوو هه م ده تواني ټيعاده ي بكات وه. ټه گهر ټيعاده ي نه كرده وه به سه هوو، چوو، بو ركووع و گه رايه وه ټه وه به تولي فه سل (زور پي چوون) حسيب ده كر ي و، پيويسته سه رله نو ي فاتيحه كه بخوينيټه وه. خو ټه گهر له پيش چووني بو ركووع تولي فه سل، بوو هه م سه رله نو ي ده ست پي كرده وه، هه م خويندنه وه ي فاتيحه كه واجيبه، ټه گهرنا له م دوو شيوه دا نويزه كه ي به تاله، جا ټه گهر به عه مدي نه ي گه رانده وه و چوو بو ركووع ټه وه چا كتر نويزه كه ي به تاله.

شاياني باسه مه دده ي (ولا الضالين) واجيبه نه ك سوننه ت، جا ټه گهر به عه مدي له وه نده ي كه متر كرد كه به ټيجماع واجيبه و، ټه م كه مييه بوو به هو ي كه مبوونه وه ي حه رفي يا گو رپيني مه عنايه ك، ټه وه نويزه كه ي به تاله، ټه گهرنا وه كو كه ليمه ي (نستعين) واجيبه كه ليمه ي (ولا الضالين) له گه ل مه دده كه يدا دوو باره بكات وه.

ټه گهر نويزه كه ري كي بي وه سو سه به عه مدي حه رفي كي له سو ره تي فاتيحه يا غه يري فاتيحه زياد يا كه م كرد كه مه عناي له فزه كه ي گو ري، ټه وه نويزه كه ي به تال ده بيټه وه،

به لّام ئه گهر مه عناکه ی نه گۆری ئه وه به عه مد بئ یا سه هوو ته نیا خویندنی ئه وه له فزه به تال ده بیته وه نه ک نویره که جا ئه گهر زۆری پئ چوو ئه وه ئیعه ده ی ئه وه له فزه ده کاته وه، به لّام ئه گهر زۆری پئ چوو ئه وه خویندنه وه ی ئه وه فاتیه که یه واجیه به؛ ئه گهر نا نویره که ی به تال ده بیته وه له هه ردوو شیوه ی عه مدو سه هوودا. ههروه ها پئویسته بزانه ئه وه که لیمه ناقیسه یا زائیده وه کو ته له فوز کردن به که لیمه ی (اح) نییه، چونکه ئه وه که لیمه ی نویره له قورئانه و زیاده و نوقسانی به سه را هاتوو نه ک ئه م له فزی (اح) ه.

ههروه ها ده رکردنی حه رف له غه یری مه خره جی خو ی بو یه کی بتوانی فی ری ببی حه رامه، جا ئه گهر ده یزانی خراپه و به عه مدی بوو ئه وه نویره که ی به تال ده بیته وه و، ئه گهر به سه هوو بوو و زۆر به ینی نه که وت پئویسته ئه وه که لیمه ئیعه ده بکاته وه. به لّام ئه گهر زۆری به ین که وت ئه وه پئویسته هه موو فاتیه که ده دووباره بکاته وه، ئه گهر نا نویره که ی به تال ده بیته وه. سوچه ی سه هوو لی ره یشدا وه کو مه سه له پئشو وه که یه، واته: سوننه ته بیبا ئه گهر به ته نیا نویره بکا، یا ئه گهر جه ماعه ت بکا و ئیمام لیی پئیش که وتبئ و له پاش جیا بو نه وه ی له ئیمام ئه مانه ی لی روودابی، ئه گهر نا ئیمام بو ی هه لده گری و موحتاجی سوچه ی سه هوو نییه.

به لّام ئه گهر نه زان بوو و نه یده توانی به عه ده تی فی ربئ ببی ئه وه نویره ی دروسته، خو ئه گهر ده ی توانی فی ربئ ببی ئه وه پئویسته فی ری ببی و، پئیش فی ربوونی ئیخره جی حه رف له مه خره جی تایبه تی خو ی نویره که ی دروست نییه، مه گهر له بهر حورمه تی وه خته که بیکا و له پاش فی ربوونی به قهزا بیگیریته وه.

پوخته ی قسه ئه وه یه: سه باره ت به ده رکردنی حه رف له غه یری مه خره جی خو ی، یا گۆرپنی حه رفی به حه رفیکی تر ئه گهر توانای فی ربوونی هه بوو و به عه مدی ته رکی کردو، ده یزانی به و جو ره دروست نییه و، هه ر بئ موبالاتی کرد، ئه وه نویره که ی دانامه زری و به جیه ی نانی نویره به م حاله گالته کردنه به تاعه ت و گالته کردن به تاعه ت یه کیکه له گونا هه گه وه رکان، خو ئه گهر بزانی ئه وه گالته به تاعه ت کردنه و بیکا ئه وه کافر ده بی، خوای گه وه به لوتفی خو ی له نه زانی و له کافری بمانپاریزی و په نامان بدا، بو یه هه رکه س توانای فی ربوونی واجیه تی ببی، چ له بیرو باورو وتن و چ له کردار، پئویسته له سه ری هه موو وه ختی خو ی به خت بکات له پئناوی فی ربوونیاندا، مه گهر وه ختی نووستن و حه سانه وه و، وه ختی په یدا کردنی رزق و پۆزی بو خو ی و مال مندالی.

قال في العباب وشرحه لابن حجر «ويلزم جاهلا تعليمها أي التكبير، وكذا الذكر الواجب ولو بالسفر وأن طال، وعليه فظاهر أنه يشترط أستطاعة له، وينبغي ضبطها باستطاعة الحج الآتية، قال قلت هذا واجب فوري وذاك واجب على التراخي، قلت هي معتبرة فيه، وأن وجب فوراً أنتهى».

وفي التحفة لابن حجر أيضاً: ويظهر ضبط البعد بما لا تجد مؤنة يجب بذلها في الحج توصله إليه، ويحتمل أن ما هنا أضيّق لانه واجب فوري أصالة بخلاف الحج، وعليه فلا يمنع الوجوب عليه إلا الأمر الضروري لا غير فيلزمه مشى أطاقه، وأن بعد .. أنتهى». له بهرئمه واجيبه له سهر نويزكهري كه كه متهرخه م بي له فيربونى واجيباتا نويزى سهردهمى كه متهرخه ميبه كهى به قهزا بگيرپيته وه هه رچهنده نويزه كانيشى كردبى، چونكه له بهرئمه وهى كه وهختى خوئى حهرفه كانى له مه خرجه كانى خوئانه وه دهرنه كردوه وه تواناى فيربونيشيانى هه بووه، هه نويزى كه كردويه تى جيگه ئيعتبار نه بووه.

تهركى شهدهى (اياك) به عهمدى له لايه نى كه سيكه وه مه عناكهى بزانى، كه رويناكى رپوزه، به كوفر داده نرى. خو ئه گهر به عهمدى بوو، به لام مه عناكهى نه زانى ئه وه ته نيا نويزه كهى به تال ده كاته وه. به لام ئه گهر به سه هوو له بيرچوونه وه تهركى شهده كهى كرد، له م حاله دا ئه گهر زورى بهين نه بوو ته نيا (اياك) به شهده وه بخوينيته وه سووره ته كه تا دواىي بخوينى، به م جوړه نويزه كهى دروست ده بى. وانه بى نويزه كهى به تاله. به لام ئه گهر زور بهينى بوو نه نجا كه وته وه بيرى كه (اياك)ى به بى شهده خوئندوته وه ئه وه واجيبه هه له ئه وه له وه فاتحه بخوينيته وه ئه گهر نا نويزه كهى به تاله. خو ئه گهر پاش سه لامدانه وه كه وته وه بيرى له م حاله يشدا ئه گهر ماوه زور نه بوو له بهينى سه لامدانه وه بيركه وته وه كهيدا، با نهختى قسه ش بكه ويته بهين، يا پشت له قبيله ش بكات، با هه ستي هه رچهنده له نويزه كهى ماوه بيكاته وه، هه روه ها ئه گهر حهرفيكي به حهرفيكي تر گوړپيه وه، وه كو ئه وهى (حى)ى (الحمد لله) بكات به (هئى)يا (ضاد) بكات به (ظى)يا (زال) بكات به (زئى)يا به (دال) له م نمونانه دا ئه گهر به عهمدى ده كرد، ئه وا نويزه كهى به تاله، خو ئه گهر به سه هوو يا به له بيرچوونه وه بوو، كه بيرى كه وته وه زورى پى نه چووبوو ئه وا ئيعادهى ده كاته وه، ئه گهر ئيعادهى نه كردوه نويزه كهى به تاله. به لام ئه گهر زورى پى چووبوو ئه وه پيوسته فاتحه كهى بخوينيته وه، ئه گهر نا نويزه كهى به تاله. وه ئه گهر زباني عاجز بوو، ئه گهر چى ده بتوانى فير بى كه چى كه متهرخه ميبى

دهکرد، ئه‌وه نوێژهکه‌ی به‌تاله، وه ئه‌گه‌ر زمانى يارمه‌تى نه‌ده‌داو نه‌یده‌توانى فير بى
 نوێژهکه‌ى خوى دروسته و، ئه‌گه‌ر زانا به‌عه‌مدى يا که‌مه‌رخه‌مى بى موبالات به‌دين
 (طى) (مطبقه) (صراط) (تى) گۆرى به‌ (تى) بچووک ئه‌وه نوێژهکه‌ى به‌تاله، ئه‌م
 مه‌سه‌له‌ش په‌نه‌انه.

وه‌ئه‌گه‌ر (صاد) (صراط) به‌ (سين) ده‌خوينده‌وه ئه‌وه نوێژهکه‌ى دروسته. هه‌روه‌ها
 غه‌له‌تى که‌ مه‌عنا بگۆرى وه‌کو گۆرىنى فه‌تحة (تى) (انعمت) به‌ (ضممه) يا
 (فه‌تحة) (اى) (اى) (اى) به‌ (که‌سه‌ره) ئه‌مه بو يه‌کى زانا بى و به‌عه‌مدى بيکات ده‌بىته
 هوى به‌تال بوونه‌وه‌ى نوێژهکه‌ى، به‌لام خوينده‌وه‌ى (اى) (اى) به‌ (ضممه) نوێژ به‌تال
 ناکاته‌وه؛ چونکه مه‌عنا ناگۆرى، ئه‌مه ئه‌گه‌ر به‌عه‌مدى نه‌بوو.

في التحفة، مع أقتصار مني:

«خفف القادر مشدداً أو لحن أو أبدل حرفاً بآخر، فأن غير المعنى بأن أبطل أصله أو
 استحال إلى معنى آخر، ومنه كسر كاف «اى» لاضمها، وعلم وتعمد، بطلت صلاته، والا
 فقرأته لتلك الكلمة، فلا يبنى عليها الا أن قصر الفصل، ويسجد للسهو في ما إذا تغير
 المعنى بما سها به مثلاً؛ لان أبطل عمدة يسجد لسهوه أنتهى».

ئه‌گه‌ر به‌عه‌مدى له نىوان خويندى فاتيحة‌دا به‌قه‌ده‌ر دوو هه‌ناسه بى ده‌نگ بوو، يا
 قه‌سدى برىنى فاتيحة‌ى کردو، به‌قه‌ده‌ر يه‌که هه‌ناسه وه‌ستا ئه‌وه خويندى فاتيحة‌که‌ى
 به‌تال ده‌بىته‌وه، پيوسته هه‌ر له سه‌ره‌تاوه فاتيحة‌که بخوينته‌وه، جا ئه‌گه‌ر ئىعه‌ده‌ى
 فاتيحة‌ى نه‌کرده‌وه به‌عه‌مدى چوو بو رکوع ئه‌وه نوێژهکه‌ى به‌تال ده‌بىته‌وه. خو ئه‌گه‌ر
 به‌ دل قه‌ستى برىنى قيرائه‌تى کرد، به‌لام به‌ زاهير نه‌وه‌ستا، ئه‌وه زىانى نابى بوى.

بزانن: هه‌رشتى له‌و شتانه‌ى په‌يوه‌ندييان به‌ نوێژه‌وه بى ئه‌گه‌ر بکه‌وېته ناو
 نوێژه‌که‌وه، وه‌کو ئامىن کردن بو دوعاو داواى ليخوشبوون و، داواى په‌ناگرتن له‌ سزا و،
 سوجه بخوينته‌وه، وه‌کو خوينده‌وه‌ى قورئان به‌ نىيه‌تى قيرائه‌ت و ئاگادارکردنه‌وه‌ى
 ئىمام له‌و ئايه‌ته‌که فه‌راموشى کردوه، نه‌که به‌ قه‌ستى ته‌نيا ئاگادار کردنه‌وه‌ى ئىمام،
 يابرىنى قيرائه‌ت له‌به‌ر هيرشى کوکه، ئه‌وه له‌م شه‌ش حاله‌دا زىانى نىيه.

وه ئه‌گه‌ر نوێژکه‌ر هه‌ندى له‌ سووره‌تى فاتيحة يا هه‌مووى وا خوينده‌وه که‌ خوى
 نه‌بىست، له‌و کاته‌شدا هيج مانىيک نه‌بوو وه‌کو گوگرانى يا تىکه‌ل بوونى ده‌نگ و، پيش

ئەوئى دريژە بكيڭشيت نەگەرپايەوہ بۇ خويئندەئەوئى ئەوئى نەبيستوۋە و، بە دەسئەست رويشت بۇ ركوۋع ، ئەوئە ئەوئى نوئزەئى بەتالە، وە ئەگەر بە سەھو و نيسيان وئى خويئند كە خوي نەبيست، ئەوئە ئەگەر لە پيش گەشتن بە چەشنى ئەوئى ئەيەتە لە ركاتيكي تردا بيري كردهو، و اجيبە لە سەرى بگەرپتەوہ بوي و بيخويئتەوہ، بە جوئى كە خوي بيبيسي ، ئەگەرنا نوئزەكەئى بەتالە، خوئ ئەگەر ھەتا راولەستانى ركاتى پاش ئەوئە نەكەوتەوئى يادى ، ئەو و اجيبە يەك ركات لەباتى ئەوئى ئەندازە نەبيسراوہ بەجئى بەئىئى؛ چونكە مادام ئەو قيرائەتە نەبيسراوئى بەتال بوو، ھەرچى لەپاش ئەوئىش كرووہ ھەر بەتال بوو، ئەگەر ئەو ركاتەئى نەكرد ئەوئە نوئزەئى بەتالە، بەلام ئەگەر لەبەر مانيع نەبيست و، ئەگەر مانيع نەبوو ايە ئەبيست، ئەبئى ئەوئەندە دەنگ بەرز بكاتەوہ كە حالى نەبوونى مانيعا بيبيسى. ئەگەر ئەوئەندە دەنگى بەرز نەكردوہ نوئزەكەئى بەتالە.

براكانم! يەككە لە سيزدە روكنەئى نوئز خويئندى سورەتى فاتيحەئى بەتەوئى لەھەموو ركاتيكا ئيلا لە ركاتى كەسيكا كە ئىمام ليئى پيش كەوتبئى، يا لە حوكمى كەسيكا بئى كە ئىمام ليئى پيش كەوتبئى، وەكو ئەوئە كەسەئى لەبەر عوزريك كەوتبئتە دواو بەئىمامدا نەگەشتبئى، ھەر وھا پيوستە ئەم فاتيحەئى بخويئرى لە كاتى راولەستاندا يا لە بەدەلئى راولەستاندا، وەكو دانىشتن بۇ يەككە خاۋەن عوزر. كەوابئى ئەگەر نوئزكەرى ساغ يا نەخوش فاتيحەئى نەخويئند، يا يەك كەليمە يا يەك حەرفى وەك نوونى(والا الضالين) تەرك بكات و، بە دەسەنقەست دانەوئتەوہ بۇ ركوۋع ، ئەوئە نوئزەكەئى بەتالە؛ چونكە بە دەسەنقەست وازھيئان لە روكنيكى قەولى و رويشتن بۇ روكنيكى تر گالئە كرددە بە خاۋاپەستى و، ئەو كاره بۇ ديوانى خودا ناشئى. بەلام ئەگەر بەسەھو بوئە ھەر قيرائەتەكەئى بەتالە و، ھەر كاتى كەوتەوہ بيري ئەوئە بە تولى فەسل دەژميردرئى و پيوستە بگەرپتەوہ و فاتيحەكەئى بەسەر بگريئتەوہ، ئەگەرنا نوئزەكەئى بەتالە.

وہ ئەگەر كەسى ھەستايەوہ بۇ ركاتى دووہم يا سيئەم يا چوارەم و، لە پيش ئەوئى كە باش راولەستئى بەدەسەنقەست دەستى كرد بە خويئندى فاتيحە، ئەوئە نوئزەكەئى بەتالە، خوئ ئەگەر بەسەھو دەخويئند ئەوئە خويئندى ئەوئە كەليمەئى بەتالە، جا ھەر كاتى كەوتەوہ بيري، دريژەئى كيشابئى يا نا، ئەگەر لە سەرەتاي فاتيحەئى ئەوئە ئەندازەئى نەخويئندەوہ نوئزەكەئى بەتالە.

وه ئهگەر به سه هوو يا به له بيري چوون فاتيحهى تهرك كردو، گورج نهگهراپه وه بۆ راپوهستان و بۆ خویندنی فاتيحهكهى ئه وه نوێژهكهى بهتاله؛ چونكه ئه مه به گالته داده نرى.

ههروهها ههتا ركاتهكهى تهواو دهكا، ههركاتى شكى له خویندنی فاتيحهدا پهيدا كردو، گورج بهيهقين بۆى دهرنهكهوت كه خویندوويهتى و، خاوهن وهسوهسهيش نهبوو، ئهگه هيشتا ههراپوهستانبوو واجيبه فاتيحه بخوینتتهوه، دريژهى كيشابى يا نا، خو ئهگه له راپوهستاندا نهبوو، پيوسته گورج بگهريتهوه بۆ راپوهستان و فاتحهكهى بخوینتت؛ كهوابى ئهگه گورج نهگهراپه وه بۆ راپوهستان و ماويهكه خۆى گرت، با بۆ بيركردنه وهيش بى، ئه وه نوێژهكهى بهتاله، بهلى ئهگه ئه م نوێژهكه ره مهئمووم بوو، ئه وه نابى بگهريتهوه بۆ راپوهستان، چونكه تابيع بوونى به ئيمام واجيبه، بهلام له پاش سهلامدانه وهى ئيمام يهك ركات نوێژ بكا، ئه نجا سهلام بداتهوه، چونكه نوێژهكهى له سهركهكهى خۆى ناقس بووهو، نوێژى ناقس بهتاله.

ئهگه ئيمام كهوته شك له خویندنی فاتيحهو، پاش سوجهى يهكه م، پاش دانىشتنى مابهينى سوجهكان راست بوويه وه بۆ خویندنی فاتيحه، ئه وه له سهركه (مهئمووم) هكان پيوسته نييهتى جيا بوونه وه له ئيمام بين و خويان نوێژهكهيان تهواو بكن و سلاو بدنه وه، يا له دانىشتنى بهينى سوجهكاندا، ئهگه چى روكنيكي كورتيشه، چاوهري ئيمام بكن تا پييان دهگاته وه، ئه نجا لهگه ليدا به شيوهى مهئموومى نوێژهكهيان تهواو بكن. بهلام شىخ عهلى شبراموللهسى دهفه رموى: پيوسته له سوجهى دووه مدا چاوهري ئيمام بكن، نهك له دانىشتنى بهينى سوجهكاندا، نه بادا ئه م روكنه كورته ببیته روكنيكي دريژ.

وه ئهگه ركاتهكهى تهواو كرد ئه نجا كهوته شك كه فاتيحهى نه خویندوو ئه وه ئه و ركاتى پووج و بى سوودهو، پيوسته له سهركه بىكات وه، ئهگه نا نوێژهكهى بهتاله.

وه ئهگه ئه و نوێژهكه رهى كه كهوتوو ته شك له خویندنی فاتيحهكه دا ئيمام بوو، پيوسته مهئمووم نييهتى جيا بوونه وه له و ئيمامه بهينى و، سه ربه خو نوێژى خۆى تهواو بكا و سهلام بداته وه، يا خو له تهحياتدا چاوهري ئيمام بكا ههتا لهگه ل ئه و سهلام بداته وه، ئهگه چى چاوهري كردنه كه گه وره تره. بهلام ئهگه مهئمووم مهسبووق بوو، واته: ئيمام لى پيش كهوتبوو، ئه وه واجيبه لهگه ل ئيمامه كه دا ههستى تا ئه و ركات

لهگهل ئىمامدا دهكا، جا كه ئىمام سهلامى دايهوه تهماشا بكا ئهگهر نويزهكهى تهواو نهبووه ههستىتهوه بو تهواو كردنى نويزهكهى و ئهجا سهلام بداتهوه ئهگهر نا نويزهكهى بهتال دهبيتتهوه.

وه ئهگهر له نيو فاتيحه خويندندا، يا لهگهل دوا حهرفى فاتيحهكهدا كهوته گومان له خويندى ههندى له سوورتهى فاتيحه، ئهوه واجيبه فاتيحهكهى به تهواوى بخوينتتهوه؛ چونكه ئهسل نهبوونى خويندنهكهيهو، دهبى چارى بكا، ئهگهر نا نويزهكهى بهتاله.

وه ئهگهر بهدهسهنقهست تهركى تهرتيبى فاتيحهى كردو، ئهوه وهزعه مهعناى دهگورى ئهوه نويزهكهى بهتاله. جا لهم حالدا ئهگهر بينا كردن لهسهه ئهوهى وابه دهميهوه مهحال بوو لهبهه بهين كهوتنى زور يا لهبهه ئهوه كه له خويندى فاتيحهكهيدا تهرتيبى ئيعجازى گوريبوو به جورى كه له ئهوهه لهوه ههندى له فاتيحهكهى خويند، ئهجا باقىيهكهى پاش و پيش كرد، واته خويندنهكهى به بى تهرتيب بوو، ئهوه واجيبه لهسههه فاتيحهكهى لهسههروه بخوينتتهوه. وه ئهگهر زور بهينى بوو يا گورينى تهرتيبهكهى مورتهب بوو، بو نمونه: نيوهى ئاخري سوورتهى فاتيحهى خويند، جا دهستى كرد به ئهوهه لهكهى، ليرهه ئهگهر مهبهستى له خويندى نيوهى يهكهى فاتيحهكهى تهواو كردنى نيوه دوايييهكهى بوو، كه لهپيشدا خويندبووى ، ئهوه واجيبه بهتهواوى فاتيحهكهى بخوينتتهوه چونكه ئهوه نيوه دوايييه كه لهپيشدا خويندوويه حسيب نهبووه بى سوودهو ، تهواو كردنى بى سووديش بى سووده، بهلام ئهگهر مهقسودى خويندى فاتيحه بوو ئهوه لهسهه ئهوه نيوه ئهوهه لاييهوه فاتيحهكهى تهواوبكات، ئيتتر واجيب نييه ههه لهسههروه جارىكى تر فاتيحه بخوينى.

وه ئهگهر لهپيش ركوعدا كهوته گومانهوه له خويندى فاتيحه، ئهوه واجيبه ههموو فاتيحهكه بخوينتتهوه، چونكه ئهسل نهبوونى خويندنهكهيه، وه ئهگهر له پيش ركوع و لهپاش تهواو كردنى فاتيحه له خويندى ههندى له فاتيحه كهوته گومانهوه ئهوه زيانى نييه؛ چونكه زاهير وايه كه به تهواوى تى پهريوه. وه ئهگهر لهپاش سوچهى دوهم كهوته گومانهوه لهوهى كه تايا سوچهى بر دوهه يا نا ، يا لهوهى كه له سوچهكهيدا دامهزنان (طمأنينه) بووه يانا ، ئهوه واجيبه سوچهكه بهرى لهگهل (طمأنينه) دا، وه ئهگهر كهوته گومانهوه لهوهى كه ئاخو له سوچهكهيدا دهستى داناوه له سهه عهرز يانا، ئهوه سوچه نهباتهوه، چونكه زاهير وايه ئهوه سوچهيه به تهواوى جيبهجى كراوه. ئهه مهسهلانهش پهنهان و بهدهگمهن روودهه.

ئەى برادران! ھەندى لەم شىوانە، كە زاناىانى ئاين فەرموويانە بەدەگمەن پۈودەدەن و من لەبەر قايىمەكارى (ئىحتىيات) نووسىومن، ئەو كەسەى بەم مەكتوباتەى من ئامۇزگارىيى موسلمانان دەكا، ئەگەر بۇ فىرکردنى قوتابىيانە ئەو قەى ناكات ھەمووى پى بلى، خۇ ئەگەر بۇ رىبەدى كىردنى خەلكى ھەپمەيە، نەىخوئىننەو؛ چونكە خەلكى ھەپمە بە بىستنى ئىحتىمالە بەدەگمەن پۈوداۋەكان سەريان لى تىك دەچى.

ھەروھا ئەگەر لە نىو فاتىحەدا لەپاش (انعمت عليھم) كەوتە گومانەو لەوھى كە (مالك يوم الدين) ى خوئىندى و گەراپەو (مالك يوم الدين) ى خوئىندو، گورج ھاتەو سەر (انعمت) ەكو (اياك نعبد) و باقى مەندەى ئەوھى نەخوئىند، ئەو قىرائتەكەى بەتالە؛ چونكە شەرتى خوئىندى فاتىحە لەسەر تەرتىبى قورئانى پىرۈزەو، ئەم تەرتىبە بناغەى ئىعجازى قورئانە، جا ئەگەر بەدەسەنقەست كابرأ چوو بۇ ركوع و، دەيزانى كە بەو جۆرە قىرائتەكەى دروست نىيە، ئەو نوئزەكەى بەتالە، خۇ ئەگەر نەيزانى يا لەبىرى چوو ئەو ھوكمى ەكو ھاۋچەشەكانىەتى لەوانەى لەمەوپىش باس كران. ئەوھش بزاند ھەچى ەرزتان كراو، ئەگەر بەھوى ەسوھسەو بى، ئەو زىانى نىيە، ەكو باسى كراو. بەلام پىويستە مروف گوى نەداتە خەتەرى شەيتانى چونكە لە شەردا ئەو نوئزە بەتال نىيە. زانا گەرەكانى ئاين دەرمانى ئەم دەردە فەوتىنەرەيان ەھا داناو كە مروقى پارا و دوودل بە نەفسى خوى بلى: ئەم نوئزى منە، ھەرچەند لەلاى من بەتالە، بەلام لەلاى شەرع دروستە، كەوابوو من تابىعى شەرع دەبم و تابىعى تۆ نابم و دوات ناكەوم و، تاوانم بە ئەستوى ئەھلى شەرع بى كە نوئزەكەى من بە راست دەزاند، ھەروا با لە سەر ئەم سىوہ برۈا ھەتا ەسوھسەكەى لە دل دەردەچى.

بىچگە لەمانە نوئزەكەرى پارا زور لەم جۆرە حالانەى بەسەرا دى كە نوئز بەتال دەكەنەو؛ بۇ نمونە: پاش خوئىندى كەلىمەى (المغضوب) ى ئەلف لام دار چارىكى تر دووبارەى دەكاتەو، بەلام بەبى ەرفى (بى) ئەنجا لە دلى خوئىدا دەلى: من ەرفى (بى) م تەرك كىردوۋە؛ لەبەرئەو بەنىازى راستكردنەوھى ەلەكەى چارىكى تر دەىخوئىننەو، بەلام ئەمجارە ئەلف لامەكەى دەقرتىنى و تەنيا (مغضوب) دەلى!.

چاروبارى وائش دەبى كە مروف پارا دوودل نىيە، كەچى تەركى ئەلف لام دەكا، جا ئەگەر (غىرالْمَغْضُوب) ى خوئىند بەتەواوى و، لە پاشان ھات ئەو كەلىمەيەى بە بى ئەلف لام خوئىندەو، فاتىحەى لەسەر ئەو تەواوكر، ئەمە ئەگەر بەعمدى بى ئەو نوئزەكەى

به تالەو، ئەگەر بەسەھوو یا لەبەر نەزانی بوو، ئەو هەر کاتی بەوێ زانی، یا کەوتەو بە یادی بەسەر گرتنەوێ فاتیحە و اجیبە لەگەڵ تۆلی فەسلداو، ئەگەر تۆلی فەسل نەبوو خۆیندەوێ کەلیمە کە بەسەغی و اجیبە، بەلام ئەو بۆ کەسێکە پکاتە کە ی تەواو نەکردبێ، خۆ ئەگەر تەواوی کردبێ ئەو ئەو پکاتە پووچ و بێ سوودەو، دەبێ بەم پکاتە کە ئێستە پێیەو خەریکە تەداروکی بکاتەو.

زۆرم چاوی پێ کەوتوو کە لە (تحيات) دا بۆ جوان خۆیندنی (صاد) و بەجەنانی (صفیر) و ئاوازە کە لە فزی (صالحین) بەبێ (ئەلف) دووبارە دەکاتەو تەحییاتە کە لە سەر ئەو لە فزە تەواو دەکا، کەچی حوکمی ئەمەش وەك حوکمی (غیرالمغضوب) وایە، مادام بەبێ (ئەلف لام) بیخوینێ ئەگەر زۆری پێ نەچوو کەلیمە کە بە (ئەلف لام) هەو بخوینێتەو، ئەگەر زۆریشی پێ چوو دەبێ هەموو فاتیحە کە بخوینێتەو، ئەم مەسئەلانەش پەنھانن و زۆریش پوودەدەن.

و ئەگەر بەسەھوو پوکنیکی قەولی بە ناتەواوی برێ و پۆیشت بۆ پوکنیکی تر، وە ئەوێ تەحیا بپرێ و برۆا بۆ سلاوات و، لە پاشاندا کەوتەو بیری، ئەو پێویستە کوتوپر بگەرێتەو تەحییاتە کە لەسەرەو بخوینێتەو، ئەگەر، وانەکات نوێژە کە بەتالە.

و ئەگەر بەسەھوو سەلامی دایەو و اجیبە، پێش ئەوێ کە زۆری پێ بچێ، بگەرێتەو نوێژە کە تەواو بکا با قسە یەکی کەمی کردبێ یاخۆ پستی لە قبیلە کردبێ. هەر کاتی شکی پەیدا کرد لەوێ ئاخۆ ئەو روکنە فیعلیە کە کردوو یا نا و اجیبە کوتوپر بگەرێتەو بۆ سەری و بیکاتەو، ئەگەر نا نوێژە کە بەتالە، خۆ ئەگەر عەمدەن پۆیشت بۆ پوکنیکی تر ئەو چاکتر نوێژە کە بەتالە، چونکە کارە کە یاری کردنە. خۆ ئەگەر بەسەھوو پۆیشت بۆ پوکنیکی تر، لەم حالەتەدا ئەگەر پکاتە کە تەواو نەبوو، گورج بگەرێتەو بۆ ئەو روکنە گومان لێ کراو و بیکاتەو، ئەگەر نا نوێژە کە بەتالە، خۆ ئەگەر پکاتە کە تەواو بوو ئەنجا کەوتەو یادی ئەو ئەو پکاتە پێشووی بێ سوودەو پێویستە تەداروکی بکاتەو، ئەگەر نا نوێژە کە بەتالە. بەلام ئەگەر تا ناخری نوێژە کە نەکەوتەو بیری ئەو و اجیبە پکاتیکی تر بکات، با لەپاش سەلام بکەوێتەو بیری و قسە یەکی کەم بکا یا پستی لە قبیلە کردبێ، ئەگەر نا ئەو نوێژە کە بەتالە.

هەر وەها تەحییاتی دوایی وەکو فاتیحە یە دەربارە ی حوکمی ئەو شتانە ی نوێژ بەتال دەکەنەو، واتە: هەر کاتی یەکی بەعەمدی یەکی لە شەدەکانی تەرك کرد یا ئیعرابیکی گۆری کە مەعنا تیک بدا یا حەرفیکی کەم کرد ئەو نوێژە کە بەتالە. بۆ نمونە: ئەگەر

به‌عمدی له سەر وشه‌ی (یا ایها النبی) راوه‌ستاو (بی) که‌ی به (مشددی) نه‌خوینده‌وه ئه‌وه
ئه‌و نوێژه‌ی به‌تاله.

به‌لام ئه‌گه‌ر به‌سه‌ه‌وو بوو له‌م حاله‌ته‌دا ئه‌گه‌ر پێش ئه‌وه‌ی زۆر به‌ینی بکه‌وی،
گه‌رپایه‌وه‌و به (مشددی) بی که‌ی خوینده‌وه ئه‌وه باشه، خو ئه‌گه‌ر به‌عمدی نه‌گه‌رپایه‌وه‌و
سه‌لامی دایه‌وه ئه‌وه نوێژه‌که‌ی به‌تاله. وه ئه‌گه‌ر له‌ بیرى چوو یا نه‌زان بوو و زۆر به‌ینی
نه‌که‌وت که‌ بیرى کرده‌وه گه‌رپایه‌وه‌و بوی و به‌ راستی خویندییه‌وه ئه‌وه نوێژه‌که‌ی دروسته،
ئه‌گه‌ر نا نوێژه‌که‌ی به‌تاله، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌ینی زۆر که‌وت، ئه‌نجا بیرى که‌وته‌وه یا پئی
زانی له‌م حاله‌ته‌دا ئه‌گه‌ر ته‌حییاته‌که‌ی خوینده‌وه ئه‌وه باشه، ئه‌گه‌ر نوێژه‌که‌ی به‌تاله، خو
ئه‌گه‌ر له‌پاش سه‌لامدانه‌وه‌و پێش ئه‌وه‌ی درێژه‌ بکیشی که‌وته‌وه بیرى یا زانی، با قسه‌ی
که‌م یا پشت له‌ قیبله‌ کردنی لی روودایی، ئه‌وه واجیبه‌ ته‌حییاته‌که‌ی له‌سه‌روه‌وه
بخوینیته‌وه، ئه‌گه‌ر نا نوێژه‌که‌ی به‌تاله.

هه‌روه‌ها دانیشتن و ئارام گرتن له‌ ته‌حییاته‌دا روکنی نوێژه، جا ئه‌گه‌ر له‌ پێش ئارام
گرتن له‌ دانیشتنه‌که‌دا هه‌ندیکى له‌ ته‌حییاته‌ خویند ئه‌وه ئه‌گه‌ر سه‌ر له‌نوی نه‌خوینیته‌وه
نوێژه‌که‌ی به‌تاله.

ئه‌گه‌ر ته‌حییاتی دوایی وه‌ها نه‌خوینده‌وه که‌ خوێ بیبیسى ئه‌وه نوێژه‌که‌ی به‌تاله، با
تاچه‌هه‌رفیکیشی نه‌بیستبى، ئه‌مه ئه‌گه‌ر به‌عمدی بوو، خو ئه‌گه‌ر به‌سه‌ه‌وو یا به‌ هوی
نه‌زانینه‌وه‌ی، ئه‌وه خویندنی ئه‌و به‌شه‌ی که‌ نه‌بیستوو به‌تاله، جا ئه‌گه‌ر پێش ئه‌وه‌ی
ماوه‌یه‌کی زۆری پئی بچى که‌وته‌وه بیرى ئه‌وه پێویسته ئه‌و که‌لیمانه‌ بگێریته‌وه به‌ جوړی
که‌ خوێ بیبیسى، ئه‌گه‌ر نا نوێژه‌که‌ی به‌تاله، خو ئه‌گه‌ر زۆری پئی چوو ئه‌وه پێویسته
ته‌حییاته‌که‌ له‌ سه‌روه‌وه بخوینیته‌وه، ئه‌گه‌ر نا نوێژه‌که‌ی به‌تاله.

ئه‌گه‌ر به‌سه‌ه‌وو نوونی زه‌نه‌داری که‌لیمه‌ی (ان) له‌ عیبارته‌ی (اشهد أن الاله الا الله)
دریخات، ئه‌وه به‌لای (ابن حجر)ه‌وه، خوالی خۆش بی، خویندنی ئه‌و که‌لیمه‌یه‌ به‌تاله؛
چونکه‌ پێچه‌وانه‌ی یه‌گه‌رتن و (ئىجماع)ی حه‌وت قیرائه‌ته‌که‌ی قورئانه. جا ئه‌گه‌ر پێش
ئه‌وه‌ی درێژه‌ بکیشی که‌وته‌وه بیرى ئه‌وا بگه‌رپیته‌وه بو ئه‌و که‌لیمه‌یه‌و به‌ئیددیغامه‌وه
بیخوینیته‌وه‌و، له‌سه‌رئه‌وه نوێژه‌که‌ی ته‌واو بکات، ئه‌گه‌ر نا نوێژه‌که‌ی به‌تاله. خو ئه‌گه‌ر
درێژه‌ی کیشا ئه‌نجا که‌وته‌وه بیرى ئه‌وا واجیبه‌ ته‌حییاته‌که‌ی بخوینیته‌وه، ئه‌گه‌ر نا
نوێژه‌که‌ی به‌تاله.

نونى (تهنوين)ى (محمد)ا لهگه ل رپی (رسول)دا ئه ویش له سهر ئه م ریبازیه که باسما ن کرد، واته: ئه گهر نویتزه که به عه مدی نون نه که ی دهر بری و زانا بوو ئه وه نویتزه که ی به تاله، به لام ئه گهر نه زان بوو نویتزه که ی به تال نابیته وه، ئه گهر چی (ابن قاسم) - په حمه تی خوا ی لی بی - باسی کردو وه که دهر خستنی نون نه بو زانا و نه بو نه زان نویتزه که به تال ناکاته وه، ئه م عیبار ته ی نه قل کردو وه: «قال ابن الجزري في النشر في باب ادغام النون الساكنة والتنوين ما نصه: وخير البزي بين الادغام والاظهار فيهما، أي في النون والتنوين عندهما أي عند اللام والراء.. أنتهى»

بیگومان ئه م فتوا یه په حمه ته بوو موسلمانان. وانه بووا یه به لای گشتی پرو ی ده کرده نویتزه که ی هه په مه ی نه زان.

ئه گهر نویتزه که (التحيات لله)ی به که سری (هی) خوینده وه، هه مزه ی (السلام)ی دهر ج نه کرد، ئه گهر چی فه سیح ئه وه یه که دهر چی بکا، ئه وه نویتزه که ی به تال نابیته وه. هه ندی له زانایانی هاوچه رخ لایان وایه که دهر ج نه کردنی ئه وه هه مزه یه له حنه، واته غه له ته وه نویتزه که به تال ده کاته وه، به لام ئه م رایه به تاله له بهر ئه م چه ند ده لیلانه:

یه که م: ئه گهر برپاریش بده ین له حنه ئه وه له حنه نییه که مه عنا بگورپی؛ که وایی نویتزه که به تال ناکاته وه.

دووه م: وه قف، وسل، دهر ج و هاووینه کانیان تایبه تی قورئانی پیروژن، چونکه خویندنی قورئان عیباده ته وه، وه ها نازل بووه. بوو سه ر پیغه مبه ر (د.خ)و، به وشپوه یه به ئیمه گه یشتووه، به لام غه یری قورئان وه ها حیساب ناکری.

سئیه م: هه مزه ی (السلام) داخلی که لیمه مه عریفه که یه، جا له کاتی راوه ستان له سه ر که لیمه ی پیشه وه یدا دهر خستنی هه مزه که موافیقی له هجه ی فه سیحه وه، له حاله تی لکاندنی له گه ل که لیمه ی پیشه ویدا دهر جه که ی فه سیحه، به لام به هو ی موخاله فه ی له هجه ی فه سیح به خار یج و به زیاده حسیب ناکری. فی شرح العباب: «وفیه - أی فی المجموع أيضاً كما في التحقيق - : «وأن يقطع همزة الجلالة ويحققها، فوصلها بنحو (مأموما) أو (أداء) حتى تذهب في الدرج خلاف الاولى. أنتهى...» وقال ابن عبدالسلام: مکروه. وقال ابن الصلاح: «وإنما لم تبطل لانه لم يترك حرفاً ثابتاً في حال الدرج، لان ثبوتها مخصوص بغير هذه الحالة. أنتهى».

تهنانهت زیادکردنی دوو حرف وهکو (یا) له پېش (إیها النبی) واته: بلی (یا ایها النبی) ورحمة الله وبرکاته) ئه گهر چی به عهمدی بی و نوږکه ره که زاناش بی زانی نییه، وهکو هندی له زانیانی ناین له سهر ئه وهن؛ که وایی هیشتنه وهی همزه ی (السلام) له حالته تی وهصلدا، که هر هیچ مهنا ناگورئ، چاکتر نوږت به تال ناکاته وه.

چوارهم: (قیرائه تی شازه) ئه گهر چی له نوږدا (علی الاصح) حه رامه و خیر و پاداشت دهفه وتینی، به لام هر کاتی له نوږدا زیاده یه کی تیدابوو که مهنا نه گورئ دروسته، بیجگه له وه که همزه ی (السلام) پیی ناوترئ زیاده، ئه گهر چی موافقی عه ره بیی فه سیح نییه.

ههروه ها (واو) ی عاتیفه ی نیوان دوو وشه ی (شه هاده ت) خویندنی واجیبه و رای باوه رپیگراو (معمد) ئه وه یه که به ده سه نقه ست ته رککردنی نوږته که به تال ده کاته وه.

وتمان دانیشن له هه موو ته حیاتی دوایدا روکنی نوږته و ئارام گرتن شه رتی ئه م دانیشن نه یه، که چی له گه لی موسلمان ی نوږته که ره وه ده بینرئ که کاتی سه ری له سوچه دی دوو هم به رز ده کاته وه، له پېش ئه وه ی دابنیشی و ئارام بگری، ده س ده کات به خویندنی ته حیاتیات، ئه مه ش پیچه وانه ی ئه مری شه رعه. جا ئه گهر ئه مه به سه هوو بوو، زوری پی چووبی یا نا، واجیبه ته حیاتیته که له سه ره وه بخوینن ته وه، ئه گهر نا نوږته که ی به تاله، خو ئه گهر هات و به ده سه نقه ست وای کرد ئه وه چاکتر نوږته که ی به تاله؛ چونکه ئه م شیوه یه یاری کردنه. ئه م مه سیله ش په نه انه و که م که س پیی ده زانی.

ئه گهر له کاتی خویندنی ته حیاتیاتدا نوږت که ر، بو ئه وه ی جیی پیی له ژیریدا خوش بکات، پشت و سه ری به ره و لای قیبله ئه وه نده دانه وانده هه تا گه یشته ئه ندازه ی رکووعی که سی که به دانیشن نه وه نوږت بکات، ئه مه له سه ر فه رموده ی (اصح) نوږته که ی به تال ده بیته وه ، که م که سیش هه یه خو ی له م کرده وه یه بیاریزی، به لی قه ولی هه یه که ده لی نوږته که ی به تال نابیته وه، به لام ئه م قه وله لاواز (ضعیف) ه.

ههروه ها سه لامی یه که م، روکنی نوږته و، واجیبه بلیت: (السلام علیکم) و، دروست نییه بلیت: (سلام علیکم) به بی ئه لف لامی ته عریف و، ئه گهر به ده سه نقه ست سه لامی ته رک کرد ئه وه نوږته که ی به تاله، خو ئه گهر به سه هوو بوو واجیبه پیس ئه وه ی به ینی زوری بکه وئ فریای بکه وئ و سه لام بدانه وه، با قسه یه کی که میشی له دم ده رچووبی یا که می پشتی

له قبیله کردبی، ئەگەرنا نوێژەکەى بەتالە. هەر وەها واجیبە هەتا ئاخىرى میمی (علیکم) سینگی بەرەو قبیله بی، ئەگەرنا نوێژەکەى بەتالە، وە واجیبە سەلامى یەکەم، وەها بخوینى که خۆى گوێی لیۆبى و، ئەگەر بەدەسەنقەست ئەوەندە سووکی بلی که خۆى گوێی لی نەبى ئەو نوێژەکەى بەتالە. هەر وەك واجیبە سەلامى یەکەمى له کاتى دانیشندا بی، ئەگەر بەدەسەنقەست سەلامەکەى له دانیشندا نەبوو، یانى راکشا، یا هەستایەو سەلامى دایەو، ئەو نوێژەکەى بەتالە، خو ئەگەر بەسەهو بوو ئەو واجیبە له پيش ئەو دا که درێژەبکیشى دانیشى و سەلام بداتەو، هەرچەند قسەیهکی کەمى کردبى، یا پشتى له قبیله هەلکردبى. ئەگەرنا نوێژەکەى بەتالە. ئەم دوو کارە که نوێژ بەتال دەکەنەو دین بەبیرداو لەم دوو حالەدا روودەن، یەکەم: کارىکی پەلهى و رووى تى بکا که سەرى لی تیک چى و لەبەر بى ئاگایى و ابزانى سەلامى یەکەمى داوێتەو. دووهم: تەحییاتى دواى به تەحییاتى یەکەم دەزانى و به خەيالى خۆى هەلدەستى بو تەواوکردنى باقى نوێژەکەى، ئەنجا دەکەوێتەو بیری که ئەو تەحییاتە هی دواى بوو. جا لەم دوو حالەدا واجیبە دابنیشى و ئارام بگرى ئەنجا سەلامەکەى بداتەو ئەگەرنا نوێژەکەى بەتالە.

ئەگەر نوێژکەرى بی وەسوسە سەلامى دووهمى دایەو، پيش بەین کەوتنى زۆر کەوتە گومان لەو هی که سەلامى یەکەمى داوێتەو یانا ئەو واجیبە سەلامى یەکەم بخوینى و، پاش ئەو سەلامى دووهمیش بخوینى، چونکە ئەم سەلامى دووهمە له کارە سوننەتەکانەو جیگای سەلامى یەکەم ناگریتەو، چونکە نییهتى نوێژ له ئەسڵدا سەلامى دووهم ناگریتەو، ئەم سەلامى دووهمە وەختى دەبى که نوێژکەر بەهۆى سەلامى یەکەمەو له نوێژەکە درچوو. ئەم مەسەلەیه زۆر پەنھانەو، روویش دەدا. ئەگەر نوێژکەرى مەئمووم بەدەسەنقەست له پيش سەلامى یەکەمى ئیمام سەلامى دایەو واتە: پيش خویندى میمی (علیکم) لەلایەنى ئیمامەو ئەم سەلامى دایەو، ئەو نوێژەکەى بەتال دەبیتەو، هەرچەند ئەو هلی سەلامەکەى لهگەل ئەو هلی سەلامى ئیمامدا جووت بى و بەرامبەرى یەك بن. بەلام بەرامبەرى هەموو سەلامى مەئمووم لهگەل سەلامى ئیمامدا نوێژەکە بەتال ناکاتەو، بەلکو فەزیلەتى نوێژەکە دەفەوتینى و ئیتر نەفسى نوێژەکەى بەتال ناکاتەو.

بەلام بەرامبەرى سەلامى دووهمى مەئمووم، لهگەل سەلامى دووهمى ئیمامدا یا پيش کەوتنى لی، ئەو (خلاف الاولی) یەو، سەلامى دووهمى مەئموومەکە بەتال ناکاتەو؛

چونکه له پاش دەرچوون له نوږت دست بهم سهلامه کراوه. ئەم مهسئهلانەش په نهان و زور پرووده‌دهن.

سهلامی دووم بۆ مه‌ئمووم سوننه‌ته با ئیمامه‌که‌ش ته‌رکی بکات. به‌لام ئەگه‌ر مانیعێ په‌یدرابوو، وه‌کو بێ ده‌سنوږزی، یا نه‌مانی کاتی نوږزی جومعه، یا درانی خوف و، نییه‌تی نیشته‌جی بون بۆ ئینسانی موسافیر، یا ته‌واو‌بوونی موده‌ی ده‌س پیا هیئانی خوف، یا که‌وتنه‌ گومانه‌وه‌ له‌وه‌دا ماوه‌ی ده‌س پیا هیئانی خوف ته‌واو بووه‌ یا نا؟ ئەوه‌ له‌م حالاندا ئەگه‌رچی نوږته‌که‌ی دروسته، به‌لام سهلامی دووم نه‌ک ته‌نیا سوننه‌ت نییه، به‌لکو هه‌ر‌امیشه، چونکه له‌ حالێ نوږزی جومعه‌که‌دا تا ئەو سهلامه‌ ته‌واو ده‌کا نوږته‌که‌ له‌ کاتی خۆی تیپه‌ر ده‌کا، له‌ حالێ بێ ده‌سنوږزییه‌که‌شدا وه‌ک ئەوه‌یه‌ که‌ به‌شی له‌ نوږته‌که‌ی به‌ بێ ده‌سنوږزی بکات. ئەگه‌ر پاش سهلامانه‌وه‌ ئینسانی بێ وه‌سوسه‌ که‌وته‌ گومان له‌ نه‌کردنی فه‌رزی له‌ فه‌رزه‌کانی نوږت، غه‌یری نییه‌ت و (الله اکبر)ی نوږت دابه‌ستن، ئەوه‌ زیانی نییه؛ چونکه ئەگه‌ر زیانی هه‌بێ، ده‌بێته‌ هۆی ته‌نگ هه‌لچنین به‌ به‌نده‌گانی خوا. خو ئەگه‌ر له‌ پاش سهلامانه‌وه‌ که‌وته‌ یادی که‌ له‌ پێش (الله اکبر)ی نوږت دابه‌ستندا به‌یه‌قین ده‌سنوږزی بووه، به‌لام که‌وته‌وه‌ته‌ گومانه‌وه‌: ئایا بێ ده‌سنوږزی به‌سه‌را هاتوووه‌ یا نا، ئەوه‌ نوږته‌که‌ی دروسته.

ئەگه‌ر له‌ پاش سهلام یه‌قینی بوو که‌ له‌ پێش (الله اکبر)ی نوږت دابه‌ستندا شکی بووه‌ له‌ ده‌سنوږزی، ئەو شکه‌ی لانه‌چوو، هه‌تا نوږته‌که‌ی دابه‌ستوو، ئەوه‌ دیاره‌ که‌ نوږته‌که‌ی دانه‌مه‌زراوه‌.

ئەگه‌ر له‌ پێش ته‌واو‌کردنی ده‌سنوږزدا که‌وته‌ گومانه‌وه‌: ئایا ده‌ستی شو‌ریوه‌ یا نه‌، یا مه‌سحی سه‌ری کردوووه‌ یا نه‌ و، گومانه‌که‌ی لانه‌چوو، ئەوه‌ واجیبه‌ دووباره‌ به‌ نییه‌تی لابردنی بێ ده‌سنوږزی ئەو ئەندامانه‌ بشو‌ری، یا مه‌سحی سه‌ری بکا و، ئەندامه‌کانی تری پاش ئەوانه‌ش به‌ ته‌رتیب به‌و نییه‌ته‌ بیانشو‌ری، ئەگه‌رنا به‌و ده‌سنوږزه‌ پیشووه‌ دانامه‌زری. ئەم مه‌سه‌له‌ش په‌نهان و که‌م جار پرووده‌دا.

به‌لام ئەگه‌ر ئەو گومانه‌ی سه‌باره‌ت به‌ شو‌رینی ئەندام یا مه‌سحی سه‌ری له‌ ناو نوږزدا بۆ په‌یدابوو ئەوه‌ زیانی نییه. في التحفة لابن حجر ما نصه: «فرع. وقع هنا للقاضي ومن تبعه أنه لو شك في أثناء الصلاة في مبطل لطهارته أثر كما لو شك في النية، والمعتمد أنه لا يؤثر. أنتهى.»

ئەگەر لە پېش تەواوکردنی دەستنویژا گومانی بۆ پەیدا بوو لە شۆرینی بەشی لە بەشەکانی دەستی: ئایا بەتەواوی شۆریویەتی یا نە؟ ئەو دەستنویژەکی بەتال نابێتەو نوێژەکی دادەمەزرێت.

ئەگەر لەپاش تەواوکردنی دەستنویژەکو تە گومان: ئایا مەسحی سەری کردوو، یا نییەتی لابردنی حوکمی بۆ دەستنویژی هیناوه، یا نا ئەو ئەم گومانە زیانی نییە.

ئەگەر لەکاتی دەستنویژا یەکی لە هۆیهکانی بۆ دەستنویژی لی روودا، چ بە ئارەزوو یا بە ناچاری ئەو بە ئیتتیفاقی هەموو زانایانی ئاین دەستنویژەکی دەشکێت، بەلام جیاوازیی بیروپراکان لەو هادیه که ئایا بەرامبەر شۆردنی ئەو ئەندامانە شۆردوونی خێرو پاداشی هەیه یا نا؟ (أصح) ئەو هیه که ئەگەر شکانه که بەناچاری بووبی، خێرو پاداشی هەیه، ئەگینا نییەتی.

ئەى براينه!

برانن لە مەرجهکانی دەستنویژە که نییەتەکی لە دالدا بمینى هەتا دەستنویژەکی تەواو دەکات، واتە شتیکی وا لە دەستنویژگره کهوه روونهدا که دژی ئەو نییەتە بۆ؛ لەبەرئەمە ئەگەر لەناو دەستنویژەکییدا قەستی برینی دەستنویژەکی کرد و پاش ئەو پەشیمان بوویەو، ئەوا پېش ئەو دەستنویژەکی بە یەکی لە ئەسبابەکان بشکێ پێویستە لە سەری دووبارە نییەتی لابردنی حوکمی بۆ دەستنویژی بهینی بۆ ئەو باقیی ئەندامی دەستنویژی بشۆری، بەلام ئیتر پێویست نییە ئەو زوو شۆردوویە دووبارە بیشۆریتەو؛ چونکه نییەتی برینه که لەو پاشی بەتال دەکاتەو نەك پېشووهکی، ئەگەر وها نەکات که وتم دەستنویژەکی بەتالە. ئەم مەسەلەش پەنھانەو کهم کهم روودەدا.

ئەگەر، خوانەکەرە، لەناو دەستنویژا لە دین وەرگەر، کو توپر لەو حالە پيسه پەشیمان بوویەو، ئەو واجیبه دەستنویژەکی بەتەواوی بگریتەو؛ چونکه ئەو لە دین وەرگەرانه کار لە پېش ئەو دەستنویژە دەکا. ئەم مەسەلەیش کهم روودەدا.

ئەگەر بە یەقین یا بە گومان خۆی بە پاك و دەستنویژدار دەزانی، بەلام دوو دلییهکی هەبوو لە بۆ دەستنویژی و، لەبەر ئیحتیات دەستنویژەکی تازە کردو، ئەگەر پاش ئەم دەستنویژە بەتەواوی بۆی دەرکەوت لە پېشا دەستنویژی نەبوو ئەوا ئەم دەستنویژە

ئىحتىياتەشى دروست نىيە؛ چۈنكى لە كاتى دەستىنۆيژە ئىحتىياتە كەيدا لە نىيەتى لابرەنى بى دەستىنۆيژىدا دوودل بوو، ھەر ھە دەستىنۆيژى پىشووېشى نەبوو، كەوابى ھەر نوپىژى بەو دەستىنۆيژە كىرەوېيەتى بەتالە، جا لە بەرئەمە بو ئەم جورە حالە وا باشە كە لەپىش تازە كىرەنە ھە دەستىنۆيژە كەيدا دەستىنۆيژە كەى بشكىنى، نەو ەك ئەو حالە كە ئىستە بەيانمان كىر لىپ پروېدا. بەلام ئەگەر لە پاش ئەم دەستىنۆيژە ئىحتىياتە حالى دەستىنۆيژى پىشووې مەلۇوم نەبوو، ئەو ئەم دەستىنۆيژە ئىحتىياتەى دروستە، چۈنكى ئىستىسحابى يەقېن بە شك لاناچى و، ئەو دەستىنۆيژە پىشووې بەتەواو دروست دادەنرى.

ئەگەر يەككە كەوتە گومان لە ھەى ئاخۇ ئىستە دەستىنۆيژى ھەيە يا نا و، لە ھەمان كاتدا يەقېنى ھەبوو كە بى دەستىنۆيژى بەسەردا ھاتوو، بەلام گومانى لەو ەدا ھەبوو كە ئاخۇ پاش ئەو بى دەستىنۆيژىيە دەستىنۆيژى گىرتوو تەو ە يا نا، ئەنجا ناچار بو دەستىنۆيژى گىرت، ئەو دوودلېيە زىانى نىيە ئەگەرچى لەپاشانىش دەر كەوئى كە بى دەستىنۆيژ بوو؛ چۈنكى ئەسل ئەو ەيە كە بى دەستىنۆيژىيە كەى مابى، كەوابوو ئەو دەستىنۆيژى گىرتووېيەتى دروستە و نوپژە كەى راست و تەواو. ئەم دوومەسەلەش پەنھان و كەم پروو ەدن.

ئەگەر كەوتە گومانەو ە ئايا دەستىنۆيژى ھەيە يا نا، بە جورى ھەردوو لايان - دەستىنۆيژدارى و بى دەستىنۆيژى - ەك يەك بوون ئەو ە واجىبە دەستىنۆيژى خۇى بەتەواوې بشكىنى، بۇ نمونە دەست لە ەورەتى بدا تا دەستىنۆيژە كەى بشكى، ئەنجا نىيەتى لابرەنى حوكمى بى دەستىنۆيژى بەئىنېت و دەستىنۆيژ بگرى، ئەگەر نا ئەو دەستىنۆيژەى بەتال دەبى، چۈنكى بەراستى نازانى كە دەستىنۆيژى ھەيە يا نا، ديارە نىيەت لەگەل دوودلېدا نابى، ئەم مەسەلەش پەنھانەو زور جار پروو ەدا. ئەگەر يەككە دوو فەرزى نوپىژى كىر بە دوو دەستىنۆيژ، چ دەستىنۆيژى دووم بو لابرەنى بى دەستىنۆيژى بووبى يا بو تازە كىرەنە ھە دەستىنۆيژو، لەپاشاندا لاي يەقېن بوو كە مەسحى سەرى لە يەككە لە دەستىنۆيژە كاندا جىبەجى نە كىرەو، بەلام نازانى كاميانە، ئەو ە ھەردوو نوپژە كەى بەتالەو، پىويستە لەگەل نىيەتى لابرەنى بى دەستىنۆيژىدا مەسحى سەرى بكا و، ھەردوو پىپى بشورى و ھەردوو نوپژە كانى بكاتەو؛ چۈنكى دلنپايە لە ھەى كە مەسحى سەرى بەجى ھىشتوو، بەلام نازانى لە دەستىنۆيژى كام نوپژياندا بوو خو ئەگەر لە پاش دەستىنۆيژى دووم بى دەستىنۆيژ بوو، ئەو جا كەوتەو ە بىرى كە

مهسحی سهری تهرک کردوه، ئهوه واجیبه ههر له سهروه بهتواو دهستنوئیز بگری و، ههر دوو نوئیزهکان بگریتهوه؛ چونکه بههوی بهتالبوونهوهی دهستنوئیزی دووهم حوکم به بهتالبوونهوهی دهستنوئیزی یهکهمیش دههین، چونکه نازانی مهسحی سهری له دهستنوئیزی دووهمدا تهرک کردوه یا له یهکهمدا. ئهم دوو مهسهلهیه شیوهی یهکهمیان زور پهنهانهو شیوهی دووهمیان پهنهانهو زوریش پرووده.

ههروهها بهم بونهیهوه دوو شیوهی ترتان عهرز دهکهم چونکه پهنهان و پی نهزانراون: شیوهی یهکهم ئهوهیه ههرکاتی ژنی لهناو نوئیزهکهیدا ههیزی پیدا هات کوتوپر نوئیزهکهی بهتال دهبیتهوهو ههرامه تهواوی بکا، چونکه خویندنی قورئان له حالی ههیزدا، لهگهل زانین به ههرامیهکهدا، بهگوناهی گهوره دهژمیردی، جا ئهگهر له نوئیزی عهسردا تی کهوت و، بهقهدهر نوئیز و موقهددیماتی نوئیز وهخت تی پهپیبوو ئهوه پاش پاکبوونهوه لهسهری واجیبه ئهوه نوئیزی عهسره به قهزا بگریتهوه، چونکه مادام پیش تیکهوتنهکهی ئهوهندهی وهخت بهدهستهوه بووه که بتوانی نوئیزی عهسری تیدا بکا، ئهوه لهم دواخستنهدا به موقهسیر (تاوانبار) دهدریته قهلهم و، وهک وتمان نوئیزی عهسرهکهی دهگریتهوه. شیوهی دووهم ئهوهیه ههر کاتی بهقهدهر (الله اکبری) نوئیزدابهستن له وهختی نوئیزی عهسر مابوو، که ژنهکه پاک بوویهوه، ئهوه لهپاش خوئوردن نوئیزی عهسر نوئیزی نیوهرویشی لهسهر واجیبه قهزایان بکاتهوه، چونکه وهختی عهسر وهختی نیوهرویش له هندی کاتدا، ههروهها ئهگهر له دواکاتی نوئیزی عیشادا پاک بوویهوه، تهنیا ئهوهندهی (الله اکبری) نوئیزدابهستنی مابوو، ههمیسان لهپاش خوئوردن نوئیزی مهغریب و عیشایشی لهسهر واجیبه بهقهزا بیانکاتهوه.

براکانم! گپرانهوهی ئهم دوو نوئیزه پیشووه، واته: نیوهرو بههوی عهسروهو مهغریب بههوی عیشاوه، دوو حکمهتی تیدا به: یهکهم ئیحتیات چونکه لهوانهیه ئهوه ژنه ههر له وهختی نوئیزی نیوهرودا یا له وهختی نوئیزی مهغریبدا ههیزهکهی تهواو بووی و به خوی نهزانیبی. دووهم ئهوهیه که نوئیزی نیوهرو تابییی نوئیزی عهسرهو نوئیزی مهغریب تابییی نوئیزی عیشایه له (جمع التاخیر)دا. ئهم دوو مهسهلهش پهنهان و نادیارین و زور پرووده.

ئهگهر نوئیزهکه بهعهمدی تهرکی روکنی قهولی کرد بو سوننهتی قهولی وهکو برینی سوورتهی فاتیحه بو خویندنی «اعوذ بالله من الشیطان الرجیم» ئهمه زیانی نییه

ئەگەرچى (مكروه)ە، بەلام ئەگەر بەعەمدى پوكنى فيعلى بىرى بۇ سوننەت، چ قەولى چ فيعلى، ئەو نوژەكەى بەتال دەبىتەو، بۇ نمونە: ئەگەر تەحيياتى يەكەمى بەسەھوو يا بەلبىرچونەو تەرك كردو، راستەو بوو گەيشت بە (قيام) كە پوكنى فيعليه، لەپاشان بەعەمدى لەم پوكنە فيعليه، كە راوستانە، گەراپەو بۇ تەحييات ئەو نوژەكەى بەتال دەبىتەو.

بەلام ئەگەر بەھوى نەزانينەو يا لەبىرچونى واجبەكەو، گەراپەو بۇ تەحييات، چ ئىمام و چ بەتەنيا نوژەكەر ئەو زىانى نييە، جا ئەگەر لەپيش تەواوكردى تەحيياتەكەدا بىرى كەوتەو كە لە راوستانەو گەراپەتەو ئەو واجبە كوتوپر ھەستىتەو بۇ راوستانەكە وەك لەو پيش، ئەگەرنا نوژەكەى بەتال دەبىتەو. ھەر وھا ئەگەر بەسەھو بگەرپتەو نوژەكەى دروستە؛ چونكە زيادكردى كارى لە جينسى كارى نوژ بەسەھوو نوژ بەتال ناكاتەو، بەلام ئەگەر لە پيش تەواوكردى تەحييات كەوتەو بىرى كە بەسەھوو ھاتووتەو بۇ تەحييات ئەو لە سەرى واجبە كوتوپر ھەستىتەو بۇ راوستان، خو ئەگەر لە پشت سەرى ئىمام بەجماعەت نوژى دەكرود، بەسەھو رويشتبوو، بۇ راوستان، ئەو واجبە گورج بگەرپتەو بۇ تەحييات؛ چونكە دوابەدوايى و لەگەل بوونى ئىمام واجبەو، ئەگەر گورج نەگەراپەو نوژەكەى بەتال دەبىتەو. جا لەو حالەدا كە مەئمووم بەسەھوو بەرز دەبىتەو ھەرچى خویندوو لە سوورتى فاتيحە پيش بەرزبونەوى ئىمام بوى حسيب ناكرى و، پيوستە دووبارە لەپشتى ئىمامەو بيخوينتەو، ئەگەرنا نوژەكەى بەتال دەبىتەو، بەپيجەوانەى شيوہى عەمدى وەكو باسى دى. بەلام ئەگەر مەئمووم بەعەمدى تەركى تەحيياتى يەكەمى كرد، ئەو واجبە نييە بۇ موتابەعەى ئىمام بگەرپتەو، ھەرچەند گەرانەو كەى سوننەتە، لە ھەمان كاتدا پيوستە ھەر بە پيوہ بىت و چاوپرپى ئىمام بكات، چونكە لە جيھيشتنى واجبى دوابەدوايى ئىمام و رويشتنى بۇ واجبى بەپيوہ راوستان بە نيازىكى راست بوو. ياخود لەكاتى راوستانەكەيدا نييەتى جيابونەو لە ئىمام بەينى و بەتەنيا نوژ بكا.

ئەم شيوہى وەك ئەو شيوہ نييە كە تەحيياتى بەسەھوو تەرك كردبى چونكە لەويدا لەبەرئەوہى نييەتى راستى نەبوو بەو حيساب ناكرى كە واجبىكى بەجى ھيشتبى بۇ واجبىكى تر؛ بويە حوكميان جياوازە. ئەم مەسەلەش لە مەسەلە پەنھانەكانە.

ھەر وھا ئەگەر ئىمام يا نوژ بەتەنيا كرودو بەعەمدى تەركى تەحيياتى يەكەمى

کردو گه‌یشته عاستی وه‌ستان، یا له‌وه‌ستانه‌وه نزیکتر بوو تادانیشتن، ئەنجا به‌عه‌مدی گه‌رایه‌وه بوو دانیشتن، ئەوه نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه؛ چونکه له‌ بناغه‌دا به‌عه‌مدی ته‌رتیبی نوێژه‌که‌ی برپوهو گو‌رپویه‌تی.

ئەگەر ئیمام یا نوێژ به‌ته‌نها کردوو، له‌به‌ر بی‌تاقه‌تی، یا له‌به‌ر هۆیه‌کی تر به‌عه‌مدی له‌ناو ته‌حییاتی یه‌که‌مدا هه‌ستا، ئەگەر له‌ راوه‌ستان نزیکتر بوویه‌وه، به‌عه‌مدی گه‌رایه‌وه، ئەوه نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه؛ چونکه شتیکی زیاد کردوو که یاسای نوێژه‌که‌ی گو‌رپوه. خو ئەگەر له‌ دانیشتنه‌وه نزیکتر بوو، یا نزیکی له‌ دانیشتن و راوه‌ستانه‌وه، وه‌ک یه‌ک بوو، به‌عه‌مدی گه‌رایه‌وه، ئەوه نوێژه‌که‌ی دروسته، ئەگەر به‌سه‌هو گه‌رایه‌وه ئەوه هه‌میسان نوێژه‌که‌ی دروسته؛ چونکه زیادکردنی کارێ له‌ جینسی کاره‌کانی نوێژ به‌سه‌هو نوێژه‌که‌ به‌تال ناکاته‌وه، به‌لام ئەگەر له‌پیش ته‌واوکردنی ته‌حییات که‌وته‌وه بیری که به‌عه‌مدی (ته‌حییات)ی ته‌رک کردوو به‌سه‌هو گه‌راوته‌وه ئەوه واجیبه‌ کوتوپر هه‌ستی بوو راوه‌ستان، ئەگه‌رنا نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه، وه ئەگەر به‌سه‌هو ته‌حییاتی یه‌که‌می ته‌رک کردو، له‌ راوه‌ستانه‌وه نزیکتر بوویه‌وه، ئەنجا به‌سه‌هو گه‌رایه‌وه ئەوه نوێژه‌که‌ی دروسته، به‌لام ئەگەر له‌ پیش ته‌واو کردنی ته‌حییاتدا که‌وته‌وه یادی که به‌سه‌هو گه‌راوته‌وه، ئەوه واجیبه‌ کوتوپر هه‌لسیته‌وه بوو راوه‌ستان، ئەگه‌رنا نوێژه‌که‌ی به‌تال. ئەم مه‌سه‌له‌ش په‌نه‌انه‌و پێویسته‌ بیزانن. وه‌ئەگەر به‌عه‌مدی راسته‌وه‌بوو له‌ ته‌حییات، به‌لام به‌شیوه‌یه‌کی وا نه‌بوو که به‌کاری، بوو نمونه: مه‌به‌ستی ئەوه بوو هه‌ستی و بگه‌رپته‌وه بوو ته‌حییات، یا هه‌ر مه‌به‌ستی یاریکردن بوو، ئەوه هه‌ر به‌راست بوونه‌وه‌که نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه، چونکه ته‌نیا ده‌ستکردن به‌ شتیکی وه‌ها نوێژ به‌تال بکاته‌وه، نوێژه‌که‌ به‌تال ده‌کاته‌وه.

ئەگەر مه‌سبووقی نوێژی دابه‌ست، له‌ کاتی‌دا که ئیمام له‌ ته‌حییاتی دوایدا بوو، واجیبه‌ گورج دابنیشی مادام ئیمام سه‌لام نه‌داته‌وه که‌وابیته‌ ئەگه‌ر دانه‌نیشی و زیاتر له‌ کاتی دانیشتنی ئیستیراحه‌ت راوه‌ستی به‌پێوه، ئەوه چ دانیشتی و چ دانه‌نیشی، مادام به‌عه‌مدی بی و پێی بزانی، نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه، ئەم مه‌سه‌له‌ش په‌نه‌انه‌و که‌م جار رووده‌دا. ئەگه‌ر مه‌سبووق نوێژی دابه‌ست و، پاش دابه‌ستنی نوێژه‌که‌ی ئیمام سه‌لامی دایه‌وه، ئەو که‌سه به‌پادا‌شتی جه‌ماعه‌ته‌که ده‌گا، به‌لام ئیتر نابێ دابنیشی؛ چونکه سه‌لامی داوه‌ته‌وه، به‌ته‌واو‌بوونی میمی (علیکم) له‌ (السلام علیکم) ی یه‌که‌م ئیقتیدا ته‌واو ده‌بی،

واته: ئەگەر مەئموومەكە دابنیشی نوێژەكەى بەتال دەبێتەوه، ئەم مەسەلەش پەنھانەو
پوویش دەدا.

ئەگەر مروۆقیكى وەها كە پارا و دوودل نەبوو، گومانى پەیدا كرد: ئایا لە نوێژی
نیوهرۆدا چوار پكاتى كردوو یە سى؟ ئەو و اجیبە خۆى بگەیبێتەوه بە یەقین، واته: ئەو
پكاتە كە دوودلە لە كردنى بىكاتەوه، ئەگەر نا نوێژەكەى بەتالە. ئەگەر یەكێك لە دەرەوهى
نوێژكەران ئاگادارى كرد كە ئەوەندە پكاتەت كردوو، ئەو نابی دواى قسەكەى بكەوى،
مەگەر خۆى بىر بىكاتەوه، بەدلىیایى بزانی قسەى كایرا راستە، یاخۆ ئەوانەى كە
ئاگاداریان كردوو بگەنە ژمارەى تەواتور كە لای كەمى پینج كەسە، لەم حالەتەدا
دواكەوتنى ئەو ئاگادارییە و اجیبە.

ئەگەر یەكێ لە مەئموومەكان بە (سبحان الله) ئىمامى ئاگادار كرد، بەلام ئىمام بىرى
نەكردەوه، ئیتر ئەو مەئموومە دروست نییە خۆى دواى ئىمامەكەى بكەوى، بەلكو و اجیبە
نییەتى جیاپوونەوهى لى بێنى. جا ئەگەر ئەمە لە تەحییاتی دوایدا پرووى دا دووبارە
دەبى یا نییەتى جیاپوونەوه لە ئىمام بێنى و بو خۆى نوێژەكەى تەواو بكا، یاخۆ لە
تەحییاتدا بمیێتەوه چاوەرپى ئىمام بكات هەتا پى دەگا، ئەنجا لەپاش ئەو سەلام
بداتەوه، خو ئەگەر یەكێ لەم دوانەى نەكرد ئەوا نوێژەكەى بەتال دەبێتەوه. ئەم
مەسەلەش پەنھان و ناديارى.

ئەگەر مەئموومەكان ئىمامیان ئاگادار كردەوه لە سەر شتى، وەكو ئەوهى كە هەموو
هەستن بو پاروستان، ئەگەر ژمارەى ئەو مەئموومانە گەیشتبوو ئەندازەى تەواتور، واته
لە پینج كەس كەمتر نەبوون ئەو و اجیبە ئىمام وەك ئەوان پەفتار بكا. ئەگەر مروۆقیكى
عادل واته: مروۆقیكى تاعەتكارى پارێزگار لەگوناح، نوێژكەرىكى ئاگادار كرد كە
پوشاكەكەى یا بەرمالى نوێژەكەى یا لەشى پيسە یا كەسێكى ئاگادار كرد كە دەپهوى
نوێژ دابەستى، ئەو و اجیبە قسەكەى قبوول بكا، ئەگەر چى كایراى ئاگادار كراو خۆى
شتى وەهاى نەپهتەوه بىر. هەر وەها ئەگەر ئاگادارى كرد بە كردهوێك كە نوێژ بەتال
بكاتەوه لەم حالەتەشدا و اجیبە ئەو نوێژە بگێرێتەوه كە بەو حالەوه كردوویەتى، ئەگەر
وخت مابوو، خو ئەگەر وختى تێپەریبوو ئەوا بەقەزای بگێرێتەوه، ئەگەر بە گوێى نەكرد
ئەو بە (تارك الصلاة) دەدرێتە قەلەم. ئەم مەسەلەش پەنھان و ناديارە.

ئەگەر یەكێك یەقین یازەننى نەبى كە كاتى نوێژ هاتوو، بەلكو تەنیا (شك)ى بوو و

نوڙهڪهي ڪرد، ٺهوه نوڙهڪهي دانامه زري، ٺهگر چي له پاش سهلامدانهوهي نوڙهڪهيشي بوي دهرڪهوي ڪه نوڙهڪهي له ومختي خويدا بووه؛ چونڪه له عيبادهتدا دووش جيگاي ٺيعتيباره، يهڪ: واقيع، دوو: باوهري نوڙهڪه. جا کاتي هيچ ڪام لهمانه نهبوو ٺهوه ٺهوه عيبادهته دروست نيبه. ٺهم مهسيهله له ديهاهتدا زور پوودهدا؛ ٺاگادارم ڪه له وهرزي زستاندا ٺههلي جهماعهت بهتايبهتي جهماعهتي ديهاهت له نوڙي بهيانبياندا ههنديڪيان دهلين: هيشتا شهوه، ههنديڪيشيان دهلين: نهخير روڙه و غالبيان لهسهر ٺهوهن ڪه روڙه، جا ٺيمامي ٺيحتيات نهڪهه بهقسهي زوربهڪه دهڪا ڪه دهلين روڙه و نوڙهڪه دادهبهستي و، ٺهوه مهئموومياننهش ڪه وتويانه: هيشتا شهوه لهگهل ٺهواني تردا نيبهت دينن و نوڙي جهماعهت دهڪهن، لهگهل ٺهوهشدا نوڙهڪهيان دانامه زري و، ٺيمامهڪهش چهنده دقيقيهڪه راناوهستي ههتا ٺهمانيش بينه سهر ٺهوهي ڪه روڙه، ههروهه پيشيان نالي ڪه نوڙهڪهيان دانهمهزراوه، جا تاواني ٺهوه له ٺهستوي ٺهوه جوڙه ٺيمامهيه.

ٺهگر نوڙهڪهه بهشيوهي گالته تهلهفوزي ڪرد به يهڪ حهرف، يا ڪاريڪي سووڪي ڪرد، يا پي ڪهني، ٺهگر چي تاقه حهرفيڪي ليوه دهرنهڪهوي، ٺهوه ٺهوه نوڙه بهتاله، چونڪه گالته بو نوڙ ناشي، لهبهرٺهوه نوڙهڪهه وا له ديواني خوادا موناجات دهڪات و، پيوسته به ٺهدب بي چاوهري ٺيحساني خوا بي. ههروهه ٺهگر نوڙهڪهه له نوڙهڪههيدا بهدهسهنقهست دوو حهرفي له ههديسي قودسي وت، چ جايي ڪهلامي بهشهر و ٺهوه دوو حهرفه يهڪ له دواي يهڪ بن، هههچهنده معنائيشيان لي دهرنهڪهوي، ٺهوه نوڙهڪههيان بهتاله، بهلام زيادڪردني (يا) لهسهر «ايها النبي ورحمة الله» زياني نيبه و نوڙ بهتال ناکاتهوه.

وفي التحفة: «زيادة (يا) قبل (ايها النبي) غير مبطل كما أفتى به شيخنا» أنتهى. وزاد الشبراملسى «وأن كان عامداً عالماً» أنتهى.

واته: شيخي ٺيبنو ههجهه له (تحفه) ڪهيدا وتويه: زيادڪردني (يا) له پيش (ايها النبي) نوڙ بهتال ناکاتهوه، ههروههڪو شيخمان فتواي پي داوه. شبراملهسيس لي زيادڪردوهو وتويه: با بههمدى و پي زانينيش بيڪا.

ٺهگر مهدهي له سهر حهرفي زيادڪرد ڪه مهدهي نهبوو، ٺهوه نوڙهڪهه بهتال دهبيتوه؛ چونڪه با ٺهوه مهدهيه يهڪ حهرف بي له حوڪمي دوو حهرفي بهدواي يهڪدا

هاتوودایه، به لām ئەو مەدەییە که نوێژ بەتال دەکاتەو مەدە له سەر حەرفیکی قورئان مادام مەعنا نەگۆرێ نوێژ بەتال ناکاتەو هە (شبراملسی) وتوویە؛ چونکه (تەجوید) بەتایبەتی هی قورئانەو، له بناغەدا مەدە شایانی قورئانەو، بەمەرجیک مەعنا نەگۆرێ شتیکی لائیقه و زیانی نییه، بەپێچهوانه‌ی مەدە‌ی غەیری قورئان وەک مەدە له تەحیاتدا.

ئەگەر بەهۆی کۆکه‌و یا بەهۆی گریانی که له‌بەر غەله‌به‌ی ترسی خودا نەبی، دوو حەرف له نوێژکه‌ره‌وه دەرکه‌وت ئەوه نوێژکه‌هی به‌تالە دەبێتەوه.

ئەگەر کۆکه یا شتی وەک کۆکه زۆر بوو و زال بوو به سەر نوێژکه‌ردا و ئەو حەرفانە که له‌وه‌وه پەیدا دەبوون به‌عورف و عادتەم بوون ئەوه زیانی نییه و نوێژکه‌هی به‌تال ناکاتەوه. به‌لām (ئەسنه‌وی) خوای لی رازی بی، فەرموویە: راست ئەوه‌یه که به‌هۆی کۆکه‌و پژمه‌و هاوچه‌شنی ئەمانه‌وه نوێژ به‌تال نابێتەوه، با حەرفی زۆریشیان لی پەیدا بی، چونکه‌ خوێاراستن له‌مانه‌ له‌ توانادا نییه.

هه‌روه‌ها ئەگەر به‌هۆی کۆکه‌وه نەیده‌توانی سوورەتی فاتیحە یا زیکرکی واجب بخوینی و، له‌م حاله‌ته‌دا نوێژکه‌ره‌که کۆکی هه‌تا قورگی به‌ر بی و بتوانی فاتیحە یا زیکرکه‌هه‌ بخوینی، ئەگەر ئەو حەرفانە که له‌وه‌وه پەیدا بوون که‌م بوون، ئەوه مەعزوره‌وه نوێژکه‌هی به‌تال نابێتەوه، به‌لām ئەگەر که‌م نەبوون ئەوه نوێژکه‌هی به‌تال دەبێتەوه.

«في التحفة: نعم بحث الاسنوی أستثناء الجهر باذکار الانتقالات عند الحاجة إلى أسمع المأمومين، إی بأن تعذرت متابعم له الا به أنتهی». ئەگەر ئیمام (ئحه‌ئحه‌) ی کردو، دوو حەرفی لیوه پەیدا بوو ئەوه واجب نییه مەئمووم نییه‌تی جیابوونەوه له ئیمام به‌یانی، چونکه له‌وانه‌یه ئەو کۆکه‌ی ئیمامه‌ له‌بەر عوزری بی، به‌لی ئەگەر نیشانه‌ی ئەوه هه‌بوو که به‌ بی عوزر کۆکیوه، ئەوه واجب له سەر مەئموومه‌که نییه‌تی جیابوونەوه به‌یانی، ئەگەرنا نوێژکه‌هی به‌تال دەبێتەوه.

ئەگەر ئیمام له فاتیحەدا له سوورەتی پاش فاتیحەدا غەله‌تیکی کرد که مەعنا‌ی ده‌گۆری ئەوه واجب نییه مەئموومه‌که گورج نییه‌تی جیابوونەوه له ئیمام بیانی به‌لکو چاوه‌ری بکات هه‌تا ئیمام ده‌گاته‌ حالێ ئیعتیدال، ئەو کاته ئەگەر ئیمام بییری کرده‌وه و غەله‌ته‌که‌ی چارکرد، واته‌ سه‌رله‌نوێ ده‌ستی به‌ خویندنه‌وه‌ی کرد ئەوه ته‌واوه، ئەگەرنا

پښوېسته نښه تی جیا بوونه وه له نیمام بڼی. تله فوز به یهك حهرف زیانی نییه، ئەگەر مهعنا بگهیهنی، وهکو (ق) له زمانی عه ره بیدا به واتای (بپاریزه)، یا وهك (ن=نه) له کوردیدا، واته: (نا).

نوښ به یهك کاری (فاحش) ی له غهیری جینسی کاری نوښ، چ عهمدی بی و، چ غهیره عهمدی، به تال ده بیته وه وهکو باز و ههلمهت.

به لام ئەگەر به عهمدی یا به سه هوو کاریکی نافاحشی کرد، ئەوه نوښه که ی به تال نابیته وه، مهگه رله عورفدا بی به سی کاری یهك له دوا ی یهك. خو ئەگەر عهمدن سی کاری سووکی کرد، وهك جوولاندنه وهی په نجهکانی، به بی جوولاندنه وهی به رو پشته دست، ئەوه زیانی نییه، مهگەر ئەو کاره سووکه له رووی گالته کردن و بی نرخ کردنی عیباده ته که وه بی، ئەوه بیگومان نوښه که ی به تال ده کاته وه. ئەگەر به بی عوزر سی جار زمانی به ته وای له ده میدا جوولاند، ئەوه نوښه که ی به تال ده بیته وه و، ئەگەر دهستی یا پی یا سهری یا پیلوی چاوهکانی یا ئەژنو ی یا شه ویلهکانی، که دوو نیسکی ئەم لاو ئەو لای دهن، به عهمدی سی جار له سه ر یهك جوولاندنه وه به بی عوزر ئەوه نوښه که ی به تال ده بیته وه.

ههروهها ئەگەر سی جار له سه ر یهك تفی له ده می فری دا ، له گه ل جوولاندنی ده میدا دیسان نوښه که ی به تال ده بیته وه. وه ئەگەر سی جار په نجهکانی له گه ل به رو پشته ده ستیدا جوولاندنه وه، نوښه که ی به تال ده بیته وه، مهگەر له کاتی له ش خوراندنی خویدا، که به بی ئەو خوراندنه ئارام نه گری، واته: گیروده ی بیرو یا گه رولی بووی، ئەگه رنا نوښه که ی به تال ده بیته وه.

ئەگەر عهمدن له رکوعدا یا له ئیعتیدالدا یا له سوچهکاندا یا له دانیشتنی نیوانیاندا ته رکی ئارامی و ئیتمینانی کرد، واته: به په له و بی ئارامگرتن به جیی هیان ئەوه نوښه که ی به تال ده بیته وه.

ئەگەر له نوښی سوننه تدا ته رکی ئیعتیدالی کرد، یا ته رکی دانیشتنی نیوان سوچهکانی کرد له ویشدا نوښه که ی به تال ده بیته وه.

براکان! ئەم کرده وه ناشیرینانه که دهن به هو ی به تال بوونه وهی نوښ هه مووی له بهر بی خشوعیی نوښه که ره کانه؛ ته ماشا دهکن که له کاتی نوښ کردندا، وهکو بالنده یهك

دهنووك به دانهى دانهويّلهدا بدا، وهما سوجده دهبن، لهمه عهجايهبتر ئهويه كه مهئمووم لهكاتى مهئمووميدا خوئى ناگرئى كه دواى ئيمامهكهى ركووع و سوجده ببا، بهلكو پيش ئيمامهكهى دهكهوئى، كه چى هرچى بكات تا ئيمام سهلام نه داتهوه ناچاره لهگهليدا بمينئيهوه! ئهوش بزنان كه لاي كهى ئيمينان له ركووع و ئيعتيدال و روكنى تردا ئهوندهيه كه ئندامى ئينسان له جموجوول بكهوئى و ئارام ببئى، ئهگه رنا نوئزهكهى بهتال دهبيتهوه.

پيوسته روكنى كورتى وهكو ئيعتيدال پاش ئه زيكهه بوى دانراوه تيايا دهخوئيرئى، له ئندازهى خوئندنى فاتيحيهك زياتر تيدا نه مينئيهوه، ههروهها له دانيشتنى نيوان سوجدهكاندا زياد له ئندازهى تهحيياتى واجيب دريژهى پئى نهدا، ئهگه له مانه زياتر دريژهى پئى بدات ئهوه نوئزهكهى بهتال دهبيتهوه، مهگه له قنوتى نوئزى سبهيندا، يا له ئيعتيدال و دانيشتنى نيوان سوجدهكانى (صلاة التسبيح) دا، كه له مانه دا دريژه پيدان زيانى نيه، ههروهها دريژه پيدانى روكنى كورت، ئهگه به سه هوو يا به له بيرچوونهوه بئى، زيانى نيه و نوئز بهتال ناكاتهوه به لام دريژدان به روكنى دريژ ئهوه حوكمهكهى ئهويه: في التحفة، في مبحث مبالغة الامام في الانتظار:

«والا بان كان لو وزع على جميع أفعال الصلاة لظهر له أثر محسوس في كل على أنفراده كره..»

بو نمونه: ئهگه ئيمام له ركووعدا بهقهدهر سهعاتيك مايهوه و خهريكى دوعا خوئندن بو، ئهگه ئهوه سهعاته بهش بكهينهوه به سهه ئيعتيدال و دوو سوجدهكه و دانيشتنى نيوان سوجدهكاندا، ههريهكيك له وانه چارهكيكى بهردهكهوئى، واته: لههه موو يهكيك له وانه دا مانه وهى زور بهردهكهوئى، بيگومان چاوهروانى وهها له لايه ن ئيمامه وه مهكروهوه، فهزيلهتى جهماعه تهكه دهفه وتينئى.

فى التحفة:

«وأما منفرد أحس بداخل يريد الاقتداء به فينتظره، ولو مع تطويل؛ إذا ليس ثمة من يتضرر به» انتهى.

ههروهها (ابن قاسم) دهفه رمووئى: دوور نيهه بلين بو نوئزكهه بهتهنيا سونهته چاوهري خهلكى خارج بكا بو بهجيهينانى جهماعهت، ئهگه رچى ببئى بههوى

دریژه‌پیدان، هه‌تا نوێژه‌که‌ی به‌ته‌نیا نه‌کا، به‌شکو یه‌کیک بی و، نوێژه‌که‌ی له‌گه‌لدا بکا به‌جه‌ماعه‌ت و، بگاته پایه‌ی جه‌ماعه‌ت.

ئه‌گه‌ر نوێژکه‌ر له‌ دانیشتنی به‌ینی سوچه‌کاندا له‌سه‌ر هه‌یه‌تی (تمکن) نووست ئه‌وه ده‌ست‌نوێژه‌که‌ی ناشکی و نوێژه‌که‌ی دروسته ئه‌گه‌ر نووستنه‌که‌ی زیاتر له‌ ئه‌ندازه‌ی ته‌حیاتیکی دریژه نه‌کیشی، ئه‌گه‌ر نا نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه؛ ئه‌م مه‌سه‌له‌ش په‌نه‌انه.

هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر به‌غافلێ به‌لای چه‌پدا یا راستدا خوی هه‌لسووپراند به‌جوړی که‌ سینه‌ی له‌ قیبله‌ وه‌رگه‌را ئه‌وه نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه، جا هه‌ر له‌ به‌ر ئیحتیات چاک وایه که ئینسان له‌ کاتی هه‌ستانه‌وه له‌ سه‌ر هه‌ردوو ده‌ست راست بیته‌وه نه‌وه‌ک سینه‌ی له‌ قیبله‌ هه‌لسووپرێ و نوێژه‌که‌ی به‌تال بیته‌وه.

ئه‌گه‌ر چوو به‌ ر‌کوع‌داو عه‌مدن هه‌ردوو ئه‌ژنوی خوی چه‌مانده‌وه به‌نه‌وعیک که هه‌ردوو سمتی چوون به‌ناودا هه‌تا به‌ری ده‌سته‌کانی گه‌یشته‌ ئه‌ژنۆکانی ئه‌وه ئه‌و ر‌کوع‌ی به‌تاله، چونکه‌ پ‌یویسته به‌ش‌یوه‌ی عاده‌تی به‌ری ده‌ست به‌ ئه‌ژنۆ بگات له‌ ر‌کوع‌دا، جا ئه‌گه‌ر نه‌گه‌راپه‌وه بو سه‌ر ش‌یوه‌ی عاده‌تی ئه‌وه نوێژه‌که‌ی به‌تاله. ئه‌م مه‌سه‌له‌ش له‌وانه‌یه زۆر رووبدا. به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌و وه‌زعه‌ی به‌ سه‌هوو یا به‌ نه‌زانین به‌سه‌ردا هات ئه‌وه ئه‌گه‌ر پ‌یش ئه‌وه‌ی بگات به‌ ر‌کوع‌ی ر‌کاتی دوا‌یی که‌وته‌وه بی‌ری یا زانستی و، گه‌راپه‌وه بو ر‌کوع، ئه‌وا ئه‌و ر‌کوعه به‌ راستی به‌جی دینی و، له‌سه‌ر ئه‌وه‌وه نوێژه‌که‌ی ته‌واو ده‌کا. خو ئه‌گه‌ر پاش گه‌یشتن به‌و ر‌کوعه ئاگادار بوو ئه‌وا پ‌یویسته ئه‌م ر‌کوعه به‌ ر‌کوع‌ی پ‌یشوو دابنی، واته: ر‌کاتی زیاده بکات ئه‌گه‌ر نا نوێژه‌که‌ی به‌تاله. به‌لام سوننه‌ته سوچه‌ی سه‌هوو به‌ری. ئه‌م مه‌سه‌له‌ش په‌نه‌انه.

ئه‌گه‌ر می‌زه‌ری سه‌ری له‌ سه‌ر ته‌ویلی بوو و له‌ سه‌ر ئه‌وه سوچه‌ی برد، واته: به‌عه‌مدی ئه‌و می‌زه‌ریه دوورنه‌خسته‌وه ئه‌وه نوێژه‌که‌ی به‌تاله. به‌لام ئه‌گه‌ر عه‌مدی نه‌بوو، ئه‌وه ئه‌گه‌ر له‌ پ‌یش ئه‌وه‌دا که سه‌ر به‌رز بکاته‌وه خه‌به‌ردار بوو ئه‌وه واجیبه می‌زه‌ره‌که له‌ ته‌ویلی دوور بخاته‌وه، یا سه‌ری به‌ لایه‌کدا ر‌اکیشی هه‌تا می‌زه‌ره‌که له‌ سه‌ر ته‌ویلی لاده‌چی و، ته‌ویلی به‌ رووتی ده‌نیشیته سه‌ر سوچه‌گاکی و ئارامیش که شه‌رتی سوچه‌که‌یه‌تی ج‌یبه‌ج‌ی بی، ئه‌وسا سه‌ری له‌ سوچه‌گاکی به‌رز بکاته‌وه، ئه‌گه‌ر نا نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه، چونکه‌ زیاده‌کردنی کاریک له‌ جینسی کاره‌کانی نوێژ به‌عه‌مدی نوێژ به‌تال ده‌کاته‌وه.

في التحفة مع المتن: «ولو فعل في صلاته غيرها اي غير أفعالها، ان كان المفعول من جنسها اي جنس أفعالها التي هي ركن فيها كزيادة ركوع أو سجد، وإن لم يطمئن فيه، ومنه أن ينحني الجالس إلى أن تحاذي جبهته ما أمام ركبته، ولو لتحصيل توركه أو أفتراشه المندوب، كما هو ظاهر؛ لان المبطل لا يغتفر للمندوب، بطلت، الا أن ينسى أو يجهل» أنتهى. خولاسهى كهلام: كردنى روكنى زياد، ئەگەرچی (طمأنینه) شی تیدا نهی، نویرهكه بهتال دهكاتوه، مهگەر ئەو زيادهیه بۆ بهسهگرتهوهی روكنیکی تهرك كراو بی ئەوه زیانى نییه، وهكو ئەوه نویرهكهری له كاتی راورهستاندا بکهوئته گومان: ناخو له ركاتی پیشوودا ركووعی بردووه یا نا؟ جا گورج ركووعی برد لهگهل ئارام گرتندا، ئەنجا له ركووعهكهدا بۆی دهركهوت كه له كاتی خوئا ركووعی بردووهو ئارامیشی گرتووه، راورهستانهكهی راورهستانی ئيعتيدال بووه لهگهل ئارامگرتندا، ئەوه دهبی لهم ركووعه دووهمهدا نهگهرئتهوه بۆ ئيعتيدال بهلكو كوتوپر دانهويتهوه بۆ سوجه، ئەگهرنا روكنیکی زيادهی بۆ پهيدا دهبی، بهلام ئەگەر نویرهكههكه رهكه لهبیری چوو یا نهزان بوو دووباره ههستايهوه بۆ ئيعتيدال و لهپاش ئيعتيدال دانهويتهوه بۆ سوجه، ئەوه نویرهكههی بهتال نابیتهوه؛ چونكه ئەوهی شتی لهبیر دهچی یا نهزانه عوزری رهوايه. ئەم مهسهلهیهش وردو، له ههرههمهی خهلك شاراويه.

ياخو پاش بهرھاتنه وهكهی لهم ركووعه دووهمهدا ههستايهوه بۆ قیام لهبهر خاتری پهیرپوهی كردنی ئیمام، كه له ئيعتيدالدا بوو، لهم كاتهشدا نویرهكههی بهتال نابیتهوه. ئەم مهسهلهش پهنهانه.

دياره له عيبارهتی (من جنسها) ی توحفه و مهتنهكهی ئەوه وهردهگیری كه زيادكردنی سوننهتيك، وهك بهرزکردنهوهی ههر دوو دهست له غهیری شوینی خویدا، نویره بهتال ناكاتهوه، ئەمەش شتیکی راسته ههروهكو له شهرحی ئيرشادا باس كراوه. ههروهها واجيبه نویرهكهر له ههموو سوجههكهدا ههندی له تهوئلی و ههر دوو ئەزنوی و ههندی له بهری ههر دوو دهستی یا له بهری پهنجهكانی ههر دوو دهستی و، ههندی له بهری پهنجهكانی ههر دوو پپی، با له ههر دهستیکی بهری پهنجهيهك و له ههر پییهکی بهری پهنجهيهك بی، له جیگهی نویرهدا دابنی، بهو مهرجه كه لهكاتی دانانی ئەو ئەندامانهدا ئارامگرتنی ئەندامهكان بیتهجی جا ئەگەر بهعهمدی تهركی ئارامگرتنی ئەندامهکانی كرد، ئەوه نویرهكههی بهتاله، خو ئەگەر بهسههوهو بوو یا لهبهر نهزانینی حوكم بوو، ئەوه

ئەگەر لە پېش گەيشتنى بە ھاوچەشنى ئەو پوکنەدا حوکمەكەى زانى يا كەوتەوہ يادى ئەوا پېويستە كوتوپر بگەرپتەوہو ئەو ئادابانە لەگەل ئارامگرتندا بەجى بهيئى، ئەگەرچى ماوہيەكى پى چوو ئەگەرنا نويزەكەى بەتالە.

بەلام ئەگەر لەپاش گەيشتن بە ھاوچەشنى ئەوانە ئاگادار بوو بەسەر كارەكەدا، يا لەپاش سەلامدانەوہ و لەپېش دريزەكيشاندا ئەوا پېويستە ھەستى و يەك پكات نويز بكا، ئەگەرنا نويزەكەى بەتال دەبيتەوہ. سەبەبى ئەمەش ئەوہيە كە ئەو روكنانە بەويئەى خويان لەپاشيانەوہ پينە دەكرين و، ئەو پكاتە كە ئەو پوكنە ناتەواوانەى تيدا بووہ وەكو نەكراوى لى دى و، بەم پكاتە، كە لەدواييدا دەيكات پينە دەكرى.

گەلى جار پك دەكەوى ھەندى نويزكەر، لەپاش سوجدەى يەكەم بەشيوہى (ئيفتيراش) دادەنیشن، ئەو شيوہى ئيفتراشە ناگورن و سوجدەى دووہم دەبەن. لەم حالەتەدا ھەر پەنجەى تاقە پيەكيان دەنيشيتە سەر جيگەى نويزەكەيان و، پيگەى تريان بەسەر جيگە نويزەكەوہ نييە، لەم شيوہيەدا سوجدەى دووہمى بەتال دەبى، جا ئەگەر لەپېش سەلامدانەوہ بەم وەزە نادروستەى زانى، ياخو پاش سەلامدانەوہ، پېش ئەوہى زورى پى بچى، پى زانى ئەوہ واجيبە پكاتى نويز بكا، ئەگەرنا نويزەكەى بەتالە. بەلام ئەگەر پېش گەيشتن بە ھاوچەشنى ئەو پوكنە پى زانى ئەوا واجبە بگەرپتەوہ بو چاككردى ئەو پوكنە لە سەر ئەوہو نويزەكەى تەواو بكا.

ئەوہ كە لەپېشەوہ عەرزەم كردن كە دانانى بەرى يەك پەنجە لە ھەريەككە لە دەست و پى راس ت و چەپ، كە دەكاتە چوار پەنجە، بەسە بو دروستى سوجدەكان، ئەوہ عەينى راستى و دروستىيە، وەكولە حاشيەى (بجيرمى) لەسەر شەرحى مەنھەج لە سەر فەرموودەى (مصنف) نووسراوہ:

«ويجب وضع جزء من ركبتيه ومن باطن كفيه واصابع قدميه في السجود»،
لەحاشيەكەدا دەلى: (قوله) (وأصابع قدميه) «إى باطنها ولو جزء من أصبع واحدة من كل رجل ويد» أنتهى.

بەم جوړە بوم روون كردنەوہ كە فەرموودەى ھەندى لە زانا ھاوچەرخەكان سەھووہ و راست نييە، كە دەفەرموون: «دانانى بەرى ھەموو پەنجەكانى دەست و پى لەسەر جيگەى نويز لە ھەردوو سوجدەكاندا واجيبە».

ئەگەر لەسەر جیگەیهکی زەر سوجدەى بردو، لەبەرئەوهى كەمتر ئەزىهەتى بىي لەپيش ئارامگرتندا سەرى بەرز دەكردهوو دەشيزانى ئەم كارە حەرامە، ئەوا نويزەكەى بەتال دەبیتەوه، چونكە ئارامگرتنى تەرك كردهوو كە مەرچى دروستبوونى سوجدەيه. ھەروەھا ئەگەر پاش ئارامگرتن سەرى لەو شوینە بەرز كردهوو لە شوینىكى تردا سوجدەى برد ديسان نويزەكەى بەتال دەبیتەوه؛ چونكە كردنى پوكنى زيادە نويز بەتال دەكاتەوه. بەلام ئەگەر وەھا رى كەوت سوجدەى لە سەر دركودال برد و ئازار بە سەرى گەيشت و، لەپيش ئارامگرتندا سەرى بەرز كردهوو، لە شوینىكى تردا سوجدەى برد و لەويدا ئارامى گرت، ئەو زىانى نيبه و، ئەو سوجدە ناقسە پيشوو نويزەكەى بەتال ناكاتەوه. خو ئەگەر لە پاش ئارامگرتن سەرى بەرز كردهوو، لە شوینىكى تردا سوجدەى برد، ئەو نويزەكەى بەتال دەبیتەوه. لە سەر زانايان واجيبه ئەم ئەحكامانە بە خەلكى ھەرپمە بلين.

ئەگەر دوو پيشك داى بەنويزكەرەوه ئەو نويزەكەى بەتال نابیتەوه، چونكە ھەرچەند زەرەكەى پيسە، بەلام چوو تە ناو لەشى نويزكەرەكەوو بەدەرەوه نيبه. بەلام ئەگەر مار پيوەى دا ئەو نويزەكەى بەتال دەبیتەوه؛ چونكە زەھرى مار ھەندىكى دەچیتە نيو لەشەوو، ھەندىكى بە لەشى ئينسانەكەدا دەرژى لە دەرەوه، ئەو زەرەيش پيسە. ھەموو خاوەن زەھرىكى تريش كە زەرەكەى بەدەرەوه بى ئەو حوكمەى ھەيه كە ئيستە باسمان كرد.

ئەگەر نويزكەرى (مسيوق) نيبهەتى نويزى لە پشتى ئيماميكەوه دابەست كە لە سوجدەى يەكەمدا بوو و لەگەل ئيمامدا ئەو سوجدەيه برد، پاش ئەو لە دانيشتنى نيوان دوو سوجدەدا ئيمامەكە دەستنويزى شكاو جەماعەتەكەى بەجى ھيشت، لەم حالەدا لە سەر ئەو مەئموومە مەسبووقە پيوستە كە سوجدەى دووم تەرك بكات و، ھەستى بو پاوەستان و، لەو پاوەستانەوه نويزەكەى تەواو بكات. خو ئەگەر راست نەبوو يەوه بو پاوەستان و سوجدەى دوومى بردو دەشيزانى كە حەقى ئەو نيبه، ئەو نويزەكەى بەتال دەبیتەوه، بەلى ئەگەر نەزان بوو بە نادروستى كارەكە يا لەبىرى چوو بوو ئەو عوزرى پەوايه چونكە ئەم مەسەلە لە مەسەلە پەنھانەكانە.

ئەگەر لەنيو نويزدا شتىكى خواردا يا خواردەوه ئەو نويزەكەى بەتال دەبیتەوه ھەرچەند ئەو شتەش كەم بى، بەلى ئەگەر لەبىرى چوو يا نەزان بوو، وەكو دەشتەكيبەكى دوور لە زانايان يا تازە موسلمان، ئەو قەى ناكات ئەگەر ئەو خواردن و خواردنەويە كەم بوون.

ئەگەر شتېك لە بەينى دانەكانىيا مايەو، لە كاتى نوڭزدا رۆيشتە خوارەو بە قورگىيا، لەگەل ئەوهدا كە دەيتوانى نەھيلى بچيىتە خوارەو بەلام كەمتەرخەمى دەكر، ئەو نوڭزەكەى بەتال دەبىتەو. ھەرەھا ئەگەر بەلغەم ھات و گەيشتە سنورى زاھيرو توانى فرپى بىدا، بەلام فرپى نەداو قوتى دا، بەمەش نوڭزەكەى بەتال دەبىتەو. ھەرەھا ئەگەر بەلغەم لە قورگىيا پارچە پارچە بو، بە بى كۆكەكۆك بوى دەرئەدەكراو، لەو كۆكانەش دوو ھەرف پەيدادەبون، ئەو ھەرفە بىكۆكى و ئەو بەلغەمە فرپى بىدا و، دەرکەوتنى ئەو ھەرفانە زىانى نىيە.

بەلى مانەوئى تام يا لەزەتى كە لە ئاسارى خوارەمەنى تال يا شىرىن بمىنىتەو، وەلحال ئاوى دەمىان نەگۆرپى، ئەو زىانى نىيە، بەلام ئەگەر ئاوى دەمىان گۆرپى، وەكو ئەو ئاسارەى كە لە خوارەنەوئى قاوہ يا چاى رەنگدارى شىرىن يا جگەرەكيشان لە دەما دەمىنىتەو رەنگ و تامى ئاوى دەم دەگۆرپى ئەو تا دەم نەشورپى نوڭزى ئەو كەسە دروست نىيە؛ چونكە مانەوئى ئەم تام و رەنگە دەلىلە لەسەرئەوئى كە عەينىك لەنىو دەمىا ماوئەو، كەوابو چوونە خوارەوئى ئەو عەينە نوڭزەكەى بەتال دەكاتەو.

ئەگەر مەئمووم بەعەمدى بەدو روكنى كارى يەك لەدواى يەك لە ئىمامەكەى پيش كەوت و، دەشزانى ئەم پيش كەوتنە ھەرامە، ئەو نوڭزەكەى بەتال دەبىتەو، چونكە ئەمە بە موخالەفەيەكى نارەوا دادەنرپ، ئەگەرچى يەكەك لەو روكنانە كورت بى وەكو ركووع و ئىعتىدال، يا ھەردووكيان درىژ بن، وەكو قىام و ركووع يا وەكو سوجدەى دووھم و دانىشتنى تەحىياتى دواى.

خو ئەگەر ئەم پيش كەوتنە بەسەھوو يا بە لەبىر چوونەو، يا لەبەر نەزانىنى حوكمى شەرى بو، ئەو نوڭزەكەى بەتال نابىتەو. بەلام ئەگەر پيش ئەوئى كە ئىمام پىي بگا لەم وەزە ھەلەيە ئاگادار بوويەو، ئەو ھەرفە دووبارە لەگەل ئىمامدا ئەو دوو روكنە بگىرپتەو، ئەگەرنا نوڭزەكەى بەتالە و، ئەگەر بەشيوەيەك لەو شيوانە لەگەل ئىمامدا نەيگەراندەو، يا پاش ئەوئى كە ئىمام پى گەيشت ئاگادار بوويەو، ئەو ھەرفە ھەرفە لە پاش سەلامدانەوئى ئىمام يەك ركاتى تر بكا، ئەگەرنا نوڭزەكەى بەتالەو، لە كۆمەلى نوڭزەكەران ھىسب دەكرپ. ئەم مەسەلانە ھەموويان پەنھان و ناديارىن.

ئەگەر بەعەمدى بە دوو روكنى غەيرە فىعلى پيش ئىمام كەوت و، دەشزانى ئەم كارە ھەرامە ئەو نوڭزەكەى بەتال نابىتەو، چونكە موخالەفەكەى كەمە، چ ئەو دوو روكنە

قهولى بن وهك تهحييات و سهلهواتدان لهسەر پيغه مبهەر (د.خ) يا يهكيكيان قهولى و نهويتريان فيعلى بى، وهك خويندنى فاتيحه ئەم گهيشته رڪووع، جا ئەگەر ئيمام به مهئموومهكەى نهگهيشتهوه، ئەوه سوننهته مهئموومهكه بگهريتهوه بۇلاى ئيمام و دوا بهدواى بپوا.

ئەگەر بهعمدى به يهك پوكن له ئيمام پيش كهوت و، ئەو پوكنهش سهلامى يهكهه نهبوو، ديسان سوننهته بگهريتهوه بۇ موتابهعهى ئيمام، بهلام ئەگەر بهسههوو بهم يهك پوكنه پيش كهوت، ئەوه ئارهزوى خويعتهى: بگهريتهوه بۇ موتابهعهى ئيمام يا نهگهريتهوه، ئەم مهسهلانهش شاراوون و كهه جار پوودههون.

براكان! بيجه لهوهى كه بهعمدى پيش كهوتن له ئيمام كاريكى حهرامه لهوانهيه زيانى تريشى ههبي، چونكه كه مهئمووم لهپيش ئيمام سهرى له سوجهى دووم بهرز كردهوو دانيشت بۇ ئيستراحت، لهوانهيه ئيمام سهرى لى تىك بچى و، له دللى خويدا وازانى كه نويز تهواو بووو، ئەويش دابنيشى، ئەگهه رچى هيشتا ركاتيكيشى ماوه، ههروهها لهوانهيه مهئموومهكانى تريش وهكو ئەو مهئموومه پيش كهوتوو له ئيمام پيش بكهون.

ئەگەر مهئمووم به بى عوزر به دوو پوكنى فيعلى؛ كورت يا دريژ، له ئيمام دواكهوت ئەوه نويزهكهى بهتاله.

نمونهى پاش كهوتنى مهئمووم به بى عوزر وهكو ئەوه كه بۇ خويندنى فاتيحه دوايكهوى و، لهكاتى خويدا بهعمدى وازى له خويندنى ئەو فاتيحهيه هينابى ههتا ئيمام گهيشته رڪووع. يا وهك پاش كهوتنى بههوى خويندنى دوعاى (ئيستيفتاح) و «اعوذ بالله... الخ» لهگهله وهوشدا بزاني واجيبى ئەو، پاش (الله اكبرى) نويزدابهستن، تهنا خويندنى فاتيحهيه. يا وهك پاش كهوتنى بۇ تهواوكردى تهحيياتى يهكهه له حاليكدا كه ئيمام ههمووى تهحيياتى خويندبى يا ههنديكى خويندبى و ههنديكى واز لى هينابى. يا وهك پاش كهوتنى لهپيناوى خويندنى تهحيياتى يهكهه مدا له حاليكدا كه ئيمام له خويندنى تهحيياتى يهكهه وازى هينابى؛ چونكه دواكهوتن لهه شيوهه نويزهكه بهتال دهكاتهوه. ئەم مهسهلهش زور شاراوويه.

كهوابى له حالهتيكدا مهئمووم سوورتهى فاتيحهى تهرهك كرد، كه ئيمام پويشت بۇ رڪووع له سهه مهسبووق فاتيحه بخوينى، جا ئەگەر له رڪووعه گهيشته به ئيمام و

لهشی ئارامی گرت ئهوه زۆر باشه، ئهگه رنا مهئمووم ئهوه ركاتهی له کیس دهچی و، له سه ر ئه م مهئموومه پئویسته یا نییه تی جیا بوونه وه له ئیمام بهیئنی، یا له پیش ئه وه دا که ئیمام بۆ سو جده ی یه که م دانه ویته وه مهئمووم مو تابه عه ی بکا، واته: بروات بۆ ئه و رپوکنه ی که ئیمام خه ریکیه تی، که ئیعتیداله، نه ک بروات بۆ رکووع و ئه نجا بۆ ئیعتیدال و دوا ی ئه وه بۆ سو جده، چونکه وه ک و تمان پاش که و تن له ئیمام به بی عوزر به دوو رپوکنی فیعلی یه که له دوا ی یه ک نو یژ به تال ده کاته وه.

ئه گه ر ئه و مهئموومه ی که با سمان کرد، هیشتا فاتیحه ی ته وا و نه کرد بوو، ئیمام ویستی دانه وی بۆ سو جده ی یه که م، و ئه وه بیگومان واجیبه له سه ر ئه و مهئموومه یا دوا ی ئیمام بکه وی و دانه وی بۆ سو جده ی یه که م، یا نییه تی له ئیمام جیا بوونه وه بیئنی، ئه گه ر نا نو یژه که ی به تال ده بیته وه. به لئ ئه گه ر مهئمووم نه زان بوو یا له بییری چوو ئه وه مه عذووره، واته پاش که و تنه که ی نه مه کرو وه وه نه نو یژ به تال ده کاته وه، به لام ئه وه ی کردوویه تی و خو یندوویه تی به کارنایه ت، که و ابی واجیبه له پاش سه لامی ئیمام راست بیته وه، هه رچی له سه ر ما وه بیکا، ئه گه ر نا نو یژه که ی به تاله. له و باره دا، که مهئمووم به هو ی ته حیا تی یه که مه وه له ئیمام دوا ده که وی، پئویسته له سه ری له پاش رکووع بر دنی ئیمام به قه در ئه وه ی که فه و تا وه له فاتیحه بیخو ینی، جا کاتئ که فاتیحه ی ته وا و کرد، ئه گه ر له رکووعی سییه م دا گه یشته وه به ئیمام و ئارامی گرت ئه وه باشه، به لام ئه گه ر تا ئه م فاتیحه که ی ته وا و کرد ئیمام رکووعی ته وا و کردو گه یشته باری (اعتدال) ئه وه له سه ر مهئموومه که واجیبه یا نییه تی جیا بوونه وه له ئیمام بیئنی و له سه ر ته رتیبی خو ی نو یژه که ی ته وا و بکا، یا دوا ی ئیمام بکه وی، واته: رکووع نه بات و له ئیعتیدال دا دوا ی ئیمام بکه وی. هه روه ها ئه گه ر له م باره دا رکووعی بر دو حو کمه شه رعیه یه که ی ده زانی و به عه مدی کردی ئه وه نو یژه که ی به تال ده بیته وه، خو ئه گه ر له بییری چوو یا حو کمی شه رعی نه ده زانی ئه وه مه عزووره، واته ئه و دوا که و تنه ی نه مه کرو وه وه نه نو یژ به تال ده کاته وه، به لام ئه وه ی که کردوویه تی و خو یندوویه تی به کارنایه ت که و ابی واجیبه له پاش سه لامی ئیمام ركاتیکی تر نو یژ بکا، ئه گه ر نا نو یژه که ی به تال ده بیته وه و، ئه گه ر فاتیحه ی ته وا و نه کرد بوو و ئیمام ویستی دانه وی بۆ سو جده ی یه که م ئه وه واجبه گورج دوا ی ئیمام بکه وی، یا نییه تی جیا بوونه وه له ئیمام بیئنی و له سه ر ته رتیبی خو ی نو یژه که ی ته وا و بکا، ئه گه ر یه کئیک له م دوو شیوه یه به جئ نه هیئا ئه وه نو یژه که ی به تال ده بیته وه.

ئەگەر ئىمام تەحىياتى يەكەمى تەرك كىردى، مەئموومەكە بەعەمدى دواكەوت و، دەشیزانى كە ئەم پاشكەوتنەى حەرامەو، نەختىك لەپىش ھەستانەوہى ئىمامدا نىيەتى جىابوونەوہى لە ئىمام نەھىنا، ئەوہ نوپژەكەى بەتالە، ئەگەرچى ئىمام بۇ دانىشتنى ھەسانەوہ دانىشتبى، چونكە ئەم دانىشتنە وەك دانىشتن وايە، چونكە دانىشتنى ھەسانەوہ لەو كاتەدا سوننەت نىيە، ھەتا بلىين مەئموومەكە بەو دانىشتنە موتابەعەى ئىمامى كىردوہو موخالەفەى نەكىردوہو.

بەلام ئەگەر ئەو مەئموومە نەزان بوو يا لەبىرى چووبو ئەو بە خاوەن عوزر حسىب دەكرى، واتە: ئەو پاشكەوتنەى بۇ تەحىياتەكە مەكروہ نىيە و نوپژ بەتال ناكاتەوہ، بەلام پىويستە لە پاش سەلامدانەوہى ئىمام ئەو مەئموومە ركاتىكى تر نوپژ بكا، ئەگەرنا نوپژەكەى بەتالە.

ھەرۋەھا پاشكەوتنى مەئمووم بەعەمدى بۇ خویندىنى سوورەت لە پاش فاتىحە، يا بۇ دانىشتنى ھەسانەوہ، وەكو پاشكەوتنى مەئموومە بۇ تەحىياتى يەكەم.

براكانم! كاتى كە ئىمام وازى لە دانىشتنى ھەسانەوہ ھىنا، يا مەئمووم لەبەر پىرى يا ناساغى لە ھەستانەوہدا سست بوو، وەلحال ئىمام بەپەلە دەخویند لەم حالەتەدا دانىشتنى ھەسانەوہ بۇ مەئمووم حەرامە. ئەم مەسەلەش پەنھان و شاراوہیە.

ئەگەر نوپژكەرى مەئمووم لەگەل عوزردا بە سى روكنى درپژ لە ئىمام دواكەوت ئەوہ نوپژەكەى بەتالە.

نمونەى عوزر، وەك ئەوہ كە مەئمووم بەتەبىعەت خویندەوہى سست بى و ئىمامەكە لە خویندندا سەرىع بى، نەك ھەستانەوہى مەئمووم سست بى، چونكە ئەو كەسەى ھەستانەوہى سستە وەكو مەسبووق وايەو، مەسبووق ئەگەر بە دوو روكن پاش بكەوى لە ئىمام نوپژەكەى بەتال دەپپتەوہ، ئەم مەسەلەش پەنھانە.

نمونەى يەكى ترى عوزر وەك ئەوہ كە مەئمووم چاوەروانى بى دەنگ بوونى ئىمام بى بۇ ئەوہى فاتىحەكەى بخوینى، كەچى ئىمام پاش تەواو كىردنى خویندەنە ئاشكراكەى زوو رپويشت بە ركووعدا، ماوہى ئەوہ بۇ مەئمووم نەمايەوہ كە فاتىحەكەى بخوینى.

نمونەى يەكى تر ئەوہیە كە نوپژكەر لەبەر بى خشوعى يا لەبەر دوورى لە ئىمام ئاگای لەوہ نەبوو كە ئىمام فاتىحەى خویندو، كاتى پى زانى كە ئىمام چوو بەركووعدا، لپردەدا

له سەر ئەم مەئموومە پاشكەوتوو و اجیبە دواى ئىمامەكەى بکەوى له پکوعدا ئەگەرنا نوێژەكەى بەتال دەبیتەوه، جا که موتابهەى ئىمامى کرد پپويستە له پاش سەلامى ئىمام يەك پکاتى تر نوێژ بکات، ئەگەرنا نوێژەكەى بەتالە.

ئەگەر نوێژکەر بەدوو پوکنى قەولى وەکو سەلەوات و سەلامى يەكەم يا بە پوکنىكى قەولى و پوکنىكى فيعلى وەکو فاتیحە و پکوع، له ئىمام پاش کەوت، ئەوه با بەعمدیش بى، نوێژەكەى بەتال نابیتەوه.

ئەگەر مەسبووقیک نوێژى دابەست و، ئىمام له پکوعدا بوو، پکوعیک که حيساب دەکراو زیاده نەبوو^(۱) گورج مەسبووقەکه چوو پکوعەوه، سەیر دەکەین ئەگەر مەئمووم لەگەل کەمترین ئارامگرتندا فریای پکوعى ئىمام کەوت ئەوا ئەو پکاتەى بۆ حسیب دەکرى، تەنانەت ئەگەر ئارام گرتنەکەيشی له کاتى بەرزبونەوهى ئىمامدا بى، بەلام پيش ئەوهى ئىمام بگاتە کەمترین پلەى پکوع، ئەو پکاتەى بۆ حسیب دەکرى، واتە: مادام هیشتا ئىمام ئەوهندە بەرز نەبوو تەوه که بەکەمترین پلەى پکوع بکات ئەوه وەکو ئەوه وایه که ئىمام هەر له پکوعدا بى، بەلام ئەگەر ئىمام ئەوهندە بەرز بوویەوه که گەيشتە کەمترین پلەى پکوع، ئەوسا مەئموومەکه له پکوعدا ئارامى گرت، ئەوه بهو پکاتە نەگەيشتوو.

ئەگەر مەئمووم پويشت بۆ ناو ریزی نوێژکەران بۆ نوێژ دابەستن بە جەماعەت و، هیشتا هەر له پويشتندا بوو رانەوه ستابوو، نییەتى هیناو (الله اکبر) ی کرد، ئەوه نوێژەكەى دانامەزى؛ چونکه مەرجى (الله اکبر) ی نوێژدابەستن ئەوهیه که له حالى وهستاندا بى، ئەم مەسەلەش له مەسبووقى نەزانی پەله زۆر روودەدا.

ئەگەر مەسبووقیک له کاتى راولەستانداو له ناوهندى (الله اکبر) ی نوێژدابەستندا دەستى بە دانەوین کردو، مەبەستى له (الله اکبر) هکه (الله اکبر) ی نوێژدابەستن بوو و دوا دواى (الله اکبر) هکهى له راولەستانىکى تەواودا نەبوو، بەلکو له حالیکدا بوو که له راولەستانهوه نزیکتر بوو تا کەمترین پلەى پکوع، ئەوه نوێژەكەى دادەمەزى.

جا لەم کاتەدا ئەگەر مەئمووم بەتەواوى ئارامى گرت لەگەل پکوعى ئىمامدا، لەپيش

---

(۱) بەلام ئەگەر رکوعەكەى حيساب نەدەکرا، چونکه موقارینى بى دەستنوێژى ئىمام بوو، يا زیاده بوو، به سههو، ئەوه رکاتەکه بۆ مەئمووم حيساب ناکرى.

ئەو دەدا كە ئىمام لە كەمترین پلەى رېكوع دەرچىت، ئەو ئەو رېكاتەشى بۆ حسىب دەكرى، ئەگەرنا واجبە لە پاش سەلامى ئىمام زیاد لە ئىمام رېكاتىك بكات. ئەم مەسئەلەيش شاراوەيهو زۆر جار روودەدات.

ئەگەر ئىمام تەحىياتى يەكەمى دەخویندو مەئمووم بەسەھوو راست بوويهو، ئەو واجبە لە سەرى بگەرپتەو بۆ تەحىيات و موتابەعەى ئىمام بكات، خو ئەگەر بەعەمدى نەگەرپتەو دەشیزانى كە موتابەعەى ئىمام واجبە، ئەو نوژەكەى بەتال دەبیتەو، ئەگەرچى لە كاتى راوستانەكەدا نىيەتى جىابوونەو لە ئىمام بىنى؛ چونكە ئەو راوستانەى بى سوودو پووچە و، نىيەتى جىابوونەو لە راوستانەدا بى سوودە. وە ئەگەر بەعەمدى لە تەحىياتى يەكەم ھەستاو ئىمامى بەجى ھىشت و گەيشتە عاستى راوستان ئەو واجب نىيە بگەرپتەو بۆ لای ئىمام، بەلكو سوننەتە، جا ئەگەر نەگەرپتەو واجبە چاوەرپى ھەستاو راوستانى ئىمام بى، واتە: لەگەل ئىمامدا، ركوع ببا، ئەك لە پىش ئەودا، چونكە لەم حالەدا ركوع بردنى مەئمووم لەپىش ئىمامدا نوژەكەى بەتال دەكاتەو، ئەم مەسەلەش زۆر شاراوەيه. ئەگەر ئەو مەئموومە، كە بەسەھوو لە تەحىياتدا ئىمامى بەجى ھىشت و راست بوو، ئاگای لەو نەبوو كە ئىمام لەبەر تەحىيات دواكەوتوو ھەتا ئىمام ھەستايەو بۆ راوستان، ئەو بۆ مەئموومەكە دروست نىيە بۆ خویندنى تەحىياتەكە بگەرپتەو، چونكە بەھوى راست بوونەو ئىمام موتابەعەو دوابەدوا رۆيشتنى ئىمام لە تەحىياتدا براپەو، نوژەكەى دروستە، بەلام ھەرشىكى لە فاتىحە بەتەنیا خویندەو بۆ حسىب ناكرى و، پىويستە لەگەل ئىمامدا دووبارەى بكاتەو، ئەگەرنا نوژەكەى بەتالە. خو ئەگەر نەيدەزانی كە واجبە ئەو مىقدارە فاتىحەى دووبارە بكاتەو، بەلام لە كەسكەو تى گەيشت، ئەو پىويستە لەسەرى لە پاش سەلامى ئىمام ھەستى و رېكاتى نوژ بكا، ئەنجا سەلام بداتەو.

ئەگەر ئىمامى سەلامى داپەو و، مەسبووق وىستى ھەستتە سەر پى بۆ تەواوکردنى باقىمەندەى نوژەكەى، با تەماشبا بكا ئەگەر ئەو شوینە شوینى دانىشتنى مەسبووق بوو بۆ تەحىيات، ئەو سوننەتە لە كاتى ھەستاو (اللە اكبر) بكات، خو ئەگەر جى دانىشتنى نەبوو، ئەو سوننەت نىيە (اللە اكبر) بكا و، ئەگەر كردى كەراھەتى تىدا نىيە، چونكە ھەندى لە زانایان فەرموویانە سوننەتە (اللە اكبر) بكا، ھەتا ئازوگويز كردنى لە ناوى خوا خالى نەبى، جا لەم شۆویدا واجبە لەسەرى لە پاش سەلامى ئىمام گورج راست بپتەو بۆ تەواو كردنى باقىمەندەى تەحىياتەكەى، ئەگەر ماپووى، نەمپنیتەو. خو

ئەگەر مایەو و مانەو و کەسە زىاتر لە ئەندازەى تەحییاتی واجیب بى، و بەعەمدى بمیئیتەو و بزانی خراپە ئەو نوێژەکەى بەتال دەبیتهو. ئەم مەسەلەش پەنھان و پى ئەزانراو.

فى التحفة: «ويظهر أن المخل بالفورية هنا ما يزيد على قدر جلسة الاستراحة، وقد مر أن تطويلها المبطل يقدر بما يقدر به تطويل الجلوس بين السجدين، وذلك لان قدرها عدوة تطويلا غير فاحش، وكذا يقال في كل محل قالوا فيه: يجب على المأموم القيام أو نحوه فوراً، فضبط الفورية يتعين بما ذكرته، ثم رأيت في المجموع صرح بذلك...» أنتهى.

ئەگەر ئىمام بەسەو سوجدهى سەهووى تەرك كرد، بەلام پيش ئەو زورى پى بى گەراپەو بۆ سوجده سەهوو کەسە، ئەو لە سەر مەئوموم واجیبە ئەویش لەگەل ئىمامدا سوجدهى سەهوو ببات، ئەگەر نا نوێژى مەئومومە کە بەتال دەبیتهو، مادام بە یەقین ئەزانى کە ئىمام بەهەلەدا رۆیشتوو، بەلام ئەگەر پاش ئەو کە ئىمام سوجدهى سەهووى تەرك كرد مەئوموم بەعەمدى سەلامى دایەو، ئەو نوێژەکەى دروستەو، ئەگەر ئىمام گەراپەو بۆ سوجدهى سەهوو مەئومومە کە نەگەراپەو، ئەو زىانى نییە؛ چونکە بەو سەلامدانەو مەدییه پىوهندى خۆى لەگەل ئىمامدا دەبرى و، وەك ئەو یە کە نییەتى جىابوونەو له ئىمام هینابى.

خۆ ئەگەر مەئوموم خۆى سوجدهى سەهووى برد و لە ئىمام دواکەوت، نوێژەکەى بەتال نابیتهو، چ پيش گەرانەو ئىمام بۆ سوجدى سەهوو سوجدهى سەهووى بردى یا پاش ئەو؛ چونکە دواکەوتن بۆ بردنى سوجدهى سەهوو ئیقتیدا بە ئىمام دەچرپى و، نوێژەکەى بەتەنیا دروست دەبى، ئەم مەسەلانەش شاراو.

ئەگەر ئەو مەئومومە، کە ئىمامەکەى سوجدهى سەهوو تەرك دەکات و لە پاشدا بۆى دەگەرپیتەو، مەسبووق بوو و لە پاش سەلامى ئىمام هەستایەو بۆ تەواوکردنى باقیمەندوى نوێژەکەى ئەو واجیبە لە سەرى ئەویش بگەرپیتەو بۆ سوجده سەهوو کەو، موتابەعەى ئىمام بکا، ئەگەر چى لە هەستانەو کەشدا نییەتى جىابوونەو له ئىمام هینابى؛ چونکە ئەو نییەتى جىابوونەو له جى خۆیدا نەهیناوه^(۱) کەوابى ئەگەر نەگەرپیتەو نوێژەکەى بەتال دەبیتهو. جا کە ئەم مەسبووقە بۆ موتابەعەى ئىمام گەراپەو سوجدهى سەهووى برد لەسەرى واجیبە پاش سەلامى ئىمام راست بیتهو و

(۱) چونکە نییەتى جىابوونەو له ئىمام وختیک دەبیت کە ئىمام لە نوێژەکەدا بى.

دو باره فاتحہ کی بخوینتہ وہ، نگہرچی له پیش گہرانہ وہی بو لای ئیمام ہندیکی لی خویندبی؛ چونکہ ئہو خویند نہ له جیگہی خویدا نہ بووہو بوئی حسیب ناکری، کہوابی نگہر سہر له نوی دست نہکاتہ وہ به فاتحہ نویژہ کی بہتال دہبیتہ وہو، ئہم مہسہلہش شاراوہو پی نہزانراوہ.

نگہر ئیمام، پیش ئہوہی کہ مہئموم لای کہمی تہحییات بخوینی یا له پاش ئہوہ، سوجدہی سہووی برد، ئہوہ واجیبہ له سہر مہئموم دوا ئیمامہ کہ بکہوی و سوجدہی سہووی له گہل بہری، جا نگہر ئہو مہئمومہ وختی خوئی تہحیاتی تہواو نہ کردبوو، ئہوا واجیبہ له سہری ئہو تہحیاتہ تہواو بکات، واتہ: پیویست نیہ ہر له ئہوہلی تہحیاتہ وہ بخوینتہ وہ، خو نگہر ئہو باقیمہندہیہ نہخوینی ئہوا نویژہ کی بہتالہ. دیارہ ئہو سوجدہی سہوویہ کہ مہئمومہ کہ له پیش تہواو کردنی تہحیاتہ کی له گہل ئیمامدا بردوویہ تی دروستہو کافیبہو، پیویست نیہ کہ سوجدہی سہوویہ بباتہ وہ؛ چونکہ دانیشتنی تہحیاتی دواپی شوینی سوجدہی سہوویہ، ئہمیش له گہل ئیمامہ کہدا له جیگہی خویدا سوجدہی سہووی بردوہ. بہلام نگہر نہکوتہ دوا ئیمام و موتابہ عہی نہ کردو جماو بوو، له پاش تہحیاتی خوئی و دوعاکانی سوجدہی سہووی برد، ئہوہ بہوئی دواکہوتنی له ئیمام له سوجدہی یہ کہمی سہوو دانہوینی ئیمام بو سوجدہی دوہمیان نویژی مہئموم بہتال دہبیتہ وہ؛ چونکہ مہئموم بہ بی عوزر بہ دوو روکن له ئیمام دواکہوتوہ، ئہو دوو روکنہش بریتین له سوجدہی یہ کہم و دانیشتنی نیوان دوو سوجدہکان. ئہمانہ نگہرچی له راستیدا روکنی نویژ نین، بہلام (شیخی ابن حجر)، خوی لی رازی بی، فہرموویہ تی: بویہ بہ روکن ناودہبرین چونکہ له سہر مہئموم واجیبہ موتابہ عہی ئیمام بکا له دوو سوجدہی سہوو دانیشتنی ناوبہنیاندا، کہواتہ ئہم دووانہ روکنن و دواکہوتنی مہئموم له ئیمام بہ دوو روکن و بی عوزر نویژ بہتال دہکاتہ وہ. ئہم مہسہلہشہ زور پہنہانہ و گہلی جاریش روودہدا.

نگہر مہسبووقی گومانی برد کہ ئیمام سہلامی داوہتہ وہ؛ بویہ ہستا بو بہجیہنیانی باقیمہندہی نویژہ کی و، کہ گہیشتہ و ہزعی راست بوونہ وہ تی گہیشت کہ لهو کاتہدا ئہم ہستاوہ ئیمام سہلامی نہداوہتہ وہ، لیژہدا واجیبہ گورج بگہریتہ وہ بو دانیشتنی تہحییات، چ ئیمام لهو کاتہدا سہلامی دابیتہ وہ یانا، چونکہ بائہم مہسبووقہ له کاتی ہستانہ کہیدا نییہ تی جیابوونہ وہی له ئیمام ہینابی، مادام ہستانہ وہ کہی نارہواو بی

جی بووه نییەتی جیابوونەوهیسی بی سوودە، چونکە دەبووا لە پیش راست بوونەوهو
 ڤاوەستاندا نییەتی جیابوونەوهی بهینایە. جا هەرکاتی ئەم مەسبووقە لە دانیشتنەکه
 بوویەوهو، هەستایەوهو ڤاوەستا ئەوا لە سەری واجیبە هەرچی لە ڤاوەستانە پیشووهکهیدا
 خویندووێه دووبارە بکاتەوه، چونکە خویندنه پیشووهکه بی سوود بووه و جیگە خۆی
 نەبووه، واتە: ئەگەر دووبارە نەکردوو، بۆ نمونە: ئەوسا تا نیوهی سوورەتی فاتیحە
 خویندبێ و ئیستەش نیوهکهی تری بخوینێ و نوێژەکهی تەواو بکا، ئەو نوێژەکهی بەتالە.
 وهەر کاتی گەرایەوه بۆ دانیشتن و، هیشتا ئیمام سەلامی نەدابوووه، ئەوه ئەم
 مەسبووقە ئارەزووی خۆیەتی که یهکی له دوو شت بکا: یهکهم له دانیشتندا بمینێتەوه، تا
 ئیمام سەلام دەداتەوه، ئەوسا هەستی بۆ تەداروکی باقیی نوێژەکهی، دووهم ئەمەیه که
 دابنیشێ و ئارام بگرێ ئەوسا نییەتی جیابوونەوه بێنی و، بۆ تەواوکردنی نوێژەکهی
 خۆی هەستیتەوه. و ئەگەر ئەو مەسبووقە بە عەمدی لە ڤاوەستانەوه نەگەرپێتەوه بۆ
 دانیشتن و بیشزانی که نەگەرپێتەوهکهی خراپە ئەوه نوێژەکهی بەتال دەبیتەوه و، ئەگەر
 نەزان بوو یا لەبیری چوو بوو، بەلام لە پیش سەلامدانەوهی ئیمام ئاگادار بوویەوه که
 موتابەعە ئیمام واجیبە، ئەوه پێویستە لە سەری که بگەرپێتەوه بۆ دانیشتن لەگەڵ
 ئیمامداو، هەرچی لە ڤاوەستاندا کردووێهتی هەمووی بی سوودە، جا که دانیشتن که یفی
 خۆیەتی یا لەگەڵ ئیمامدا دەمینێتەوه هەتا سەلام دەداتەوهو ئەنجا هەستی بۆ
 تەواوکردنی باقیی نوێژەکهی، یاخود نییەتی جیابوونەوه لە ئیمام بێنی و هەستیتەوه بۆ
 تەداروکی باقیی نوێژەکهی، خو ئەگەر پاش زانی حال نەگەرپێتەوه ئەوه نوێژەکهی
 بەتالە، جا لە حالی گەرپێتەوهیدا بۆ لای ئیمام سوننەت نییە خۆی لە پایانی نوێژەکهیدا
 سوجدە سەهوو ببا؛ چونکە ئیمام لەباتی ئەو هەلی گرتوو.

خو ئەگەر تا ئیمام سەلامی نەدایەوه مەئموومەکه بهوهی نەزانی که پێویستە
 بگەرپێتەوه بۆ دانیشتن، ئەوه ئیتر دروست نییە بگەرپێتەوه؛ چونکە بههۆی سەلامدانەوهی
 ئیمامەوه موتابەعە نەما، بەلام هەرچی لە پیش سەلامدانەوهی ئیمام و لە پاش
 هەستانەوه خۆی کردووێهتی هەمووی پووچ و بی سوودە؛ چونکە لە جیگە خۆیدا
 نەبووهو دەبی بیانکاتەوه، ئەگەرنا نوێژەکهی بەتالە، ئەم مەسەله شاراوێهه کهم
 ڤوودەدا.

ئەگەر مەئمووم گومانی وابوو که ئیمام سەری لە سوجدە بەرز کردووتەوه، بۆیه
 ئەویش سەری بەرز کردووه، یا به سەهوو له پیش ئیمامدا ڤکووعی برد، ئەوه موخەییهره

لهنیوان دوو شتدا: یا بگهړیتهوه بۆ لای ئیمام، یا هر لهو حاله ی خویدا بمینیتهوه تا ئیمام پپی دهگا، چونکه ئەم پیشکهنه ی فاحیش نییه.

ئهگهر مهئمووم له پیش ئیمامدا سه ری له سوجه ی یه کهم بهرز کردهوه؛ چونکه گومانی وابوو که ئیمام سه ری بهرز کردهوتهوه، له هه مان کاتدا رویشت بۆ سوجه ی دووهم؛ چونکه گومانی وابوو ئیمام له سوجه ی دووهم دایه، که چی له ناوهندی سوجه کهدا بۆی ده رکهوت که ئیمام هیشتا له سوجه ی یه کهمدایه، ئەوه نویره که ی به تال نابیتهوه، به لام دانیشتنی نیوان دوو سوجه و سوجه ی دووهمی بۆ حسیب ناکری؛ چونکه ئەگهر چی موخاله فه که ی فاحیش نییه، به لام فه حشی تری تیدایه ئەوهش ئەوه یه که به روکنیک و هه ندی له روکنیکی تر له ئیمام پیش کهوتوه، به پیچه وانه ی مه سه له ی رکوع و سوجه که که له پیشه وه وتمان؛ که وایی واجیبه موتابه عه ی ئیمام بکات و بگهړیته وه بۆ دانیشتنی نیوان دوو سوجه و له گه ل ئیمامدا سوجه ی دووهم بیا. وه هر کاتی که مهئمووم گهراپه وه بۆ دانیشتنی نیوان دوو سوجه، هیشتا ئیمام له سوجه ی یه کهمدادا بوو، واجیبه له سه ری یا موتابه عه ی ئیمام بکا و بگهړیته وه بۆ سوجه ی یه کهم، یاخو به دانیشتی بمینیته وه تا ئیمام سه ر له سوجه ی یه کهم بهرز ده کاته وه، ئەنجا سوجه ی دووهم له گه لیدا بیا. وه ئەگهر مهئمووم له دانیشتنی نیوان سوجه کاندایه وه، ئیمام سه ری له سوجه ی یه کهم بهرز نه کرده وه ئەم چوو بۆ سوجه ی دووهم، یاخو هر نه مایه وه و خوی رویشت بۆ سوجه ی دووهم، ئەوه نویره که ی به تال ده بیته وه، چونکه به بی عوزر به دوو روکن پیش ئیمام کهوتوه که بریتین له دانیشتنی نیوان سوجه کان و سوجه ی دووهم.

وه ئەگهر حالی ئیمام بۆ مهئمووم ده رنه کهوت هه تا وهختی راست بوویه وه بۆ قیام یاخو هه تا ئیمام به دانیشتنی نیوان سوجه کان گه یشت، ئەوه موتابه عه ی ئیمام واجیبه و، له شیوه ی یه کهمدادا، بیجگه موتابه عه، له سه ری واجیبه پاش سه لامی ئیمام یه ک رکاتی تر نویره بکا، واته: ئەگهر موتابه عه ی ئیمامی نه کرد، یا موتابه عه ی کرد به لام ئەو رکاته نویره ی نه کرد، ئەوه نویره که ی به تاله. ئەم مه سه لانه نادیارین و به ده گمه ن رووده دن.

ئهگهر مهئمووم له کاتی سه هووی ئیمامدا (الله اکبر) یا (سبحان الله) یا زیکی تری به دهنگی بهرز وت، لهو زیکرانه ی که له نویره دا ره وان و، مه به ستیشی ته نیا ئاگادار بوونه وه ی ئیمام بوو، یا هیچ مه به ستی نه بوو، ئەوه نویره که ی به تال ده بیته وه، به لام

ئەگەر مەبەستى تەنبا زىكرى خوا يا زىكرو ئاگادار كوردنەوى ئىمام بوو، ئەو زىانى نىيە و نوپۇزەكەى بەتال نايىتەو، بەلى له سەر ئەو مەئموومە واجىبە، كە ئىمام ئاگادار دەكاتەو له سەھوويەك، يا له كاتى لى تىك چوونىدا دەيەوى بىخاتەو سەر پى، قەستى زىكر يا قەستى زىكرو ئاگادار كوردنەوى لەگەل ھەموو لەفزی (الله اكبر) يا (سبحان الله) دا بەرابەرى و ھاوپیەتى بكا، ئەگەرنا نوپۇزەكەى بەتال دەبیتەو، ئەم مەسەلەش زور شاراوھىە و زور جاریش پوودەدا و، له سەر زانا وریاکانى ئاین پیویستە كە مەئموومەكان لەم باسە حالى بكن و تىیان بگەینن.

ئەگەر نوپۇزەكەرى لەبەر ھۆیەكى وەك نەخوشى نەیدەتوانى راوہستى و، بە دانىشتنەو پکاتى نوپۇزى كرو، پاش ئەو مانعەكەى نەما، واجىبە له سەرى بو باقىى نوپۇزەكەى راست بیتەو. شایانى باسە ئەگەر بە كرى یەككى دەست دەكەوت دەستى پیو بگرى و راوہستىت واجىب نىيە له سەرى بەكرى بگرى و، حوكمەكەى ھەر ئەوھىە كە وتمان. خو ئەگەر ئەو نوپۇزەكەرى باسما كرو ھەر بە دانىشتنەو ئەو نوپۇزەى تەواو كرو نەیدەزانی ھەستانەو واجىبە، ئەو نوپۇزەكەى دروستە، چونكە ئەم مەسەلە له وردە بابەتەكانى ئایینەو، خەلكى ھەرپەمە پى ناپەن و لییان ناگیرى. بەلام ئەگەر دەیزانى كە ھەستانەو واجىبەو، بە دەسەنقەست ھەلنەستایەو، ئەو نوپۇزەكەى بەتال دەبیتەو.

ئەگەر له ناوہندى نوپۇزەكردندا پیسییەكى وشك كەوت بەسەر نوپۇزەكەردەداو، نوپۇزەكەرىش گورج، بەھوى جوولاندنەوھى جلو بەرگیەو، پیسییەكەى له خوى دور خستەو ئەو نوپۇزەكەى بەتال نايىتەو، بەلام ئەگەر بەدەستى خوى ئەو پیسییەى ھەلگرت و فرى دا نوپۇزەكەى بەتال دەبیتەو.

فى الحلبي: «وافتى والد شيخنا فيما لو صلى على ثوب متنجس الاسفل، ورجله مبتله، ثم رفعها فارتفع معها الثوب لالتصاقه بها، أنه أنفصل عن رجله فوراً، ولو بتحريكها، صحت صلاته، والا بطلت. أنتهى» ئەم مەسەلە پەنھانەو زور روودەدا.

ئەگەر لەش يا پۇشاكى نوپۇزەكەر، بو نمونە، بە قورپى كۆلانى، پیس پیس بوو ئەو ھەفو لەو ئەندازە پیسییە دەدرى كە خو لى پاراستنى گران بى، بەمەرجى ئەو نوپۇزەكەرى مروقیكى خاوەن موبالات بى. دیارە زورى ئەو قورە پیسەش دەگاتە ئەندازەپەك كە خەلك بلىن: فلان كەس كەوتووتە ناو قورەو.

پیویستە ئەوھش بزنان كە ئەم ھەفوو بەپى كات و شوین و ئەندامى لەشى ئىنسان

دهگورپ، بۆ نموومه: عهفوو له وهرزی زستاندا و له پیس بوونی پێدا زۆرتره له عهفووی وهرزی هاوین و پیس بوونی سه‌رپێچ. «فی الشیراملسی: ولا فرق فی ذلك بین ان یستعمل الناس لباس الشتاء فی زمنه أو زمن الصيف؛ لأنه لا یكلف غسله.. أنتهی» واته: بهو مه‌رجهی ئەو پۆشاکه بۆ ئینسان پێویست بی؛ چونکه پۆشاکێ که له‌کاتی ساردیی هه‌وادا پێویست بی له‌هاویندا پێویست نابێ.

فی التحفة: «ومنه یؤخذ أن ما یتخلل خیاطة الثوب من نحو الصبان، وهو بیض القمل، یعفی عنه وأن فرضت حیاته ثم موته، وهو ظاهر لعموم الابتلاء مع مشقة شق الخیاطة لاخرابه.. أنتهی. یعنی: لاسیما فی صورة مشقة... الخ. ئامل^(١) ئەگەر سواری له‌سه‌ره‌تای نوێژه‌که‌یه‌وه له‌غاوی و لا‌خیکێ گرت که ده‌می یا شوینیکێ تری پیس بوو، یا خو‌مندالی که پۆشاکێ یا له‌شی پیس بی ده‌ستی به‌داوینیه‌وه‌گرت، ئەوه له‌م دوو شیوه‌دا نوێژه‌که‌ی دانامه‌زێ؛ چونکه له‌شیوه‌ی یه‌که‌مدا ئەم و لا‌خه به‌راکیشانی نوێژه‌که‌ره‌که راده‌کیشی و، له‌شیوه‌ی دووه‌مدا نوێژه‌که‌ره‌که هه‌لگری به‌رگی خو‌یه‌تی که لکاوه به‌ده‌ستی مندا له‌پیس‌که‌وه، وه‌ک ئەوه‌یه که خو‌ی هه‌لگری پیسییه‌که‌بی.

قال الشیخ ابن حجر فی التحفة: «ولو أمسك لجام دابته فی الصلاة، وبها نجاسة، ضر، فلیتنبه له.. أنتهی» وقال الشیخ نور الدین المصری: و هذه المسألة مما تعم به‌ البلوی وتقع للناس کثیراً فیأتي الانسان بولده معه فی المسجد ثم یحرم بالصلاة، فیأتي ولده ویمسك ثوب أبیه، والولد غیر مستنج بالماء، فینبغی التفتن لهذه المسألة» أنتهی.. شیوه‌ی گرتنی له‌غاوه که دوو جو‌ره: یه‌که‌میان ئەوه‌یه نوێژه‌که‌ره‌که سوار بی، ئەمه‌یان شاراوویه‌و که‌م روو ده‌دا. دووه‌میان ئەوه‌یه له‌ولا‌غه‌که‌ دابه‌زیبی و له‌غاوه‌که‌ی بگری و نوێژ بکا، ئەم شیوه‌یه له‌گه‌ل شیوه‌ی هینانی مندا له‌که‌دا شاراوویه‌و زۆر روو ده‌دا، به‌لام ئەگەر له‌غاوه‌که‌ بخاته ژیر پێی و، نوێژ بکا به‌سه‌ریه‌وه، ئەوه زیانی نییه؛ چونکه هه‌رچه‌ند پێی نوێژه‌که‌ره‌که به‌سه‌ر سه‌ریکی له‌غاوه‌که‌وه‌یه‌و، ئەویش به‌شتیکی پیسه‌وه په‌یوه‌نده، به‌لام خو‌ی هه‌لگری شتی پیس نییه و، نوێژه‌که‌ی له‌و نوێژه‌ ده‌چیت له‌سه‌ر رایه‌خیک بکری که له‌سه‌ر شتیکی پیسی وشک راخرابی، ئەمه‌ش نوێژ به‌تال ناکاته‌وه.

ئەگەر یه‌کێک له‌ نوێژا بوو یه‌کیکیش ده‌ستی پیس بوو یا که‌وشی پیسی به‌ده‌سته‌وه‌بوو،

(١) مه‌به‌ستی شیخ ئەوه‌یه که ته‌نیا زۆر تووشبوونه‌که به‌سه‌ بۆ عه‌فوو لی کردنی، بی گویدان به‌ گرانیی درونی دروومه‌که.

ئەو دەستە پيسە يا ئەو كەوشە پيسە كەوتە سەر ئەو نوپۇزكەرەو بەقەدەر ھەناسەيەك ماپەو، واتە: قورسىي دەستى كابرا يا كەوشەكەي كەوتە سەر نوپۇزكەرەكە ئەو نوپۇزكەي بەتال دەبىتەو، چونكە نوپۇزكەرەكە دەبىتە ھەلگىرى شتى پيس.

فى شرح العباب: «ولو مس نجسا بجانبه، فأن علم حالا فتنحى لم تبطل، والا بطلت أنتهى...»

بەلام ئەگەر يەككە پۇشاكەكەي پيس بو، بە پيسىيەكى وھا كە بۇ خۇي عەفوى لى درابوو و پۇشاكەكەي كەوتە سەر ئىنسانىكى نوپۇزكەر ماوى ھەناسەيەك يا كەمىك لەو زياتر، ئەو زىانى نىيە.

فى شرح العباب: ويكره السجود على ذيل غيره أو طرف عمامته. أنتهى.

شايانى زانىنە ئەم مەسەلانە شاراون و، بەسەر گەلى لە خویندەواراندا تى دەپەرن، چ جايى خەلكى ھەرەمە، بۇيە لەسەر ئەو كەسە پىويستە كە دەيانزانى خەلكى نەزان ئاگادار بكا لىيان و تىيان بگەيەنى. ئەگەر يەككە لە خانوويەكدا نوپۇزى دەكرد كە بانەكەي پيس بو، ئەو زىانى نىيە چ سەرى نوپۇزكەرەكە بدات لە بن مېچى خانووەكە يا نا، ھەر وھا ئەگەر بن مېچەكەي پيس بو بەلام سەرى نوپۇزكەرەكە لەو بن مېچەي نەدەدا نوپۇزكەي بەتال نابىتەو. بەلى ئەگەر سەرى دەيددا لەو بن مېچە، ئەو نوپۇزكەي بەتال دەبىتەو.

ئەگەر ھەندى لە پۇشاكى پيس بو، بەلام مەعلوم نەبوو ئەو شوينە كوييە، ئەو ھەركەس ئەو پۇشاكە بكا تە بەرو نوپۇزى پىو بكا نوپۇزكەي بەتالە، و ئەگەر نوپۇزى لەسەر بكا ھەندى لە زانايان فەرموويانە نوپۇزكەي دروستە. قال الشبراملسي: والمتجه أنه حيث أحرأ خارجة ثم مسه أو أكمل الصلاة عليه صحتها للشك في المبطل بعد الانعقاد. أنتهى.

ئەگەر يەككە دەست بەو پۇشاكەو بەدا كە بەشكى ناديارى پيسە، ئەو دەستى پيس نابى، چونكە شوينى پيسىيەكە ناديارو نەزانراو ئەم دوو مەسەلەش نائاشكران و روودەدن.

ئەگەر يەككە پۇشاكى بە خوینى كىچ خویناوى بوو، ھەرچەند دەيشورى رەنگى خوینەكەي پىو دەما، ئەو زىانى نىيە ئەگەر ھەر تەنيا رەنگەكەي مابى، بەلام ئەگەر رەنگ و تاميشى مابوو، ئەو زىانى ھەيە.

ئەگەر پىسىيەكى عەفو لىنە دراو كەوتە سەر پىسىيەكى عەفوليدراو، ئەو عەفو پىشووئە نامىنى و، واجىبە ئەو پۆشاكە باش بشورئ هەتا ئاسارى ئەو دوو پىسىيە لادەچىن.

ئەگەر كەسى دىمەلى لى دەرھاتبوو، دەرمانى دىمەلەكەى كىردبوو، لەش و پۆشاكى بەخوینەو تالان، ئەو لە كەمى ئەو خوینە عەفو دىمەلى نەك لە زورى ھەرۇھا ئەگەر ئەو دىمەلى بەدەرزى تەقاندو خوین و كىمى لى دەرچوو ھەر لە كەمى لە خوینى ئەو شوینە عەفو دىمەلى.

ئەگەر يەكلى لەشى برىندار بوو و خوینى ئەو برىنانە دايان لە لەشى يا لە پۆشاكى ئەو لە كەم و زورى عەفو دىمەلى، چ لەسەر لەشە برىندارەكەو چ لەو پۆشاكەى كە لەو برىنە دەدا، بەو شەرتە ئەوئەندە زور نەبووى كە لە بەرامبەرەكەى تى پەرى، بۆ نمونە: ئەگەر برىنەكە بەقەدەر دەرھەمىك بى و لە پۆشاكەكەيشى بەقەدەر دەرھەمىك خویناوى بووى نەك لەو زىاتر.

ھەرۇھا ئەگەر دىمەلەكە خوى كرابووئە ئەو لە كەموزورى خوین و كىم زەرداوى عەفو دىمەلى، بەمەرجىك كە برىندارەكە پاش كرانەوئە برىنەكە خوى نەيگوشى و، لە شوینى خوى تەجاوزى نەكردى و، بەرامبەرەكەيشى ھەر بە قەدەر برىنەكەى پىس بووى.

ئەگەر كونى دىمەلەكە دىاربوو واجىبە لە خۆشوردندا ئا و پرواتە ناو ئەو كونەو، بەلام ئەگەر ترسى ئەوئە بوو ئاودز و ھەو بكا ئەو پىويستە تىمم بكات لەباتى دەستوئىز.

و ئەگەر خوین و پىست وشك بووئەو بەسەر كونى برىنەكەدا واجىب نىيە، ھەلىان بكنى، تەنھا واجىبە ئەوئە بەدەرەوئە پىشورئ. ئەمەش تا چاك بوونەوئە برىنەكە.

ھەرۇھا لە خوینى كىچ و گوومىش و وئەئە ئەمانە وەك ئاوى بلوقى دەست و پى، كە لە ئىشكرنەوئە يا لە رىگە و رۆيشتنەوئە پەيدا بووبن، عەفو دراو. ھەرۇك عەفو دراو لە ئاوى ھەندى برىن كە لە ئەندامەكانى لەشدا پەيدا دەبن، مادام تىكەل نەبى لەگەل شتىكى بىگانە وەك خوینىك كە لەم برىنانە دەرچى. ھەرۇھا عەفودراوئە لە پىسبونى پۆشاك و اتە: پىسبونى ئەو شوئەئە كە بەرامبەرى برىنەكەئەو بە لىكەوتنى برىنەكە پىس دەبىت. نەك لە پۆشاكىك كە بە بى پىويستى لەو برىنە بكوئە و پىس بى. ھەرۇھا

يەككە بى پۇشاكىك لەبەر بىكەت كە بە خويىنى برىنى بىگانە پىس بووبى و نوپۇزى پۈۈ
بىكا، ئەۋە لە كەمى عەفوۋ دەدرى نەك لە زۇرىى.

ئەم عەفوۋە كە باسما كىر تەنیا بۇ نوپۇزە نەك بۇ شتى تر، بۇ نموۋنە: پۇشاكىكى بە
خويىنى كىچ پىس بوو، ئەگەر بىكەۋىتە نىۋ ئاۋ يا خوار دەمەنى ئەۋە پىسى دەكات،
ھەرۋەھا ئاۋىك ئەۋ خويىنەى تى كەۋتبى و كەمتر بى لە (قلىتىن) دروست نىيە،
دەستنوپۇزى پى بىگرى يا دەم و چاۋى پى بشوردرى يا سەرى پى بخوسىنرى بۇ تاشىن.

وفي البجيرمي: « ويعفى عن دم الحلاقة المختلط بماء البلة الاولى دون الثانية لطروه
عليه. أنتهى» جا ئەگەر چى لە تەپر كىر دى دوۋەمى كاتى تاشىندا، كە زۇر پۈۋدەدات،
چاۋدىرى كىر دى پاكى ئاۋەكە شتىكى پۈۋىستە، من نەمدىۋە كەس گۈى بداتى و،
ئاگادار كىر دى ئەۋە خەلك لەسەر ئەمە واجبە.

واجبە بزىن كە عەۋرەتى پىاۋى (حر) و (عبد) و (جارىه) ئەگەر چى (مبعضه) يا
(مكاتبه) يا (ام الولد) بى، مابەينى ناۋك و ئەزىۋىتە، لەم پۈۋەۋە پۈۋىستە بەشكى لە
ناۋك و بەشكى لە ئەزىۋىشى بخاتە سەر بۇ ئىحتىياط؛ چونكە ھەر شتى تەۋاۋ بوۋنى
واجبى لەسەر پۈۋەستابى ئەۋىش واجب دەبى.

بەلام عەۋرەتى ئافرەتى (حر) ھەموۋ ئەندامىتە، بىچگە دەم و چاۋ و ھەردوۋ دەستى
تا جومگە مابەينى دەست و بازوۋى.

وفي شرح العباب: « ويجب ستر جزء منها كما بحثه الاذرعى نظير ما مر في السره و
الركبة» كەۋابوۋ ئەگەر كەمى لە عەۋرەتى پىاۋى يا ژن دەركەۋت لە نوپۇزداۋ، گورج داى
نەپۇشى ئەۋە نوپۇزەكەى بەتالە، تەننەت ئەگەر تالەموۋىەك يا بەقەدەر تالەموۋىەك لە
عەۋرەتىان دەركەۋت لە لىباسىكى ناسكى ۋەھاۋە كە ئەۋشئانەى لى دەركەۋى يا لە
پۇشاكى دراۋەۋە دەركەۋت و گورج داى نەپۇش ئەۋە نوپۇزەكەيان بەتالە، تەننەت ئەگەر
لە ناۋ كۈنپكەۋە لە شوپىنى دراۋى كراسەۋە يا لەژىر كراسەۋە بەقەدەر موۋىەك لە
موۋەكانى عەۋرەت دەركەۋى و، گورج داى نەپۇشى، ئەۋە نوپۇزەكەى بەتالە. پۇشاكى
بەتەۋاۋى قەۋارەى عەۋرەت بنوۋىنى، واتە: ئەندازەى گەۋرەى و بچوۋكى ران و
ئەندامەكانى تر دەرخا، لەبەر كىر دى ھەرامە و، ئىمامى ئەزروعى (رخ) ۋاى پەسەند
كىر دوۋە كە نوپۇز لە پۇشاكى ۋەھاۋا، كە باسما كىر دى، دروست نىيە و بەتالەۋ، پۇشىنى

پوښاکي ودها هوی سهرزهنشته له قیامه تدا و هوی بی شرمی و بی نه ده بییه له دنیا دا؛
 حه زرت (د.خ) فهرموویه: «الحیاء من الایمان» واته: شرم کردن به شیکه له باوهر و له
 ناین و، له شهامه تی نوښکه ره وه دووره که پوښاکي نه ونده ته نگ بی که به ته ماشا
 کردنی نه و پوښاکه وه زعی نه ندای نیسان دهر که وی و، ناموژگاریی نه و خوینده واران
 ده که م که کردویانه به عاده ت کراسی کورت له بهر که ن و پیمان ده لیم: له کاتی رکوع و
 سجوودا، بیجگه له دهر که وتنی قه واره ی نه ندایمان، خودی عه وره تیشیان دهر ده که وی.

هه روه ها برادره ده وله منده کان ناموژگاری ده که م که خیزانه کانیان کراسی که تان و
 جلی ناسکی ودها له بهر ده که ن که نه ونده ته نکه په نگی له شی خاوه نه که بیان دهر ده خه ن،
 واته: نه گهر یه کی ته ماشایان بکا ده زانی په نگیان سپیبه یا سووره، نه و نافرته تانه نه گهر
 له ژیر نه و پوښاکه ناسکه وه شتی تریان له بهر نه بی نوښکه که بیان به تاله. بیگومان مایه ی
 خه م و په ژاره یه که نیسان له پیناوی هه وای نه فسیدا نوښکه که ی به تال بکاته وه. له سهر
 زانایانی ناین پیویسته به و نافرته تانه بلین و نه مریان پی بکه ن که له ژیر نه و پوښاکه
 ته نکانه وه شتیکی ودها له بهر بکه ن که مهنی دیتنی په نگی نه ندایمان بکات، نه گهر نا
 نوښکه کانیان به تاله و، هه ر نوښتی به و شیوه کرابی به تاله و به قه زا گپرانه وه ی واجیبه.

نه گهر که سی به بی دهر پی نوښتی بکا و له کاتی رکوع و یا له کاتی سوچه بردندا له
 بهر وکه وه یا له ته نیشته وه عه وره تی دهر بکه وی، نه وه نوښکه که ی به تاله، به لام نه گهر له
 داوینه وه عه وره تی دهر بکه وی نه که له بهر وک و ته نیشته وه نه وه قهید ناکات و نوښکه
 به تال ناکاته وه. نه گهر که سیک برین هه ندی له نه ندای ده ستنوښتی داگرتیوو، نه وه نه گهر
 له وانه بوو بشوری نه و ده ستنوښتی ده گری و شوینه که ده شوری و پیویست به ته یه مومم
 ناکا، خو نه گهر له وانه نه بوو بشوری تی ده فکرین: یا نه و نه ندایمه له نه ندایمه کانی
 ته یه موممه، وه کو دم و چاوه ده سته کان هه تا نه نیشک، یا له نه ندایمه کانی ته یه مومم
 نییه، وه کو سهر و هه ر دوو پی، له م دوو حاله دا یا برینه که داپو شراوه یا نا، واته: هه شت
 شیوه ی لی په یاد ده بی:

شیوه ی یه که م: برین له سهر هه مووی روخساره و ساتری به سه ره وه نییه، واته:
 دانه پو شراوه، له م شیوه دا واجیبه هه ر له سه ره تاوه به نییه تی هه لاکردنی
 نوښتی ته یه مومم بکا و، نه جا ده ست بکا به شوری نه ده سستی و، هه ر له
 سه ره تای شوری نه ده سته وه نییه تی لابرندی بی ده ستنوښتی بهی نی و

دهستنويزهكهي تهواو بكا و، لهپاشانيش ههموو نويزهكانى به قهزا بكاتوه، چونكه مادام روخسارى نهشوريوه دهستنويزهكهي ناقيس بووه، لهبهرئوهيش به هوئى برينهكهيهوه توژ به پيستي روخسارى نهگهيشتووه تهيه موممهكيشي ناقيس بووه، كهوابوو قهزاي نويزهكانى پيوسته.

شيوهى دووهم: ئهويه برينهكه لهسهر ههموو روخسارى بي و داپوشرابي، لهم شيوهشدا پيوسته له سهرتاوه به نييه تي حالكردي نويزهكه تهيه مومم بكا و، ئهجا دهستي تهر بهسهر ساترهكهدا بهيني و، پاش ئهوه دهستهكانى به نييه تي لبردنى بي دهستنويزى بشوري و دهستنويزهكهي تهواو بكا، لهم شيوهشدا لهبهر همان دهليلي پيشوو پيوسته نويزهكانى به قهزا بكاتوه.

شيوهى سييه م: ئهويه برينهكان بهسهر دهستيهوهن و ساتريان نييه، واته: دانهپوشراون، لهم شيوهدا پيوسته به نييه تي لبردنى بي دهستنويزى روخسارى بشوري و ئهجا تهيه مومم بكات و لهپاش تهيه مومم دهستي تهر بهيني بهسهر برينهكهدا دهستنويزهكهي تهواو بكا، لهم شيوهشدا، لهبهر همان دهليل كه باسمان كرد، پيوسته نويزهكانى به قهزا بگيرتتهوه.

شيوهى چوارهم: ئهويه برين لهسهر دهستهو، برين پوشيشي لهسهره، لهم شيوهدا واجبه له پيشدا به نييه تي لبردنى بي دهستنويزى روخسارى بشوري و، پاش ئهوه تهيه مومم بكات و دهستي تهر بهسهر برين پوشهكهدا بهيني، دواي ئهوه مهسحى سهرى بكاو پييهكانى بشوري. لهم شيوهشدا قهزاي نويزهكانى واجيبه لهبهر همان دهليلي پيشوو، كه بريتى بوو له ناقيسى دهستنويز و تهيه مومم.

شيوهى پنجه م: ئهويه برين له ههموو سهردايه و برين پوشى بهسهرهوه نييه، لهم شيوهدا واجيبه به نييه تي لبردنى بي دهستنويزى دم و چاوى بشوري و پاش ئهوه دهستهكانى بشوري، جا ئهگهر برينهكه وههابوو كه مهجالى مهسحى سهرى نه هيشتبوو ئهوا تهيه مومم بكاو پاش ئهوه ههردوو پييهكانى بشوري، لهم شيوهدا قهزاي نويزهكانى له سهر نييه، چونكه با دهستنويزهكهي لهلايهنى مهسحى سهرهوه ناقيس بي تهيه موممهكهي تهواوه.

شیوهی شه‌شهم: ئه‌وه‌یه که برینه‌که هه‌موو سه‌ری داگرتبێ و برین پۆشی به‌سه‌ره‌وه بی، له‌م شیوه‌دا واجیبه ده‌ستنوێژ بگرێ تا ده‌گاته مه‌سحی سه‌ر، له‌و کاته‌دا ته‌یه‌مومم بکا و، پاش ئه‌وه پێیه‌کانی بشوێ، له‌م شیوه‌شدا قه‌زای نوێژه‌کانی له‌ سه‌ر نییه؛ چونکه ته‌یه‌موممه‌که‌ی ته‌واوه.

شیوهی سه‌ه‌ته‌م: ئه‌وه‌یه برین له‌ سه‌ر پێی بی و برین پۆشی به‌سه‌ره‌وه نه‌بی، وه‌ک سووتاو، له‌م حاله‌دا ده‌ستنوێژ ده‌گرێ تا ده‌گاته کاتی شوێنی پێی، جا ته‌یه‌مومم ده‌کا، له‌م شیوه‌شدا قه‌زای نوێژه‌کانی له‌ سه‌ر پێویست نییه ئه‌گه‌ر وابوو ئه‌وه قه‌زای نوێژه‌کانی واجیبه.

شیوهی هه‌شته‌م: ئه‌وه‌یه که برین له‌ سه‌ر پێی بی و برین پۆشی به‌سه‌ره‌وه بی، له‌م شیوه‌دا واجیبه ده‌ستنوێژ بگرێ تا ده‌گاته کاتی پێ شوێردن، ئه‌وجا ته‌یه‌مومم بکا، له‌م شیوه‌دا ئه‌گه‌ر برین پۆشه‌که‌ی له‌ سه‌ر ده‌ستنوێژ دانابوو، واته‌ له‌کاتی پێچانی برینه‌که‌دا ده‌ستنوێژی هه‌بوو، خوینی زۆری عه‌فوو لێنه‌راوی له‌ سه‌ر نه‌بوو ئه‌وا قه‌زای نوێژه‌کانی واجیب نییه، ئه‌گه‌رنا قه‌زای له‌سه‌ره‌و هه‌ر نوێژی به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌م یاسایه بکا به‌تاله.

ئه‌گه‌ر له‌ دێیه‌که‌دا نوێژی جومعه ده‌کراو، جار‌جاریش له‌به‌ر هه‌ندی مانیع جومعه‌یان نه‌ده‌کرد، ئه‌وه له‌ رۆژانی جومعه‌دا پێویسته نوێژه‌که‌ی نیوه‌رۆ ئه‌وه‌نده پاش بخه‌ن که به‌ته‌واوی ناهومید ببن له‌ کردنی نوێژی جومعه، ئه‌گه‌رنا ئه‌و نوێژی نیوه‌رۆ‌پانه به‌تال ده‌بی.

ئه‌گه‌ر یه‌کی له‌وانه که له‌باتی پێ شوێردن، ده‌ستی ته‌ر به‌سه‌ر (خف) دا ده‌هێنن که‌مێک (خف) هه‌که‌ی درابوو به‌جوێ که هه‌ندی له‌ پێی ده‌رکه‌وی، له‌و به‌شه‌ی که واجیبه بشوێ، ئه‌وه نوێژه‌که‌ی به‌تاله، وه‌ئه‌گه‌ر واری کهوت که له‌ ناو نوێژه‌که‌یدا ماوه‌ی (مه‌سحی خف) هه‌که‌ی ته‌واو بوو، ئه‌وه مه‌سحی ئه‌و جاره‌ی به‌تاله و نوێژه‌که‌شی به‌تاله.

ئهی براده‌ران! کاتیک که درپکی به‌ ئه‌ندامی نوێژکه‌ردا برۆا، ئه‌گه‌ر ئه‌و درپکه ئه‌وه‌نده بچووک بوو که له‌ پاش ده‌ره‌ینانی شوینی دیار نه‌بوو، ئه‌وه عه‌فووه‌و ده‌ره‌ینانی پێویست نییه وه‌کو له‌ فه‌تاوای گه‌وره‌دا باس کراوه. و ئه‌گه‌ر درپکی چوو به‌ده‌ستیدا یا به‌ پێیداو سه‌ری ئه‌و درپکه دیاربوو، ئه‌وه واجیبه بۆ دروستبوونی خوێردن یا ده‌ستنوێژ گرتن ئه‌و درپکه

دەربەھيئەت و شوپنەكەى بشۆردى، چ سەرەكەى تىرى گەيشتەى بە خوین يانا، وە ئەگەر دىرپەكە لە ئەندامىيا ون بوو بوو، هېچ سەرىكى ديارنەبوو ئەو دەركردنى دىرپەكە و اجيب نىيەو، حوكمى ئەو شتانەى هەيە كە لە دىوى ناوہون و دەرناكەون.

ئەگەر لە پاش خۆشۆردن يا دەستنويز گرتن دىرپكى چوو بە دەستيدا يا بە پييدا ئەگەر ئەو سەرەكەى نەگەيشتەووە خوین ئەو قەى ناكە نە بۆ دامەزنانى نويزەكەو نە بۆ دروست بوونى، بەلام ئەگەر ئەو سەرەكەى گەيشتەووە خوین ئەو و اجيبە دەرى بەينى، ئەگەرنا نويزەكەى بەتالە. ئەم دوو مەسەلەى باسى دىرپە پەنھانن و زۆریش پىك دەكەون.

ئەگەر كەسى لە پىشتى ئىمامەو نويزى بەجەماعەت دەكردو، لەبەر بى ئاگايى خوى تەحيياتى دوايى بە تەحيياتى يەكەم دەزانى و، لە پاش سەلام دانەوى، ئىمام ئاگادار بوويەو لەوہى كە ئەو تەحيياتە تەحيياتى دوايى بوو، ئەو و اجبە قەناعەت بكا بەو تەحيياتەى كە لەگەل ئىمامدا خویندوويەتى و، پيويست نىيە جارىكى تر تەحييات بخوینى و، بە فەرزەكە بوى حسيب دەكرى. ئەگەر كەسى سوجدەى دووہى لەبىرچوو تەركى كىردو لە پاش دانىشتنى ئىستىراحت، كە ھەستايەو، ئاگادار بوويەو كە سوجدەى دووہى تەرك كىردو، ئەو و اجيبە ھەر لە راوستانەكەو دانەويتەو بۆ سوجدە نەك بۆ دانىشتنى نيوان سوجدەكان؛ چونكە ئەو دانىشتنى ئىستىراحتە كە بەنيازى سوننەت كىردوويەتى لەباتى دانىشتنى نيوان سوجدەكان حسيب دەكرى و، نمونە بۆ قاعدە كە سوننەت جيگاي فەرز دەگریتەو زۆرە.

ئەگەر كەسى بۆ لا بردنى لەش پيسى (جنابە) خوى شۆردو ناو دەمى نەشۆرى، كەچى ناو دەمى بە خوین و يا بە شتى تر پيس بووبوو، ئەو لە پاش خۆشۆردنەكە ھەتا دەمى نەشۆرى ھەر نويزى كە بىكا بەتالە؛ چونكە ناو دەمى ئىنسان ھەرچەند لە خۆشۆردنى دەستنويزدا حوكمى ئەندامى زاھير ھەيە و شۆرىنى و اجيبە.

بۆ دامەزنانى نويزى كەسپك كە ھەميشە بى دەستنويز بى، بەھوى ميزەچركى يا دەرچوونى با لە سكیەو بە شپوہەكى ھەميشەيى، يا بەھوى دەرچوونى خوینەو، چەند ئاداب ھەيە و اجيبە موسلمان ئاگاي لپيان بى:

ئەگەر بى دەستنويزیەكەى بەھوى دەرچوونى باوہ بوو، ئەو و اجيبە كاتى كە وەختى

نوږڅه واجيبهكهي هات دستنويژ بگري و گورج نوږڅه فهرزهكهي بكات و، هر بهو دستنويژه دهتواني سوننهتهكانيشي بكا، بهلام دروست نيبه دوو نوږڅي فهرزي پي بكا. خو څهگر بي دستنويژيبهكهي بهوي خوښهوه بو، وهكو څنيك كه خوښي نهخوشي پيدا بي، واجيبه دستنويژ نهگري، ههتا وهختي نوږڅهكهي دي، څهجا له پيش دستنويژهكهدا فهرجي بشوري، و، څهگر بهرووژوو نهوو پارچهيهك لوكه بخاته فهرجيهوه وه، څهگر څه لوكه بهتانيا رانهدهوستا واجيبه پارچهيهك قوماشي دريژ وهكو پشټين له بهيني ههردو رانيهوه لهبه و دواډا ببا بو عاستي پشټيني پشټي و، لهگهل پشټينهكهدا قايمي بكات ههتا دانهكوي، جا پاش څهوه دستنويژ بگري و زوبهزوو نوږڅه فهرزهكهي بكا و، دروسته هر بهو دستنويژه سوننهتهكانيشي بكا، بهلام بهو دستنويژه له فهرزي زياتر ناتواني بكا. سهبارت بهو نهخوشه كه باسماں كرد، څهگر بهدانيشتنهوه نوږڅي بكردايه، خوښي دهرنهدهچوو واجيبه له سهري بهدانيشتنهوه نوږڅهكاني بكا، چونكه دهفعي خوښهكه مهمتره له ډاوهستان بو نوږڅ.

څهگر ښانساني ههميشه بي دستنويژ چاك بويوهوه قهزاي څه نوږڅه فهرزانهي كه بهپي ياساي پيشوو كردووني واجيب نيبه (لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا).

له سه زاناياني څاين واجيبه كه بهقهدهر توانا خهريكي تيگهياندني خهلكي ههډمهوه نهزان بن، ههروهها له سه خهلكي ههډمهوه نهزانيش واجيبه ههول بدن بو فيربووني څادابي څاين بهپي توانايان. وهكوله سهريان واجيبه كه له څاموژگاري زانايان ماندوو نهبن؛ چونكه له ههزرتهوه (د.خ) ډيوايهت كراوه:

«بهزرتين رهوشي جواني موسلمان څهويه كه له بيستني خهيري څايني خوځي تيږ نهبي».

والسلام على من اتبع الهدى وأجنب الردى.

ناممى خەبەر

باسى سوننەتەكانى نوپۇز دەكا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه
المجاهدين في دين الله.

وبعد. براكانم! نووسراويكم له بابەتى ئەوانەى كە نوپۇز بەتال دەكەنەو
بۇ ناردن. ھەرودھا نووسراويكم بۇ ناردن له بابەتى فەزائىلى نوپۇز، بەلام
لەو نووسراوانەدا باسى ژمارەى سوننەتەكانى فەزائىلى نوپۇز نەكردبوو؛
بۆيە بە پيويستم زانى باسى سوننەتەكانى نوپۇزىشتان بۇ بكەم، تا
ئەو دەيزانن بىتەوھە بىرتان و، ئەو دەى نايزانن بيزانن؛ چونكە
خواوەندى مېھربان (جل جلاله) ئەم دنيايەى كردوو بە مەنزلگای
ئەوانەى بەرەو دنياى تر سەفەر دەكەن، بە راگوزەرى ئەوانەى كە بەتەماى
پيروۆزى گەيشتن بە حوزوورى خواى بەخشندەن، بەلكو لەم مەنزلگایەدا،
لەم راگوزەردە تۆشەيەك بۇ بەختيارى نەبراوہى پاشەپوۆز ھەلگرن و، بە
بى زادوتۆشە قەستى سەفەرى سارای قيامەت نەكەن.

جا لەبەرئەوہى كە لە پاش بناغەكانى ئاين، لە فەرەكانى ئايندا ھېچ
عیبادەتیک نىيە لە نوپۇز گەورەتر بى، چەند نووسراويكم بەشپۆہى ديارى
بۇ برادەران پيشكەش كرد؛ چونكە لە سەر فەرموودەى پيغەمبەر (د.خ) كە
عەبدوئاللاى كورپى عومەر (ر.خ) دەيگيرپتەوہ، ئەو نووسراوانەى كە دوعا
خوازتان بۆى ناردوون، باشترین ديارىيەكن دۆست بۇ دۆستيان بنپرى؛
پيغەمبەر (د.خ) دەفەرمووى:

« ما أهدى مسلم لإخيه هديه أفضل من كلمة حكمة يزيده الله بها هدى
أو يردده عن ردى ».

واته: ئینسانی موسلمان هرگیز دیارییهکی نهاردووہ بۆ برای
موسلمانی باشتر بی له وشهیهکی زانایی که خوا بههوی ئه و وشهوه
زیاتر بهرچاوی روون بکاتهوه، یا له خراپهیهکی لابدا.

کهواته بزائن نویت، که پایه بهرزترین عبادتهی بهدنییه، هرکهسی لهگهله مهرج و
روکنهکانیدا دوور له موبتیلات بیکا و، به پیی یاسای ئاین سوننهته دیاری و
پهنهکانی جیبهجی بکا، بیگومان به زهخیرهی گهرهی لهباری قیامتهی خوی دهگا؛
چونکه لای کهمی هر تاکه سوننهتیک ده خیر و پاداشتی له سهره، چ له سوننهتهکانی
نویتی فهرزو، چ له سوننهتهکانی نویتی سوننهت، خو واجیباتی نویتی فهرزو، ئهوهی
پیویسته بۆ نویتی سوننهت، ئهوه یه که به حهفتا پاداشت و جهزای چاکهی هیه. له سهر
ئهمه ئهگهر موسلمان یه که سوننهت بکا ده خهیری بۆ دهنووسری و، ئهگهر ههموو
سوننهتهکان بهجی بهینی ئهوه حهسناتی زور زور بۆ دهنووسری.

هندی له زانا ئاینیهکان خهیر و حهسناتی سوننهتهکانی ناو نویتزه فهرزهکانیان
کوکردووتهوه، لهگهله سوننهتهکانی پیش (الله اکبری) نویتزدابهنستن، گهیشتونته
(۷۶۵۱۰) حهفتا و شهش هزار و پینسهده ده حهسنه.

جا کهوابی سوننهته موسلمان پیش ئهوهی دهست به نویتزهکهی بکا ئهوه بزانی که نویت
سوننهتهی زوره. سوننهته ئینسانی موسلمان دللی خالی بکات له یادی غهیری خوا، چونکه
ئهم حاله دهبیته هوی ئهوهی که دل پروو بکاته خوا، تهنیا سهیری گهرهییی خوا بکا،
تهنانهت یادی ئارهزووی بههشت یا پرگاربوون له ئازاری ئاگری دۆزهخ نهکا و، له دللی
خویدا بریاری ئهوه بدا که ئهم نویتزه به خوشووع و وریاییی دللهوه دهیکهم و، هر لهبههر
ترس و شهرم له خوای گهره بهجی دههینم.

نویتزکههر ئهگهر له پیش دابهستنی نویتزهکهیدا ئهم خهیا له بکا، پایهداریی خوشووع و
خوزووع، واته: ئاگاداریی دل و ئارامیی ئهندامی له سهر ئاسان دهبی. ئهم خوشووع و
خوزووعه، ئهگهرچی لای هندی له زاناکانی ئاین سوننهته، لای هندی له زانا
بهرزهکانی ئاین مهرجی نویتزه، ئهگهر نویتز بی خوشووع و خوزووع بکری بهتاله، وه که
ئهوه وایه که نویتز نهکرا بی و، ئهوه موکهلهفه نویتزهکهی هر لهئهستودا بی.

ههروهها تیفکرین و بیرکردنهوه له واتای ئهوه که لیمانه، که نویتزکههر دهیانخوینیتتهوه،
سوننهتهوه، ئهم بیرکردنهوهیه دهبیته هوی خشوع و خوزووع، بۆیه فهرموویانه:

گرنگترین سوننه‌ته‌کانی نوپژ پاش خوشووع و خوزووع تیفکرینه له واتای ئه‌و وشانه‌ی ده‌یانخوینی.

هه‌روه‌ها سوننه‌ته‌ کاتی ئینسان ده‌چپته‌ نوپژه‌وه به‌ گورج و گۆلی و شادمانییه‌وه تی هه‌لچی، وه‌ک یه‌کێک که‌ بو شادی و خۆشی بانگ کرابی؛ ئه‌وته‌ خوای گه‌وره (جل جلاله) زه‌می مونا‌فیه‌کانی به‌وه‌ کردووه که‌ به‌سستی ته‌مه‌لی و بی شوقی ده‌ست به‌ نوپژ ده‌کن «وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى» واته: کاتی که‌ هه‌لده‌ستن بو نوپژکردن به‌ سستی و ته‌مه‌لی هه‌لده‌ستن.

ته‌رتیلی قیرائت سوننه‌ته، واته: خویندنی وشه‌کان به‌ ئارامی و له‌سه‌رخۆ و حه‌رفه‌کانی له‌ شوینی خویان ده‌ربه‌ردین، ئه‌م سوننه‌ته‌ش ده‌بیته‌ هۆی حازرکردنی مه‌عناکانیان و لیحالی بوونیان، ئه‌مه‌ش ده‌بیته‌ هۆی خوشووع.

ئیمامی نه‌وه‌وی (ر.خ) ده‌فه‌رموی: هه‌ر سوننه‌تی که‌ ئیختیلاف له‌ واجیبیه‌تیدا هه‌بی نه‌کردنی مه‌کروه‌هه.

سوننه‌ته‌ پاش ته‌واوکردنی نوپژه‌ فه‌رزه‌که، بو نوپژه‌ سوننه‌ته‌کان شوین بگوپژیه‌وه، چ فه‌رزی حازرو چ فه‌زای رابردو. هه‌روه‌ها سوننه‌ته‌ پاش ئه‌وه‌ی نوپژی سوننه‌تی پپیش فه‌رزی کرد له‌و شوینه‌ بگوپژیه‌وه بو شوینیکی تر تا نوپژه‌ فه‌رزه‌که‌ی تیدا بکا، به‌مه‌رجیک فه‌سه‌له‌تی ریزی یه‌که‌م یا ئازاردانی ئه‌هلی ریز رپگا له‌م گوپژانه‌وه‌یه‌ نه‌گرئ. جا ئه‌گه‌ر نه‌یگوپژایه‌وه‌ ئه‌وا سوننه‌ته‌ له‌ مابه‌ینی نوپژه‌ فه‌رزه‌که‌ و نوپژه‌ سوننه‌ته‌که‌دا یا قسه‌یه‌ک یا راکشانیک بکا، وه‌ک راکشانی پاش سوننه‌تی قه‌بلیه‌ی به‌یانی؛ چونکه‌ له‌ سه‌حیحی موسلیم فه‌رمووده‌یه‌کی پپغه‌مه‌بر (د.خ) رپوایه‌ت کراوه‌ که‌ حه‌زرت (د.خ) نه‌هیی کردووه‌ له‌ لکاندنی نوپژیک به‌ نوپژیکی تره‌وه، مه‌گه‌ر له‌ پاش قسه‌یه‌ک یا گوپژانه‌وه‌ له‌و شوینه‌ی تیدا بووه‌ بو شوینیکی تر.

سوننه‌ته‌ پپیش چوونه‌ ناو نوپژ خۆی خالی بکاته‌وه‌ له‌ میز و شتی تر؛ چونکه‌ ده‌بیته‌ مانیع له‌ خوشووع، هه‌رچه‌ند ترسی له‌کیس، چوونی جه‌ماعه‌تیشی بی، به‌لی ئه‌گه‌ر ترسی له‌ کیس چوونی نوپژی فه‌رزی بوو ئه‌وه‌ قه‌ی ناکا.

سوننه‌ته‌ به‌ده‌وام تا دواپی نوپژه‌که‌ی هه‌ر ته‌ماشای شوینی سوچه‌که‌ی بکا و به‌م لاو لادا نه‌روانی، چونکه‌ ئه‌وه‌ ده‌بیته‌ هۆی بی ئاگایی له‌ نوپژه‌که‌ی، مه‌گه‌ر له‌ کاتی

شەھادەتدا لە تەحییاتدا، لەویدا بېروانی بۆ پەنجەى شەھادەتى. لەکاتى بەجیھینانى نوێزى ترس (الصلاة الخوف) و لە کاتى سوجدەدا چاوەبەیکە نەئى و، بېروانى بۆ جیگەى سوجدەکەى، با چاویشى لە سوجدەدا بەشدار ببى، بیجگە لەوەش چاوەبەیکەکانانى کاتى سوجدە، عادەتى جوولەکەیهو، بۆ موسلمان وا باشە تەركى بکا، بەئى ئەگەر بەم حالە دلى پەرىشان دەبوو ئەوا دەتوانى چاوەبەیکەدا، وەکو کاتى کە جیگەى نوێزەکەى قوماسیکى نەقشدارى وەها بى کە بە تەماشاکردنى دلى پەرىشان ببى، یا ریزى بەردەمى لە پۆشاکیکى وەھادا بن کە تارماییى عەورت یا مەقەدیان دەرخا.

سوننەتە ھەر پۆشاکى بەیکەدا پیچرابى بیکاتەو، ئەگەر عوزرى نەبى وەکو میزەرەو پشتن بەتایبەتى لەکاتى سەرمادا.

سوننەتە لیباسى خوێ ھەلنەکات، بۆنمونە: چاکى کەوا نەکا بەلادا، فەقیانەى کراس بەریداتەو، نەبەستى بە قولىو، لفکەى سەریچ بەریداتەو، نەیکا بە کلاو، وەکەیدا.

سوننەتە ئەوێ دەست و پى داپۆشیبى، وەکو دەستکیش و گۆرەوى، لایبا، مادام عوزریكى نەبى وەکو سەرما. بەلام دەرخستنى تەوئىل واجیبە وەکو داپۆشینى ھەردوو ئەژنۆ لەسەر پیاو واجیبەو، بۆ ژن داپۆشینى لەش واجیبە، بیجگە پۆمەت و ھەردوو دەستى ھەتا جمگە، کە ئەم دوو شوینە دروستە دەرخین، بەلام پیویستە پییەکانى داپۆشى و، ئەگەر کەمیک لە پییەکانى بەدەرەو بوو لەکاتى نوێژدا ئەو نوێزەکەى بەتال دەبیتەو.

سوننەتە نوێزکەر میزەرە واتە سەریچکى ببى و، نوێز بەبى سەریچ کەراھەتى ھەپە. سوننەتە لە کاتى نوێژدا نوێزکەر لە سەر ھەردوو پى راوەستى و، راوەستان لە سەر یەك پى مەکرووھە. سوننەتە پییەکانى وەھا دابنى کە پەنجەکانى روو لە قیبلە بن، بەتایبەتى لەکاتى دابەستنى نوێژدا. سوننەتە ماوێ بەینى ھەردوو پى لەکاتى راوەستانى نوێژدا بە ئەندازەى یەك بست بى و، ئەم حالە تا دواپى نوێزەکە بەردەوام بى

سوننەتە لەکاتى راوەستاندا پشتنى رىك بگرى و، مەیلی لای چەپ و راست نەکا و، پشتنى کۆم نەکاتەو. سوننەتە بەم جۆرە خوێ ئامادە بکا لە پشتن دابەستنى نوێزەکەدا ھەتا سوننەتەکان ھەموو کاتى نوێزەکەى داگیر بکەن.

سوننه ته به دهم نبييه ته كه بلي ئه نجا (الله اكبر) بلي و، لهو كاته دا ئه م رسته ده لي ده بي پړوي له قيبله بي، هه روه ها به دهم وتني (ئه دا) و (قه زا) و به ياني ژماره ي ركات ه كان و، له فزي (الله تعالي)، ياني «بو خوي گهور، سوننه تن. سوننه ته له سه ره تاي (الله اكبر) وتني نويز دا به ستندا هه ردوو ده ستي به رز بكا ته وه به جوړي پشتي هه ردوو ده ستي به رام به ري گويي بي و، په نجه كاني بلا و بن و، په نجه ي گه وري به رام به ري نه رمه ي گويي بي و، كه مي سه رپه نجه كاني مه يل بكن به ناوا، وه له سه ره تاي وتني نبييه ته كه دا به ئارام ده سته كاني به رز بكا ته وه به جوړي كه له گه ل ئاخري وشه ي نبييه ته كه دا ئاخري به رز كرده وي هه ردوو ده ستي بي، خو ئه گه ر به م جوړه ده ست به رز كرده وه كه ي بو جيبه جي نه كرا، ئه وه هه ر ده ست به رز بكا ته وه، چونكه ئه سلي ده ست به رز كرده وه كه سوننه ته و، ئه و شيوانه ي كه له پيشدا باسما ن كردن سوننه تيكي ترن. هه روه ها سوننه ته هه ردوو ئه نيشكه كاني له هه ردوو كه له كه كاني جيا ببنه وه، به لام نه ك جيا بوونه وه يه كي زور.

سوننه ته ته له ففوز كردن به نبييه ته كه په نامه كي بي و، هه ر خوي بيبيسي و، به رام به ربووني مه عناي «اصلي فرض الظهر» له گه ل (الله اكبر) نويز دا به ستندا واجيبه له سه ر ئه و ياسايه كه له باسي ئه ركاني نويز دا نووسيمان.

ئه گه ر كه سيك بيه وي له پشتي ئيمامه وه نويز بكا پويسته له كاتي (الله اكبر) وتندا نبييه تي ئيقتيداي به و ئيمامه هه بي، ئه گه ر نبييه تي ئيقتيداي نه بي و، له نويزه كه ويدا دواي ئيمام كه وت و، وه كو ئه و جوولايه وه، ئه وه نويزه كه ي به تال ده بيته وه، به كورتي هه ر كه سي بيه وي تابعي يه كي بي له نويزا واجيبه نبييه تي ئه وه له دليدا بي كه تابعي ئه و كه سه ده بي.

هه روه ها سوننه ته (لام) ي (الله اكبر) نويز دا به ستن به قه له وي بخويني و، دريژه به (مد) ي (الله اكبر) نه دا؛ چونكه ئه و مه ده ته بيغيه و دريژي تيدا نبييه، به لام له (الله اكبر) ه كاني به رز بوونه وه و نزم بوونه وه دا سوننه ته مه ده ي لامه كه دريژ بكا ته وه.

راوه ستان له نيوان (الله) و (اكبر) دا له كاتي نويز دا به ستندا موخاليفي سوننه ته، به لكو ئه گه ر به ده سه نقه ست به قه ده ر دوو هه ناسه له نيوانياندا راوه ستي، ئه وه (الله اكبر) ه كه ي به تال ده بي و، پويسته سه ر له نووي (الله اكبر) بلي. واجيبه (الله اكبر) نويز دا به ستن ئه وه نده به ده نكي به رز بليت كه خوي بيبيسي، ئه گه ر له و ئه ندازه زياتر ده نگ به رز

بکاته وه ئه وه نوێژه که ی به تال نابیته وه، کاره که ش سوننه ت نییه. به لام بو ئیمام و بو (مبلخ) سوننه ته دهنگ بهرز بکه نه وه چ له (الله اکبر) ی نوێژدابه ستندا، و چ له (الله اکبر) هکانی ئینتیقالا تداو، پێویسته (مبلخ) به (الله اکبر) ی نوێژدابه ستنی خو ی مه ئموومه کانی تر ئاگادار بکا، نه ک له پێش نییه ت هینانی خویدا ئه و (الله اکبر) ه بکا بو ئاگادار کردن و خه بهردان به خه لک و، له پاش ئه وه خو ی (الله اکبر) ی نوێژدابه ستن بکا، چونکه هه رکه س له پێش ئه م (الله اکبر) ه ی نوێژدابه ستنی (مبلخ) دا (الله اکبر) ی نوێژدابه ستن بکا نوێژه که ی به تال ده بی؛ چونکه (مبلخ) وه کو ئیمام وایه بو ئه و خه لکانه ی ئاگادارییان ده کا.

سوننه ته نوێژکه ر ده ستی راست بنیته سه ر ده ستی چه پی و، جمگه ی مووچی ده ستی چه پی به په نجه کانی ده ستی راست بگری و، په نجه کانی ده ستی راست له سه ر درێژی ده ستی چه پی رابکێشی و، په نجه کانی بلکێنی به یه که وه، هه ردوو ئه نیشکی بنیته سه ر ته نشتی، به لام نه ته واو بیلکێنی به ته نیشتی وه نه دووریش بن و، ده سته کانی له ژیر سینه و ژووری ناوکیه وه دا بنی.

سوننه ته له پاش (الله اکبر) ی نوێژدابه ستن که می راوه ستیت و به قه ده ر وه ستانی هه ناسه دان، ئه نجا بلی:

«الله اکبر کبیراً، و الحمد لله كثيراً، وسبحان الله بكرة وأصيلاً» ئه م دو عایه بو مه ئمووم و بو یه کێک به ته نیا نوێژ بکا سوننه ته، هه روه ها سوننه ته بو ئیمامێک که مه ئموومه کانی به درێژه پێدانی نوێژه که رازی بن.

شایانی باسه گه وره ترین سوننه تی ئیستیفتاح ئه وه یه بلیت: «إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ». «إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ» [١٦٢] لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ».

هه روه ها سوننه ته ئه م دو عایه و دو عاکانی تر به له هجه ی جوان و به ته رتیل و ئاگاداری له مه عناکانیا نه وه بخوینی با کورته مه عنا یه کیان بی.

هو ی ئاگاداری له مه عنا و حازر کردنی ئه وه یه که ئینسان ده ستی کرد به نوێژه که ی له دلیدا بی ئه و نوێژه به ئاگاداریی دل وه بخوینی. خو ئه گه ر نوێژکه ره که نه خوینده وار بوو، له لای زانایه ک فیری مه عناکه ی ببیت. جا که دو عای ئیستیفتاح ته واو بوو سوننه ته

بهقه‌دهر ئه‌وه‌نده‌ی بَلّی (سبحان الله) پاره‌ستێ و، ئینجا بَلّی: أَعُوذُ بِاللّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. شایانی باسه که خویندنی (أعوذ... هه‌تاد) له‌هه‌موو پکاتی‌کدا سوننه‌ته، به‌تایبه‌تی له دوو پکاتی یه‌که‌م و دووه‌می نوێژی سی پکاتی و چوار پکاتی‌دا. وه ئه‌گه‌ر وا پیک کهوت که له‌پیش دوعای ئیستیفتاحدا (اعوذ...) ی خویند، دوعای ئیستیفتاح نه‌خوینێ.

گه‌لی له نه‌خوینه‌واره‌کان که له پکاتی یه‌که‌م به‌رز ده‌بنه‌وه بۆ پکاتی دووه‌م له پیش ئه‌وه‌ی بگه‌نه‌ پاره‌ی پاره‌ستان (اعوذ...) ده‌خوینن، ئه‌مه‌ دروست نییه.

له پاش دوعای ئیستیفتاح و (اعوذ...) نوێژکه‌ر واجیبه‌ ده‌ست به‌ خویندنی فاتحه‌ بکات و، سوننه‌ته فاتحه‌که‌ به‌ ته‌رتیل بخوینێ و، له سه‌ر هه‌موو ئایه‌تی‌کدا به‌قه‌ده‌ر هه‌ناسه‌ کێشانی بوه‌ستێ.

پاره‌ستان له سه‌ر یه‌که‌م (علیهم) سوننه‌ت نییه‌و، ئه‌گه‌ر هات و وه‌ستا له سه‌ری سوننه‌ته‌ وشه‌ی (علیهم) دووباره‌ بکاته‌وه، به‌لام له سه‌ر (علیهم) ی دووه‌م به‌بی به‌هانه‌ وه‌ستان دروست نییه‌، چونکه‌ شوینی وه‌ستان نییه‌و، هه‌ر شوینی که‌ شوینی وه‌ستان نه‌بی، وه‌ستان له سه‌ری به‌ بی به‌هانه‌ هه‌رامه‌. شیخ ئیبنو‌حه‌جه‌ر (رخ) له‌ کتیی (شرح العباب) دا له‌بابی ته‌یه‌موم ئه‌مه‌ی وتوو.

له سه‌ر نوێژکه‌ر واجیبه‌ له‌ خویندنی فاتحه‌و سووره‌تی تردا ئه‌وه‌ی ئیجماعی هه‌موو قورا‌کانی له سه‌ره‌ په‌یره‌ویی بکا و پارێزگاری بکا له‌ مه‌خره‌جی حه‌رف و شه‌ده‌و ئینقیلاب و ئیستیرخا و ئیستیعلاو غه‌یری ئه‌مانه‌ش؛ له‌به‌رئ‌مه‌ وه‌ستانیکی سووک له‌ نیوانی (سین) و (تی) (نستعین) و (مستقیم) دا دروست نییه‌و، ئه‌گه‌ر وه‌ستانیکی وای کرد ده‌بی سه‌رله‌نوێ که‌لیمه‌که‌ بخوینێته‌وه؛ چونکه‌ له‌ یه‌ک جیا‌کردنه‌وه‌ی به‌شه‌کانی یه‌ک که‌لیمه‌ پێچه‌وانه‌ی ئیجماعی هه‌موو قورا‌کانه‌و، به‌م جیا‌کردنه‌وه‌یه‌ که‌لیمه‌که‌ ده‌بیته‌ دوو که‌لیمه‌ وه‌ک (نس) و (تعین) یا (المس) و (تقیم)، خو ئه‌گه‌ر دووباره‌ی نه‌کرده‌وه‌ ئه‌وه‌ ته‌ماشای ده‌که‌ین ئه‌گه‌ر مه‌عنای که‌لیمه‌که‌ی گوێی و به‌ده‌سه‌نقه‌ست کردی ئه‌وا نوێژکه‌ی به‌تاله‌، خو ئه‌گه‌ر وانه‌بوو، ئه‌وا هه‌ر به‌ته‌نیا خویندنی که‌لیمه‌که‌ به‌تاله‌ وه‌ له‌م حاله‌ی دوا‌ییدا، ئه‌گه‌ر زۆری پی نه‌چوو ئه‌وا دووباره‌ی ده‌کاته‌وه، خو ئه‌گه‌ر که‌لیمه‌که‌ی دووباره‌ نه‌کرده‌وه‌و به‌ سه‌هوو رۆیشت بۆ پکوع و ئه‌نجا گه‌را‌یه‌وه‌ بۆ خویندنی که‌لیمه‌که‌، ئه‌وه‌ به‌ زۆر پی چۆن و، به‌ین که‌وتنی درێژ حسیب ده‌کری و، پێویسته‌ فاتحه‌که‌ی له سه‌ره‌وه‌

بخوینیتیهوه، بهلام ئەگەر زۆری پێ چوو، ئەوا دیسان پێویستە سەرلەنوێ فاتیحهکه بخوینیتیهوه. ئەگەرنا نوێژەکهی بهتالەو، ئەگەر به دەسنهقهست رویشت بو رکوع ئەوا نوێژەکهی بهتالە، چونکه ئەم کاره پێچهوانهئى ئیجماعى قورپاکانه.

مەددهى (ولا الضالین) سوننهت نییه، بهلکو واجیبه، جا ئەگەر مەددهى ئەم کهلیمه که متربوو لهو میقداره که به ئیجماعى قورپاکان واجیبه ئەوه خویندنی ئەو کهلیمه دروست نییه و دهبێ به مەددهوه بیخوینیتیهوه.

سوننهته زۆر پێ دانهگرێ و زیادهپهوی نهکا له شهدهکانى سوورهدى فاتیحه و ئەو سوورهدى که له پاش فاتیحه دهخوینێ . ئەم زیادهپهوییه مەکروهه.

سوننهته بو ئیمام له کاتی خویندنی (ایاک نعبد وایک نستعین)دا به دل نیازی خوێ و مەئموومهکانی بکا. ههروهها لهکاتی خویندنی (اهدنا الصراط المستقیم)دا هم نیازی خوێ و مەئموومهکانی ببی، و، مەبهستی له دوعاکه ئەوهبێ که خوا له سەر ئاینی ئیسلام و بیروباوهڕ و کردهوهو خووی چاک دامهزراویان بکا. ههروهها سوننهته له پاش (ولا الضالین) بهقهدهر خویندنی (سبحان الله) راوهستێ ئەوسا ئامین بلیت، یاخود بلی: (یارب اغفرلی) ئەوسا بلی ئامین. سوننهته مەئموومهکان ئامینهکه به دهنگی بهرز بخویننهوه، بهلام دهنگیان له دهنگی ئیمام نزمتر بێ لهبەر ئەدهب و ریزگرتن له ئیمام. سوننهته ئامینی مەئموومهکان بهرامبهری ئامینی ئیمام بێ و بکهونهیهک، ههروهها بو ههموو نوێژکهڕی سوننهته لهگهڵ وتنی ئامیندا قهستی دوعای قبوولی مەعنای (اهدنا الصراط المستقیم)و، مەعنای (رب اغفرلی) بیئیتیهوه دلێ خوێهوهو، له پاش لهفزی ئامین سوننهته بو ئەو کهسهی فاتیحهی خویندوه (رب العالمین) بلی، چ ئیمام بێ و چ بهتهنیا نوێژ بکات، خو ئەگەر مەئمووم بوێ رێک نهکهوت لهگهڵ ئامینی ئیمامدا ئامین بکا، سوننهته لهدوای ئەو بیکا.

ئەگەر ئیمام ئامینی له میقداری سوننهت دواخست بو مەئمووم سوننهته ئامین بکا، وه ئەگەر مەئمووم فاتیحهی خویند لهگهڵ ئیمامدا و بو فاتیحهی خوێ ئامینی کرد، ئەنجا ئیمامهکهی ئامینی کرد، سوننهته بو مەئمووم جارێکی تر لهگهڵ ئیمامدا ئامین بکات.

له وتنی ئامیندا سوننهته درێژه به ئەلیفی ئامین بدا بهقهدهر مەددهی (هابیل) ههروهها سوننهته درێژه به (ی) (ئامین) بدا و، له پاش کهلیمهئى ئامین بهقهدهر

(سبحان الله) پاره‌هستی ئەنجا دەست بە خویندنی سوورەتی پاش فاتیحە بکا.

بۆ ئیمام سوننەتە لە پاش ئامین کردن بە دەنگی بەرز قورئان نەخویننی هەتا مەئموومەکان فاتیحە تەواو دەکەن، لەو ماوەدا با بەپەنھانی قورئان بخویننی و، کاتی باوەرپی هاتە سەر ئەو کە مەئمووم فاتیحە تەواو کردوو ئەمیش دەنگ بەرز بکاتەو هەتا مەئموومەکان گوپی لی رابگرن، یاخود لەو ماوەدا بەپەنھانی ئەم دوعایە بخویننی کە پەوایە لەو کاتەدا بخویننی: «اللهم باعد بيني وبين خطاياي كما باعدت بين المشرق والمغرب، اللهم نقني من خطاياي كما ينقى الثوب الابيض من الدنس، اللهم اغسلني من خطاياي كما يغسل الثوب الابيض بالماء والثلج والبرد». ناو بردنی ئەم شتانە لەم دوعایەدا هەموو بۆ موبالەغەیه لە تکای عەفووی خوا لە گوناھەکانی بەتەواوی. خو ئەگەر ئیمام ئەم دوعایە نەخویند، ئەوا دەتوانی بی دەنگ بی و، بیر لە نیشانەکانی گەرەیی و دەسەلاتی خوا بکاتەو تا مەئموومە کە فاتیحە کە تەواو دەکا، ئەنجا ئیمام دەست بکا بە خویندنی سوورەت بە دەنگی بەرز.

بۆ ئیمام و بۆ نوێژکەری بەتەنیا سوننەتە لە نوێژی بەیانیدا پاش سوورەتی فاتیحە لەو سوورەتانە بخویننی کە لە (طوالی مفصل) ن و، لە نوێژی نیوهرۆدا نزيك له (طوالی مفصل) و، لە نوێژی عەسر و عیشادا لە (اوساطی مفصل) و، لە نوێژی مەغریبدا لە (قیصاری مفصل) بخویننی، بەلی لە نوێژی بەیانی جومعهدا سوننەتە سوورەتی (سوجده) و (دەهر) و لە نوێژی جومعهدا یا ئەم دوو سوورەتە یاخود سوورەتی (جومعه) و (منافقین) بخویننی، یاخود سوورەتی (اعلی) و (غاشیه) بخویننی و، لە شەوانی جومعهدا لە نوێژی مەغریبدا لە رکاتی یەكەمدا سوورەتی (کافرون) ولە رکاتی دووهمدا سوورەتی اخلاص بخویننی.

(بۆ زانین): (مفصل) بەو سوورەتانە دەلین کە ئایەتەکانیان کورت کورتن لەبەرئەوێ زۆر ئایەت لە ئایەتی تر جیا دەبێتەو ناو نراون (مفصل). جا ئەم سوورەتە مفصلانە سێ بەشن : ۱- درێژەکانیان لە سوورەتی (حجرات) هەو تا سوورەتی عەممە واتە: (نبأ) ۲- مام ناوەندییەکانیان، کە نە زۆر درێژ و نە زۆر کورتن، لە سوورەتی (نبأ) هەو دەست پی دەکات تا دەگاتە سوورەتی (الضحی) ۳- کورتەکانیان لە سوورەتی (الضحی) وە یە هەتا دواویی قورئانی پیروژ.

هەر وەها سوننەتە لە خویندنی ئەم سوورەتانەدا تەماشای تەرتیب بکا واتە:

سورهتی (لهب) له پېش سوورهتی (اخلاص) و، سوورهتی (فلق) له پېش سوورهتی (ناس) دا بخوینئ، سوننه ته سوورهتی پکاتی یه کهم دريژ تر بي له سوورهتی پکاتی دووم، سوننه ته چاوديري ئارامی و تهرتیل بکات له هه موویاندا، خو (ته جوید) ئه وه هه ر واجیبه.

شایانی باسه له سوورهتی (الضحی) وه هه تا دوا سوورهتی قورئان له دواى هه موو سوورهتی که وه (تکبیر) سوننه ته. واته: «لا اله الا الله والله اکبر، الله اکبر والله الحمد»

خویندنی سوورهتی که ته واو، با کورتیش بی، گه وره تره له خویندنی چهند ئایه تی که هه رچهند له سووره ته که دريژ تر بن، مه گه ر هه ندئ ئایه تی تایبه تی، که له شه رعدا به تایبه تی باس کراون وه ک دوو ئایه تی دوا ییی سووره تی (به قه ره) و ئایه تی ئالی عیمران له نوژی سبه یندا.

سوننه ته ئیمام ئارام و له سه رخو بی له خویندنی سووره ته کان و زیکر و دوعا کاند، هه روه ها له کرده وه کانیشدا، هه تا مه ئموومه بی هیزه کان زور له ئیمام دوا نه که ون. ئه م ئارامیبه بو نوژی که ری به ته نیاش سوننه ته؛ هه تا له مه عنای ئه وه ی ده یخوین ئاگادار بن و دلایان لای بی و، سوننه ته له کرده وه شدا به ئه ده ب بن.

ئه گه ر به هوئ په له په ل کردنی ئیمام وه، مه ئمووم بوئ نه کرا له دوو پکاتی یه که م و دوومه ی نوژی (سری) دا سووره ت بخوینئ، سوننه ته له پکاتی سییه م و چواره مدا بیان خوینئ، ئه و مه ئموومه ش که ئیمام لیئ پېش که وتووه، هه مان حوکمی هه یه که باس مان کرد، واته: سووره ت بخوینئ.

ئه گه ر مه ئمووم له پېش ئیمامدا فاتیحه ی پکاتی سییه م یا چواره می ته واو کرد، سوننه ته به بی ده نگی رانه وه ستی، به لکو سووره ت بخوینئ، هه تا ئیمام دی بو رکوع، وه ئه گه ر مه ئموومی له نوژی (جهریه) دا ده نگی ئیمامی ده بیست ئه وه سوننه ت نییه، سووره ت بخوینئ، به لکو ده بی گوی بگری. خو ئه گه ر ده نگی ئیمامی نه ده بیست، ئه وا سوننه ته سووره ت بخوینئ، به لام به ده نگی که په نه ان و که س پی نه زانیو.

به ش به ش کردنی سووره تی کورت، که سی - چوار ئایه ت بی موخالیفی سوننه ته ، به لام ئه گه ر سووره ته که دريژ بوو، قه ی ناکا به ش به شی بکا.

ئه گه ر ئیمام له دوو پکاتی یه که م و دوومه دا سووره تی نه خویند ئه وه بو مه ئموومه که

سوننه ته بیخوینی ئه گهر ماوهی هه بی، به لام ئه گهر ماوهی نه بوو خویندنی سوورته که راهه تی ده بی، نه بادا زیاد له ئه ندازه له ئیمام دوا بکه وی.

دهوام کردن له سه ر خویندنی سوورته یك یا چه ند سوورته یكی تایبه تی، پاش خویندنی سوورته ی فاتیه، مه کرووه، مه گهر سوورته یكی تر نه زانی، یا شهرع دیاریی کرد بی.

جه لاله دینی سیوتی له (عقبه) وه ده گپریته وه: «لن تقرأ سورة أحب إلى الله، ولا أبلغ من «قل أعوذ برب الفلق»، و «قل أعوذ برب الناس» «فأن أستطعت أن لا تدعهما في الصلاة فأفعل». به لی ئه گهر خویندنی ته نیا ئه و سوورته تانه به نیازی ته خسیس نه بوو ئه وه قه ی ناکا.

له نوژی (جه هری) دا، له کاتی کدا که ئیمام فاتیه ده خوینی سوننه ته مه موم گوئی بگری، وه ئه گهر گوگری تنی له توانادا نه بوو با (فاتیه) بخوینی. هه رچه ند (مبلغ) یش بی، وه له پاش خویندنی سوورته به قه ده ر (سبحان الله) یه ک راوه ستی ئه نجا پروا به رکووعدا. ئه و سوننه تانه ی تا ئیره باسما ن کردن دووسه دو بیست و دوو سوننه تن.

به ئاشکرا خویندنی فاتیه و سوورته له نوژی جه هری به دا بو که سیک به ته نیا نوژی بکا سوننه ته و، بو ئیمام سوننه تی دوویاته، ئیتر بو غه یری خویندنی فاتیه و سوورته و (الله اکبر) هکان، ئه گهر ئیمام بوو، دهنگی به رز مه کرووه.

سوننه ته له کاتی کدا ده پروا بو رکووع (الله اکبر) بکا و، لامی (الله) به قه له وی بخوینی و، ههروه ها ری (اکبر) یش به قه له وی بخوینی، سوننه ته (ری) (اکبر) به زه نده ار بخوینی و، وای نه خوینی ببیته دوو (پئی). سه ره پای ئه مانه ش جوان وتن و جوانی له هجه سوننه تن. بو مه موم و ئه وه ی نوژی به ته نیا ده کات سوننه ته ئه م (الله اکبر) به په نهانی بخوینی، به لام بو ئیمام سوننه ت وایه به ئاشکرا بیخوینی. ههروه ها سوننه ته له سه ره تای دانه وینه وه دا بو رکووع ده ست به (الله اکبر) هکه بکا و، له گه ل وتنیا هه ردوو ده ستی به رز بکاته وه، ئه مه ئه سللی سوننه ته که یه، به لام که مالی سوننه ت لی ره دا ئه وه یه له (الله اکبر) هکانی نوژی دابه ستن و چوون بو رکووع و به رز بوونه وه بو ئیعتیدال و هه لسانه وه له ته حیاتی یه که م بو راوه ستان هه ردوو ده ستی به رز بکاته وه، په نجه کانی راست بن و که می به نیان بیی و، سه ره په نجه کانی که می به ره وناوه وه بن و، له کاتی ده ست به رز کرده وه دا سه ری په نجه کانی به رامبه ری لای ژووروی گوئی بن و، سه ری په نجه ی گه وه ی به رامبه ری نه رمه ی گوئی بی و، به ری هه ردوو ده ستی روو له قیبله بن و، به

ئارام وشەى پىرۆزى (الله) بلى و له (الله اكبرى) ركوعدا دريژهدا به لامى (الله) تا هەردوو دەستى دەگەنە ئەژنۆكانى. بەلام ئەم مەدە، وەك وتمان، له (الله اكبرى) نويزدابەستندا سوننەت نىيە.

سوننەتە بە ئارامى دانەوى و پەنجەكانى له سەر ئەژنۆكانى بلاو دابنى بلاويەكى كەم نەك زۆر، هەروەها سوننەتە پەنجەكانى له سەر ئەژنۆكانى روويان له قىبلە بى و، سوننەتە زيادەرەوى نەكات له دانەوينەوى ركوعدا. پيوستە گەيشتنى بەرى هەردوو دەستى بەئەژنۆكانى طەبىعى بى، ئەگەر له پشتەوه سمتى هەردوو لای برد بەناوا بۆ ئەوهى دەستى بگاتە ئەژنۆى، ئەوه ركوعەكەى بەتالە، وەكو له پيشەوه وتمان، ئەم مەسەلەش شتىكى ناديارىيە. سوننەتە پشت و ملئى له كاتى ركوعدا هەردوو پرك بن. سوننەتە ئەژنۆكانى نەلكىنى بەيەكەوه، بەلكو بەقەدەر بستى بەنيان هەبى، سوننەتە سكى له ئەژنۆيەوه دوور بى و، ئەنیشكەكانى له تەنیشكەكانى دوور بن.

سوننەتە گورج له پاش ئارام گرتنى له دانەوينى بۆ ركوعدا، بلى (سبحان ربى العظيم) و (وبحمده) لى زياد بكات. زانينى كورته مەعنايەكيشيان سوننەتەوه، لەو كاتەدا مەعناكەيان له دلدا تامادە بكا. سوننەتە بى زۆر له خۆكردن بە ئارام و بە پەنامەكى بيخوينى و ژمارەى خويندەكەى تاق بى، واتە: يا يەك جار، يا سى، يا پينج، يا حەوت، يا نو، يا يازدە له (۱۱) تى نەپەرئى، بەلام بۆ ئىمام دروست نىيە زياتر له سى جار بيخوينى، مەگەر بۆ ئىمامى گەلىكى كەمى تايبەتى، كە رازىى بن بە دريژەدان بە نويزەكەيان. جوان خويندن و جوانىى لەهجو بەعادتى خويندن و دوور له زۆر له خۆكردن سوننەتن.

بۆ نويزەكەرى بەتەنيا و بۆ ئەو ئىمامەى وتمان لەپاش خويندنى (سبحان ربى العظيم) سوننەتە بلىت: (اللهم لك ركعت وبك أمنت ولك أسلمت، خشع لك سمعى وبصرى ومخى وعظمتى وعصبى وما أستثقلت به قدمى) بەو شەرتە كە تەسبيحەكەى يازدە جار نەخويندبى، ئەگەرنا سوننەت نىيە.

سوننەتە هەر له سەرەتای سەر بەرزكردنەوه له ركوع دەست بە خويندنى (سمع الله لمن حمده) بكا بە جوړئى كە لەگەل تەواو بوونى سەر بەرزكردنەوه كەدا ويردەكەش تەواو بى.

سوننەتە لەكاتى دەست بەرزكردنەوهدا دەستەكانى رووت بن و، پەنجەكانى

نهقونجینئی و کهمیّ بلاویان بکاتهوهو، سهری په‌نجه‌کانی به‌رامبه‌ری ژووری گویچکه‌ی بی، به‌لام په‌نجه‌ی گه‌وره‌ی ده‌بی به‌رامبه‌ری نه‌رمه‌ی گوی بی. سوننه‌ته سه‌ری په‌نجه‌کانی که‌می مه‌یل بکا بو ناوده‌ستی و، له‌م کاته‌دا ئه‌نیشکه‌کانی که‌می دوور بن له ته‌نشتی و، پاش راست بوونه‌وه بلئی:

«ربنا لك الحمد حمداً كثيراً طيباً مباركاً فيه ، ملاً السموات و ملاً الارض و ملاً ما بينهما و ملاً ما شئت من شئ بعد» ئەم زیکره له کاتی ئیعتیدالی هه‌موو نوێژیکێ فه‌رزا سوننه‌ته، نه‌ک ته‌نیا له نوێژی سبحه‌ینیدا وه‌ک خه‌لک گومان ده‌بن، سوننه‌ته بو هه‌موو نوێژکه‌ریک، ئیمام بی یا مه‌ئمووم یا ته‌نیا، که ئەم زیکره به په‌نهانی بخوینئی. بو نوێژکه‌ری به‌ته‌نیا و، بو ئیمامی کۆمه‌لێک که رازی بن به درێژه‌پیدانی نوێژ، سوننه‌ته له پاش زیکری پێشوو بلئی: (أهل الثناء والمجد! أحق ما قال العبد، وكلنا لك عبد. لا مانع لما أعطيت ولا معطي لما منعت ، ولا راد لما قضيت، ولا ينفع ذا الجد منك الجد) واته: ئە‌ی خ‌وای شایانی ستایش و گه‌وره‌یی باشت‌ترین وته‌یه‌ک که به‌نده‌ی تو بیلئی، هه‌موویشمان به‌نده‌ی توین، ئە‌وه‌یه که‌س ناتوانی مه‌نعی ئە‌و شته بکا که تو بیده‌ی و، که‌س ناتوانی ئە‌و شته بدا که تو نه‌یده‌ی و، که‌س ناتوانی ئە‌وه‌ی تو برپارت داوه به‌رپه‌رچی بداته‌وه‌و، ده‌وله‌ت و دارایی و سامان سوود به‌ دارا ناگه‌یه‌نی، هه‌موو سوود و قازانجیک هه‌ر له تو‌وه‌یه. ئە‌م وێرده سوننه‌ته به په‌نهانی بخوینریت چ له لایه‌ن ئیمام یا مه‌ئموومه‌وه یا ئە‌وه‌ی به‌ته‌نیا نوێژ ده‌کا، سوننه‌ته هه‌موویان مه‌عنای ئە‌م وێرده بزانی و به‌یادی مه‌عناوه‌له‌گه‌ل ته‌له‌ففوزی باش و له‌هجه‌ی باشدا ببخوینن. سوننه‌ته پاش ئیعتیدال له سه‌ره‌تای دانه‌وینه‌وه‌ی بو سوچه‌ی یه‌که‌م ده‌س به (الله اکبر) بکا و، درێژه به ئە‌لیفی (الله) بدا تا ده‌گاته سوچه‌و، لامی (الله) به‌قه‌له‌وی بخوینئی، جا نوێژکه‌ری به‌ته‌نیا و مه‌ئمووم به په‌نهانی ده‌بخوینن، به‌لام ئیمام و مبلغ به‌ ده‌نگی به‌رز. سوننه‌ته له پێشدا ئە‌ژنوکانی به‌ داپۆشراوی بنیته‌هه‌رد، ئە‌نجا هه‌ردوو به‌ری ده‌ستی به‌جوورئ که به‌رامبه‌ری ناوشان بن، ئە‌نجا ته‌ویژ و لووت دابنیته سه‌ر هه‌رد، به‌لام رووت کردنی ته‌ویژ واجیبه‌و، رووت کردنی لووت واجیب نییه، به‌لکو سوننه‌ته، به‌لئی ئە‌مه‌ی که باسمان کرد شیوه سوننه‌تی سوچه‌یه، نه‌وه‌ک له پێشدا ده‌ستی له سه‌ر هه‌رد دابنی و ئە‌نجا ئە‌ژنوکانی، وه‌ک چوون و شتر ده‌نوئ، ئە‌مه خراپه و نه‌هیی لی کراوه.

پێویسته بزانی که دانانی به‌شی له ته‌ویژ و له هه‌ردوو ئە‌ژنوکانی و به‌ری هه‌ردوو ده‌ست و سکی په‌نجه‌ی هه‌ردوو پێی، واته هه‌ندی له په‌نجه‌کان له‌گه‌ل ئارام گرتندا

واجیبہ، ئەگەرچی ئەو بەشە زۆر کەمیش بێ، کەوابوو ئەگەر لە سوجدەى دووھەدا، تەنیا سکی پەنجەى یەك پێی دانائو سکی پەنجەى پێیەکەى تری دانەنا ئەو نوێژەکەى بەتالەو دووبارەکردنەوہى سوجدەکە واجیبہ. گەلێ لە خەلکی ھەرپمە گیرۆدەن بەم جوړە وەزەوہ؛ لەبەرئەوہ لە دانیشتنی بەینی سوجدەکاندا بە شیوہى (افتراش) دادەنیشن و لە کاتى رۆیشتن بۆ سوجدەى دووھم ئەو وەزعی ئیفتیراشە تیک نادەن. جا رەحمەت لەو کەسانە کە نەزانەکان حالى دەکەن ھەتا خویان لەو شیوہیە بپاریزن کە بۆ نوێژو ئادابی ئاین زیانی ھەبێ.

دانانى ھەموو سکی، ھەموو پەنجەکانى ھەردوو پێی و تەواوی تەویڵ و ئەژنوو لووت ئەوہى لە توانادا بێ ئەوہ سوننەتەو واجیب نییە، وەکو باسماں کرد.

سوننەتە ھەردوو پێی پیاو لە نوێژدا رپوت بن مەگەر لەبەر عوزری وەکو سەرما یاخۆ لە کاتیکیا خوفی لە پێدا بێ، و مەسح لە سەر خوف بکا، ئەوہ پێویستە پێی داپۆشاو بێ. سوننەتە لە کاتى باویشکداندا لە نوێژدا پشٹی دەستی لە سەر دەمی دابنێ. ھەر وەھا سوننەتە لە سەر داوینی کەسى تر سوجدە نەبا.

کاتى رۆیشت بۆ سوجدە سوننەتە گورج بلی: (سبحان ربي الاعلی)، وتنى (وبحمدہ) سوننەتیکى ترە. سوننەتە ژمارەى ئەم تەسبیحە تاق بێ، واتە: یەك جار، سى جار، یا پینچ جار، یا ھوت جار، یا نۆ جار، یا یانزدە جار بێ، بەمەرجی ئیمام نەبێ؛ چونکە بۆ ئیمام رەوا نییە زیاتر لە سى جار بلی، مەگەر مەئموومەکانى ھەموو رازى بن. ھەر وەھا سوننەتە ھەموو کەس بەپەنھانى بیخوینێ. سوننەتە بۆ تەنیا و بۆ مەئمووم و ئیمام و بۆ (مبلغ) ھەموویان ئەم زیکری سوجدەییە بە لەفزی جوان و لەھجەى ریکوپیک و بى تەکلیم بخوینن و مەعناکەى بزائن و ئاگایان لە مەعناکەیشی بى.

سوننەتە سکیان بەقەدەر بستى لە ئەژنویان بەرز بێ، و ھەردوو ئەنیشکیان لە تەنیشتیان دوور بێ، بەلام بۆ ژنان سوننەت وایە کە سکیان بکەوێتە سەر ئەژنویان و، ھەردوو باسکیان لە سەر عەرد دابنن، چونکە ئەم شیوہیە مونسبى حالى ژنە.

سوننەتە بۆ ھەموو نوێژکەرى کە لەکاتى سوجدەدا ئیعتیماڊ بکاتە سەر بەرى ھەردوو دەستى و، پەنجەى دەستى لە سەر زەوى بى و نەقونجاو بن و، بەیەکەوہ لکابن و، پوویان لە قیبلە بى، سوننەتە ھەردوو پێیان نەسب بکرین و، پەنجەکانیان رپو لە قیبلە بن و، ئیعتیماڊ بکەنە سەر سینگی پێیەکان و سکی پەنجەکان.

سوننه ته بۆ نوپۆزکهری به تهنیا له پاش ته سببچه که له کاتی سوجه که دا بلی:

«اللهم لك سجدت وبك آمنت ، ولك أسلمت. سجد وجهي للذي خلقه و صورته وشق سمعه و بصره بحوله وقوته، تبارك الله أحسن الخالقين». ئەم زیکرهش به په نامه کی دهخوینری.

ئهنجا له پاش ته واوکردنی ئەو زیکره، که له سوجه دا دهخوینری، سوننه ته بۆ نوپۆزکهر سههر بهرز بکاتهوهو (الله اکبر) بکا، ئیمام و مبلغ به ئاشکراو غهیری ئەمان به په نهانی بیلین. سوننه ته له سههرتای سههر بهرزکردنهوه که دا دهست به (الله اکبر) هکه بکا و ئەلیفی (الله) درپۆز بکاتهوه به جووری که له گهڵ ته واو بوونی سههر بهرزکردنهوه که دا (الله اکبر) هکهش ته واو بی.

له پاش ئارامگرتن له دانیشتنی بهینی سوجه کهان سوننه ته به په نهانی بلی: «رب اغفر لي وأرحمني وأجبرني وأرفعني وأرزقني وأهدني و عافني» ههروهها سوننه ته مهعناى بزانی و ئاگای له مهعناکهی بی و له فزهکانی به جوانی و به له هجهی جوان و بی ته کلیف بخوینى، به ئارامی سههر له سوجه بهرزیکاتهوهو، ههردوو بهری دهستی له سههر پانی دابنى و، سههری په نهجهکانی له سههری ئەژنۆکانی نزیك بن و، په نهجهکانی بلاو بن و پروویان له قیبله بی و بهیه کهوه لکاوبن. سوننه ته له دانیشتنی بهینی سوجه کهاندا به شیوهی ئیفتیراش دابنیشی، واته پیی راستی ههڵ بنی و پیی چهپی بخاته ژیری، جا له پاش ته واو بوونی زیکری بهینی سوجه کهان دانهوی بۆ سوجهی دووهم و، له سههرتای دانهوینهوه دا دهس به (الله اکبر) بکا و، درپۆز به ئەلیفی (الله) بدات ههتا له گهڵ گهیشتنی به سوجهی دووهمدا ته واو بی، ههروهها ئیمام و (مبلغ) به ئاشکرا و غهیری ئەوان به په نهانی بیخوینى.

له پاش ئارامگرتن له سوجه دا (سبحان ربی الاعلی و بحمده) بلی، به تاق ، واته: یهک جار ، یا سى جار، ههتا یازده، ئەگه ر ئیمام نه بی. ئەم زیکره هه میشه و بۆ هه موو کهس به په نهانی دهخوینری. بۆ ئینسانی به تهنیا نوپۆز کردوو، بۆ ئیمام کوومه لیکی رازی به درپۆز به نوپۆزدان سوننه ته ئەو زیکره بخوینى که له سوجهی یه کهمدا باسمان کرد، واته: «اللهم لك سجدت وبك آمنت ولك أسلمت، سجد وجهي للذي خلقه و صورته وشق سمعه و بصره بحوله وقوته ، تبارك الله أحسن الخالقين» ئەم ویرده باش بخوینى و مهعناى بزانی و ئاگای له مهعناکهی بی و بی ته کلیف بیخوینى.

لەم سوجدەشدا سوننەتە کە سکی پیاو لە ئەژنۆی و لە پانەکانی دوور بی و، ئەنیشکەکانی کەمی لە تەنیشتی جیا بن، بەلام بۆ ئافرەت سوننەتە کە سکی بلکی بەپانیەو، ئەنیشکەکانی بەتەنیشتیەو.

سوننەتە پاش ئەوێ دەستی کرد بە سەر بەرزکردنەو لەم سوجدەییە (الله اکبر) بلی و، لەگەڵ گەشتن بە پادە راپوەستاندا تەواوی بکا، سووکە، بەلام ئەگەر ئیمام دانەنیشت بۆ حەسانەو، مەئمووم لەبەر پیری یا نەخۆشی سست بوو، ئیمام بە پەلە دەخویند، ئەو لەم شیوەدا دانیشتنی حەسانەو بۆ مەئمووم سوننەت نییە؛ چونکە دەبیته هۆی لە ئیمام دواکەوتن و، ترسی ئەویش هەیه کە بە دوو پوکن لە ئیمام پاش بکەوی و نوێژەکی بەتال ببیتهو.

لە دانیشتنی حەسانەو سوننەتە دەستی لە سەر پانی دانێ لە نزیک ئەژنۆکانیدا، پەنجەکانی دەستی نەنووقینی و راست رایان بکیشیت بە جوړی لەسەری ئەژنۆکانی نزیك ببەو، بیانلکینی بەیهکەو، پوویان لە قیبلە بی.

کاتی ویستی هەستیتەو بۆ رسکاتی دووم دەستەکانی لە پیش ئەژنۆکانی بەرز بکاتەو. بەلام با پەنجەکانی پتی لەجیی خویاندا بمین و لەو جیگایەدا بەرزبان نەکاتەو.

لە هەستانەو دا هیز بداتە سەر بەری هەردوو دەستی و پەنجەکانی و لەسەر عەرد دایان بنی، چونکە ئەم نەوعە هەستانەو ئاسانترەو، هەموو کەس بە ئاسانی بۆی دەکرێ و زۆرتر خاکینەیی، جگە لەویش کە ئەم نەوعە هەلسانەو لە حەزرتەو (د.خ) سادر بوو، وەکو شیخی بوخاری (ر.خ) لە سەحیحە کەیدا ریوایەتی کردووە بە ناوونیشانی: «باب: کیف یعمد علی الارض اذا قام من الركعة».

لە ریوایەتیکی تردا: حەزرت (د.خ) لەکاتی هەستانەو دا هەردوو دەستی لە سەر ئەژنۆکانی داناو و راست بوو تەو، واتە: حەزرت (د.خ) هەردوو شیوەکە ی رەوا بینیو.

هەروەها شیوەی دووم لە وائیلی کوری (حجر) هەو بەم دەقە ی خوارەو ریوایەت کراو: «وإذا نهض نهض علی رکبته، وأعمد علی فخذیه» واتە: کە راست دەبوویەو لە سەر هەردوو ئەژنۆکە ی راست دەبوویەو هیزی دەدایە سەر پانەکانی. ئەمەش (ابو داود) ریوایەتی کردووە.. بەلام زاناکانی ئاین فەرموویانە: ئەگەر نوێژکەر دەستی نەکردبوو،

به شیوهی یه کهم سوننه ته وهك شیوهی دووهم راست ببیته وه؛ به لگه یان له سهر ئەم
پایه یان ئەوهیه که حه زرت (د.خ) زۆرتر له سهر شیوهی یه کهم راست بووته وه؛ بویه
شیوهی یه که میان له شیوهی دووهم به باشت زانیوه، ئیتر ئەم زانیانه گوئیان نه داوته
ئوهی که شیوهی یه کهم وهك شیوهی پکوعی نوێژ که ریکه که به دانیشتنه وه نوێژ بکا و،
کردنی کاریک له جووری کارهکانی نوێژ، نوێژ به تال دهکاته وه. هوی ئەم گوئی
نه دانه شیان دوو شته:

۱- له بهر پهیره و کردنی حه زرت (د.خ) که خوی وهها ههستاوته وه و قورساییی
خستووته سهر ههردوو دست و پهنجهکانی که له سهر عهرد بوون.

۲- له بهر ئەوه ئەم جووره شیوهیه وهك ئەو کارانهیه که نوێژ که یان له سهر پارهستاوه و بی
ئوانه جیبه جی ناکری، له بهر ئەوه پهیدا بونی شیوهی پکوعی نوێژ که ری دانیشتوو
زیانی نییه؛ نابینی که ههلسوکهت و نازو گویزی نوێژ گهلی کاری تیدایه که له
جووری کارهکانی نوێژن، به لام له بهر پهیره و کردنی حه زرت قه بوول کراوه، که وا بوو
ئەم شیوهیه له قاعیدهیه دهرده کری که دهلی: (المبطل لا یغتفر لتحصیل المندوب)
واته: بۆ جیبه جی کردنی سوننه تیک چاوپوشی له کاریک ناکری که نوێژ به تال
بکاته وه^(۱) له کاتی که دهیه وئ له شوینی خوی ههستی بۆ پارهستان با پهنجهکانی
پیی له جیگه ی خویاندا بن، ههروهها له کاته دا پی نه خاته پی شه وه؛ چونکه ئەم
شیوهیه به ناشیرینترین ههنگاو دانراوه به لای خواوه، له کاتی راست بوونه وه دا
قورساییی نه خاته سهر یه که دهستی؛ ئەم که راهه تی ههیه، چونکه له وانه یه سینگی له
قیبله وه رچه رخی و، که به کاری خوی سینگی له قیبله وه رچه رخی نوێژ که ی به تال
دهبیته وه. به قیاس له سهر مه سه له ی دوا که وتن له ئیمام له بهر دانیشتنی حه سانه وه
دهبی دانانی یه که له ههستانه وه دا حه رام بی، به لام من نه مدیوه زاناکان ئەمه یان
وتبی، له بهر ئیحتیات پیویسته، دهبی له سهر ههردوو دهستی به رزیته وه.

سوننه ته له دانیشتنی نیوان دوو سوچه دا، له دانیشتنی حه سانه وه دا به شیوهی
(افتراش) دابنیشی و، له ههردوو دانیشتنه که دا مابه ینی ههردوو ئەژنوی به قه دهر یه که
بست بی و، پهنجهکانی بلاوین، واته نه نووقاوبن، به لام لکابن به یه که وه و پرویان له

(۱) دهرده که وئ که خوالیخوشیوو کاک ئەحمده ی شیخ له سهر ره ئیی ئەحمده ی ره مه لیه، نهک ئیبنو

قیبله بی. سوننه ته پیی راست نه سب بکا واته: هه لنی و په نجه کانی روو له قیبله بن، وهکو وینه ی ئه مانه که به بیان کران. رکاته کانی تریش وهکو ئه مه یه که باسما ن کردو، هه موو سوننه ته کانی پی شوویان تیایه، «وجهت وجهی ... تاد» نه بی، له گه ل ته سب حاته که ی پی شیدا: «الله اکبر کبیرا... تاد» واته: ئه م دووانه له رکاته کانی تر دا سوننه ت نین، هه رو هها ئه و سوننه تانه ی له پی ش (الله اکبر) ی نو یژ دابه ستندان له رکاته کانی تر دا سوننه ت نین.

تیکرا سوننه ته کانی نو یژ ی دوو رکاتی، که نو یژ ی به یانییه و، نو یژ ی سی رکاتی، که نو یژ ی مه غریبه و، نو یژ ی چوار رکاتی، که نو یژ ی نیوهر پوو عه سر و عیشایه، له گه ل (وجهت وجهی....) و، ته سب حی پی ش ئه و، سوننه ته کانی پی ش (الله اکبر) ی نو یژ دابه ستن، شه ش هه زار و چوار سه دو نو زده سوننه تن. هه ر واجبی کیش به حه فتا سوننه ته و، نو یژ هه موو خواپه رستی و ئیتاعه تیکی تیدایه، مال به ختکردن نه بی و، نو یژ گه وره ترین ئیتاعه تیکه که به به دن بکری؛ هه ر له بهر ئه مه یه حه زره ت (د.خ) فه رموویه تی: «نو یژ چاکتره له هه موو ئیتاعه تی که بو ئوممه تی من دانراوه».

ئهی برای نه خوینه وار! به نه زانینی فاتحه و ته حیات و به نه زانینی سوننه ته کانی نو یژ و ئه وانیه نو یژ به تال ده که نه وه زور زیانت لی ده که وئ.

ئهی برای خو شه ویستم! خوی گه وره هو ی به ختاری و خو شی و ئاسایشی بو تو ئاماده کردوه، ئهی تو بو چی گو ییان پی ناده ی و خیر و قازانجی خو ت له ده ست دهر ده که ی!!؟

بزائن که له نو یژ ی به یانیاندا له کاتی ئیعتیدالی رکاتی دووه مدا، له پاش (وملء ما شئت من شیء بعد) قنوت سوننه ته، له گه ل سلاواتدان له سه ر حه زره ت (د.خ) و خزم و یارانی و، له گه ل ته سلیمیشدا، له فزه که شی ئه مه یه:

(وصلی الله علی النبی وآله وصحبه وسلم) ئه م سلاواته به م شیوه یه پی مان گه یشتوه؛ بو یه زانیانی ئاین فه رموویانه: پیویسته سلاواتی دوایی قنوت به م شیوه بی و، نه هییان له وه کردوه که بلیت: (وصلی الله علی محمد..) تاد قنوتی مه شهوور ئه مه یه: (اللهم أهدني فيمن هديت، وعافني فيمن عافيت، و تولني فيمن توليت، و بارك لي فيما أعطيت، و قني شر ما قضيت؛ فانك تقضي ولا يقضى عليك، وأنه لا يذل من واليت، ولا يعز من عاديت، تباركت ربنا و تعاليت، فلك الحمد علی ما قضيت نستغفرك و نتوب اليك، وصلی الله علی النبی الأمي و آله وصحبه وسلم).

سوننه ته بۆ نوپژکه ری ته نیاو بۆ ئیمامی کۆمه لئیکی دیاری، که پازی بن به درپژه پیدانی نوپژ، قنوتی حه زه تی عومه ریش بخوینی له پاش قنوتی مه شهوور، ئه ویش ئه مه یه: «اللهم أنا نستعينك، ونستغفرك ونستهديك، ونتوب اليك، ونؤمن بك، ونتوكل عليك، ونثني عليك الخير كله، نشكرك ولا نكفرك، ونخلع ونترك من يفجرك، اللهم إياك نعبد و لك نصلی ونسجد نسعی ونحفد، نرجو رحمتك ونخشى عذابك أن عذابك الجد بالكفار ملحق». سوننه ته بۆ ئیمام که له قنوته که دا به له فزی جه مع بخوینی و به دهنگی بهرز بخوینی. ههروه ها سوننه ته بۆ مه ئمووم له قنوتی مه شهووردا هه ر ئامین بکا. تا ئیمام دهگاته «أنك تقضى...» له وپوه ئه ویش بیخوینی له گه ل ئیمامدا و، له کاتی سه له واتدان و سه لام ناردن بۆ حه زه ت و ئال و ئه سحابی ئامین بکا، به لئ مه ئموومی که دهنگی ئیمام نه بیسی خوی به په نهانی قنوته که ی بخوینی.

سوننه ته بۆ ئیمام و بۆ نوپژ به ته نیا کردوو که له هه مووی قنوتدا هه ردوو ده ستیان بهرز بکه نه وه، به لام به شیوه یه کی مام ناوه ندی نه که به زیاده ره وی، سوننه ته هه ردوو ئه نیشکیان له ته نیشتیان جیا بکه نه وه، به لام نه وه ک جیا کردنه وه یه کی زۆر. سوننه ته بهری هه ردوو ده ستیان روویکه نه ئاسمان، ئه مه له کاتی که به لایه کی تایبه تی نه بی، ئه گه ر هه بوو سوننه ته پشتی ده ستی بکه نه ئاسمان.

فی التحفه، فی باب الاستسقاء: «وکذا یسن ذلك لكل من یرید رفع البلاء، ولو فی المستقبل لیناسب المقصود، بخلاف قاصد تحصیل شیء فأنه یجعل بطن کفه إلى السماء لأنه المناسب بحال الآخذ أنتهی.»

سوننه ته په نه کهانی ده ستی کراوه بن و نه قوونجاو بن و سه ر په نه کهانی که می مه یلی بهری ده ست بکه ن و، ده سته کهانی رووت بن و، له بهینی ده سته کهانیانه وه ته ماشای جیگه ی سوجه ده که یان بکه ن، سوننه ته که مه عنای قنوته کهانی بزانه و، ئاگایان له کورته مه عناکه یان بی، له گه ل چاکی له فز و له هجه داو به بی ته کلیف بیخوینی، ئه م سوننه تی قنوته هه میشه بییه داخلی نوپژی به یانیانه و به س. سوننه ته له پاش ته واو کردنی قنوت و، له سه ره تای دانه وینه وه بۆ عه رد ده س به (الله اکبر) بکا.

سوننه ته درپژه به ئه لفی (الله اکبر) بدا به قه ده ر دوو هه ناسه ئه نجا سوجه ببا. به م دوو سوننه ته ژماره ی سوننه ته کهانی نوپژی به یانی ده گاته سه د و چل و چوار سوننه ت.

ته حیاتی یه که م سوننه ته وه، له دانیشتنه که یدا (ئیفتیراش) سوننه ته، که ئه وه یه پی

راستی راست کاته‌وه‌و پیی چه‌پی بخاته ژیری، نهرم کردنی جومگهی پشت سوننه‌ته، واته: به‌بی عوزر پشتی نه‌چه‌می‌نیت‌وه‌و به‌هیچ لایه‌کدا مه‌یل نه‌کات، یانی: نه به‌لای راستدا و نه به‌لای چه‌پداو نه به‌ره‌و‌پیش و نه به‌ره‌و دوا لار نه‌بیته‌وه‌و، سوننه‌ته هه‌ردو به‌ری دهستی له سهر رانی دابنی نزیك به‌ئه‌ژنوی و، سی‌په‌نجهی دهستی راستی له‌لای راستیه‌وه بنووقینی و، په‌نجهی شه‌هادتی به‌ره‌للا بکا و، په‌نجه‌گه‌وره‌کهی پیوه‌بلکینی به‌شیوه‌یه‌ک که سهری په‌نجه‌کهی بدا له بنی په‌نجهی شه‌هادتی و، سهری په‌نجهی شه‌هادتی به‌رامبه‌ری سهری ئه‌ژنوی دابنی و، سهری په‌نجه‌کانی دهستی چه‌پیشی به‌رامبه‌ری سهری ئه‌ژنوی چه‌پی دابنی و، په‌نجه‌کانی دهستی چه‌پی هه‌موو به‌ره‌لاو پرو له قیبله‌و به‌یه‌که‌وه لکاوبن، که له وته‌ی شه‌هادتدا گه‌یشته (الا الله) په‌نجهی شه‌هادتی دهستی راستی به‌رز بکاته‌وه، به‌قه‌ده‌ر ئه‌وه‌نده‌ی که ده‌نکه میوژیک له‌ژیریا جیی بیته‌وه‌و، نیازی دلی به‌م په‌نجه به‌رزکردنه‌وه‌یه دلسوزی و دلساگی بی له خوا به‌یه‌ک ناسیندا و که‌می سهری په‌نجهی شه‌هادتی دانه‌وینی بو سهر ئه‌ژنوی له دوا دوا‌یی (الا الله) دا، ئه‌نجا له ته‌حییاتی یه‌که‌مدا تا راست ده‌بیته‌وه و، له ته‌حییاتی دووهمدا تا سه‌لام ده‌داته‌وه با په‌نجهی شه‌هادتی به‌رزبی و له سهر ئه‌ژنوی بی و، بو‌ی بروانی: چونکه ئه‌م شیوه‌یه ده‌بیته‌وه‌ی ئاگاداری و راگرتنی بیری دلسوزی و خوا به‌یه‌ک ناسین و، تا نو‌یژه‌کهی ته‌واو ده‌بی له سهر باشت‌ترین ئه‌حوالی ئاگاداری ده‌وام بکا، جا با په‌نجهی شه‌هادتی نه‌جوو‌لینیت‌وه؛ چونکه جوو‌لاندنه‌وه‌ی که‌راه‌تی هه‌یه.

«وَأَنْ حَرَكَةَ مَعَ الْكَفِّ بَطَلَتْ صَلَاتَهُ بِثَلَاثِ حَرَكَاتٍ مُتَوَالِيَاتٍ عَامِدًا عَالِمًا ، قَالَ أَبُو قَاسِمٍ.»

واته: ئه‌گه‌ر په‌نجهی له‌گه‌ل به‌ری ده‌ستیدا جوو‌لاندنه‌وه‌و، به‌ده‌سه‌نقه‌ست ئه‌مه‌ی کرد و ده‌یزانی خراپه، ئه‌وا به‌هوی سی بزوتنه‌وه‌ی یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک نو‌یژه‌کهی به‌تال ده‌بیته‌وه. با له به‌رزکردنه‌وه‌ی په‌نجهی شه‌هادتیدا زیاده‌ره‌وی نه‌کا، چونکه پیچه‌وانه‌ی ئه‌ده‌به.

سوننه‌ته هه‌موو ته‌حییاته‌کهی به‌په‌نه‌انی بخوینی و، له دوو شه‌هادته‌کاندا ده‌نگ به‌رز نه‌کاته‌وه؛ ئه‌م ده‌نگ به‌رزکردنه‌وه‌یه مه‌کروه‌هه. سوننه‌ته مه‌عنای ته‌حییات بزانی و ئاگاداری کورته مه‌عنا‌یه‌کی بی و، خویندنه‌وه‌و له‌هجه‌ی باش بی و زور له‌خو‌کردنی تیدا نه‌بی. سه‌له‌واتدان له ئال له ته‌حییاتی یه‌که‌مدا سوننه‌ت نییه‌و، له ته‌حییاتی دووهمدا سوننه‌ته.

له پاش ته واو كړدنى ته حياياتى يه كه م بهر زبېته وه بو ركاتى سېيم و، (الله اكبر) بلى و، دريژه بدا به ئلفى (الله) تا به ته واوى راست ده بېته وه، سوننه ته هر دوو ده ستى پووه و قبيله بهر ز بكا ته وه و لاريان نه كاته وه. سوننه ته پشتى هر دوو ده ستى به رامبه رى شانى بى و، په نجه كانى نه نووقينى و، په نجه ي گوره ي به رامبه رى نهرمه ي گوچكه ي بى و، سه رى په نجه كانى ترى به رامبه رى لاي ژووروى گوچكه ي بن و، كه مى سه رى په نجه كانى بچه مينى ته وه، سوننه ته په نجه كانى به يه كه وه نه لكينى و زوريش بلاو نه بن و، به ئارامى له بهرزه وه بيانهيته خواره وه. سوننه ته هر دوو ده ستى له خواري سينه وه و له ژوورى ناوكيه وه دابنى، به جوړى ده ستى راستى له سه ر پشتى ده ستى چه پى دابنى و جمگه ي چه پى به په نجه ي ده ستى راستى بگرى و، په نجه كانى راست به سه ر دريژى ده ستيدا دريژ بكا ته وه، وه كو له باسى ته كبرى ته چه رومدا نووسيمان.

ئمه چل و حوت سوننه تن كه له نويزى سبه ينياندا نين و، له نويزه كانى تر دا هه ن و، هه ريه ك له نويزى نيوه رو و عه سر (۱۵۳۳) و، نويزى مه غريب (۱۰۹۶) سوننه تى هه يه.

ئو نويزه كره ي كه ئيمامى لى پيش كه وتووه، ئه گه ر ئيمامه كه ي ده ستى بهر ز كرده وه، سوننه ته ئه ميس ده ست بهر ز بكا ته وه، ئه گه ر نا ئه ميس ده ست بهر ز نه كاته وه. هه روه ها له گه ل ئيمامدا (الله اكبر) بلى، ئه گه ر چى ته حياياتى يه كه مى له جيگه ي خويدا نه بى، وه ئه گه ر ئيمام سه لامى دا يه وه، شوينه كه شوينى ته حياياتى مه سبووق نه بوو، ئه وه كاتى كه هه ستايه وه (الله اكبر) نه لىن. وه ئه گه ر مه ئمووم له پيش هه ستانى ئيمامدا ته حياياتى يه كه مى ته واو نه كرده بوو، ئه وه هه تا ئيمام هه لئه ستيته وه خه ريكى خويندنى ته حيايات بى، جا كاتى ئيمام هه ستا ئه ويش هه لئسېته وه، دوا به دواى ئيمام هه لئسوكه وت بكا، چونكه دوا كه وتن و هاو جوړى له گه ل ئيمامدا واجيبه و، خويندنى ته حياياتى يه كه م سوننه ته. به لام ئه گه ر مه ئمووم كه مه سبووق بوو واته: ئيمام لى پيش كه وتبوو و، جيگه ي ته حياياتى خوى نه بوو، ئه وه با شتر ده بى له گه ل ئيمامدا راست ببېته وه.

ئه گه ر مه ئمووم به هوى خويندنى ته حياياته وه به دوو روكن، چ دريژ چ كورت، له ئيمام پاش كه وت، ئه وه نويزه كه ي به تال ده بېته وه، چونكه ئه م پاشكه وتنه له ته قسيره وه بووه و وه كو مه سه له ي بى قسووريك نيبه، كه هه تا به سى روكنى دريژ له ئيمام پاش نه كه وى نويزه كه ي به تال نابېته وه.

جا ئه گه ر له مه سه له ي پاشكه وتندا، پيش ئه وه ي كه به دوو روكن له ئيمام دوا بكه وى

نیبەتی لە ئیمام جیابوونەوهی هیڤناو، بو خۆی نوێژی کرد، ئەو نوێژەکهی بەتال نابێتەوه.

لە تەحییاتی دوایدا دانیشتن بەشیوهی (تورك) سوننەتە، واتە: نوێژکەر پێی راستی (نەصب) بکا، و پێی چەپی لە ژێر پێی راستیەوه دەربکا، و لە سەر وڵمەیی بنی رانی چەپی دابنیشی، بە مەرجی ئەم جوړه دانیشتنه پێگای (خوشووع) ی لێ نەگری، واتە: ئەوئەندە لە سەر لەشی گران نەبی که دلی تیک بدا، ئەگەرنا سوننەت نییە؛

چونکه هەر سوننەتیک پێگا لە (خوشووع) بگریت، ئەو بەجیھێنانی مەکرووھە.

ئەگەر یەکیك سوجدە سەھووی لە سەر بوو و نیبەتی وابوو ئەو سوجدەییە ببا، ئەو سوننەتە لە تەحییاتی دوایدا بەشیوهی (ئیفیتیراش) دابنیشی، خو ئەگەر نیبەتی نەبوو سوجدە سەھووەکە ببا ئەو سوننەتە بە شیوهی (تورك) دابنیشیت، جا ئەگەر لەم نیبەتە پەشیمان بوویەوه، ئەوا سوننەتە بگەریتەوه بو شیوهی ئیفیتیراش، بەلام بەوشەرته لەم گەرانهویدا بەقەدەر پکوعی ئەو کەسەیی بەدانیشتنەوه نوێژ بکا، نەچەمیتهوه؛ چونکه کاریکی وەها بەپێی (اصح) نوێژ بەتال دەکاتەوه، ئەم مەسەلەییە پەنھان و نادیارەو زۆرجار پروودەدا.

بو مەئموومیک که ئیمام لێی پێش کەوتی، سوننەتە لە تەحییاتی دوايي ئیمامدا بەشیوهی ئیفیتیراش دابنیشی.

تیکرا لە هەردوو جوړه دانیشتنەکهی ئیفیتیراش و تەوەرپوکدا سوننەتە پێی راستی نەسب بکا، و پەنجەکانی ئەم پێیەیی روو لە قبیلە بن. سوننەتە لە دانیشتندا جومگەکانی پستی باش نەرم بکا، واتە: پستی لار نەکاتەوه، بە هیچ لایەکدا لانهدا. سوننەتە بەری دەستی راستی لە نزیکی ئەژنۆ یا لەسەر رانی دابنی. سوننەتە پەنجەکانی دەستی راستی یەکەم و دووھم و سییەمی - لای راستەوه- بنووقینی و، پەنجەیی شەھادەتی بەرەللا بکات، و، سەری پەنجەیی گەورەیی بە بنی پەنجەیی شەھادەتیەوه بلکینی و، سەری پەنجەیی شەھادەتی بەرامبەری سەری ئەژنۆی بی. هەر وەھا سوننەتە سەری پەنجەکانی دەستی چەپی لەسەر رانی چەپی لە نزیکی ئەژنۆیەوه دابنی و، هەموویان بەرەللا بکا و بیانلکینی بەیەکەوه روو لە قبیلە بن.

سوننەتە باسکەکانی لە سەر رانەکانی دابنی. سوننەتە لەگەڵ وتنی (الا لله) دا پەنجەیی شەھادەتی بەرز بکاتەوه بەقەدەر ئەوئەندە که دەنکە میوژیک بەژیریا بجی. سوننەتە

په نجهی شه هادتی به بهرزی رابگری هه تا سه لام ده داته وه، ههروهه هه همیشه ته ماشای په نجهی شه هادتی بکا بو، هه وهی تا دواپی نویره که خاترجه مع بی. سوننه ته په نجهی شه هادتی نه جوولینی. چونکه جوولاندنه وهی مه کرووه. ههروهه له بهر زکردنه وهی په نجهی یدا زیاده ره وی نه کا، چونکه خیلافی هه ده به. سوننه ته به په نهانی و به جوانی و ئارامی و له هجه باشی و حازرکردنی مه عناوه دوو شه هادته که بخوینی، سه له واتدان له ئالی پیغه مبه (د.خ) له ته حیاتی دواپی هه سوننه ته و زیاد له سه ره وهش هه تا (حمید مجید) سوننه ته، ته نانهت بو ئیمامیش، به مه رجی هه ئیمامه ئیمامی مزگه وتی سه رپیگا نه بی، واته: له وانه نه بی که خه لکی تر بیجگه له کو مه له مه ئومومه که ی خو ی بین و ئیقتیدای پی بکن، ههروهه کو مه له مه ئومومه که ی خویشی رازی بن و، ههقی خه لکیان به سه ره وه نه بی، وهکو ئینسانی کریکارو ژنی شو دار، ههروهه هه وهنده ماوه مابی که به شی نویره کی ره سا بکا، هه رچه ند پاش هه کاته که ته واو بی .. هه زیاده ش هه مه یه:—

(اللهم صل على محمد عبدك ورسولك النبي الأمي وعلى آل محمد وأزواجه أمهات المؤمنين وذريته وأهل بيته، كما باركت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم أنك حميد مجيد).

سوننه ته بو نویره که هه سلاواته بزانی و، به په نهانی بیخوینی و مه عناکه ی بزانی و، ئاگای له مه عناکه ی بی و، له فز و له هجه ی جوان بی و له زور له خو کردنه وه دوور بی.

سوننه ته دوعاکانی پاش ته حیاتی بخوینی وهکو:

(اللهم اغفر لي ما قدمت وما أخرت وما أعلنت وما أسرت وما أسرفت وما أنت أعلم به مني، أنت المقدم وأنت المؤخر، لا اله الا أنت أستغفرك وأتوب اليك).

یا وهک: (اللهم أني أعوذ بك من عذاب جهنم ومن عذاب القبر و من فتنة المحيا والممات ومن فتنة المسيح الدجال).

هه دوو دوعایه هه ردوویان مه ئسوورن ، واته: له هه زره ته وه وه رگیراون (د.خ) به لام دوو مه که یان گه وره تره، چونکه خیلاف له وه دا هه یه که واجیب بی.

سوننه ته، بو هه ئیمامه ی که چاوه رپی خه لک نه بی بین و داخلی نویره بین، هه دوعایه که ده یخوینی که متر بی له لای کهم له ته حیاتی واجیب و له سه له واتی واجیب و، له مانه زیاتر نه خوینی، به لکو گه وره تر هه وه یه له وانه که متر بخوینی؛ چونکه مه کرووه هه به قه ده ر هه وانه بخوینی. هه مه سه له ش په نهانه.

به لّام بۆ نويزّكهرى به تهنيا سوننه ته ئه و دوعايانه بخوينى و، دروسته له وانەش زياتر بخوينى ئه گهر نه كه ويته ناو سه هووه. دياره ئه م زياده خويندنه بۆ مه ئمووم نيه؛ چونكه مه ئمووم دواكه وتوى ئيمامه. سوننه ته ئه م دوعايانه به په نهانى بخوينى و، مه عنايان بزاني و، ئاگاي له مه عنايان بى. ههروهها سوننه ته له فظ و له هجەى جوان بى و له خويندنا عاده تى بى و زور له خوئى نه كا و زياده رپه وى نه كا.

ئه گهر مه ئمووم ته حياياتى يه كه مى له پيش ئيمامدا ته واو كرد، با بى دهنگ نه بى، به لكو دوعاكانى ته حياياتى دوايى بخوينى تا ئيمام راست ده بپته وه، حوكمى ئه و كه سه ش ئيمام پيشى كه وتوو ههروهها يه هه تا ئيمام هه لده ستى.

سه لامى دووه م سوننه ته، ئه گهر چى ئيمام ته ركى بكات، به لّام ئه گهر مانعى رپوى دا له كاتى ئه م سه لامى دووه مه دا، وهكو بى ده ستنويزى، يا ته واو بوونى وهختى نويزى جومعه، يا خو نويزّكهر خوفى له پيدا بوو به مه سحى خوفه وه نويزى ده كردو، له كاتى سه لامه كه دا خوفه كه ي در، يا سه فه رى بوو به مه سحى خوفه وه نويزى ده كردو، له كاتى سه لامه كه دا نيه تى ئه وهى هينا جينشين بى و سه فه رى نه بى، يا خو له و كاته دا ماوهى رپه واو بوونى مه سحه كه ته واو بوو، كه بۆ نيشته جى شه و رپوژيكه و، بۆ مسافر سى شه و سى رپوژه، يا كه وته گومان له ته واو بوونى ئه و ماويه، له م حاله تانه دا هه موويان سه لامى دووه م حه رامه؛ چونكه ئه م سه لامه گه لى په يوه ندى به نويزه كه وه هه يه و، وهكو ئه ويه كه هيشتا نويزّكهر له نويزّدا بى، دياره نويزّيش له گه ل ئه م مانيعانه دا دروست نيه. ئه م مه سه له ش زور په نهان و نادياريه. سه لامى يه كه م، هه رچه ند واجيبه، چونكه هوى برانه وه ته واو بوونى نويزه كه يه، نيه تى ده رچوون له نويزّ سوننه ته له گه ليدا، واته: له گه ل سه ره تاي سه لامه كه دا بيه يته دلته وه كه وا نويزه كه ت ته واو بوو.

سوننه ته وتنى (سلام) له سه ر سينگ بى و، وتنى (عليكم) لاي راسته وه بى. سوننه ته بلى: (ورحمه الله وبركاته). سوننه ته مابه ينى دوو سه لامه كه به قه ده ر (سبحان الله) يه ك بى، به مه رجى ئيمامه كه له وه نه ترسى كه مه ئموومه كانى پيش ئه و سه لام بده نه وه، ئه گهر ئه م ترسه ي هه بوو ده بى يه ك له دواى يه ك و بى جيا كردنه وه، هه ردوو سه لامه كه بداته وه. ههروهها سوننه ته له سه لامى دووه ميشدا وتنى (سلام) له سه ر سينه بى و، وتنى (عليكم) له لاي چه په وه، به جوړى كه له پيشه وه كولمى چه پى ببينرى. ئه گهر له كاتى سه لامانه وهى يه كه مدا نويزّكهر ئه وه نده زور لاي كرده وه كه سينه ي له عاستى قيبله وه رچه رخوا، ئه وه نويزه كه ي به تال ده بپته وه.

سوننه ته سه لامدانه وه چ به په له بئ، واته: زور سستی تیا نه کړئ.

سوننه ته مه ئمووم پاش هه ردوو سه لامه که ئیمام سه لام بداته وه، چونکه ته واو بوونی سه لامی مه ئمووم له پيش ته واو بوونی سه لامی دووه می ئیمام هوئ له کیس چوونی سه وابی مه ئموومه؛ چونکه مه کرووه.

ئیمامی نه وه وی له کتیبی (مه جموع) یدا ده لئ: ته رک کردنی سوننه ته مه کرووه، به لام به لیکولینه وهی زانا دوايينه کانی ئاین ته رک کردنی سوننه ته (خلاف الاولی) یه.

سوننه ته مه ئمووم و نوئژ به ته نها کردوو به په نهانی سه لام بدنه وه، به لام ئیمام و (مبلخ) سه لامی دووه مه ئاشکرا بخوینن^(۱) سوننه ته نوئژ که مه عنای سه لام بزانی و، ناگای له کورته مه عنایه کی هه بی. سوننه ته له فز و له هجهی باش و، به بی ته که للوف بیخوینی.

بو مه ئمووم و بو نوئژ به ته نیا کردوو سوننه ته له سه لامی یه که مدا نییه تی سه لام کردنی ببئ له وه که سانهی که له لای راستیه وهن، چ له فریشته پاریزه ره کان و چ له فریشتهی ترو، چ له ئاده میزاد. هه روه ها له کاتی سه لامی دووه مدا نییه تی سه لام کردنی ببئ له وه که سانهی که له لای چه په وهن له فریشته و موسلمانانی ئاده میزادو په ری و، به هه ر کام له دو سه لامه نییه تی سه لام کردنی له ئیمام ببئ قه ی ناکا، به لام به سه لامی یه که مه باشته ر.

ئیمامیش به سه لامی یه که مه له هه لی لای راستی و، به سه لامی دووه سه لام له هه لی لای چه پی بکا. ئیتر بو هه وانهی که له پشتیه وهن به هه ر کام له دو سه لامه قه ستیان بکات باشه.

مه ئموومه کانی ریزی هه ره دوايين، چونکه کهس له پشتیان وه نییه ته نیا قه سستی سه لام بکه ن له وانهی له پيشیان وهن، به سه لامی یه که مه بی یا دووه م. به لام مه ئموومه کانی ریزه کانی تر ده توانن به هه ر کام له دو سه لامه قه سستی سه لام له ریزی پيشه وهیان بکه ن^(۲) هه ی براده رینه! بیجگه له م سوننه تانه، که باسما ن کردن، سوننه تی

(۱) به ئاشکرا خویندنی سه لامی دووه له لایه ن ئیمام و (مبلخ) دووه له هیچ کتیبیکدا نه دیوه.

وه رگیز

(۲) له نوسخه ده ستوو سه که دا لیژده نوو سراوه: هه مه شه شسه دو شه ش سوننه تن به بیان کران، که داخلي =

نوئیز زورن، يهكى لهوانه ئهويه: سوننه ته بو ئه و كسانه ي كه له كاتى قامهت كردندا دانيشتون له پاش تهواو كردنى قامهته كه هستن، بهمه رجى كه پيرو نهخوش نهبن، ئهگه ر وابوون سوننه ته، بويان له كاتيكدا هستن كه به (الله اكبرى) نوئيزدا بهستنى ئيمامدا بگهن.

ههروهك بو ئه و كسانه، كه له كاتى قامهت كردندا له و شوينه دا رپاوه ستاون، سوننه ته دانه نيشن. ههروه ها سوننه ته پاش به جيھينانى نوئيزه فەرزەكان دەست بگەن بەو زىكرو ئه و رادانه كه مهئشورن و بيانخوين، ئهجا له پاش ئهوانه نوئيزه سوننه ته كان بگهن، مهگه ر ترسى له كيس چوونى ئه و نوئيزه سوننه تانه يان هه بى، له كاتى ئه م ترسه دا دياره نوئيزه سوننه ته كان پيشى ئه و راده كان ده خرين.

شايانى زانينه: هه ر سوننه تيك له م سوننه تانى نوئيزه خيرو پاداشتيان له ميه ره بانى خواى گه و ره يهك به دهيه تا به پينسه د و زياتر. به م پييه پاداشى سوننه ته كان گه ليك زور ده بن.

ئەى برادرينه! له خواى پايه به رزو بى خه وش تكاكارم حالتان به جوړى بگوړى كه خه مى خوئان بخون. ههروه كو شه و رپوژ خه ريكى چار كردن و په يدا كردنى ژيان و به جيھينانى ئاره زوى نه فستانن و، خه ريكى دا بين كردنى خوشين بو خيزان و مندالتان، كه ميكيش بو به جيھينانى ئاسايش و رهحه تى پاشه رپوژى نه برپاوه ي خوئان تى بگوشن و، هوى ئازاد بوون له ئازارى گوړو سزاي رپوژى قيامهت بو خوئان مسوگه ر بگهن. لاي كه مى ئادابى ئه م پينج فەرزە نوئيزانە و مەرج و روكن و سوننه ته كان يان بزائن و، ئه و هه ش بزائن كه نوئيزه به چى به تال ده بيته وه، به چ جوړى ده بيته هوى به ختيارى و پيروزى نه برپاوه تان. به تايبه تى فيرى دلسوزى و له خوا ترسى بن و، ئارام بوونى دل و ئه ندامه كانتان له نوئيزه كانتاندا راگرن؛ چونكه به فەرمووده ي هه ندى ئه هلى دين و ئاين: هه ر نوئيزى (خوشووع و خزووع) ي تيا نه بى به تاله، ئه وانه فەرموويانه: خوشووع له به شى له نوئيزه كه دا مه رجى دروست بوونى نوئيزه؛ واته: ئه گه ر نوئيزه كه هه ر هيج خوشووعى تيدا نه بوو، ئه وه به ته واوى به تاله.

= هه ر پينج فەرزەكانن، كه وا بى سوننه تى نوئيزى به يانى نو سه د و دوانزه سوننه تن و، بو نوئيزى مه غريب بوون به هه زارو دو سه د و شه ست و دوو سوننه ت و، بو نيوه رپو و عه سر، عيشا، هه ريهك، گه يشتنه هه زارو پينسه د و نه وه دو نو سوننه ت. وه رگير

ئەى برادەرىنە! دەخىل سەد دەخىل! ئەم پاىە بەرزە و ئەم پاداشە مەزنىە كە لە نوپۇزدا
هەيە لە كىسى خۇتانى مەدن، ئەم پىنج فەرزانە بە خۇيان و نوپۇزە سوننەتەكانى پاش
و پىشيانەوہ لە ھەر شەو و رۇژىكدا زياتر لە دوو سەعاتيان ناوى واتە: بىست و دوو
سەعاتان بۇ دەمىننەوہ، بۇ خۇتان و بۇ ئەرك و ئازارى دنيا بەكارى بىنن، ئامۇژگارى
ئەھلى تەمى و تەربىيەى ئاين وەرېگرن. مەيدانى پەشيمان بوونەوہو بۇلاى خوا
گەرانەوہو، بەدەستەينانى بەختيارى، زۇرگوشادە. فەرمودەى پىغەمبەرە (د.خ):
گەرەترىن خوورپەوشتى باش و بەكەلكى موسلمان ئەوہيە كە لە بىستنى خىرى ئاينى
خوى تىر نەبى. باقى: السلام عليكم ورحمة الله وبركاته. رحم الله أمرىء اذا رأى سنة
تركها كتبها فيها.

نامه‌ی یازدهیم

باسی ویرده‌کانه

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله، الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله.

پاش ئه‌مه، ئه‌ی براده‌رینه! له‌ناو خه‌لكدا ئاشكرايه كه ده‌لین: "من عرف نفسه فقد عرف ربه" واته هه‌ركه‌س خۆی بناسی به‌و سیفه‌ته‌ی كه (حادث)ه، واته: له‌خۆیدا نه‌بووه‌و خوا دروستی كردووه، وه (ممکن)ه، واته: بوون و نه‌بوونی له‌خۆیدا وه‌ك يه‌ك وايه‌و، خۆی له‌ زاتی خۆیدا نه‌بوونی واجیبه‌و نه‌نه‌بوونی واجیبه‌و، ئه‌گه‌ر ئیراده و خواستی خوا له‌سه‌ر بوونی بی، ده‌بی و. ئه‌گه‌ر ئیراده و خواستی خوا له‌سه‌ر نه‌بوونی بی، نابێ. هه‌روه‌ها (محتاج)ه، واته: له‌ زات و سیفات و له‌هه‌موو پێویستییه‌كیدا موحتاجی خۆی بالایه‌و، ئه‌و چاودێری ده‌كا، ئه‌وه‌ ئه‌و كه‌سه‌ به‌هۆی ناسینی خۆیه‌وه‌ خۆی به‌رزوبالا ده‌ناسی و ئه‌وه‌ ده‌زانێ كه‌ خۆی گه‌وره‌ دروستكارو، په‌روه‌ردگار و (واجب الوجوده)و، بی ئیحتیاج و بی نیاز له‌ جیهان. به‌ كورتی كه‌ ئاده‌میزاد خۆی ناسی خۆی خۆشی ده‌ناسی.

ئه‌ی براینه!

ئه‌و ناسینه‌ ئه‌مه‌یه‌ كه‌ ئاده‌میزاد به‌ راستی بلێ: من جیسم و له‌شم و، به‌هۆی ئیسقان و په‌گ و گوشت و خۆین و ئه‌ندامه‌كانی تری له‌شه‌وه‌ هه‌م و گیانم به‌ به‌ردا كراوه‌و، خاوه‌ن گیان و خاوه‌ن دل و هۆشم و، هێزی توورپه‌بوون و په‌هه‌لگرتنم هه‌یه‌و، هێزی ئاره‌زوو كردنم هه‌یه‌، كه‌ دیاره‌ ئاره‌زووی خواردن و خواردنه‌وه‌ و شتی ترم هه‌یه‌و، هێزی زانستم هه‌یه‌. ئه‌مانه‌ش هه‌موویان هه‌یچیان له‌ خۆمه‌وه‌ نین و، هه‌مووم له‌ په‌روه‌ردگاره‌وه‌ وه‌رگرتووه‌، كه‌وابی ده‌بی من حوقوقی ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌ی خۆم بناسم و ئه‌و حوقوقه‌ی جیبه‌جی بکه‌م و، خۆم له‌ گیانله‌به‌رانی بی عه‌قل و هۆش جیا بکه‌مه‌وه‌ و، دان به‌وه‌دا بنیم كه‌ ئه‌و خۆی به‌ بی حیکمه‌ت دروستی نه‌كردووم، به‌لكو ئه‌م پایه‌ی وجود و هۆش و عه‌قله‌ی پێ داوم بو ئه‌وه‌ی كه‌ له‌ پێش هه‌موو شتی‌كدا ئه‌و بناسم و، له‌سه‌ر ئه‌و یاسایه

برپوم که له گه‌ل ره‌به‌ران و پیغه‌مبه‌راندا ناروویه‌و، له دواى هم‌موویان به‌هوی فریشته‌ی ئه‌مین (جوهرئیل) ناروویه‌تی بو‌حه‌زرتی فخری‌عالم (محمد) دروودی خوی لی بی، ئه‌ویش گه‌یاندوویه‌تی به‌ئادهمیزاد و، دست به‌دست و دم به‌دم له‌وانه‌وه به‌ئیمه‌گه‌یشته‌و، ئیمه‌ش ده‌بی په‌رستیاریی خوا به‌جی بینین هه‌تاله گیانله‌به‌ره بی هوشه‌کان جیابینه‌وه.

پیویسته بزانی که به‌ختیاریی ئادهمیزاد به‌خواپه‌رستییه، واته: سه‌رکه‌وتن، به‌هرمه‌ندی و به‌خته‌وه‌ریی ئادهمیزاد له‌زانستی بیروباوه‌ری باش و خوورپه‌وشتی باشه‌وه‌یه‌و، له‌وه‌دایه که بیروباوه‌ر و کردار و ره‌فتار و خوورپه‌وشتی له‌سه‌ر ئه‌و یاسایانه بی که پیغه‌مبه‌ری گه‌وره و په‌به‌ری جیهان بوی هیناوین و، نه‌گه‌تی و به‌دبه‌ختیسی به‌وه ده‌بی‌ت که له‌م یاسا پیروژه لا بدا و، خوی له‌گیانله‌به‌رانی بیهوش جیانه‌کاته‌وه.

پیویسته ئادهمیزاد بزانی له‌کویره‌هاتووه‌و بو‌کوئی ده‌روا. پیویسته بزانی به‌بی خالیق دروست نه‌کراوه، به‌لکو خالیق به‌حیکمه‌تی خوی دروستی کردوه. که‌وابی له‌ئه‌ساسه‌که‌یدا خواستی خوا له‌سه‌ر بوونی بووه‌و، ئه‌نجامه‌که‌ی مردن و رویشته‌بو جیهانی دووم، که له‌ویدا حیسابی بیر و باوه‌ر و کرده‌وه و خوورپه‌وشتی له‌گه‌ل ده‌کری و، جه‌زاو پاداشی خوی له‌خوا وهرده‌گری، یا به‌وه که له‌دوره‌خدا ئازار ده‌دری، یا له‌به‌هشتدا به‌نیعمت و ئاسایش هه‌تا هه‌تایه‌ ده‌می‌نیه‌وه.

پیویسته بزانی هه‌روه‌کوله‌ژیاندا له‌گه‌ل باقیی گیانله‌به‌ران هاوبه‌شه و ده‌خواو ده‌خواته‌وه و له‌زه‌ت و ئاره‌زوو وهرده‌گری و قه‌له‌و ده‌بی، له‌گه‌ل فریشته‌کانیشدا هاوبه‌شه، واته: خاوه‌ن زانسته و ده‌توانی خه‌ریکی خواپه‌رستی بی و، یادی خوا بکاته‌وه و، به‌زیکر و ته‌سبیحاته‌وه به‌جو‌ری خه‌ریک بی که گیانی له‌ژه‌نگی گوناوه و تاوانباری دوور بی و، هه‌میشه‌ده‌روونی پر له‌نوور بی. که مادام ئه‌گه‌ر ئادهمیزاد له‌سه‌ر یاسای حه‌یوانات هه‌میشه‌خه‌ریکی خواردن و خواردنه‌وه و نوستن و رابواردن بی و، وه‌خته‌کانی له‌مانه‌دا ته‌واو بکا، ئه‌وه له‌کاتی ژیانی خویدا ئاسایشی گیانیی ده‌س ناکه‌وی و، دل و گیانی وه‌ک دل و گیانی حه‌یوانات ده‌بی و، له‌سه‌ر ئه‌م شیوه‌یه‌ ده‌مری و کاتیکیش له‌گو‌ردا گیانی به‌به‌ردا کرایه‌وه و فریشته‌پرسیاریان لی کرد، هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و حاله‌ که له‌سه‌ری ژیاوه، وه‌ها وه‌لامیان ده‌داته‌وه‌و، باسی کرده‌وه‌ی وه‌ختی ژیانی خوی ده‌کا. خو ئه‌گه‌ر له‌ماوه‌ی ژیانیدا له‌سه‌ر یاسای فریشته‌رویشته، واته‌رپه‌گی خواپه‌رستی و به‌ختیاریی گرتبه‌ر و

بیروباوهر و کردهوه و خوورپه‌وشتی باش بوو ئه‌وه کاتی که مرد و له گؤرا پرسپاری لی کرا، له‌سه‌ر ئه‌و شیوه که بووه، وه‌لامی فریشته‌کان ده‌داته‌وه. هر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه ده‌گیړنه‌وه کاتی شیخ یه‌عقوبی چه‌رخی وه‌فاتی کردو، فریشته‌کان پرسپاری خویان لی کرد، چونکه کاتی خوئی خه‌ریکی خویندنی قورئان بوو، وا وه‌لامی دانه‌وه وتی: "انی آمنت بریکم فاسمعون". هر وه‌ها ده‌گیړنه‌وه که که‌سیک له کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا که هوئی لای خوئی نه‌بوو، خه‌لکی شه‌هادته‌که‌یان ده‌خسته سه‌ر زمانی که چی ئه‌و خه‌ریکی قسه‌کردن بوو ده‌رباره‌ی ئه‌و ئیثانه‌ی که له کاتی ساغیدا کردبوونی و، بانگی ئه‌و گیانله‌به‌رانه‌ی ده‌کرد که له‌گه‌لیاندا ژیا‌بوو. ئه‌م وه‌زعه موافیقی فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ره (د.خ) که فه‌رموویه‌تی: "کما تحیون تموتون، وکما تموتون تبعثون" واته: له‌سه‌ر ئه‌و حاله‌ ده‌مرن که له‌دنیا‌دا ده‌ژین و، له‌سه‌ر ئه‌و حاله‌ زیندوو ده‌کرینه‌وه له‌رؤزانی قیامته‌دا که له‌سه‌ری ده‌مرن، واته: حالی مردن تابعی حالی ژیا‌نه.

بو‌یه ئه‌م پیغه‌مبه‌ره له‌ پیغه‌مبه‌ره‌ی نامه‌ی بیروباوهر و نامه‌ی عیبادت و نامه‌ی مزگه‌وت و ئه‌وراده‌وه نووسی؛ چونکه عیبادت کردن بو خوا سی جوړه، یه‌که‌م: به‌دل باوهرکردن، که نامه‌ی بیر و باوهر باسی ده‌کا. دوهم: ئیقرار و وتن و دان پیا‌نانه به‌ زمان، که نامه‌ی زیکر بو هاندان و په‌یدا‌کردنی ره‌غه‌تی خه‌لکیه بو ئه‌م جوړه عیبادته‌. سی‌هم: کاروکرده‌ویه به‌ ئه‌ندامه‌کانی له‌ش، که نامه‌ی ویرده‌کان و عیبادت بو ئه‌مه‌یه.

ئهی برادرینه! به‌پی فه‌رمووده‌ی بیگه‌ردی پیغه‌مبه‌ره (د.خ) ئه‌م جوړه نامانه که ده‌یان‌نوسم و بو‌تانی ده‌نیرم، باشترین دیاری و سه‌وقاتیکن که دوست بو دوستی خوئی بنیرئ. (عه‌بدوللای کوری (عومره) (ر.خ) ده‌گیړته‌وه: "ما اهدی مسلم لاخیه هدیه افضل من کلمه حکمه یزیده الله بها هدی او یرده عن ردی". واته هرگیز موسلمان دیاریه‌کی وه‌های نه‌ناردوو بو برای موسلمانی خوئی گه‌وره‌تر و باشتر بی له‌ وشه‌یه‌کی زانستی به‌رز که به‌و وشه‌یه خوا زیاتر شاره‌زای ریگای راستی بکات، یان له‌ خراپه‌یه‌کی مایه‌نه‌گه‌ت لای بدا و دووری بخاته‌وه.

تکاتان لی ده‌که‌م ئه‌م دیاریه‌م وه‌رگرن و بیخویننه‌وه، گوئی بده‌نه ئه‌وانه‌ی که نه‌تانزانیون، با خه‌مبار و ماندوو نه‌بن؛ چونکه فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ره (د.خ) گه‌وره‌ترین خوورپه‌وشتی موسلمان ئه‌وه‌یه هرگیز له‌ بیستنی وشه‌ی چاکه و خیر تیر نه‌بی. که‌وابی پیوسته گوئی بده‌نه خویندنه‌وه و تیگه‌یشتنی نامه‌ی دوستی دلسوزی خو‌تان، چونکه

زۆربەيان توپشوي سەفەرى پاشەپۇرتان بۇ ئامادە دەكەن، شتېكى ئاشكرايە كە ئافەرىدگارى جيهان ئەم جيهانەى ئەمپۇرى كىردوۋتە مەنزىلگى ئەوانەى بەرەو قىيامەت دەپۇن و، بەردەبازى پىرپەوى ئەوانەى كە بەختىيارى نەپراۋەيان دەوى، ھەتا لەم كاروان سەرايەدا كە ھەولەو ماۋە فراۋانەو، لەم دنيايەدا، كە مەزىرەەى پۇزى قىيامەتە، تۇشەى تەۋاۋ بۇ خۇمان ھەلبىگرىن و، بە سەربەرزى بىكەۋىنە پىگا بۇ پاشەپۇرتان و، بەبى توپشوي قەستى سەفەرى ساراي قىيامەت نەكەين.

ئەم نامەى ئەۋرادە يەككە لە زادو توپشويەكانى پىگەى دوور و سەفەرى قىيامەت. سوپاس بۇ خوا برادەران ھەز لە خواپەرستى و فەرمانبەردارىى خۋاى گەۋرە دەكەن، بەلام بەداخەۋە نەخوئىندەۋارن. بىستوومە مورىدەكان ھەز لە ئەۋراد و ئەھزابى ئەۋلىكان دەكەن، بەلام لەبەرئەۋەى مەعنایان نازانن، گریمان مەعنایشیان بزائن، چونكە لە ئەھلى غەفلەتن بە غافلئى و بى ئاگایى دەیانخوئىننەۋە و سەۋاب و پاداشیان دەست ناكەۋى و ماندوو بوونەكەيان بى سوود دەبى. براينە! پىۋىستە پىتان بلىم: ئەۋەى بۇ ئىۋە بەكارى و سوودى لى ۋەردەگرن ھەر بە خوئىندەۋەى ئەۋەۋە مەشغول بن. لە ھەمو ئەۋرادى بەسوودتر بۇ ئىۋە قورئانى پايەبەرز و گەۋرەيە: سەۋاب و پاداشتى خوئىندى قورئانى پىرۇز گەلىك زۇرە، بۇ نمونە شىخ ئەحمەدى (ابن حجر) پەحمەتى خۋاى لى بى، فەرموۋىەتى: پاداشى خوئىندى سوورەتى (فاتحە) لە پاداشى خوئىندى سوورەتى (بقرە) زۇرتەر، ئەگەرچى سوورەتى بەقەرە لە دوو (جوزە) زىاتەر: بە دەلىلى فەرموۋەى پىغەمبەر (د.خ) كە فەرموۋىە: "الا اخبرك بخير سورة في القرآن: الحمد لله رب العالمين". واتە: ئاگادارتان دەكەم و پىتان دەلىم: كە چاكترىن سوورەتەكانى قورئان سوورەتى (الحمده). ھەرۋەھا لە فەرموۋەيەكى ترەا ھاتوۋە كە سوورەتى (فاتىحە) بەقەدەر سىيەكى قورئانە، واتە: خوئىندى سوورەتى (فاتىحە) بەقەدەر خوئىندى دە جوزئى قورئان خىر و پاداشى ھەيە.

دەگىرنەۋە شەپتانى مەلەۋون سى جار لە داخ و خەفەتدا ھاۋارى لى ھەستاۋە ھاۋارىكى ۋەھا كە لە ھاۋارى ھەمو كاتىكى بەھىزتر بوۋە، يەكەم: لە كاتى نازل بوۋنى (فاتىحە)دا، چونكە ئەۋ دەيزانى كە ئەم سوورەتە سامانىكى گەۋرەيە بۇ ئوممەتى (محمد) (د.خ). ھەر لەبەر گەۋرەيىيەتى كە كراۋە بە پوكنى لە ئەركانى نوپۇز: ھەتا موسلمانان بىخوئىن و پاداشى زۇريان بەنسب بى و، لەۋ پىرۇزى و بەختىارىيە ناھومىد و بى بەش نەبن.

ئىمام (محمد) غەزالى (ر.خ) خوئىندى (فاتىحە)ى بەم جۆرەى خوارەۋە رىز كىردوۋە:

به‌یانیان (۲۵) جار، نیوه‌پۆ (۲۵) جار، عه‌سر (۲۵) جار. مه‌غریب (۱۰) جار. عی‌شا (۱۵) جار، که هه‌مووی ده‌کاته (۱۰۰) جار. وه‌گه‌لی ئه‌سراری عه‌جایی له‌م سه‌دجار خویندنه‌ی فاتحه‌دا باس کردوه، گه‌لی سوودی تیدا هه‌یه بو دین و بو دنیا. جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که جاریک (فاتحه) له سوورته‌ی (به‌قه‌ره) گه‌وره‌تره - وه‌ک له پێشه‌وه و تمان - ئه‌م سه‌دجار فاتحه‌یه له دووسه‌د و سی و پینج جوزئی قورئان گه‌وره‌تره، که ده‌کاته حه‌وت خه‌تم و بیست و پینج جوزء واته له دووه‌زار و چوارسه‌د په‌ره قورئان که بیخوینی گه‌وره‌تره.

هه‌روه‌ها ریوايه‌ت کراوه که (فاتحه‌ الکتاب) واته: سوورته‌ی "الحمد لله..." شیفای هه‌موو ده‌ردیکه، واته چ به نووسراوی هه‌لی بگریت و، چ نووسراوه‌که به ئاو بکوژینته‌وه و ئه‌و ئاوه بخواته‌وه، چ بیخوینی به‌سه‌ر نه‌خوشدا، یا نه‌خوشه‌که خوی بیخوینی.

له (جواهر التفسیر) دا ده‌گێرته‌وه له کتیی خه‌واسی ته‌میمییه‌وه: ئه‌گه‌ر سوورته‌ی فاتحه به ئاوی میسک و زه‌عه‌فران له‌سه‌ر کاسه‌یه‌کی بلووری بنوسری و به ئاو گولاو بشوړینته‌وه، حه‌وت رۆژ به ناشتا بیخواته‌وه، ئه‌وه قووته‌ی حافیزه‌ی وه‌ها زیاد ده‌بی هه‌رچی له‌به‌ر بکا له بیری ناچیته‌وه. سوورته‌ی فاتحه گه‌لی ناوی وه‌های هه‌یه که ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر گه‌وره‌یی پایه‌ی ده‌کن، یه‌کیکیان (أم القرآن) ه، حه‌زه‌ته‌ی عائیشه، خوای لی رازی بی، گێراویه‌تییه‌وه که (أم القرآن) ه، لای خوای گه‌وره پایه‌ی له عه‌رش تا زه‌وی به‌رزتره، واته له هه‌موو ئه‌وشتانه به‌رزتره که له مابه‌ینی عه‌رش و زه‌ویدان. بۆیه‌ش به‌م ناوه‌وه ناوئراوه. چونکه سوورته‌ی یه‌که‌می قورئانه و، ئه‌سه‌له بو هه‌موو ئه‌و کتیبانه که خوا نازلی کردوون.

ناویکی تری (فاتحه‌ الکتاب) ه واته: ده‌رگا‌کردنه‌وه‌ی قورئان به‌م سوورته‌یه‌وه، قورئان خوین یه‌که‌م جار ئه‌م سوورته‌ ده‌خوینی. هه‌روه‌ها دوو ناوی تری هه‌یه (کافییه) و (شافیه). له نیو ناوه‌کانی ئه‌م سوورته‌دا بیست و شه‌ش ناوی مه‌شه‌هور هه‌یه:

یه‌که‌م (فاتحه) واته: گوشاینده، که به‌راستی ئه‌م سوورته‌ گوشاینده‌ی ده‌رگای په‌حمه‌ته به‌سه‌ر به‌نده‌کانی خوادا، چ بو کاروباری ئاین و چ بو کاروباری دنیا و په‌یدا‌کردنی به‌رژه‌وه‌ند و ژیاور و کاسبی.

دووه‌م: (فاتحه‌ الکتاب) ه، چونکه ئه‌م سوورته‌ سه‌ره‌تاو کلیلی قورئانه‌وه، ئه‌و که‌سانه که قورئان ده‌خوین ده‌ست به فاتحه ده‌کن. هه‌روه‌ها سوورته‌ی (الحمد) یشی پی ده‌لین؛

چونکه له فزى (الحمدي تيايه، وهكو چوون سوورتهى (البقره) و (ئال عمران) نهو له فزانهيان تيدايه..

سييه م: (سورة الشكر) ه، له بهر نهوه كه نه سوورته سوپاس و ستايشى خوداي گه وري تيدايه، وه له بارىكى ترهوه له بهر نهوهى كه نه سوورته پهرستنى خواى تيدايه، به راستگودانان و باورپيكردن تيدايه به فرمانه كاني خواو نهوانهى كه نه هيى لى كردون، وه كه نهويه كه همموى شوكر كردن و سوپاس بى بو يه زدانى بالا له سهر نيعمه ته كاني، كه هرگيز له ژماره نايهن، بوونى (حمد) له سوورته دا لايه نگرى نه ناوهى دهكا.

چوارهم (أم القرآن) ه . له ته فسيري (مفاتيح الغيب) ي فخرى رازى باس دهكا كه يوخته ي مبهست له قورئان چوار شته:

(۱) باسى ذات و سيفه ته كاني خوا.

(۲) باسى نبوهت، واته ناردين پيغه مبهران.

(۳) باسى (مهعاد) زيندو بوونه وهى دوارپوژ.

(۴) باسى قهزاو قهدهر، واته دروست كردن و ته سروفاتى خودا له هممو شتيكا، چ له دنيا و چ له دوارپوژدا.

نايه ته كاني سوورتهى فاتحه هممو نه چوار باسانهيان تيدايه، چونكه نايه تي يه كه م دووهم ئيلاهيات دهگه يهن، واته: باسى ذات و سيفه ته كاني خوان. نايه تي سييه م دوارپوژ دهگه يهنى. نايه تي چوارهم دهلالهت له قهزاو قهدهر دهكا و مهنى (جهبرى) و (قهدهرى) يه. نايه ته كاني تر نبوهت و هيدايهت دهگه يهن له گهل باسى نهوانهى كه سهركهش و گومپراهن، جا له بهر نهوه كه مبهست له قورئانى پيروژ نهو چوار باسيه و، نهوانهش هممو له سوورتهى فاتحه دا ههن، ناوبراوه به (أم القرآن).

حه زه تي عايشه (رخ) گيړاويه تيه وه كه (أم القرآن) به لاي خواوه له عه رشه وه تا ژير خاك گه و ره تره، هوى ناوانى بهم ناوه نهويه كه فاتحه سه ره تاى قورئانه و نه سله بو هممو نهو كتيبانه ي كه خودا ناروونى بو پيغه مبهران. پينجه م: (ام الكتاب) ه، يانى هممو واتاى نهو نامهو كتيبانه كه خوا بو پيغه مبهرانى نارووه (دخ) له سوورتهى فاتحه دا يه، خواى گه و ره نهو حهوت نايه ته كورته ي نازل كر دووهو، به كورتي مهعناو

واتای هه موو کتیبه کانی تیدایه، وهکو ههوت سیفه ته که ی خوا که مه عنای هه موو سیفه تیکی زاتی و فیعلی خویان تیدایه. شه شه م: (سورة المنه) یه؛ چونکه خوی گه وره به ناردنی ئەم سوورته منه تی به سه رهت پیغه مبه ردا کردوو که فرموویه تی: "ولقد آتيناك سبعا من المثاني والقرآن العظيم" واته: ئە ی پیغه مبه ر ئیمه میهره بانیمان له گه ل تو کرد که ههوت ئایه تمان بو تو نارد له و ئایه تانه ی که به دریزایی کات ده خوینریته وه، له گه ل قورئانی مه زندا که ئه ویشمان بو ناردی. دیاره ههوت ئایه ته که فاتیه یه، بو یه به (سبع المثانی) ناوبراوه؛ چونکه ههوت ئایه تن و له هه موو نوژیکی دا دووباره ده کریته وه، یا له به ره ئه وه ی دوو جار نازل بووه، جاری یه که م له شاری مه که که له پاش میعراج و، جاری دووهم له مه دینه له و کاتدا که قبیله گوړا. دیاره له سه رهتای سه ره لانی ئاینی پیروزی ئیسلامدا هه زهت (د.خ) له نوژی دا پرووی له (مسجد الاقصی) ده کرد که له شاری قودسدا یه، پاش ئه وه که هه ژده مانگ به سه ره کوچیدا له مه که که وه بو مه دینه تی په ری، له کاتی نوژی عه سردا قبیله گوړا له نوژی دا پروو کرایه که عبه ی مه زن که له شاری مه که که، خوی گه وره پایه و شه ره فی زیاد بکا.

له کتیبی (موجز) دا ده لی: "مثنی" له "ثنی" وه وه رگیراوه، واتا که ی وه رچه رخانندی ده سه ته له غاوی ئه سپه له لایه که وه بو لایه کی تره: مونسه به ی له گه ل "فاتحه" دا ئه مه یه که ئەم سوورته پرووی ئینسان ده گوړی له غهیری خواوه بو لای خواو راستیی پایه ی ئەم سوورته ئه وه یه که ئینسان له ناحه قه وه هه لده سوورپینی بو حه ق.

باشتر ئه وه یه بلین له سه ره مه عنای ئه ساسیی هه ر ئایه تی که له سوورته ی فاتیه مهیدانیکی که سوارانی مهیدانی خواناسی هه ر له حزه یه که له پایه یه که له پایه کانی شهوود و خوداناسینه وه جله وی هیممه تی خویان بو پایه یه کی به رزتر ده گوړن و، به هیچ پایه یه که وه خویان ماتل ناکهن و تا ماوه ی ته و فیک ببی سه رده که ون.

ناوی هه شته می سوورته ی فاتیه (القرآن العظيم) وه، به لگه له سه ره ئه مه ش هه ر ئایه ته پیشووه که یه، ته فسیری "القران العظيم" به سوورته ی فاتیه کراوه ته وه، له به ره وه که ههوت ئایه ته به کورته هه موو علومی قورئانی تیدایه.

ناوی نو یه م (وافیه) یه، واته: ئەم سوورته به سه بو هیدایهت و شاره زاکردنی ئینسان، واته: ده بیته هو ی لابرندی داماوی و رزگار بوونی ئینسان له سزای قیامهت و ئازاری دنیا.

ناوی دهیهم: (کافیه)یه، واته: به شی کاروباری هموو ئینسانیکی وها دهکا رهفتاری پی بکا، وهکو له تهفسیری (ینابیع) دا به سندهی سهیح دهگپرنهوه که حهزرت (د.خ) فهرموویهتی: ههرکهسی به نییهتی ههر کاریکی خیر سوورتهی بخوینی خوا به میهرهبانیی خوئی چاری کاری ئه وه کهسه دهکا و بوئی ئاسان دهکات.

ناوی یازدهیهم: (مجزیه)یه، بهبوری (میم) و زهمههی (جیم) و ژیری (زی) و سهری بی. له ئه بوو دهردهوه دهگپرنهوه (ر.خ) که حهزرت (د.خ) فهرموویهتی: "فاتیحه الکتاب تجزی مالایجزی شی من القرآن، ولو أن فاتحة الكتاب جعلت في كفة ميزان وجعل القرآن في كفته الاخرى لفضلته فاتحة الكتاب سبع مرات" واته: سوورتهی فاتیحه بهکاری شتی وها دی که هیچ بهشیکی تری قورئان بهکاری ئه و شته نایهت و، ئه گهر فاتیحه بخرپته تایی ترازوویهک و، باقیی قورئان بخرپته تاکهی تریهوه فاتیحه ههوت ئه وهندهی ئه و قورس دهبی.

ناوی دوانزهیهم: (منجیه)یه، واته: نه جاتدهر و له سزا پرگار کهر.

ناوی سیانزهیهم: (اساس)؛ له شهعبیهوه دهگپرنهوه که عهبدو لئالی کورپی عهباس فهرموویهتی: ههر شتی بناغهیهکی ههیه؛ بناخهی زهوی عهردی مهککهیه، له ویهوه عهرد راکراوه، ئه ساس و بناخهی ئاسمانهکانیش ئاسمانی ههوتهمه، بناغه و ئه ساسی زهوی تهبهقهی ههوتهمیهتی، که تهبهقهی مههرکهزییهتی، بناخه و ئه ساسی بهههشت (جنه العدن) که باقی دهرجهکانی بهههشت لهسهر ئه و بیناکراون، ئه ساس و بناخهی دۆزهخ (هاویه)یه، که باقیی چالهکانی دۆزهخ لهسهر ئه وهوه دروست کراون. ههروهها ئه ساس و بناخهی ئادهمیزاد حهزرتی ئادهمه، دروودی خوا لهسهر ئه و و لهسهر پیغه مبهری خویمان بی. ئه ساس و بناخهی ئه نییای (أولو العزم) حهزرتی نووحه، که پیغه مبهری دوائی ئه و له نهتهوهی ئه ون. بناغههی (بنی اسرائیل) حهزرتی (یعقوب)ه، که دوانزه ئه سبات ئه ولادی ئه ون. ئه ساس و بناغههی کتیبهکان، که بو پیغه مبهران نیراون، قورئانه که ههموو نوقطهیهکی تیاکو بووهتهوه، ئه ساس و بناخهی قورئانیش سوورتهی فاتیحهیه که ههموو بابتهکانی قورئانی تیدا کو بووهتهوه، جا ئه گهر بی به یاری قورئان و هاوپی و هاودهمی، واته: باوهرت بهوه ههبی که که لامی خواپه، بیخوینیتهوه، قورئانت بو دهبی به شیفاو دهوای ههموو دهردو نهخوشیهک، چ نهخوشی لهش و، چ نهخوشی رۆحانی و، دهبیته دهرمانی ههموو دهردیکی دل و بهدهن. دهگپرنهوه که

(فاتیحہ الکتاب) شیفایہ بۆ ھەموو دەردی چ بەھۆی ھەلگرتنیہو، چ بەھۆی
خویندەنەوی و چ بەھۆی نووسین و شۆردنەوی، وەکو لەمەوپیش باسمان کرد.

چواردەھەم: ناو "الرقیہ" یە - بە بۆری (پی) و ژیری (قاف) و سەری (یی) گیرەدار،
واتە: دوای نووسراو یا خوینراو بەسەر برینداروبیماردا.

لە (موسلیم) و (بوخاری) دا ریوایەت کراو: جارێک حەزرت (د.خ) چەند کەس لە
یارەکانی نارەبوو بۆ سەفەر، ئەوانە لە گەرانیەو دا بە خێلە عەرەبێک گەشتن و، لە نزیک
ئەواندا دا بەزین و داوای میواندارییان لێ کردن، بەلام ئەوان گویان پی نەدان، تا بە
قەزاو قەدەری خوا مار دای بە سەرۆکەکیانەو زۆر ئازاری پی گەشت و، ھەرچی
ھەولیان دا بۆ پزگاریبونی کابرا لەو ئازارە سوودی نەبوو، ناھومید بوون، لە دواییدا
ھات بە دلی یەکیاندا کە برۆن بۆ لای ئەو کۆمەلی میوانانە کە لەنزیکی ئەواندا بارگەو
بنەیان خستوو، داوای دەرمانی یا دوایەکیان لێ بکەن، کە ھاتن بۆ لایان و داوای
دەرمان یا دوایان لێ کردن، یەکیک لەو کۆمەلە کە ناوی (ئەبو سعیدی خدی) بوو
(د.خ) فرمووی: من دوای پزگاریی ئەو مارگەزە دەزانم، بەلام، لەبەر ئەوەی شیوہی
میھرەبانی و میوانداری و پیاوہتیتان لەگەڵ ئیمەدا بەجی نەھینا، ھەتا شتیکی باشمان
نەدەنی، ئەو دوایەتان بۆ ناکەم، ئەنجام لەسەر (۳۰) سەر مەر پیکەوتن و، ئەبوسەعید
رۆیشتە سەر کابرای مارگەستوو حەوت جار سوورەتی فاتیحہی بەسەردا خویندەو
فووی بە شوینە گەزراوہکەدا کرد، بە فەرمان و خواستی خوای گەورە کابرا پزگار بوو،
شیفای بۆ ھات و، ھەستاو بە سەلامەتی ھاتوچۆی کرد. ئەنجا یارانێ حەزرت
(د.خ) (۳۰) سەر مەرپەکیان لێ وەرگرتن و بەرەو مەدینە نوورانی کەوتنە پی و،
بریاریان دا کە تا پەزنامەندی پیغەمبەری لەسەر نەبی نەبخۆن؛ جا کاتی کە گەشتینە
مەدینە و بە حوزووری حەزرت گەشتین (د.خ) و، سەر گوزەشتەکیان بۆ گیرایەو، بە
ئەبو سعیدی فرموو: تۆ بە چ دەلیلی زانیت کە خویندنی سوورەتی فاتیحہ سوودی بۆ
ئەو بیمارە ھەیە؟ ئەبو سعید عەززی کرد: (یا رسول اللہ! شیء ألقى في روعي) واتە:
ئەو پیغەمبەری خوا شتی بوو خوا خستێە دلم، لە پاشا پیغەمبەر (د.خ) فرمووی: - "لقد
أصبت، اقتسموا، واضربوا لي معكم سهما، وضحك النبي(ص)" واتە: ئیشکی باشتان
کردوو، بەشی بکەن لەناو خۆتاندا، پشکیکیش بۆ من دا بنین.. ھەرەھا حەزرتی
پیغەمبەر (د.خ) پی کەنی لە خۆشی ئەوەی کە لەناو یارانێ ئەوا ئینسانی وا ھەیە

ئىجتىھادى راست بكا و بپيارى خوئندنى بهرامبەر مالّ بدا بؤ شيفاو چاكبوونهوى
نهخوش و، بپيار لهسەر ئهوه بدا كه خوئندنى سوورتهى فاتىحه سوودى بؤ بيماران
تئدايه.

پازدهيهم (سورة تعليم السؤل)ه؛ له راستيدا خواى مهزن بهم سوورته بهندهكانى خوى
فئر كردوو كه له پيش نزاو دوعادا ستايشى خوا بكن و، تكاى ئهوه بكن كه خواى
گهوره به ميهرهبانى خوى بؤ رپگاي راست شارهزايان بكا كه رپگه پيغه مبهران و
شهيدان و راستگويان و پياو چاكانه، تكاى ئهوه بكن كه لهسەر ئهوه رپگايه
پايه داريان بكا.

ناوى شازدهيهم (سورة الدعاء)يه دياره ئهه سوورته دوعاى تئدايه وهك "اهدنا الصراط
المستقيم".

ناوى حهفدهيهم (سورة السؤل)ه. چونكه لهم سوورتهدا پارانهوهو ملكه چى ههيه.

ناوى ههژدهيهم: (سورة التلقين)ه، چونكه لهم سوورتهدا خواى گهوره تهلقينى
بهندهكانى خوى كردوو - واته: فئرى كردوون و خستويه تيه سهر زمانيان - چؤن
داواى يارمهتى له خواى خويان بكن، خوايش لهوه گهوره تره كه له پيشدا فئرى دوعا و
پارانهوهيان بكا و، دوايى بهشيان نه، واته: باوهرى موسلمانان ئهويه كه خواى گهوره
نزاو پارانهوهيان لى قبول دهكا و، به داخوازيى خويان دهگن له دنيا بى يا له قيامه تدا.

ناوى نۆزدهيهم (سورة الصلاة) له بهر ئهوهى كه ئهه سوورته له گهه نوئژدا
پهيوه ندييهكى تهواوى ههيه؛ چونكه له په پرهوى ئيمامان: شافيعى و ماليك و ئهحمه ددا
خوئندنى ئهوه سوورته فهرزى عهينه.

ناوى بيستهه: (سورة مكافأة القوافل السبع)ه واته: پاداشى كهوت قافلەى بازرگانى
كه هاتوون بؤ شارى مهككهى موكه رهمه. بناغهى ئهه حيكايه ته ئهويه: رۆژى كهزهت
(د.خ) له ناو گهه لى له يارانى خوئندا دانىشتبوو ئامۆژگارىي دهكردن، لهوكاته دا دهنگى
شادى و دهف ونهى بهرز بوويهوهو ئهوانيش بيستيان، كاتى كه پرسياريان له هوى ئهوه
كرد، دهركهوت كه قافلەى قورهيش له ولاتى شامهوه گهراوه تهوه. كۆمه لىك له يارانى
كهزهت (د.خ) رۆيشتن و، لهسەر شوئنيكى بهرز ته ماشاى قافلەكه يان دهكرد، دييان
ئهوا كهوت قافلەى بهمال و سامان رازاوه هاتنهوه. قافلەيهك لهوانه هى (بنى مخزوم) و

قافلەيەك ھى (بنى زھرە) و قافلەيەك ھى (بنى اميە) بوو، ھەرودھا قافلەكانى تريش ھەر يەكەى ھى لايەك بوو. ھەر قافلەيەك لەوانە ھەزار و شتر بوو، بارەكەيان گەنم و ھەنگوين و ھەمە جۆرى خواردن بوو. ھەندى لەو يارانەى ھەزرەتەش چەند پوژى بوو بە برسىتى و موحتاجى مابوونەو، بە چاوپيکەوتنى ئەم وەزەعە دلتەنگ بوون و، سەريان سوور دەما لەوئەى ئەمان برسى و تينوو بن و، كافرەكانيش خاوەنى ئەو ھەموو نازو نيعمەت و داراييە بن. ھەزرەت (د.خ) لەم وەزەعە خەبەردار بوو، ئەويش ھەر دلى زوير بوو؛ جا ھەزرەتى جوبرەئيل ھاتە خوارەو ھو ئەم ئايەتەى ھينا "ولقد آتيناك سبعا من المثاني والقرآن العظيم" واتە: ئەى خوڤشەويستى بەرپۆز! بەراستى ھوت ئايەتەمان داو بە توکە بە دريژايى زەمان دەخوينریتەو، ئەم ھوت ئايەتە گەلى بەسووترن لەو ھوت قافلەيەكە لە شامەو ھەپاونەتەو؛ چونکە ئەو قافلانە مايەى بژويى و ھيژى لەشى ئينسانن، بەلام ئەم ئايەتە ھوى ھيژى گيان و ھيژى باوهرن؛ ئەو قافلانە خزمەتى ژينى براوئەى جيهان دەکەن. بەلام ئەم ھوت ئايەتە خزمەتى ژينى نەبراوئەى پوژى دوايى دەکەن و شوينەواريان ھەتا ھەتايە دەمينيتەو^(۱). ھەرودھا قورئانى گەرەمان بو نازل کردوى کہ مايەى پيرۆزى ئەھلى جيهانەو، مايەى بەختيارى ئەو کەسانەيە کہ پەفتارى پى دەکەن و، ئەوانە بە سەربەرزى دنيا و قيامەت دەژين. "ولا تمدن عينيك الى ما متعنا به اوزاجا منهم" واتە: مەروانە و چاومەپرە ئەو پوژى و سامان و داراييەى کہ بە ھەندى لە بى ئايەنەکانمان داو، لەزەتى لى دەبينن؛ چونکە سامانى دنيا بە بى باوهر و خواناسى نرخى نييە و مايەيەكى بى بەھاو بى بەقايە.

لەم بەيانەو دەردەکەوى کہ ئەم سوورەتە لە پاداش و بەرامبەرى ئەو ھوت قافلەدا وارد بوو، خویندەنەوى بوو بەھوى جەزاي نەبراو بو ئوممەتى پيغەمبەر (د.خ).

ناوى بيست و يەكەم: سوورەتى (الواقية) يە، واتە: نيگادار و پاريزگر، سپرى ئەمەيش ئەو يە کہ خویندەنەوى ئەم سوورەتە خوینەرەو ھەكەى لە ئاگرى دۆزەخ دەپاريزى و، مەرؤف دەتوانى ئەم سوورەتە بە قەلغانى کہ خاوەنەكەى لە ئازار و برشتى دەمى شمشيرى تيز دەپاريزى و، لەوئەى و ناھەمواريەكانى تريش پەناى دەدا.

(۱) لە پياويەتيكى ترا دەلى: ھەزرەت (د.خ) لە (ادراعات) لە سنوورى شامدا ھوت کاروانى جوولەكەكانى (بنى قريظه) و (بنى نضيري) ي تەسادوف کردو، موسولمانەکان دلگران بوون. جا ئەم ئايەتە نازل بوو.

ناوی بیست و دوهم: سوورەتی (مجمع الاسماء)ه، چونکه لەم سوورەتەدا بە (تصریح) و بە (کنایە) گەلی ناوی پیرۆزی خوای گەورە هەیه؛ بە تصریح (الله)، (رب)، (رحمان)، (رحیم)، (مالك). بە کینایەش (معبود)، (مستعان)، (هادی)، (منعم)، (منتقم) هەیه.

ناوی بیست و سییەم: (سورة الثناء)ه؛ چونکه لەم سوورەتەدا وەسفی خواو ستایش و پیاوەڵدان هەیه، بەوەی که دەفەرموی: میهرەبان و بەخشندەیه و پەرورەدگاری هەموو جیهانە و فەرمانداری پۆژی پاداشی گەورەیه، که پاداشی هەموو کردەوهکان دەدریتهوه، چاک و خراپیان.

ناوی بیست و چوارەم (سورة الكنز)ه. لە (عبداللأ)ی کۆری (عباس)هوه دەگێرێتەوه که بیستویەتی لە پیغەمبەر (د.خ) فەرمویەتی: لە شاری مەککە ی موبارەک جوهره ئیل هاتە لام و، فەرموی: ئە ی (محەمەد) گەنجیکم لە گەنجەکانی خوای گەورە بۆ هیناوی، منیش لیم پرسی ئەو گەنجە کامەیه؟ فەرموی (أم القرآن)ه. واتە: سوورەتی (فاتحه)، بیگومان ئەم سوورەتە گەنجیکە پر لە زانیاری و گەنجیکە که خوای تەعالا لەناو هەموو رەهبەراندای بە خەلات بۆ تۆی ناردوو.

خۆشەویستەکان! جەوهەری مەعنای سەدو چوار کتییی خوای گەورە، که لە ئاسمانەوه نازل بوون، بۆ رەهبەران، وا لە سەدو چوار دە سوورەتی قورئاندا که بۆ پیغەمبەری ئیمە حەزرتی (محەمەدی مستهفا) (د.خ) هاتوو، هەرچی واتاو حەقایقی که لەم سوورەتانەدا هەن هەموویان بەکورتی لە سوورەتی فاتحەدا هەن و، بە پرستی "بسم الله الرحمن الرحيم" مۆر کراوه، بۆ پیغەمبەر (د.خ) رەوانە کراون.

رووناککردنەوهی ئەم باسە ئەوهیه که ئەو سەحیفانە ی بۆ حەزرتی ئادەم هاتوون، پرن لە ئەسراری علووم و مەعاریفی (لذنی) و، فیکردنی ئادەم بە ناوەکان و دەرختنی پایەو شەرفی بەسەر فریشتەکانا. سەحیفەکانی حەزرتی (شیث) (د.خ) باسی بەخشش و چاککردن و نیعمەتەکانی خوایه، که برانەوهیان نییهو، دواپیان نایەت و، ناوی حەزرتی (شیث) بە مەعنا (هبة الله) یه، واتە: بەخششی خودا، لەبەر ئەوه که زۆر لە نیعمەتەکانی خوای پێ دراوه. سەحیفەکانی حەزرتی (ادریس) - (د.خ) - بەیانی بەرزیی پایە ی زانست دەکا، که پایە ی ئیدریس لەسەر زانست و هۆشیاری دامەزراوهو، خودای گەورە لە باسی ئەودا فەرمویەتی: "ورفعناه مکانا علیا". لە سەحیفەکانی حەزرتی ئیبراهیمدا باسی مەعاد، واتە: زیندوو بوونەوهی مردوو هکان و پۆژی حەشر و،

لیپرسینه‌وهی ئادهمیزاد و پهریبیان ده‌کا، هر به‌و بۆنه‌وه بوو که حه‌زهرتی ئیبراهیم داوای له‌ خوای گه‌وره کرد پیشانی بدا چۆن مردوو زیندوو ده‌کاته‌وه؟ وه‌کو ئایه‌تی (رَبِّ اٰرِنِيْ كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتٰى) باسی ئه‌مه ده‌کا. هه‌روه‌ها له‌ ته‌وراتی حه‌زهرتی موسادا باسی ئه‌حکامی عیباده‌ت و ته‌کلیفاتی خوایی ده‌کات که بۆ به‌نی ئیسرائیل هاتوو. له‌ زه‌بووری حه‌زهرتی داوودا (د.خ) وه‌عز و ئیرشاد و زیکر و ته‌سبیحی زاتی خودای گه‌وره هه‌یه. له‌ ئینجیلی حه‌زهرتی عیسادا ئه‌حکام و ئه‌زکار و ئامۆژگاری هه‌یه بۆ به‌نی ئیسرائیله‌کان له‌سه‌ر ته‌رکی دنیا و ئاره‌زووی نه‌فس. هه‌روه‌ها موژده‌ی تیاپه‌ به‌وه‌ی که خوای مه‌زن له‌ پاش ئه‌و پیغه‌مبه‌ریکی ره‌ه‌به‌رو خاوه‌ن پایه‌ بۆ به‌ره‌ی ئاده‌م‌زاد ره‌وانه‌ ده‌کات که ناوی ئه‌حمه‌ده‌و، هه‌ر له‌و ئینجیله‌دا به‌ په‌یره‌وانی ئه‌حمه‌دا هه‌لده‌داو زه‌می دوژمنه‌کان و ناحه‌زه‌کانی ده‌کا. ئه‌و زانایانه‌ که دل‌یان به‌ تیشکی خوداناسیی راسته‌قینه‌ ره‌وانه‌ بووه‌ته‌وه‌و، خوای گه‌وره‌ راستیی خسته‌وته‌ دل‌یانه‌وه‌، له‌ واتای سووره‌تی فاتحه‌دا له‌ کۆمه‌لیک له‌ واتای ئه‌و کتیبانه‌ تی گه‌یشتون که بۆ پیغه‌مبه‌رانی رابردوو نی‌راون:

بۆ نمونه‌: له‌ "بسم‌الله" دا په‌نامه‌کییه‌کانی زانستی حه‌زهرتی ئاده‌میان وه‌رگرتوو. له‌ "الحمد لله" دا چه‌شنه‌کانی ناز و نيعمه‌ت و به‌خششی خویان بۆ ده‌رکه‌وتوو. له‌ "الرحمن الرحيم" دا پایه‌ی مه‌هربانیی خودا و په‌روزیی ئه‌و کتیبانه‌ و ئه‌و به‌ش و باره‌یه‌ که به‌ حه‌زهرتی "ئیدریس" دراوه‌ تی گه‌یشتون. له‌ "مالک يوم‌الدين" دا باسی ره‌ژی قیامه‌ت و زیندوو بوونه‌وه‌ی ئینسان و په‌ری و داوه‌ری و پاداشت وه‌رگرتن و سزادان تی گه‌یشتون، وه‌کو له‌ سه‌حیفه‌کانی ئیبراهیمدا نووسراوه. له‌ "ایک نعبد وایک نستعین" دا باسی عیبادات و ئه‌حکامی خوا ده‌کا بۆ ئومه‌ته‌ی پیغه‌مبه‌رانی پیشوو، به‌تایبه‌تی ته‌کالیفی ئومه‌ته‌ی حه‌زهرتی موسا. له‌ "اهدنا الصراط‌المستقیم" دا په‌نامه‌کییه‌کانی خوا به‌ یه‌ک زانین و ئه‌ورادو ئه‌زکاری حه‌زهرتی داوودیان وه‌رگرتوو. له‌ "صراط‌الذین انعمت علیهم" دا په‌نامه‌کییه‌کانی دل‌ی له‌ خواترسان و دوستان و هاوڕی تاییه‌تییه‌کانی حه‌زهرتی عیسایان ده‌یوه‌ته‌وه‌. له‌ "غير‌المغضوب علیهم ولا الضالین" دا خراپی ی بارو دوخ و تی‌کچوونی بیروباوه‌ر و کرده‌وه‌ی پیاوخراپ دۆزراوه‌ته‌وه‌. هه‌روه‌ها به‌ شیوه‌ی باسکراو جوانکاری و په‌نامه‌کییه‌کانی هه‌موو نامه‌ ئاسمانییه‌کان له‌م سووره‌ته‌ پیره‌زه‌دا دانراوه‌؛ بۆیه‌ (مه‌مه‌دی کورپی (حه‌نیفه‌) خوای لی رازی بی له‌ ستایشی سووره‌تی فاتحه‌دا فه‌رموو‌یه‌تی: سه‌ره‌تاکه‌ی پیاه‌ل‌دان و سوپاس و ستایشی خودایه‌و، ناوه‌راسته‌که‌ی به‌نده‌گی و خواپه‌رستییه‌و، له‌ نیوه‌ی دوا‌ییدا داوای ری به‌دییی کردن و سه‌رامه‌دبوون

دهکات له خواو، له دواواییه که پیدا له خوا پارانه و هیه بو ئه وهی له رڼ و قینی خوئی و له گومراهی بمانپاریزی. بیگومان زوری ناو نیشانه ی به رزی پایه یه.

هروه ها بو پاراستنی ئیمان ویردی که له قورئان و درگیرایی بو هه موو کس سوو دمه نده. ده گپ نه وه حه زره تی (خزر) (د.خ) له حه زره تی (محمد) ی پرسی (د.خ): چ ویردی بو پاراستنی ئیمان سوودی هیه؟ ئه ویش فه رموی: له جیبره ئیلم پرسیوه، ئه ویش فه رموی هه تی: له خوا ی گه وره م بیستوه فه رموی هه تی: هه ر که سی ئه م ئایه تانه و ئه م سووره تانه له پاش هه موو نوژیکی بخوینی ئه وه ئیمانی پاریزراو ده بی: سووره تی فاتحه و، (آیه الكرسي) و، دواوایی سووره تی "بقره" له "لله ما فی السماوات وما فی الارض" هه هه تا دواویی سووره ته که، هه روه ها ئایه تی "شهد الله انه لا اله الا هو والملائكة واولوا العلم قائما بالقسط لا اله الا هو العزيز الحكيم" و، له به ینی ئه م ئایه ته و ئایه تی دوایدا ئه وه ده یسه ش بخوینی که وارید بووه "وانا اشهد بما شهد الله به واستودع الله هذه الشهاده، وهی لی عند الله وديعه" جا ته واری ئایه تی "ان الدين عند الله الاسلام" و، ئایه تی "قل اللهم مالك الملك.. تا ده گاته "بغير حساب" هه روه ها سووره تی "تخلص" و هه ردوو "معوذة" کان بخوینی. سوودی تیکرای هه موو ئه مانه پاراستنی ئیمان و، و سوودی یه که یه که یشیان به تایبه تی به برادرانی خو شه ویستم راده گه یه نم:

له حه دیسی شه ریفا هه یه که "ایه الكرسي" گه وره ترین ئایه تی قورئانه. هه روه ها له حه دیسی که هه یه: هه ر که س له پاش هه موو نوژیکی (آیه الكرسي) بخوینی هه چ شتی ریگای به هه شتی لی ناگری، مه رگ نه بی، واته: هه ر ئه وه نده و اتای ئه م حه دیسه ته نیا بو ئه وه که سانه یه که مه عنای (آیه الكرسي) یه که بزانه، یا خو بو هه موو که سی که که به ئاگاداری دل وه بیخوینی، یا هه رچوینی هه بی؟ له فه رمووده ی پیغه مبه ردا هه یه که ئایه ته کانی دواوایی سووره تی (بقره) شیفای نه خو شن، له فه رمووده ی ترا هه یه که خوا ی گه وره ئایه ته کانی دواوایی به قه ره ی خو ش ده وی، که واته بیان خو یننه وه، ژن و منالتان فی ربکه ن؛ چونکه ئه مانه هه موو قورئان و دوعان.

تایبه تی هه تی (شهد الله... الآیه) له گه ل ئایه ته کانی دواوایی سووره تی به قه ره ئه وه یه که هه ر که سی ئه م ئایه ته له گه ل ئه وانا، پاش هه موو نوژی، بخوینی له رژی قیامه تا ئه و ئینسانه بانگ ده کریت و، خوا ی گه وره ده فه رموی: ئه م به نده ی منه له گه ل مندا په یمانی به ستوه، من له هه موو په یماندارئ راسترم بو به جیه ئینانی

پهیمانی خۆم، پېویسته بیبهن بۆ بههشت، ئیتر کتوپر فریشتهکان دهیبهن بۆ بههشت. ئەهی براینه! پایهی پاداشی ئەم ویرده به جۆرێکه که لهعهرشدا دهنوسری و دەمیئیتهوه ههتا رۆژی قیامت. له رۆژی قیامت فریشته بانگ دهکا: کئی ئەمانهتی له لای خوا ههیه با بئی ئەمانهتهکهی وهبرگرتیهوه، لهو کاتهدا ویرد خوینهکه پاداشهکهی دهریته دست. شایانی باسه که هیچ گوناھیک ئاساری ئەو شهادهته لانا، بهلام خواپهرستی ترو چاکهکردن بههۆی گوناھ کردنهوه دهنوتین، بۆ وینه: کهسی که هندی ئیتاعه و خواپهرستی ههبی، وهکو سهدهقه و چاکه لهگهڵ خهڵک کردن، ئەگهر منته بنیته سهه ئەو کهسه که چاکهکهی لهگهڵ کردوه، خیرهکهی بهتال دهبیتهوه، ههروهها بههۆی غهیبته کردن و، له پاشمله بهخرایی باس کردنهوه، گهلیک له خیراتی ئەو کهسه غهیبتهکه ره دهکوژیتهوه. تهنانهت دهگپرنهوه که له مهیدانی پاداش وهگرتندا خاوهن خیرات شکات دهکا و دهلی: من گهلی خیراتم کردوه، فریشته نووسههکان نهیاننوسیوه! ئەنجا وهلامی دهریتهوه: بهلی راسته ئەو خیرانهت بووه، بهلام بههۆی غهیبته کردنهوه خیرهکانته له نامه کردوهت ههنگراون و له نامه کردوهی کابرای غهیبتهکراودا نووسراون و بوون به خیری ئەو. ههروهها گهلی گوناھی گهوره ههیه، وهکو بهخیلی بهخهڵک بردن و بوختان بۆ خهڵک ههلبهستن، دهبنه هۆی کوژانهوهی کردوهی خیر له نامه کردوهی ئەو موسلماناندا، بهلام باوهر بهخوا کردن و شهادهتدان بهوهی که خوا تاق و تهنیایه، ئەوهنده گهورهیه هیچ گوناھی نایشوژیتهوه، وهکو ئەمانته بۆی ههلهگهیری "لان الله تعالی لا یضیع ودائعہ" تهنانهت ئەگهر چاکه و کردوهی باشی کابرا ئەوهنده نهبی که ببی بههۆی رزگاری، ئەو شهادهته دهبیته هۆی رزگار بوونی له رۆژی قیامتهدا، له ئەنجامدا دهرواته بههشت.

ریوایهت کراوه که (اسمی اعظم) له ئایهتی "شهد الله انه لا اله الا هو" دایه. ههروهها دهگپرنهوه که یهکی له هاوڕییهکانی پیغمبهر (د.خ) که ناوی (معاذی کوری) (جبل) بوو له لای پیغمبهر (د.خ) سکالای قهرزاری و نهرداری خۆی کرد، حهزرت (د.خ) فهرمووی: ئایهتیکت تهسلیم دهکهم بیخوینهو دوعای لهگهڵدا بکه، ئەگهر بهقهدهر کپوی (احد) قهرزت لهسهه بی خوای گهوره بۆت دهداتهوه: ههموو رۆژی بلی: «قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ [٢٦] تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ» وه بهشوینی ئەم ئایهتهدا

بَلَى: - "رحمن الدنيا والآخرة ورحيمهما تعطى من تشاء وتمنع من تشاء" وه له رپوايه تيكي تردا "تعطيها من تشاء وتمنع منها من تشاء، فارحمني رحمة تغنيني بها عن رحمة من سواك، اللهم اغنني من الفقر، واقض عني الدين، وقوني في عبادتك وجهاد في سبيلك يا ارحم الراحمين". له فەرموودەى پيغەمبەردا هاتووہ سوورەتى "اخلاص" واتە: "قل هو الله احد. الآية" بەقەدەر سېيەكى قورئان پاداشى ھەيە. ھەروەھا لە فەرموودەى پيغەمبەردا هاتووہ: كە ھەر كەس ھەزار جار ئەم سوورەتە بخوینى نامرى ھەتا جيگاي خوئى نەبينى لە بەھەشتدا، بەتايبەتى ئەگەر لە رۆژى "عەرەفە" دا ھەزار جار ئەم سوورەتەى خویند دوعا و نزاى لای خوا وەردەگيرى. ھەروەھا لە رپوايه تيكي تردا دەليت: ئەو كەسە نەفسى خوئى لە خوا كړيوە. لە رپوايه تيكي تردا دەلي: خویندنى سوورەتى ئیخلاص بۆ خوئى و ئەھل و ئەولادى قازانجى ھەيە و، بەرەكەتى زۆرە. لە فەرموودەيەكى تردا ھەيە كە ھەركەس لە پاش ھەموو نوژنيك دوانزە جار سوورەتى ئیخلاص بخوینى گوناھى عەفو و دەكرى و رەزای خوا دەباريئە سەرى. لە فەرموودەيەكى تردا هاتووہ كە خویندنى ئەم سوورەتە دەبيئە ھوئى ئەوھى لە بەلای ھاوبەش بۆ خوا دانان دووربەكەونەو، فريشتهى بەزەيى لىي نزيك ببیئەو، ئەھريمەنەكان لىي دووربەكەونەو، ئەو سوورەتە بە دەورى عەرشدا دەسوورپيئەو لە خواى گەورە دەپارپيئەو، دەلي: خوايا رەحم بەو كەسە بكە كە بەخویندنەوھى منەو خەريك بوو.

له حەديسيكى تردا ھەيەكە ھەركەس دەرواتەو بۆ مالى خوئى لە وكاتەدا بەمەنزەلەكەى دەگات سەلام بكات و يەك جار سوورەتى (قل هو الله) بخوینى ھەتا دوايى سوورەتەكە، ئەو شۆينەكەى لە ھەژارى پاك دەبيئەو ھو خودای گەورە رزق و رۆزىيان بۆ زياد دەكات. ھەروەھا دەگيرنەو: كە ھاوپيى پيغەمبەر (مەعان) (ر.خ) لە خزمەتى پيغەمبەردا (د.خ) سكالای دەردى ھەژاريى خوئى كرد، ئەويش پيى فەرموو: ھەر كاتى چووئەو مالى خوئى ئەگەر كەس لەوئى بوو سلاوى لى بكەو، ئەگەر كەس نەبوو سلاو لە نەفسى خوئى بكە بە لەفظى (السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين)، ئەنجا سوورەتى ئیخلاص بخوینە. (معان) خودای لى رازى بيئ ئەم ئامۆژگاريەى وەرگرت و، پەپرەوى كرد؛ ئەوئەندەى پى نەچوو كە خودای گەورە دەرووى لى كردهو ھو رۆزى زياد كرد بەجۆرى كە مەعان (ر.خ) خزمەتى دراوسىكانى خوئى دەكرد.

دەگيردريئەو كە حەزرتى جوبرەئيل ھات بۆ لای حەزرت بەشيوە و ھەيبەتيك كە

دهشت و کيوي داگرت و، فەرمووی ئەي محەمەد! دتەوي حازری نويزی جەنازەي (مەواويە) کورپي (مەواويە) مەزەني بي؟. حەزرت (د.خ) دتەرموي: منيش حازری جەنازەکەي بووم و، نويزەکەيم کرد، ديم دوو ريز له فريشتهکانيش نويزی بەسەرەوه دەکن.. پرسيم ئەي جوبرەئيل! مەواويە بەهوي کام کردەويەوه بەم پایەيە گەيشتوو؟ ئەويش له وەلامدا فەرمووي: لەبەرئەوه کەسورەتي (ئايخلاس) ي خۆش دەويست و، له هەستان و دانيشتن هاتوچۆدا، واتە: له هەموو کاتيکدا خويندويەتي. له فەرموودەيەکي تري پيغەمبەردا هاتوو: ئەگەر کەسي ويستی بۆ سەفەر پرا هەردوو دەستی بە هەردوو لای دەرگای خانووەکەيەوه بگري و، پانزە جار سورەتي ئايخلاس بخوين، خوي گەورە ئەو مال و حالەي بۆ دەپاريزي هەتا له سەفەر دەگەرپتەوه. له حەديسي تردا فەرموويە: خويندني (قل هو الله احد) و (معوذتين) سي جار بەستە بۆ پاراستنت له هەموو شتي، بۆ هەموو کەسي له خەواس و عەوام و، تیکرای ئەمانە کە باسما کردن بۆ پاراستني ئيمان، بەسوودن و، خويندني ئەمانە لەگەل تيگەيشنتي مەعناکەياندا پاداشيان زۆرە * له هەندي رپوايەتدا دەلي: دەبنە هوي پاراستني ئيمان، هەرچەند بە بي تيگەيشنتي مەعناکەشيان خير و پاداشيان گەورەيە. له حەديسيکي تردا دتەرموي: (معوذتين) زۆر بخوين: له پاش مردن، خوا ئيوە بە (معوذتين) دەگەيەني و، ئەم دوو سورەتە قەبرەکانتان بۆ پروناک دەکاتەوه و ئەهریمەنتان لي دوور دەخاتەوهو، خير و پاداشتان بۆ زۆر دەکا و سەنگي چاکەتان له رۆزي پاداشدا سەنگين دەکا و شارەزاتان دەکا بۆ بەهەشت و له بەهەشتدا هەتا هەتايە دەوام دەکا.

شيخ (جەلالە ديني) سيوتی (ر.خ) له (عەقەبەي) کورپي (عامر) هوه دەگيرپتەوه کە حەزرت (د.خ) فەرموويەتي: - "لن تقرأ سورة احب الى الله ولا ابلغ من (قل اعوذ برب الفلق) و (قل اعوذ برب الناس) فان استطعت ان لا تدعهما في صلاة فافعل" واتە: هەرگيز سورەتيک ناخوينتەوه کە لای خوا خۆشەويستتر بي له سورەتي (قل اعوذ برب الفلق) و (قل اعوذ برب الناس) و، ئەگەر دەتواني له هيچ نويزيکدا تەركيان نەکەي تەركيان مەکە.

برايەنه! (مونجياتي سبەه) واتە: حەوت رزگارکەرەکە، بکەن بە ويردي سبەيني و ئيوارەتان، ئەوانەش حەوت سورەتن دەبنە هوي رزگاربووني ئەو کەسانەي دەيانخوينتەوه له بەلای جيهان و سزای رۆزي قيامەت:

يەکەم: سورەتي ئەلف لام ميمي سوچدە. دووهم: سورەتي ياسين. سيبەم: سورەتي

حامیمی دوخان. چوارهم: سوورەتی "اذا وقعت". پینجەم: سوورەتی (تبارك الذی بیدە الملك). شەشەم: سوورەتی "هل اتي". حەوتەم: سوورەتی (الم نشرح). تاییەتیبەتی ئەم سوورەتانە بە تیکرایی ئەو بوو کە وتمان، وا تاییەتیبەتی یەکە یەکە کەیشیانتان بو باس دەکەم:

ریوایەت کراو: هەرکەس سوورەتی ئەلیف لام میمی سووژەو (تبارك الذی بیدە الملك) لە نیوان مەغریب و عیشادا بخوینێ، لە ریوایەتیکی تردا: لە پاش عیسا و پێش نووستندا بیانخوینێ لە فیتنەئێ پرسیاری (نکیر و مونکەر) و، لە سزای گوێ پاریزراو دەبێ. مەبەس لەم فەرموودەئێ ئەو یە هەر پرسیاری لێ ناکرێ لە قەبردا، یا بەئاسانی وەلامی ئەو دوو فریشتانە دەداتەو، بەجوێ کە خوای گەرە بە میهرەبانایی خوێ دوو فریشتەئێ بو دەنێرێ کە وەلامی پرسیارەکانی فێر بکەن.

ریوایەت کراو: هەرکەس هەموو شەوئ سوورەتی (یاسین) بخوینێ: کاتی کە مرد پایەئێ شەهیدی دەبێ و، لە کاتی سەرەمەرگدا تینووی نابێ و، ئەهریمەنی بەد لەو کاتە نالەبارەدا بەسەریدا زال نابێت.

ریوایەت کراو: هەموو شت دلی هەیهو، دلی قورئانیش سوورەتی یاسینە، چونکە پوختەئێ قورئان کە خوا بە یەک زانیە و بەلگەو دەلیلەکانی ئەم یەکیەتیبەو، بەلگەکانی پیغەمبەراییەتی حەزرەتی محەمەد (د.خ) و، ریزگرتن لە قورئان و، گەلی پەندو ئامۆژگاری و بەلێن و هەرپەشەئێ تێدا کووونەتەو.

ریوایەت کراو: هەرکەس سوورەتی (یاسین) بەقەدەر دە جار خویندنی قورئان، کە سوورەتی (یاسین) تێدا نەبێ خێرا و پاداشی هەیه. هەر وەها لە حەدیسێکی درێژدا باس کراو کە ئەگەر یەکی خوار دەمەنیبەکی کەمی هەبێ و ترسی ئەو یە بێ کە بەش نەکات، ئەگەر سوورەتی یاسینی بەسەردا بخوینێ خوای گەرە بەرەکەتی تێ دەخا و ئەو خوار دەمەنیبە کیفایەت دەکا. گێرراو تەو کە ئەگەر سوورەتی (یاسین) بنووسرێتەو و لەئاوا بشۆرێتەو، هەرکەس ئەو ئاوە بخواتەو دەبێتە هۆئ ئەو یە کە نووری رەحمەت بجێتە دەروونی و زەحمەت و ناساگی لە لەشی دەربجێ و، گومان و خەیاڵی ناباری لێ دوور کەوێتەو. لە ریوایەتیکی تردا باس کراو: هەرکەس ناساغ بێ و سوورەتی (یاسین) بەسەرا بخوینرێتەو خوا حالی نەخۆشیبەکی سووک دەکا و، ئەگەر بمرێ گیان دەرچوونی ئاسان دەبێ. زانیانی ئاین فەرموویانە: هەر کاتی ترست لە شتی پەیدا کرد،

دوژمن بی یا غهیری دوژمن سوورتهی (یاسین) بخوینه به نیازی لادان و نه هیشتنی شهر و زیانی نهو شته خوا پرگارت دهکا. ریوایهت کراوه که له توراتدا مه دحی سوورتهی یاسین ههیه و، ناوی بردووه به چوار ناو:

۱- (صعوده) که ده بیته هوئی به رزبوونی به لا لهو که سهی که ده بخوینیتته وه.

۲- (دافعه) چونکه ده فعی به لا دهکا لهو که سهی که ده بخوینیتته وه.

۳- (عزیزه) چونکه لای فریشته کان زور به عزیزهت و حورمه تهو، عزیزهی پی ده لین.

۴- (قاضیه) چونکه ده بیته هوئی جیبه جی کردنی پیویستی و لابردنی دامووی نهو که سهی ده بخوینیتته وه.

ریوایهت کراوه: هر کهس له به یانیدا نه سوورته به نیازی چاری دامووی و جیبه جی کردنی پیویستی بخوینی خوای گه وره پیویستی نهو پرژهی جیبه جی دهکا، ههروه ها هه که سی له شه ودا بیخوینی خوا پیویستی به کانی نهو شه و هی بو جیبه جی دهکات. ههروه ها ریوایهت کراوه هه که سی سبه یان حامیمی دوخان بخوینی، ههفتا هزار فریشته دوعای خیری بو دهکن، نه گهر له پرژا بیخوینی تا شه دوعای خیری بو دهکن و، نه گهر له شه ودا بیخوینی هه تا پرژا ده بیته وه دوعای خیری بو دهکن.

ریوایهت کراوه هه کهس هه موو شه وئ سوورتهی (اذا وقعت الواقعة) بخوینی و، ته رکی نهکات، هه رگیز فه قیری و بی نهوایی به سهرا نایهت. ههروه ها ریوایهت کراوه که حه زرهت (د.خ) فه رمووی به ها ورپی به کانی: سوورتهی دهوله مند ی فی ری خیزانه کانتان بکن. عه رزیان کرد: سوورتهی دهوله مند ی کامهیه؟ فه رمووی: سوورتهی (اذا وقعت الواقعة) یه.

ئه ی براینه لهو حه دیتانه دا که به بیان کراوه نه سوورته قازانجی بو پرزق و پرزی ههیه، مانای وایه هه چوون بو پرزق و پرزی دنیا به سووده، ههروه ها بو پرزقی قیامه تیش که بریتیه له زیاده عه فووی خواو پایه به رزی له به هه شتدا به سووده، پرزقی دنیا ده برپیتته وه، به لام پرزقی قیامهت نابرپیتته وه. وه نه گهر موسولمان زورتر مه به سستی پرزق و پرزی قیامهت بی له وکاته دا کارکردنی نه سوورته به بو پرزق و پرزی دنیا زورتر ده بی. من خووم حسیبم کردووه که خیر و پاداشی خویندنی سوورتهی (اذا وقعت) له یه ک جاردا دهگاته هه ژده هزار و نه وه د حه سه نه... به خ... به خ نه حه سه ناته بو ئینسان

چەندى ئ لە ھەسەناتى دىنيا بەسودترە. ئەمسالى ئەمانە كە بۇ زىيادىي پزق و پۆزى دەخوئىرئىن وەكو (سبحان الله) كوردنى مەئومىيە كە ئىمامەكەي لە سەھوو پى ئاگادار دەكاتەو؛ ئەو ئەگەر ئەو (سبحان الله) يە دەخوئىنئى بەنيەتى نىكرو ئاگادار كوردن يا ھەر بە نيەتى زىكر بى ئەوا دوو فائىدەى تىايە: پاداشى تەسبيح و پاداشى ئاگادار كوردنەوئى ئىمام، خو ئەگەر ھەر بە نيەتى ئاگادار كوردنەوئى ئىمام بى ئەوا نوئزەكەى بەتال دەبئتەو، ئەو كەسەيش ئەم سوورەتەنە بخوئىنئى ئەگەر ھەر لەبەر پەزەمەندى خوا بى، يا لەبەر پەزەمەندىي خوا، بەجى ھاتنى ھىواكەى خوئى بى، ئەوا پەزەمەندىي خوا و مەبەستە خارجىيەكەشى بو دەبى. بەلام ئەگەر ھەر بەنيازى ھاتنەدى مەبەستەكەى خوئى بى، ئەو بى سوود دەبى، نە سوودى ئىنى و نە سوودى دىيايى ھىچيانى دەس ناكەوئى، كەوابوو دەردەكەوئى ئەو كەسانەى ئەم سوورەتەنە دەخوئىنئى و ھىچ شتى نابىنئ ئەو لەبەرئەوئە كە بەنيازى گەيشتن بە ئارەزووى دىيايى خوئىندووئە، بوئە لە پاداشى قىامەت و لە سوودى دىياش بى بەش بوون. پئويستە ئاگادارىن لەم باسە.

چەند ھەدىس دەربارەى گەورەبىيى سوورەتى تەبارەك وارىد بوو. لە رىوايەتئىكدا دەفەر موئت: ئاگادار بووم لەو كە سوورەتى (تەبارەك) شەفاعەتى دەكرد بو يەكئى ھەتا خواى گەورە لئى خوئش بوو. لە ھەدىسئىكى تردا دەفەر موئ: "ھى المنجىة من عذاب البقر" واتە: ھەر خوئىندى سوورەتى (تەبارەك) موسولمان لە سزاي قەبر رزگار دەكا، ئبتر مەعنای ھەسەرەكە ئەو نيە كە ھەر تەنھا ئەم سوورەتە ئىنسان لە سزاي گوئ رزگار دەكا، ھەتا مەعناكەى ئەو بگەيەئىت كە باقى طاعەت و تەوبەى مەقبول ئىنسان لە سزاي گوئ رزگار ناكەن. ھەر ھەھا ھەلدەگرئ مەعنای ھەسەرەكە وەھابئ كە تەوبەى وەرگىراو دەبئتە ھوئ بووردنى خوا لە تاوان بەشئوئەى تكا (شفاعت)، بەلام سوورەتى (تەبارەك) دەبئتە ھوئ بووردنى خوا لە تاوان بەشئوئەى تكاو بەشئوئەى موجدەلەكردن لەگەل فرىشتەى سزاداندا. لە ھەدىسئىكى پئغەمبەردا باس كراو: كە يەكئىك مرد و، بئجگە لە سوورەتى (تبارك) ھىچى لەبەر نەبوو، كاتئ كە خرايە گوئو، فرىشتەكانى پرسىار لە پارسەرى راوہستان، سوورەتى (تبارك) لە بەرامبەريان راوہستا، ئىنجا فرىشتەى پرسىار پئى گوت: من ناتوانم تو عاجز بكم و، نە ئئمەو نە تو ناتوانىن بئ فەرمانىي خوا بكەين، جا ئەگەر دەتەوئ ئەم شەخسە رزگار بئئ لە سزا برؤ لائى خواى گەورە تكاى بو بكە، بەلكو خوا لئى خوئش ببئ، سوورەتەكەش رؤىشتە ئەو جئگەيە كە بو سكالائو پارانەو

دیاری کراوه و، عەرزى بارهگای هەرە پیرۆزى کردو، وتى: خوايا! فلانه بەندهى تو له قورئاندا منى پەسەند کردوو و هەلى بژاردووم هەتا شەو و رۆژ بمخوینى، ئیستە تکام وایە که له ئاگرى دۆزەخدا سزای نەدهى، خوای گەرەش بە میهرەبانى و بەزەبى خۆى دەفەرموئ: وا ئەو کەسەم بە تو بەخشی و، هەرچى تاوانى هەیه لى بووردم^(۱) جا پاش ئەمە ئەو سوورەتە هات و فریشتەى سزاكەى لى دوورخستەوهو، دەمى نایە سەر دەمى و وتى: مەرحەبا لەم دەمەى که زۆر جار منى خویندوووتەوه، مەرحەبا لەم سینهیه که منى لەبەر کردوو، مەرحەبا لەم پىیه که خاوەنەکەى لەسەرى پاوەستاوه و منى خویندوووتەوه، جا کاتى که حەزرت (د.خ) ئەم بەیانەى فەرموو موسلمانانى شارى (مەدینەى پیرۆز) هەموو ئەم سوورەتەى (تبارک) هیان لەبەر کردو، حەزرت (د.خ) ناوى نا سوورەتى (منجیه) یانى: پزگارکەرى موسلمانان له سزای گۆر.

له حەدیسىكى تردا حەزرت (د.خ) فەرموویهتى: پیم خوشه که سوورەتى (تبارک الذى بیده الملك) له دلى هەموو موسولمانیکدا جیگه بگرئ، یانى: ئەوەندە ئەم سوورەتە پایەى هەیه له لای خواوه، بۆ موسلمانان بەسووده. هەر وهها له حەدیسىكى تردا فەرموویهتى: هەرکەس لەپیش نووستندا سوورەتى (تبارک) بخوینى، که نووست خوای گەرە فریشتەیهک رەوانه دەکا و ئەمرى پى دەکا که بە پەرپوالى خۆى ئەو کەسە بپاریزئ و دای پۆشئ هەتا خەبەرى دەبیتەوه. له حەدیسىكى تردا فەرموویهتى: هەر ئەم سوورەتەیه که له گۆرپدا لەسەر خاوەنەکەى دیتە جواب و دیفاعى لى دەکا؛ بۆیه ناوبراوه بە سوورەتى (مجادله) واتە جەدەلکەر.

له حەدیسىكى تردا هەیه که له رۆژى قیامەتدا شەخسى دینن بۆ مەیدانى لىپرسینهوه، که له دنیادا هەر گوناھىكى بۆ هەلکەوتبى تەركى نەکردوو، بەلام هەر ئەوەندە بووه که ئیمانى بووه، له قورئانیش هەر سوورەتى (تبارک)ى خویندوووتەوه، ئەم موسولمانە شایانى سزای دۆزەخ دەبئ، کتوپر لەویدا سوورەتى (تبارک) له شىوهى بالندەیهکدا له سینهیهوه دیتە دەرەوهو دەس دەکات بە سکالاو پارانهوه له بەرقاپى خوای گەرەدا تا عەفووى دەکا.

(۱) ئەم عیبارەتانە که له حەدیثى شەریفدا هەن لەسەر بناغەى تەشبیهى مەعقول بە مەحسوسه و، بەشێوهى کینایە بەکارهینراون، بۆ نمونە: جیدالى سوورەتى (تبارک) مەعناى ئەوهیه خودا دەیکا بەهۆى عەفووى تاوانبارەکه.

براینه! گوره ییی پایهی ئەم سوورەتی (مولک) هەو سوورەتەکانی تری سەبعەیی مونجیە لەمە زیاترە کە من باسم کرد، بەلام ئەم ئەندازەیە کە لێرەدا باسم کرد بەسە.

هەر وەها سێ ئایەتی تر هەن لە سوورەتی (رۆم) دان:

۱ - "فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ".

۲ - وَاللَّهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ.

۳ - يَخْرُجُ الْحَيُّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ، وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا، وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ"

ئەمانەش بکەن بەویردی خۆتان لە سبەینی و ئیواراندا چونکە لە فەرموودەیی بەرزەیی پێغەمبەردا هەیه: هەر کەس ئەم ئایەتانە لە سبەینیکاندا بخوینێ هەرچی خواپەرستییه ک لەو رۆژەدا لە دەستی دەرچووبی تۆلەیی وەردەگریتەوه، ئەگەر لە ئیواراندا بیانخوینیتەوه هەرچی لەو شەویدا لە دەستی دەرچیی تۆلەیی وەردەگریتەوه، واتە: ئەو ئایەتانە دەبنە هۆی پرکردنەوهی کەموکورتیی ئەو شەو و رۆژە، تەنانەت خۆی گەرە کە دەرەق بە حەزرتی ئیبراھیم (د.خ) دەلی: "وإبراهيم الذي وفى" ئەم سێفەتی وەفایەیی لەبەرئەوه بو ئیسبەت کردوووە چونکە لە کتێبەکەیی خۆیدا ئەم ویردەیی خویندوووەتەوه کە باسمان کرد، واتە: عیبارەتیکی وەهای خویندوووەتەوه مەعنای ئەم ئایەتانەیی بەخشیوه.

لە فەرموودەیی تردا هەیه: هەر کەس کاتی کە رۆژی لی بوووە هەزار جار (سبحان الله وبحمده) بخوینێ ئەوه بێگومان نەفسی خۆی لە خۆی گەرە کرپوه، بەلام پێویستە مەعناکەیی بزانی.

لە دوا دواویی سوورەتی (حشر) دا لە ئایەتی (لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ) وه تا ئاخیری سوورەتەکە هەر کەس بیخوینیتەوه ئەوه لەو شەو و رۆژەدا هەر گوناھییکی بچووی کردبێ لەسەری لا دەچێ. لە رپوایەتیکی تردا هەیه: ئەگەر ئەو ئایەتانە بخوینێ و بمری پایهی شەھیدی دەست دەکەوی.

لە فەرموودەییکی پێغەمبەردا هەیه: هەر کەس دەیهوی بە (اسمی اعظم) بگا لە سەرەتای سوورەتی حەدیدهوه، هەتا دواویی دە ئایەت و، لە دوا دواویی سوورەتی حەشرەوه لە ئایەتی (لا يستوی) یهوه تا دواویی سوورەتەکە بخوینیتەوه، ئەمجار بلی "یا من هو كذلك وليس كذلك شيء غيرك، أسألك كذا وكذا" خۆی گەرە ئەو نزایەیی لی قبول دەکا. ئیمامی

عەلى (ر.خ) فەرمووى بە (بزاء) - (ر.خ) -: واللە ئەگەر بەم ئايەت و دوعايە دوعا لە من بکرى کە برۆم بە ناخى عەرزدا، دەرۆم.

لە فەرموودەيەکی تری پيغەمبەردا (د.خ) هاتوو: هەرکەسى لە سبەيناندا دوادوایی سوورەتى حەشر بخوینی حەفتا ھەزار مەلائیکە دوعاى خیری بۆ دەکەن و، لەشەر و بەدیی ئەھرىمەنە پاستەقینەکان و ئەھرىمەنەکانی لە پيستی ئادەمیزادان پرگار دەبى. وە ئەگەر لە شەودا بيخوینی ھەر وەھا مەلائیکەکان دوعاى بۆ دەکەن.

براکانم! واجيبه لەسەر ئينسانى موسولمان لەم بى ھۆشى و بى ئاگاييبه وريابيتەو، ئەم ویردانه ھەموویان یا ھەندیکیان بخوینی و، بیانکات بە ویردی سبەینی و ئیوارەى. ھەر وەھا دوو کەلیمەى شەھادەت (اشھد ان لا الە الا اللہ واشھد ان محمدا رسول اللہ) بکەنە ویردی خۆتان و، وشەى (اللہ) و وشەى (لا الە الا اللہ) لەگەڵ مەعنادا بکەن بە ویردی خۆتان ھەتا بە غافلئى نەمێننەو. بیگومان خویندنی ئەم وشە و پستانە بۆ کەسیکی خاوەن تەووفیق زۆر ئاسانە و، ئەم وشە و پستانە زۆر بە بەرھەکت و خاوەن پاداشتن، برپاریدەن بییانکەن بە ویردی زمانتان، ئیتەر ژمارە ھەر چەند بى ئارەزووی خۆتانە، بە لām لەگەڵ ئاگاداریی دلدā بیخوینن بە لکو بە بەختیاری بگەن.

لای کەمى سەلەواتیکى بچووک بکەن بە ویردی خۆتان و، مەعناکەى فیر ببن و، جار بە جار لەگەڵ ئاگاداری و وریایی دلدā بیخوینن، ئەگەر وریایی دلدā نەبوو ھیوا وایە کە بە پیرۆزیی سەلەواتەکەوہ قبول بکری. ئەمە خاسیەتى سەلەواتە کە لە پاش زانینى مەعنا ئەگەر بە غافلئى بخوینری مەقبوولە، بە لām ئەورادەکانى تر بە غافلئى بخوینرین قبوول نابن، واتە: پاداش و سەوابیان زۆر نابى، بە لām پاداشى ئەسلیی زیکر و تەسبیحەکە نافەوتى.

براکان! قسەى ئادەمیزاد چەند زۆرە، ئەسبابی پرگاری لە سزای قیامەتیش ئەوئەندە زۆرە، ئیمە گەلێک تى دەکوئشین بۆ دنیا و زەحمەت دەکیشین، جا ئەگەر عەقل و ئینسافمان ببى پئویستە بەزەبیمان بەخۆماندا بیتەوہو، بۆ ھۆیەکانى پرگاریمان لە قیامەتدا تى بکوئشین. خوا بە میھربانئى خۆى لە تاوان و گوناھمان چاوپۆشى بکات.

براکان! سزای قیامەت لە سزای دنیا زۆر تیزترە، ھەر وەکو لەزەت و خوئشى قیامەت گەلێک لە لەزەت و خوئشى دنیا زۆرترەو، لە پاستیدا دنیا، بە ھەموو خوئشى و ناخوئشیەکیەوہ، لە چاوی قیامەتدا شتیکى زۆر کەمە، ھەر وەکو ریوایەت کراوہ: "ما مثل

الدنيا في الآخرة الا كما يغمس احدكم اصبعه في اليم، فانظر بم يرجع؟" واته: ئەم دنيايە بە چاك و خراپيەوہ لە چاو ئەو دنياى تردا وەكو ئەوہيە كە يەكئىك لە ئىيوە پەنجەى بژەنى بە دەريادا، ئاخۆ چەندئىك ئاوى لەگەڵ دى؟ نىسبەتى سزاو خۆشىى ئەم دنيا لەگەڵ سزاو خۆشىى قىامەتدا بەم جۆرەيە.

خوا بە مپەرەبانيى خۆى لە سزاي دنيا و قىامەت بمانپاريزى و، لە خۆشىى دنيا و قىامەت بەشدارمان بكا، ئامىن يارب العالمين.

ناممى دوازدھيمه

باسى نه كردنى نوڭرى جومعه و جماعه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه
واتباعه باحسان الى يوم الدين.

پاش ئەمه، براكانم! بزنان نيشانهى موسلمان ئەويه كه له ئامۆزگارىي ئايىنى سوود
وهريگرى و، له بيستنى وعز و نسيحه تير نه بى. خواى گه وره فه رمويه تى: "وذكر فان
الذكرى تنفع المؤمنين" واته: ئەى پيغه مبهري ره بهر، خوا و دينى خوا بخه ره وه بيري
خه لك؛ چونكه به راستى ئەم ئامۆزگارييه و ئەم بيرخستن وهى دينه زور سوود دهگه يه نى
به وانهى باوهريان ههيه. لهم ئايه ته پيروژه وه در ده كه وى هه ر كه سى سوود وهريگرى له
ئامۆزگارىي ئايىنى ئەوه ئەهلى ئيمان؛ جا ئەم موژده (ما شاء الله) ده وى.

له هه ديسى پيروژدا ههيه: هه ر كه سى مه سه له يه كى ئايىنى فير بى و به يه كى كى ترى
بلى و فيرى بكا، ئەوه به قه ده ر هه زار ركات نوڭر پاداش و سه واب وهريگرى، جا كه وابى
ئەم نامه يه گه وره ترين ديار ييه.

براکانم! له مه و پيش له باب تهى خوڭندى فاتحه و ته حيبات و ئەوانهى نوڭر به تال
ده كه نه وه، بوم نووسين، ئنيسه لالا كارتان پى كردوه و سوودتان لى وه رگرتوه، جا كه
نوڭر هه كانتان دروست بوو بو ئەوه ده شين كه به جماعه تيش بيهن. لهم نامه دا باسى
تهركى جماعه ت و تهركى جومعه تان بو ده كه م. به هيواي ئەوهى سوودى لى وهريگرن.
نوڭرى جماعه ت به لاي ئيمامى ئەحمه ده وه (رخ) فه رزى عهينه و، لاي ئيمامى شافيعى
(رخ) فه رزى كيفايه يه و، به هه ردوو شيوه كه زاناکانى ئاين تهركى جماعه تيان به
گوناهى گه وره ژماردوه و، هه ر ديهك يا گه ره كيك له شار يكا واز له جماعه ت بينن
ئەهلى ئەو شوينه هه موو شه و روژيك پينج جار به گوناهى گه وره گونا هه ر دهن و،
هه موو مانگى، كه (۳۰) روژ بى سه دو په نجا گوناهى گه وره يان له سه ر ده نووسرى،

بههۆی وازهینان له نوێژی جهماعت و، هه‌موو سالی (١٨٠٠) گوناھی گه‌وره‌ دیته‌ سه‌ر هه‌موو نێرینه‌یه‌کی با‌لغی عاقل له‌و شوینه‌دا.

ئهی براینه‌! ده‌خیلتان بم! ئه‌وانه‌تان که‌ گیرۆده‌ی ته‌رکی جهماعت بوون له‌م باره‌ ناله‌باره‌ که‌ له‌ تا‌قه‌ت و توانادا نییه‌ خۆتان پزگار بکه‌ن. نوێژی جهماعت، چ فه‌رزی کیفایه‌ بی‌ یا فه‌رزی عه‌ین، چه‌ند فائیده‌یه‌کی به‌نرخ‌ی هه‌یه، که‌ هه‌ندئێ له‌وانه‌ ده‌گه‌رپینه‌وه‌ بۆ نه‌فسی مه‌ئموومه‌که‌و، هه‌ندیکیان ده‌گه‌رپینه‌وه‌ بۆ هه‌موو حازره‌کان له‌ ئیمام و مه‌ئمووم. هه‌ندئێ له‌وانه‌ش ده‌گه‌رپینه‌وه‌ بۆ هه‌موو موس‌لمانان.

له‌ فائیده‌ی جو‌ری یه‌که‌مه‌ که‌ نوێژکه‌ر له‌ناو جهماعته‌دا له‌ سه‌هووکردن ئه‌مین ده‌بی و، له‌ په‌رستیاری خوادا ده‌چیته‌ ریزی کۆمه‌لی موس‌لمانانه‌وه. له‌ فائیده‌ی جو‌ری دوومه‌ که‌ دلێ نوێژکه‌ر له‌گه‌ڵ موس‌لمانانی حازری مزگه‌وته‌دا پێک ده‌که‌وی و، خوای گه‌وره‌ به‌ چاوی میه‌ره‌بانی ته‌ماشای هه‌موو نوێژکه‌ره‌کان ده‌کا، چونکه‌ هه‌ندئێ له‌ مه‌عنا لێده‌ره‌وه‌کانی قورئان فه‌رموویانه‌: مه‌به‌س له‌ بانگکردن بۆ خێر له‌ ئایه‌تی "ولتکن منکم امة‌ یدعون الی الخیر" بانگکردنه‌ بۆ ئولفه‌ت گرتنی موس‌لمان له‌گه‌ڵ موس‌لماندا. هه‌روه‌ها له‌ فائیده‌کانی جو‌ری دوومه‌ که‌ خووی به‌دی له‌ خۆپازیی بوون و روپامایی ئینسان له‌ناو جهماعته‌دا نامینی؛ چونکه‌ به‌هۆی زۆری حازریوانی جهماعت ئه‌و نوێژکه‌ره‌ پایه‌یه‌کی تایبه‌ت بۆ خۆی نابینی، به‌لکو‌ خۆی به‌ یه‌کی له‌و کۆمه‌له‌ ده‌ژمێری، پزگاربوونیش له‌م جو‌ره‌ خووه‌ به‌شیک‌ی گه‌وره‌یه‌. پزگاربوون له‌ خۆبه‌زل زانین له‌ فائیده‌کانی جو‌ری دوومه‌، که‌ خۆ به‌ گه‌وره‌ زانین به‌سه‌ر خه‌لکدا گوناھیکی گه‌وره‌یه‌؛ چونکه‌ ته‌مasha ده‌کا یه‌کی له‌ خۆی که‌متر له‌ مال و حالدا بووه‌ به‌ ئیمام و، ئه‌میش دوا‌ی ده‌که‌وی و ملی بۆ راده‌کیشی و له‌ هه‌ستان و دانیشتن و رکوع و سجوددا په‌یره‌ویی ده‌کا، به‌لی گه‌لی که‌س هه‌ن له‌به‌ر فیزو خۆ به‌زلزانی له‌پشت هه‌ندئێ که‌سه‌وه‌ نوێژ ناکه‌ن.

له‌ فائیده‌کانی جو‌ری سێیه‌مه‌: که‌ به‌هۆی حازریوانی موس‌لمانانه‌وه‌ له‌ مزگه‌وته‌کاندا ئولفه‌تیکی تیکراییی په‌یدا ده‌بی به‌جو‌ری که‌ له‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌ هه‌ست به‌ هی‌زداری و سه‌رکه‌وتنی ئیسلام ده‌که‌ن و، له‌م باره‌وه‌ دلنیاو دل پر له‌ باوه‌رو متمانه‌ ده‌بن له‌ چارکردنی هه‌ر به‌لایه‌ک که‌ روویکاته‌ موس‌لمانان، به‌لام نوێژ به‌ته‌نیاکردن وه‌حشه‌ت به‌دلێ ئینسان ده‌داو، دوور که‌وتنه‌وه‌یه‌ له‌ موس‌لمانانه‌کانی تر. هه‌روه‌ها یه‌کی له‌

فائیده‌کان ئه‌وه‌یه که ئینسان له نیو کۆمه‌لدا به‌لای زۆره‌وه له‌سه‌ر بیروباوه‌رو پره‌فتاری ئه‌وان ده‌بی، ئه‌مه‌ش ده‌بیته‌هۆی پارێزراوی له‌گومراکردنی شه‌یتان و زالبوونی به‌سه‌ریدا؛ چونکه شه‌یتان وه‌کو گورگه‌ و، گورگیش حه‌یوانیک ده‌خوا که له‌ کۆمه‌له‌ مه‌رکه‌وه دوور بی، دیاره‌گه‌له‌رانی که هه‌میشه له ژیر چاودیری شوанда بی، شوانه‌که‌ی نایه‌لی گورگ زه‌ریه‌یان لی‌ بدا و زه‌فریان پی‌ به‌ری. یه‌کی له‌ فائیده‌کان زۆری پاداشه‌، چونکه هه‌موو هه‌نگاوێک که نوێژکه‌ر ده‌ینی له‌ رێگای مزگه‌وتدا خوا به‌خیری بو‌ حسیب ده‌کا.

یه‌کی تر له‌ فائیده‌کانی نوێژی جه‌ماعه‌ت ئه‌وه‌یه که چاوه‌روانی نوێژ ده‌کا. له‌ هه‌دیه‌ی پیرۆزدا هه‌یه: که چاوه‌روانی کردنی نوێژ خیری نوێژکردنه‌که‌ی هه‌یه. هه‌روه‌ها له‌ فائیده‌کانی جه‌ماعه‌ت زۆرکردنی وشه‌ی سه‌لام و خو‌شه‌ویستییه‌ له‌ نیوانی موسلماناندا به‌ هۆی حازربوونیه‌وه بو‌ نوێژی جه‌ماعه‌ت. یه‌کی تر له‌ فائیده‌کانی جه‌ماعه‌ت ئه‌وه‌یه که نوێژی له‌ سه‌ره‌تای کاتی خویدا ده‌کری. یه‌کی تر له‌ فائیده‌کان ئه‌وه‌یه که (ئامین)ی مه‌ئمووم له‌گه‌ل (ئامین)ی مه‌لائیکه‌کاندا یه‌ک ده‌گری، که ئه‌مه‌ش ده‌بیته‌هۆی قبول بوونی دوعاو عه‌فووی هه‌موو لایه‌کیان له‌ لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه. یه‌کی تر له‌ فائیده‌کانی ئه‌وه‌یه که ئینسان به‌هۆی رۆیشتنه‌وه بو‌ ناو ئه‌هلی جه‌ماعه‌ت هه‌یه‌تی خۆی جوان ده‌کاو پۆشاکێ باش له‌به‌ر ده‌کا و به‌گویره‌ی ئایه‌تی پیرۆزی "خدا زینتکم عند کل مسجد" ده‌جوولێته‌وه.

یه‌کی تر له‌ فائیده‌کانی نوێژی جه‌ماعه‌ت ئه‌وه‌یه که به‌هۆی جه‌ماعه‌ته‌وه نوێژکه‌ر له‌ ریزا راده‌وه‌ستی و بۆشایه‌تی له‌ ریزه‌کاندا نامینێته‌وه. یه‌کی تر له‌ فائیده‌کان کردنی نوێژی (تحية المسجد) به‌هۆی چوونه‌وه بو‌ مزگه‌وت بو‌ جه‌ماعه‌ت. هه‌روه‌ها به‌هۆی رۆیشتنه‌وه بو‌ مزگه‌وت ته‌مه‌لی له‌ له‌شی نوێژکه‌ردا نامینێ به‌هۆی ئه‌و کۆمه‌له‌ موسلمانانه‌وه که حازر بوون و، ئه‌مین ده‌بی له‌ هه‌ندی شت که به‌سه‌ر نوێژکه‌ری ته‌نیادا دی. یه‌کی تر له‌ فائیده‌کانی نوێژی جه‌ماعه‌ت هاتوچۆ کردنی زۆره‌ بو‌ مزگه‌وت، که ده‌بیته‌هۆی رزگاربوون له‌ نیفاق و بی‌ دینی؛ چونکه له‌ هه‌دیه‌ی شه‌ریفدا هه‌یه: هه‌رکه‌سی چل رۆژ به‌ (الله اکبر)ی نوێژ دابه‌ستنی ئیمامدا بگا له‌ نوێژی سه‌به‌ینیدا ئه‌وه به‌ میهره‌بانیه‌ی خوای گه‌وره‌ له‌ دوو مسیبه‌ت پاک ده‌بیته‌وه: یه‌که‌م: نیفاق. دووهم: مانه‌وه‌ی ئیجگاری له‌ دۆزه‌خدا؛ واته‌: به‌هۆی ده‌وامی ئه‌م چل رۆژه‌وه خوای گه‌وره‌ ئه‌و

میهره بانیهی لهگه‌دا ده‌کا. دیسان له حه‌دیسدا هه‌یه: نوپژی سبه‌ینی و نوپژی عیسا له‌سه‌ر شانی منافق گرانن؛ واته: به‌جییان ناهینن. جا به هوی ده‌وامی ئەم چل پۆژه‌وه دلی نوپژکه‌ر نوورانی ده‌بی و باوه‌پی به‌هیز ده‌بی و، له‌سه‌ر خوداپه‌رستی به‌هیز و گورج و گۆل ده‌بی و به موسولمانانی پاک حسیب ده‌کری.

ده‌گپنه‌وه: کاتی که موسلمانان بۆ نوپژی جه‌ماعه‌ت ریز ده‌به‌ستن فریشته‌کانیش به‌ده‌وری ئەواندا ریز ده‌به‌ستن و، سه‌لاواتیان لی دهن و دوعای خیریان بۆ ده‌که‌ن و، دوعایان بۆ ده‌که‌ن که ته‌وبه‌یان لی قبول بکری و، ئەگه‌ر ئەو موسولمانانه دوعایه‌ک بکه‌ن فریشته‌کان له‌سه‌ر داخواز و دوعاکه‌یان ئامین ده‌که‌ن، بیگومان ئەم نیعمه‌ته نیعمه‌تیکی گه‌وره‌یه که موسلمان بگا به پایه‌یه‌ک فریشته به‌و جوړه خزمه‌تی بکه‌ن. له‌پاستیدا به‌هوی ریزه‌ستنی موسلمانانه‌وه بۆ نوپژی جه‌ماعه‌ت ئەو موسلمانانه ده‌شوبه‌ینه ئەو مه‌لائیکه‌تانه که خوی گه‌وره له زبانیانه‌وه ده‌گپه‌ته‌وه و ده‌فرمووی: "وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ" واته: به‌پاستی ئیمه ریزمان به‌ستوه بۆ خوا په‌رستن و گوی راپه‌لیی فه‌رمانه‌کانی. ئەم باسه که خوی گه‌وره ده‌گپه‌ته‌وه لییان، واده‌گه‌یه‌نی که خواپه‌رستی به‌شپوهی ریز به‌ستی عابیده‌کان لای خودای گه‌وره شیرینتر و به‌نرختره له پاستیدا ریزی ئەو عابیدانه له ریزی ئەو موجهایدانه ده‌چی که له جه‌نگدا دژی کافران ریزه‌به‌ستن و کۆمه‌کی یه‌کتر ده‌که‌ن؛ ئەو موجهایدانه خۆشه‌ویستی خوان؛ خوی گه‌وره له قورئانی پیرۆزدا ده‌فرمووی: "إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَتْهُمْ بَنِيَانٌ مَّرْصُوعًا" واته: به‌پاستی خوا ئەو که‌سانه‌ی خۆش ده‌وی که له رپی خوادا دژی کافران ده‌جه‌نگن و، ریزه‌که‌یان ئەوه‌نده توند و یه‌کگرتوه‌وه وه‌ک بینای رپک و به‌وه‌ وایه.

له لایه‌کی تره‌وه ته‌ماش ده‌که‌ین ئەم عابیدانه که بۆ خوداپه‌رستی کۆده‌بنه‌وه له‌گه‌ل نه‌فسی خویان و له‌گه‌ل شه‌یتاندا ده‌جه‌نگن؛ چونکه نه‌فس هه‌میشه فه‌رمان ده‌دا و هانی مرو‌ف ده‌دا که رابویری و به ئاره‌زووی خوی بزیی و گوی نه‌داته فه‌رمانبه‌رداری و خواپه‌رستن، شه‌یتانیش دوژمنی ئاده‌میزاده‌وه هه‌ول ده‌دا له رپگه‌ی راست لای دا و ملی بشکینی.

نوپژکردن به جه‌ماعه‌ت گه‌وره‌ترین شیعاری ئیسلامه و، له‌لایه‌نی خوی گه‌وره به‌توندی داوای ده‌رپینی شیعاری ئیسلام کراوه‌وه، خوا فه‌رمانی داوه به‌وه که موسلمانان یارمه‌تی یه‌کتر به‌ن و له کاری خیرا هاریکاری بکه‌ن. بیگومان هه‌ر ئاوه‌دانیه‌ک، چ دی

بی و چ خپوت و پشمال، نهگر شيعاری ئيسلامی تیدا نبي له ئاوه دانی کافران دهچی و، نهلی نه شوینانه به گونا هبار و له دین لادهر ناسراون و دهناسرین.

پوختهی قسه: فهزل و شهرهف و پایه ی جهماعهت و نهلی جهماعهت زوره و، نهگر بیین به دریزی باسیان بکهین ده بیته هو ی ماندو بوون؛ جا با لیره دا بیبرینه وه.

له هه دیسی پیرو زدا هه یه: که نویژ خیری مهوزووعه، واته: نویژ به ره که تدار و، عیباده تیکی پیرو زه و دانراوه بو موسلمانان هه تا سوودی لی وهریگر، نویژ له هه عیباده تی که به لهش بکری سوودی زورتره؛ چونکه به راستی نویژ گه لی خواپه رستی تیدایه چ له بابته قسه و چ له بابته پفتار، وهکو خویندنی (الله اکبری نویژ دابهستن و، خویندنی سوورته تی ترو (سبحان الله) خویندن و (الحمد لله) و (تحیات) یا رکوع و سجوود و راوهستان و دانیشتن و دهست به رزکردنه وه له کاتی نازو گوین (انتقال) یا له کاتی قنووتدا، نه که ته نیا نه مه به لکو مال باخت کردنی تیدایه، چونکه نه و مزگه وته که نویژ هه کی تیا ده کری، پیوستی به ئیمام و بانگدهر و خادم و فهرش و بهر مال و چراو ئاوی ده سنویژ و خوشوردن و گه لی شتی تر هه یه، که نه مانهش هه موو به مال پهیدا ده بن. ئیمامی غه زالی، پهحمته خوی لی بی، فهرموویه تی: نه مه به ره و گه وره یی جهماعه ته له دهستی هه رکهس ده ریچی، نه وه له بهر شوومی و نه گبه تی گونا ه کردنه. واته تا ئینسان گونا هی نه کا دل ی وها رهش نابیته وه که به بی عوزر ته رکی جهماعهت بکا. پیشینانی خواپه رست و له خواترس، نه گر په کیکیان نویژ تیکی جهماعه تی بفه وتایه، تا ههوت پوژی ته واو سه رخو شییان لی ده کردو، نه گر په کی وتنی (الله اکبری نویژ دابهستنی له گه ل ئیمامدا بو ری که نه که وتایه سی پوژ سه رخو شییان لی ده کرد، نه و وشه ی سه رخو شی لی کردنهش نه مه بوو: "لیس المصاب الا من حرم الثواب" واته: ته نیا نه و که سه تووشی موسیبهت بووه که له پاداشی طاعهت بی بهش بووه. له راستیدا مروقی بی طاعهت بی بهشه له پاداش.

زانایانی ئاین چهنه ئایهت و چهنه هه دیسیکیان کردووه به به لگه له سه ره نه وهی که واز له جهماعهت هینان گونا هه: په کی له و ئایه تانه نه مه ئایه ته یه که خوا فهرموویه تی: (یومَ یُکْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَیُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ فَلَا یَسْتَطِیْعُوْنَ [٤٢] خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ کَانُوا یُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ). هه ندی له وانیه و اتای قورئانیان لی داوه ته وه فهرموویانه: نه مه ئایه ته ده رهق به و که سانه هاتووه که دهنگی بانگ ده بیستن

و بئى بهانه يهكى شىرعىي رها، نارون بونوئىرى جىماعىت و به كومەل. ئەمەش واتاى ھىموو ئايەتەكەيە: لەو رۆژەدا كە فرىشتەى سزا بەرپىز راولەستان و، كافرەكان و بئى دىنە تاوانبارەكان دەبەن بون دوزەخ و، ھەر كومەلئى لە كافرەكان شوئىنى گەورەيان دەكەون، لەلايەن خاوە بانگى بون موسولمانان دئى: ئەى موسولمانان! وا ئەوانەى كە خاويان نەدەپەرىست كەوتنە شوئىن گەورەكانى خويان و، رويشتن بون دوزەخ، ئىووش پىويستە ھىمووتان بئىن بون حىزورى خوا و سوجدەى گەورەيىي بون بەرن و بە شەرفى ئەو سوجدەيە بگەن، ئەمجا موسلمانەكان ھىموو دئىن و سوجدە لە زاتى خوا دەبەن، ئەو موسلمانانە نەبئى كە كاتى خوى بە بئى بەھايەكى شىرعى تەركى جىماعەتيان كىرەوھ: ئەوانە پىشتيان وەك تەختەدار رەق دەبئى و، ھەرچى تئى دەكوشن ناتوانن بچەمىنەوھو سوجدە بون خوا بەرن، لەويىدا فرىشتەكان پىيان دەلئىن ئەم بارودوخە كە ئىوھى تىدا داماون و، بئى بەش بوون لە سوجدە بون خوا بردن و، وھا زەلىلى و بئى قەدرى داگىرى كىرەون، لە تۆلەى ئەوھدايە كە لە دنياىدا بانگ دەكران بون نوئىرى جىماعەت، كەچى ئىوھ بە بئى بەھانەى شىرعى تەركتان دەكرەو نەدەچوون بە دەم بانگەكەوھ.

براكانم! تەركى نوئىرى جىماعەت ئەوھندە شووم و نەگبەتە و، ئەوھندە ھويە بون دورى لە خاوي گەورە كە ئەندازەى دەركاھوئى؛ بون بەلگە لەسەر ئەمە ئەوھند بەسە پىغەمبەرى خوا (د.خ) لەگەل ئەو ھىموو مېھرەبانييەدا كە بوويەتى و، خوا لە شانى ئەودا فەرمويەتى: ”بالمؤمنين رؤوف رحيم“ دەربارەى ئەوانەى كە تەركى جىماعەتيان كىرەوھ فەرمويەتى قەستەم كىرە فرمان بەدەم بە يەكى بئى بە ئىمام بون موسلمانان تا نوئىرەكەيان بە جىماعەت بگەن و، خوم لەگەل كومەلئى لە يارانمان برؤين بون سەر ئەو كەسانەى تەركى نوئىرى جىماعەت دەكەن خانوھكانيان بسووتئىنم. جا ئەگەر نوئىرى جىماعەت زورگەورە نەبووايە لاي خوا ھەزرت (د.خ) بەم شىوھيە عاجز نەدەبوو لەوانەى تەركى دەكەن.

دەگىرپنەوھ ھەزرت (د.خ) فەرمويى: ئەى عەلى! مروقى بەختيار سئ نىشانەى ھەيە، يەكەم: زىوارى لە ھەلەلدا بئى. دووھم: ھەستان و دانىشتنى لەگەل زاناياندا بئى. سئىيەم: نوئىرەكانى بە جىماعەت جئبەجئ بكا. ئەى عەلى! مروقى بەدبەختىش سئ نىشانەى ھەيە بەپئىچەوانەى ئەوان كە باسما كىرەن. دەگىرپنەوھ: ھەر كومەلئە ئادەمىزادئىك لە شوئىنئىكدا كوئبىنەوھ، چ خىوھتنشئىن بن و چ دئھاتى، يا شارستانى، كە تەركى نوئىرى جىماعەتيان كىرە، گەورە شەيتانيان بەسەردا زال دەكا و ئاشووب دەخاتە ناويان!

ئەى مۇسلمانىنە! نوپۇز بەجەماعت بىكەن با شەيتان گومراتان نەكا، شەيتان وەك گورگە، چۇن گورگ حەيوانى تار دەخوا، وەها شەيتانىش مروقى دور له جەماعت گومرا دەكا. ئەوئەش بزنانن ھەموو ئىنسانى يەك فرىشتە و يەك شەيتانى ھەيە، شەيتانەكە خەياللاتى ناشىرىن و كردهوى ناپەسندى پيشان دەدات و، فرىشتەكەيش يادى خواو بىرى پەسەندو كردهوى جوانى نيشان دەدا، جا ئەگەر مروف بە فەرمانى شەيتانەكە رەفتارى كرد، ئەوئە ئەنجامەكەى ھەر گومرايى و مالمویرانى و بەدبەختىيە، خو ئەگەر بەفەرمانى فرىشتەكە رەفتارى كرد ئەوئە ھەمىشە دلى رپوناك و بىروباوېرى باش و خوورپەوشتى چاك پەسند دەكا، ھەتا لە ئەنجامدا ھەردوو دنياو تو ھەتا ھەتايە سەربەرز دەبى. يەكى لەو گوناھانە كە فرىشتە لە دلى مروف دور دەخاتەوئە دەبىتە ھوى ئەوئە شەيتان دل و دەروونى مروف داگىر بكا، تەركى نوپۇزى جەماعتە.

دەگىرئەوئە: سى تاقم ھەن دورن لە رەحمەتى خوا: يەكەم ئەوانە كە "حي على الصلاة" و "حي على الفلاح" دەبىسن و موبالات ناكەن و نارون بو نوپۇزى جەماعت. ھەروا دەگىرئەوئە: ھەر كەس نوپۇز بەتەنيا لە مالى خویدا بكا ئەوئە سوننەت و سىرەتى پىغەمبەرى (د.خ) ون كرددوئە. ھەر وەھا لە ھەدىسى شەرىفدا ھەيە: ھەزرت (د.خ) فەرموويەتى: ئەوئەندە بەسە بو بەدبەختىيى مۇسلمان دەنگى بانگ ببىسى و بە بى بەھانەى شەرىعى واز لە نوپۇزى جەماعت بەھىنى و، بە دەنگى بانگدەرەوئە نەروا بو مزگەوت؛ چونكە ئەو بانگدەرە مۇسلمانان بانگ دەكا و بو رزگارى لە سزای قىامت، جا كە مۇسلمان ماوئە ھەبى ئەوا پىويستە برپا بو لای. دەگىرئەوئە پىغەمبەر بە ھاوپىيەكانى فەرموو: ھەر كەس دەنگى بانگدەر ببىسى و، ھىچ بەھانەى نەبى مەنعى بكات لە چوونى بو نوپۇزى جەماعت، ئەو نوپۇزە كە لە مالموئە دەيكا قبوول نابى.. ھاوپىيەكانى ھەزىيان كرد: بەھانە چىيە؟ فەرمووى: ترسى نەفس، يا ترسى لە كىس چوونى مال، يا تووش بوونى زىيانكى وەھا كە شەرىع بە زىانى حسیب بكا، يا نەخوشىيەكى وەھا كە زەحمەت بى بوئە ھەو حالەوئە برپا بو مزگەوت. دەگىرئەوئە جارئ باسى يەككىيان لای (ئىبن وەعباس) دەكرد، كە ھەمووى سأل بەرپۇژووئە، شو ھەمووى بە پىوئەيە و خەرىكى نوپۇز پارانەوئەيە، ئەوئەش لى پرسین: ئەى لە نوپۇزدا چۆنە؟ ھەزىيان كرد: نوپۇزەكانى بەتەنيا دەكا و نارپا بو جەماعت و، نوپۇزى جومعەيش ناكە، ئەنجا (عەبدوللاى كورپى (عەباس) فەرمووى: "ھو فى النار" خەلك ئەم قسەيان لاگران بو، ھەتا ماوئە سالىك لەملا و لەولاوئە دەھاتن بو خزمەتى و، لەم وەلامەيان دەپرسى،

ئەویش ھەر ھەمان ۋەلامى دەدانەو، دەیفەرموو: "ھو فى النار".

لەراستیدا لەم حالەدا کە باس کرا کابرا تەركى نوێزى جومعهى کردوو، بە فرزەو، بە شێوەیەکی ھەمیشەیی تەركى نوێزى جەماعەتى کردوو، کە یا فرزى عەینە یا فرزى کەیفایە... کەیفایە...

دەگێرپنەو (حاتەمى ئەسەم) کە یەكێك بوو لە پیاوچاگان، بەداخو دەیفەرموو: من جارێ نوێزى جەماعەتم تەرك کرد، تەنیا ئەبو ئیسحاقى بوخارى سەرھۆشی لى کردم، بەلام ئەگەر کورپیکم بمرى ھەزار کەس سەرھۆشیم لى دەکات، بەداخو ئەم خەلکە موسیبەتى دنیاىیان لا گەورە، موسیبەتى دینیان لا سووکە؛ ئەگەر ناگەلى کەس دەھاتن سەرھۆشی ئەو نوێزە جەماعەتە لە کيس چوھیان لى دەکردم. دەگێرپنەو: (شەقیى بەلخى) خوای لى رازى بى، کە یەكى بوو لە پیاوچاگانى سەرھەمى خو، جارێک جەماعەتیکى فەوت، ئەویش پەنجا دیرھەمى کرد بە خىرو دای بە گەدایان و بى نەوایان و، ھەتا سالیکیش لە خوا دەپاراپەو دەیوت: "اللهم اعطنى اجر ما فاتنى".

براکانم! موسلمانە چاکەکانى لە مەویش حالیان وابوو کە ئەگەر جارێ دوابکەوتنایە و، بە (اللہ اکبر) نوێز دابەستنى ئیمامدا نەگەشتنایە، یەك پوژ سەرھۆشیان لى دەکرا، خو ئەگەر نوێزیکى جەماعەتیان لە کيس چووبایە ئەو سى پوژ سەرھۆشیان لى دەکردن، واتە: تا سى پوژ کە دۆست و برادەرەکانى پى دەگەشتن دلخوشتیان دەدایەو و پىیان دەوت: ئینشەللا خوای گەورە، پاش ئەم جارە تووشى ئەم ناخوشتیەت ناکا.

دەگێرپنەو ئیمامى عومەر، خوای لى رازى بى، پوژیک پوشتبوو بو باخیکى خو لى (مەدینە)، ھەتا ھاتەو بو مال ھاوپیەکانى پیغەمبەر جەماعەتى گەورەى خوایان تەواو کردبوو، ھەزرتى عومەر، خوای لى رازى بى، لەم کارەساتە زور دلگران بوو و فرمووی: "انا لله وانا اليه راجعون" وا ئەم نوێزى عەسەم بە جەماعەت لە کيس چوو، ئەى حازرینە بەشایەت بن بەراستى وا من ئەو باخى خو مە بەخو پایى و لە رپی خوادا بەخشى بە ھەزاران، بو داپوشین و باربوو کردنەو، ئەم کارە خراپەى لى پوودام، واتە: لە کيس چوونى نوێزى جەماعەتى ئەم وختەم، بەلى بەتایبەتى ئەو باخەى وەقف کرد؛ چونکە بەھوى ئەو جەماعەتەکەى فەوتابوو.

(عەبدوللاى کورپى (عومەر) خوایان لى رازى بى، فرموویەتى: وختى خو ئیمە

وهها بووین هەر کهسی جهماعهتی نوژی سبهینان و عیشای تهرک بگردایه گومانی منافقیمان لی دهکرد؛ چونکه له حهزرهتمان (د.خ) بیستبوو دهیفرموو: ئەم دوو نوژه زۆر قورس و گرانن لهسەر شانی ئەوانهی منافقن و به دەم موسلمانن. حه دیسی پیروژه: هەرکەس به بی بههانه تهرکی نوژی جهماعهت بکا به عادهت بو خوی پیی بلین: منافقه؛ جاته ماشا بکەن کهسی که حهزرت (د.خ) به منافقی ناو ببا دهبی بیجگه هیلاک و بهفهرات چون حالی چی بییت؟

برادهرینه! ئەهلی هەر دێیهک جهماعهتی پینج فەرزه یا جهماعهتی یهک فەرزه لهوانه تهرک بکەن ههموویان له ئاینی ئیسلامدا به فاسق و فاجیر دهژمیردین؛ چونکه جهماعهت له نوژدا نیشانهی جیبهجیکردنی واجیباتی ئیسلامه و، لای کهمی به دوو کهس، به ئیمام و مهئوموی، جیبهجی دهبی، جاکه ئەو خهلهکه ئەوهنده گوئی نهدهربن به ئایین و جهماعهت تهرک بکەن ئەوه معنای وایه که ئیسلامهتی لای ئەوان سووک و بی نرخه، بیگومان که مرۆف گهیشه ئەم پایهیه ئەوا ئەنجامی هەر کهوتنه و، پیویسته ئەو کۆمهله بی جهماعهته بو خویان بگرین و، له خویان تهریق ببنهوه؛ چونکه له هەر شاریکدا کۆمهلی له جوولهکه یا گاور ههبن پهستگاهی بو خویان دروست دهکەن و، غیرهتیان ههناگرئ لهو شوینهدا به بی گهنشته بمیننهوه.

براکانم! ئەگەر مزگهوتتان دروست کرد له لای قیبله و میحرابه کهیهوه ههتا نیوهی ئەو شوینه به نیهتی مزگهوتهوه بیکه نهوه، ئەویتری، تا شوینی کهوش و شوینی ئاگر و دانیشتن به نیهتی مزگهوت نهبی، بهلکو به نیازی جیبهجی کردنی پیویستیهکانی موسلمانن نوژکهه بی، واته: بو دانیشتن و دهستنوژگرتن و خوگرم کردنهوه و شتی تر، ههتا له کاتی دانیشتن و کۆرپهستندا بههوی قسهی دنیاوی کردنهوه تاوانبار نهبن و، ئەو خیرهی که بوئان نووسراوه له نوژکردن و جهماعهت و سهلهواتدان له کيس نهچی؛ چونکه قسهی دنیاوی له مزگهوتدا بهرای ههندی له زانایانی ئاین، عیبادهتی ههفتا سال دهفهوتینی.

ههروهها شهرمکردن له مالی خوادا (مزگهوت) زۆر پیویسته تهناهت فهرموویانه: ئەگەر درکی یا شتیکی پیس لهوانه که له مزگهوتدا کهوتوون، ئەگەر کهسی دووریان بخاتهوه له مزگهوت وا مونسبه ههلیان بگری و، دهستی بخاته ئەو دیوی دهراگی مزگهوت و لهویوه فرهیان بدا، واته: ئەو شته پیسانه له ناو مزگهوتهوه فری نهدا نهبادا

شتى پيس ههواى مزگهوت بگرى، يا له ههواوه بكهويته ناو مزگهوتكه، له بهرئهمه بوو
عهزم كردن بيناى خانووهكه بهش بكن: لاي ميحرا بهوه تا نيوهى يا زياتر بو مزگهوت
و، ئهوى ترى بوئوهوى خهك تيا بحهسيتهوه. تاوان و زيانى بى ئهدهبى له مزگهوتدا
هموو له نامى حورمته و پزگرتن له مزگهوتدا نووسراوه، بيخويننهوهو سوودى لى
وهربگرن.

له بابى نويزى جهماعهتدا بهرچاوم كهوتوو كه موسلمانىكى كويز زور مهىلى لهسهر
نويزى جهماعهت بووه، له شهويكى باران و تهروتووشدا ههستاو كهوته رى بو مزگهوت،
ژنهكهى پيى وت: ئيمشهو بارانه و تو عوزرت ههيه، بوچى له مالى خوتدا نويز ناكهى،
ئو پيش له وهلامدا گوتى: ئهگهر برؤم بو مزگهوت سهواب و پاداشم زوره، له ههمان كاتدا
رؤيشتهكههه دهبيته سوپاس بو خوا لهسهر ساغى دهست و پيم، كه پاش نويز له مزگهوت
گهرايهوه خهوى لى كهوت، كه رؤزى لى بوويهوه ههردوو چاوى پووناك بووبونهوه،
ئهنجا كابرا وتى بهژنهكهى: ته ماشا بكه خواى بهخشنده و ميهرهبان چؤن سوپاسهكهى
منى قبول كرد و بهرحمهت و كهرمى خوى چاوهكانيشمى پوون كردهوه؟

برايه! بزائن: تهركى جهماعهت له نويزهكاندا به بى عوزر، تاوانه، ههروهكو تهركى
نويزى جومعهش تاوانىكى گهويه: دهگيرنهوه كه ههزرت (د.خ) دهبراهى ئهوانه
فهرمويهتى: ههز دهكهم بليم به يهكيك ببيته پيش نويزى موسلمانان و، خؤم برؤمه سه
ئهوانه كه تهركى نويزى جهماعهت دهكن، خانووهكانيان بسووتينم! دهگيرنهوه كه
رؤزى ههزرت (د.خ) لهسهر مينبهه خوتبهى دهخويند، له وتارهكهيدا فهرموى ئه
كهسانه كه نايهه بو نويزى جومعه (والله) يا دهبى لهو ئيشه دهسبهردار بين و بين بو
نويزهكهيان، يا خوداى گهوره دلان مؤر دهكات و دهيانكات بهوانه كه بى ئاگان له يادى
خودا و، دوور دهبنهوه له پهحمته و ميهرهبانى ئه (خودا بمانپاريزى).

رپوايهت كراوه: ههه كهسى به بى بههانه له بهر سستى و تهمهلى سى نويزى جومعه
تهرك بكا خواى گهوره له بهر شوومى ئهه تاوانه دلى مؤر دهكات و، نوورى پهحمته
نارواته ناو دلپهوه و، له ئامؤزگارىي كهس سوود وهرناگرى. له رپوايهتيكى تردا دهلى:
خوا لهو كهسههيش بيزار دهبى. رپوايهت كراوه: ههه كهس سى جومعه بهبى بههانه تهرك
بكا ئهوه دلى دهگورپى به دلى ئينسانىكى منافق و، ئيسلاميهت دهخاته پشتهوه. رپوايهت
كراوه: ههه كهس يهه جومعه تهرك بكات خالىكى رهش له بهر دلى پهيدا دهبى و، ئهگهر

دوو جومعهی تەرك كرد دەبێ بە دوو خال و، ئەگەر سێ جومعهی تەرك كرد دلی هەموو رەش دەبێتەوه (پەنا بەخوا لەم حالە ناشیرینه). رپوایەت کراوه: دوورترین ئینسان لە رەحمەتی خوا کەسێکە خاوەنی دلی قەسوەتدار بێ، دیارە ئەوەی تەرکی جومعه دەکا بەهۆی ئەو خالە رەشانهوه دلێشی قەسوەتدار دەبێ. رپوایەت کراوه: پۆژی حەزرت (د.خ) خوتبەهی دەخویندو، لە خوتبەکەیدا فەرمووی: ئەی ئادەمیزادینه پێش ئەوەی کە مردن یەخەتان بگرێ پەشیمان بنهوه و، بە هۆی بەجێهێنانی کرداری باش و بەجێهێنانی پەيوەندیی خویشایەتی و، زۆرھێنانی ناوی خواو خێرکردن بە پەنھانی و بەئاشکرا بگەرپنەوه بۆ لای خوای گەورە. ئەگەر وەھا بکەن خوا رزق و پۆزیتان زۆر زیاد دەکا و، ھەر نوقسانییەکی بەسەر حال و مالتاندا ھاتبێ تۆلەیی دەکاتەوه بۆتان. بەراستی بزانی کە خودای گەورە نوێژی جومعهی فەرز کردووه لەسەر ئیوہ لەم شوینەدا و لەم پۆژەداو لەم مانگەداو لەم سالەدا ھەتا پۆژی قیامەت، ئیتر ھەرکەس واز لە نوێژی جومعهی بەھێنێ لە ماوہی ژيانی منداو لە پاش ژيانی من، چ فەرمانرەوای دادپەرور بێ یا زۆردارو ستەمکار، چ لەبەر بەسووک تەماشاکردنی نوێژەکە تەرکی بکا، یا لەبەر ئەوەی ئینکاری بکا، لە خوا دەپارپمەوه ئیشوکاری ئەو کەسانە پەريشان بکا، کردو کۆششیان کۆ نەگرێ و، بەرەکەت لە کاسبییاندا نەبێ. ئاگادار بن ئەم جوړە کەسانە نوێژو پۆژو زەکات و حەجیان لێ وەرناگرێ و، سەدەقەو خێریان لێ قبوول ناکرێ، مەگەر تەوہبە لە تەرکی نوێژی جومعهو بەراستی بەجێی بێنن.

براکانم! مادام حەزرت (د.خ) ئەو دوعايەیی کردووه لەوانە کە تەرکی جومعه دەکەن، بەراستی بزانی تا ئەو کەسە تۆبە نەکا و بەراستی پەشیمان نەبێتەوه ھەرگیز پیت و پیرۆزی لە کاروکاسبی و حال و مالیدا نابێ و خوێشی و ئاسایشی دل و گیانی خوێ لەوانەدا دەست ناکەوێ. بەپێچەوانەیی ئەمە ئەگەر جومعهکەیی بەجێ بەھێنێ خوای گەورە بە سەدان و ھەزاران پایە بەرەکەت دەخاتە حال و مالی ئەو کەسەوه.

رپوایەت کراوه: (ابن مالک)، خوایان لێ رازی بێ، کە لە نوێژی جومعه دەبوویەوه لە ھەرگای مزگەوتەکەدا رادەوہستاو دەیفەرموو: ئەی خوای میھرەبان! من بەدەم بانگەکەیی تۆوہ ھاتم و، ئەو نوێژە جومعهی کە فەرمووت جێبەجێم کرد و، وا لە مزگەوت ھەرچووم بۆ ئەو کاروکاسبییەیی کە ئەمرت پێی کردووه، لێ دەپارپمەوه کە بە دەھەندەیی خۆت رزق و پۆزیم پێی ببەخشی؛ ھەرتۆ رزق و پۆزی بە ھەموو گیانلەبەران دەدەیی. دیارە کە خودا

رېځگای ټهوهی داوه له پاش نویژی جومعه ئینسان بروت بو که سابهت. موسلمان له که سابهتی پاش نویژی جومعهی خیری دست دهکوهی. ریوایهت کراوه له (مجاهد) هوه، پهحمهتی خوی لی بی: کومهلی له موسلمانان له رۆژی جومعه دا گوپیان نه دایه نویژی جومعه و، درچوون بو ئیشوکار، ههتا هاتنهوه بو مالی خویان به بی ټهوهی دوژمنکیان بی، خانویان بسووتینی، یاخود هویهکی دیاری بووی، خانووهکانیان ناگریان تی بهر بوو سووتابوون. له ئیمامی (ټهوزاعی) یهوه دهگپرنهوه که وتویه: پیاوکی راوچی ههبوو گوپی به نویژی جومعه نه دداو، له رۆژانی جومعه دا دردهچوو بو راو، رۆژی له کاتیکدا له دهرهوه خریکی راو بوو بهخوی و ټهسپه که یهوه به عرزا رۆچوون و ون بوون. براکان! یهکیکی تر له زیانی ترکی نویژی جومعه ټهویه: ټههلی ټهوه دییه که چل پیای تی دابی و نویژی جومعه نهکن، ټهگر له ټهوهلی وهختهوه نویژکهی نیوه رۆیان بکن ټهوه له لای گهلی له زانیانی ئاین ټهوه نویژیان بهتاله، چونکه واجیبه نویژه نیوه رۆکه ټهوهنده دوابخن که به عادهت ناهومید ببن له کردنی نویژی جومعه، ټهوسا نویژی نیوه رۆیان بو دروسته. زیانکی که له نهکردنی نویژی جومعه وه پهیدا دهبی ټهویه که گهلی دوعاو ویردی رۆژی جومعه هیه، ته نانهت نه خوینده واریش دهتوانی فیریان بی و، گهلی سوودی دینی و دنیایی له خویندنیاندا هیه، جا ټهوه که سانه که نویژی جومعه ناکهن له بههره ی ټهوانه ناهومیدو بیبهش دهبن.

یهکیکی له و ویردانه که بو خوینده واریش دست ددهن ټهویه که هر که سی نویژی جومعه بکاو، له پاش سهلامدانهوه له نویژکهی هر بهو شیوهی خویه بمینتهوه و سورتهی "فاتحه"، "قل هو الله" و هر دوو "قل اعوذ" یهکی حوت جار بخوینی و، له ناوهدا قسه له گهل کهس نهکا، ټهوه له وساتهوه ههتا جومعهی داهاتوو خوا له فیتنه ی ټادهمیزاد و شهیتان دهپاریزی.

دهگپرنهوه: موسولمانیکی خاوهن باخ و خاوهن حیوان و منالدار ههبوو رۆژی له رۆژهکانی جومعه خوی حازر کرد بچی بو نویژی جومعه، ژنه که ی پیی وت: مناله کانت برسین و، باره دهغلیکمان له ئاشدایه، برۆ باره که بهینه رهوه، مه رۆ بو نویژی جومعه، تو عوزرت هیه، ټهویش وتی: وه لالا من جومعه کهم نافه وتینم، خوا که ریمه بو منداله کان. هر له وکاته دا دراوسی باخه که شی هات پیی وت: باخه کهت زور تینووه فریای بکهوه و ئاوی بده، ټهویش ههروهکو پیشوو وهلامی دایهوه. شوانیش پیی وت: فلان حیوانتان به

شاخه وه ماوه ته وه، ئەگەر نەرۆن بە شوینیدا نایه ته وه و گورگ دهیخوا! کابرا وه لامی ئەمیشی وهك ئەوانی تر دایه وه و، رۆیشت بۆ نوێژی جومعه، کاتی له نوێژکهی گهراپه وه ته ماشای کرد ژنه کهی نان دهکا؛ بۆیه لێی پرسى: ئەم نان کردنهت له چیه؟ ژنه کهی وتى: دراوسیکه مان باراشه کهی ئیمه ی به باراشی خوێ زانیوه و هیناویه تیه وه بۆ مأل ئەنجا زانیویه که باراشی ئیمه یه، بۆیه بۆی هیناينه وه! زۆری پى نه چوو که حیوانه کهیشیان له شاخ هاته خوارو گهراپه وه بۆ مأل، دراوسى باخه کهشى هات و وتى: موژده بى! چووم بۆ سهیری باخه کان، ته ماشام کرد هاوسیه کانمان ئاوی باخه کانى خوێان داوه ئاوه که سه رپێژى کردووه و زۆر به عاده تی باخه کهى تۆش تیراو بووه. ئەنجا کابرای نوێژی جومعه کردو و زۆر سوپاسى خودای کرد و وتى: سوپاس بۆ خوا ئەمانه هه مو له میهره بانیهی خواویه، له پیرۆزیهی نوێژی جومعه بوو که به جیم هینا و، به بى زهمهت هه مو ئیشه کانم جیه جى بوون. والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.

نامەى سىزگەيەم

نامەى عىبادەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله

براكانم! ئەم نامەيە كە نامەى دۆستى خۆتانە و، نامەكانى تىرىشم بە پىي فەرموودەى پىرۆزى پىغەمبەر (د.خ) گەورەترىن دىارىيەكن كە پادشاكەن بۇ دۆستانىانى رەوانە بكەن. جا ئومىدەوارم ھەر چۆنى دىارىى دىيائى وەردەگرن و پىي دلشاد دەبن، بەو جۆرە دىارىى دۆستى خۆتانىش قىبوول بفرموون و، خۆتان رەفتارىان پى بكەن و، بۇ موسولمانانى بخوئىننەو، ئەمەش بزەنن كە گوئىدان بەم نامانە لە خوورەوشتى موسلمانە. لە ھەدىسدا ھەيە گەورەترىن خوورەوشتى چاكى موسلمان ئەوويە ھەرگىز لە بىستنى خىرى ئاينى تىر نەبى.

پىوايەت كراو: "ما اهدى مسلم لآخيه هدية افضل من كلمة حكمة يزيده الله بها او يردده عن ردى" ھەرودھا پىوايەت كراو "ايما عبد جاءته موعظة من الله في دينه فانها نعمة من الله سيقت اليه، فان قبلها بشكر زاده الله نعمة اخرى، والا كانت حجة من الله عليه... الى ان قال: "ويزداد عليه بها سخطا..." ديسان پىوايەت كراو: "اذا حمل الرجل كلمة من الله الى اخيه المسلم كان خيرا له من حجة وعمره ومن عبادة سنة" فەرموودەى پىغەمبەر (د.خ): "فېربوونى مەسەلەيەكى ئاينى و فېركردنى خەلك خىرى ھەزار پكات نوئىرى سوننەتى ھەيە.

براكانم! لەمەويپىش لە بابەتى نەكردنى نوئىر، يا دروست نەبوونى بەھوى عەيبىكەو وەك تەركى پوكنى لە پوكنەكانى نوئىرەكە، يا جىبەجى نەبوونى شەرتىك لە شەرتەكانى نامەم بۇ ناردن، ئومىدەوارم لەو ماوەدا

باش ناگادار بووبن له ئاداب و مهرجهکانی نووژو ئهوانه‌ی نووژ به‌تال ده‌که‌ونه‌وه و، به‌ساغی فیڤری ته‌حییات و فاتیحه بووین. جائیسته به‌پیویستم زانی هندی له‌سه‌وابی نووژی فه‌رزو سوننه‌ت و نووژی جومعه‌و جه‌ماعه‌تتان عه‌رزیکه‌م. هه‌تا ئه‌گه‌ر خوا مه‌یلی له‌سه‌ر بی، پاش گه‌رانه‌وه‌ی نووژه له کیس چوو‌ه‌کانتان، ده‌ست بکه‌ن به نووژی سوننه‌ت و سوننه‌تی پاش و پیڤشی نووژه‌کان و، نووژی جومعه‌و جه‌ماعه‌ته‌کان به ساغی به‌جی بیئن.

پیویسته بزانی پکاتی نووژی فه‌رز چ حازر بی چ قه‌زا، ئه‌وه‌نده‌ی هفتا پکات نووژی سوننه‌ت خیری هه‌یه. جا هه‌ر کاتی به‌یه‌قین زانیتان نووژی فه‌وتوتان له‌سه‌ر نه‌ماوه، ئه‌وسا نووژه سوننه‌ته‌کان بکه‌ن، ئه‌گه‌رنا حه‌رامه له‌سه‌ر مرؤف، قه‌زای نووژی فه‌رزی له‌سه‌ر بی، خوی به نووژی سوننه‌ته‌وه خه‌ریک بکا. دلنیا‌بن نووژ چ فه‌رز بی چ سوننه‌ت، تویشووی رۆژی قیامه‌ته‌و، شتیکی ئاشکرایه خوی گه‌وره ئه‌م دنیا‌یه‌ی کردووه به شوینی ئاسایش بو پهبوارانی پی قیامه‌ت و کردوویه به پ‌گه‌زه‌ریان هه‌تا له‌م شوینه‌داو له‌م کاته‌دا هه‌ل به‌کار بیئن و، له‌م دنیا‌یه‌دا که شوینی کشتوکالی قیامه‌ته تویشوویه‌ک بو خۆمان هه‌لبه‌گرین و، به‌بی تویشووی ریگای قیامه‌ت ئه‌م دنیا‌یه به‌جی نه‌هیلین. هه‌روه‌ها ئاشکرایه ده‌ست‌نووژ‌گرتن و خویاک کردنه‌وه پیویسته و، له‌سه‌ر موسلمان واجیبه، چ ژن چ پیاو، ئادابی تاره‌ت و ده‌ست‌نووژ و نووژ به‌پراستی بزانی.

بو نمونه: که رۆیشتن بو تاره‌ت گرتن ئه‌گه‌ر له ده‌شتدا بوون روو له قیبله و پشت له قیبله دانه‌نیشن، به‌لکو ته‌نشتتان له قیبله بی، به‌م جوړه دانیشتنه خیریکتان بو ده‌نوسری و گونا‌هیکتان له‌سه‌ر لاده‌بری، به‌پیچه‌وانه‌وه ئه‌گه‌ر خیلافی ئه‌مه دانیشن حه‌رامه. هه‌روه‌ها له ده‌شتدا له کاتی تاره‌ت گرتندا روومه‌که‌نه مانگ و خور، چونکه که‌راهه‌تی تیا‌یه، به‌لی ئه‌گه‌ر له ده‌شته‌دا شتی هه‌بی به‌روپشتی گرتبی، ئه‌وا حورمه‌ت و که‌راهه‌ته‌که نامینی.

ریوا‌یه‌ت کراوه: چوار تاقم هه‌ن له‌دۆزه‌خ دا ده‌بنه هوی ئازار و سزای ئه‌هلی دۆزه‌خ: یه‌کێک له‌و چوار تاقمه ریخۆله‌یان له پاشیا‌نه‌وه ده‌رده‌چی و، به‌شپوه‌یه‌کی ناشیرین به‌ناو ئه‌هلی دۆزه‌خدا ده‌سوورپینه‌وه و، ئه‌وانیش له چاوپیکه‌وتنی ئه‌و شیوه زور په‌ریشان ده‌بن، پرسیار ده‌که‌ن: ئه‌مانه له ژیا‌ندا په‌فتاریان چۆن بووه؟ وه‌لامیان ده‌ده‌نه‌وه که ئه‌مانه له

كاتى تارەتا باش تارەتياڭ نەگرتوۋە، بە مېز ئەنداميان پېس بوۋە، نوپژەكەيان بە بەتالى كىردوۋە، واتە: نوپژەكەيان بەتال بوۋە؛ جا لەبەر ئەمەيە كە لەسەر فەرمودەيەكى ئىمامى شافىئى و لاي ئىمامى حەنەفى، خويان لى رازى بى، خۇپاك كىردنەۋەى ئىچگارى لە مېز واجىبە، واتە: لە پاش ئەۋە كە ئىنسان مېزى كىرد ماۋەيەك بمىننيتەۋە، ھەۋل بەدا لە پاش مېز خۇى بپارىزى. رپوايەت كراۋە كە خۋاى گەۋرە بۇ سەر ھەر نوپژەكەرى فرىشتەيەكى تەرخان كىردوۋە بۇئەۋەى ئەگەر ئەۋ شەخسە لە تارەتا باش خۇى پاك بكاتەۋە، ئەۋ فرىشتە دوعاى بۇ دەكات و، دەلى: خۋاىا ۋەك ئەم بەندەى خۇتە خۇى پاك كىردوۋەتەۋە. تۆيش ۋەھا لە گوناھ و تاوان پاكى بكەرەۋە. جا لەبەر گويىدان بە تارات و دەستنوئىژو خۇشۇرىن لە ئاينى ئىسلامدا پېۋىستە ئاۋى پاك و پېس لە يەك جىباكەنەۋە، ھەرۋەھا ئەۋ ئاۋە پاكە كە بۇ دەستنوئىژو خۇشۇردن بەكار نايەت جىبا بكىتەۋە. لەسەر موسلمانان پېۋىستە كە لە ئاۋى (قلىتن) تى بگەن، قوللەتەين يانى دوۋ كروپەى بچۈك كە ۋەختى خۇى لە دەۋرۋەرى شارى مەدەينەى نورانىدا ئاۋيان تى كىردوۋن. قوللەتەين بە پېۋانە برىتېيە لە مابەينى سەرى پەنجەى دەست تا ئەنىشك، بە كورتى: بەقەدەر دوۋ بستى بنىادەمى مام ناۋەندى پان و درىژ و قوۋل بى. جا لە ھەر شوئىنكىدا ئاۋى پاكى ئەندازەى قوللەتەين بىى و، بەھۋى شتى پاكى ۋەك شىر و دۇ، ۋەھا نەگۇرابى كە پىى نەلېن ئاۋ، ئەۋە بۇ تارەت و دەسنوئىژ و خۇشۇردن بەكاردى و، بەۋ ئاۋە دەلېن: پاك و پاككەرەۋە (طاهر و طهور). خۇ ئەگەر بە تىكەلېكى پاك گۇرابوۋ بەجۇرى كە ناۋى ئاۋى رۋوتى نەماۋو، بۇ نمونە پېيان دەۋت (گوللا، ئارداۋ) ئەۋە پاكە، بەلام پاككەرەۋە نىيەۋ بۇ تارەت و دەستنوئىژ و خۇشۇردن ناشىت، مەگەر ئەۋ شتە كە پىى گۇراۋە لە شوئىنى ئاۋەكەدا بى، ۋەكو ئەرزىكى شۇرەكات كە ئاۋەكەى سوئىر كىردى، يا لە نىزىكى گوزەرگاي ئاۋەكەۋە بى، ۋەكو ئەۋەى كە كانى نەۋت بەۋ دەۋرەدا ھەبى و ئاۋەكە بۇنى ئەۋ نەۋتەى گرتىبى ئەۋە زىانى نىيە بۇ ئاۋەكە و، ئەۋ ئاۋە پاكىشەۋ پاككەرەۋەشە. خۇ ئەگەر ئەۋ قوللەتەينە شتىكى پىسى تى بكەۋى، بۇ نمونە: قوللەتەينى ئاۋ بەقەدەر سەرە نىنۇكى ياكەمتەر خويىنى تى بكەۋى، تام يا رەنگى بگۇرى ئەۋە قوللەتەينەكە ھەموۋى پېس دەبى و، بەكەلكى تارەت و دەستنوئىژ و خۇشۇردن نايەت، بەلكو ئەگەر دلۇپىك لەۋ ئاۋە لە لەش يا لە پۇشاك بكەۋى ئەۋ ئەندامەۋ ئەۋ پۇشاكە پېس دەبى و، پېۋىستە بە ئاۋىكى پاك و پاككەرەۋە بشۇردى.

ئەم باسە ھەموۋى بۇ ئاۋى راۋەستاۋ بوۋ، واتە: ئەۋ ئاۋەى كە لە بەرى نەۋاۋ لە

شوینی خویدا راوهستابی. بهلام ئەگەر ئاوهکه له بهری دەرۆیشت وەکو ئاوی جوگه و جوگهلهو، ئەو ئەندازە ئاوهی که له مابهینی هەردوو لای جوگهکه دایه قوللهتەین دەبوو، وەکو جوگهی هەندی ئاش، یا جوگهی هەندی کشتوکال، ئەو حوکمی قوللهتەینی هەیه، واته: ئەگەر شتی غەیری ئاوی تیکهڵ نەبوو یا تیکهڵییەکهی له شوینی تیپەرپوونی ئاوهکه دا بوو، وەکو جوگهیهک که به کانی نەوتدا برۆا، ئەو پاکه و پاکه روهوهیهو، ئەگەر بهشتیکی پاک گۆردرا گۆرانیکی وها که پێی نەلین ئا، ئەو پاکه، بهلام پاکه روهوه نییه، مەگەر به گلی کیو و دەشت بگۆرێ، وەکو ئاوی لافاوی بههاران، ئەو پاکه و پاکه روهوهیه. خو ئەگەر به شتی پیس گۆرا، ئەو پیس دەبی و، ئیتر بهکاری تارەت و دەستنوێژ و خوێژێردن نایەت.

بهلام ئەگەر (قلمی) ئاوهکه واته: ئەو ئەندازە وا لهبهینی ئەم بهرو ئەوبهیری جوگهکه دا له قوللهتەین که متر بوو مادام شتیکی پیسی تی کهوت ئەو پیس دەبی، چ لهو شوینی که پیسیهکهی تیدایه یا له خواریهوه، یا له ژووریهوه، بهکه لکی تارەت و دەستنوێژ و خوێژێردن نایەت، هەر وها ئەگەر ئەو ئاوه له لاش و جلویهرگ کهوت پیس دەبی و پیویسته بشۆرێ، ئەو حوکمه که باسماں کرد سابتە، چ ئاوی ئەو جوگه کهمه بهو پیسیه گۆرابی یا نهگۆرابی^(۱).

دەگێرنهوه که کاتی سەعدی کورپی مەعاز (ر.خ) کۆچی دواویی کرد حەزرت (د.خ) فەرمووی: کاتی که گیانی پاکێ سەعد گەیشته عەرش له بهر موبارەکی پی و قەدەمی ئەو عەرش کهوتە لەرزهو جوولانەوه، له گەڵ ئەوهشدا پاش ئەوهی خستیانه گۆرو شاردرایهوه رۆخساری حەزرت گۆردراو نیشانهی غەمگینی پیوه دیار بوو، عەزیزان کرد: هۆی غەمگینییه کهت چییه؟ فەرمووی: چاوم کهوت به سەعد که گیرۆدە ناخۆشییهک بوو، بهلام له خوا پارامهوهو رزگار بوو، لییان پرسی: هۆی ناخۆشییهکهی چی بوو؟ فەرمووی: بههۆی بابەتی خو پاککردنهوه له میز بوو. پاش ئەو حەزرت (د.خ) فەرمووی زۆربهی سزای گۆر له غەیبەت کردن و، له خو پاک نهکردنهوهیه له میز له کاتی تارەت گرتندا.

(۱) بهلام قەولی قەدیمی (شافعی) خوی لی رازی بی، لەم مەسئەله دا جیگای ئیعتیبارە، که فەرموویەتی ئاوی رەوان، هەرچەند که متر بی له قوللهتەین مادام یهکی له صیفهتەکانی نهگۆرێ، پاکه و پاکه روهوهیه. وەرگیر

له سوننه ته كانی حه زرهت (د.خ): هه ر كاتی ده ستنوئژتان گرت گورج دوو ركات نوئژی سوننه تی ده ستنوئژ بكن و، له ركاتی یه كه مدا نایه تی "وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا" وه له ركاتی دووهدا نایه تی "وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا" بخوینن.

رپوایهت كراوه له حه زرهته وه (د.خ) فه رموویه تی: "اشربوا اعینکم من الماء عند الوضوء" واته ئاو دهرخواری چاوه كانتان بدن له كاتی ده ستنوئژدا، واته: كه دهموچاوتان شوژی له كاتی ده ستنوئژ گرتندا چاوه كانتان بكنه وه با له و ئاوی ده ستنوئژه بیان تی بچی. رپوایهت كراوه كه ئوممه تی پیغه مبه ر (د.خ) له رۆژی قیامه تدا له سارای مه حشه ردا (غر) و (محجل) دهن، واته: ناوچاوان سپی و باسك و ساق سپین، ته نانهت ئه وانه شیان كه به هوئی تاوانباریه وه ده چنه دۆزه خ هه ر به و شیوه جوانه وه، كه عیبارته له سپیه تی و پروناکیی دم و چاو و ده ست و پئیان ده چنه دۆزه خه وه، به هوئی دۆزه خه وه ره ش نابنه وه، به لام باقیی ئوممه ته كانی تر وه ها نین. هه روه ها رپوایهت كراوه كه هه ر موسلمانیک گوناھی گه وره ی نه بی ده ستنوئژ ده بیته كه فاره تی گوناھے بچووكه كانی.

له حه دیسی پیغه مبه ردايه كه له گه ل هه ر تكیكي دوايي له ئاوی ده ستنوئژ له هه ر ئه ندامیكي ده ستنوئژه وه بیته خواره وه هه ر گوناھی به و ئه ندامه كر دوویه تی ده كه ویته خوار، به تاییه تی ئه و ده ستنوئژه ی كه له كاتی سه رمای سه ختدا بگیری و به ته واوی و به ره سایي جیبه جی بگری، هه روه ها تاره ت گرتنی پیش ده ستنوئژه كه یشی به تااعت و به عیبادت بو حسیب ده کری. شایانی باسه ده ستنوئژی دائیمی نیشانه ی به هیزی ئیمانہ: واته هه ركه سی به رده وام ده ستنوئژی هه بی ئه وه به موسلمانانی ته واو حسیب ده کری.

له حه دیسی شه ریفدا هه یه: به رده وامی ده ستنوئژ ده بیته هوئی گوشادیی رزق و رۆژی خاوه نه كه ی، هه روه ها خو شو ردن بو نوئژی جومعه ش ئیحصانیکي گه وره یه، به تاییه تی ئه گه ر ئه و خو شو ردنه كه بو نوئژی جومعه یه، بو لابرندی له ش پیسی (جنابت) یش بی، واته كه له شه وی جومعه دا یا له رۆژی جومعه دا له پیش كاتی نوئژی جومعه خو شو ردن له سه ر واجیب بی و، به نییه تی غوسلی جومعه و لابرندی له ش پیسی خوئی بشوژی، ئه وسا به پاکی و خاوینی بروات بو مزگه وت و نوئژی جومعه بكا، ئه وه ئیحصان و پاداشتی گه لی زورتره له و كه سه ی كه به ته نیا نییه تی غوسلی جومعه به جی به ینی، پاداشته كه ی ئه وه نده زوره ده ترسم له وه ئه گه ر بینووسم خه لکی هه رهمه بلین: ئای ئه م كاره كه مه چوئن ئه وه نده پاداشتی زوری هه یه؟

ھەرکەس دەستنویژى ھەبى و تازەى بکاتەو، ئەویش پاداىشتى زۆرى دەست دەکەوى. ھەرەھا سوننەتە دەستنویژگر لە دوادوایی دەستنویژەکیدە کەمى لە ئاوى دەستنویژەکەى بخواتەو، ئەمە دەبیتە ھۆى شىفای لە نەخۆشى. ھەرەھا سیواککردن لە سەرەتای دەستنویژدا سوننەتە، ھەرەکو لە پېش دابەستنى نوێژیشدا سوننەتە. یەك رېكات نوێژ بەسیواکەو گەرەترە لە حەفتا رېکاتى بى سيواک، تەنانەت حەزرت (د.خ) فەرموویەتى: ئەگەر نەبووایە بەھۆى زەحمەت و ماندوووبون بۆ ئوممەت ئەمرم بە ھەموو نوێژکەرێكى ئوممەتم دەکرد لەگەڵ ھەموو نوێژیکدا بەواجبى سيواک بەکاربێنن. وەك زانراوہ سيواک کردن ئەوہیە کە بە مادەییەکی زېر ھەموو دان و زمانى خۆى پاک بکاتەو لە بەلخ، بە بارى درېژیدا بېھینى بە زمانداو، بە پانیدا بېھینى بە دانەکانیدا ھەتا پووکی زامدار نەبى، جا باشتر ئەوہیە کە سيواک کردن بەدارى (ئىراک) بى، کە دارىكى بۆن خۆشەو، مەغزەکەى ریشە ریشە، لە پاش تەپرکردن و خووساندنەوہى لە ئاودا بە شتىكى قورس بکوئى ھەموو ریشە ریشە دەبى و، بۆ پاککردنەوہى دەم و ددان زۆر بەسوودە، خو ئەگەر دارى ئىراک نەبوو ئەوا لقى دارى ترشى سماق زۆر بەسوودە، ئەگەر ئەمەش نەبوو، ھەر شتىكى پاکى زېرى بە کەلک ھەبوو باشە. شىخ ئەحمەدى (ابن حجر) رېحمەتى خاوى لى بى، سى و نۆسيفەتى چاکى لە سيواک کردنا بەیان کردوہ. ھەرەھا بانگدان سوننەتىكى زۆرگەرەوہیە و پاداىشتىكى زۆرى ھەيە. حەزرت (د.خ) فەرموویەتى: ئەگەر خەلک دەیانزانى کە لە بانگدانداو لە رېزى یەکەمى جەماعەتى پىشتى ئىمامدا چ پاداىشتىكى گەرە ھەيە، یا بەگژى یەکدا دەچوون لەسەر ئەمانە یا قورعەیان دەکرد.

ئەى براينە! بانگى ئىسلام بۆ نوێژەکان موسلمانى بى ئاگا ئاگادار دەکاتەو، ئەوانەى پېويستيان بەخۆ ئامادەکردن و پۆشاک لەبەرکردن و دەستنویژ گرتن بى خۆيان بۆ عىبادەت ئامادە دەکەن، ھەرەھا بانگدان دەرپرېنى دروشم و نیشانەى ئىسلامەتییە لە جیھانداو، دوو کەلیمەى شەھادەت دەدا بە گوێ ئىنسانى موسلماندا کە بناخەى ئىسلامەتییە.

بانگ لە غەبرى نوێژى بەیانپاندا پانزە کەلیمەيە بەم جوړەى لە خوارەوہ بۆتان دەنووسم: – "اللہ اکبر اللہ اکبر اللہ اکبر، اشھد ان لا الہ الا اللہ، اشھد ان لا الہ الا اللہ، اشھد ان محمدا رسول اللہ، اشھد ان محمدا رسول اللہ، حي على الصلاة حي على الصلاة، حي على الفلاح حي على الفلاح، اللہ اکبر اللہ اکبر، لا الہ الا اللہ" بەلام بۆ نوێژى

بهیانی دووجار "الصلاة خیر من النوم" دوتری پاش "حي على الفلاح" سوننه ته بوئه و كهسهی گوئی له بانگه وه بی، وه لآمی بانگه كه بداته وه، واته: هرچی بانگدر دهلیت ئەمیش بیلیت، به لآم له وه لآمی "حي على الصلاة" و "حي على الفلاح" دا چوار جار بلئی: "لا حول ولا قوة الا بالله". ههروهها له وه لآمی "الصلاة خیر من النوم" دا بلئی: "صدقت وبررت وبالحق نطقت".

رپوایهت کراوه: وه لآمدانه وهی بانگدر بهو شیوهی كه وتمان ده بیته كه فاره تی بی ناگایی له مابهینی دوو بانگدا، وه هه رئاوه دانیهه بانگی تیدا بدری له و رۆژهدا ئەگه ر سزایه كه نازل بی خوای گه وره ده پاریزی. هه ركه سیش دهنگی بانگی بیسی له جین و ئینس و دار و بهرد له رۆژی قیامه تدا ده بنه شهید و شهادهت دهن له سه ره ئه و بانگی ئیسلامه كه فلان كهس بانگی داو موسلمانانی بانگ کرد بو نوێژ و به جیهینانی پیوستی ئاین و، ئه و بانگه ده بیته كه فاره تی گوناھی بچوکی ئه و بانگدره وه، هه تا له بانگه كه رزگار ده بی له لایه نی خوای گه وره وه رحمهت به سه ریا ده بداری. رپوایهت کراوه كه چه زه رت (د.خ) تکای کردوه له خوا كه گوناھی بانگدره كان به خشی، گومان له وه شدا نییه كه دوعای چه زه رت (د.خ) قبووله.

بانگدران تاقمیکن له خو شه و یستانی خوا به و مه رجه ی به نییه تی پاک و خاوین ئه و بانگه بدن، ئەم بانگدرانه له ده شتی مه حشه ردا گه ردنیا ن له ره فیقانی خو یان به رزتر ده بی، به م مه عنا كه تاوانباران سه ر شوړن و بانگدران سه ره رزی رۆژی قیامه تن و، کاتی كه زیندوو ده کرینه وه و سه ر له گوړ ده رده كه ن بانگ ده لێن.

رپوایهت کراوه: كه سی (۷) سال له رپی خوا دا بانگ بدا، له شی له قه بردا نارزی، واته: پایه ی شه هیدانی هه یه و، له قه بردا ناگوړی و نارزی. له رپوایه تیکی تر دا و تراوه: مو حاسه به یان له سه ره نییه و، له قیامه تدا خه م بار نابن و، له ترسی گه وره ی رۆژی قیامه ت كه مه شه وره به (الفزع الاکبر) ئەمین ده بن، هه ر له م رپوایه ته دا هه یه كه ئه و كه سه ش قورئانی له بهر بی مادام ره فتاری پی بکا ئەم پایه یه هه یه؛ چونكه هه ر کرده وه یه بو ره زای خودا نه بی نرخ ی نییه، تاناهه ت له رۆژی قیامه تدا فریشته بانگ ده کا و ده لیت: ئه و كه سه كه عیباده تی بو خوا نه کرده و بو غه یری خوای کرده وه کو بت په رست و ناگر په رست یا وه کو ئەوانه كه هه ر له بهر ناو بانگ له ناو خه لکدا عیباده تیان کرده و با برۆن بو لای ئه و كه سانه كه له بهر ئەوان عیباده ته كه یان کرده و هه تا جه زا كه یان

وهربگرن، ئەمانە لە لای خوای گەورە بەشیان نییە، چونکە عیبادهتەکان بۆ ئەو بوو
 کە خەلک بڵێن فلان کەس پیاوچاکە یا خاوەن سەخاوت و بەدەهەنەییە، یا بەغیرەت و
 ئازایە. باسی ئیخلاسم لە عیبادهتدا لە نامەییەکی تایبەتیدا نووسیوە.

هەر وەها هەر کەس بە دەنگی بانگی بانگدەرەو پڕوا بۆ نوێژ بە جەماعەت یا بە غەیری
 جەماعەت، ئەوا ئەو بانگدەرە هاوبەشی ئەو کەسە یە لە پاداشی نوێژەکاندا، هەر کەسیش
 دەنگی بانگ ببیسی و قسەى دنیاى نەکا تا بانگدەر لە بانگەکی دەبێتەو، لە هەمان
 کاتدا وەلامى بانگەکە بەتەواوی بداتەو، ئەو بە هەر وشەیک لە وەلامە دوو سەدەهەزار
 خێری بۆ دەنوسری، بەلام ئەگەر لە کاتی بانگەدا قسەى دنیاى کرد، ئیتر قسەى
 حەرام بێ یا مەکرووھ یا قسەیکە بێ سوودو زیان بێت ئەو لە پاداشە ناھومئید دەبێ
 و، بە هۆی قسە حەرامەکەشەو گوناھبار دەبێ بە گوناھیکى گەورەو، بە هۆی قسە
 مەکرووھەکە یا قسە بێ سوودو زیانەکەشەو لە خێری گۆی بەبانگدان و جوادانەو
 مەحرووم دەبێ، لەبەر ئەو بوو تەمانیعی بیستنی دەنگی بانگەکە، بەم جۆرە دەرکەوت
 کە قسەکردن لە کاتی بانگدا دوو زیانی هەیە، یەکەم ناھومئیدبوون لە سەوابی گۆیگرتن
 و سەوابی وەلامدانەو بانگدەر، دووم تاوانباری بەهۆی ئەو قسانەو کە کردوویەتی،
 ئەگەر قسەى حەرام بێ. بەلێ ئەگەر ئەو قسە دەیکا لەو کاتەدا لە واجباتی بێ کە ترسی
 لە فەوتانی هەبێ ئەو قەى ناکات. رپوایەت کراو: هەر شارێ کە بانگدەری زۆری هەبێ
 وێران نابێ لەبەر بەرەکەتی ئەو بانگە زۆرانە، مەگەر بە شپۆھەیکى بەدەگمەن بێ.
 هەر وەها رپوایەت کراو: هەر وشەیک کە بانگدەر بەدەنگی بەرز رای دەگەپەنێ خودای
 گەورە بەرامبەر بەو وشەیک دەفەرموی: "صدق عبدي" واتە: ئەو بەندەیکم راست دەکا،
 دەگێرنەو: رۆژێ بیلالی حەبەشی (ر.خ) بانگ دەدا، کاتی کە فەرموی "اشهد ان محمدا
 رسول الله" جوولەکەیکە گۆی لى بوو وتی: ئەى درۆزن خودا بيسووتینى، کاتی کە
 جوولەکەیکە گەراپەو بۆ مالى خوێ وىستی چرا داگیرسینى ناگری تى چوو سووتا، واتە:
 دوعاکەى لە خوێ گیرابوو چونکە درۆزن بوو کە باوەرى نەبوو بەوێ کە حەزرتی
 (محمد) (د.خ) پیغەمبەری خواپە، واتە: بانگدەرەکە راستگۆ بوو.

لە لیکدانەوێ مانای ئایەتی موبارەکی "وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ" دا هەندى لە
 زانیانی ئاین فەرموویانە: مەبەست لە ئاساری ئەوان شوینی پێیانە کە لە مالى خوێان
 دەرچوون و رۆیشتوون بۆ دەستنوێژ گرتن و، رپوویان کردووەتە مزگەوت بۆ نوێژی
 جەماعەت لەگەڵ موسلماناندا.

له مه عنای هندی فەرموودە پیرۆزی پیغەمبەرەوه دەردەکەوی هەر کەس دەستنوێژیکی باش بگري و، بەرەو مزگەوت بپروا، بە هەر هەنگاوی کە دەینی خۆی گەورە گوناھێکی لەسەر لادەبات و خیریکی بۆ دەنووسری و پایەیهکی بەرزیشی پێ دەدات و، کاتی کە نوێژە فەرزەکەیی لە مزگەوتدا کرد و، دانیشت و خەریکی خواپەرستی بوو فریشتەکانی خوا سەلاواتی لی دەدەن و دەلین: "اللهم صل علیه" واتە: ئەی خویا پەحمەتی خۆت بپێژێنە بەسەر ئەو بەندەتدا، گوناھەکانی بپۆشه و تۆبەیی لی قبوول بکە. وە هەتا لە مزگەوتەکەدا دانیشی بۆ ئەو کە جەماعەتەکەیی بکات ئەو دانیشتنەیی بە نوێژکردن بۆ حسیب دەکری و، بە عیبادەت بۆی دەنووسری.

ئیمامی حەسەن، خۆی لی رازی بی، کاتی دەرویشت بۆ نوێژی جەماعەت و، دەگەیشتە دەرگای مزگەوتەکە کزی و زەبوونی و داموویی خۆی دەردەبپری. بۆ ئیمەش وا مونسابە لەو کاتەدا بلین: الهی! عبدک ببابک، مسکینک ببابک، سائلک ببابک، عاصیک ببابک، ذلیک ببابک، پەریشان و شەرمەزارم، هاتووم بۆ قاپیی پەحمەت و میهرەبانیی تۆ، داوای عەفووت لی دەکەم!

لە حەزرەتی عەلییەوه دەگێرنەوه (ر.خ) و وتوویەتی: پیغەمبەری خوا (د.خ) فەرمووی: خۆی گەورە سرووشت (وحی) بۆ حەزرەتی عیسا نارد (د.خ) کە بە بەنی ئیسرائیلەکان بلی: کەس نەپواتە یانەیی خوا بە دلێکی پاکەوه نەبی و لەگەڵ نەفسیکی ترساو و چاویکی داکەوتوو دەستیکی پاکدا.

دەگێرنەوه کە حەزرەت (د.خ) فەرموویەتی: لە ئاخر زەماندا قەومیک پەیدا دەبن کە وتوویژی دنیاوی خۆیان دەبەن بۆ مزگەوت، خوا هیچ موحتاجی ئەوان و کردەوهی ئەوان نییە، واتە: خۆی گەورە لەو کردەوه ناپەسەندەیی ئەوانە نارازییە؛ چونکە مزگەوت شوینی خواپەرستییە، شوینی قورئان خویندن و یادی خواو نوێژو فیربوونی ئادابی ئاین و خوورپەوشتی بەرزەو، ئەو قسە و باسە بی خیرانە بۆ مزگەوت ناشین و، دەبنە هۆی تاوانباریی خاوەنەکانیان و، ئەگەر بەهۆی نوێژکردن و جەماعەتەکەوه خیر و پاداشتیکیان دەست بکەوی، بەهۆی گوناھی قسە بەتالەکان لە سەوابیان زۆرتر دەبی. براکان!

کە حەدیسیکی وەهاتان بیست نەلین: کەوابی ئیتر نارۆین بۆ مزگەوت؛ چونکە پشت کردن لە مزگەوت وەکو پشت کردنە لە بەختیاریی دنیا و قیامەت، بەلکو بلین: ئینشائەللا

لهمه وپاش به ئه دهب و په وشتی جوانه وه دهرپوین بو مزگهوت و قسه و گفتوگوئی نارپهوا له مزگهوتدا ناکهین و، کاتمان له نوپژکردن و ناوی خواو فیروونی ئادابی ئایندا لای ئیمامی مزگهوتهکان به سهر دهبهین و، ئاموژگاری مندالهکان و گهنجهکانیشمان دهکین که له مزگهوتدا به ئه دهب بن و تهرکی مزگهوت نهکهن. ئینشائهلاله مه وپاش ئه و فهرمودانهی هزرهتتان پی رادهگهینم که باسی زیانی دینی و دنیایی ئه و گفتوگو دنیاییانه دهکا که له مزگهوتدا دهکرین.

ئهگهر کهسی خاوهن دین و به دهسهلات بیت پیویسته نهیهلی قسهی نارپهوا له مزگهوتدا بکری، یهکهه جار ئاموژگارییان بکا، ئهگهر ئاموژگارییه که سوودی نهبوو زور به کاربهیئی، ههتا ئه و موسولمانانه لهم تاوانه دوریکه ونهوه.

برادهرینه! به داخهوه ئه م نامه کورتهی من جیگای ئه و هه موو پایه و گهره بییهی نوپژو نوپژی جهماعهت و نوپژی جومعه و سونهتهکانی جومعه و جهماعهتی تیدا نابیتهوه، بهلام پیویسته بزانه ئه م عیبادهتانه بو پوژی قیامهت زور به سوودن و، پوژ به پوژ بهدریژیایی مانگ و سالهکانی ژیان گهلی زور دهن. وا به شیوهی تهخمین شتیکتان بو بهیان دهکهم: ته ماشا بکهن، ئهگهر له دنیا دا کهسی گیرودهی کردهوهیهکی ناشیرین و ناپهسهند بیی و، مهئمووری میری بین ئه و کهسه بگرن و زور ئازاری بدهن و، له ناو عالهدا سووکی بکهن و، بیانوهی جهزایهکی زوری لی بسینن و، له بهندیخانه دا رای بگرن. ئایا ئه و کهسه ئهگهر دهوله مهند بی جهزناکا بهوه که به شیکی گهره له دارایی خوی بدا ههتا له و زحمهته پرگار بیی، دیاره هه موو دهزانهین کابرا ههز دهکا ههر چون بی، خوی له و کو سپه ناله باره پرگار بکا، به لای زوره وه به مالی دنیا پرگار دهبی، جا بزانه له پوژی قیامهتدا ئینسانی تاوانبار کاتی که فریشتهکانی سزا دهست به سزادانی دهکهن به ئاگر به جوړی که پیست و گوشت و رهگ و ئیسقانی له شی هه موویان ههریه که به ئازاری گیروده دهبی، مهگهر خوا بزانی چونه، له گهل ئه وه شدا مروی تاوانبار له قیامهتدا نامری و ئه و ئازارانهی درپژه دهکیشی. بین پیم بلین ئه و کهسه ئهگهر دهست بدا بوی چهندی ههز دهکا بهوهی که مال و سامان بدا و له و ئازارانه پرگار بی و له و گیروده بییه دا نه مینیته وه؟ بیگومان زور ههز دهکا له پرگاری خوی.

جا له م شوینه دا پیویسته بزانه ههر ههنگاوێک له دنیا دا مروی دهینیت، له ریگای دهستنوپژگرتن و چوون بو مزگهوتدا، به فهرموده ی هزرهت (د.خ) ده بیته هوئی لاچوونی

گوناه و وەرگرتنى خىر و پاداشتى چاك و بەرزبونەوہى پاىهى ئەو مرۆقە، واتە: سى شتى لى پەيدا دەبى ئەمانە ھەر يەكى دابنىين بە درەمى، يانى: ھەر ھەنگاوى سى درەم دەكات، جا ئەگەر لە مالى نويزكەرەوہەتا مزگەوت دووسەد ھەنگاوى، بەھاتوچۆى بۆ تارەت گرتن و دەستنويز گرتن، ئەمە دەكاتە شەش سەد درەم بۆ تاقەنويزى لە شەو و پۆژداو، ئەگەر پىنج فەرزى تەواو حسيب بکەين دەكاتە سى ھەزار و، ئەگەر ماوہى عومرى خۆى بۆ ئەم موسولمانانەحسيب دەكرى، جا ھەرەكو لە دنيادا پارە دەبیتە ھۆى پزگار بوون لە زەحمەت و ناخۆشى ئەم خيراتەش ھەموو دەبنە كەفارەت و فیدیە بۆ پزگار بوون لە ئازارو سزای پۆژى قیامەت. ئەم ژمارە زۆرە سەرمايە و قازانجەو دەمىنیتەوہو، دەبیتە ھۆى پزگارى ئىنسان لە كاتىكدا كە زۆر پىويستى بە پزگارى و سەرفرازى ھەيە لەناو خەلكدا، واتە لە پۆژى قیامەتداو لە بەردەمى خوا و پىغەمبەردا. ئەم تەخمین و لىكدانەوہ و ژمارەكارىيەى من دەربارەى خىر و پاداشت گەليك كەمترە لەو ئەندازەى كە خواى گەورە بپيارى دەدا بۆ كەردەوہى موسلمان، بەلام دەترسم ئەگەر زياتر باس بكەم باوەر نەكەن و بەھيلاكدا بچن؛ لەبەر ئەوہ بەم ئەندازەيە وازدەھينم.

دەگىرپنەوہ جارئك حەزرت (د.خ) فەرمووى: ئىمشەو مەلائىكەيەك ھات بۆ لام و فەرمووى: يامحەمەد! ئايا دەزانى كە مەلائىكەكانى بارەگای ھەرەبەرن، واتە ئاسمان، لە چ شتىك قسەو باسيان دەكرد؟ وتم: بەلى دەزانم؛ باسى پاىە و پاداشتى موسلمانان و باسى ئەو خيراتەيان دەكرد كە دەبنە كەفارەتى گوناھەكان و، باسى ھەنگاونان بۆ مزگەوت و بۆ نويزى جەماعەت و، باسى دەستنويز گرتنى تەواويان دەكرد كە لە كاتى نالەبارى سەرماو سوؤلە و ناساغى و تەنگاويدا دەگيرين، باسى چاوپەرى كردنى نويز لەپاش نويزيان دەكرد، بۆ نمونە: موسلمانەكە كە دەپرات بۆ مزگەوت و نويزى مەغرىبى كرد ھەر لە مزگەوتدا دەمىنیتەوہ و، نويزەكەى عيشاش بەجەماعەت دەكات، ئەو كەسانەى لە ھەميشە حالىيان وەھايە بەخىر دەژين و بەخىر دەمرن و، چاوپوشى لە گوناھ و تاوانيان دەكرىت.

رپوايەت كراوہ: ئەگەر يەكى لە ئەھلى جەماعەت ناساغ بكەوى، يا بەسەفەر بپرات بۆ شوينى و، لە پاش چاك بوونەوہى يا لە سەفەر گەرانەوہى پىويى كردە مزگەوت، خواى گەورە بەرامبەر بەو كەسە نەوازش و مپھربانى دەكا و، (بلا تشبیه) وەك باوكى ماوہيەك كورپى ون بووبى و لە پاشان بیدۆزیتەوہ، ھەرەھا خىر و پاداشى ئەو ماوہى كە ديارنەبووہ بۆى حسيب دەكا.

پړواپهت كراوه: كه حه زرهت (د.خ) فهرمووی به هاوړپیه كانی: حه ز ده كهن شاره زای شنیكتان بكه م كه خودای گه وره به هوئی ئه ووهه گونا هه كانتان لا بیا؟. هاوړپیه كانی عه رزیان كرد: به لئ. ئه ویش فهرمووی: ئه وشته ئه ویه كه ده ستنوئیژی باش و ئیعتیادی بگرن له كاتی ناله بارو نارعه تداو، ههنگاوی زوړ بنین بو مزگهوت و، له پاش نوئیژ چاوه پړی نوئیژ بكهن، واته: ئه گهر موسلمان موفق بوو پړویشته مزگهوت و نوئیژی عه سریش به جه ماعت بكا، ئه مه ده بیته هوئی لا چوونی گونا هی ئه و ئینسانه، هه ووه ها موژده به و كه سانه بدن كه له كاتی تاریكی شهودا بړون بو مزگهوت، ئه و تاریكیه ده بیته چراو پړوناكی بو یان له پړوژی قیامه تدا، واته: له سارای مه حشه رداو له سه رپردی سیرات و، كاتی كه خه لكی هه موو له ترس و بیمدان، ئه وان له خوئی و شادمانی و پرحمه تی خوادان. هه ر كاتیكیش كه سیكتان دی هاتوچوئی مزگهوتی كردبوو به عاده تی خوئی بو عیبادت شایه تی بو بدن كه خاوه ن ئیمان. له فهرمووده كانی حه زره ته وه (د.خ) درده كه هوئی كه پړویشتنی ئینسانی موسلمان بو مزگهوت به كه یف و شادی نیشانه ی ته واوی ئیمان، هه ووه ها نه پړویشتن بو مزگهوت، یا سستی و بی نیشاتی له چوونی مزگهوتدا نیشانه ی سستی و لاوازی ئیمان.

پړواپهت كراوه: هه ر كه س سی جار دهنگی بانگ بیسی و، به بی به هانه ی پړوا نه پړوا بو مزگهوت بو جه ماعت ئه وه له ده فته ری ئه حوالدا به منافق دهنوسری.

پړواپهت كراوه له هه موو كاتی نوئیژدا مه لائیکه بانگ ده كا و ده لئ: ئه ی ئاده میزاد هه ستن بړون بو كوژاندنه وه ی ئاگری دوزخ ئه و ئاگری كه به هوئی تاوانه وه هه لتان گیرساندوه بو گیانی خو تان. واته: هه ستان بو ده ستنوئیژ گرتن و چوونه مزگهوت بو نوئیژی جه ماعت، وه كو چوون ئا و ده بیته هوئی كوژاندنه وه ی ئاگر، ئاگری دوزخ تان بو ده كوژی نیته وه. پړواپهت كراوه: وه ختی كه خوای گه وره بیه وی به لایه ك بو شوینی بنیری به میهره بانی ته ماشای مزگهوت و ئه هلی مزگهوتی ئه و شوینه ده كا و، به یومن و پیروزی ئه وان هه ئه و به لا و موسیبه ته له و خه لكه دوور ده خاته وه؛ چونكه له حه دیسی شه ریفا هه یه كه سی بړوا بو مزگهوت میوانی خوا یه و، خوا اكرم الاكرمین و ارحم الراحمین هه و، ریز له میوانی خوئی ده گری و، به هوئی ریزی ئه وان هه به لا له و شوینه لا ده دا كه نزیكی مزگهوت ه.

له (مجاهد) هه و" د * خ" ده گپړنه وه كه وتوویه: ئاگام لی بوو یه كیك له (عه بدوللا) ی كوری

(عەباس) ی دەپرسی: ئەگەر یەکی هەمووی سأل بەپۆژوو بیّت و شەو نوێژ بکات، بەلام جومعه و جماعت نەکا، حوکمی چییە؟ لە وەلامدا (عەبوللّا) دەیفەرموو: "هو فی النار" واتە: ئەو زەلامە لە ئاگری دۆزەخدايە. ئەم پرسیارو وەلامەش هەتا مانگیك دەوامی کرد، واتە بەدریژایی مانگیك ئەو پیاووە ئەم پرسیارە لە حەزرتی "عبد الله" دەکرد و ئەویش هەر هەمان وەلامی دەدایەو.

ریوایەت کراوە: هەر کەسێ بە بێ بەهانی رەوا تەرکی جماعت بکا بە عادت ئەوە منافقه.

ئەو براینە! ئەو موسولمانە ی کە باسی گەورەیی جماعت ببیسی، و بە بێ کۆسپیکی رەوا تەرکی بکا ئەو لەبەر ئەوێه کە ریز و حورمەتی ئاینی لە دڵدا نەماو، بەراستی سەر بەرزی و بەختیاری و رزگاریی دنیا و قیامت هەر بەو دەبی کە ئینسان مافەکانی خوای گەورە بەجی بینی، دیارە، نوێژ بەجماعت کردنیش یەکیکە لە مافە گرینگەکانی خوا بەسەر بەندەکانییەو، بەجیھێنانی واجیبی ئاینی ئیسلامە، جا ئەگەر ریز و حورمەتی ئەو مافانە ی لە دڵ دەر نەچی، چۆن واز لە مزگەوت و جومعه و جماعت دەهینی؟

ریوایەت کراوە: هەر کەسێ دەوام بکا لەسەر بەجیھێنانی دوازدە رەکات سوننەت خوای گەورە دەیخاتە بەهەشت و، لە بەهەشت کۆشکیکی پی دەبەخشی: ئەو دوازدە رەکاتانە ئەمانەن: چوار رەکات پێش نوێژی نیوهرۆ، دوو رەکات لە پاشی، دوو رەکات لە پاش نوێژی مەغریب و، دوو رەکات پاش نوێژی عیشاو، دوو رەکات پێش نوێژی بەیانی. لە حەدییسی پیرۆزدا هاتوو: دوو رەکاتی پێش نوێژی بەیانی لە دنیا و هەرچی لە دنیا دایە باشترە.

لە هەندی زانایانی ئاینییەو دەگێرنەو کە فەرموویانە: هەر کەسێ لە رەکاتی یەکەمی سوننەتی پێش نوێژی بەیانیدا سوورەتی (الم نشرح) بخوینی، و، لە رەکاتی دووهمدا سوورەتی (الم تر کیف) بخوینی لە نەخۆشیی "مایەسیری" پارێزراو دەبی، و، بەسەر دوژمنانیدا سەرکەوتوو دەبی، جا بۆ ئەم مەبەستە نابێ ئەم خویندنی بە نییەتی چاری ئەو ناساگییە بیّت کە وتمان، بەلکو دەبی بەنییەتی قورئان خویندنی پاش سوورەتی فاتیحە بیّت.

له (ابو الدرداء) هوه دهگيرنهوه: فەرموويه تي: خوشهويستم - واته پيغهمبەر (د.خ) - وهسيه تي بۆ كردم بهسي شت يه كه م: پۆزوي سى پۆژ له هه موو مانگيكا، دووم: به جيھيناني نويزى "وهر"، سييه م: دوو ركاتي سوننه تي پيش نويزى به يانيان و، حەزرت (د.خ) فەرموويه تي: كاتي نيوه پۆ پاش لاداني پۆژ له ناوه راستى ئاسمان ده رگاي ئاسمان ده كرپته وه و، كرده وهى خەلك به رز ده كرپته وه، زۆر حەز ده كه م له و كاته دا خيرو عيباده تي من سەر كه وي بۆ ئاسمان. ئەو وهخته ئەوهنده پيرۆزه هه موو دروست كراوى تريس، واته غه يري جن و انس، هه موو خه ريكي ته سبيحاتن، پيغهمبەر (د.خ) كه زۆر بايه خى به چوار ركاتي پيش نيوه پۆ داوه، له بهر ئەوه بووه كه رپكه وتى ئەو وهخته پيرۆزه بكا و، هه روه ها به هوى ئەوهى كه دانيشتواني مزگه وت خه ريكي كردنى ئەو چوار ركاته ي پيش نيوه پۆ ده بن، ئەو موسلمانانەش كه خه ريكي ده ستنويزن خويان باش ئاماده بكن و، به جه ماعه تي نيوه پۆ دا بگن، ئەگه رنا له پاش نويزه كه ي نيوه پۆش ديسان چوار ركات نويز سوننه ته، به لى دوو ركاتيان سوننه تي موئه ككه دن و، دوانيان موئه ككه دن نين، هه روه ها رپوايه ت كراوه: كه چوار ركاتي پيش نيوه پۆ به قه در ئەوهنده ي كه بهنده يه كه له نه وهى حەزرتى ئيسماعيل (د.خ) ئازاد بكه ي پاداشت و سه وابه ي هه يه. هه روه ها رپوايه ت كراوه: كه حەزرت (د.خ) دوعاى بۆ ئەو كه سه كردوه كه سوننه تي پيش نويزى عه سر ده كات و، له دوعا كه يدا فەرموويه تي: خوايا! رهم به و كه سه بكه كه له پيش نويزى عه سردا چوار ركات سوننه ت ده كا و ده وام ده كا له سه رى، هه تا به گونا ه به خشاوى له دنيا ده رده چى.

رپوايه ت كراوه: حەزرت (د.خ) فەرموويه تي: سوننه ته سوننه تي راتبه ي پاش نويزى مه غريب زوو به جى بينن، چونكه پاش خستنى ده بيته هوى ماندوو بونى ئەو مه لائىكانه كه كردارى چاكي موسلمانان هه لده گرن و ده يپاريزن، واته: فريشته ي كرده وه نووسى پۆژ ده يه وي نويزى مه غريب و سوننه ته كه يشى بنووسى و، له گه ل كرده وهى پۆژدا بيانبا ته باره گاي خوا، جازووتر بيانكهن با فريشته ي ئەعمال دوانه كه ون. وه ئەگه ر نويزه كهر له پاش نويزى مه غريب قسه نه كا تا دوو ركاته سوننه ته كه ش ده كا ئەوه فريشته سه وابه كه ي ده با بۆ (على عليين) كه شوينى ده فته رى كارى پياوچاكانه.

رپوايه ت كراوه: هه ر كه س شه ش ركات نويزى (سنه الاوابين) له پاش نويزى مه غريب و سوننه ته كه ي بكا و، له ناوه ندى ئەوانه دا قسه ي خيلافى شه رعى به ده ما نه يه ت، ئەوه

ئەو شەش پىكەت نوپۇزى ۋەك عىبادەتى دوانزە سالاھ و، ئەو شەش پىكەتە دەپنە كەفارەت و مايەى داپۇشىنى گوناھە بچووكەكانى.

براكانم! دەگىپنەۋە لە ھەزرىت كە فەرموۋىتەتى: وتوۋپۇزى دىنپاىى لە مزگەوتدا دەپىتە ھۆى لاچوون و برانەۋەى خىرو چاكەكانى قسەكەرەكان.

لە شەرحى كىتپى (عباب)دا نووسراۋە: كە قسەى دىنپاىى لە مزگەوتدا دروستە، بەۋ مەرچەى قسەكان ھەلال بن، واتە: قسەيەك نەبن كە لەشەرعدا نارەۋاۋ ناپەسەند بن، ۋەكو لە پاش ملە باسى خەلك كىردن بە خراپى، يا ۋەكو جىنۇدان بەم و بەۋ، با ئەۋ قسە ھەلالانە لەگەل پىكەننىشدا بى؛ لەبەر ئەۋ ھەدىسەى كە ئىمامى مسلم دەگىپىتەۋە: كە ھەزرىت (د.خ) پاش نوپۇزى بەيانىيان لە شوپىنى خۆى ھەلنەدەستا تا خۆر كەوتن، ھاورپىيەكانىشى لە مزگەوتدا دەمانەۋە، قسە و باسى زەمانى پىش ئىسلاميان دەگىپاىۋە و، ھەزرىتەش (د.خ) جارو بار لەۋ قسانە زەردەخەنە دەگىرت. بەلام ئەھلى تەحقىق لە زانايان فەرموۋىانە: قىياسى خەلكى ئەم رۇژە لە كۆمەلى ھاورپىيانى پىغەمبەر (د.خ) ناكىرى، ئەۋان ھەر قسەيەكىان كىردوۋە كە باش بوۋى. بۇ ئىمە حورمەت گرتن و رىز گرتن لە مزگەوت واجىبە و، قسەكردن تىدا ھەلال نىيەۋ مەكروۋە، مەگەر قازانچىكى ئاينى تىدابى ۋەك ئامۇزگارى كىردنى نەزانى يا پرسىارى كە سوۋدى تىدابى. بە ھەر حال بى دەنگى لەۋ قسانە زۆر باشترە، زۆر ھەيفە كە ئىنسان بۇ تەنپا ئارەزوۋىكى نەفس ئەۋ خىرە زۆرەى مزگەوت لە كىسى خۆى بدا، يا بەھۆى وتارى نارەۋاۋە خۆى تاۋانبار بكات. رىۋايەت كراۋە: ھەر كەسى نوپۇزى سوننەتى چىشتەنگا (سنة الضحي) نەفەوتىنى و لە ھەموۋ مانگىكدا سى رۇژ بەرۇژوو بى، نە لە سەفەرداۋ نە لە نىشتەجىپىدا نەيانفەوتىنى، ئەۋە ئەجرى شەھىدى بۇ دەنوۋسرى.

رىۋايەت كراۋە: شەۋ كە ئىنسان دەنوۋ شەھىتان سى گىرى دەدا لەسەرى و، لەسەر ھەر گىرىيەك لەۋانە بەدەم دەلى: "شەۋ درىژە بۇ خۆت بنوو" جا كاتى كە ئىنسان خەبەرى دەپىتەۋە لە كاتى بەرەبەياندا ئەگەر ناۋى خۋاى برد ئەۋە گىرىيەك لەۋ سى گىرىيانە دەكرىتەرە، كە رۇپىشت بۇ دەستنوۋىژ گرتن و دەستنوۋىژى گرت گىرىيەكى تىران دەكرىتەۋە و، كە دەستى كىرد بە نوپۇزى سوننەتەكەى شەۋ ئەۋ گىرىكەشى دەكرىتەۋە^(۱) جا پاش ئەم

(۱) لەمەۋپىش باس كىرد كە ھەزرىت (د.خ) لەم عىبارەتانەدا يا باسى شتىكى كىردوۋە كە تەنپا بۇ خۆى دەر كەوتوۋە، يا مەبەستى تەشپىھى مەعقۇولە بە مەحسوس و، بۇ تىگەياندى ئىمەى فەرموۋە. دەبى موسۇلمانى ژىر باش لەم خالە ئاگادار بى.

ئەحوالە و ئەم شەو نوپزە كە پوژرى لى بوويهوه به نهفەسيكى پاك و دلئىكى گوشادوهوه دەرپا بو بهجيھينانى نوپز و عيبادەت. ئەگەر به پيچەوانەى ئەم حالە بى، ئەوا سبەينى كە پوژرى لى بوويهوه به پيچەوانەى ئەو ئەحوالە باشانە دەبى.

رپوايەت كراوه: ئەگەر كەسى بە دەستنويزهوه نووست فريشته يەك دەكرتتە نيگادارو پاسەوانى. جا كاتى كە لە خەو ھەستا ئەو فريشته دوعاى بو دەكا و، دەلى: خوايا! ئەم بەندەى خۆتە عەفو بفرموو؛ چونكە بە پاكي نووست، وە ئەگەر ئەو ئينسانە داواى خيرىكى دىنى يا دنيايى بكا لە خوا دوعاو داواكەى لى وەردەگيرى.

رپوايەت كراوه: لە ئيمامى عەلييهوه، خواى لى رازى بى، فەرمووى: پوژرى ھەزرتى (فاتمە) خوداى لى رازى، بەھوى ئيشكردنى ناو مالەوه دەستى بلوقى كردبوو، منيش پوژرى كە فاتمە حازر بوو لە خزمەتى ھەزرتى پيغەمبەردا (د.خ) داواى كارەكەريكم لە ھەزرتە كرد ھەتا لە مالەوه خزمەت بكات، ھەزرتە پووى كردە فاتمە و پيى فەرموو: لە خواى خۆت بترسەو، پينج فەرزە نوپزەكانت بەجى بەيئە و، ئيشى مالى خۆت بكەو، ھەر كاتى رويشتى بو سەر جيگاي نووستنى خۆت لە شەودا ۳۳ جار بللى "سبحان اللہ" و ۳۳ جار بللى: "الحمد للہ" و ۳۴ جار بللى: "اللہ اكبر" و دەوام بكە لەسەر ئەم سەد كەليمە، ئەمە بو تۆ لە كارەكە باشترە، ھەزرتى فاتمە عەرزى كرد: بەم دەستوورە كە فەرمووت لە خواو پيغەمبەرى خوا رازيم و بەجى دىنم و كارەكەرم ناوى. ئەى برايان! ھەر كەس لە ئيوە زەحمەتى ئيشكردنى لەسەر شان بى، شەوانە كاتى نووستن ئەم سەد كەليمە بكا بە ويردى خوى بە بەرەكەتى ئەوانەوه خودا دەفعى ماندوو بوونى دەكا. رپوايەت كراوه: كە گەورەترين پوژوو لە پاش پوژووى مانگى رەمەزانى پيروژ مانگى شەوال و (ذي القعدة) و (ذي الحجة) و رەجەبە، غەيرى پوژرى جەژنى قوربان و سى پوژرى پاش جەژن. گەورەترين نوپزىش لە پاش ئەم پينج فەرزە، نوپزى شەو. رپوايەت كراوه: كە لە بەھەشتدا دارى ھەيە كە ھەموو جوړە خەلاتىكى جوان و بە شكوى بەسەرەو ھەيو، لە ژير ئەو دارەدا چەند ئەسپى ھەيە كە زين و بەرگ كراون و، بە زير و زيو و شتى بەنرخ رازينراونەتەو، ئەو ئەسپانەش وەكو ئەھلى بەھەشت پيسايبيان نيھو، وەكو بالدار دەفەرن، جەماعەتى ئەو تەبەقە كە وتمان لە بەھەشتدا سواری ئەو ئەسپانە دەبن و، دەرپون بو ئەو شوينانەى كە ھەزيان لپيەتى. ئەوانەش كە پاھەيان ناگاتە پاھەى ئەوان دەلین: خوايا! ئەم تاقمە بەختيارانە بە چ كەردەوھەكى بەم پاھە گەيشتون؟ لەلايەن خواى

گه وره وه لایمان ددریته وه: که ئەمانه شه نووژیان بوو، که ئیوه نه تانبوو، له و کاتانه دا که ئەوان شه نووژیان دکرد ئیوه له گهرمه ی خه ودا بوون، ئەوان پۆژوو یان گرتوو، ئیوه نه تانگرتوو، ئەوان به خشش و دهه ندهییان بو گداو بی نه وایان هه بووه، ئیوه نه تانبوو، ئەوان جیهادیان کردوو؛ واته: بو به زکردنه وه ی ئاینی ئیسلام هه و لایان داوه و تی کۆشاون، ئیوه تی نه کۆشاون.

ریوایهت کراوه: کاتی که هه موو ئاده مزاد هه شر ده کرین و، له یه که ده شتدا کۆده بنه وه، فریشته یه که جار دها به ناو خه لکا: ئەوانه ی که شه نووژیان دکرد و، سبه ی نیان زوو راست ده بوونه وه بو نوژی سبه ی نی له کوین؟ جا ئەو که سانه راست ده بنه وه و ده برین بو هه شت به بی لیپرسینه وه ئەنجا فه رمان ددری که باقی خه لک برۆن بو لیپرسنه وه له کرده وکانیان و، هه موو ده پۆن بو مه ی دانی لیپرسینه وه.

ریوایهت کراوه: له هه ر شه ویکدا سه عاتی که هیه، هه ر که سی له و سه عاته دا بو ی ری بکه وئ له خوا بپارێته وه داوای شتی له خوا بکا، خوای گه وره پیی دها و، ئەگه ر ئەو شته ی بو موقه دهر نه بووی جه زای دها ته وه.

ریوایهت کراوه: هه زره ت (د.خ) فه رموویه تی: شه و نوژی: پیویسته بو ئیوه؛ چونکه شه و نوژی ره وشتی پیاوچا کانه و هوی نزیک بوونه وه یه له خوای مه زن و، گونا ه داده پۆشی و، ده بیته هوی دوور که و تنه وه له گونا هکردن و، دهر دو نه خو شی له ئینسان دوور ده خاته وه.

ریوایهت کراوه: که هه زره ت (د.خ) فه رموویه تی: تاقه نوژی له مزگه وتی مندا خیر و پاداشی به قه دهر په نجا هه زار نوژی وه، تاقه نوژی له (مسجد الحرام) دا خیر و پاداشی به قه دهر سه د هه زار نوژی وه، تاقه نوژی له (رباط) دا، واته: له سه ر سنووری ولاتی مو سلماناندا، کاتی که سوپا خو ی ئاماده کردی بو جیهاد، خیر و پاداشی به قه دهر دو سه د هه زار نوژی وه. زیاتر له مانه ش به جیهانی دوو رکات نوژی له گه ل له خوا ترسی و ئاگاداریی دلدا له نیوه شه ودا به جیی بینی، که مه به ست له و دوو ره کاته ته نیا ره زامه ندیی خوای گه وره بی. ریوایهت کراوه: له هه زره تی هه سه نی کو ری عه لیه وه، خوایان لی رازی بی، که له مه عنا لیدانه وه ی "الذین هم فی صلاتهم خاشعون" دا فه رموویه تی: واته: ئەو که سانه که ترسی خوا و له دلایاندا، به هوی ئەو ترسه وه چاویان له هه موو ته ماشایه کی نارها نووقاندوه و خوایان له فیسق و فجور پاراستوه، نه که

وهكو ئيمه كه نوپزيكي بي گيان و بي هيپهت و بي ترس له خوا دهكهن. له بهر پروناكي
فهرموده ئه م زاته گوره دا، دردهكه وي كه ئينسان، ههتا نوپزهكاني به خوشووع و له
خوا ترسيپه وه نهكا، به پياوچاك و به كردهوه باش ناناسري.

رپوايهت كراوه كه خوي گوره وهحيي كردوه بو حه زهتي داوود (د.خ) و فهرموده تي:
دروژنه ئه و كه سه لافي خو شه ويستي من لي دهاو، شه و تا سبه ي دنوي و له من بي
ئاگا ده بي و، هه لئاستي نوپز بكاو ناوي من بهيني.

رپوايهت كراوه: خوي گوره به رووي دوو كه سه وه پي دهكهن (واته: لبيان پازي ده بي)
يهكي له و دووانه موسولمانيكه له شه ويكي ساردا هه لسي و، ده ستنويز بگري و ده ست له
نووستن و ئاسايشي خوي هه لبگري له بهر په زاي خوا، چه ند ركاتي شه ونوپز بكا. خوي
گوره به مه لائيكه كان ده فهرموي: ئه ي فريشته كان! پاداشي په فتاري ئه م به نديه چيپه؟
ئه وانيش ده لين: خويا! خو ت ده يزاني، خودا ده فهرموي: ئه وه ي داواي كردوه پي ده دم
و، له هر شتيكيش بترسي ده يپاريزم.

رپوايهت كراوه: پيچه م بهر فهرموده تي له له شي ئينساندا سپسه دوشه ست جو مگه
هه يه و، هه موو روژي پيوسته له با تي نيعمه تي هر جو مگه يه كه له وانه خيري بكا،
هاورپيه كاني عه رزيان كرد: جا كي ده تواني ئه و هه موو سه ده قه يه جيپه جي بكا؟ ئه ويش
فهرمودي ئه وه ئاسانه: دوو ركات نوپزي چي شته نگا بكا له با تي ئه و هه موو سه ده قه يه
جي ده گري.

رپوايهت كراوه: هر كه س ده وام بكا له سه ر دوو ركات نوپزي چي شته نگا خوا
گوناهه كاني ده به خشي، هه رچه ند به قه ده ر كه في ده ريا زور بن. رپوايهت كراوه: هر
كه سي نوپزي به يان يان بكا و، له جيگه ي نوپزه كه يدا دابنيشي و ناوي خودا بهيني تا
ئه وه نده ي روژ به قه ده ر رمي به رز ده بيته وه و، قسه ي دنيايي تيانه كا، ئه نجا دوو ركات
نوپزي سونه تي ئيشراق به جي بيني، ئه وه پاداشتي حه جيك و عه مره يپه كي بو
ده نووسري. هه روه ها رپوايهت كراوه: دانيشتن و مانه وه له جيگه ي نوپزي به يانيدا له گه ل
ناوي خوا هينان و قورئان خو يندن ده بيته هوي گوشادي روژي بو ئه و كه سه زياتر
له وه كه هه ستي بروا به دنيا دا بو په يدا كرندي روژي، واته: هر كه س ئه وه نده له خودا
بترسي كه له بهر په زامه نديي خوا له سه ر ئه م حالته كه و تمان به رده وام بي، ئه وه رزق و
روژيه زور گوشاد ده بيته وه.

رپوایهت کراوه: حهزرت (د.خ) به حهزرتی عهباسی مامی وت، ئەهی مامه! ئایا کاریکت نیشان بدهم ئەگەر بیکهیت خودای گهوره تاوانی له مهو پێش و له مهو پاشیشت ببهخشی؟ ئەو کردهویه ئەوهیه که چوار پکات (صلاة التسبیح) بکهی، جا ئەگەر دهتوانی پۆزی جاری یا له هه موو جومعهیه کدا جاری، یا مانگی جاری، یا سالی جاری، یا له ماوهی عومری خۆتا جاری ئەو نوێژه بکه. ئەهی براینه! به هۆی زۆری پاداشی ئەو نوێژهویه که حهزرت (د.خ) هه ر دهستبهرداری نه بوو، فهرموویهتی: تهنا ته له عومرا جاری بیکهی باشه، که وابی پێویسته ئەو خیره له دهستی خۆتان دهر نه کهن. شیخ ئەحمه دی ئیبنو حه جهر فهرموویهتی: کهسی ئەم فهرموودهیهی بیست و، ئەم نوێژهی نه کرد ئەوه واته گوی ناداته دین.

رپوایهت کراوه: کویری هاته خزمهتی حهزرت (د.خ) عهززی کرد: ئەهی پێغه مبهری خوا! ده مهوی دو عام بو بکهی خوی گهوره چاوه کانه پرونک بکاته وه. حهزرت (د.خ) فهرموی: دوو پکات نوێزی (صلاة الحاجة) بکه به نییهتی داوای جیبه جی کردنی پێویستی خۆت له خوا، پاش ئەوهی که سه لامت دایه وه بلی: "اللهم اني أسألك واتوجه اليك بنبيك محمد نبي الرحمة عليه الصلاة والسلام. يا نبي الرحمة، صلى الله عليك وسلم، اني اتوجه بك الى ربي في حاجتي هذه، وهي ان يرد الله لي بصري، لتقضي لي. اللهم فشفعه في ثلاثا" واته: خوايا! تکهی پێغه مبهری خۆت دهر حهق به من قبول بفهرموو. ده گێر نه وه: ئەو کویره پویشت دوو پکاته نوێژه کهی کردو دو عاکهی خویند، هه ر له و کاته دا چاوه کانهی پویشن بوونه وه، وه ک کاتی ساغی ده یان بینی. درێژهی باسی ئەم نوێژه و چۆنیه تییم له نامه یه کی سه ربه خۆدا نووسیوه.

ههروهها (صلاة الاستخارة) واته: نوێزی داوای خیر کردن له خوا سوننه ته. ئەم نوێژه دوو پکاته له پکاتی یه که مده سووره تی (کافرون) و له پکاتی دوو مده سووره تی (اخلاص) له پاش سووره تی فاتحه ده خوینری. فهرمووده ی حهزرته (د.خ): هه ر کهسی کاریکی گه وره بیته به رده می و، له ئە نجامه که ی سه ر دهر نه کا، ئەوه کردنی (صلاة الاستخارة) نیشانه ی به ختیاریی ئەو که سه یه و، ئەگه ر ته رک ی ئەو نوێژه پکات نیشانه ی به دبه ختییه تی. ههروهها (صلاة التوبة) ش سوننه ته. قال الله تعالى: "نَّ اللَّهُ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ" واته: به راستی ئەو که سانه که گونا هیکیان له ده ست ده بیته وه و، به دل په شیمان ده بنه وه، برپار دهن جار یکی تر ئەو گونا هه نه کهن و، ئەگه ر مافی

یهکیکیان بهسهروهه بوو، تی کۆشان بۆ دانهوهی یا ئازادبوون لیی و، له سهحراییهکی دور له خهڵک یا له شوینیکی چۆل و هۆلدا دوو پکات نوێژ بکهن بهنییهتی نوێژی تهوبه، ههركهس بی و، خوا نهخواست، رۆژی ههفتا ههله بکا ئهگهر بهم دهستوره تهوبه بکات ئهوه بهر ئایهتی (ان الله يحب التوابين) دهکهوی و، له دۆستانی خوی گهوره حسیب دهکریت.

نوێژی دۆزینهوهی شتی ونبوو

کهسی که شتیکی خۆشهویستی لی ونبوی چهن جار نوێژی دۆزینهوهی ون بوو بکا ئینشائهلالا تهعالا دهیدۆزیتهوه. ئهوه نوێزهش دوو پکاته و، له پاش سهلامدانهوه له نوێژهکی ئهم دوعایه بخوینئ: "اللهم هادي الضال و راد الضالة اردد علي ضالتي بعزتك و سلطانك، فانها من عطائك وفضلك."

شیخ جلاله دینی سیوتی، پهحمهتی خوی لی بی، ریوایهتی کردوه که له مابهینی نوێژی مهغریب و نوێژی عیشادا دوو پکات نوێژ ههیه بهنییهتی سووک بوون و ئاسان بوونی گرانی گیان کیشان و، سووک بوونی سزاو ئازاری گۆرو، ئاسانی پهپینهوه بهسهر (سرات)دا، له ههه کاتیکدا له پاش خویندنی سوورتهی فاتحه یازده جار سوورتهی (زهلههه) بخوینئ و تهرکی نهکا.

نوێژی پاراستنی ئیمان

شیخ (عبدالوهاب)ی شهعرانی فهرموویهتی: له نوێژی (سنه الاوابین)دا له ههموو دوو پکاتیکدا، یا ههه تهنیا له دوو پکاتی یهکهم و دووهمدا له پاش خویندنی سوورتهی (اخلاص)و، یهه جار سوورتهی (فلق)و، یهه جار سوورتهی (ناس) بخوینئ و، له پاش سهلامدانهوهش ئهم دوعایه بخوینئ "اللهم سدني باليمان واحفظه علي في حياتي وعند وفاتي" ئهم دهستوره بۆ پاراستنی ئیمانی بهسووده. ههروهها نوێژی (سنه الوضوء) له پاش ههموو دهستنوێژی زۆر بهسووده. نوێژی لهبهرکردنی قورئانی پیروژ له ئیمامی عهلییهوه - کرم الله وجهه - ریوایهت کراوه که فهرموویهتی: جارئ لای ههزهت (د.خ) سکالای کهم بیریی خۆم کردو عهززم کرد: شتم زوو له بیر دهچیتهوه، ئهوهش نوێژی شت له بیرمانی پیشان دام و، فهرمووی: له ههوت شهوی جومعهدا ئهم نوێژه بکه. شیوهی نوێژهکه بهم جۆرهیه: چوار پکات بهنییهتی زیادبوونی هیزی لهبهر

کردنی قورئان داووبه سترئ، له پکاتی یه که مدا له پاش سوورتهی فاتحیه سوورتهی (یاسین) و، له پکاتی دووهدا سوورتهی حامیمی دوخان و، له پکاتی سییه مدا (الم سوجه) و، له پکاتی چوارهدا "تبارک الذی بیده الملك" هتاد... بخوینئ و، له پاش سه لامدانه وه همدو سه ناو سه لات و سه لام بکا، وهک هی (صلاة الحاجة) و، له پاشاندا ئەم دوعا بخوینئ: "اللهم ارحمني بترك المعاصي ابدًا ما ابقيتني وارحمني ان اتكلف ما لا يعينني وارزقني حسن النظر في ما يرضيك عني، اللهم بديع السموات والارض ذا الجلال والاکرام والعزة التي لا ترام! أسألك يا الله! بجلالك وبنور وجهك ان تنور بكتابك بصري وان تطلق به لساني وان تفرج عن قلبي وان تشرح به صدري، وان تستعمل به بدني، فانه لا يعينني على الحق غيرك ولا يؤتیه الا انت، ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم. ئەم نویره بو قوتابیان زور به سووده.

من ئەو نویرانهی که له کتیبه کاندایا کهم باس کرابن دریژییه کایانم نووسیوه، به لام ئەوانهی که زور هه ن له نیو کتیبه کاندایا و دیارین به دریژییه نه منوسیون، به لام (صلاة التسبیح) له بهر ئەوهی پاداشتی زوره به دریژای بو تان باس ده کهم، ئەو نویره بهم (صلاة التسبیح) چوار پکاته، ئەگه له شهودا بکری به دوو سه لام ده کری، خو ئەگه له رۆژدا کرا ئەوا جوانتر وهایه که له پاش (زهوال) و پیش نویره نیوه رۆ بکریت. به لام کردنی ئەم نویره له شهودا خیری زورتره و چاکتره، چونکه شهو کاتی ئارامی و بیدهنگییه. شایانی باسه ئەو سوورته تانهی لهم نویره دا پاش سوورتهی فاتحیه ده خوینرین با له (طوال المفصل) بن وهکو سوورتهی (حید) و (حشر) و (صف) و (جمعه) چونکه ئەم سوورته تانه له سه ره تایانه وه ته سبیح هیه، ههروهها جار جارئ له (قصار المفصل) بن، وهک سوورتهی (زلزله) و (عادیات) و (تکاتر) و (اخلاص).

عهلی شبرامله سی ده لئ: له دوو پکاتی یه که مدا سوورتهی (تکاتر) و (عصر) و، له دوو پکاتی دوا ییدا (کافرون) و (اخلاص) بخوینرین. ئەنجا پاش سوورتهی فاتحیه و سوورته تانهی تر پازده جار بلئ: "سبحان الله، والحمد لله، ولا اله الا الله والله اکبر" غه زالی له (احیاء علوم الدین) دا ده لئ: پاش ئەمانه بلئ: "ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم" ههروهها له هه موو پکووع و ئیعتیدال و سوچه دی یه کهم و دووهم و دانیشتنی نیوانیان و دانیشتنی هه سانه وهدا، یا پیش ته حییات ده جار ئەو ته سبیحاته بخوینئ، جمعا (۷۵) جارو، له چوار پکاته که دا ده کاته (۳۰۰) جار، جا کاتی له دانیشتنی

حهسانه وهه ههستايه وهه بۆ راوهستاني ركاتى دووهم يا ركاتى چوارهم با (الله اكبر) نهكا، چونكه ئه وه تهكبيره ي له كاتى بهرزبونوه له سوجه ي دووهم به جيى هيناوه، ئيتر جاريكى تر مناسب نيبه، ههروهها ئه گهر - بۆ نموونه - تهسبيحى ركووعى تهر ك كردو دهستى دايه خويندى ويردى تايبه تيبى ئه م نويزه، ئيتر با نه گه رپته وه بۆ تهسبيحاتى ركووع، به لكو بۆى ههيه ئه وه تهسبيحه له بير چووه ي ركووعه له سوجه دا له گه ل تهسبيحى سوجه بخوينى، چونكه ركووع روكنيكى كورته و دريزه پيدانى حه رامه. له پيش سه لامدانه وه له م نويزه سونه ته بلئ: اللهم اني اسألك توفيق اهل الهدى، واعمال اهل اليقين، ومناصحة اهل التوبة، وعزم اهل الصبر، وجد اهل الخشية، وطلب اهل الرغبة، وتعبد اهل الورع، وعرفان اهل الصبر، وجد اهل العلم حتى اخافك... اللهم اني أسألك مخافة تحجزني عن معاصيك حتى اعلم بطاعتك عملاً استحق به رضاك، وحتى اناصحك في التوبة خوفامنك، وحتى اخلص لك النصيحة حبا واتوكل عليك في الامور كلها حسن الظن بك، سبحان خالق النور". له پاش ئه م دوعايه سه لام بداته وه.

(صلاه القبور) يش مهشهوره وه، شىخى سيوتى نه قلى كردو وه وه، منيش له نامه ي (حقوقى والدين) دا به يانم كردوه. ههروهها شىخى سيوتى فه رمويه ته: روي عن رسول الله صلي عليه وسلم، انه قال: مامن رجل يصلي ركعتين في اول يوم من محرم يقرأ فيهما ماشاء، فاذا فرغ رفع يديه ويقول: "اللهم انت الابدى القديم، وهذه سنة جديدة أسألك العصمة فيها من الشيطان الرجيم واوليائه واعوانه والعون على هذه أنفس الامارة بالسوء، والاشتغال بما يقربني اليك زلفى والى ارضائك يا كريم، يا ذا الجلال والاکرام، وأسألك خيرها، واعوذ بك من شرها، واستكفيك مؤنتها وثقلها في عافية برحمتك يا ارحم الراحمين" الا خلق الله ملكا يذب عنه الشيطان واعانه على نفسه ووفقه لمرضاته... وان عاش الى آخر السنة يقول الشيطان: "ويلنا قد ايسنا منه جميع السنة".

نويزى جومعه

نويزى جومعه، له گه ل به جيها تنى ئاداب و مهرجه كانى جومعه وه جه ماعه تدا به شيوه ي شهرعى، دهبيتته كه فارته و گونا هه بچووكه كانى به ينى دوو جومعه كه داده پووشى. له رپوايه تيكي تر دا ده لئت: هه هه نكاوى له پيناوى رپويشتن بۆ نويزى جومعه دا بنرى به بيست كرده وه ي باش بۆى حسيب ده كرى. ئه گهر شو ردى جومعه ي ته واو كردو، زوو به پياده رپويشت بۆ مزگه وت و، له نزىكى ئيمامه وه جيگه ي نويزى گرت و، گوئى له

وتارهكان گرت و، قسهی دنیایی نهکرد و، به ژنهكەشی وت و ئه‌ویش خۆی شوڤرد، ئه‌وه به هەر هه‌نگاوێك كه ده‌ینی عیبادت و خوا په‌رستی سالیکی بو دهنوسری، سالیکی وه‌ها كه شه‌وه‌كاني نوێژ بكا و، پوژه‌كانيشی به‌پوژوو بی. په‌یوایه‌ت كراوه: پوژزی جومعه ئه‌وه‌نده لای خوای گه‌وره به‌پوژه كه عیبادت و خیرو چاكه تیايا یه‌ك به ده‌یه و گونا‌هیشی یه‌ك به‌ده تیا دهنوسری. په‌یوایه‌ت كراوه: حه‌زرت (د.خ) فه‌رمویه‌تی: پوژزی حه‌زرتی جیبرئیل ماده‌یه‌کی رووناك و دره‌خشانی نیشان دام، كه وه‌ك ئاوینه بوو، په‌رسیارم لی كرد: ئه‌وه چییه؟ فه‌رموی: وینهی پوژزی جومعه‌یه كه خوای گه‌وره به‌م شیوه‌یه په‌یشانی ه‌دا و، ئه‌م جومعه‌یه بو تۆو بو په‌یره‌وانی تۆ جه‌ژنه، پوژزی كو‌بوونه‌وه و خیر ده‌ستكه‌وتنه‌و، ده‌بیته هۆی گه‌لی خیرات، پوژزی قیامه‌ت ئیوه په‌یشپه‌وی هه‌موو ئوممه‌تیكن بو به‌هه‌شت، هه‌روه‌ها له پوژزی قیامه‌تدا ئوممه‌تی تۆ له په‌یش هه‌موو ئوممه‌تیکی تر دا حیسابی كرده‌وه‌ی ده‌كری و، له زه‌حمه‌تی ئه‌و پوژه‌رنگار ده‌بی. له جومعه‌دا سه‌عاتێك هه‌یه هه‌ر مو‌سلمانێ لهو سه‌عاته‌دا له خوای گه‌وره په‌په‌یوایه‌ت وه‌ بو ده‌ستكه‌وتنی شتیك. كه به‌شی ئه‌وی تیدا‌بی خوا دوعا و نزاكه‌ی لی قبول ده‌كات و به مرادی ده‌گه‌یه‌نی و، ئه‌گه‌ر لهو سه‌عاته‌دا داوای په‌ریزراوی و دووربوونی له ئاشووب و به‌لا بكا، خوای گه‌وره لهو به‌لایه‌و له خراپتر لهو به‌لایه‌ش ده‌په‌یاریزی؛ كه‌وابی هه‌ركه‌س جومعه له کیسی خۆی بداو، نوێژه‌كه‌ی یا خواپه‌رستییه‌كاني تری به‌هوتینی، ئه‌وه له كاروباری خویدا شتیته، چونكه ئه‌و هه‌موو سووده‌ی له کیس ده‌چی. فره‌شته‌كان پوژزی جومعه به (یوم‌المزید) ناو ده‌بن؛ چونكه شه‌وو پوژزی جومعه كاتی خیری زۆره و چاكه تیدا یه‌ك به ده دهنوسری. هه‌روه‌ها په‌یوایه‌ت كراوه كه پوژزی (سید الايام)ه، واته: له هه‌موو پوژه‌كاني هه‌فته‌گه‌وره‌تره.

وفي كتاب المدامعي: - "والحاصل ان افضل ايام السنة يوم عرفة، وافضل ليالي السنة ليلة القدر، وافضل ايام الاسبوع يوم الجمعة، حتى انه افضل من عيد الفطر وعيد الاضحى، وفضله احمد بن حنبل رضى الله عنه مطلقا؛ حتى على عرفة، وهو خلاف مذهبنا كما عرفت" وانتهى.

له پوژزی جومعه‌دا په‌ینج شتی گه‌وره هه‌یه:

۱- له جومعه‌دا حه‌زرتی ئاده‌م دروست كراوه.

۲- له پوژزی جومعه‌دا كه‌وتوه‌ته سه‌ر زه‌وی.

۳- له پوږڅی جومعهدا کوچی دواپی کردوه.

۴- سهعاتی قبوولی دوعا له پوږڅی جومعهدايه.

۵- له پوږڅی جومعهدا قیامت بهرپا دهبی.

ههروهها هه موو گیانله بهرئ له دنیا دا غهیری (انس و جن) یش هه موویان له پوږڅی جومعه دترسن، نه بادا قیامت بهرپایی و، نه وان گیرودهی سزاو نازاری نه و پوږڅه ببن^(۱) بهلام (انس و جن) نه گهر چی بهراستی بزائن کهی قیامت بهرپا دهبی، له بهر دلپهقیی خویمان و دوورکه و تنه وه بیان له دهستوری ناین گوئی نادهنه قیامت.

ریوایهت کراوه: له هر سهعاتیک له (۲۴) سهعاتی شهو و پوږڅی جومعهدا خوی گه وره ژماره یه کی زور له تاوانبارانی (انس و جن) عه فوو ده فهرموی؛ له بهر گه وره یی و پیژی نه و شهو و پوږڅی جومعه یه. ههروهها ریوایهت کراوه: حه زرت (د.خ) فهرموویه تی: ناگادارتان ده کم له وه که نه هلی به هشت که سیکه هیچ عوزری دوری نه خاته وه له به جیهینانی نویژی جومعه، واته: له کاتی باو باران و سهرماو گهرماو خویشی و ناخویشیدا تهرکی جومعه نه کا و، له کاتی خویدا حازری نویژی جومعه بیی.

دهگپرته وه: یه کیک له پیاوه موسولمانه باشه کان له خه ودا چاوی به مردوویه که وت، پرسپاری لی کرد: نیمه کاتی دیین بو سر قهبران بو زیاره تی نیوه ناخو نیوه ناگاتان له زیاره ته که مان هه یه یان نا؟ نه ویش وتی: به لی نه گهر له شهو و پوږڅی جومعهدا ببن بو زیاره ت پیی ده زانین به هوئی پیروژیی نه و شهو و پوږڅه وه. نیمامی شافعی، ره حمه تی خوی لی بی، فهرموویه تی: پیمان گه یشتوه که موسولمانی مردوو له شهو و پوږڅی جومعهدا سزای گوږیان لی هه لده گیری. نیمامی به یه هقی دهگپرته وه: عاسم ناوی بووه که نینسانیکی باش بووه، له پاش مردنی یه کی خه وی پیوه دیوه و پرسپاری لی کردوه: نه حوالت چونه؟ نه ویش له وه لامدا و توویه: وام له ناو باغیکدا له باغه کانی به هشت و، له هه موو شهو و پوږڅی جومعهدا له گهل دۆستان و براده راندا به یه که دهگهین و، به خویشی راده بویرین.

ریوایهت کراوه: له پوږڅی قیامتدا خوی گه وره نه م پوږڅانه ی دنیا هه رکام به سوره تیکی عاده تی به خه لک نیشان ددها، به لام پوږڅی جومعه ده باته سوورته تی ماده یه کی زور نوورانی که ددره وشیتته وه، ده ورو بهری خوی پووناک ده کاته وه و، نه و موسلمانانه ش که له دنیا دا نویژی جومعه بیان کردوه لیی کو ده بنه وه، به شهوق و شادی

(۱) ناگاداری له سهر نه م نه حواله سیفته تی پیغه مبه رانه (د.خ).

له دهشتی مهحشرده له نژیکی ئەواو به پرتەوی ئەو دەرۆن به پێگه‌داو، ئەو کۆمه‌له‌ موسلمانە بۆنیان وه‌ک میسک‌ خو‌ش‌ ده‌بی‌ و، پێگه‌که‌یان بۆ ده‌بی‌ به‌ ته‌پۆلکه‌ی کافوورو، به‌سه‌ریدا راده‌بوورن، ئەه‌لی عه‌ره‌صات، که‌ ته‌ماشای ئەم کۆمه‌له‌ موسلمانە ده‌کن، سه‌ریان سوور ده‌می‌نی‌ له‌ سه‌ره‌ری و بۆن خو‌شی و ناوچاوی پاکیان هه‌تا ئەمانه‌ داخ‌لی به‌هه‌شت ده‌بن، وه‌که‌س له‌گه‌ڵ ئەمانه‌دا نییه‌ مه‌گه‌ر ئەوانه‌ی که‌ بانگه‌ر بووبن، واته‌: ئەوانه‌ی که‌ هه‌ر له‌به‌ر په‌زای خواو بی‌ ئو‌جره‌ بانگیان دابی‌ چ له‌و مزگه‌وتانه‌دا که‌ جومعه‌یان تی‌دا ده‌کری، یا ئەو مزگه‌وتانه‌ی که‌ جومعه‌یان تی‌دا ناکری، ئەم په‌فاقه‌ته‌ش به‌ به‌ره‌که‌تی بانگه‌ده‌یه‌، که‌ ده‌بی‌ته‌ هو‌ی ده‌رپین و راگه‌یاندن‌ی ئیسلام و بانگ‌ کردنی موسلمانان بۆ به‌جیه‌نیانی فه‌رزی نو‌یژ.

”علقمه‌”، خ‌وای لی‌ رازی بی‌، ده‌گه‌په‌ته‌وه‌: له‌گه‌ڵ عه‌بدو‌ل‌لای کوری (مه‌سه‌عود) دا خ‌وای لی‌ رازی بی‌ رۆیشتن بۆ نو‌یژی جومعه‌. عه‌بدو‌ل‌لای سی‌ که‌سی بی‌نی له‌ مزگه‌وتدا که‌ له‌ پێش‌ ئەوا هاتبوون بۆ مزگه‌وت بۆ نو‌یژی جومعه‌، (عه‌بدو‌ل‌لای) فه‌رمووی: من چواره‌مم، چواره‌میش له‌ خواوه‌ دوور نییه‌، چونکه‌ من له‌ هه‌زره‌تم بیستووه‌ (د.خ) ده‌یفه‌رموو: موسولمانان له‌ رۆژی قیامه‌ته‌دا نژیکیان له‌ حوزووری خ‌وای گه‌وره‌ به‌ ئەنده‌زی پێشکه‌وتنیانه‌ بۆ نو‌یژی جومعه‌: یه‌که‌م، دووهم، سێیه‌م، چواره‌م.

رپوایه‌ت کراوه‌: که‌ نو‌یژی جومعه‌ هه‌جی فه‌قیه‌. واته‌: مرۆقی لات و هه‌زار ناتوانی‌ ب‌ر‌وات بۆ هه‌ج، له‌به‌ر ئەمه‌ خ‌وای گه‌وره‌ پاداشی چوونی بۆ نو‌یژی جومعه‌ی بۆ کردوه‌ به‌ پاداشی هه‌ج. رپوایه‌ت کراوه‌: هه‌زرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: ئەه‌ی موسلمانینه‌ ئیوه‌ له‌ هه‌موو رۆژیکی جومعه‌دا دەرۆن بۆ جومعه‌، عومره‌که‌شتان ئەوه‌یه‌ که‌ له‌پاش نو‌یژی جومعه‌ له‌ مزگه‌وتدا ده‌می‌ننه‌وه‌و، چاوه‌پوانی نو‌یژی عه‌سه‌ ده‌که‌ن.

ئەه‌ی ب‌راینه‌! ده‌بی‌ بزانه‌ ئەو که‌سه‌ی ب‌ر‌وات بۆ نو‌یژی جومعه‌و، له‌ کاتی خ‌وتبه‌ی ئیمامدا شتی پ‌ر‌وپووج و قسه‌ی دنیا‌یی بکا ئەم سه‌وا به‌ی نییه‌، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر که‌سی قسه‌ بکات ئەم پ‌ی‌ی بلی‌: ”ب‌یده‌نگ به‌!” ئەمه‌ش به‌ له‌غوکردن ده‌ژمی‌ردری، به‌لکو پ‌ی‌ویسته‌ به‌ ئیشاره‌ت کاب‌رای قسه‌که‌ر ب‌یده‌نگ بکا.

که‌سان‌ی که‌ قورئان خو‌ین نین پاش سه‌لامدانه‌وه‌ له‌ نو‌یژی جومعه‌ ئەم و‌یرده‌ بخو‌ینن، به‌مه‌رچیک‌ قسه‌ له‌گه‌ڵ که‌سه‌دا نه‌که‌ن و، له‌سه‌ر هه‌یه‌ته‌ی کاتی نو‌یژی جومعه‌ پ‌روو له‌ قیبله‌ دا بنی‌شن. و‌یرده‌که‌ش ئەمه‌یه‌: سووره‌تی (اخ‌لاص) (٧) جار، (ناس) و (فلق) یه‌کی (٧)

جار، شیخ (ابن حجر) (ر.خ) پیوایه تی کردووه: هر کهس ئەم ویرده بخوینی بۆی دەبیتە پارێز لە شەیتانەکان و یاریدەرەکانیان لەم جومعه وە تا جومعهی داهاوو، بیجگە لەوێ که پاداشی زۆری پێ دەگات. شیخ (ابن حجر) لە کتیبی (زهواجر) دا فەرموویەتی: کهسی جومعهی لەسەر واجب بێت، ئەگەر سەرکەشی کردو وتی: من جومعه ناکەم و، نەیکرد، ئەو چەندە نوێژی نیوهرپۆیش بکا، واجیبە (قاضی) بە (حدی) شرعی بیکوژی؛ چونکه موعانەدەو سەرکەشی و بەرامبەرکی لەگەڵ ئەحکامی ئایندا ناکرێ و، تهرکی نوێژی جومعه بە گوناھیکی گەرە دادەنرێ.

براینه! خوای گەرە فەرموویەتی: "فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ" واتە: هر کاتی که نوێژی جومعه تەواو کرا ئیتر برۆنه دەرەو و، بە ئەززی خوادا بلاوبنەو، داوای پزق و پۆزی و پارەو مال له خوای گەرە بکن، خوای گەرە بەمیهربانیی خۆی پیتان دەدا. لەم ئایەتە پیرۆزەو دەرەکەوئ که کردنی نوێژی جومعه بۆ زیادبوونی پزق و پۆزی بەسوودە، چونکه خۆی دەرەموئ: لە پاش نوێژ داوای پۆزی بکن، مادام وای فەرموو بیگومان مرۆف بی بەش ناکاو بەشی خۆی پزق و پۆزی پێ دەبەخشی.

پیوایهت کراوه: یهك نوێژی جەماعەت بەقەدەر (۲۷) نوێژی تەنیا خیراو پاداشی هەیه، جا پیویستە ئینسان ئەمە لیک بداتەو که دەبی بوچی بەبی بەهانەو بە بی مانع ئەم (۲۷) نوێژە لەکیسی خۆی بدا؟ ئەگەر کهسی پێی بلین یهك کهوچک چایی بدە (۲۷) کهوچک چات لەو نەوعە دەرەمی، ئەگەر کابرا نەیدا بە شیت دەریتە قەلەم، بەو پییە هر کهس لەو (۲۷) نوێژە دووربکەوئتەو شیت و بی عەقلە.

پیوایهت کراوه: کهسی نوێژی عیسا بەجەماعەت بکا وەکو ئەوێه که تا نیوهرشەو خواپەرستی کردبی، کهسی نوێژی سبەینی بە جەماعەت بکا وەکو ئەوێه که تەواوی شەو خودا پەرستی کرد بی. پیوایهت کراوه: حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: ئەگەر ئەوێ من دەیزانم لە پاداشی نوێژی عیسا و نوێژی سبەینی ئیو بەتازانیا یهه ههچ پۆزی تهرکی ئەو دوو نوێژەتان نەدەکرد و، بەجەماعەت جیبەجیتان دەرکردن، ئەگەرچی بەسەر دەستاندا رینگەتان بکرایه، چونکه دەوام لەسەر ئەم نوێژانە نیشانە دلسۆزانە و، ئەم نوێژانە لەسەر شانی ئەوانە ی که دینیان تەواو نییە لە هەموو شتی گرانترە.

لە کتیبی (احیاء علوم الدین) ی غەزالی پیوایهت کراوه: لە ئیبن عەباسەو (خوای لی

پازی بی) که فەرمووێتی: ھەر کەسێ لە شەوی جومەدا یا لە پۆژەکیدە سوورەتی (الکھف) بخوینێ، ئەو ھەتا جومەی ئایندە لە دەردی نابار دەپاریزێ و، بۆی دەبێتە کەفارەتی گوناھەکانی ئەو بەینە و، خویندنی ئەو سوورەتە بۆ دەبێتە نووری کە لەشوین ئەو شەخسەو ھەتا مەککەئێ موکەرپەمە پووناک دەکاتەو.

پیاویەت کراو: ھەر کەسێ ھەموو پۆژێ دەوام بکات لەسەر خویندنی ئەم ویردە، کە بۆتان باس دەکەم، واتە: لە پاش نوێژی جومە حەفتاویە جار بیخوینێ، ئەو خۆی گەرە ئەو کەسە بێ نیازو بێ ئیحتیاج دەکا لە خەڵک و، بەجۆری کە خۆی پێ نەزانێ پزق و پۆژی بۆ پەوانە دەکا. ویردەکە ئەمە: ”اللھم یا غنی یا حمید، یا مبدئ یا معید! یا رحیم یا ودود اغننی بحلالک عن حرامک و بطاعتک عن معصیتک، و بفضلک عن سواک“، بەلام بەومەرجە کە لە پاش سەلامدانەوێ لە نوێژی جومە شیوہ دانیشتنی خۆی نەگۆرێ و، لەو شوینە نەگۆرێتەو و، قسە لەگەڵ کەس نەکا ھەتا ئەو دوعایە بەتەواوی دەخوینێ. پیاویەت کراو: ھەر کەسێ شەوی جەژن بە خواپەرستی زیندوو بکاتەو لەو پۆژەدا کە دل تیا دەمرێ ئەو دلێ نامرێ. براکانم! ئاشکرایە کە ئاینی ئیسلام لەسەر پینج پوکن دامەزراو:

۱- وتە پیرۆزی شەھادەت.

۲- پینج فەرزە نوێژەکان.

۳- پۆژووی مانگی رەمەزان.

۴- زەکات.

۵- حەج، واتە: زیارەتی مائی خوا بۆ یەکیک کە توانای ھەبێ.

بە تەرک کردنی یەکیک لەم روکناھە بینای ئیسلامەتی مروف زیانی پێ دەگا، وەکو یەکی لە خانووێکدا بێ چوار دیوار و سەربانیکی ھەبێ، کە یەکی لە دیوارەکانی یا سەربانەکی بپووخێ کاری تیک دەچێ. ئاخۆ کەس بە خانووێکی وەھا ناتەواو پازی دەبێ، ھەتا بە دینیکی ناتەواو و نارەسا پازی بێ؟

پیاویەت کراو: کەسێ حەجی مائی خوا بکا و لە ماوێ حەج کردنەکیدە وتاری نارپەواو کاری گوناھ نەکا، کە حەجەکەئێ تەواو کردو، گەرپایەو بۆ مائی خۆی، وەھا دیتەو کە تازە لە دایک بووبی، واتە: گوناھێ لەسەر نامینێ مەگەر مافی خەلقی،

تەننەت دەربارەى ئەۋەش زانا گەرەكان وتوويانە كە مادام خۋاى گەرە حەجەكەى لى
قبوول بكا خاۋەن مافەكانىش رازى دەكا لەو كەسەو، لىي خۋش دەبن و عەفوۋى دەكەن.

رېۋايەت كراۋە: كەسى لە مالى خۋى بىتە دەرەۋە بەنيازى حەج ئەۋە ھەر ھەنگاۋى
دەنى بە يەك چاكە بۋى دەژمىردى و يەك گوناھى لى دادەۋەرى، بە بەرزكردنەۋەى پىي
و دانانەكەشى. ھەرۋەھا (طواف) واتە: سوورپانەۋەى بەدەۋرى مالى خوادا بۋى
دەژمىرى بە ئازادكردنى حەفتا بەندە لە نەۋەى حەزرتى ئىسماعىل (د.خ)... لە رى
كردنى مابەينى (صفا) و (مروە) داۋ، لە راۋەستانى خاكى (عرفە) شدا خۋاى گەرە نور
پرژىنى بەزەپى خۋى دەرەخا. بە راۋەستانى حاجىيەكان لە (عرفە) دا بەسەر
مەلاىكەكاندا فەخر دەكات و دەفەرموۋى: بپوانن بۋ بەندەكانى من، چۋن لە رىگاي
دوۋرەۋە ھاتوون بۋ قاپىيى من و، سەر و پىي خۋيان پووت كروۋەو، موۋى سەريان
بەيەكا چوۋەو تۋزۋاى بوۋە؟ ھاتوون داۋاۋ تكاى لىبووردن دەكەن لە گوناھەكانيان
ھەتا دەرگاي بەھەشتيان لى بكامەۋە. پاش ئەمە روۋى مېھربانى و بەزەپى دەكاتە
ئەھلى عەرەفات و پىيان دەفەرموۋى: ئەگەر گوناھەكانتان بەقەدەر لمى شيۋەكان و
تەكەتەكى باران و كەفى دەرپاكان بى عەفوۋتان دەكەم، ئىتر بەرەۋ مالى خۋتان
بگەرپنەۋە بە ئازادى و گوناھ بەخشاۋى ھى خۋتان و ھى ئەۋانەش كە ئىۋە تكاۋ رچاى
عەفوۋتان بۋ كروۋن. لە كاتى بەردەباران كردنى شەيتاندا ھەر بەردى كە فرى دەدەن
دەبىتە ھۋى دواكەوتنى گوناھى لە گوناھە گەرەكانيان، ئەۋ قوربانىيەش كە لە رىگاي
خوادا سەرى دەبىن دەبىتە ئازۋخە بۋ پۋژى قىامەت. ئەۋ موۋانەى سەرىشتان كە
دەيتاشن ھەر يەككىيان دەبىتە چاكەيەك و گوناھىكتان دادەپۋشى. خۋ سوورپانەۋە بە
دەۋرى مالى خوادا، كە لاي زورى لەو كاتەدا گوناھيان نەماۋە، ئەۋ دەبىتە ھۋى ئەۋەى
كە فرىشتەكانى دەۋرى مالى خودا موژدەيان بدەنى بەۋەى كە لە تاۋانبارى رزگار بوۋن،
ئىتر بۋ لە مەۋلا ئاگادارى خۋتان بن و خۋتان بپارىزن. ھەر پارەيەكىش لەم رىگەدا
سەرفتان كروۋە يەك بە دە تا يەك بە حەوت سەدو زياتریش بۋتان حسيب دەكرى. لەو
كاتەدا كە حاجىيەكان (لبىك لىبىك) دەلېن، ئەگەر نىەتيان لە حەجەكە باش بى و پارەو
زادىان حەلال بى ئەۋە مەلاىكە ۋەلاميان دەداتەۋە دەلى: حەجەكانتان قبوول،
گوناھەكانتان عەفوۋ كراۋ بى، خۋ ئەگەر نىيەت ناباش و پارە حەرام و تۋشە ناشەرى
بى لەو كاتەدا فرىشتەكان دەلېن: "لا لىبىك ولا سەدىك" نىيەت نارەساۋ پارە حەرام و،
حەجتان نارەۋاۋ نامەقبوولە.

براکانم! حه جی مهبرورو قبوولکراو ئه وهیه که له گه ل نییه ت چاکی حه جی و حه لالی پاره و توشه کهیدا، له ماوهی حه جه کهیدا واته: له هه موو ئه و سه فه ردها، له هاتوچو دا، له ماوهی مانه وهی له حه ردها له هه موو ره فتارو گو فتاریکی ناشه رعی و نارپه و پاریز بکاو، به هیچ جو ر قسه ی نامو ناسب و دل ئازارده ر به که س نه لئ، به تاییه تی به ها ورپیه کانی و، هه میشه دل گه رم و زمان نه رم و به حه یا و شه رم بی، منیش ئه رکه کانی حه ج و مه رجه کانی و، ئه وانیه ده بنه هو ی به تالبو ونه وهی حه ج، له دوو نامه دا بو تان ده نوو سم.

براکانم! خیرو چا که ی کرده وه ئیسلامیه کانی زور زوره و، له و عه ریه ده که میکی ده گونجا عه رزم کردن، جا پیویسته بزانه هه رچی فه رزی عه ین بی زانیی له سه ر (مکلف) واته: ئینسانی بالعی عاقل واجیه، پیاو بی یا ژن، ئه و که سه ی ته رکی فی ربوونیا ن بکا گونا هبار ده بی، دیاره ئه م فی ربوون و زانییه چه ند پله ویا پیه ی هه یه؛ بو وینه: له سه ر ئینسانی گه داو گیروده ی کاسبی و نان پهیدا کردن زانستی سی روکن له روکنه کانی ئیسلام واجبه: یه که م ناسینی خودا و ناسینی پیغه مبه ری خوا که خولاسه ی روکنی یه که مه، زانیی مه عنای "أشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله؛ واجیه. دووهم: زانیی نو یژ. سیهه م: زانیی رو ژوو له گه ل مه رج و روکنه کانیاندا. زانیی ئه و شتانه که به تالیان ده که نه وه له سه ر هه موو که س واجیه، ئه مانه هه ریه که له نامه یه کی سه ربه خودا عه رزم کردن، ئه مانه فی ربوونیا ن واجیه، ره فتار و باوه ر پی کردنیا ن واجیه کی گه وره تره، چونکه به ته رکی فی ربوونیا ن مو سلمان فاسق ده بی و، به هو ی باوه ر پی نه کردنه وه کافر ده بی، له بهر ئه وه که له وانه به ئاشکرا داخلی دین و ئاین.

له سه ر ئینسانی مو سلمان که ده وله مه ند بی و زور نا چاری کاسبی نه بی فی ربوونی ئه وانیه که و تمان به ته واوی واجیه و، ره فتار پی کردن و ئیعتیقادو باوه ر کردن پییان گرینگتره، هه روه ها زانیی واتای زه کات و حه ج و ئاداب و مه رج و روکنه کانیان و ئه وانیه ده بنه هو ی به تال بو ونه وه یا ن واجیه، چونکه واجیه زه کات بدا و حه ج بکا، دیاره به بی زانیی ئه وانه ش ناتوانی جیه جییا ن بکا. له سه ر بازرگان و ئه وانیه خه ریکی کرپن و فروشتنن واجبه ئادابی مامه له و مه رجه کانی و روکنه کانی بزانه و مامه له ی راست له ناراست جیا بکه نه وه. هه روه ها له سه ر هه موو (مکلف) ئی واجیه، گه دا بی یا دارا، که فی ری حه رام و حه لال بی و، چی حه لاله و چی حه رامه، تا حه لال به حه لال

بزانی و، حرام کامهیه و مهکروه کامهیه و موباح کامهیه، واجبه باوه‌ری و ابی ئه‌وهی خوا واجیبی کردووه واجیبه، ئه‌وهی خوا حرامی کردووه حرامه و، ئه‌وهی مهکروهی کردووه مهکروهه‌و، ئه‌وهی خوا به مندوبی داناوه مندوبه‌و، ئه‌وهی که موباحه موباحه، واته: گوناھبار نه‌بی به‌وهی که واجیب و حرام و مندوب و مهکروه و موباح له یهک جیانه‌کاته‌وه.

بۆ نمونه: عیاده‌تی که سوننه‌ت بی، وهکو دوو پکاتی پیش نویژی به‌یانی، هر چه‌نده به جیه‌پنانی واجیب نییه، به‌لام زانیی ئه‌وهی که سوننه‌ته له‌سه‌ر موسلمان واجیبه، به‌لام ئه‌وه‌نده هه‌یه پرو وهرچه‌رخاندن له به‌جیه‌پنانی سوننه‌ت حرامه، چونکه پرو وهرچه‌رخاندنه ئه‌گه‌ر له زانی دینه‌وه بی به بی موبالاتی و گالته‌کردن ده‌ژمیری و، ئەم بی موبالاتیه حرامه. وه کرده‌وهی موسلمانان هندیکیان به شیوهی ئیتاعت و به‌ندهگی داواکراون و، هندیکیان به شیوهی مه‌سه‌حه‌ت، بۆ نمونه: نویژکردن ئیتاعت و عیاده‌ته، ته‌عزیه و دلخۆش کردن و دلدانه‌وهی موسلمانان و مه‌رحه‌با لی کردنیان به شیوهی مونسه‌به‌و خیر خواهی کۆمه‌له‌وه مه‌شروع و دامه‌زراوه؛ واته: ئەم کرده‌وه واجیب و سوننه‌تانه هندیکیان په‌یوه‌ندیان هر به‌خودای گه‌وره‌وه هه‌یه. هندیکیان په‌یوه‌ندیان به‌کۆمه‌ل ریکخستن و کارسازی گه‌له‌وه هه‌یه. به‌شی ئیتاعت و عیاده‌ته‌که به‌بی نییه‌ت دروست نییه، وهکو نویژ و رۆژوو حه‌ج، هندیکیان به بی نییه‌ت دروستن به‌لام ته‌واب و پاداشی چاکیان نییه؛ وهکو دانه‌وهی مافی خه‌لک، داوای گه‌ردن ئازادی، گه‌ردن ئازاد کردنی خه‌لک، واز له مه‌کروهات هی‌نان، نه‌کردنی کاری حرام، له‌م جو‌ره شتانه‌دا هه‌تا نییه‌تی به‌جیه‌پنانی فه‌رمانی خوات نه‌بی خیرت پی ناگات، به‌لام رزگار بوونی زیمه‌ی موسلمان له‌مانه نییه‌تی پی ناوی، ته‌نانه‌ت کارو پیشه، که فه‌رزی کیفایه‌ن، نییه‌تیان پی ناوی، به‌لی به‌بی نییه‌ت سه‌وابیان نییه، ئەمه‌ش به‌م جو‌ره ده‌بی که نییه‌تی ئه‌وه‌ت بی ئەم کرده‌وه فه‌رزی کیفایه‌یه‌و، بو‌یه‌ی ده‌که‌م که خۆم سه‌وابم پی بگا و موسلمانانیش ئەم ئه‌رکه‌یان له کۆل بکه‌وی و گوناھبار نه‌بن. به‌خ به‌خ بۆ پیشه‌ساز چ ده‌ولت و چ به‌هره‌یه‌کی گه‌وره‌ی ده‌ست ده‌که‌وی ئه‌گه‌ر که‌می دل و زمانی خۆی به‌م دوو که‌لیمه‌یه‌وه ماندوو بکات، واته: نییه‌تی سه‌وابی خۆی و رزگاری خه‌لکی له‌ددا بی و ئەم نییه‌ته‌ش به‌ زوبان به‌یان بکات بۆ فی‌کردنی خه‌لک و بۆ جووتکردنی زوبان و دل به‌یه‌که‌وه. هه‌روه‌ها له خواردن و خواردنه‌وه‌دا به‌و نییه‌ته‌مه‌یلیان بکات هه‌تا دل و له‌ش هی‌زیان تیا په‌یدا بی و بتوانی کارو کاسبی حه‌لال و خواپه‌رستی بکا

ههروهه نووستن له گه ل خيزانيدا به نيبه تى ئه وه بى كه ههردوو لايان له گوناهاكردن و ئارهزوى نارهواى نهفس پزگار ببن و، خواى گه وره له نوتفهى ئه وان ئه ولادى موسلمانى به سوود بۆ گه لى موسولمان دروست بكا و، به و نيبه تى كه هاوپپى خيزان به پيكي و دلى يه كتر راگرتن سوننه ته. ئه مه به ئيحسانىكى گه وره داده نرى، به تايبه تى له م مادهدا هه زهت (د.خ) فه رمويه تى: من له پوژى قيامه تدا شانازى ده كه م به زورى په پره وانم. به كورتى: له هه ر كرده وه يه كدا كه نيبه تى به گو يكردى خوا هه بى و به مه به ستى ره زاي خوا بى ده بپته پاداش و جه زاي چاك. هه ر كرده وه يه كيش كه ته رك بى، وه كو ته ركى شه راب خوار دنه وه ته ركى قومار كردن يا ته ركى هه ر گوناهيكى تر پيوسته ئه و ته ركه به نيبه تى ره زاو خوشنوودى خوا بى، ئه گه رنا هه ر ئه وه ندى سوود ده ست ده كه وى كه تووشى ئه و گوناها نه بى.

براکانم! به قوربانتان بم تى كوشن بۆ ئيتاعه تى خوا و بۆ كارى قيامه تتان، وه كو بۆ كاروبارى دنياتان تى ده كوشن، به هه ردوو كيانه وه خهريك بن، به لام زورتر بايه خ به كارى قيامه ت بدن؛ چونكه قيامه ت نابريته وه. ههروهه دلتيا بن مادام ئيوه كاروبارى ئاينى خوتان باش به جى هيئا، مه لائىكهى (كرام الكاتبين) له دهفته رى خوياندا ئيوه به ئه هلى جومعه و جه ماعهت و سوننهت و شه و نويز و پوژوگرو كرده وه باش ده نووسن، كه چوونه دهفته رى پياوچاكانه وه، ئه وسا ئه گه ر به هوى نه خو شيه وه، يا به هوى سه فه ر كردن، يا پيرى و لاوازى، ئه و كرده وه چاكانه ي، كه له هه ره تى گه نجى و له ش ساغيدا ده تانكرد، بۆتان نه ده كرا، مه لائىكه ئه و كرده وه باشانه تان بۆ ده نووسى.

ههروهه مرؤقى ده وله مه ند، كه له كاتى خويدا خيرو سه ده قه ي كرده بى، له دواييدا كه م ده س بى و خيرو سه ده قه ي بۆ نه كرى، مه لائىكهى كرده وه نووس ئه و خيراته ي بۆ ده نووسپته وه.

موسلمان هه ر كرده وه يه كى دنيايى بكا، ته نانهت نه فه قه و به رگى ژن و مندالى خوى و ئه وانه ي نه فه قه يان له سه ريه تى، ماده م نيبه تى ئيتاعه تى خوداى بى، ئه وه به ئيتاعه بوى ده نووسرى، وه هه ر كه س له كرده وه ي خيرو سه ده قه دا كه م و كورتى هه بى و دواكه وتوو بى، ئه وه زيان له خوى ده دا.

براکانم! ده خيلتان بم. بۆ ئاين تى بكوشن، له خزمه تى زانايانى ئايندا فيرى ئادابى ئاينى خوتان ببن، با گومراه نه بن؛ چونكه كه مرؤف ئه حكامى ئاينى خوى نه زانى

گومپراه دهبی، جا که فیڙی ئادابهکەش بوون پەفتاری پی بکەن، هەتا خوای گەورە
غەزەبتان لی نەگری.

براکانم! مروّف له ژيانی ئەم دنیاوە دەتوانی هۆیهکانی بەختیاری خوی ریک بخوا،
بی گومان ئەگەر بە کەمتەر خەمی بژی، کاتی که مرد پەشیمان دەبیتەوهو، لهو کاتەشدا
پەشیمانی سوودی نییه.

بەختیاره ئەو کەسه که ئاینی خوی فیڙ دەبی و پەفتاری پی دەکا و، بەسەر بەرزی
دەمری؛ ئەو کەسانه له پوژی قیامەتدا سەرفراز و سەر بەرزن. والسلام علیکم ورحمة الله
وبرکاته.

ناممھی چوارحیدمھ

باسی نوئیژی داماموی و موحتاجییه

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله. والحمد لله. والصلاة والسلام على رسول الله

وبعد. براكانم! ههروهكو پيکھاتنی مه رجه کانی دوعاگردن بو قبول بوونی ئەو دوعایه پئویسته و، ئومیدی قبول کردنی خوی گه ورهش پئویسته، ههروهها به کارهینانی ریگی دوعاگردن و ئادابی دوعاگردنیش پئویسته بو قبول بوونی دوعا. ئاشکرایه که ریگی دوعاگردن له هه زه ته وه ریوایهت کراوه (د.خ) جا ئەگه ر موسلمان ئەگه ر ئەو ریگی هه زه ته ی گرت ئەوا گه لی هیوا به هیز ده بی که دوعا که قبول بکری. یه کیک له ریگه کانی هه زه ته (د.خ) بو قبول بوونی دوعا (صلاة الحاجة) یه له گه ل دوعای تایه تی ئەم نوێژدها، یه که م که سی که هه زه ته (د.خ) نوئیژی ئیحتیاجی فی ر کرد کویری که بوو که سکالای هینا یه لای پیغه مبه ر و عه رزی کرد: ئەمی پیغه مبه ری خوا! چاوم کویر بووه، هه زه ته (د.خ) نوئیژی ئیحتیاجی و دوعا که یشی فی ر کرد، ئەویش رۆیش و به جیی هینا، له پاش ماوه یه که هاته وه و عه رزی هه زه ته ی کرد: یا ره سولوللا! چاوم چاک بوویه وه. براكانم! ئەگه رچی فه رموده و کرده وه ی پیغه مبه ر (د.خ) پئویست نییه به تا قی کردنه وه و به راورد، به لام من بوئه وه ی ئیوه دلنیا بن، چه ند رووداویکتان عه رزه که م:

یه که م: پیاوی هه بوو له شاره زوور ناوی (مام قادر) بوو، له وه ختی گه رمادا کاری بیلکاری بوو تا نوئیژی عه سر، به هوی ئەوه وه هه ردوو چاوی کویر بوون، ئەویش گورج سواربوو له گه ل (مه عرووف) ناوی کوپیدا هات بو شاری سلیمانی، مه عرووفی کوپری هاته لام و وتی: باوکم کویر بووه، منیش زور دلّم بوی سووتا و، له شه ودا (صلاة الحاجة) م بو کرد، سبهینی له گه ل شه فه قدا رۆیشتم بو مزگه وت، له ده رگای مزگه وتدا چاوم به مام قادر که وت و پیم وت: که فاره تی گونا هت بی، خه م مه خو، ئینشه للا هه تا من ماوم نه فه قه ی تو ده دم، ئەویش وتی: یاشیخ! موژده بی ئیمشه و چاوم چاک بوویه وه.

منیش به بیستنی ئەم موژدیه گهلی سوپاسی خوام کرد و، دوعا و دروودم بۆ گیانی پاکێ پر بهرکهتی پیغه مبهەر نار دو وتم: اللهم صل علی سیدنا محمد طب القلوب ودوائها وعافية الابدان وشفائها ونور الابصار وضيائها وعلی آله وصحبه وسلم. دووهم: مام سلیمان ناوی ههزارمێردی گوڤلی^(۱) من بوو، پۆزی پێی گهیشتم، وتی: یاشیخ ئازادم بکه؛ خوا له بهر تو منی کویر کرد! چونکه خیانهتم لی کردووی، منیش دلم بۆی سووتاو دوو سی جار (صلاة الحاجة) م بۆ چاکبوونهوهی کرد، پاش ماوهیهک جوابی بۆ ناردم که چونکه شیخ ئازادی کردم خوای گهوره چاوهکانی پێ دامهوه.

ههروهها چهند جار بۆ کاری گرینگ رووی داوه (صلاة الحاجة) م کردووه، بهشی زۆری خوای مهزن قبوولی کردوون، بهلام سوپاس بۆ خودا ههموو کاتی باوهرم بهوه بههیز بووه که (صلاة الحاجة) م لی قبوول دهکری.

براکانم! ئەگه رچی ههموو موسلمانیک باوهری به پایهی گهوهی پیغه مبهەر لای خودا ههیه، بهلام له نیوان خهڵکدا فرق و جیاوازی ههیه، زوریهی قبوولی بونی دوعا و نزا له سههر بههیزی و بتهویی باوهر، واته: ههتا باوهر بههیزتر بی دوعا و نزا له قبوول بوونهوه نیکتر دهبی، جا له بهرئهمه بۆ ئیمه مانان که له خهڵکی ههپهمهین، بۆ ئهوهی داواکه مان بێته دی، چاکتر وایه چهند جار بۆ مه بهستی حاسلبوونی مه تلهمان نوێزی حاجه و دوعاکه ی دووباره بکهینهوه؛ چونکه بۆ دوستانی خوا و پیاوچاکان دوعا زوو بهزوو قبوول دهبی، بهلام بۆ ئیمه مانان وهها نییه.

فهرمووده ی پیغه مبههره (د.خ) (ان الله يحب الملحين في الدعاء) واته: بهراستی خوای گهوره ئهوه که سانهی خویش دهوێ که له دوعادا زۆر دهپارینهوه و له سههری دهپۆن و وازی لی ناهینن. نابێ گومانی ئهوه بکهین که پارانهوهی زۆرو نزای فره ئهجمی خراپ دهبی؛ ئەم جۆره گومانه ههلهیه، چونکه دوعا و پارانهوه، که شههری بیت و بۆ شتی نارهوا نهبی، چهندین سوودی ههیه. یهکه م: پارانهوه له خوا واتای ئهوهیه: ئهوه که سه که دهپارپهتهوه باوهری به خودای خوێ زۆر زۆر بههیزه و دان به گهوهری و بی ئیحتیاجی خوادا دهنی. دووهم: باوهری بهوه ههیه که خوای گهوره دهتوانی ههموو کاری جیبهجی بکا. سییه م: ئەگه دوعاکه به ئاشکرا بی دهبیته هۆی بلا بوونهوهی باوهر به خودای گهوره گهپانهوهی ئادهمیزاد بۆ لای خوا.

(۱) گوڤلی: سههرپه رشتیکه ری مه رهزه.

پيويسته بزنان. هەر بهندهيهك له بهندهكاني خوا پيگايهكي تايبهتي ههيه بو بهرزهوهبووني كردهوهي خيري بو ئاسمان و، هەر لهو پيگايهشهوه پزق و پوزي بو ديتته خوارهوه، هەر لهو پيگهوه سهركهوتني پوحي ههيه بو مهقامي خو، جا هەر كاتي بهنده لهسه ناوهيناني خواو ئيتاعت كردن و لهسه خيروچاكه و بهخشين دهوامي كرد، بهنيازي لاداني به لا ئه پيگهيه پر دهبي لهم شته باشانهو پيگه هاتنه خوارهوه دهگرن لهو به لاو سزاو ئازارانه كه دهپانهوي بيته خوارهوه، سهدهقه و خيرو دوعاكه دهپانهوي سهركهون و، لهويدا له يهكتر دهدهن و هەر دوولايان مائل دهبن، بويه له هديسي شهريفا ههيه: الدعاء والبلاء يقتتلان الي يوم القيامة. زانايان وهها ئه هديسيهيان مهعنا لي داوتهوه كه دوعا دهرد و به لا دهگيرپيتهوه، مه بهس ئه وهيه كه لهسه فهرمانى خواي گوره ئه دوعا و پارانهوهو خيرو چاكهيه دهبنه پهردى ريگرو نايه لن بنيادهمهكه تووشي به لاو ئازار بي. دوعا و نزاو پارانهوه له قايي خوداي گوره گه ليك قازانجى ههيه، دوعا دهپيته هوئى ئه وه خواي گوره رقى له ئينسان هه لئه ستى؛ پيوايهت كراوه «من لم يسأل الله يغضب عليه» ههروهها پيوايهت كراوه: «الدعاء عبادة» له پيوايه تيكي تر دا «الدعاء مخ العبادة» به لكو دوعا گوره ترين خواپه رستيه، چونكه كرؤكي دوعا بريتييه له دهربريني دامايي ئاده ميزاد له بهر بارى خواداو، شتى خواي گوره بوئى نهكا و بوئى نه په خسيئى جيبه جي ناييت. دوعا بريتييه له وهى كه ئه و مروقه سهركه ش ناي به هيزو تواناي خو، هەر دهستكهوت و به ره مه ميكي بو هه لبسوورپ، هه مووى له خواوهى ده زانئ و، ده پياته وه سهر ميهره بانى و به زه ييى فراوانى ئه و. له دوعا كردندا ئه وه دهرده كه وي كه ئه و مروقه ي به راستى ده پارپيته وه كه سى تر به شايانى ئه وه نازانئ داواي دلخوازى دلى خوئى لي بكاو ليى بپارپيته وه، خواي به خشنده و ميهره بان و بي نياز نه بي.

پيوايهت كراوه: يه كيك هات بو لاي هه زره ت (د.خ) و عه رزى كرد: ئه ي پيغه مبه رى خوا ئاموژگار ييه كم بكه، فه رمووى: «أوصيك بالدعاء» واته: ئاموژگار يت ده كه م به وهى كه له خواي گوره داواي دلخوازى خو ت بكه ي؛ مه عناي ئه م ئاموژگار ييه زور ورده؛ مه عناي ئه وه يه: تو كه خواي په روه ردگار دروستى كردووى چاو و ده ست و گو يى پى داوى، هيزى تي كو شان و كار كردنى پى به خشيوى، له سه رت پيويسته خو ت ئه وه نده ي كه توانا ت هه يه تى بكو شى و هەر له خوا بپارپيته وه كه هوئى جيبه جي بوونى ئه نجامى تي كو شينه كه ت بو جيبه جي بكا و، كو سپ له ريگه ت لا بدا و، دل ت پووناك بكاته وه بو ئه وهى كه ريگه ي راست هه له نه كه ي، ئيتر ئه م هديسه پيروزه مه عناي ئه وه نييه كه مرو ف به ته مه لى دابنيشى

و تینه کۆشی و تهنیا پال بداتهوه سهر دوعا؛ چونکه ئەمه خیلافی یاسای خوای گهره یه لهه جیهانه دا؛ یاسای خوا تیکۆشین و تالی نۆشین، ههتا ئینسان بگاته خۆشی و ئاسایشی ههردوو دنیا. ههندی له نهزانهکان دهلین: رزق و پۆزی بهقهزاقهدهری خوا له کاتی خۆیدا بپاوتهوه، بههیچ جۆری ناگۆرێ، ئیتر دوعاکردن و پارانهوه له خوا دهبی سوودی چ بی؟ ئەو کهسانه ی ئەم جۆره قسهیه دهکن، نهفام و تی نهگهیشتون و قسهکهیان ههلهیه به چهند بهلگه:

یهکه م: پیغه مبهری خوا (د.خ) له ههموو کهس زانتره بهم مهسهلهیه، ئەگه ئه بیزانیایه دوعاکردن و پارانهوه بی سووده هه رگیز ئەمری نه دهکرد به ئیمه که دوعا بکهین، ههروهها ئەگه بیزانیایه خێرو سهدهقهکردن بی سووده، فهرمانی نهدهدا به خێرو سهدهقهکردن، مادام ئەمری کردوو به دوعاکردن و خێرو سهدهقهکردن ئەوه مهعنا ی وایه ئەمانه سوودیان ههیه بو دین و بو دنیا.

دووه م: ئەو نهزانانه ی له مهعنا ی قهزاقهدهر حالی نه بوون و، وا دهزانن که قهزا مهعنا ی ئەوهیه خوا له وهختی خۆیدا بهبی قهیدوشه رت بپاری داوه فلان کهس رزق و پۆزی زور بی و، فلان کهس رزق و پۆزی کهم بی، نهیانزانیوه که دوعاکردن و خێرو سهدهقهکردنیش له جومله ی قهزاقهدهره، واته: خوای گهره عیلمی رابووردوو بهوهی که فلان بهنده ی له فلان سهعاتدا دوعا دهکا و له خوای گهره دهپارێتهوه بو رزق و پۆزی و، ئەو دوعایشه له بارهگای خۆیدا مهقبول دهبی، ههروهها له عیلمیدا رابووردوو که فلان کهس له فلان پۆژدا ئەو سهدهقهیه دهکا و، ئەو سهدهقهیه له بارهگای خۆیدا قبوول دهبی و دهبیته هۆی زۆری رزق یا لابردن و دوورخستنهوهی دهردو ئازار و مهینهت لهو کهسه. ههروهکو له عیلمی خوا رابووردوو که فلان نهخۆش زوو بهزوو دهکهوێته هاتوچۆی نهخۆشخانه و دهرمان وهردهگرێ و دهبیته هۆی چاکبوونهوهی.

رپوایهت کراوه: له چه زه تهی عایشه (ر.خ) که چه زهت (د.خ) فهرموویه تی "لا یغنی حذر من قدر" و تمامه عند الحاکم: "والدعاء ینفع مما نزل ومما لم ینزل، ان البلاء لینزل فیتلقاه الدعاء فتیعالجان الی یوم القیامه" واته: خۆپاراستن له شتی که خوا بپاری دابی و، شته که ی به قهیدوشه رتیکه وه نه به ستهبی، پیویسته دهبی هه ربی، له گه ل ئەمه شدا دوعا و سکالو پارانهوه سوودی ههیه و قازانج دهگهیه نی بو پاراستن لهو به لایه که

هاتووتە خواریهوه، لهوهیش که هیشتا نههاتووتە خواریهوه، لهو بهلایانه که خودا بهستوونی به قەیدو شەرتەوهو، برپاری داوه به دوعاو پارانهوه دەفعیان بکات یاخۆ سووکیان بکا.

من دەلیم: پوختەمی مەسەله خوای گەوره پەروردگاری جیهانهو؛ ماف و دەسەلاتی تەواوی بەسەر هەموو مومکینیک له مومکینەکاندا هەیه؛ جا هەرچی پوودەدا له بەلاو ئازارو مەینەت کردوونی به دوو بەشەوه؛ بۆ بەشیکیان برپاری داوه که هیچ شتی بەرەنگاری پی نەکرێ و بەشپۆهەکی پێویست دەبی بێتە جی، لەم بەشەدا "لا یغنی حذر من قدر" ... له بەشەکی تریاندا، برپاری داوه که به پارانهوه به خێرو سەدەقه چاری بکا، بۆ ئەم بەشە دوعاو خێرو سەدەقه به سوودە، له عورف و نەریتی زانایانی ئیسلامدا بەشی یەکەم "قضا" ی "مبرم" هو، بەشی دووهم "قضا" ی "معلق" ه جا لەبەر ئەوهی ئەم جیهانه جیهانی ئەسبابە ئەمرمان پی کراوه که بههۆی ئەسبابی خێرهوه تی بکوشتین بۆ پەیداکردنی خێرو پاداش و، بههۆی ئەسبابی خۆ پاراستنەوه تی بکوشتین بۆ چارهکردن و بەرگری له مەینەت و ئازار، پێویستە ئیمه به پێرهوی ئەسبابدا برۆین، ئەگەرچی ناشزانین ئەم مەینەتە (مبرم) ه یا (معلق). پێویستە هەرچی هۆی سوودوهرگرتن بی، یا هۆی چارکردن و لادانی زیان بی جیبەجیبی بکەین.

سێیەم بەلگه لهسەر هەلەییی ئەو کەسانە دهوامی تیکۆشیننی ئادەمیزاده بۆ دەرمانکردنی نهخۆش و بریندارو، پاره سەرفکردن بۆ پارێزگاری تەندروستی، یا پاره سەرفکردن له دروستکردنی کۆشک و دامەزراندن و بووژاندنەوهی کشتوکال و، ریکخستنی سوپای چەکار بۆ پاراستنی ولات و، جیهادکردن له پیناوی بەرزکردنەوهو سەرخستنی وتە (حق) و غەیری ئەمانەش لهو شتانهی که په یوهندیان به ئەسبابهوه هەیه. بۆ نمونە: ناچیتە عەقلەوه یەکیک به تۆ بلی: بۆچی دەرمانی ئەو برینداره، یا تەداوی ئەو نهخۆشه دەکەیت؟ خۆ ئەگەر موقەددەر بووی بمینی ئەوا دەرمانیش بهکارنەهینی هەر دەمینی، چونکه ئیمه ئەوهنده دەزانین ئەمرمان پی کراوه که په پیرهوی ئەسباب بکەین، لهوانهیه له عیلمی خوادا رابوووردی که چاکبوونەوهی ئەم نهخۆشه بهو دەرمانه بی. وتارەکهی من تەواو بوو.

پروایهت کراوه: "ما من مسلم يدعو دعوة ليس فيها اثم ولا قطيعة رحم الا اعطاه الله احدی ثلاث خصال: اما ان يقبل دعوته واما ان يدخرها له في الآخرة او يصرف عنه سوءا مثلها، قالوا اذا نكث قال: الله اكبر."

واته هەر موسلمانى دوعايهك بكا و، دوعاكي گوناھى تيدا نهى و، برپنى پشتى رهم و خزمایهتى تيدا نهى، خوى گهوره يهكى لهم سى شتهى بو جيپهجي دهكا: يا دوعاكي قبول دهكا، يا خيرى ئەو دوعايهى بو ههلهگري بو پاشه رۆزى، يا دهيكه بههوى پاراستنى له مهينهت و نازارو خراپهيهك كه له پايهى ئەو شتانهدا بى كه كاپرا داواى دهكا، وه يا بههوى پيرۆزى ئەو دوعاو خيرو سهدهقهيه بهلا و نازاركه لهسهردلى گيرۆدهكه ئاسان دهبيت و پى دهگاته پايهى (رهضا بهقهضا). بيگومان ئەم پايهيه له پايهى قبول بوونى دوعاكي بهرزتره، بو دنياو قيامت بهسووتره.

نابى بلين ئەم (صلاة الحاجة) يه هەر بو صالحهكان دهى، بهلكو ههزههتى پيغهمبهر (د.خ) كه لهگهڵ موسولماناندا بهبهزهيه و ميهرهبانه، ئەم نوژهى بو ههموو موسلمانان داناوه.

نيهتى (صلاة الحاجة) ئەوهيه كه به عهههيه بلى: "نويت ان اصلي سنة صلاة الحاجة ركعتين لله تعالى الله اكبر". يا بهكوردى بلى! نيهتهم ههيه دوو ركات نوژهى داموى و ئيحتياجى دهكهم بو حواى گهوره «الله اكبر» له ركاتى يهكهمد لهپاش سوورهتى فاتيحه سوورهتى (كافرون)، له ركاتى دووهمد لهپاش سوورهتى فاتيحه سوورهتى ئيخلاس بخوينى و، له پاش ئەوهى كه سهلامى دايهوه روو له قيبله لهسهه ههيهتهتى كاتى تهحيات داينيشى و، ئەم ستايش و دروده بخوينى و، لهپاش ئەمانه ههموو داواى مهبهستهكهى بكات، ئەمهش ستايش و درودهكهيه:

(الحمد لله على حلمه بعد علمه، وعلى عفوه بعد قدرته. الحمد لله رب العالمين حمدا يوافى نعمه ويكافئ مزيده، يا ربنا! لك الحمد كما ينبغي لجلال وجهك وعظيم سلطانك، اللهم لا أحصي ثناء عليك انت كما أثنيت على نفسك، فلك الحمد حتى ترضى ولك الشكر إذا رضيت، الحمد لله بجميع محامده كلها، ما علمت منها وما لم أعلم.

الحمد لله الذي تواضع كل شيء لعظمته، والحمد لله الذي ذل كل شيء لعزته، والحمد لله الذي خضع كل شيء لملكه، والحمد لله الذي استسلم شيء لقدرته، الحمد لله الذي لا ينسى ذكره، الحمد لله الذي لا يخيب من رجا، الحمد لله الذي لا يكل من توكل عليه الى غيره، الحمد لله الذي هو ثقتنا حيث تنقطع عنا الحيل، الحمد لله الذي هو رجاؤنا حين يسوء ظننا باعمالنا، الحمد لله الذي يكشف ضرنا عند كربنا، والحمد لله الذي يجزى بالاحسان احسانا، والحمد لله الذي يجزى بالصبر نجا، الحمد لله الذي لا اشرك به

شيئا... أشهد ان لا اله الا الله. الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا، ولم يكن له شريك في الملك، ولم يكن له ولي من الذل وكبره تكبيرا... الله اكبر واعز مما نخاف ونحذر.

اللهم لك الحمد في بلائك وصنيعك الى خلقك، ولك الحمد في بلائك وصنيعك الى اهل بيوتنا، ولك الحمد في بلائك وصنيعك الى انفسنا خاصة، ولك الحمد بما هديتنا ولك الحمد بما سترتنا، ولك الحمد بالقرآن، ولك الحمد بالاهل والمال والولد، ولك الحمد بالمعافاة، ولك الحمد حمدا كثيرا خالدا مع خلودك، والحمد حمدا لا أجر لقائله الا رضاك. اللهم اني أحمدك واشكرك، واثنى عليك حمدا وشكرا وثناء يملأ كل منها الاكوان كله على ما ابقيتني حيا صحيحا سالما، وعلى ما اوليتني من النعم التي لا أحصيها ولا استحقها الا فضلك وكرمك، وعلى ما صرفت عني من النقم التي استحقها، صرفتها عني بفضلك وكرمك.

سبحان ذي الملك والملكوت، سبحان ذي العزة والجبروت، سبحان الحي الذي لا ينام ولا يموت، سبحان قدوس، ربنا ورب الملائكة والروح، سبحان الذي في السماء عرشه، سبحان الذي في الارض حكمه، سبحان الذي في القبور قضاؤه، سبحان الذي في البحر سييله، سبحان الذي في النار سلطانه، سبحان الذي في الجنة رحمته، سبحان الذي في القيامة عدله، سبحان الذي رفع السماء، سبحان الذي بسط الارض، سبحان الذي لا ملجأ ولا منجى منه الا اليه... سبحان الله عما يصفون، سبحان الله عما يشركون، سبحان من لا يعرف قدره غيره، ولا يبلغ الواصفون وصفه، سبحان المقدر لما يشاء بقدرته، سبحان الفعال لما يريد بعزته، سبحان من يسبح الرعد بحمده والملائكة من خيفته، سبحان الذي بيده ملكوت كل شيء واليه ترجعون...

اللهم صل على سيدنا محمد وعلى آل سيدنا محمد، كما صليت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم انك حميد مجيد، اللهم بارك على محمد وعلى آل محمد كما باركت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم انك حميد مجيد، اللهم وترحم على محمد وعلى آل محمد كما ترحمت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم انك حميد مجيد، اللهم وتحزن على محمد وعلى آل محمد، كما تحننت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم انك حميد مجيد... اللهم صل وسلم وبارك على سيدنا محمد عدد علماتك في معلوماتك.. اللهم صل وسلم وبارك علي سيدنا محمد وعلى آل سيدنا محمد واصحابه عدد خلقك ورضى نفسك وزنة عرشك ومداد كلماتك. اللهم يارب محمد وآل محمد صل على محمد وعلى آل محمد، واجز محمدا ما هو اهله، اللهم صل على محمد كما هو اهله، اللهم صل على سيدنا محمد كما هو اهله، اللهم صل على سيدنا محمد كما تحب

وترضى له. اللهم صل على روح سيدنا محمد في الارواح، اللهم صل على جسد سيدنا محمد في الاجساد، اللهم صل على قبر سيدنا محمد في القبور وعلى آله وصحبه وسلم تسليما كثيرا. اللهم صل وسلم وبارك على سيدنا محمد وعلى آل واصحاب سيدنا محمد كما يليق بكمالك وجلالك وجمالك ووجودك ونوالك، كما يليق بكماله، وكما يليق بهم، اللهم صل على سيدنا محمد الحبيب الشفيق الرفيع القدر العظيم الجاه وعلى آله وصحبه وسلم تسليما. اللهم صل على سيدنا محمد وعلى آل سيدنا محمد صلاة اهل السموات واهل الارضين عليه، واجر يارب لطفك الخفي في امري. اللهم صل على محمد طب القلوب ودوائها وعافية الاجساد وشفائها ونور الابصار وضيائها وعلى آله وصحبه وسلم تسليما. اللهم صل على سيدنا محمد على قدر حبك فيه. اللهم صل على سيدنا محمد على قدر عنايتك به. اللهم صل على سيدنا محمد حق قدره ومقداره. اللهم صل على سيدنا محمد السابق للخلق نوره والرحمة للعالمين ظهوره عدد من مضى من خلقك ومن بقي ومن سعد فيهم ومن شقي، صلاة تستغرق العد وتحيط بالحد، صلاة لا غاية لها ولا منتهى ولا انقضاء، صلاة دائمة بدوامك وعلى آله وصحبه وسلم تسليما مثل ذلك. اللهم صل وسلم وبارك على سيدنا محمد عبدك ورسولك النبي الامي وعلى آل سيدنا محمد وازواجه امهات المؤمنين وذريته وأهل بيته وخدمه وخلفائه وصحبه كما صليت وسلمت وباركت على سيدنا ابراهيم وعلى آل سيدنا ابراهيم في العالمين انك حميد مجيد، وكما يليق بعظيم شأنه وشرفه وكماله ورضاك عنه، وكما تحب وترضى له ابدا دائما، عدد معلوماتك ورضى نفسك وزنة عرشك ومداد كلماتك أفضل صلاة وسلام وابركها واکملها واتمها كلما نذكر الذاكرون وغفل عن ذكرك وذكره الغافلون وعلى جميع الانبياء والمرسلين وعلى آلهم واصحابهم والتابعين وعلى اهل طاعتك اجمعين من اهل السماوات والارضين، وعلى جبرائيل وميكائيل واسرافيل وعزرائيل، وعلى الكرام الكاتبين وعلينا معهم برحمتك يا ارحم الراحمين. اللهم صل على سيدنا محمد كما تحب وترضى له. اللهم صل على محمد وعلى آله وصحبه وسلم عدد ما كان وعدد ما يكون وعدد ماهو كائن في علمك أو قد كان. اللهم صل على سيدنا محمد صلاة تكون لك رضاء ولحقه اداء ولحوائجي قضاء. لا اله الا الله الحليم الكريم، سبحان الله رب العرش العظيم، والحمد لله رب العالمين، اسألك موجبات رحمتك وعزائم مغفرتك والعصمة من كل ذنب والسلامة من كل اثم لا تدع لي ذنبا الا غفرتة، ولا هما الا فرجتة ولا حاجة هي لك رضاء الا قضيتها يا ارحم الراحمين، يا أول الاولين ويا آخر الآخريين ويا ذا القوة المتين يا راحم المساكين يا ارحم الراحمين (ثلاثا).

يا من يملك حوائج السائلين، ويعلم ضمائر الصامتين، وان لك في مسألتي سمعا حاضرا وجوابا عتيدا، وان لك من كل صامت علما ناطقا محيطا، مواعيدك صادقة وأياديك فائضة، ورحمتك واسعة، ونعمتك سابغة، انظر الي بنظر الرحمة يا كريم يا ذا الجلال والاكرام، وتقبل دعواتي وهي أن تحفظ ايماني في حياتي وعند وفاتي وتطول عمري وتحسن عملي، وتوسع رزقي، وتقضي ديوني وتخلصني وترزقني الاخلاص لوجهك الكريم في جميع أحوالي وطاعتي وتفعل (كذا وكذا، وتعد مقاصدك)... اللهم اني أسألك واتوجه اليك بنبيك محمد نبي الرحمة عليه الصلاة والسلام... يا ربنا لك الحمد كما ينبغي لجلال وجهك ولعظيم سلطانك على ان جعلت لنا هذه الوسيلة العظيمة لهدايتنا والشفاعة لنا في قضاء حوائجنا.

ثم يتوجه الى حضرة الرسول صلى الله عليه وسلم، ويقول: يا نبي الرحمة! صلى الله تعالى عليك وسلم، اني اتوجه بك الى ربي في حوائجي التي اعرضها عليك، وانت شرعت لنا هذه الصلاة فجزاك الله عنا افضل ما جازى نبيا عن قومه. ورسولا عن امته. وانت بشرتنا بان كلا ميسر لما خلق له، وان الله تعالى يسرني لهذه الصلاة، صلى الله عليك وسلم، وانت قلت: اذا سألتم الله فعظموا رغبتكم، فان الله لا يعظم عليه. آمنا بذلك وصدقناك يا رسول الله، واني اتوجه بك الى ربي في حوائجي هذه، ومن اعظمها ان يسدني الله بالايمان ويحفظه علي في حياتي وعند وفاتي، ومن اعظمها ان يسهل امري (كذا، كذا).

ثم يقول: ان تقضى لي حاجتي يا رسول الله، صلى الله عليك وسلم، اللهم شفعه في بجاهه آمين يا ارحم الراحمين (ثلاثا). واته: خوا تكاو شفاعته تي پیغه مبهه (د * خ) بوئيمه قبول بفرموو نهى له هه موو بهزه بيدارى به به زه بيتر.

جه لاله دينى سيووتى، رهمه تى خوائ لى بى، روايه تى كردووه: كه سيك ئيحتياجيه كى بى لاي فه رماندارى يا كه سيكى تر له پاش (صلاه الحاجه) و دو عاكانى هم دو عايه بخوئنى: "اللهم انك انت العزيز الكبير، وانا عبدك الضعيف الذليل، لا حول ولا قوة الا بك.. اللهم سخر لي فلانا (ويذكر اسمه) وجنوده، واتباعه، واشياعه كما سخرت فرعون وجنوده واتباعه واشياعه لموسى عليه الصلاة والسلام، لين لي قلوبهم كما لينت الحديد لداود عليه السلام، فانهم لا ينطقون الا باذنك، نواصيهم في قبضتك، قلوبهم بيدك، جل ثناء وجهك الكريم يا ارحم الراحمين... والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

نامهی پازدییه

دوا نامه‌ی باسی نویژه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله، وبعد السلام والدعاء للاخوان بالحفظ من تعييبنا والملام.

براکان! ههشتا نامه‌ی ئاسانی نزیك به مافی خه‌لکی هه‌ره‌مه‌م به زمانه فارسییه‌کی تیکه‌ل به کوردی نووسی بۆ خزمه‌تی دهسته مه‌لاکانی دیهاته‌کان به هیوای ئه‌وه‌ی که ئه‌و مه‌لایانه به‌و نامانه خه‌لکی ته‌می بکه‌ن و فی‌ری ئاینیان بکه‌ن؛ چونکه زووربه‌ی مه‌لاکان خویان کتیبیان نییه، که‌چی واتی گه‌یشتم که گومانیان وایه ئه‌گه‌ر به‌و نامانه ئامۆژگاری موسلمانان بکه‌ن ده‌بیته بی قه‌دری بویان، گومان ده‌که‌ن که ئه‌و جو‌ره نووسراوانه بۆ مندالان مونسبه‌و، بۆ وه‌عز و ئیرشاد پیکردنی زانایانی ئاینی ناشین. وایه ئه‌م نامه‌شم نووسی به ئومیدی ئه‌وه‌ی که نه‌که‌ونه شوین خه‌یالات و له‌به‌ر ره‌زای خوای گه‌وره ئامۆژگاری موسلمانانی پی بکه‌ن، خو ئه‌گه‌ر له‌م نامه‌یه‌ش نه‌پرسن ئه‌وا ده‌رده‌که‌وئ که له‌به‌ر عارو عه‌یب له‌ نامه‌کانی تریشیان نه‌پرسیوه.

له‌م نامه‌دا زۆر ته‌ماشای عیباره‌تی ئاسان ده‌که‌م، له‌وانه که ته‌بیعه‌تی هه‌موو که‌س وه‌ریان بگری و فریانی نه‌دا. هه‌روه‌ها به‌هۆی ئه‌م نامه‌یه‌وه راستیم بۆ ده‌رده‌که‌وئ: ئاخۆ مه‌یلتان هه‌یه به‌م نامانه ئامۆژگاری بکه‌ن؟ جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نویژ گه‌وره‌ترین ئیتاعه‌تی به‌ده‌نییه ئه‌م نامه‌یشم هه‌ر له‌ بابه‌تی نویژه‌وه بۆ نووسین، تا له‌گه‌ل ئه‌و نۆ نامه‌یه‌دا که له‌مه‌وپیش له‌باسی نویژا نووسیومن ببه‌ ده‌ نامه‌ی ته‌واو.

براکان! ئه‌بوومه‌دییه‌نی مه‌غریبی (ر.خ) ده‌گی‌ریته‌وه که به‌راستی له‌ نویژی موسلماندا ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ی ده‌نووسری که دلی ئاگای لی بی، جا له‌سه‌ر ئه‌م بناغه‌یه زاناکانی ئاین فه‌رموویانه: نویژ له‌سه‌ر شیوه‌ی ئاده‌میزاده، واته: هه‌روه‌کو چۆن مرو‌ف تیکه‌له‌ له‌ ئه‌ندامی په‌نه‌ان و ئه‌ندامی ئاشکراو، مرو‌ف نابیته مرو‌قی ته‌واو ئیللا به‌ سه‌لامه‌تی ناو و

دهروهی، ههروهه نووژیش تیکه له (ئهرکان) و (ئهبهان) و (ههینات)، ههروهه ئهنامهکانی لهشی ئینسان فرهقیان ههیه، ئهم روکن و ههینت و بهعزهش فرهقیان ههیه، ههروهه ئینسان به لهناوچوونی ههندی ئهنادمی لهشی دهفتهوتی، وهك دل و، دماغ و، بههوی له کیسچوونی ههندیکی تری نافهوتی، بهلام تووشی کهموکوری دهبی و لانهواز دهبی، وهك زمان، گوی، چاو، دهست، پی، ههروهه نووژیش ئهگهر قنووتی بهیانان، یا تهحیاتی یهکهه نهبی نووژهکه بهتال نابیتتهوه، بهلکو کهموکوری تیدا پهیدا دهبی.

ترس و له خوا شهرمکردن له کاتی نووژکردندا ههندی له زانایانی ئاین به واجبیان داناوه، به وینهی گیانی ئادهمیزادیان داوهته قهلههه، واته: ههروهه ئینسان به بی گیان به مردوو دهژمیردری نووژتی بی خوشووعیش به بهتال و بی گیان دهژمیردری. شیوهی ئهو نووژکه ره که گوی به روکنهکانی نووژ نه داو له نووژا ترس و خوشووعی نهبی، یا گوی به قنووت و تهحیاتی یهکهه نه دا، وهکو بازرگانیکه پادشایهکی خاوهن شکوو شهوکهت ئهمری پی بکا، غولامیکی وریاو زیرهه و هونهرمهندی بو بکری که بو حوزووری پاشا بهکاربی، ئهویش برپا غولامیکی شهل و کویر و شیت بیینی بوی، لهگهله ئهوهشدا داوی خهلات و بهخشیش له پاشا بکا، جا ههروههکو ئهم وهزعه بهعهقلدا ناچی ههروهه نووژکه ری که خوا داوی نووژی راست و پهوانی لی دهکاو، ئهویش نووژیکی نادرست و بی ترس و خوشووعی بو بکا، لهگهله ئهوهشدا داوی پایهی بهرز له خوا بکا، ئهمهیش به عهقلدا ناچی.

پیویسته بزانه نووژی کهموکورتی دار پووناکی بهدلی ئینسان نادا، که دلی پووناک نهکردهوه نابیتته هوی دووریی له فهرمانی فاحشه (نالبار) و تاوان، بهپیچهوانهوه دهبیتته هوی دووریی له خوی گهوره، وهکو چهزرت (د.خ) فهرموویهتی: "من لم تنهه صلاته عن الفشاء والمنکر لم یزد من الله الا بعدا" واته: کهسی نووژهکانی ریگی خراپه لی نهگرن و مهنعی کاری ناشیرین و ناشهعی لی نهکن، هه ره له خوی گهوره دوور دهکهویتتهوه.

له چهزرتی عومهروه دهگپرنهوه (ر.خ) وتوویه: "رأی رسول الله (ص) رجلا صلی فاحف صلاته، قال: اترون هذا؟ لو مات علی ملة غیر محمد" واته: پیغهمبهه (د.خ) زهلامیکی دی نووژی دهکرد، بهلام به بی موبالاتی نووژهکهی دهکرد، واته: گوپی نهدهدایه ئادابی نووژهکهی، جا چهزرت (د.خ) فهرمووی: ئاگاتان لهم زهلامه بوو؟ ئهمه ئهگهر لهسهه ئهم حاله بمری و، نووژهکانی ئاوها بکا که چاومان پی کهوت، لهسهه میلیهتی

غەيرى (محمد) - (د.خ) دەمرى. جا تەماشاكەن لەم فەرموودەداو لەم تەعبىرەدا ھەندى ھەرپەشە ھەيە، مادام ھەزرىت (د.خ) باسى ئاينى دەكا زاھىر وابوو فەرمووى: "مات على غير ملّة محمد" بەلام واى نەفەرموو، بەلكو فەرمووى: "مات على ملّة غير محمد" لەبەرئەو كە پىغەمبەرەكان لە مەعنادا وەكو پىغەمبەرى ئىمەن و، ئەئىعتىبارا ھەمويان وەكو يەكن، جا ئەنجامى فەرموودەكەى ھەزرىت دەبىتە ئەو: "مات على ملّة غير الانبياء" واتە: ئەو كەسە كە بەم جۆرە نوێژ دەكات بە خاوەن ئاين نانسرى و، كاتى كە مرد ھىچ ئاينىكى نىيە، نە ئاينى محمد و، نە ئاينى پىغەمبەرانى پىشوو، كەوابى لەسەر ئاينى كافرەكان دەمرى.

جا ئەگەر يەككە تۆزى باوھرى ھەبى ئەم جۆرە ھەرپەشە بەسە؛ كەوابى ئەى براكان! نىشانەى ئەھلى سەعادەت و بەختەوھران ئەوھىە نوێژكەر كاتى نوێژ دەكا زۆر بە ھەست و ژىرى چاودىرى مەرج و پوكن و ئادابى ديارى و پەنھانى نوێژكەى بكا و، ئاگای لە ھەموو لەفزیكى نوێژكەى و مەعناكەى ھەبى و، بەدل وابزانى كە لە بەردەمى خواى گەورەدا راوھستاوھو لى دەپارێتەو، كەواتە پىويستە لە پاككردنەوھى دل و دەروونى غافل نەبى، چونكە ھەر دلە كە بەر نەزەرى خواى گەورە دەكەوى و جىگای پرتەوى نوورو تەجەللای خوايە.

براكان! بزائن ئەو پاكىيەى لە موسلمان داوا دەكرى چوار جۆرە، يەكەم پاكىيە لەش و پۆشاك و شوينى نوێژ، ئەم جۆرە پاكىيە بۆ ھەموو نوێژكەرەنە، دووھم پاكىيە ئەندامەكانى لەشەتەى لە چلكى تاوانبارى، واتە: زمانى، گوچكەى، دەستى، پىي، عەورەتى لە كەردەوھى ناشرەى دوور بن، ئەمە تەنبا دىندارە تايبەتییەكان (خواص) پىيان دەكرى. سىيەم پاكىيە نەفسە لە ھەموو جۆرە خووييەكى ناشيرىن و ناپەسەند، وەكو بەخىلى و كىنە و خۆپەستى و خۆبەگەرە زانين و خووە پىسەكانى تری نەفس، ئەم جۆرە پاكىيانە بۆ رپەرەوانى رپگەى حەقىقەتە، كە ھەمىشە شەرم لە خواى عالەم دەكەن. چوارەم: پاكىيە نەفس و رۆحە لە پەيوەندى بەغەيرى خواى گەورەو، ئەمەش پایەى "صدىق"انە.

جا تەمasha بکەن كە داپۆشینی عەورەت مەرجى دروست بوونی نوێژە و، ھۆى داپۆشینی عەیب و عەورەتى زاھىرى لەشە كە لە پىش چاوى خەلكدا ئەگەر دەرکەوئیت چ ئابرووچوونىكە بۆ ئىنسان. ھەر وھەا دەرکەوتنى رسوايى لە رۆژى قىامەتدا لە بەردەمى خواى گەورەدا گەلى گرانتر و نابارتەر بۆ ئادەمىزاد و، دەرکەوتنى ناشيرنى و چلكى

خووی ناپه‌سه‌ندی د‌روونی ئینسان وهك به‌خیلی و کینه و خودپه‌رستی له دنیا‌دا له حوزووری خوادا و له قیامه‌ت‌دا له به‌رچاوی عال‌هدا و له حوزووری خوای گه‌وره‌ش‌دا گه‌لی له هه‌موو عه‌یبی عه‌یب‌ترو ناشیرین‌تره و زۆرت‌ر هۆی ئاب‌روو‌چوونه، بی‌گومان ئه‌م عه‌یبه و ئه‌م ناپه‌سه‌ندیی خوورپه‌وشته و ئه‌م چلکی گونا‌هباری و سیفه‌ته ناشیرینانه له ئینسان دوورنا‌که‌ونه‌وه به‌ته‌وبه‌و په‌شیمانیه‌کی بی‌گه‌رد نه‌بی، له‌گه‌ل د‌ه‌رپینی شه‌رمه‌زاری له پرووی حوزووری خوا و سکا‌لا له باره‌گای بالا‌دا، که‌وابی کرده‌ی شایسته‌ی ئاده‌میزادی ئازاد ئه‌وه‌یه که له سه‌ره‌تای نوێژه‌وه باش له حوزووری خوادا را‌وه‌ستی و، هه‌روه‌ک له چوار روکنه‌ی جیهان‌دا هه‌ر (کعبه‌ الله)ی کردووه به‌قیبله، هه‌ر به‌و جوړه له ناو هه‌موو دل‌خوازیکی دنیا‌ش‌دا هه‌ر ذاتی خوادای گه‌وره بکا به‌قیبله‌ی دل و، به‌دل و به‌ساغی روو له خوای گه‌وره بکا، له کاتی‌ک‌دا نییه‌تی نوێژی وهختی هی‌ناو وتی "الله اکبر" له هه‌موو بتی‌کی هه‌واو نه‌فس خۆی لادا و، خۆی به‌هاوێته ژیر ئالای گه‌وره‌یی زاتی خوا و، به‌هی‌زی خوا به‌یه‌ک زانین هه‌موو شه‌ریک بو خوا دانانیک و هه‌موو خوویه‌کی به‌دی نه‌فس بشکینی و، به‌وتنی رسته‌ی "اعوذ بالله من الشیطان الرجیم" به‌قه‌لای پارێزگاریی خوا له هه‌موو ئاشووب و فیتنه و فی‌لیکی ئه‌هریمه‌ن و ده‌سته‌کانی له بنیاده‌م و له جنی خۆی په‌نا بدا، که (بسم الله الرحمن الرحیم) هات به‌ده‌میا یارمه‌تی له زاتی تاق و ته‌نیا‌ی خوای بی‌هاوتاو بی‌باک داوا بکا و، با‌وه‌ری وه‌هابی که هه‌ر زاتی خوادای په‌روه‌ردگار (قیوم) و کاربه‌ده‌ستی هه‌موو کائیناته و، تیشکی میه‌ره‌بانیه‌ی ئه‌و به‌سه‌ر هه‌موو رو‌ح و شه‌به‌حیک‌دا په‌خش و بلاو ده‌بێته‌وه و، هه‌موو به‌هی‌زی خواستی ئه‌و په‌یدا ده‌بی و پایه‌دار ده‌بی، کاتی که "الحمد لله رب العالمین..." ی خویند با‌وه‌ری وابی ئه‌م جیهانه به‌رز و نزمی، هه‌موو خوا دروستی کردووه و، خوا په‌روه‌رده‌ی ده‌کا و، هه‌ر نیعمه‌تی به‌هه‌ر نیعمه‌ت خۆری بگات هه‌مووی هه‌ر خوا خا‌وه‌نیه‌تی و، له‌سه‌ر ئه‌و نیعمه‌تانه سوپاس بو خوا پێ‌ویسته، له کاتی‌ک‌دا وتی: "الرحمن الرحیم، مالک یوم الدین" با‌وه‌ری وابی که له روژی قیامه‌ت‌دا فه‌رمان و دارایی هه‌ر بو خوای میه‌ره‌بانانه و، خوای گه‌وره هیچ شتیکی لی و ن نابی، له بیروبا‌وه‌ری په‌سه‌ند و ناپه‌سه‌ند و کرده‌وه‌ی شیرین و ناشیرین و، حسیی هه‌موو ده‌کا و، هه‌ر ئه‌و ده‌توانی حوکم به‌سه‌ر خه‌لائیک‌دا بدا و، هه‌ر ئه‌و ده‌توانی تاوانی تاوانبار عه‌فوو بکا.

هه‌روه‌ها که گه‌یشه‌ ئایه‌تی "ایاک نعبد وایاک نستعین" ئه‌وه بپنێته بیری خۆی که نه‌بووه و په‌روه‌ردگاری دروستی کردووه و ئه‌ندامی له‌شی ریک خستووه و جوانیه‌ی پی به‌خشیوه و، هۆش و بیر و هی‌زی زانستی پی داوه، بۆیه پێ‌ویسته په‌رستن هه‌ر بو ئه‌و بی و، داوای یارمه‌تی و کۆمه‌ک هه‌ر له‌و بکری.

ئىنجا كە گەيشتە "اهدنا الصراط المستقيم" بە پارانەوہ و سكالای دَل داواى بكا له خوا كە شارەزای بكات، بۆ رېگەى راست كە ئاينى پيرۆزى ئىسلامە، داواى ئەوہ بكات كە لەسەر ئەو ئاينە دامەزراوى بكا بەجۆرى كە بە ھۆى ئاشووب و مەينەتى دنيا دلى لانەدا لە بەجھيئەنى ئادابى ئىسلام و، تەماشای ئەوہ بكا كە ئەم رېگا راستە رېگای ئەو كەسانەيە كە خودای گەورە بە مېھرەبانىي خۆى نيعمەتى ئيمان و لەسەر راستى دامەزرانى پى داون و، لە رېگای ئادەمىزادى نابارى عەنادكارانە لای داون كە غەزەبى لى گرتوون و لای داون لەو نەفام و نەزانانەى كە گومرا بوون، بەلكو خواى گەورە لە ريزى ئەو ناپياوانە لايدا بۆ ريزى پياوچاكان و رەھبەران و فيداكاران و مروڤە راسالەكان و، لە كانگەى دلەوہ داواى قبوول ئەم دوعايە لە خواى گەورە بكا و بەدەم بلى "آمين".

لە راستيدا نوێژ خوا پەرستنيكە فەرز كراوہ بۆ ئەوہى مروڤ بيكا بەھۆى يادى گەورەيى خواى خۆى، دەرپىنى بەندەيى و ملكەچيى خۆى و، دەرختنى نياز مەندىيى خۆى بەو خوايە كە بى نيازە لە جيهان، ھەر و ھەا بيكا بەھۆى رووناك كەردنەوہى دَل و دەررونى خۆى لە تۆزو غوبارى تاوان و خەيالآتى پرۆپووجى نەفس و شەيتان بۆ ئەوہى كە چرايەكى خوداناسينى تيدا ھەلبگرى كە سوودى ھەبى بۆ ماوہى ژيان و بۆ پاشەپۆژى، ئەم ئەنجامەش بەوہ دەست دەكەوى كە مروڤ لە كاتى نوێژەكەدا بزاني چى دەلى و لەگەل كيدا موناجات دەكا، خۆ ئەگەر مروڤ لە نوێژدا بى ئاگا بى و لە خوا غافل بى ئەوہ دەبى بەھۆى قسوور و دوورى لە خواى گەورە و، نابيتە ھۆى نزيكى لە بارەگاي پەروردگارەوہ.

رېوايەت كراوہ: لە تەلحەى كورپى عوبەيدوللا، رۆژى لە باخيكي خويدا نوێژى دەكرد، لە ناكاو چاوى كەوت بەبازى كەوتوو تە شوينى پەلەوهرى، دەيەوى بيگرى، پەلەوهرەكەش دەيوست لە ناو لقەدارەكانى ئەو باخەدا خۆى ون بكا و، لە دەستى بازەكە رزگار بى، تەلحە لە نوێژەكەيدا ئەمەى ھاتە پيش چا و پيپەوہ خەريك بوو، لە نوێژەكەى غافل بوو، نەيزانى چەند ركاتى كردوو، بە ھەر حال لە پاش نوێژەكەى ھات بۆ خزمەتى ھەزرت (د.خ) و سەرگوزەشتەكەى بۆ گيرايەوہ و، عەرزى كرد: وا ئەو باخەم كرد بە ھۆى كەفارتى ئەو لە خودا غافل بوونەم و كردم بە سەدەقە چۆن تەسەر و فى تيدا دەكەى بيكە، ئەنجا ھەزرت (د.خ) باخەكەى فرۆشت بە دووسەد ھەزار درەم و، بەسەر ھەزار و گەداكانى مەدينەى پيرۆزدا بەخشيبەوہ.

دهگيرنهوه كه ئيمام (زين العابدين) ي كورپى حه زه رتهى (حسين) خودايان لى رازى بى، هر كاتى دهستى به دهسنويژ گرتن دهكرد بو نويز رهنگى زهرد دهبوو، حالى دهگورپا، عهريزان دهكرد: بوچى وههات لى دى؟ دهيفه رموو: ئيوه دهزانن كه ئيمه له بهردهمى كيذا رادهوهستين؟ واته: ئهم نويزانه كه خوا له سهري فهرز كردووين نيشانهى بهجيپهينانى ياساى بهندهيى و ملكه چييه بو خواى گوره و، بهندهيى پيوستى به ساغى و دلسوزى ههيه و، دلسوزيش ئهركيكي گرانه و بهجيپهينانى زور زهحهته؛ له بهر ئهمهيه من لهم كاتانهدا وهزعم دهگورپى.

له حه زه رتهى (عائيشه) وه دهگيرنهوه، خواى لى رازى بى، وتوويه تى حه زه رتهى پيغه مبه ر به حاليكى عاده تى و ئارام قسه ي له گه لدا دهكردين و قسه مان له گه ل دهكرد هه تا كاتى نويز داده ههات، ئه نجا حه زه رت (د.خ) حالى دهگورپا وهك ئه وهى كه ئه و ئيمه ناناسى و ئيمه ش ئه و ناناسين هه تا نويزه كه ي دهكرد.

دهگيرنهوه: كه خواى گوره سرووش "وحى" ي بو حه زه رتهى موسا ناردوه تيدا دهفهرموى: ئه ي موسا! كاتى ناوى منت هينا وهها به ترس و هه يبه ته وه ناوم بهينه وهك ئه وهى كه هه موو ئه ندامه كانى له شت له يهك جيا ببنه وه، له كاتى يادى من يا ناو بردنى مندا دامه زراو و ئارام به، با زمانت له كاتى له ناو بردنما له پشتى دلته وه بى، واته: هه تا دل به ناوى من نوورانى نه بى ناوم مبه، هه ر كاتى بو په رستم راوه ستاى به شيوه ي بهندهيه كى خزمه تكارى داماو له بهردهم گه وره ي خوددا راوه سته.

جا ئهم جوړه خوا په رستويه به كه سى دهكرى هه موو مبه به ستي بينيته سه رچاره ي پوژى قيامه ت و، هه ميشه گه وره يى و بيباكيى خوا له دليدا دامه زرى و، بهم بيروباوهره جيگه ي حيرس و ته ماع و ئاره زوى نهفسى له دهروونيدا نهيه لى و، ئاگرى حيرس به ناوى قه ناعه ت بكوژينته وه و، باوه رپى بيته سه ر ئه وهى كه هه ر كه سى زياد له ئه ندازه ي پيوست تو زقاليك خو شو يستى دنيا بجيته ناو دلپه وه ئه وه مايه ي زيانه بوى له قيامه تدا و، ئه گه ر باوه رپى وهه ابى كه له گه ل خو شه ويستنى دنيا دا ده گاته قازانجى پوژى دوايى، ئه وه به هه له داچووه، وهك ئه و كه سه وايه كه هه موو پو شاكى به رى تيكه لى چه ورى و چلكنى بى و، گومانيشى وابى كه ميشى پيوه نانيشيت! كه ئهمه ش نه بووه و نابى!

له حه زه رتهى عائيشه وه (ر.خ) دهگيرنهوه كه فه رمويه تى: ئه بووجه م كراسيكي شامى بهديارى نارد بو خزمه تى پيغه مبه ر (د.خ)، ئه و كراسه هه ندى نيشانه و گولى جوانى

تیدا بوو، حەزرت (د.خ) کراسه‌که‌ی له‌بەر کرد و دەستی به‌نوێژ کرد، کاتی سه‌لامی دایه‌وه
فهرمووی: عائیشه! ئەم کراسه‌ بنێره‌وه‌ بۆ ئەبوو جەهم، چونکه‌ له‌ کاتی نوێژه‌که‌دا چاوم
به‌ نیشانه‌یه‌که‌ له‌ نیشانه‌کانی کهوت ئەوه‌نده‌ی نه‌ما بوو دلم تێک بداو له‌ خوا غافلم بکا.

ریوایه‌ت کراوه: جاری قه‌یتانی سۆله‌کانی حەزرت (د.خ) کۆن بوو بوو، بۆیه‌ ئەو
قه‌یتانه‌ی ده‌رکردو یه‌کیکی تازه‌ی تێ خست؛ که‌ سۆله‌کانی کرده‌پیی فهرمووی: ئەو
قه‌یتانه‌ تازه‌ ده‌ربێنن له‌م سۆلانه‌ و، قه‌یتانه‌ کۆنه‌که‌ی تێ بخه‌نه‌وه؛ چونکه‌ کاتی که‌
ته‌ماشای ئەو قه‌یتانه‌ تازه‌مه‌ کرد گه‌لی دلشاد بووم و پیم جوان بوو، به‌لام کتوپر که‌وته
دل‌مه‌وه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ له‌و شادمانی و دلخۆشیی منه‌ نارازییه‌ و، ده‌ترسم لیمان زویر
ببێ! جا که‌سی که‌ خاوه‌نی هۆش و دلی رووناک بێ با به‌ئینساف بیربکاته‌وه: له‌
جیگایه‌که‌ پێغه‌مبه‌ر (د.خ) به‌و پایه‌ به‌رزوه‌ و به‌و خۆشه‌ویستییه‌ی که‌ لای خوا بوویه‌تی،
سه‌ره‌پای پایه‌ی پێغه‌مبه‌رایه‌تی، له‌سه‌ر قه‌یتانیکی تازه‌ی سۆل له‌ غیره‌ت و رقی خوا
بترسی و، کتوپر لایبات، ده‌بی حالی ئەم هه‌واپه‌رستانه‌ چی بێ که‌ شه‌و و رۆژ له
ر‌ابواردندان و جلی نه‌رمونیان و ناسک له‌بەر ده‌که‌ن و ئەنگوسیله‌ی ئالتوون ده‌که‌نه
په‌نجه‌یان و له‌ هه‌لال و هه‌رام ناپرسنه‌وه؟! ده‌بی ئەم دێو ره‌وشتانه‌، که‌ به‌ مه‌شایخ
مه‌شه‌وورن و، شانازی به‌سه‌ر خه‌لکدا ده‌که‌ن به‌ نازو نيعمه‌تی زۆر و پایه‌ و مایه‌ی بێ
شومار، حالیان له‌ حزووری خوادا چۆن بێ؟ ئەم نه‌زانانه‌ که‌ به‌ زانا مه‌شه‌وورن و
حالیان وه‌هایه‌ که‌ هه‌میشه‌ له‌ هه‌ول و ته‌قه‌ل‌دان بۆ پۆشاک‌ی نه‌رم و نوینی گه‌رم و
ر‌ابواردن ده‌بی له‌ حزووری خوای گه‌وره‌دا حالیان چۆن بێ؟ ئەو ده‌وله‌مه‌نده
به‌ده‌ختانه‌ که‌ شه‌و و رۆژ له‌ هه‌ول‌دان و، بۆ ئاره‌زووی نه‌فسی ئەمماره‌ هیزی خویان
به‌خت ده‌که‌ن و، بێر له‌ هه‌رام و هه‌لال ناکه‌نه‌وه‌ و، له‌ خوا ناترسن و، واجیباتی به‌ده‌نی
و مالی به‌جی ناهینن و، به‌ زۆر نه‌بی یادیکی مردن و حسیب کردنی کرده‌وه‌ی خویان
ناکه‌ن، سبه‌ینی له‌ کاتی لێپرسینه‌وه‌دا حالیان چۆن بێ؟

پوخته‌ی قسه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ خوا ئاده‌میزادی بۆ خواپه‌رستن و گوێراپه‌لی دروست کردوه‌وه
و، خواپه‌رستی و گوێراپه‌ل‌یش ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌گه‌ل دل‌سۆزی و چاودێری ئه‌ده‌دا بێ،
گه‌وره‌ترین عیباده‌تیکیش به‌ له‌ش بکری نوێژه؛ که‌وابی له‌سه‌ر ئەو که‌سانه‌ی نوێژ ده‌که‌ن
پێویسته‌ چهند ده‌توانن بۆ ئه‌وه‌ تێ بکۆشن که‌ له‌ناو نوێژه‌که‌یاندا ئاگیان له‌ دل‌یان بێ و،
دل‌یان به‌ستن به‌ بوون له‌گه‌ل خوادا، به‌لکو خوای گه‌وره‌ په‌حمیان پێ بکا.. به‌لی هه‌ر
له‌بەر ئەمه‌ بوو که‌ حەزرتی عه‌لی (کرم الله وجهه) که‌ وه‌ختی نوێژ ده‌هات حالی ده‌گۆراو

تیکدهچوو، که عهز بیان دهکرد: بۆ وا پهریشانی؟ دهیفرموو: ومختی دانهوهی ئەمانهت هاتوو، ئەو ئەمانهتهی که عهرز و عاسمان بۆیان هه‌لنه‌گیراو ئاده‌میزاد هه‌لی گرت، جا نازانم ده‌توانین به‌شیوه‌یه‌کی ساغ و شایان ته‌سلیمی بکهینهوه یان نا؟.

موسلمان هه‌قی وایه تیکه‌لی و دوستی له‌گه‌ل خوادا بێ و، به‌عیبادهت و خوداپه‌رستی دلی پووناک و نوورانی بێ؛ هه‌تا تام و خوشیی له‌ خوا پارانه‌وه بچیژی، نه‌گه‌رنا ئەو که‌سانه‌ی که شاییی دل‌یان به‌ ژن و مال و مندال و مایه و پایه‌ی دنیا به‌ه‌رگیز له‌زهت و خوشیی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل خوا ناچیژن.. چارکردنی ده‌ردی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل دنیا‌ی به‌د زۆر‌گرانه؛ میهره‌بانی و که‌رهم و په‌رحمه‌تی خوا و هیدایهت و ته‌وفیقی ده‌وی، له‌ لایه‌نی به‌نده‌وه تیکۆشان و خۆ‌ئازاردان و بیرکردنه‌وه و هاو‌پییی پیاوچا‌کانی ده‌وی، ئەگینا به‌ ئاسانی ده‌ست ناکه‌وی؛ بۆیه‌ گه‌لی له‌ پیاوچا‌کان ویستویانه‌ ته‌نیا دوو ر‌کات نو‌یژ بکه‌ن به‌ بێ ئەوه‌ی خه‌یالاتی دنیا‌ی تیایی، که‌چی بۆیان ر‌یک نه‌که‌وتوو و لایان گران بووه. به‌ه‌ر حال پیوسته‌ تیکۆشین بۆ ئیخلا‌س (دل‌سۆزی) جا ئەگه‌ر به‌ته‌واویش ده‌ست نه‌که‌وی ئەوا که‌میکی بۆ موسلمان زۆره. "فان لم یصبها وابل فطل". دل و ه‌کو باغ وایه پیوستی به‌ ئاو و بارانه، ئەگه‌ر بارانی به‌هیزی به‌سه‌را نه‌باری شو‌نمی‌کیشی به‌سه‌را به‌باری هه‌ر باشه، ئەگه‌ر کرده‌ومان هه‌مووی باش نه‌بی و هه‌ندی خراپی تیدا‌بی ئەوا به‌ر ئەو کۆمه‌له‌ ده‌که‌وین که‌ خ‌وای گه‌وره‌ ده‌ریاره‌یان فه‌رمویه‌تی: «وَأَخْرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخِرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ» واته: چه‌ند که‌سانی تریش له‌ موسلمانان ئیقراریان کردوو به‌ گونا‌هه‌کانی خ‌ویان و، کرده‌وی چاکیان هه‌یه و، خراپه‌شیان کردوو، ئەمانه‌ هیوا هه‌یه که‌ خوا لی‌یان خ‌وش ببی، خوا تاوانبه‌خش و میهره‌بانه.

براکانم! ئەگه‌ر به‌ چ‌اوی ئینساف سه‌یری ئەم نامه‌م بکه‌ن بۆتان ده‌رده‌که‌وی که‌ خ‌وینده‌وه و په‌یره‌وی کردنی به‌سووده و، بۆ موسلمانان سوودی زۆره، به‌لام ته‌نیا باسی فاتیه‌ی تیا بوو، ته‌حییات و ئادابه‌کانی تری نو‌یژم تیا باس نه‌کرد، تکایه ئیوه باسی ته‌حییات و ئادابه‌کانی تری نو‌یژیان بۆ باس بکه‌ن و، ئەم نامه‌یه بکه‌نه ه‌وی سوودی پاشه‌ ر‌ۆژ بۆ هه‌موو لایه‌کمان.

اللهم اغفر لي ولمن عذر بي، وقرأ مکتوبي علی اخواني، ولمن اصغی اليه، والسلام علی من اتبع الهدى واجتنب الردی.

نامه‌ی شازده‌یهم

وهلامی نامه‌ی بینباشی به‌غدا

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله والحمد لله. والصلاة والسلام على رسول الله سيدنا محمد وعلى آله وصحبه
ومن تبعهم باحسان في دين الله.

وبعد. براكانم! ئەم نامانه كه دۆستی خۆتان بۆتانی دهنیږی، به‌پیی فه‌رمووده‌ی
پیغه‌مبەر (د.خ) له هه‌موو دیارییه‌ك باشته‌كه دۆست بۆ دۆستی خۆی بنیږی.
فه‌رمووده‌كه‌ش ئەمه‌یه: "ما اهدى مسلم لا خيه هدية افضل من كلمة حكمة يزيد الله بها
هدى او يرده عن ردى" رواه ابن عمر عليهما الرضوان؛ كه‌وابی ئینساف ئەوه‌یه ئەو
دیارییه نه‌دنه دواوه و وه‌ری بگرن، وه‌رگرتنه‌كه‌شی به‌وه ده‌بی كه به‌سه‌ر نه‌زانه‌كانیدا
بخویننه‌وه و، به‌پیی ئەو نامانه ئادابی دینیان فی‌ر بگرن، هه‌روه‌ها واجیبه‌ئەوانیش گۆی
بگرن؛ چونكه‌ه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: له‌گه‌وره‌تر و په‌سه‌ندترین خووره‌وشتی
موسلمانه‌كه‌ له‌ بیستنی باسی ئاین تی‌ر نه‌بی، كه‌وابی ره‌فتار كردن به‌م ه‌دیسه‌ بۆ ئەو
كه‌سانه‌یه‌كه‌ خاوه‌نی تۆشه‌ و زادی رۆژی قیامه‌تن؛ چونكه‌ خۆای گه‌وره‌ ئەم دنیا‌یه‌ی
كردوه‌ به‌ مه‌نزلگای موسافیرانی رێگه‌ی قیامه‌ت، هه‌تا له‌ دنیا‌دا تویشوویه‌ك بۆ رۆژی
قیامه‌ت ئاماده‌ بگرن، باشته‌ترین تویشوویش نوێژه؛ چونكه‌ هی‌زی ئیمان به‌هۆی
ئیتاعه‌ته‌وه‌یه‌ و، قبوول بوونی ئیتاعه‌تیش له‌سه‌ر قبوول بوونی نوێژ به‌نده؛ بۆیه‌ من له
گه‌لی نامه‌دا هه‌ر باسی نوێژم نووسیوه‌. كه‌وايه‌ ئە‌ی براینه‌! هه‌روه‌كو به‌ زیادبوونی
مه‌عاشی مانگانه‌ شاد ده‌بن پێویسته‌ به‌ زیادبوونی ئیتاعه‌ت و عیباده‌تیش كه‌ تۆشه‌ی
قیامه‌ته‌، شادمان ببن، هه‌رچی له‌م روه‌وه‌ عه‌رزتان ده‌كه‌م موافیقی فه‌رمووده‌ی
پیغه‌مبهره‌، جا له‌ جومله‌ی ئە‌و نوێژانه‌یه‌ دوو ركات (راتیبه‌ی به‌یانی) كه‌ له‌ خه‌راجی
دنیا و ئە‌وی له‌ دنیا‌دا به‌ بۆ مرۆف به‌سوودتره‌، وه‌ چوار ركات سوننه‌تی راتیبه‌ی پێش
نوێژی نیوه‌رۆ كه‌به‌قه‌ده‌ر چوار ركات نوێژی شه‌وی (لیلة‌ القدر) سه‌وابی هه‌یه‌، دیاره‌ هه‌ر
رکاتیکی نوێژی شه‌وی قه‌در به‌ قه‌ده‌ر سی‌ هه‌زار نوێژی شه‌وی تر خیری هه‌یه‌ و، پایه‌ی

زیندووکردنه‌وی شه‌وی هه‌یه و، ئەو شه‌وه ئەوه‌نده به‌به‌ره‌که‌ته که هه‌موو گیان‌له‌به‌ری، بی‌جگه شه‌یتان و ئاده‌میزادی بی‌ئاگاه، له‌ته‌سبیح و ته‌قدیسی خودادان، وه‌له‌سه‌ر رپوایه‌تی‌ک ئەو چوار پکاته^(۱) حه‌زه‌ت (د.خ) ده‌وامی کردوه له‌سه‌ریان و بوون به‌سووننه‌تی موئه‌که‌ده، حیکمه‌تی ئەمه‌ش ئەوه‌یه که هه‌تا حازرانی مزگه‌وت ئەو چوار پکاته سووننه‌ته ده‌کن، که‌سانی که غائیین له‌ئه‌هلی جه‌ماعه‌ت حازر ده‌بن و فریای جه‌ماعه‌ته‌که ده‌که‌ون. هه‌روه‌ها دوو پکات پاش نوێژی نیوه‌پرویش له‌سووننه‌تی موئه‌که‌ده‌یه و، ئەگه‌ر ماوه‌ه‌بی چوار پکات بکه‌ن باشته‌ره و خیری زورتره. له‌وانه‌یه بلێین بۆیه حه‌زه‌ت (د.خ) له‌سه‌ر ئەم چوار پکاتی پاش نیوه‌پرویه ده‌وامی نه‌کردوه و، ته‌نیا دوو پکاتی کردوه، هه‌تا دوو پکاته‌که‌ی تر بباته‌ ماله‌وه، واته: له‌به‌ر پیروژکردنی ناو مال له‌ ماله‌وه به‌جیی هیناوان، یاخۆ له‌به‌ر وه‌عز و ئیر شادی موسولمانان ماوه‌ی که‌م بووه، به‌لام ئەم مانیه‌ له‌ پیش نوێژدا نه‌بووه.

براکان! له‌حه‌دیسدا هه‌یه که مروّف به‌بی عوزر ده‌توانی نوێژی سووننه‌ت به‌دانیه‌شته‌وه بکا و، ئەم نوێژه‌ی خیر و پاداشی نیوه‌ی نوێژی به‌راوه‌ستانه‌وه‌ی هه‌یه، جا ده‌توانی دوو پکاته موئه‌که‌که‌ده‌که به‌پپوه بکا و دوو پکاته غه‌یره موئه‌که‌که‌ده‌که به‌دانیه‌شته‌وه بکا، خۆ ئەگه‌ر پیر و بی هی‌ز بوو ئەوا ده‌توانی هه‌ر چوار پکاته‌که، موئه‌که‌که‌د و غه‌یره موئه‌که‌که‌د، هه‌مووی به‌دانیه‌شته‌وه بکا. وه‌ ئەگه‌ر وه‌زعی وه‌ها بوو که به‌دانیه‌شته‌وه خوشووعی زیاتر ده‌بوو، ئەوا هه‌ر چوار پکات له‌ پیش نوێژی عه‌سردا سووننه‌ته و، حه‌زه‌ت (د.خ) دوعای خیری بوو ئەو که‌سه کردوه که ئەو چوار پکاته ده‌کا و، موژده‌ی پێداوه و فه‌رموویه‌تی: هه‌ر که‌س له‌ ئوممه‌تی من راتیه‌ی عه‌صر بکا و، له‌ زۆریه‌ی کاتدا ته‌رکی نه‌کا هه‌تا له‌ دنیا ده‌ژی گوناھی به‌خشراو ده‌بی، ته‌نانه‌ت ئیمامی شافیعی (ر.خ) له‌ پیش مردنیا وه‌سیه‌تی کرد وتی: ئەو که‌سه‌ی من ده‌شۆری پاش مردنم با یه‌کیک بی که له‌ درێژایی ته‌مه‌نی سووننه‌تی راتیه‌ی پیش نوێژی عه‌صری ته‌رک نه‌کردی، که وه‌فاتی کرد زانایان و پیاوچاکانی ئەو سه‌رده‌مه‌ی میسر کۆبوونه‌وه که‌سی وا نه‌بوو ئەو سووننه‌ته‌ی هه‌رگیز ته‌رک نه‌کردی، هه‌تا پیره‌می‌ردی له‌ ده‌ره‌وه‌ی میسه‌روه‌هات و، فه‌رمووی: من ئەو سووننه‌ته‌م هه‌رگیز ته‌رک نه‌کردوه، ئەو هات و جه‌نازه‌که‌ی ئیمامی شۆرد، ئەگه‌ر ئەو نه‌بووایه جه‌نازه‌که دوا‌ده‌که‌وت، ئیمامی شافیعییش (ر.خ) که ئەو وه‌سیه‌ته‌ی کرد به‌پایه‌ی قوتیه‌ت گه‌یشته‌بوو له‌ ئالی حه‌زه‌ته (د.خ).

(۱) رای به‌هیز لای شافیعی ئەوه‌یه که سووننه‌تی موئه‌که‌که‌ده‌ی پیش نیوه‌پرو دوو پکاته.

ديسان له پاش نويژى مهغريب دوو پكات سوننهته، حهزرت (د.خ) فرموويهتى ټه سوننهته گورج بكن: چونكه فريشتهى هه لگري كردهوى ئادمميزاد له رږژدا له سهر ټه وه مائل دهبي، ههتا نويژى مهغريب و سوننهته كهيشى له گهل نويژهكانى رږژدا ببهن بو (عليين) و له ويډا بينووسن، به لام ټه م پايه گه وره سوننهته پاش مهغريبه به مهرچيكه كه له پاش سه لامدانه وه له نويژى مهغريب هيچ قسهى دنيايى نهكا ههتا ټه دوو پكاته دهكا.

گوړانى جيگه نويژ بو هه موو نويژى سوننهته، چ فهرزو چ سوننهته، چ راتيبيهى پيش نويژ، چ راتيبيهى دواى نويژ و غهبرى ټه مانهش، ههتا جيگه نويژ زور بن و، له رږژى قيامهتدا هه موويان شاهيبيى بو بدن، دياره ټه م جيگه گوړينه به مهرچيكه سوننهته كه مانيعى نهبي، وهكو فهزيلهتى ريزى يه كه م يا مهشه قهتهى درپنى ريز، يا ههر هوييكي تر، له م حالتهدا كه شوينى پى ناگوړى سوننهته بهينى دوو نويژهكه ماوهى ههبي. وهكو قسه كردن (للّٰه في حديث مسلم عن وصل صلاة بصلاة الا بعد كلام او خروج لا سيما قبلية الصبح، تفصل عن الفرض باضطجاع او كلام او غير ذلك) واته: له حهديسيكدا كه موسليم باسى كردوه له سهحيه كهيدا نههى كراوه، له لكاندنى نويژيك به نويژيكي تره وه و دهبي به قسهيهك يا ده رچوونيك بهينيان بخري، بهتايبيهتى راتيبيهى پيش نويژى بهيانى دهبي له فهرزهكه جيا بكرته وه به پالگه وتنريك يا قسهيهك يا شتيكي تر. ههروهها له بهينى نويژى مهغريب و عيشادا نويژى ټه ووايين سوننهته، كه شهش پكاته، ټه گهر له بهينى ټه وه شهش پكاتهدا قسهى دنيايى نهكرا، ټه وه به عيبادهتى دوانزه سال دنووسرى و، تا ټه وه شهش پكاته ته و او دهكا فريشته به چوار دهورى نويژكه رهكهدا راده وهستن و دوعاى خيرى بو دهكهن. ټه م نويژى ټه ووايينه لاي كه مى دوو پكاته و، لاي زورى بيست.

ههندي له (اولياء الله) كه عيلمى زاهريشيان بووه دوو پكاتى يه كه مى نويژى ټه ووايينان به نويژى پاراستنى ئيمان ناوبردوه به و مهرجهى له هه موو پكاتى له و دوو پكاته جار يك سوورهتى "قهدر" بخوينى و، شهش يا ههوت جار سوورهتى (ئىخلاس) بخوينى و، (معوذتين) يهكى يهك جار بخوينى و، له پاش سه لامدانه وه له م دوو پكاته سى جار بللى: "اللهم سددي بالايمن واحفظه علي في حياتي وعند وفاتي" و ده جار نايهتى "رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ" و، پينج جار نايهتى "فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ" بخوينى.

دوو پکات سوننه تی پاتیبهی پاش نویژی عیسا بهقه دهر دوو پکات نویژ له شهوی (قهدر) دا خیری ههیه و، نویژی (وتر) له پاش ئەم سوننه تهی پاش نویژی عیسا زۆر شهرف و پایه ی بهرزی ههیه؛ بۆیه خوای گه وره له سه رهزه تهی واجیب کردوو. (د.خ) و، ئیمام ئەبوو حنیفه لای وایه که له سه ره موو ئوممهت واجبه. بیگومان هه ره موسولمانی ئەم نویژی وتره بکا خوای گه وره لیی رازی ده بی.

حه زهت (د.خ) فه موویه تی: له شه ودا زۆر مه خه ون، چونکه خه وی زۆر له شه ودا ده بیته هوی فه قیری و لاتی له پۆژی قیامه تدا.

یه کیکی تر له سوننه ته کان، نویژی (تهجد) واته: شه و نویژه، ئەم نویژه لای که می دوو پکاته، به لام لای زۆری دیاری نه کراوه، واته: ئەگه ر بتوانی تا سه د پکات یا زیاتر بکا به نییه تی (تجد) دروسته. نییه تی ئەم نویژه ئەوه یه به زمان له گه ل موافه قه تی دلدا بلایت: (نییه تمه دوو پکات سوننه تی شه و نویژ بۆ خوای گه وره ده که م "الله اکبر") یا به عه ره بی بلایت: (أصلی سنة صلاة التهجد رکعتین لله تعالی، الله اکبر). هه ره وه ختی له خه و خه به ری بوویه وه له شه ودا شه و نویژ سوننه ته، به لام گه وره تر ئەوه یه که له سی یه کی دوایی شه ودا بی ئەگه ر وا بوی پیک نه که وت با له نیوه ی دووه می شه ودا بی. ده گپ نه وه: که مروث نووست شه ی تان سی گری له سه ری ده دا، واته: سی که لیمه ی ناباری موافیقی ئاره زوی نه فس ده خاته دلایه وه و، پیی ده لی "بنوو"، "کاتی شه وه"، "شه و دریزه" مه به ستی ئەوه یه به هیوای ئاسایشی له شه وه خه ویکی دریز بۆ خوی مسوگه ر بکا و، خه یالی هه ستان بۆ شه و نویژ یا زو هه ستان بۆ نویژی سه بی نیی له بی ری خوی بباته وه، جا کاتی مروث خه به ری بوویه وه که ناوی خوای هی نا یه کی له و سی گری یانه ده کری ته وه، ئەگه ر ده ستنویژی گرت گری دووه م ده کری ته وه، خو ئەگه ر دوو پکات نویژی کرد، گری سییه می ش ده کری ته وه و، سی به ری شه ی تانی له سه ره له ده گیری. جا پاش ئەوه ی که نووسته وه و له گه ل بانگی به یانیدا خه به ری بوویه وه ته ماشا ده کا دلای پاک و پروناک و له شی سووک و سینگ گوشاده و ته بیعه تی خو شه و، به ئاسانی ده روا بۆ ده ستنویژ و نویژه که ی سه بی نیی ده کات و، به پیروزی و به ختیاری په رستیاری خوای گه وره ده کات، ئەمه هه مووی به هوی نوور و به ره که تی ئەو شه و نویژه وه بوو که به جی هی نا، ته نانه ت ئەگه ر له شیشی ناساغ بی به هوی شه و نویژه وه ناساغییه که ی به ره به ره که م ده بی ته وه، هه تا خوای گه وره به ته وای شیفای ده دا. به پیچه وانه وه ئەگه ر له کاتی نووستندا بریاری

ئەوھى نەدا كە شەو ھەستى و شەو نوپژ بكا و سبەى زوو ئامادە ببى بۆ نوپژى سبەينى، ئەوھ لەشى قورس دەبى و، كە سبەى خەبەرى دەببىتەوھ لەو دل پرووناكى و سبەى گوشادى و شادمانىبەى كە وتمان بى بەش دەبى.

براينە! پياوچاكانى لەمەو پيش لە جيبەجى كەردنى شەو نوپژدا گەلى رەغبەتيان بووھ و، خوا لە ساىەى پيرۆزى شەو نوپژەوھ لە گەلى تاريكى دىنى و دىباى پاراستوونى، واتە: لە بەلا و دژوارى دىنى و دىباى پاريزراو بوون؛ چونكە شەو نوپژ وەكو بارانى بەھارە، ئاگرى رق و قىنى خواى گەورە لە ئوممەت دەكوژىننەوھ. ھەرەھا شەو نوپژ دەببىتە كەفارتى گوناھى خواھنەكەى و، لە تىكەلى تاوان دەپيارىزى و، دەببىتە ھوى چاركەردنى تاريكى و گەرمى گۆر، ئاگرى دۆزەخ لە ئىنسان دوور دەخاتەوھ؛ كەوابى وا چاكە كاتى كە سى سەعات و نيو لە شەو مابى پياو لە خەو راست ببىتەوھ و دەستنوپژ بگرى و سەعات و نيوپك خەرىكى نوپژ بى و، ئىتر چەندى لە شەو دەمىنى بخەوئىت و، بە ھەكى بلىت كە بانگى بەيانى درا خەبەرى بكا تەوھ، تا ماوھەك لەسەر ئەم حالە دەوام بكا ئىتر خوى پيوھ دەگرى و، ھەر لە خويەوھ لە كاتى نوپژدا خەبەرى دەببىتەوھ.

رپوايەت كراوھ: كە ھەزرت (د.خ) فەرموويەتى: - "أشرف امتي حفظة القرآن وأصحاب الليل" واتە: گەورەترى ئوممەتى من ئەوانەن كە قورئانيان لەبەرە و، ئەوانەن كە شەو بىدارن و شەونوپژ دەكەن.

نوپژى "ضحى" (چيشتەنگا) سوننەتە، كە لاى كەمى دوو پكاتە. ديارە چوار پكات لە دوو خىرى زۆرتەرە و ھەشتيش لە چوار خىردارترە، ھەرەھا دوازە پكات گەلى باشتەرە.

جا ئەگەر مرؤف نوپژى سبەينى بە جەماعەت بكا و، خوى بە قورئان خوئندن و بىركەردنەوھ لە كاروبارى قىامەتەوھ خەرىك بكاو، قسەى دىباى نەكا ھەتا كاتى چيشتەنگا، ئەنجا دوو پكات سوننەتى چيشتەنگا بكا، خىرى يەك ھەج و يەك ەمرەى تەواوى بۆ دەنووسرى، ھەزرت (د.خ) لە كاتى بەيانى خىرى ئەو موسولمانەدا دووجار كەلىمەى (تام تام)ى دووبارە كەردەوھ ھەتا بزائن كە ئەو خىرى ھەج و ەمرەى بەتەواوى بۆ دەنووسرى. بەخ بەخ لەم دەولەت و دارايىبە دىنپىبە، كە لە ھەموو رۆژىكدا بەسەرفى كاتىكى كەم لە خوداپەرسىدا خىرى ھەج و ەمرەىكى تەواوى بۆ دەنووسرى، بىگومان زەرەرمەند كەسبەكە كە ئەم خىرە باشە لە دەستى خوى دەرىكا. ئەم دوو پكاتە كە لە پاش ھەتاو كەوتن و بەرزبوونەوھى رۆژ دەكرى و، من بە سوننەتى

چیشته‌نگام دانا ئەهلی تەریقەتەکان بە نوێژی (اشراق)ی ناو دەبن، واتە: نوێژی هەتاو دەرچوون.

براکانم! بزانی که له له‌شی ئینساندا سیسەدو شەست جومگە هەیه و موافیقی فەرمودەیی پیغمبەر (د.خ) هەموو کەس که پۆژی لی بوویەو پیویستە بەرامبەر هەر جمگەیه‌ک له‌وانه خیریک بکا، جا ئەگەر دوو پکات نوێژی چیشته‌نگا بکا له باتی ئەو هەموو خیرانه جی دەگری. جا ئەم فەرمودەیه دوو مانای هەیه، یەکه‌م: ئەگەر ئەو سیسەد و شەست خیرە بکا دەبنه هۆی چارکردنی ئەو دەر و بە‌لایانه‌ی که پوودە‌کەنه ئەو سیسەد و شەست جومگانە‌ی له‌ش. دووهم: ئەو خیرانه‌ی کردنی هەمووی بۆ دهنوسری. بە هەر حال ئەم دوو پکاته نوێژه، ئەم سوننه‌تی چیشته‌نگایه جیگه‌ی هەموو ئەو خیرانه دەگریته‌وه.

له‌حه‌دیس‌ی قودسیدا هاتوو: که‌خوای‌گه‌وره‌ده‌فهرموئ: ئەی ئادەمیزاد! بیزار مەبە له‌بەجیه‌ینانی چوار پکات نوێژ له‌سەرته‌ای پۆژه‌وه، که ئەو چوار پکاته‌ت کرد دەبنه‌که‌فاره‌تی گونا‌هه‌کانی تر و، من کیفایه‌تی تو ده‌که‌م، واته: ئەوه‌نده‌خیرت بۆ دهنوسم که‌به‌ست بی، مەبەس له‌م چوار پکاته‌ت دوو پکات سوننه‌تی پیش نوێژی به‌یانیه‌یه‌له‌گه‌ل دوو پکات نوێژی به‌یانیدا که کیفایه‌تی ئینسان ده‌که‌ن بۆ که‌فاره‌ت.

ریوایه‌ت کراوه: "الثابت فی مصلاه ابلغ ممن يضرب فی الافاق، او کما قال" واته: که‌سێ که هەموو پۆژی له‌بەر فەرمانی خوای‌گه‌وره‌نوێژه‌که‌ی سبه‌ینی و سوننه‌ته‌که‌ی بکات و له‌شوینه‌که‌ی خۆیدا دابنیشیت، خه‌ریکی یادی‌خواو‌خویندنی‌قورئانی‌پیرۆز‌بی تا هەتاو ده‌که‌وئ، ئەوه‌پرزق و پۆزی له‌لایه‌ن‌خوداوه‌له‌و که‌سه‌زۆرت‌ر بۆ دئ که‌نوێژه‌کانی‌ناکا و، هەر له‌سبه‌ینی‌وه‌له‌مالی‌خۆ‌ده‌ده‌چی، به‌ئەم‌لاو ئەولای دنیا‌دا دەسوورپێته‌وه‌له‌پێناوی‌رۆزی‌په‌یدا‌کردندا.

ریوایه‌ت کراوه: سی شت له‌گه‌ل سی شتدا کۆنابنه‌وه: گونا‌ه‌له‌گه‌ل ته‌وبه‌و په‌شیمانیدا، ده‌وله‌م‌ندی له‌گه‌ل زیناکردندا، گه‌دایی دنیا له‌گه‌ل نوێژی چیشته‌نگادا.

دوو پکات (تحية المسجد) واته: نوێژی دیاریی مزگه‌وت سوننه‌ته، یانی: کاتیک ئینسان پۆیشته‌ناو مزگه‌وته‌وه سوننه‌ته‌دوو پکات نوێژ بکا به‌نییه‌تی دیاریی مزگه‌وت. حه‌زرت (د.خ) فەرموویه‌تی: ده‌ترسم ئوممه‌تی من بگه‌نه‌پایه‌یه‌که‌له‌غه‌فلەت و بی ئاگایی له‌دین که‌چوونه‌ناو مزگه‌وته‌وه‌نوێژی (تحية المسجد) نه‌که‌ن.

ههروههها چوار پركات (صلاة التسبيح) سوننهته، حهزرت (د.خ) ئەم نووژهي به عهباسي مامي نيشان داو، پيئي فهرموو: مامي خووم! دهتهوي نووژيكت فير بكم هه كاتي بيكهه بيته كهفارهتي گوناھي بهروداو كوون و تازھ و بچووك و گهوره و عهمد و خهتا و ئاشكرا و پهنامهكي و، خواي گهوره له و گوناھانه عهفوت بكات؟ ئەي مامي خووم! ههموو پوژي ئەو نووژه بكهه باشه، ئەگهه بووت نهكرا ههموو جومعهيهك، ئەگهه بووت نهكرا ههموو مانگي، ئەگهه بووت نهكرا ههموو سالي، ههه ئەگهه بووت نهكرا له عومري خووتا جاريك. جا سهير بكن كه حهزرت (د.خ) چهندي بهتهنگي ئەو نووژهوه بووه و، چهندي مههست بووه كه عهباسي مامي خيري ئەو نووژهي له كيس نهچي با يهك جاريش بيكا له عومري خويدا.

براكانم! بزائن ههه عيبادهتي كه حهزرت (د.خ) فهرموويتي دهبيته كهفارهتي گوناھهكان به و مهرجهيه كه گوناھهكان بچووك بن و له گوناھه گهورهكان نهبن، بهلام بو ئەم (صلاة التسبيح) ه به سهراحت فهرموويهتي: دهبيته كهفارهتي گوناھي گهوره و بچووك و، پاريزكردي له كهبيره نهكردوهته مهرج؛ بوئه شيخ ئەحمدهي (ابن حجر) فهرموويهتي: له پاش بيستني چاكه و پايه و خيري ئەم (صلاة التسبيح) ه. ههه كهس تهركي بكا مهعناي وايه كه سست و بي موبالاته به ديني خوئي.

ئەي خووشهويستهكان! بزائن: لهبهه ئەوه من دههبارهي چاكه و خير و ئاداب و موبتيلاتي نووژ ئەم ههمووه نامهيهه نووسي كه له باسي ههچ عيبادهتيكي ترا نهمنوسيوه، چونكه نووژ له گهورهترين عيبادهتي بهدنديه، ههچ عيبادهتي بهقهدهه نووژ جوور و بهشي نيهه.

ههروههها يهكيك له سوننهتهكان سوننهتي دهستنووژه، كه دوو پركاته و زوره، رپوايهه كراوه: كه حهزرت (د.خ) فهرموويهتي: "من توضحاً نحو وضوئي ثم ركع ركعتين لا يحدث فيهما نفسه الا بخير غفر له ما تقدم من ذنبه وما تأخر" واته: كهسي دهستنووژ بگري وهك ئەو دهستنووژهي من و، دوو پركات نووژ بكا و، له نووژهكهيدا لهگهه لهفسي خويدا تهنيا قسهي خير بكا، خواي گهوره له گوناھي پيش ئەو دهستنووژهي خووش دهبي. سوننهته له پركاتي يهكهدها پاش سوورتهتي فاتيهه ئەم ئايهته بخويني: "وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَآؤُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّاباً رَّحِيماً" وه له پركاتي دووهدها ئەم ئايهته بخويني "وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءاً أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ يَجِدِ اللّٰهَ غَفُوراً رَّحِيماً".

سوننه تی ته و بهش یه کیکه له نویره سوننه ته کان؛ چه زرهت (د.خ) به شیوهی وه سیهت بوؤ
 ئوممه تی خوئی فهرموویه تی: هر کهس له قه زاو قه دهر گونا هیکی گهره ی کرد و
 په شیمان بووه وه له و گونا هه، دوو رکات (صلاة التوبة) بکا به هیوای عه فوری خوای
 گهره، ئومیده خوای گهره لیی قبول بکات و له و گونا هه ی ببوری. نویره ی
 ئیستیخاره یس سوننه ته؛ چه زرهت (د.خ) فهرموویه تی: هر کاتی کاریکی دینی یا
 دنیا ییتان هاته به ردهم نویره ی ئیستیخاره بکن. هر کهس ئەم نویره بکا ده بیته
 نیشانه ی به ختیار ی بوئی و، هر کهس نه یکا ئەو نه کردنه نیشانه ی به ده ختییه تی.

یه کیکی تر له نویره سوننه ته کان نویره ی سوو کردنی گرانیی کاتی گیانه لایه،
 جه لاله دینی سیووی (ر.خ) ده گپ ته وه: هر کهسی دوو رکات نویره بکات له بهینی
 نویره ی مه غریب و نویره ی عیشاد او، له هر رکاتی کدا پینج جار سووره تی (زلزال) بخوینی
 پاش سووره تی فاتحه، ئەوه له کاتی سه ره مه رگدا گیانی به ئاسانی دهر ده چی و سزای
 گوپی سووک ده بی و تیپه پینی له سه ر پر ده که ی روژی قیامت ئاسان ده بی.

یه کیکی تر له نویره سوننه ته کان نویره ی پاراستنی ئیمان، ئەم نویره وه که له نامه ی
 عیباده تدا نووسیم زور به سووده.

یه کیکی تر نویره ی دوزینه وه ی شتی گومبووه، واته ئەو که سه ی که مال یا شتیکی به نرخ
 گوم بکا دوو رکات نویره ی سوننه ت بکا به نیازی ده سته و تنه وه ی ئەو شته گوم بووه، له
 پاش سه لامدانه وه سی جار بلی: "اللهم هادي الضال و راد الضال! اردد علي ضالتك
 بعزتک و سلطانتک فانها من عطاك و فضلک" به لام پیویسته گه لی جار ئەم نویره و ئەم
 دوعایه دووباره بکاته وه تا ئەو شته ی ده ست ده که ویته وه.

یه کیکی تر نویره ی له به کردنی قورئانی پیروزه. له ئیمام عه لیه وه (ر.خ) رپوایه ت
 کراوه: که روژی لای چه زرهت سکالای بی حافیزه یی خوئی کرد بو ئەو شتانه ی که
 ده یانکاته بهر، چه زرهت (د.خ) ئەمری فهرموو که چوار رکات نویره بکات له شه وی
 جومعه دا به نیازی به هیزبوونی حافیزه، ئەم نویره به دوو سه لامدانه وه ده کری، واته: هر
 دوو رکاتی به سه لامیک، له رکاتی یه که مدا پاش سووره تی فاتحه سووره تی (یاسین) و،
 له رکاتی دووه مدا (حامیمی دوخان) و، له رکاتی سییه مدا (الم سجده) و، له رکاتی
 چواره مدا سووره تی (مولک) بخوینی و، پاش سه لامدانه وه ش ئەو همد و سه ناو
 ته سبجات و سه له واته که له پاش (صلاة الحاجة) وه ده خوینران بخوینی و، له پاشان

ئەم دوغايە بخوینى: "اللهم ارحمني بترك المعاصي ما ابقيتني وان اتكلف مالا يعنيني، وارزقني حسن النظر فيما يرضيك عني...، اللهم بديع السماوات والارض، ذا الجلال والاکرام والعزة التي لاترام، اسألك يا الله يا رحمان يا رحيم! بجلال وجهك ان تنور بكتابك بصري، وان تطلق به لساني، وان تفرج به قلبي وان تشرح به صدري، وان تستعمل به بدني، فانه لا يعينني على الحق غيرك، ولا يؤتیه الا انت، ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم. هەر نوپژى كه له شه رعه كاندا كه م بى به درپژى عه رزم كردن و، ئەوهى له كتيبه كاني تر دا زور باس كراون ته رك م كردن. يه كيكي تر له نوپژه سوننه ته كان (صلاة القبور)ه، كه برپيتيه له دوو ركات نوپژه له شهوى جومعه دا له كاتى شهو نوپژدا، له ركاتى يه كه مدا سووره تى (كافروون) و، له ركاتى دووه مدا سووره تى (ئىخلاس) بخوینى و، له پاش سه لامدانه وه خيى ئەم نوپژه بنپرى بو گيانى پاكي حه زهت (د.خ) و بو گيانى باوك و دايكى و هەر كهس له مردووانى خو، درپژى ئەم نوپژه له باسى نازاردانى دايك و باوكدا باس ده كه ين.

هه ندى له ئەولياى ته ريقه ته كان چه ند جوړه نوپژى كيان رپوايه ت كردووه، له بهر ئەوه كه ئيسنا ده كانيان لاواز بووه زانايانى شه ريعه ت لپيان وه رنه گرتوون؛ له بهر ئەمه ئەوه كه سهى ئەو نوپژانه بكا نيبه تى سوننه تى موته لقيان لى بهينى. هه تا له لاي زانايانى ناينيش دروست بن و دابمه زرين. ئەوه كه سانهى ئەو نوپژانه ده كه ن با ئەو ئادابه جي به جى بكن كه ئەولياكان فه رموو يانه؛ هيوادارين ئەو مه قسوودهى بو يان ده كرين بينه دى.

يه كيكي تر له نوپژه سوننه ته كان نوپژى (استعاذه) يه، واته: نوپژى به خوا په ناگرتن له فيتنهى شه يتان و خراپه كارانى ئينس و جن. ئەم نوپژه دوو ركاته، له ركاتى يه كه مدا سووره تى (فلق) و، له ركاتى دووه مدا سووره تى (ناس) بخوینى و، له پاش سه لامدانه وه ئەم دوغايه بخوینى: "اللهم اني اعوذ بك وباسمك الاعظم وكلماتك التامة من شر كل شيطان وهامة ومن كل عين لامة. واعوذ بك وباسمك الاعظم وكلماتك التامة من شر (فلان وفلان... الخ)" و ناوى ئەوه كه سانه بهينى كه به نه يار و دوژمنيان ده زانى، "واعوذ بك وباسمك الاعظم وكلماتك التامة من سوء الخاتمة وسوء خاتمة كل اموري ومن عذاب القبر والحشر، واعوذ بك من شر ما يجري به الليل والنهار، ان ربي على صراط مستقيم، لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم"

يه كيكي تر له نوپژانه نوپژى [استحباب]ه، واته: نوپژى بو ئەوه ده كرى كه يه كيك

نویژەکه ره که ی خۆش بوی چ بۆ ئەوهی قازانجی پێ بگهیهنی، یا بۆ ئەوهی له شه پری پارێزراو بێ. ئەم نویژە دوو پکاته و، له پاش سوورەتی فاتیحە له پکاتی یه که مدا سوورەتی (واقعه) و، له پکاتی دوو مدا سوورەتی (اعلی) ده خوینری، ئەم نویژە زۆر به سووده، له پاش سه لامدانەوه زۆر سه له وات له سه ره ته پیغه مبه ر بدا (د.خ) و له نیو سه له واتەکانیدا با ئەم سه له واتەیش بخوینری: "اللهم صل وسلم علی سیدنا محمد وعلی آله وصحبه صلاة تكون لك رضا ولحقه وحق اصحابه اداء ولقلبی من عدم محبة لا ثقة بعزتک وبرسولک شفاء، اللهم اجعل حبک احب الاشياء الي، وخشيتک اخوف الاشياء عندي، اللهم اذا اقررت عیون اهل الدنيا بدنیاهم فأقر عینی برضائی لك ربا وبرسولک نبیاً وبالتوفیق علی طاعتک متلذذا بها، واقطع عني لذائذ الدنيا بالنسك والشوق الی لقاءک، واجعل طاعتک فی کل شیء منی. اللهم ارزقني حبک وحب من تحبه وحب عمل یقربني الی حبک ورضاک واجعل اخلاصک احب الی من کل شیء سواک یا ذا الجلال والاکرام، اللهم یا ودود، انت الذی اعلنت سر المحبة والمودة فی قلوب اهل الاسرار، وانت الذی اكلت نوات الطالبین بنور النوار وتجلیت بالعز والنور القائم علی الارواح فالفت الاشباح، اللهم یسر ودک وسریان حبک فی قلوب اصفيائك وانبيائك. أسألك ان تلقي اخلاصک فی قلبي، ثم تلقي ودي ومحبتی فی قلب حبيبک محمد صلی الله علیه وسلم والسلام، كما القیت الوحي فی قلب حبيبک محمد صلی الله علیه وسلم فالق حبي فی قلبه وارضه عني، اللهم ثم سخر لي روحانية اسم فلان و فلان باسمک الاعظم وسائر الاسماء الحسنی وبحق حبيبک صاحب الامة، انک علی کل شیء قدير. وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی آله واصحابه أجمعین آمین یارب العالمین.

یه کیکی تر له و نویژە سوننه تانه نویژی شوکر و سوپاسه بۆ خوا، ئەم نویژە دوو پکاته، له پکاتی یه که م و دوو مدا له پاش فاتیحە یه کجار ئایه تی "لئن شکرتم لأریدنکم ولئن کفرتم إن عذابی لشدید" یه ک جاریش سوورەتی (کوثر) و سی جار سوورەتی (اخلاص) بخوینری و، له پاش سه لامدانەوه ئەم دوعا یه بخوینری: "الحمد لله علی حلمه بعد علمه، وعلی عفوه بعد قدرته... اللهم اني احمده واشكره واثنی عليك حمدا وشكرا وثناء يملأ الكون كله علی ما اوليتني من النعم التي لا احصيها ولا استحقها الا بفضلک وكرمک، وعلی ما صرفت عني من النعم التي استحقها، صرفتها عني بفضلک وكرمک. اللهم لك الحمد حمدا كثيرا خالدا مع خلودك، ولك الحمد حمدا لا منتهی له دون عملك. ولك الحمد حمدا لا منتهی دون مشيئتک، ولك الحمد حمدا لا اجر لقائله الا رضاك، ولك الحمد عند كل

طرفة عين و اقل من ذلك و تنفس كل ذي نفس و اقل من ذلك، و ارجو رحمتك فلا تكلني الى غيرك طرفة عين و لا اقل من ذلك. و اصلح لي شأنني كله بلا اله الا انت وحدك لا شريك لك، تب علي و اغفر لي. اللهم لك الحمد و اليك المشتكى و انت المستعان، و انت المستغاث، و عليك التكلان، و لا حول و لا قوة الا بالله العلي العظيم.

ئەى خۆشەويستەكانم! بەوهدا كە داواى بەيانکردنى سوننەتەكانتان كردبوو، بۆم دەرکەوت كە چاكەويست و خێرخواهن؛ لەبەر ئەو بەپۆيوستىم زانى ئەو كردهوويه كە لە هەديسى پيرۆزدا بە (افضل) حسيب كراوه بەكورتى عەرزتان بكەم: لە پيش هەموو شتيكدا بزائن لە تاعەتدا ئەوئەوى كە واجيب بى، وەكو نويزى فەرز و پۆژوو و حەج و عەمرە و شتى تر، بەجيهينانى خيى زۆرتەرە لە تاعەتى سوننەت. هەروەها شتى كە حەرام بى، وەك شەراب خواردن، دزى، بە هەرجۆر زيان بە خەلك گەياندن، نەكردنى خيى زۆرتەرە لە نەكردنى شتى (مكروه). پوختەى قسە: بەجيهينانى واجيب و نەكردنى شتى حەرام خيى و سەوابيان لە هەموو كردهوويهكى تر زۆرتەرە. بەلى كردنى واجيبەكان لە ناو خوياندا هەنديكيان لە هەنديكيان سەوابيان زۆرتەرە، هەروەها نەكردنى حەرامەكان هەنديكيان لە هەنديكيان سەوابيان زۆرتەرە. پاش ئەمانە ئەوئەوى كە بە سوننەت دانراوه و، لە فەرموودەى پيغەمبەردا بە (افضل) ناوبراوه، خيى لە سوننەتەكانى تر زۆرتەرە و، زۆرن و ژمارەيان ئاسان نيبە.

ليزەدا دەرکەوت: مەبەس لەو كردهوويه كە لە فەرموودەى حەزرتدا (د.خ) بە (افضل) دانراوه ئەوئەوى لە ناو ئەو تاعەتانە كە فەزليان هەبە ئەوئەوى (افضل) و (افضل)ى زۆرتەرە و، تەفسيل دانى مەوقوفە لەسەر بەياني حەزرت (د.خ) يا ئيستنبات و ئيستيراجى زانايانى ئاين بۆ ئەندازەى (افضل) و فەرق خستنيان لە بەينى كردهووهكاندا. بەلام بى يەك و دوو لەناو هەموو خاوهن (افضل) يكد (معرفة الله) لە هەموو خاوهن (افضل)ى گەورەترە، واتە: باوەرکردن بە زاتى خوا و سيفەتەكانى خوا، ئەوانەى واجيب بوى و ئەوانەى محال بوى و، ئەو سيفەتانەى كە جائيزە ببن يا نەبن وەكو لە نامەى بيروباوەردا باسمان كرد. ئەمجار چاكترين كردهووه حەجى مەبروورە، واتە: ئەو حەجەى لەگەل شتى نارەوا تيكەل نەبووبى و، هەموو پوكن و مەرج و ئادابى بەجى هاتبى، ئەمجار نويز لە سەرەتاي وەختدا بە جەماعەت لەگەل پراوەستانى دريژ و لە خواترسى و ملكەچ كردن و ئاگادارىي دلا. پاش ئەمە ئەمر بە مەرووف و پيگرتن لە خراپە و، جيهاد و، خزمەتكردنى داك و باوك و دلخوش كردنى موسلمانان و، پزگار كردنيان لە

قهرزاری و، به جیهیئانی پیوستییان. ئەگەر خوا مهیلی لی بی ئەمانه له نامهی (جیهیجی کردنی پیوستیی موسلمانان) دا باس دهکەین، پاش ئەمانه ناندان به موسلمانان، که ئەمەش له نامهی (سه‌خاوت) دا به‌یاد دهکەین. هه‌روه‌ها گفتوگۆی شیرین و قسه‌ی خۆش و نهرم له‌گه‌ڵ موسلماناندا، چاوپۆشی و لیبووردن و خۆش خوویی له‌گه‌ڵیاندا؛ چونکه‌ هه‌زه‌تی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) فه‌رموویه‌تی: "الا ان حسن الخلق من اخلاق الله تعالی...". پاش ئەمانه‌ سیله‌ی ره‌حم، واته‌: به‌جیهیئانی پیوستیی خزمایه‌تی به‌ وتار و به‌ کرده‌وه و به‌ مال؛ چونکه‌ رێگه‌ی ره‌حم برین گوناھیکی گه‌وره‌یه، هه‌روه‌ها گوزه‌شت کردن و بووردن له‌و که‌سانه‌ که‌ نامه‌ردییان له‌ گه‌لتا کردووه‌، به‌خشش به‌و که‌سانه‌ی که‌ موحتاجی تۆن. ئەم به‌خششه‌ له‌ گه‌وره‌ترین سه‌ده‌قاته. ئەنجا دوورکه‌وتنه‌وه‌ له‌ هه‌ر شتی که‌ حه‌رام بی. هه‌روه‌ها جه‌هاد و خوین رژاندن له‌ رێگای خوادا، واته‌: بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی که‌لیمه‌ی (توحید) و ئاینی پیروزی ئیسلام، چ دوژمنی ئاین بکوژی و چ دوژمنی ئاین بکوژی، هه‌روه‌ها قوربانی کردن به‌ سه‌ربرینی هه‌ر حیوانی که‌ زوو دلت پیوه‌ندی پیوه‌ه‌بی، وه‌کو مه‌ر و بز و گاو مانگای باش، چ سه‌ریان ببری و، چ بیانبه‌خشی.

له‌ فه‌رمووده‌ی هه‌زه‌تدا هه‌یه‌: "افضل القراء الحال المرتحل" او کما قال. "هاورپیه‌کانی عه‌ززیان کرد: (حال) و (مرتحل) کییه‌؟ فه‌رمووی: ئەو که‌سه‌یه‌ که‌ قورئانی خه‌تم کردو گه‌یشه‌ دوایی گورج بگه‌رپته‌وه‌ بۆ سه‌ره‌تای قورئان و، له‌ ویوه‌ ده‌ست بکاته‌وه‌ به‌ خویندنی.

زیکرو ته‌سییح و ته‌هلله‌ له‌ هه‌سه‌ناتن. باسی ئەمانه‌م له‌ نامه‌یه‌کدا بۆ نووسیون. خیر کردن و پۆژووگرتن و به‌نده‌ ئازادکردن له‌ گه‌وره‌ترین جوهره‌کانی تاعه‌ته و باشتیرینی ئەوه‌یه‌ به‌نده‌ی گران به‌ها ئازاد بکا. هه‌روه‌ها کۆمه‌کی موسلمانان و چاکه‌کردن له‌گه‌ڵیاندا کرده‌وه‌ی چاکن و خیریان زۆره‌.

ئه‌وانه‌ی که‌ فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) به‌ (فضل) ناوی بردوون ئەمانه‌ بوون که‌ عه‌رزم کردن. والسلام علی من استمع الحق واتبعه‌.

نامەى حەشەمە

باسى ئاين فىركردنى منالە

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله. والحمد لله. والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه الهداة الى دين الله.

وبعد! ئەى موسولمانە خاوەن بىروباوەرە تەواوەكان! پەحم بە منالى بچووكى خوتان بکەن، پەحم بە ژێردەستەكانتان و برادەرانتان بکەن هەتا سەوابى زورتان دەست بکەوى. خۆشەويستەكانم! بە نەسى فەرموودەى پيغەمبەر (د.خ) ئەم نامەى منە لە هەموو ديارىيەكى دنيايى باشترو بەسوودترە، تەنانەت لە ديارىيى پاشا بو پاشا قازانجى زورتەرە؛ چونکە حەزرت (د.خ) فەرموويەتى: "ما اهدى مسلم لآخيه هدية افضل من كلمة يزيدہ الله بها هدى او يردہ عن ردى" ھەر وھا حەزرتى عومەر (ر.خ) ھەموو کاتى لە ھاوړپيەکانى پيغەمبەرى دەپرسى (د.خ): عەيىم چيىە پيىم بلين، وە دەيفەرموو: "رحم الله امرء اهدى الي عيوي" جا دەيفەرموو: ئەم جۆرە دۆستانە زۆر کەم و نايابن.

براكانم! بو خاترى پەزاي خوا و پيغەمبەرى خوا ھەر کەس پەيوەندىي پيتانەو ھەيە، ھەکو کورپتان، کچتان، کورپزاو کچەزاتان، خوشکەزاتان، منالى برادەران و دۆستانتان، ھەتا منالن و نەکەوتوونەتە ناو دنيا و کاروبارى ژيانەو، بە خوتان يا بەھوى زانايىيەکەو ھەئادابى دين و قورئانى پيرۆزيان فير بکەن و، بە ھەموو جۆرى لەم بارەو ھەول بەدن و، ھەرچەند ئەو منالانەش لە فير بوونى ئەو ئادابانە نەفرت بکەن و لەسەر شانيان گران بى، ئيو ھەرگيز لەم کارە پيرۆزە بەسوودە کۆل مەدەن و، لەبەر خاترى خواى گەورە خەرىكى بن.

رپوايەت کراو: حەزرت (د.خ) فەرموويەتى: "علموا اولادکم سنتى وان کرھوا" واتە: پەفتار و گوفتارى من بە منالەكانتان بلين و فيريان بکەن، ھەرچەند ئەو مندالانە پييان ناخوش بى و لەسەر دلپان گران بى. بيگومان ھەرکەس لە ئيو کەموکورتى بکا

له فیڤرکردنی ئادابی ئایندا به مندالانی موسلمان ئه وه خهسارهتمهنده، ههركهس له وهگرتنی تهعلیماتی ئاین عاجز و ماندوو بی و لهسه دلی گران بی، ئه وه باوهپی بی هیزه، چونکه له ههدهشی پیروزی پیغه مبهردا هاتوو: که گه ورهترین خوورپهوشتی مروقی موسلمان ئه وهیه که له بیستنی کاروباری ئاینی هه رگیز تیر نه بی. با ئه وه کهسه ی که فیڤرکردنی ئاینی لهسه شان گرانه بگری بو خوئی و، خوئی به زیان لیکه وتوو بزانی.

به تایبهتی له ناو هه موو ئادابی ئایندا ناسینی خوای گه وره و ناسینی پیغه مبه ر و زانینی ئادابی نوژی جهامعت و نوژی به تهنیا زور مهمه، بویه ئه م شتانه زور به بایه خه وه سهیر کراون.

ئیه بیریکه نه وه هه ر کهس له ئیه پیغه یه کی هه بی ئه ولاده کانتان فیڤری ئه وه پیغه یه دهکن، هه تا له پاشه پوژدا بژین، ئه ی بوچی بیر له وه ناکه نه وه که ئه گه ر ئه ولاده کانتان فیڤری ئادابی ئاین نه بن و به عیباده ته وه خوونه گرن له پاشه پوژدا ته رکی هه موو ئادابی ئاین دهکن و، گه رده ی سزای پوژی قیامه ت ده بن له گه ل ئه وه شدا که دنیا ماوه ی کورته و ده برپه ته وه و قیامه تیش هه رگیز نابره ته وه و، زورتر له دنیا پیوسته به گوپییدان و ته ماشاگردن. فه رموده ی هه زره ته (د.خ): "ما مثل الدنيا في الآخرة الا كما يغمس احدكم اصبعه في البحر فانظر بم يرجع؟" واته: نرخی دنیا له چا و نرخی قیامه تدا وه کو ئه وه یه په نجه یه ک به کیت به ده ریایه کدا و، ده ری بیئیه وه، ته ماشا بکه ئه وه په نجه یه چه ندی له ئاوی ده ریایه که له گه ل خویدا ده هیئیه ده ره وه، دیاره ئه و ئاوه که به په نجه که وه دپه ده ره وه شتیکی زور که م و بی بایه خه له چا و ده ریایه کدا، دنیا ش له چا و قیامه تدا وه ها که م و بی نرخوا، بو ئه وه ناشی که ئینسان خوئی بو ته رخان بکا و خوئی بو ماندوو بکا.

براینه! ئه و گیانله به رانه ی که پیوستمان به فیڤرکردنیان هه یه بوئه وه ی سوودیان لی وه رگری، پیوسته هه ر به منالی و بچوکی رایان بهینین و فیڤریان بکهین ئه گه رنا کاتی گه وره بوون سوودیان لی وه رناگیری؛ مه به ستم ئه وه یه به قه ده ر ئه و گیانله به رانه نرخوا و بایه خ بو مناله کانتان دابنن و بو فیڤرکردن و تالیمدانیان تی بکوشن، هه تا له پیوسته کانی سه ر شانی خویان ئاگادار بن و، فه رز و سونه تی خویان بزائن، له دنیا دا به به ختیاری بژین و له قیامه تدا به سه ره رزی زیندوو بینه وه. خو شه ویسته کانم! من له م نامه بچوکه دا که می که له روکنه کانی ئیسلام و لقه کانی ئیمانان پی راده گه یینم و، که می له گه وره یی قورئانتان بو ده نووسم به هیوای ئه وه ی خوای گه وره له قیامه تدا پایه

و پاداشی گه وره مان بۆ دابنئ. پيغهمبەر (د.خ) فەرموویەتی: "إذا حمل رجل كلمة من الله الى اخيه المسلم كان له خيرا من حجة وعمرة ومن عبادة سنة" واتە: یەکی فەرموودە یەکی خوای گه وره ببات بۆ برای ئاینی و تیببگە یەنی بۆ ئەو ی بیکا بە بیروباوەر بۆی و لەسەری دای مەزینئ، تا رەفتاری پی بکا، ئەو پاداشی زۆرتەرە لە حەجیک و عومرەییەک و خواپەرستی سالیك؛ چونکە زانیاری بە خەلك گەیاندن خیریکی بەردەوامە، شەخسەکە کە فیئ دەبی خۆی رەفتاری پی دەکات و، هەر کە سیش لەووە فیئری بیی رەفتاری پی دەکا، هەر وها هەتا خوا مەیلی لەسەر بی.

جا من بۆیە ئەمانەتان بۆ باس دەکەم هەتا برادەرەن هۆگری ئەم قازانجە بی نیهایەتە بن بۆ خویان و بۆ ئەولادیان و بۆ ئەو هیان. منالە کانتان فیئ بکەن بەو ی کە هەرچی عالەم هەیه، عەرش و کورسی و هەر حەوت تەبەقە ی ئاسمان و هەموو عەردو، بەهەشت و دۆزەخ و هەرچی لە نیو ئەواندا هەیه هەموو خوا دروستی کردوون و، لە نەبوونەو دەری کردوون بۆ بوون. هەر وکو دروستی کردوون بە هەموویان دەزانی و، لە کەموزۆریان ئاگادارە و، هەموو لە ژیر زانین و ئاگاداریی خوادان و، خودای گه وره ئاگای لە جموجۆل و دامرکان و ئارامگرتنیان هەیه، ئاگای لە کردار و گفتار و هەناسە و خەیاڵاتی دەروونیانە، ئاگادارە لە هەرشتی کە لە دلئ ئەواندا یە، تەنانەت هەتا خوای گه وره هەناسە و جوولانەو ی ئەوان دروست نەکا بۆیان پەیدا نابئ.

زانایەک کتیبئ دادەنی لەو شتانه ئاگادارە کە لەو کتیبەدا نووسیویە: بیگومان خوای گه وره چاکتر لە جیهان ئاگادارە، زانینی بە هەموو جیهاندا دەگات، چونکە زانینی خوا لەگەل زانینی یەکی کە ئەو دروستی کردبی، هەرگیز بەراورد ناکرئ. هەر گایەک، هەر زەرپەیه ک لە نیو رۆباریکدا، یا لە دەریایەکدا، لە زەوی یا لە ئاسمان یا لە هەوادا هەموو ئەمانە بەجاری لەبەر تیشکی زانینی خوادا پوون و ئاشکران و، هەرگیز نابئ بەقەدەر زەرپەیه ک شت هەبی لە عیلمی خوادا نەبی.

هەر پزق و پزوی یەک بۆ هەر گیانلەبەری هەبی، لە کەم هەتا زۆر، لە حەلال و حەرام، هەموو خاوەن هەناسەییەکە، هەر پزوییهکی بۆ هەر نەوعی برپاردراو، جۆرە تام و لەزەتیکی تیدا داناو، هەتا ئەو خاوەن پزوییه سوودی لی وەر بگرئ، هەموو خاوەن پزوییهک بە پزوی خۆی دەگا و، کەس ناتوانئ پزوییه کەس بخوا. تەنانەت بۆ هەموو دارو گایەک پزوییهک برپاردراو. لە ئاو و غەیری ئاو، دیارە کاتی ئەو پزوییه لی برا وشک

دەببیت. ھەرودھا بۆ ھەر جوړیک لهوانه زیکر و تەسبیحیکى داناوھ که مانەوھى ئەو شتە لەسەر ئەو زیکر و تەسبیحە و ھەر کاتى ئەو زیکرەى نەما وشک دەبى و، تا ئەو زیکر و یادەى ھەبى کەس ناتوانى بیپرئ و ھەرگیز وشک نابى. ئا بەم جوړە گەورەیی و پایە بەرزى زیکرى خودای گەورە دەردەکەوى.

خوای گەورە ھەرچى بیەوى دەتوانى بیكات و، ھەر خوا دەتوانى بەبى سوود یا زیان بگەینى بە ھەر کەس و بە ھەر شت و کەس ناتوانى بە بى خواستى خوا سوود بەکەس بگەینى و زیان لە کەس بدا. ھەموو جیھان ناتوانن باالى مېشولەیکە دروست بکەن و، بە بى خواستى خوا و توانای ناتوانن باالى مېشولەیکە ھەلبکەن.

خوای گەورە بى وینە و بى ھاوبەشە، واتە: ھەر چەند ئینسان بیریکاتەوھ که خوا ئەمەیه یا ئەوہیە، ئەو بیرە بى سوودە و بە خوا ناگات، چونکە بیروخەیاالى تەنیا پیوھندی بە جیسم و جیسمانیەوھ ھەیه و، ھەر چى جیسمانى بى دروست کراوھ و لاوازە و خوا دوورە لەوانەوھ. ھەر لەبەر ئەمەیه زاناکان فەرموویانە: "کل ما خطر ببالك فالله بخلاف ذلك" واتە: ھەرچى بەدلتدا رادەبوورئ، خوای گەورە ئەوہ نییە.

خوا (قەدیم و باقى)یە، واتە: ھەریووە و ھەر دەبى و دەمینیتەوھ و ئەو ھەموو گیانلەبەرى دەمرینى و، کەس ناتوانى ئەو بمرینى. خوای گەورە (مەکانى نییە) واتە: جیگیر نییە لە شوینیکدا، بەلکو ھەرچى کەون و مەکان ھەیه، وەکو عەرد و ئاسمان، بە قودرەت و توانای ئەو راپوھستاو، بە بى ئەوہى لە جیگەیکەدا بى یا لەسەر کۆلەکەیکە راپوھستابیت، کەواتە مادام ھەرچى جیگە و مەکانى ھەبى خوا دروستى کردووە، سەیر نییە بلین: خوا جیگەو مەکانى نییە و نایەوى؛ چونکە ئیحتیاجى تیکرا، نیشانە و سیفەتى داماوى و بى ھیزییە و، خوای گەورەش بە ھیچ شت نیازمەند نییە و، بۆ ھیچ شت دانەماوھو بەسەر ھەموو شتیکدا دەستى دەروا، کەوابى جیگەى ناوى. ھەرچى وا لە ئاسمان و عەرد و دەریا و پروباردا ھەموو خوا دروستى کردوون و ئاگاشى لە ھەموویان ھەیه و، لە ھیچ شوینیکدا نییە، ئەوہى کە خەلک لە کاتى پارانەوھ و نزادا دەست و پروو لە عاسمان بەرز دەکەنەوھ مەعنای ئەوہ نییە کە خوای گەورە لە عاسماندا، خوای گەورە لە ھیچ شوینیکدا جیگیر نییە، بەلکو لەبەر ئەوہیە کە ئەمرى خوا و وەحى لە جیھانى مەلەکووتەوھ دى بۆ عەرد بۆ لای پیغەمبەران (د.خ)، ھەرودھا ھەرچى خیرات پەیدا دەبى وەکو با و باران و ھەتاو، ئەو شتانەى کە ھوى ئاسایشى ئەھلى سەرەردن،

له لای بهرزییهوه دادهبهزئ و، به بیروباوهړې مروڅف بهرزی مونسبه بؤ پایه‌ی خوای گه‌وره، واته: به‌پئی نه‌ریت و عاده‌ت به‌رزی بؤ‌گه‌وره‌یه و نزمی بؤ‌بچوکه، ئه‌گینا خوای گه‌وره له هموو جیگه‌یه‌کدا حازره و، پئویستی به جیگه‌نییه، ئه‌ی له پئش دروستکردنی عهرش و کورسی و ئاسمان و زه‌ویدا، له و کاته‌دا که هیچ مه‌کانیکی دروست نه‌کردبوو، له کوئی بوو؟ دیاره له بناغه‌دا خوای گه‌وره پئویستی به شوین نه‌بووه ئیسته و له‌مه‌و پاشیش پئویستی پئی نییه.

له لایه‌کی تره‌وه عالمی ئاسمان پاکه له تاوان و تاوانباران و، ئه‌وانه‌ی له ئاسماندان به‌قه‌ده‌ر توژقالیک بی گوییی و نافه‌رمانیی خوای گه‌وره ناکه‌ن، هه‌روه‌کو خوا ده‌رباره‌ی فریشته‌کان ده‌فرموی: "لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ" ئه‌م ئایه‌ته پیرۆزه دروشمی گه‌رده‌نکه‌چی ئه‌وانه.

خوای گه‌وره به هموو شتیک ده‌زانی و، توژقالیکی لی ون نابی. ئیمه که به‌نده‌یه‌کی بی هیزین ئاگامان له مولک و مالی خویمان هه‌یه، ئیتر چوون خوای په‌روه‌ردگاری جیهان، ئاگای له و شتانه نابی که خوئی دروستی کردوون؟ بی زانیاری و بی ئاگایی خه‌وش و که‌مییه و بؤ پایه‌ی خوای گه‌وره ناشی.

خودای گه‌وره (قیوم) و راگری جیهانه و، هه‌موو ئه‌رواح و ئه‌شباح و هه‌موو گیان و گیاندارئ خویمان و پئوه‌ندییان هه‌موو به هیزی توانایی خوا راگیراون و راگیر ده‌بن و ده‌پاریزرین.

خوای مالیک و خاوه‌نه ئیمه مه‌ملووکین، به گوی کردن و فه‌رمانبه‌رداری له‌سه‌ر شانمان واجبه، پئویسته هه‌موو کات ئاماده و ملکه‌چ بین بؤ جیبه‌جی کردنی فه‌رمانی ئه‌و خوای په‌روه‌ردگاره.

پئویسته بزانیان: پیغه‌مبه‌ری ئیمه، واته: ئه‌و که‌سه‌ی که خوا کردوویه به په‌هه‌بری ئیمه و، له لایه‌ن خاوه‌ ئه‌مری پئی کراوه راهنموونیمان بکا، ناوی (محه‌مه‌د)ه (د.خ) له نه‌ته‌وه‌ی عه‌ربه و له هۆزی قوره‌یشه، باوکی ناوی عه‌بدوللایه و، دایکی ناوی (ئامینه)یه‌و، باپیری ناوی (عه‌بدولموت‌ه‌لیب)ه‌و، باپیره گه‌وره‌ی ناوی (ه‌اشم)ه. ئه‌مانه و رسته‌ی ئه‌مانه له پیاوه گه‌وره‌کانی عه‌ره‌ب بوون و، له ناو هۆزی خو‌یاندان سهره‌رز بوون و، له‌سه‌ر یاسای نیکاح یانی ژن ماره‌کردن و به‌جی‌هینانی یاسای خانه‌دانه به‌نرخه‌کان بوون.

ئەم پېغەمبەرى ئىمە (د.خ) لە شارى مەككە لە داىك بوو، لە تەمەنى چل سالىدا بوو بە پېغەمبەرى خوا و پەوانەكراوہ بۆ تەمىكردنى (انس) و (جن) واتە: بۆ ئەوہى كە رېگەى ئىسلام و خواناسى و خوورپەوشتى بەرزىان نىشان بدا. پاش ئەوہى كە بوو بە پېغەمبەر هەتا سىانزە سال لە شارى مەككە ماىەوہ. جا لەسەر ئەمرى خوا لە شارى مەككە دەرچوو كۆچى كرد بۆ شارى مەدینە، دە سالیس لە شارى مەدینەى مونەوہرە ماىەوہ، ئەنجا لە تەمەنى (٦٣) سالىدا لەم شارەدا كۆچى دوایىى كرد و، هەر لەویش كفن كراوہ و قەبرى پىروزی لەویشە.

تا ئاینى پىروزی ئىسلام لە عەرەبستاندا بلاو نەبوو، پېغەمبەر وەفاتى نەكرد و، كاتى كە وەفاتى كرد ئاینى ئىسلام لە حىجاز و يەمەن بلاو بوو، ئەنجا پاش وەفاتى ئەو، حەزرتى ئەبووبەكرى سىدىق كرا بە جىنشىنى و، پاش وەفاتى حەزرتى ئەبووبەكر حەزرتى عومەرى كورپى خەتاب كرا بە جىنشىن و، پاش شەهید بوونى حەزرتى عومەر حەزرتى عوثمانى كورپى عەففان كرا بە جىنشىن و، پاش شەهیدبوونى ئەویش حەزرتى عەلى كورپى ئەبو طالیب بوو بە جىنشىن و، لە پاش شەهیدبوونى حەزرتى عەلى، حەزرتى حەسەنى كورپى حەزرتى عەلى بوو بە جىنشىن. ئەم پىنج زاتانە خەلیفە و جىنشىنى حەزرتى پېغەمبەر بوون (د.خ) و پىيان دەوترى: "خولەفاى راشدىن" (ر.خ).

پىويستە باوهرتان و ابى، هەر چەند پېغەمبەر (د.خ) بە زاهىرى وەفاتى كردووەو لە قەبرا كەفن كراوہ، بەلام حەزرتى پېغەمبەرى خۆمان و پېغەمبەرانى تر لە قەبردا زىندوون و جوړه حەياتىكیان هەيه كە تەنیا خوا چۆنیه تى ئەو زىندووئەتییە دەزانى. هەر وها پېغەمبەران لە قەبردا نوێژ دەكەن، تەنانەت هەندى لە (ئەولیا) بە (موكاشەفەى قەلبى) لە كاتى نوێژدا دەنگى قامەتكردنى حەزرتیان لە قەبردا بیستووە. ئەوہش بزائن: لە رۆژى قىامەتدا، كە ماوہى پىنجسەد سال خەلك لە سارای مەحشەردا رادەوہستن و، هىچ كەس لە ئىنس و جن، گەورە و بچووك مەجالى حەسانەوہى نىيە، بەلى لەو رۆژەدا پېغەمبەرى خۆمان شەفاعەت دەكا و، بە شەفاعەت و تكاى ئەو هەموو موكلەلەفەكان بۆ مەيدانى لىپرسىنەوہ و دیوانى داوهرىى خواى گەورە دەبرىن.

شایانى زانینە كە حەزرتى محەمەد مستەفا (د.خ) لەگەل ئەوہدا كە بەندەى خوايە و عەبدىكى بى دەستەلاتە، لە پایەدا لە هەموو مەخلوقىكى خودا گەورەترە و پایەى

بەرزترە. پيغەمبەرە پيشووەكان ھەر يەكە بۆ سەر قەوم و ئوممەتيك پەوانە كراوە و دینەكەى لە پاش خۆى بە ھاتنى پيغەمبەريكى تر نەسخ بووئەتەو. بەلام پيغەمبەرى ئيمە ھەزرتى محەمەد مستەفا دروودى خوداى لى بى، خوا پەوانەى كردووہ بۆ سەر ھەموو چين و ھەموو نەتەوہيەك لە جياھاندا بۆ ئەھلى ھەموو شار و لاديبەك. دینەكەى ھەتا رۆژى قيامەت پايەدارەو، پيوستە لەسەر ھەر كەسيك كە ناوى پيغەمبەر (د.خ) ببیستى ئيمانى پى بەيئى و، پەپرەوى شەريعت و ئاينەكەى بكا.

ئيمان و ئىسلام ئەوہيەكە بە دل باوہرپ ببى بە ھەرچى كە ھەزرتى محەمەد مستەفا لە لايەنى خواوہ ھيئاوہيەتى بۆ رينموونى ئيمە و، بە زبان دوو رستەى شەھادەت بلييت: (اشھد ان لا الہ الا اللہ، واشھد ان محمدا رسول اللہ) لەگەل بەجيھيئانى كردوہى ئىسلام بە ئەندامە ئاشكراكانى لەش، بۆ نمونە: نويز بکەيت، رۆژوو بگريت، زەكات بەدەيت، ئەگەر دەستت رويشت و تواناى مالى و بەدەنيت ھەبوو ھەج بکەيت. ھەر وھا ئەوانەى كە خواى گەورە ھەرامى كردوون، وەك پياو كوشتن و زيناكردن و شەراب و عارەق خواردنەو و مالى خەلك داگير كردن و ھەرامەكانى تريش، تەرك بکەيت. پوختەى قسە: بەم سى شتە (باوہر كردن بەوہى پيغەمبەر لاي خواوہ ھيئاوہيەتى و، وتنى دوو رستەى شەھادەت و، جيہەجى كردنى كارەئايىنيەكان بە لەش) ئيمان تەواو دەبى. ديارە باوہر كردن بەوہى ھەزرتى محەمەد (د.خ) لاي خواوہ ھيئاوہيەتى ئەمانەى خواوہوہ دەگریتەوہ:

۱- باوہر بە مەلائىكە، واتە: باوہرپ ببى كە لە عاسمان و عەرزدا گەلى فریشتە ھەن خەرىكى بەجيھيئانى فەرمانى خوان و، ھەميشە لە يادى خوادان و تەسبيحاتى دەكەن و، لەم ياد و تەسبيحاتە ھەرگيز تير نابن.

ئەم مەلائىكانە جيسميان نوورانىيە و گوناھ ناکەن و نيرۆ مييان نىيە و زاووزى ناکەن.

۲- باوہر بە پيغەمبەرانى خوا، لە ھەزرتى ئادەمەوہ تا ھەزرتى محەمەد كە دواپيھيئراوى پيغەمبەرانە. لە ناو ئەو پيغەمبەرانەدا بە فەرموودەى ھەزرت (د.خ) (۳۱۳)يان خاوەن شەريعتن، واتە: ئەمريان پى كراوہ فەرمانى خوا بە خەلك راکەيەنن. لەم ژمارەيە (۲۶) لە قورئاندا باس كراون و ناوبراون: (ئادەم. ئيدريس. ھوود. سالح. ئيبراھيم. لوت. ئيسماعیل. ئيسحاق. يەعقوب. يوسف. ئەيىوب.

یونس. ئیلیاس. ئەلیسە. نوولکیفل. شوعیب. موسا. ھارون. داوود. سولەیمان. زەھەریا. یەحیا. عوزەیر. عیسا. محەمەد مستەفا «صلی اللہ علیہم وسلم». ئەمانە ھەموو خاوەن شەریعەتن.

۲- باوەر بەو کتیبانە کە خوای گەورە بە جیبرائیلدا بۆ پیغەمبەرانى ناردوون، کە (۱۰۴) کتیبەن: (۳۰) بۆ ئیدریس (۵۰) بۆ "شیت" کە پیغەمبەر (د.خ) ناوی بردوو. (۱۰) بۆ ھەزرتی ئیبراھیم. تەورات بۆ موسا. زەبور بۆ داوود. ئینجیل بۆ عیسا. قورئان بۆ ھەزرتی محەمەد مستەفا «علیہم الصلاة والسلام».

۴- باوەر بە پۆزی (قیامەت). لە جوملەى باوەر بە دینی پیغەمبەرە (د.خ) باوەر بە ئازار و سزای گۆر، واتە: مرۆف پاش مردن لە گۆردا بشارددریتەوہ یا لە دەریادا ون بئ یا بسووتینری یا بدری بە دەم ئاوەوہ لە ھەموو ئەم حالەتەنەدا ئەگەر لە ماوەی ژیانیدا مرۆفیکى موسلمان و کردەوہ باش بووی، لە پاش مردن دەکەوێتە شادی و خوشی و رابواردنی و ھاوہ کە شایانی مرۆفی باش بئ.

خۆ ئەگەر لە ماوەی ژیانیدا مرۆفیکى بەدەرپەفتار بووی ئەوہ بەقەدەر رەفتارەکەى سزاو ئازار دەدری، مەگەر خوای گەورە لیی ببووری.

ھەر و ھا باوەر بەوہى کە ئەم دنیا بە نامینی و ھەرچی بیەوی ھەموویان زیندوو دەکاتەوہ و، لە شوینیکدا ھەموو کو دەکرینەوہ. زیندوو بوونەوہ کە بیان لە عورفی شەرعدا پیی دەلین (بعث) و کو بوونەوہ کە بیان پیی دەلین (حشر) و مەیدانی کو بوونەوہ کە پیی دەلین (محشر). ئەنجا خوای گەورە موخاسەبەى ھەموو خاوەن عەقڵیک دەکا کە لە دنیا دا دەنگوباسی دین و ئاینی پی گەیشتبئ و کردەوہى چاک و خراپی بە تەرازووی کیشانەى خیر و شەر دەکیشری؛ جا ئەوانەى کە کافر بوون ھەر لەوێوہ دەنیررین بۆ دۆزەخ و لەوئ ھەتا ھەتایە دەمپننەوہ، ئەوانەش کە موسلمانن تاوانبار و بیتاوان ئەمریان پی دەکریت کە بەسەر (سرات) دا گۆزەر بکەن.

سیرات پردیکە بەسەر جەھەننەمدا راکیشراوہ لە موو باریکترە و لە ئەلماس تیژ ترە. شوین بازى ھەموو موسلمانانە، ھەر کەسى کردەوہى باش بووی بە پیی باشیی کردەوہکەى بەسەر ئەو پردەدا تئ دەپەری، ھەندئ و ھکو برووسکە، ھەندیکی تر و ھک باى شەمال، ھەندیکی تریش و ھک سواری تیژرەو یا سواری عادەتی بەسەریدا تیپەر دەکەن. ئەوانەش رەفتاریان بەد بووی ئەگەر عەفوو نەکرا بن لە پردەکەوہ دەکەوہ خوار بۆ ناو

ئاگرهكه و به قهدير تاوانهكهيان سزا ددرين، پاش ئهوه له دوزهخ دهردهكرين و دهنيردين بو بههشت.

هر كس له دوزهخ دهرچوو له پيش ئهوهى بگاته بههشت به (حوض المورود) دهگا. ئهم حهوزه گوليكه له دهرهوهى بههشتايه زور زور گوشاد و پانه، ئهوهندهى شهريه له دهرويشتايه له ژماردن نايهت، هر كس له و ئاوه بخواتهوه هرگيز تينوى نابى و له بههشتدا هر ئاويك بخواتهوه تهنيا بو له زهت و هرگرتنه و له بهر تينوويهتى نيبه. جا كه له (حوض المورود) دهرچوو دهر و با بو بههشت و هميشه له سهر پايه و ميزانى خوئى ده مينيتتهوه.

له دهشتى مهحشردا كاتى كه خهلك دهكهونه زهحمهتهوه پهنا بو هر پيغه مبهري دهبن بو تكاكردن كهس حازر نابى تكايان بو بكات، كه دينه خزمهتى حهزرتى (محمد المصطفى) ئه و تكايان بو دهكات.

كه مروف ئيمانى هينا بهوهى كه حهزرت (د.خ) لاي خواوه هيناويهتى بو بهرهى ئادهميزاد، دهبي باوهريشى بهوه ههبيت كه ئهركانى ئيمان و ئيسلام راستن و له بناخهى ئاينى ئيسلامن، دهبي باوهري ببيت به واجيبتي پينج فهرزهى نويز بهههموو مهرج و روكنه كانيانهوه، بهراستيش بيانكات. دهبي باوهري به واجيبتي روژووى رهمهزان بى به ههموو مهرج و روكنه كانيبهوه، دوور له و شتانهى كه بهتالى دهكهنهوه، دهبي ئهم روژووش بگريت. دهبي باوهري به واجيبتي زهكات و سهرفيتره ههبي و به نيبه تيكي خاوين و بيگهرد بهجى بهيني. ههروهها باوهري به واجيبتي حهج و بهجيهناني به ههموو روكن و مهرجه كانيبهوه به شيكه له ئيمان بهوهى كه پيغه مبهري (د.خ) لاي خواوه هيناويهتى.

له ههموو ئهم واجيبانهدا بيگه باوهري باسى بهجيهنانهمان كرد؛ چونكه نيشانهى باوهريبون بهمانه ئهوهيه ئه و كهسه خاوهن ئيمان جيبه جييان بكا، كه ئينسانى موكه لاله واجيباتى بهجى نههينا، ئهوه مهعناى وايه يا به يه باوهري نيبه، يا باوهريكه ئه وهنده بى هيز و لاوازه كه به كه مترین شوبهه لادهچيت، ئهمهش يهكيكه له هويه كانى سهلبى ئيمان له كاتى تهنگ و چه له مهى سهرمه رگدا، واته: كابر و هختى خوئى ئيمان و باوهري نه بووه، تهنيا له ناو خهلكدا خوئى به خاوهن ئيمان حسيب كر دووه، دوايى له سهرمه رگدا باش دهر كه وتوووه كه كابر بى ئيمان بووه، يا خو

باوهرپيكي لاواز و بي نرخی بووه و، بههوی وهسوهسهی شهیتان ئه و باوهرپه كهمهيشی له ناو چوووه له ئهجامدا به بی ئیمان مردووه، پهنا به خوی گهوره.

هر له بهر ئه مهيه كه له لای هندی له پيشه واکانی ئاین، وهك (شافعی) خوی لی رازی بی، ئیمان و باوهرپ زیاد و كه م دهكا و، بههیز و بی هیز دهبی. جا ئه و كهسه كه عمهلی به بهشی له ئیمان داناوه مه بهستی له ئیمان، ئیمانی تهواوه، بینا له سهر ئه وه کاتی كه کردهوه نه بوو ئه سلی باوهرپه كه ده مینی. هندی رهنه دهگری و دهلی: مادام کردهوه به شیک بی له ئیمان كه کردهوه نه بوو، ئیمانیش نابی، چونكه كه (جزء) فهوتا (كل) یش دهفتهوی، واته: ئینسان كه عمهلی نه بوو به كافر حسیب دهگری.

وهلامی ئه م رهنه به ئه وهيه كه عمهل به شیکه له ئیمانی (كامل) و تهواو، كه عمهل فهوتا ئیمانی كامل دهفتهوی نهك ئه سلی ئیمان كه بریتیه له تهسديق و باوهرپ به وهی حهزرتی محمه د (د.خ) له لایه نی خواوه هیناویه.

لقه کانی ئیمان (۷۷) ن و، ئهجامی ئه م لقانه قازانجی ژبانی دنیا و قیامه ته بو موسلمان و، بههوی ئه مانه وه باوهرپی بههیز و تهواو دهبی و، بهم جوړه موسلمان دهلین موسلمانی تهواو.

پوختهی ئه م (۷۷) لقه باوهرپ به حهق و راستیه له کردهودا. باوهرپ به حهق (۱۶) بهشی ههیه:

- ۱- وهدهسهینانی زانیاریه ئاینیه کان.
- ۲- ناسینی پهروهردگار.
- ۳- باوهرپ به پاکیی ئه و پهروهردگار له هه موو كهموکوری و خهوشیک.
- ۴- باوهرپ به بوونی خوئی و سیفه تهکانی كه (حیات و عیلم و ئیراده و قودرته و سهمع و به سهرو كه لام) ن.
- ۵- داننان و باوهرپ کردن به تاق و ته نیایی و بی هاوتایی خوی گهوره.
- ۶- داننان و باوهرپ به وه كه هه رچی غهیری خویه بوون و نه بوونی به قهزاو قهدهری خویه.
- ۷- باوهرپ به بوونی فریشته کان و باوهرپ به وهی كه له هه موو تاوانی پاکن و، يه كه دهقیقه له یادی خوا غافل نین و، له په رستگاریی خوا کو تایی ناکه ن.

۸- باوهر به هموو پیغمبه‌ران و به دوا پیغمبه‌ر که حەزرتی محەمد مستەفایە (د.خ)، لەگەڵ داننان بەویدا که هموو ئادەمزاد و پەرییەک بانگ کراون بۆ خواپەرستی لە لایەن ئەم پیغمبه‌رهوه، واتە پیغمبه‌رهکانی تر هەریەک پەوانە کراون بۆ ئوممەتیکی تایبەتی و دیاری، بەلام حەزرت (د.خ) بۆ هموو عالەم نیراوه بە پیغمبه‌ری بەبی جیاوازی و، دەعوەتەکی گشتییە.

۹- باوهر بهوه که هموو پیغمبه‌رهکان خاوەن موعجیزە بوون.

۱۰- دەبی بیروباوەری دەربارە گشت پیغمبه‌ران باش بی، نەک وەک جوولەکە که دوژمنی حەزرتی عیسا و حەزرتی (محەمد مستەفا) بوون.

۱۱- ئیمان و باوهر بهوه که هەرچی غەیری خوایە هموو (حادث)ە واتە لە پیشدا نەبوون و، خوا لە نەبوونەوه دەری کردوون بۆ بوون دروستی کردوون.

۱۲- ئیمان و باوهر بهوه که خوای گەوره ئەم جیهانە لە ناو دەبا چونکە قیدەم و بەقا تەنیا شایستە زاتی خوای گەورەن.

۱۳- باوهر بهوهی که گیانلەبه‌ران لە پاش مردن و لە ناوچوون زیندوو دەبنەوه، چ ئینسان و چ غەیری ئینسان.

۱۴- ئیمان و باوهر به زیندوو بوونەوهی ئینسان لە قەبردا، بە ژیانیکی بەرزەخی بۆ پاداش وەرگرتن یا خو بۆ سزا چەشتن.

۱۵- ئیمان و باوهر بهو هموو کارەساتە که لە قیامەتدا پروو دەدن، وەک حیسابی کردووه و کیشانەیی کردووهو پرد (سیرات) و شەفاعەت و تکا لای باره‌گای خوای گەوره. (۱۶) باوهر بهوهی که بەهەشت شوینی جەزای چاکەیه و جیگای وەرگرتنی پاداشی خوا پەرسیتیوه، دۆزەخیش جیگای سزاو وەرگرتنی پاداشتی کوفر و گوناھ و تاوانبارییە.

لقەکانی تر که پیوه‌ندیان بە کردووه و راستی لە کردووه‌دا هەیه سی بەشن. بەشی یەکه‌م پیوه‌ندی به نەفسی موسلمانانەوه هەیه پیوه‌ندییەکی باتنی، وەک پاککردنەوهی نەفس له خووپه‌وشتی بەد. جا پاککردنەوهی نەفس دە جوړه.

۱- پاککردنەوهی له خووی نەوسنی و حەز له خواردن کردن.

- ۲- پاککردنه‌وهی له وتاری نارپه‌وا.
- ۳- پاککردنه‌وهی له خوښویستنی مال.
- ۴- پاککردنه‌وهی له خوښویستی پایه و جیگا و ریگا.
- ۵- پاککردنه‌وهی له به‌خیلی.
- ۶- پاککردنه‌وهی له خووی خو به‌گوره زانین.
- ۷- پاککردنه‌وهی له هسوودی، واته: حەز کردن به نەمانی نیعمەتی غەیر.
- ۸- پاککردنه‌وهی له حیق، واته کینه له دلا راگرتن.
- ۹- پاککردنه‌وهی له (پیا) واته چاکه کردن بو به‌رچاویی خه‌ک.
- ۱۰- پاککردنه‌وهی له عوجب، واته له خو رازیبوون.

یا وهك رازاندنه‌وهی نه‌فس به خوورپه‌وشتی به‌رز که یازده خووه، یه‌که‌م: په‌شیمان بوونه‌وه له تاوان. دووهم: ترس له خوا. سێیه‌م: تکاو هیوای عه‌فووی خوا. چوارهم: بی په‌یوه‌ندی به دنیاوه، واته ئه‌وه‌نده پێوه‌ندییه‌که‌ی به‌هیز نه‌بی که له ئاینی خوئی غافل بی. پینجه‌م: شهرم، واته شهرم له کاری نارپه‌واو ناشه‌ری. شه‌شه‌م: شوکر و سوپاسی خوا ی گه‌وره له‌سه‌ر نیعمه‌ت. هه‌وته‌م: وه‌فا و چاودیری مافی خوا و مافی خه‌ک. هه‌شته‌م: سه‌بر و خو‌راگرتن له گوناح، واته کاتی تاوانیک هاته پیش گیرۆده‌ی نه‌بی‌ت و ته‌رکی بکات و له‌به‌ر خاتری خوا نه‌یکات، یا سه‌بر و خو‌گرتن له‌سه‌ر به‌لا و گیروگرفت، واته گیرۆده‌ی نه‌خو‌شیه‌ک یا زیانیک بوو سه‌بر بکا و خوئی بگری و زیاد له ئه‌ندازه بی‌زاری دهرنه‌برئ، هه‌روه‌ها سه‌بر و خو‌گرتن خوا په‌رستی، واته هه‌رچه‌ند تاعه‌تکردن و خواپه‌رستی له‌سه‌ر شان گران بی هه‌ر له‌به‌ر ره‌زای خوا ی گه‌وره به‌جیی به‌یئنی. نو‌یه‌م: ئیخلاس، واته راستی له‌گه‌ل خوا و پێغه‌مبه‌ری خوا و موسو‌لماناندا. ده‌یه‌م: «توکل» واته پشت به‌خودا به‌ستن. یازده‌یه‌م: رازی بوون به‌قه‌زاو قه‌ده‌ر، واته به‌قه‌زای خوا ی گه‌وره و ئه‌و کارانه که ئه‌و ده‌یانکات رازی و خو‌شحال بی و بی‌زاری دهرنه‌برئیت.

به‌شی دووهم یا پێوه‌ندی به‌زاهیر واته دهری ئینسانه‌وه هه‌یه وه‌کو عیباده‌ت، ئه‌مانه‌ش سیازده لقن:

- ۱- پاکیی له‌ش له بی دستنو‌یژی و له‌ش پیسی و پیسی.
- ۲- به‌جیه‌یانی نو‌یژه‌کان.

- ۳- دانی زهکات و سەرفیتەرە بەوانەى کە پێیان پەوايە.
- ۴- بەجێهێنانی ئەو کارانەى کە فەرزى کيفايەن وەکو نوێژى جەنازە.
- ۵- بەجێهێنانی پۆژووی پەمەزان.
- ۶- ئیعتیکاف کردن لە مزگەوتدا.
- ۷- خۆیندنی قورئانی پیرۆز، کە لە پایانی ئەم نامەدا هەندى لە خیر و پاداشى قورئان خۆیندنتان بۆ باس دەکەم.
- ۸- حەجى مالى خوا.
- ۹- عەمرە.
- ۱۰- سەربەپنى قوربانى.
- ۱۱- بەجى هینانى نەزر.
- ۱۲- راگرتنى قەدرى سوین، واتە کاتى سویندەیکت لەسەر نەکردنى شتیک خوار و وت نایکەم، ئەگەر ئەو کارە واجیب یا سوننەت نەبى، نابى بیکەیت و سویندەکەت بشکینى.
- ۱۳- بەجێهێنانی کەفارەت، واتە ئەگەر سویندت کەوت یا بەهۆیەکی ترەو کەفارەتت کەوتە سەر، ئەو کەفارەتە بەدى بەوانەى خیریان پى پەوايە.
- یاخۆ پێوهندی بە زاتی ئینسان خۆیەو و بە عەلاقەو پێوهندییەو هەیه، وەک داوین پاکی لە زینا، نیکاحی راست و شەرى، بەجێهێنانی مافەکانى نیکاح وەک مەرەبى و هەستان بە نەفەقەى پێویست، چاکە کردن لەگەڵ باوک و دایک و، بەجێهێنانی سیلەى پەحم، واتە نەبەپنى پێوهندی خۆشایەتى و چاکەکردن لەگەڵ خزم و کەسوکارد، هەروەها بە گوی کردنى گەورە و خاوەن فەرمانانى ئیسلام لە کاروبارى پەواو پەسەنددا، واتە ئەگەر، بۆ نمونە، سەرباز بوو لە سوپای ئیسلامدا لەسەرى پێویستە لە کاروبارى پەواو شەرىدا بى گویى گەورەکەى نەکا، یارمەتیدانى موسلمانان لە زیندوو کردنەو و بووژاندنەو و شیعارى ئیسلامدا. ئەمر بە چاکە و نەهەى لە خراپە. جیهادکردن دژی کافران لە پیناوی پاراستنى ئایندا. پاراستنى نەفس لە تاوانکارى. بەجێهێنانی مافەکانى جینایات لە پیناوی قیساس وەرگرتنەو لە تاوانبار. پاراستنى مال و سامانى خەلک. بەجێهێنانی مافەکان و دوورکەوتنەو لە زولم و زور. پاراستنى نەسەب لە پیناوی نیکاحى شەرى و

له رېځگای دوورکه و تنه ووه له داوین پیسی. پاراستنی ناموسی موسلمانان و نهلی
زیمه له رېځگای به جیھینانی هددی زیناوه بهو شیوهی له نایندا برپاردراوه، هروها
له رېځگای به جیھینانی هددی قه زفه وه، واته هددی نهو کهسهی که بوختان به
ناموسی خه لک دهکا بهو شیوهی که له شریعه تدا باس کراوه. پاراستنی عهقل و هوش
به هوئی مهنکردنی خوټ و خه لکی تر له بهکارهینانی نهو شتانهی ئینسان مهست و
سهرخوش دهکن.

براکانم! له تمه نی هوت سالییه وه تا کاتی بالغ بوون مناله کانتان فیږی سوورتهی
(فاتیحه) بکن؛ هه تا که بالغ بوون و دهستیان دایه نویژکردن نویژکانیان راست و
پهوان بی و خیره کهیتان پی بگا، چونکه به یهک جار خویندنی سوورتهی فاتیحه بهقه دهر
سوورتهی بهقه ره خیری هیه، که سوورتهی بهقه ره (۲۴) په رده بی، خو نه گهر پازده جار
سوورتهی فاتیحه بخوینی نه وه بهقه دهر سی جوزنه ی قورئان خیر و سهوایی هیه، به لکو
زیاتریش، دیاره نه گهر مناله کانتان فیږ نه کن، نه م نیعمه ته گهره تان له دست
دهرده چی. نه مهش زیانکی زور گوره یه.

ئیمامی غزالی (ر.خ) ته رتیبی ویردی فاتیحه ی وا داناوه که له پاش نویژی سبهینان
(۲۵) جار و، له پاش هریه که له نویژی نیوهرپ و عسر (۲۵) جار و، له پاش نویژی
مه غریب (۱۰) جار و، له پاش نویژی عیسا (۱۵) جار بهم جوړه پوژی ده بیته سه د جار،
واته: هه موو پوژی به قه دهر دوو هزار و چوار سه د په ر قورئان سهوایی هیه. به خ به خ
له م سامان و نیعمه ته، به د به ختن نهوانه ی خویمان و منداله کانیان له م سامانه گوره یه
ناهومید دهکن، شتیکی نارپه وایه هندی له ماموستایانی قوتابییان که سه باره ت
به فیږکردنی منالانی موسلمانان که مته رخمی دهکن، له ماوهی دوو سالدا یه که جوز
بهو منالانه ده خوینن که گوئی راگری لییان، نهو جوزنه ش نازانن که به ناو خویندوویانه،
نهجا به ناچاری خاوهن مناله کان له قوتابخانه دهریان دهینن و لای وهستای ئیشی
عاده تی وه که بهرگدروو و ئاسنگهر و دارتاش... تاد دایان دهنین تا فیږی کاریک ببن. جا
ههروه که بوم باس کردن به هه ر جوړ بووه ده بی مناله کانتان فیږی سوورتهی فاتیحه
بکن، نه گینا خوټان گونا هبار دهن و له خیری فاتیحه ی نهوانیش بی بهش دهن.

فهرمووده ی هه زره ته (د.خ) کاتی که خوای گه وره رقی ههستی فریشته کان له ترسی
نهو دست به ته سبیح و ته قدیسی خوای گه وره دهکن، له وکاتی رق و قینه دا خوای گه وره

که تهماشای قوتابخانه‌کانی سهر عهرد ده‌کا خه‌ریکی خویندنی دهرسی قورئانن ئه و پرق و قینه‌ی نامیئی و تاوانباره‌کان عه‌فوو ده‌کا و، فریشته‌کانیش له و ترس و بیمه پزگار ده‌بن.

فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ره (د.خ) هه‌ر کاتی یه‌کیک له ئیوه‌هه‌زیکا له‌گه‌ل زاتی خوی خای گه‌وره قسه بکات با ده‌س بکا به قورئان خویندن. هه‌روه‌ها له هه‌دیسیکی تردا ده‌فه‌رموی: هه‌ر که‌سی هه‌مووی بخوینتته‌وه له و کاته‌دا (٦٠) هه‌زار مه‌لائیکه‌ حازر ده‌بن و دوعای خیر بو ئه و که‌سه ده‌که‌ن که قورئانه‌که‌ی خه‌تم کردوه. له هه‌دیسیکی تردا ده‌فه‌رموی: له‌گه‌ل هه‌موو خه‌تمیکی قورئاندا دوعایه‌کی قبوولکراو هه‌یه، که‌وایی زور نارپه‌وايه ئینسان تی نه‌کوشتی بوئته‌وه‌ی کورپه‌که‌ی فی‌ری قورئان خویندن بیی و خه‌تمی قورئان بکا و دوعای عه‌فوی باوک و دایکی بکا به‌لکو خوا گونا‌هی ببه‌خشی. له هه‌دیسی پیروژدا هه‌یه که حه‌زرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: - سی کۆمه‌ل هه‌ن له گه‌وره‌کانی ئوممه‌تی من ده‌ژمیردین:

١- ئه‌وانه‌ی که قورئانیا‌ن له‌به‌ره.

٢- ئه‌وانه‌ی که هاو‌پیی قورئانن، واته هه‌ر پوژی چه‌ند جوژئی له قورئان ده‌خوینن ده‌ جوژه یا که‌مترو، هه‌رگیز به بی عوزریکی شه‌ری ته‌رکی ناکه‌ن.

٣- ئه‌وانه‌ی که شه‌ونویژ به‌رده‌وام ده‌که‌ن و به بی عوزریکی ره‌وا ته‌رکی ناکه‌ن، ئه‌مانه له گه‌وره‌کانی ئوممه‌تی پیغه‌مبه‌رن، ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر هه‌دیسی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) ئه‌وانه‌ی که قورئان زوژتر ده‌خوینن به‌ خواپه‌رستتر حیساب ده‌کرین و مه‌شه‌وورن.

هه‌روه‌ها له هه‌دیسه‌دايه که فه‌رموویه‌تی: به‌شی چاوتان بده‌ن له عیباده‌ت کردن. ئه‌م عیباده‌ت کردنی چاوه‌ش بریتیه له ده‌ورکردنه‌وه‌ی قورئان و، به‌کاره‌ینانی چاو له خویندنه‌وه‌یدا. فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ره: سینه‌ی له قورئان خالی وه‌ک خانووی ویران وایه. هه‌روه‌ها له هه‌دیسه‌دا هه‌یه: ئه‌هلی قورئان ئه‌هلی خوا و دوستی تایبه‌تی خوان. دیسان هه‌دیسه: "خیرکم من تعلم القرآن وعلمه" واته چاکترتان ئه‌و که‌سه‌یه که فی‌ری قورئان ده‌بی و خه‌لکیش فی‌ری قورئان ده‌کا.

حه‌زرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی فی‌ربوونی یه‌ک ئایه‌ت له قورئان خیر و پاداشی سه‌د پکات نوژی هه‌یه. هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی خویندنی قورئان له ناو قورئاندا له گه‌وره‌ترین خواپه‌رستیه‌کانی ئوممه‌تی منه. دیسان فه‌رموویه‌تی ته‌ماشاکردنی ئایه‌تی قورئان

خوایه‌رسییه وه‌کو ته‌ماشاکردنی (که‌عبه‌ی خوا. له‌فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبهره‌که‌خویندنی قورئان له‌نوێژا‌گه‌وره‌تره‌له‌خویندنی قورئان له‌ده‌روه‌ی نوێژدا، هه‌روه‌ها‌خویندنی قورئان له‌ده‌روه‌ی نوێژدا‌پایه‌ی‌گه‌وره‌تره‌له‌ته‌سبیح و ته‌کبیر و، ته‌سبیح و ته‌کبیر له‌پۆژووی سوننه‌ت‌گه‌وره‌تره، ئه‌گه‌رچی پۆژوو‌قه‌لغانه‌له‌پووی ئاگری دۆزه‌خدا. له‌حه‌دیسدا‌یه‌که‌قورئان‌شه‌فیع و تکاکاره‌بۆ‌خاوه‌نه‌که‌ی و تکاکه‌شی‌مه‌قبووله‌و، قورئان‌سامان و ده‌وله‌تیکه‌که‌هه‌ژاری و بی‌نه‌وایی به‌دوادا‌ناپه‌ت و، هیچ‌سامانی‌نییه‌له‌قورئان‌زیاتر‌بی.

براکانم‌شیت و دیوانه‌که‌سیکه‌که‌ئهم‌سامانه‌گه‌وره‌یه‌به‌مندالی‌خۆی‌نه‌گه‌یه‌نی. جا‌که‌خوا‌یارمه‌تی‌دان و منداله‌کانتان‌قورئانیان‌ته‌واو‌کرد، چاودیریان‌بکه‌ن و با‌فیری‌هه‌ندی‌کتییی‌په‌ند و ئامۆژگاری‌بین، وه‌ک (گولستان‌ی‌شیحی‌سه‌عدی‌بیجگه‌له‌هه‌ندی‌کتییی‌شه‌ریعه‌ت. هه‌روه‌ها‌ئه‌وه‌ی‌خویندوویه‌تی‌چاودیری‌بکا و خۆی‌تیدا‌به‌هیز‌بکا‌نه‌بادا‌له‌بیری‌بچیته‌وه. بیگومان‌ئه‌و‌که‌سانه‌ی‌که‌به‌ته‌نیا‌خویندنی‌قورئانی‌پیرۆز‌واز‌له‌منداله‌کانیان‌ده‌هینن و فیری‌خویندنی‌په‌ند و ئامۆژگاری‌و‌شه‌ریعه‌تیان‌ناکه‌ن و، بۆ‌ئهم‌مه‌به‌سته‌پینگایان‌بۆ‌ساز‌ناکه‌ن، زۆری‌پێ‌ناچی، منداله‌کانیان‌به‌کارو‌پیشه‌ی‌دنیا‌یی‌وه‌خه‌ریک‌ده‌بن و قورئانه‌که‌یان‌له‌بیر‌ده‌چیته‌وه و ناچار‌ده‌بن‌جاریکی‌تر‌له‌قوتابخانه‌فیری‌بین. بۆیه‌زۆر‌تکاتان‌لی‌ده‌که‌م‌که‌له‌م‌ده‌وله‌ته‌گه‌وره‌یه‌خۆتان‌و‌ئه‌ولادتان‌به‌شدار‌بکه‌ن، تا‌له‌پاش‌مردنیشتان‌خیر و پاداشتی‌چاکه‌تان‌پێ‌بگا‌و‌له‌سزاو‌ئازار‌پزگاری‌بین.

حه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: "القرآن هو النور المبين والذكر الحكيم والسرائط المستقیم" واته: قورئان‌به‌راستی‌پووناکی‌و‌پۆشنا‌یی‌یه‌کی‌ئاشکرایه‌و‌زیکری‌پر‌حیکمه‌تی‌خوایه‌و‌پینگه‌یی‌یه‌کی‌راستی‌بی‌جه‌فایه. هه‌روه‌ها‌فه‌رموویه‌تی "القرآن هو الدواء" واته: قورئان‌ده‌رمانی‌تاریکی‌ده‌روونه‌وه‌چاره‌ی‌گومراهی‌ماوه‌ی‌ژینه، وه‌فه‌رموویه‌تی‌هه‌ر‌که‌سی‌گۆی‌رابگری‌له‌که‌سی‌که‌قورئان‌بخوینێ‌ئه‌وه‌به‌قه‌ده‌ر‌ئه‌و‌قورئان‌خوینه‌خیر و سه‌وابی‌هه‌یه. جا‌مادام‌وايه‌ئه‌ی‌برای‌خۆشه‌ویستم‌مناله‌که‌ت‌بکه‌به‌قورئان‌خوین و، له‌کاتی‌که‌ده‌وری‌قورئان‌ده‌کاته‌وه‌گویی‌لی‌رابگره‌هه‌تا‌به‌قه‌ده‌ر‌ئه‌و‌خیر و پاداشت‌بۆ‌بنووسری، وه‌ک‌ئه‌وه‌ی‌که‌خۆت‌قورئانه‌که‌ت‌خویندبی.

حه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی‌که‌سی‌خوا‌ته‌وفیقی‌بدا‌بۆ‌ئه‌وه‌ی‌قورئان‌له‌به‌ر‌بکا و، وا‌گومان‌به‌ریت‌که‌یه‌کێک‌هه‌یه‌خوا‌نیعمه‌تی‌له‌وه‌زیاتری‌پێ‌داوه، ئه‌وه‌به‌هه‌له‌دا‌چووه،

واته: چونکه پایه‌ی کەس ناگاتە پایە‌ی ئەو‌ە‌ی کە قورئانی لەبەرە، مەگەر یەکیک ئەویش قورئانی لەبەر بێ. هەر‌و‌هە‌ا فەرموویەتی: هەر کەسێ لە نیو قورئاندا دەوری قورئان بکاتە‌و‌ە و بخوینێ لە کاتی پیریدا گیرۆدە‌ی خەرەف نابێ، واتە بە‌هۆ‌ی پیرۆزی قورئان‌و‌ە لە دەردی خە‌ل‌ە‌فان دە‌پارێزێ. لە هە‌دیسێکی تردا فەرموویە: هەر حەرفی لە قورئان بۆ ئە‌و کەسە‌ی دە‌یخوینێتە‌و‌ە بە‌رامبە‌ری دە‌چاکە‌یە. دیسان فەرموویەتی قورئان هە‌زار هە‌زار و بیست و حەوت هە‌زار حەرفە و، لە رۆژی قیامە‌تدا وە‌کو ئینسانێکی نە‌خۆش و رە‌نگ زە‌رد دێ بۆ لای ئە‌و کەسە کە لە دنیا‌دا خویندوویە‌تیە‌و‌ە و دەوری کردووە‌تە‌و‌ە پێی دە‌لی من ئە‌و قورئانە‌م کە تۆ لە دنیا‌دا دە‌تخویندە‌م‌و‌ە ئیستە بۆ‌یە رە‌نگم گۆرا‌و‌ە دە‌ترسم تووشی بە‌لایە‌ک بووی، من ئە‌و قورئانە‌م کە تۆ لە شە‌واندا خە‌وت لە خۆت حە‌رام دە‌کرد و دەوری منت دە‌کردە‌و‌ە، لە رۆژدا بە‌هۆ‌ی خویندە‌نە‌و‌ە‌ی منە‌و‌ە تینووت دە‌بوو، واتە مادام من لە دنیا‌دا بووبوم بە‌هۆ‌ی ئازاری تۆ پێ‌ویستە لە قیامە‌تدا ببمە هۆ‌ی ئاسایش و ئیسراحت، ئە‌نجا بانگ دە‌کا دە‌لی: وە‌رن خە‌لاتی ئە‌م هاو‌رپیی منە بکەن و، لێی پازی بن، خوای گە‌ورە‌ش خە‌لاتی دە‌کات و لێی پازی دە‌بێت. حە‌زرت (د.خ) فەرموویەتی حە‌سە‌د، واتە بە‌خیلی بە‌ خە‌لک بردن حە‌رامە مە‌گەر بە‌خیلی بە‌ یە‌کیک کە خوای گە‌ورە تە‌و‌فیقی دابێت و وای لێ هاتبێ شە‌و و رۆژ بە‌قورئان‌و‌ە خە‌ریک بێت، یا بە‌ یە‌کیک خوا مالێکی زۆری پێی دابی و شە‌و و رۆژ ئە‌و ماله‌ لە پیناوی رە‌زامە‌ندی خوادا بە‌خت بکا.

لە فەرموودە‌ییە‌کی حە‌زرت‌و‌ە دە‌ر‌دە‌کە‌و‌ی کەسێ قورئان خوین و پیاو چاک بێ کە چو‌و‌ە بە‌هە‌شت تکا دە‌کا بۆ دە‌ کە‌سی وە‌ها کە موستە‌حە‌قق‌ی سزان بە‌ ئاگری دۆزەخ و، تکا‌کە‌شی لێ قبول دە‌کری و، لە رۆژی قیامە‌تدا تاجی شەرەف دە‌نێتە سە‌ری باوک و دایکی، واتە بە‌ جو‌رە خە‌لاتی خە‌لاتی باوک و دایکی دە‌کا کە پە‌رسنگی لە پە‌رسنگی رۆژ زۆرتەر. ئە‌م فەرموودە‌ی حە‌زرتە درێژە و، حە‌زرت زۆر ستایشی قورئان دە‌کا تێدا‌و، دە‌فەرموێ هەرگیز بە‌ هۆ‌ی دووبارە‌کردنە‌و‌ە‌ی لای موسلمان کۆن نابێ و، پێ‌ویستە هەر کاتی کە قورئان‌کە خە‌تم بکا لە‌سەرە‌و‌ە دە‌س پێ بکاتە‌و‌ە، هە‌تا دە‌ربکە‌و‌ی کە لە قورئان خویندن دە‌ست بە‌ردان نە‌بو‌و‌ە.

دە‌گێر‌نە‌و‌ە حە‌زرت فەرموویەتی: ئە‌ی عە‌لی! قورئان فێر ببە و، بە‌ خە‌لکێشی فێر بکە، لە باتی هەر حەرفی دە‌چاکە‌ت بۆ دە‌نووسری و، کاتی مردنیش بە‌ شە‌هیدی دە‌مریت. ئە‌ی عە‌لی! قورئان فێر ببە و بە‌ خە‌لکێشی فێر بکە. کاتی کە مردی فریشتە‌کان زیارەتی

قەبرەكەت دەكەن و بە دەوریا دەسوورپنەو، وەك چۆن ئادەمیزادی موسلمان حەجی مالى خوا دەكا. ھەروەھا رپوایەت كراو ھەر كەس لەبەر رەزای خوای گەورە بەخوڤراپى قورئان فىرى خەلك بكا لە پوژى قىامەتدا فرىشتەكان بە پىكەننەو دەین بە پىرىبەو. ھەروەھا رپوایەت كراو ھەر كەس قورئان فىرى منالەكانى خوى بكا خوای گەورە لە پوژى قىامەت گەردن بەندىكى پى دەدا كە ھەموو عالەم سەریان لى سوور دەمىنى ئەوئەندە جوان و ناپابە.

رپوایەت كراو ئەگەر موسولمان دەوام بكا لەسەر تەماشاكردنى قورئان خوای گەورە بىناى چاوى ئەو كەسە دەپارىزى تا ماو لە دنیادا.

لە فەرموودەھەكى حەزرتەو (د.خ) دەردەكەوئ ھەر كەسى بە درىژاى تەمەنى ھەر پوژى لە دوو سەد ئایەتى قورئان كەمتر نەخوینى، ئەو لە قەبرا شەفاعەتى مردووانى حەوت قەبر دەكا بە دەوروبەرى خویدا و، ئەگەر باوك و دایكى ئەھلى سزا بن خوا سزاكەیان سووك دەكا. ھەروەھا رپوایەت كراو ھەر مالى قورئانى تىدا بخوینى فرىشتە دىن بو ئەو مالى و، شەیتانى لى دوور دەخەنەو، ئەو خانووە دەبىتە ھوى خوشى و شادى بو خواوئەكەى و خىرى زور دەبى و شەرى كەم دەبى.

بە پىچەوانەى ئەمەشەو ھەر خانوویەك قورئانى تىدا نەخوینى شەیتانى لى نزیك دەبنەو، لەسەر ئەھلەكەى تەنگ دەبى و فرىشتەى لى دوور دەكەونەو و خىرى كەم دەبى و شەرى زور دەبى.

رپوایەت كراو حەزرت (د.خ) فەرمووى بە مەعازى كورپى جەبەل، خوای لى رازى بى. ئەى مەعاز ئەگەر تالبى ژىنى بەختیارانەیت و دەتەوئ وەك شەھىدان بمریت و، لە پوژى قىامەت دا پزگار بىت و، لە پوژى ترس ئەمىن بىت و بگەیت بە خىرو خوشى و دوور بىت لە ناخوشى و، لە تاریكى دەرچىت و، لە گەرماى پوژى قىامەتدا بچىتە ژىر سىبەرى مېھربانىى خودا، ئەگەر دەتەوئ لە كاتى تىنوویەتى جیھاندا تىرا و بىت، ئەگەر دەتەوئ كىشانەى كرددەوى باشت قورس بى و، لە كاتى رى و ن كردندا شارەزا بىت، بەلى ئەگەر ئەمانە ھەمووت دەوئ قورئان بخوینە و، دەوام بكە لەسەر خویندەو و دەور كردنەو، چونكە قورئان خویندن زىكرى پەحمانە و دوورى لە شەیتانەو ھوى قورسى تاى چاكەپە لە پوژى قىامەتدا. ھەروەھا رپوایەت كراو كە قورئان خویندن ھوى نوورانىەتى دلى موسلمانانە.

براکانم! یهکی له پیاوانی خوا وتی: ئەحمەدی محەمەد ئاغام له خەودا چاوی پێ کەوت کە له حالی گیان کەنشتدا بوو ئیوەش له دەوری بوون، تەماشام کرد نوری له نینۆکی پێیەوه له بەینی پیست و گۆشتدا هات تا گەیشته ئەژنۆی، لەو کاتدا ئەحمەدی محەمەد ئاغا وتی: کاک ئەحمەد! ئەوه نووری قورئانە له پێش رۆحمەوه هاتوو، ئەنجا نوورەکه گەراپەوه بوو نینۆکی پێی، دیسان بانگی کرد: کاک ئەحمەد ئەوا نووری قورئان گەراپەوه بوو جیگەیی خووی، پاش ئەمە نوورەکه سەر کەوتەوه، دیسان بانگی کردەوه: کاک ئەحمەد! وا نووری قورئان سەرکەوت، هات له پێش رۆحمەوه، هەر بەم دەستوورە ئەو نوورە بە هەر جیگایەك دەگەیشته بانگی دەکرده کاک ئەحمەد و پێی دەگوت نوورەکه گەیشتهوه تە ئەو شوینە له پێش رۆحمەوه، هەتا ئەو نوورە گەیشته سینەیی. ئەم جار ئەو نوورە وەها زۆر بوو هەموو سینەیی داگرت، ئەنجا بانگی کرد: کاک ئەحمەد وا نووری قورئان له پێش رۆحمەوه هات ئەو نوورە له دەمیەوه دەرچوو، ئیتر ئەحمەد ئاغا وەفاتی کرد. بەم حالەوه کە نووری قورئان لەگەڵ رۆحانیەتیدا بوو، رۆحی بە هەر شوینی دەگەیشته ئەو نوورەیی لەگەڵدا بوو، ئەی براکانم! ئەم ئەحمەد ئاغایە پیاویکی دەولەمەند بوو، تەوبەیی کرد و قورئانی کردبەر و له خانەقادا گۆشەنشین بوو تا کۆچی دوایی کرد.

براکانم! زۆری ناوی هەر شتی نیشانی گەورەییی ئەو شتەیه. له قورئانی پیرۆزدا له (٥٤) جیگەدا ناوی قورئان بە ناوی جیا جیا باس کراوه وەک: قرآن. فرقان. کتاب. وحی. نور. سبیل. روح. ذکر. شفاء. هدی. موعظة. رحمة. بیان. مهیمن. حبل. عهد. صراط. مستقیم. حکیم. قیم. مبین. مبارک. حکمة. حدیث. حق. تذکرة. برهان. تفصیل. کلام. عظیم. مەعنای هەریەک لەم ناوانە لە تەفسیردا لە شوینی خۆیدا دیاری و باس کراوه، هەریەکەیی جوړه ستایش و پیاوەلدانیکی قورئانە.

براکانم! پاش ئەم بەیانانە من و بیستنی ئیوێهه ئیتر بی موبالاتی لەگەڵ قورئاندا نیشانی نائومیدییه له رحمةتی خوا و، نیشانی بی هیزیی ئیمانە. رجا دەکەم لەمەو پاش له فیر بوونی قورئان و خویندنیدا هەول بەدن و منالەکانتان فیربکەن، بەلکو ببیتە هۆی بەختیاریتان له هەردوو دنیا دا ان شاء الله. والسلام علی من رحم نفسه فاطع الله ورسوله صلي الله عليه وسلم تسليمًا.

نامەى ھەژدەپەم

بۇ ەشرەتى جاف

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه المجاهدين لاعلاء كلمة الله.

پاش ئەمانە براكانم! نامەكانى دوستى خۆتان، بەپىي فەرموودەى پىغەمبەرگەرەترىن ديارىيەكە دۆست بۇ دۆستى رەوانە كرەبى، ئەوھتا پىغەمبەر (د.خ) دەفەرموى [ما اهدى مسلم لآخيه هدية افضل من كلمة حكمة يزيدہ الله بها هدى او يردہ بها عن ردى] كەواتە ھەرۆك بە ديارى دنيایى دلخۆش و دلشاد دەبن پىويستە بە ديارى ئاينى خودايى باشتر دلشاد ببن، وە لە كاتى خویندەنەوہى نامەكاندا بەھوى دريژيانەوہ مەلۇول و دل پەريشان نەبن، ئەمەش نيشانەى بەھيژى ئيمانانە؛ چونكە ھەزرت (د.خ) فەرموويەتى گەرەترىن خوورەوشتى ئينسانى موسلمان ئەوہىە كە لە بيستنى قسەى خيىرى ئاينى تير نەبى.

نامەى تەعلیمی گوناھەكانيش بۇ تەرك كرديان ديارىيەكى گەرەپە؛ ئىمامى عومەر (د.خ) كە كاروبارى موسلمانانى گرتە دەست و بوو بە خەليفە بە ھاوړپيەكانى پىغەمبەرى دەفەرموو: ھەر عەبيبيكم ھەيە پيم بلين تا تەركى بكەم و وازى لى بهينم، ھەرۆھا دەيفەرموو: [رحم الله امرء اهدى الي عيوبى] واتە رەحمەتى خوا لەو كەسە بى عەبيەكانى خۆم بە ديارى بۇ بينى و چى كارى نارەوام ھەيە بى شەرم پيم بلى، بە لام دۆستى وھا نايابەو، ئەم دۆستەى خۆتان لەو دۆستە نايابانەيە.

ھەزرت (د.خ) فەرموويەتى: "أذا حمل الرجل كلمة من الله الى اخيه المسلم كان خيرا له من حجة وعمره ومن عبادة سنة" واتە ئەگەر ئينسان قسەيەكى خير لاي خواوہ بۇ براى موسلمانى بەرى ئەوہ خيىرى لە ھەجىك و عەمرەيەك و خواپەرستى سالىك چاكتەرە. لەبەر ئەمە ەرزتان دەكەم مەرتەبە و پاىەكانى موسلمان زۆرن، كەمترىن پاىە

موسلمانان ئه وهيه ئه و موسلمانان چهنه بايه خ به پيويستى دنيايى دها ئه وهندهش بايه خ به پيويستى قيامه تى بدات و، چهنه به و دلخوش ده بى به ميهش وهها دلخوش بى. له عورفى كوردانا به م جوړه موسلمانان ده لىن (پوخل موسلمان) ده لىلى ئه مهش ئه وهيه كه هزرت (د.خ) فرمويه تى [لا اله الا الله] رق و قىنى خودا له هه موو بهنده كانى خوا لاده هه تا ئه وان له ناو خوياندا قازانجى دنيا به سه ر قازانجى ديندا په سه ند نه كهن، به لام كاتى ئيختيارى سوود و قازانجى دنيايان كرد به سه ر قازانجى دينا، واته: بو دنيا نويژ و پوژوو عيباده تيان زايه كردو، فرقى هه رام و هه لايان نه كرد ئه وسا ئه گهر (لا اله الا الله) يش بكن، خواى گه و ره شه پيان لى دوور ناخاته وه و، ده فرموى ئه مانه درو ده كهن، هه ر به ده م و زمان ناوى من ده به ن و، دليان لاي من نييه.

براكان! من واده زانم ئيوه راست ناكهن؛ چونكه تا ئسته چهنه نامه م بو ناردوون و هه چ گويتان پى نه داوه، وادياره له مه و پاش هه ر گوپى پى ناده ن، كه چى به ديارى دنيايى كه يف خو ش ده بن.

ئهى ده شت نشينان چهنه جار تكام لى كردن و بو م نووسين و ته رغيبم كردن له سه ر زيندوو كردنه وهى ئادابى ئيسلامى كه بانگ و نويژى جه ماعه ت و مزگه وتى پاك و خاوينه، ده وارئك يا چادرئكى هه لال و تازه ي چوار هه سوونيه هه گه ل خادميكى ده م و چاو پاكي نويژكه رى پوژووگر و بانگده رئكى ده نگ خو شه، كه چى ئيوه، له گه ل ئه و هه مووه ده سه لاته و له گه ل ئه و مه رومالاته ي كه خودا پيى داو ن، گويتان پى نه دا، ته نانه ت خو تان نه گه يانده كه مترين پايه ي موسلمانان. ئيتر من نازانم چى بكه م و چى بللم.

ئيمام فه خره دينى رازى و هه ندئ له پياوانى ريبازى (ته سه وف) فرمويه انه: مه عناي هه ديسى (من عرف نفسه فقد عرف ربه) ئه وهيه هه ر كه سى نه فسى خو ي بناسى به و سيفه ته ي كه خوا دروستى كردووه و به خواى خو ي موحتاجه و به بى يارمه تى ئه و ناتوانئ هه چ شتئك بكا ئه وه به راستى خواى خو ي ناسيوه. براكان! مه عناي خو ناسين ئه وه نييه كه ئينسان بلئ من جيسم و گوشت و پيست و ئيسقانم و دل و سك و هيزى ئاره زوو، هيزى رق گرتن و، مه يلى خواردن و خواردنه وه م تيدا هه يه؛ چونكه ئه م جوړه خو ناسينه له هه يوانيشدا به شيويه كى گشتى هه يه، هه روه ها ئينسانيه ت به قسه كردن و به ريش و به گياندارى نييه چونكه (تووتى) ش قسه ده كا، بزنيش ريشى هه يه، هه يوانى

بى شعووريش گيانى ههيه، بهلكو له خوئاسيندا پيويسته ئينسان به راستى خوئى له گيانله بهره بى شعورهكان جيايكاتهوه، ئهوه بزائى كه خوداى گهوره بوئه عهقل و هوئى پى داوه ههتا بيريكاتهوه لهوهى كه لهمهويپيش نهبووه خوا دروستى كردوه، له سكى دايكيا پهروهدهى كردوه، هيئاويهته دهرهوه تا به هوئى هيئى پروناكيى عهقلهوه، بزائى پهروهديگاريكى زانا و تواناى خاوهن خواست، دروستى كردوه، بيچگه لهوهى كه عهقل و هوئى پى بهخشيوه، پههبريكي دهم و دلپاك و خوورپهوشت بهريشى به پيغهمبهرى ناردووته سهر، ئهم پههبره دستوورى ئاينى پى گهياندووه، ههتا ئهم ئينسانه به هوئى عهقل و هوئى و له بهر پروناكيى ته مى و ئاموژگاريى ئهم پههبره پايه بهزه دا ريگاي بهختياري بگريته بهر و له سهرى بمينيتهوه ههتا به سهر بهرزي بزي، وه به پاكي بپرواته حوزورى خواي گهوره. له م بهيانيهوه دهرهكهوى كه ئادهميزاد وهكو باقىي حيوانات نييه، چونكه بهختياري حيوانات له وهدايه كه زور بخون و قهلهو بن و مهينهت و كارو باركيشانيان نه ببي كه وانهبوو دهفتهوتين، بهلام بهختياريى ئادهميزاد له وهدايه كه بيروباوهري پاك و بهجيى ببي، خوورپهوشتى جوان و پهسندى ببي و، بهقهدهر توانا له و رى و شوينهوه بپروات كه رههبرى گهوره پيشانى داوه، خزمهتى خوئى و باقىي ئادهميزاد بكا، ههتا ئاكامى دى و به سهر بهرزي دهرى. خوئتهگهر ههميشه خو بداته خيالآتى دنيا و ئارهزوى نهفس ئهوه خووى حيوانات دهگرى و له سهر حالى ئولفتهت گرتن به حيوانهوه دهرى. وهكو بيستومه ههندى شوان له كاتى گيانه لادا له باتى دوو كه ليمه شهادت (ههوهوه)ى كردووه بولخوپرينى حيوانهكانى و (ههپهپه)ى كردووه بو مهنعيان، (بوره بوره)ى كردووه بو بانگكردنى سهگهكهى؛ چونكه له كاتى ژيانيدا له گهل ئهمانه دا ژياوه و ئولفتهتى پييانهوه بووه ههر خهريكى ئهمانه بووه، دياره له كاتى مردنيدا ههر بهو حالهوه گيانى دهرچووه [پهنا بهخوا له حالى خراب].

ههزرتى پيغهمبهر (دخ) فهرموويهتى: "كما تحيون تموتون وكما تموتون تبعثون" واته له كاتى ژياندا چون ژياون و له گهل كى بوون بهو جوړه دهمرن، ههر چونيش بمرن له رپوژى قيامهتا بهو جوړه زيندوو دهكرينهوه.

بهنرخترين دهرز و ئاموژگارييهك كه له رههبهى گهورهوه، وهرمان گرتووه ئيمان و عهقيده و بيرو باوهري باشه، واته باوهر به خوداى گهوره كه پهروهديگاري جيهانه؛ باوهر به فريشتهكانى خواي مهن، باوهر بهو پيغهمبهرانهى خوا ناردوونى بو سهر بهرهى ئادهميزاد و پهري، باوهر بهو كتيبانهى كه خواي گهوره به فريشتهى ئهمين

(جوبره ئیل) دا، دروودی خوای لی بی، ناردوونی بو پیغه مبه ران، باوهر به وهی هرچی له جیهاندا رووده دا هه مووی خوای گه وره دهیکا، هه روه ها ئه م جیهانه نه بووه و خوا دروستی کردووه، باوهر به وهی که ئه م جیهانه نامینی و گیانله به ران هه موو ده مرن و له پاشاندا خوا زیندوو یان ده کاتوه و حیسابی کرده و یان له گه ل دهکا، جا باشه کان و ره فتار چاکه کان ره وانهی به هه شت ده کاو هه تا هه تایه له وئی ده میننه وه، به دره فتاره کانیش ته گهر موسلمان و خاوهر ئیمان بووین یا عه فوو ده کرین یا به قه ده ر تاوانه کانیان له دۆزه خدا ئازار ده درین، ئه وسا له دۆزه خ ده رده چن و به حورمه ت ره وانهی به هه شت ده کرین و له ویدا هه میسه ده میننه وه. کافره بی باوهره کانیش ده خرینه دۆزه خ و له ویدا هه میسه ده میننه وه؛ چونکه پاداشی باوهری نارهوای بی دوایی سزای نه بر اوهی بی دوایییه.

ده بی بزانه ئه م بیر و باوهره باشانه وه کو داریکی بوئخووشی گه وره ی وه هان که ره گ و ریشه ی چوو بیته خواره وه به عه رزا و لقه کانی به رز بووبنه وه بو ئاسمان، کرده وهی باشیش وه کو ئاوه بو دریز بوون و گه شه کردن و مانه وهی ئه م داره گه وره یه، به قیمه تترین کرده ویه که ئاوی ئه م داری ئیمانهی پی بدری نویره به مه رجیک که به ساغی و موافیقی شه رع، له گه ل شه رت و روکنه کانیداو به ئیخلاسی دل جیبه جی بکرین. جا له به ر ئه وهی که به زوری نویره له مزگه وتدا ده کری و جه ماعه تیش له نویره زور به نرخه، هه ندی فه رمووده ی حه زره تان پی ده گه یه نم (د.خ) ده رباره ی نویره جه ماعه ت و گه وره یی مزگه وت، هه تا به یارمه تی و ته و فیقی خوا بیته هوی مه یلی ئیوه بو به ختیاریی دین و دنیا تان و به م حاله جوانه وه بگه ن به حوزوری خوای گه وره.

له حه دیسیکا حه زره ت (د.خ) فه رموویه تی نویره کی جه ماعه ت که به دوو که س بکری و یه کی له و دووانه ئیما مه که بی پاداشی زورتره له (۲۷) نویره ته نیا. وه فه رموویه تی: هه ر که سی رووی کرده مزگه وت هه ر هه نگاوئ بینی ده بیته هوی ئه وهی پایه ی به رز بیته وه و گوناهی له سه ر لا ببری و، خیریکی بو ده نووسری. هه روه ها فه رموویه تی هه ر که سی رویشته ناو مزگه وت وه ئه وه وه ها بریار ده دری که له نویره کردنایه و به رده وام خیری بو ده نووسری هه تا له و مزگه وت هه ا به نیازی نویره کردن بمیننه وه. له حه دیسیکی تردا ده فه رمووی مه لائیکه سه له وات له و که سه ده دن که له مزگه وتدایه هه تا له مزگه وتدا بمیننه وه، ده لی خوا یا ئه م ئینسانه عه فوو بکه و په حمی پی بکه و ته و به ی لی قبول بکه، ئه م چاکه یه هه ر به رده وام ده بی مه گه ر ئه و ئینسانه ئازاری یه کیک بدات یا قسه یه کی

نارپوا بکا، که ئەمانەى کرد ئەو خىرو چاکەى نامىنى.

رپواپەت کراو: که هەر مزگەوتى چەند مەلائىکە دەرگاوانىەتى، چەند مەلائىکەش نىردراون بۆ ئەوەى لە خوداى گەورە داواى عەفو و مېهرەبانى بۆ ئەو کەسانە بکەن که دەرپۆن بۆ مزگەوت، چەند مەلائىکەش مەئموورى ئەوەن بانگ لە موسلمانان بکەن بىن بۆ نوێزى جەماعەت لە مزگەوتدا و دەلین ئەى موسولمانەکان زوو بە زوو خۇتان نامادە بکەن و بىن بۆ نوێزى جەماعەت، بىن بۆ ئەو خىراتەى که خواى گەورە بۆ ئەهلى مزگەوتى برپارداو، بەپەله بىن و بگەن بە عەفووى خواى گەورەدا، جا هەر کەس زوو بگاتە مزگەوت هەزار حەسەناتى بۆ دەنووسى، بەلام کاتى لە مزگەوت دەرچوون هەر کەس زووتر لە مزگەوت دەرچى خەيرى کەمترى بۆ دەنووسى و، ئەو کەسەش لە داواى هەموو کەسەوه بچىتە دەرەوه گەلێک جەزای بۆ دەنووسى، مەبەست ئەوێهە که پەيوەندى بە مزگەوتەوه، دەبىتە هۆى عەفووى خوا و، دەبىتە هۆى سەربەرزى موسلمان لە رۆزى قىامەتدا.

لە حەدىسێكى تردا فەرموویەتى بەجىهېنانى نوێزى جەماعەتى عىشا بەقەدەر زىندووکردنەوهى نيوەى شەو و، جەماعەتى نوێزى سبەينى بەقەدەر زىندووکردنەوهى نيوەکەى تری خىر و پاداشى چاکەى هەيه، واتە: کەسێک نوێزى عىشا و نوێزى بەيانىيان بە جەماعەت بکا وەکو، ئەوێهە که بەدرىژايى شەو خواپەرستى کردبى، لە حەدىسێكى تردا دەفەرموى شەيتان گورگى ئىنسانە، واتە وەک چۆن گورگ مەر و بزى هەلەدەرى و دەيانخوا. شەيتانىش وەها ئادەمىزاد لە دىن دەرەکا و بى خەيرى دەکات، هەر وەک گورگ ناتوانى زيان لە حەيوانىک بەدا که لە ناو راندا بى و لەبەر چاوى شوانا بى، شەيتانىش زال نابى بەسەر ئىنسانىکدا که لە ناو جەماعەتدا بى و لەبەر چاودىرى پيشەوادا بى. هەر وەها لە حەدىسێكى تردا فەرموویەتى: [عليکم بالجماعة والمسجد] واتە: هەميشە لە ناو گەلى موسلمانان و مزگەوتدا بن و، لە کاتى عىبادەتدا لە مزگەوتدا بن. هەر وەها لە حەدىسێكى تردا فەرموویەتى: ئەوانەى که زۆر دەرپۆن بۆ مزگەوت لە تارىکىدا ئەوانەن که زۆر کەوتوونەتە ناو رەحمەتى خداوه.

لە حەدىسێكى تردا دەفەرموى مۆژدە بەدەن بە ئوممەتى من، ئەوانەيان که بە تارىکى دەرپۆن بۆ مزگەوت، لە رۆزى قىامەتدا خوا نوور و پروناکى فراوانىيان پى دەدا. ديسان لە حەدىسێكى تردا فەرموویەتى: هەر کەس بەيانى و ئىوارە پرووى لە مزگەوت بى، ئەو

به میوانی خوا دادهنری و خوا ریژی لی دهگری، واته نهگهر پوژی (۱۰۰) جار برپواته مزگهوتهوه هموو جارئ لهو جارانه دهگاته خیر و میهرهبانینی خوی گهوره.

له هدیسیکی تردا فهرموویهتی: ههر کهسی چل پوژ لهسهر یهک نوژی جهماعهت بکاو بگات به تهکبیری تههپومی ئیمامدا، واته لهو کاتهدا که ئیمام (الله اکبر) دهکا، حازربی و فریای بکهوی ئهوه زوو بهرائهتی بو دنوسری، واته پرگار دهبی له دووشت: یهکهم له نیفاق، واته به هوئی نوژکردنیهوه لهم جهماعهتهدا ئیمانی دهپاریزی و به موسلمانی دهمری. دووهم پرگار بوون له ئاگری دوزخ. له هدیسیکی تردا فهرموویهتی: ئهی (بنی سلمة)! ئا ئیوه حسیبی نیشانه و شوین پیی خوتان ناکه له کاتی رویشتناندا بو مزگهوت وهکو خوی گهوره فهرموویهتی: "ونکتب ما قدموا و آثارهم" واته ئیمه ئهوه کردهوه باشانه که موسولمانان کردوویان و خستوویان پیش خویانهوه، دهیان نووسین لهگهل ژمارهی شوینی پییان له کاتی رویشتناندا بو نوژ بو مزگهوت.

له هدیسیکی تردا فهرموویهتی: خوی گهوره خویشی دی له نوژی جهماعهت، تهناهت لهو کاتهدا که نوژکهرهکان له مزگهوتدا ریز دهبهستن بو نوژکردن. من بههوئی ئهوانهوه شانازی بهسهر فریشتهکاندا دهکم. ههروهها له هدیسیکی تردا فهرموویهتی: ههر کهسی چل پوژ به رکاتی یهکهمی نوژی جهماعهتهدا بگا خوی گهوره له سزای دوزخ نازادی دهکا و به ئاگری جهههنهم نایسووتینی.

له هدیسیکی تردا فهرموویهتی: پهحمتهی خوا دهباریته سهه ئههلی مزگهوت. ههروهها له هدیسیکی تردا فهرموویهتی: ههر کهس له عومری خویدا نوژکهکانی ههموو به جهماعهت بکا، واته جهماعهتی پینج فهرزه نهفهوتینی له پوژی قیامتهدا لهگهل تا قمی یهکهمدا بهسهر پرددا رادهبووری که ئهه تا قمه وهکو برووسکه بهسهر پرددا تی دهپهپن. شایانی زانینه که پرد (سیرات) ههوت پلهی ههیه که ههر کام لهو ههوت پلانه ههزار سال ری بهرهو ژوورکهوه، ههزار سال راسته ری و ههزار سال بهرهو خوارکهی ههیه، واته: ئهه تا قمه یهکهمه که وهکو برووسکه بهسهر ئهه پرددا تی دهپهپن ماوهی بیست و یهک ههزار سال ریگه وهک برووسکه دهپن و به ماوهیهکی زور کهم لی تییهر دهکهن.

له هدیسیکی تردا فهرموویهتی: ههر کهسی دهستنوژ بگری و برپواته مزگهوت به نیازی نوژ و عیبادت ئهوه بو زیارتهی خوی گهوره رویشتوه، دیاره ههر کهسی بو زیارتهی خوی گهوره برپوات ئیکرام و ریژلیگرتنی له لایهنی خواوه راسته. دیسان له

حه دیسیکی تردا فہرموویہ تی: خوی گہورہ لہ رۆژی قیامہ تدا دہ فہرموی: ئہوہ دراوسیکانی من لہ کوین؟ فریشتہ کانیش بہ سہرسامییہ کہوہ عہرزی دہکن و دلین: خودای گہورہ! کی شانی ئہوہی ہئیہ دراوسی تو بی؟ خودا دہ فہرموی: ئہو کہ سانہی کہ مزگہوتہ کانیان بہ خودا پہرستی ئاودان کردوہ تہوہ ئہوانہ دراوسی منن. وکو خودای گہورہ فہرموویہ تی: "إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ..."

رپوایہت کراوہ کہ ہموو شہوی مہلائیکہ بانگ دہکن: ئہی ئہہلی گوپرستان نیستہ خۆزگہ بہ کی دہخوازن؟ ئہوانیش لہ ولامدا دلین: خۆزگہ بہ ئہہلی مزگہوت دہخوازن. ئہوان نوپڑ دہکن و ئیمہ نوپڑمان نہد کرد، ئہوان نیکری خودا دہکن و ئیمہ نہمان دہکرد. ئیمامی عہلی (ر.خ) فہرموویہ تی: معنای ئیہ تی «سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ» ئہمہیہ کہ تیپکوشین لہ پیش خہ لکدا برپوینہ ناو مزگہوتہ کان و لہ پاش ئہوان بیینہ دہرہوہ لہ مزگہوت ہتا بہر عہفوی خودا بکہوین. ہرہوہا لہ حہدیتیکی تردا پیغہ مہر (د.خ) دہ فہرموی: خودای گہورہ دہ فہرموی کاتی کہ قومئ شایانی سزای من دہبن کہ دہبنم ہندی لہوانہ لہ بہر پہزای من دین بو مزگہوت، لہ بہر پہزای من یہ کترین خوش دہوی، لہ بہر پہزای من لہ بہر بہ یاندا دہپارینہوہ لہ من و داوای لیبورردن و عہفوم لی دہکن، بہ ہوی ئہمانہوہ ئہو سزایہ یان لی لا دہدم و چاویوشیان لی دہکم.

لہ حہدیتیکی تردا دہ فہرموی: مزگہوتہ کان بازارپی قیامہ تن، واتہ: وکو لہ دنیاا بازارہیہ و ژیانئ ئہہلی دنیا بہ شتومہ کی بازارہ، مزگہوتہ کانیش کہ خودا پہرستیان تیا دہکریت وک بازارپی قیامہ تن، بہ ہوی مزگہوت و ئہہلی مزگہوتہوہ و بہ ہوی خودا پہرستی لہ مزگہوتدا ئہوہی کہ ہوی ئاسایش و بہختیاری ئینسان بی لہ قیامہ تا دست دہکہوی، ئہو بازارہی قیامہت کہ مزگہوتہ ہی خودایہ و مالی خودایہ و، ہر کہس برواتہ ناویان بہ میوانی خوا حسیب دہکری و، میوانی خودایش پیویستہ ریزی لی بگیری. لہ جوملہی ئہو ریزہیہ ئہمہ کہ بہ ہوی پیروزی کردوہی ئہوانہوہ خودا میہرہ بانئ و کہرم لہ گہل ئہہلی زہویدا بکا.

لہ حہدیتیکی تردا دہ فہرموی ئہوانہی کہ ئہہلی مزگہوتن و عیبادہت دہکن لہ مزگہوتدا وکو ئہرکانئ مزگہوتن، واتہ: مزگہوت بہ ہوی ئہوانہوہ بہ ئاودانئ دہمیپنتہوہ، ئہو مہلائیکہ تانہ کہ وان لہ مزگہوتدا ہاوری و ہاودہمی ئہوانن، ئہگہر

یەكی له نوێژكهرانه نهخۆش بكهوی دەرپۆن بۆ لای دوعای خیری بۆ دهكهن، وه ئهگەر كهوته نیو ئیشیکه وه یارمهتی دهن ههتا به ئاسانی لهو ئیشه پرگار بێ. له هه دیسیکی تردا فەرموویهتی: به جیهینانی موسلمان بۆ نوێژی فهران به جهماعهت له پڕووی سوننهتی پڕۆژیک و نه نووستن و عیبادهتی شهویك خیری زۆرتره و لای خوا خۆشهویستتره.

ئهی براینه ئهوه بزنان كه ههر دێیهك مزگهوتی نهبی و جهماعهتی تیدا نهكری لهم هه مووه خیراته بی بهش دهبی، جا ئیتر لیکی بدهنهوه ئاخو بی موبالاتی به دین ئا بهم رادهیه لایقه بۆ یهكی كه خوی به موسلمان بزانی، ئایا به پیاوی موسلمان رهوایه خوی لهم هه مووه خیر و پاداشه بی بهش بكا؟ فەرموودهكانی پیغه مبهر سهبارت به خیر و پاداشی نوێژی جهماعهت زۆرن، ئهگەر كهسی رهحم به خوی بكا ئهم ئه ندازهیه كه نووسیمان بۆتان بهسه، خۆزگا كاغز زۆرتر بووایه و، شهویش درێژتر تا باسی سزاو ئازاری ئهوانه كه جهماعهت ناكهن، به تهواوی بمنووسیایه، بهلام وتووێژ بی سووده لهگهڵ ئهوانهیه كه نامه ی درێژی ئیمه ناخویننهوه و تاقه تیان لی نییه، بهلام تاقهتی ئهوهیان ههیه كه شهو و پڕۆ قسهی بی هووده و بی سوود بكن! ئایا نازانن ئهگەر ئهوه قسه درێژانه باسی شتی ههرا م و باسی گونا هکردن بی، ده بیته مایه ی سزای قیامهت، وه ئهگەر باسی شتی هه لایش بی، ده بیته هوی عیتاب و سه رزه نشت له پڕۆ قیامهتدا، كه بۆچی كاتی ئهوه قسه بی سوودانه تان له خوا په رستیدا سه رف نهكرد؟ بۆچی عومری خۆتان به خۆپایی له کیس دا؟

(ابو مدین)ی مه غریبی (ر. خ) كه یهكێكه له زانا گه ورهكان له هه زره ته وه (د. خ) دهگێرپهته وه كه فەرموویهتی هه ر موسلمان ئی نوێژ بكا ئه وه نده ی بۆ دهنووسری له نوێژكه ی كه تیی بگا و دل ئاگای لی بی. له م فەرمووده وه دهر ده كه وی كه سه وایی نوێژی ئینسانیک كه به ته نیا نوێژ بكا به قه در ئاگاداریی دل ئه و كه سه یه، نوێژی جهماعهتیش ئهگەر جهماعه ته كه ی گه وره نه بی ئه ویش وه كو نوێژی ته نیا وه هایه، به لام ئهگەر جهماعهت گه وره بی و قه ره بالگی نوێژكه ر زۆر بی، ئه وه هه رچه ند ئینسانی نوێژكه ر غافل و بی ئاگا بی و فیکری لای نوێژه كه ی نه بی هه ر سه وایی زۆری بۆ دهنووسری.

هه ندی له زاناكانی ئاین فەرموویانه غافل بوونی دل ته نیا بۆ نوێژكه ری به ته نیا

زیانی هه‌یه، به‌لام ئەگەر به‌جماعت نوێژ بکا سه‌وابی بۆ دهنوسری چ ئاگای دلی ببی یا نه‌یبی، لهم پرووه‌وه ئەو هه‌دیسه که فهرموویه‌تی ئینسانی نوێژکهری غافل خیری بۆ نهنوسری مه‌عناکه‌یان بریوه به‌سه‌ر نوێژکهری به‌ته‌نیادا. هه‌روه‌ها له‌ئیشاره‌تی هه‌ندی هه‌دیسه‌وه‌وا ده‌رده‌که‌وی که‌خوای گه‌وره‌به‌هۆی حزووری دلی یه‌که‌ئینسانی موس‌لمانه‌وه‌نوێژی غافل‌ه‌کانیش به‌ته‌واو دهنوسی، چونکه‌نوێژی هه‌موو ئەه‌لی جماعت به‌یه‌که‌نوێژ داده‌نری که‌تاقه‌ئینسانی بیکات، چونکه‌جماعه‌ته‌که‌به‌ستراوه‌به‌پیشه‌وا‌ییه‌که‌وه‌بۆ نوێژکهره‌کان هه‌موویان.

هه‌ندی له‌زانا ئاینیه‌پیشه‌وه‌کان فهرموویانه‌هه‌ر کاتی ئیمام و مه‌ئموومه‌کان نوێژی جماعه‌تیان دابه‌ست خوی گه‌وره‌ته‌ماشای دلی ئیمامه‌که‌ده‌کا، ئەگه‌ر خیر له‌دلیدا بی، خوا به‌هۆی به‌ره‌که‌ت و یومنی ئەو ئیمامه‌وه‌له‌هه‌موو مه‌ئموومیه‌کان رازی ده‌بی و، نوێژه‌کانیان لی قبول ده‌کات و هه‌موویان عه‌فو ده‌کا، وه‌ئەگه‌ر خیر له‌دلی ئیمامه‌که‌دا نه‌بوو ته‌ماشای دلی مه‌ئموومیه‌کان ده‌کا، ئەگه‌ر خیر له‌دلی یه‌کی له‌واندا ببی به‌به‌ره‌که‌تی ئەویه‌که‌وه‌خوای گه‌وره‌له‌مه‌ئموومه‌کانی ترو له‌ئیمامه‌که‌رازی ده‌بی و نوێژه‌که‌یان قبول ده‌کا و گوناهیان عه‌فو ده‌کا، خو ئەگه‌ر هه‌موویان غافل بوون، واته‌ئیمام و مه‌ئموومه‌کان وه‌که‌یه‌که‌بی ئاگا بوون، خوی گه‌وره‌هه‌ر ریعایه‌تی ئەوه‌ده‌کات که‌ئەو کۆمه‌له‌میوانی ئەون و هاتوون بۆ مزگه‌وت که‌مالی ئەوه‌و، به‌م بۆنه‌یه‌وه‌له‌گوناهی هه‌موویان چاوپۆشی ده‌کا و ده‌فه‌رمووی لایقی که‌رمی من ئەوه‌یه‌که‌ئەم میوانانه‌هه‌موویان عه‌فو بکه‌م.

براینه‌! پاش بیستنی ئەم هه‌موو میهره‌بانی و که‌رمی خویه‌له‌گه‌ل ئەه‌لی جماعه‌ته‌دا مونسایی حالی ئەه‌لی جماعت ئەوه‌یه‌که‌شاد و دلخۆش بن به‌ره‌حمه‌تی خوا، ئەوانه‌ش که‌جماعت ته‌ره‌که‌نه‌کن مونسایی حالیان یا ته‌وبه‌کردن و په‌شیمان بوونه‌وه‌یه‌و، له‌باقیمانده‌ی عومریاندا ده‌س به‌نوێژی جماعت بکه‌ن، یا له‌داخ و هه‌سه‌رده‌دا بۆ خویان بمرن، چونکه‌له‌م هه‌موو خیراته‌بی به‌ش بوون.

پێویسته‌بزائن ئەوانه‌ی ده‌رباره‌ی جماعت که‌مه‌ترخه‌من دلیان له‌نووری ره‌حمه‌تی خوا دووره‌، به‌لام ئەوانه‌ی له‌سه‌ر جماعت به‌رده‌وامن دلیان به‌نووری ره‌حمه‌تی خوی گه‌وره‌رووناکه‌، بێگومان ته‌رکی جماعت نیشانه‌ی منافقی و لاوایی ئیمان؛ چونکه‌عیزه‌ت و گه‌وره‌یی ئینسان له‌دنیا و قیامه‌ته‌دا له‌به‌جیه‌ئانی عیاده‌تدایه‌، له‌وه‌دایه‌که‌

ئینسان بەرامبەر بە مافه‌کانی خوای پەروردگار بە وەفا بێ. ئەو کەسانەى کە جەماعەتیان کردوو بە عادەتی خۆیان دلیان دیتە سەر ئەوێ کە خزمەتی مزگەوت بکەن و فەرش و چراو بەرمال و باقیی پێویستییه‌کانی تری مزگەوت ئامادە بکەن، ئەمانەش لە جوملەى خیراتی دەوامدارن، یەکەم بە هۆی ئەم شتانه‌وه کە بە مزگەوتیان دەدەن، دووهم بە هۆی ئەووه کە دەبنە پێشەواو نمونە بۆ باقیی ئەهلی چاکە و، خەلکی چاویان لێ دەکەن.

لە هەدیسا هەیه هەر کەسێ چرایی لە مزگەوتدا دابگیرسێنی، واتە پروناکی بخاتە مزگەوتەوه هەفتا هەزار مەلائیکە دوعای خیری بۆ دەکەن، هەتا ئەو پروناکییە بەردەوام بێ. وە ئەگەر فەرش بخاتە مزگەوتەوه هەتا ئەو فەرشە بمیانی هەفتا هەزار مەلائیکە لە خوای گەوره داوا دەکەن لە تاوانی ئەو موسلمانە ببووری. هەر وه‌ها لە هەدیسیکدا دەفەرمووی هەر کەس دەیه‌وێ ئەلحەدی قەبری پروناک بێ با مزگەوت پروناک بکاتەوه. لە هەدیسیکی تردا فەرموویەتی هەر کەس مزگەوتی دروست بکا، هەرچەند لە هیلانەى (کۆرکۆرە) یش بچێ، واتە لە شۆهدا بچووک و نامەحکەم بێ، خوا لە باتیی ئەو مزگەوتە لە بەهەشتدا کۆشکیکی پێ دەبەخشیت، جا ئیتر خۆتان لیکى بدەنەوه دەبێ کۆشکی بەهەشت چەند جوان و نایاب بێ، وەکو لە باسی بەهەشتدا باسی دەکەین. ئەى براينە! ئەگەر مزگەوت نەبێ و عیبادهت کردن لە مزگەوتدا نەبێ ئەم خیرانه‌تان دەست ناکەوێ. حەزرت (د.خ) تەرکی جەماعەتی بە نیشانەى منافقی حسیب کردوو و، مەبەست لە هەدیسه‌کە ئەوێهە هەر کەسێ تەرکی جەماعەت بکا، منافقه و ئیمان لە دلیدا دانەمەزراوه، دیاره‌کەسێ کە حەزرت (د.خ) پێی بفرمووی (منافق) ئەوه بە هیلاک دەچێ.

لە هەدیسیکی تردا فەرموویەتی: دەمووی برۆمه سەر ئەو کەسانەى کە نایین بۆ جەماعەت، خانووکانیان بسووتینم. هەر وه‌ها ریوایه‌ت کراوه کە حەزرت (د.خ) فەرموویەتی موسلمان لە مزگەوتدا وەکو ماسی وایە لە دەریادا (واتە هەمیشە بە خۆشی تیا دەمینیتەوه) بەلام منافق لە مزگەوتدا وەکو پەلەوهره‌ له نیو قەفەسدا. دیسان لە هەدیسیکی تردا فەرموویەتی: لە هەر شوینیکدا سێ خانوو گرد ببنه‌وه چ دەوارنشین و کۆچەری، مادام جەماعەت نەکەن شەیتان بە سەریاندا زال دەبێ، واتە: هەموو ئینسانێ گەوره و بچووک فریشتەیه‌ک و شەیتانی‌ک بۆ دلێ ره‌وانه‌ کراوه، جا ئەگەر ئەو خاوه‌ن دلێ خەریکی یادی خوا بوو، تەرکی مزگەوت و جومعه و جەماعەتی نەکرد، ئەوه هیزی فریشتەکه‌ پەرە دەسینی بە سەر شەیتانەکه‌دا و ئەو ئینسانە ده‌گۆری و دەسه‌لاتی

شەیتانەكە دەشكینی تا نەتوانی ئەو ئینسانە گومرا بكا، خو ئەگەر ئەو خاوەن دلە خەریكى زكری خودا نەبی ئەوا دللی تاریك دەبی و هیژی مەلائیکە كەم دەبی و، هەتا ئەم كابرایە پەشیمان نەبیتەو و تەوبە نەكا ئەو شەیتانە دەستبەرداری نابی و گومرای دەكات و، پۆژ بە پۆژ لە رزگاری دوور دەكەویتەو.

خوای گەورە فەرموویەتی: "يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ" [٤٢] خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ واتە لە پۆژیکدا خەلك دەكەوێتە ناڕەحەتییهو و ئادەمیزادەكان بانگ دەكرێن، بۆ سوچدەبردن بۆ خوا و لەو پایە بەرزە پر مایە نائومێد دەبن، لەو كاتەدا بە چاوشوێری دەمێننەو و شەرمەزاری داگیریان دەكا. ئەم حالە ناڕەواپەش لەبەر ئەو دەی بەسەریاندا چونكە وەختی خوای بانگ كراون بۆ ئیمان هێنان بە خوا و پێغەمبەری خوا و بۆ نوێژكردن و سوچدە بردن بۆ خوا، كە لەو حالەدا ساغ و سەلامەت و تەندروست بوون، كەچی لەبەر ملهوپیی خوایان ئیمانیا نەهینا و سوچدەیان نەبرد، جا ئیستەش لە پاداشی ئەو ملهوپییەدا دەبی نائومێد بكرێن لە پایە سوچدەبردن لە خوای گەورە. جا وەكو وتیمان ئەم ئایەتە موبارەكە دەربارە كافرەكان هاتوووتە خوارو، بەلام هەندێ زانا (مفسر)ەكانی قورئانی پیرۆز فەرموویانە ئەم ئایەتە دەربارە ئەو كەسانە هاتوووتە خوار كە لە دنیادا پۆژی پینج جار بە هۆی بانگەو (مۆذن) بانگی كردوون بە حي على الصلاة وحي على الفلاح بۆ ئەوێ بێن بۆ مزگەوت و نوێژكەیان بە جەماعەت بكەن كەچی نەهاتوون بۆ جەماعەت و، هیچ عوزرێكى شەرعیشیان نەبوو، ئەمانە لە پۆژی قیامەتدا لە كاتیکدا كە موسلمانان بانگ دەكرێن بۆ ئەوێ سوچدە تیەعزیم بۆ خوای گەورە ببن و، موسلمانە باشەكان دەپۆن و سوچدە بۆ خوا دەبن و، بەو پایە ليقای تەجەلیاتە دەگەن، ئەوان پشتیان دەبی بە تەختە و ناتوانن سوچدە ببەن بۆ خودای گەورە و لەو پایە بەرزە بی بەش دەبن، جا لەو كاتەدا فریشتەكان پێیان دەلێن: لە دنیادا ئیوه بانگ كرابوون بۆ سوچدەبردن بۆ خوا لە مزگەوتدا و لەگەل جەماعەتدا، بەلام ئیوه موبالاتتان نەكرد، بۆیه وا ئیستە لەو بەش و بەهرەیه بی بەش بوون.

لە عەبدوللای كوری عەباسەو دەگێرنەو (ر.خ) كە كابرایەك تا ماوێ مانگی پرسیری لی دەكرد لە حالی كەسی كە بە پۆژدا بە پۆژوو بە شەودا نوێژ دەكات، بەلام ناروات بۆ جەماعەت لە نوێژەكانیدا و بە تەنیا نوێژەكانی دەكا، ئەویش وەلامی دەدایەو و دەیفەرموو "هو في النار". هەندێ كەس دەلێن ئەم پرسیار و وەلامە تا سالی دەوامی

کرد و ئیبنو عباس لەسەر وەلامەكەى خۆى مایەوه.

دەگێرپنەوه كە لە شارى كووفە پیاویكى دەولەمەند هەبوو نەدەرۆیشتە مزگەوت بۆ نوێژى جەماعەت، چارى لە جاران ئەو پیاوه مێوانداریبەكى گەورەى سازدا و خەلكى بانگ كرد بۆ سەر خوان، لە موسلمانان كەس حازرى سەر ئەو دەعوەتە نەبوو، دەیانوت: ئەو بە گوێى دەعوەتى خۆى نەكرد بە "حي على الصلاة" و "حي على الفلاح" بانگى كرد، ئیمەش بە گوێى دەعوەتى ئەو ناكەين.

دەگێرپنەوه ئینسانىكى موسلمانى گەورە هەبوو، ناوى (بىعى ختعمى) بوو، تووشى نەخوشى ئیفلجى بوو، هەموو جار ئەمرى دەكرد دوو كەس بەلایان دەگرت و دەیانبرد بۆ مزگەوت بۆ جیبەجی كردنى نوێژى جەماعەت، كە عەزبان كرد تۆ عوزرت هەیه بۆچى ئازارى خۆت دەدهى و دەرۆیت بۆ مزگەوت؟ دەیفەرموو چون ئینسان دەتوانى دەعوەتى خوا بە لەفزی (حي على الصلاة، وحي على الفلاح) رەد بكاتەوهو بە گوێى نەكا؟

لە حەدیثكدا حەزرت (د.خ) فەرموویەتى: هەر جوملەیهك كە بانگدەر دەلیى خۆى گەورە پاش ئەو جوملە دەفەرموى (صدق عبدي)، كاتى گەیشته (حي على الفلاح) دەفەرموى (صدق عبدي) و ئەمە دەبیتە وەعدە لەلایەن خواوه بەوهى هەر كەس برۆا بە دەم ئەو بانگەوه خۆى گەورە رزگارى دەكا و، لە سزاو ئازارى قیامەت ئازادى دەكا.

(ابو هريره) خۆى لى رازى بى، دەفەرموى: لەسەر فەرموودەى حەزرت (د.خ) ئەو كەسەى كە تەركى جەماعەتى كردووه بە عادت بۆ خۆى و، هەرگیز نەچووه بۆ جەماعەت بەهەر شوێنكدا برۆات مەلائیکە نەفرینى لى دەكا و لەعنەتى لى دەكا. رپوایەت كراوه ئەو كەسەى كە نوێژى عیسا بە جەماعەت دەكا و، لە پاش هەموو خەلكەكە لە مزگەوت دیتە دەرەوهو دەرۆاتەوه بۆ مأل، مەلائیکەكان ئالای نوورین لەپیش دەمیەوه هەلدەگرن و لەگەلیدا دەرۆنە مألەوهو، ئەو ئالایە لای سەریەوه دادەچەقیین، وە لە بەرەبەیاندا كاتى هاتە دەرەوه هەمان كۆمەلە مەلائیکە ئالاکە هەلدەگرن و، لە پیش دەمیەوه دەرۆنەوه بۆ مزگەوت، ئەمە هەموو لەبەر ریزلیگرتنى ئەم شەخسەیه لە ناو مەلائیکەكاندا. جا ئەگەر هات و ئەم نوێژ كەرە لە پاش نوێژى سبەینى لە مزگەوت نەیهتەدەر و خەرىكى نیکر بى هەتا رۆژ هەلدى، ئەنجا دوو ركات نوێژى (سنة الاشراف) بكا، ئەوسا بیتە دەرەوه و برۆاتەوه بۆ مالى خۆى، ئەوا ئەم دوو ركاتەى بەقەدەر حەجىكى سوننەت سەواب و قازانجى تىدايه، ئەم باسەم لە نامەى عیبادەتدا نووسيوه.

بهلئى ئهگەر ئهه برابره ئهه نوپۆزى عيشا و سبهينىيه به جهماعهت نهكا، يا پاش نوپۆز زىكر نهكا، ئهه پاداشه زۆرانهى دهست ناكهوى ههر چههده له پاش سوننهتى ئيشراقيش له مزگهوت بپته دهروهه.

دهگپرنهوه پياويكى كوهر ههبوو بهردهوام له كاتى خويدا دهروپشت بو مزگهوت جهماعهتى دهكرده، تهناهت له كاتى باران و سهرمایشدا ههروابوو، خيزانهكهى سهرزهنشتى دهكرده و پيى دهوت تو خوا مهعزورى كردوى، بوچ وا خوت ئازار دهدهى؟ ئهويش دهوت تا شوكرانه بپزىرى خوا بهجى بپنم كه دهست و پيى ساغ و سهلامهتى پي داوم، شهوى زور به نارپهحهتى گهيشته مزگهوت و نوپۆزى به جهماعهت كرد و هاتهوه، ئهه شهوه نووست، بو سبهينى كه له خهه ههستا ههردوو چاوى پروناك بووونوه و دهيانىنى، ئهويش وتى به ژنهكهى ئههه جهزاي ئهه شوكره بوو كه دهمكرد.

له تهفسيرى (منير)دا هاتوهه كه له رپۆزى قيامهتدا له كاتى رابواردن بهسهه سيراتدا قهههبالغيهكى زور ماتل دهبن و ناوپرن بهسهه ئهه پردهدا رابوورن، مهلائيكهكان لپيان دهپرسن ئايا ئپوه له دنياا له مزگهوتدا نوپۆزتان كردوه به جهماعهت، ئهوانيش دهلپن: بهلئى، جا مهلائيكهكان پپيان دهلپن: خوا ئهه مزگهوتانهتان بو دهكا به وپنهى كهشتى و، ههروچون كهشتى دهپى بههوى رابووردن به دهريادا ئپوهش وهه له ناو مزگهوتهكانتانا رادهبوورن بهسهه (سيرات)دا.

دهگپرنهوه كه ئپنسان له پاش مردن كردهوى دهبرپتهوه له سى رپگهوه نهپى، پهكى لهوانه سهدهقهى نهبرپوهپه وهك دروست كردنى مزگهوت، ههروهها دهگپرنهوه كه موسولمان سى شووراي ههپه مهنى ئاگرى جهههننمى لى بكا، پهكهه زىكرى خوا، دووهه خوپندنى قورئان، سپپهه چوونه ناو مزگهوت، تهناهت له رپۆزىكدا كه دهجال دپته رووى دنيا ههه كهس برپواته مزگهوت له ئاشووبى دهجال پارپزراو دهپى.

له ههديسكى ترده ههپه كه نوورى سهه عهههه له مزگهوتهكانهوهپه و نوورى مزگهوتهكان له (كعبه الله)وهپه. ههروهها رپواپهت كراوه ههه كهس خوو بگرى به چوونه ناو مزگهوتوه بو جهماعهت و قورئان خوپندن و زىكر كردن، خواى گهوره پپنج بههههه پى دهبهخشى، پهكهه رزق و رپۆزى زور دهكا، دووهه له سزاي دوزهخ پارپزراو دهپى، سپپهه نامهى كردارى لاي رستهوه پى دهههه. چوارهه وهه برووسكه بهسهه سيراتدا رادهبوورى، پپنجهه بهپى حپساب دهچپته بهههههه.

ناممى نۆزخەپمە

باسى ئەحكامى مزگەوتە

بسم الله الرحمن الرحيم

پاش ئەمە برا خۆشەويستەكانم! لەم عەريزەدا باسى ئەوەتان بۆ دەكەم كە موسلمانان بەھۆى قسەى بى سوود و پىر و پووچەووە لە مزگەوتدا گىرۆدەى گەلى تاوان دەبن، لە شوينىكدا كە حەق واىە موسلمان بە بار خىرات و حەسەناتى تىدا وەربرى. ھەر وھەا كەمىك لە خىر و چاكە و پاداشى ئەوانەش باس دەكەم كە دلىان بە مزگەوتەو بەسراو، حەز دەكەن ھەمىشە مزگەوتەكان بە عىبادەت و خواپەرستى ئاوەدان بكەنەو؛ چونكە لەسەر فەرموودەى حەزرت (د.خ) ئەو كەسەى بە دل حەز بكا بروا بۆ مزگەوت و لەوئى خەرىكى خواپەرستى ببى ئەو لەو كەسانەى كە لە رۆژى قىامەتدا لە سىبەرى عەرشى خوادا جىيان دەكەنەو، ھەر ھەنگاوى كە داى دەنى لە رىي رۆيشتنىدا بۆ مزگەوت خواى گەورە بەو گوناھىكى لەسەر لادەبا و چاكەىكى بۆ دەنووسى.

خواى گەورە لە قورئانى پىرۆزدا وەعدەى داو بەو كەسانەى دەرۆن بۆ مزگەوت بۆ خوا پەرستى كە ھەنگاوەكانىان دەنووسى و جەزايان بەخىرات لەسەر دادەنى، وەكو فەرموويەتى: "وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ" وە لە باتى يەك ھەنگاو دە دەولەت و پاىەى قىامەتى بۆ دەنووسى. وەئەگەر سەواب و پاىەى ئەھلى مزگەوت و ئەوانەى دەرۆن بۆ مزگەوت بۆ خواپەرستى و، خەرىكى عىبادەت دەبن و بە ئەدەب دادەنىشن، بنووسم لە دوو شت دەترسم، يەكەم دەترسم من بەم حالەو نەتوانم ھەموو ئەو سەوابە و ئەو رىوايەتەنە كە بە تەواوى وارىد بوون لە خىراتى ئەھلى مزگەوتدا تەواو بكەم. دووھم دەترسم ھەندى كەس بەھۆى بى ھىزى باوەرەو بەكەونە ناو زىانى ئىنكار و بلىن چۆن بەرامبەر بە چوونە مزگەوت ئەم خىر و سەوابە بۆ ئىنسان برىار دەدرى.

برا خۆشەويستەكانم! ھەر وەك باوەر دەكەن بەوھى كە خواى گەورە بەرامبەر ئىمان و كەردەوھى چاكە بە ھەشتى نەبراو دەدا بە موسلمانان، ئەگەرچى ئىمان و كەردەوھى

موسلمان له چا و بهه شتدا وهك قه تره به دهر يايه، وهاش باوهر بكنه كه خوداي گوره بهئحسان و كهرمي خوئي بهرامبر پهيوه نديي موسلمان له گهل مزگه وتدا و بهرامبر به نويز كردن و ناوي خوا هيټان و قورئان خويندن و ئيعتيكاف و خيركاني تر له ناو مزگه وتدا ئه وهنده پاداشي چا كه به و موسلمان هدا كه به ئاساني حسيب نه كړي.

رپوايهت كراوه له هه موو شهويكدا مه لائيكه كان بانگ له ئه هلي گوږستان دهكن و پييان دهلئين: خوژگه به كي دهخوازن له ئه هلي دنيا؟ ئه وانيش له وه لامدا دهلئين: خوژگه به ئه هلي مزگه وته كان دهخوازين، ئه وان نويز دهكن و زيكري خوا دهكن، به لام ئيمه حالي ئه وان همان نيبه. براكان! خوداي گوره له قورئاني پيرو زدا مه دحي ئوممه تي حه زه تي محمه دي كرووه (د.خ) و فهرموويه تي "في بيوت اذن الله ان ترفع ويذكر فيها اسمه يسبح له فيها بالغدو والآصال رجال لا تلهيهم تجارة ولا بيع عن ذكر الله واقام الصلاة وابتاء الزكوة". جومله ي "اذن الله ان ترفع" باسي گوره يبي پايه ي مزگه وته كانه، به وه مه دحيان دهكات كه ناوي خودايان تيا ده بري و عهرزي ران و سكالو و دامويان تيا ده كريت له باره گاي خوداي گوره داو، نويزي فهرز و سونه تيان تيدا ده كړي، هه روه ها ئه وان ه ي نويزيان فه وتاوه قه زاي نويزه كاني خو يان يان تيدا ده كنه وه به م مه رجه ئه گهر قورئان خوين نه ين برونه لاي زاناييه كي باش فاتيحه كه يان فير بين و، ته حيبات و واجيبات ه كاني تر ره وان بكن، خو ئه گهر قورئان خوين و زانا بن هه ر به خو يان قه ناعه ت بكن، وه له پاش به جي هيناني واجيبات و سونه ته كان دهس بكن به خو يندنه وه ي قورئاني پيرو ز و به قه دهر توانا قورئان بخوين.

براکان خویندنی يهك جاريي سوورته ي فاتيحه به قه دهر خویندنی دريژترين سوورته له سوورته كاني قورئاني پيرو ز خير و پاداشي هه يه، خو ئه گهر پازده جار بخوينري ئه وه به قه دهر سي جوزئه ي قورئان سه وابي هه يه. وه ئه گهر سه د جار بخوينري ئه وه به قه دهر خویندنی دووه زار و چوارسه د پهره له قورئان خير ي هه يه، ئه مهش له گوره يي و ميهره بانيي خودا وه يه.

شيخ ئه حمه دي ئيينو حه جه ر، ره حمه تي خواي لي بي، له شه رحى كتيبي (عوياب) دا فهرموويه تي: سونه ته له ناو مزگه وت ئه لقه ي زيكه به سترئ و، ئه لقه ي دهرزي عيلم دامه زري به مه رجي كه نه بنه هو ي سه رلي تيكداني نويزكه ره كان و، وه زعيكي وه ها په يدا

نهبی له مزگهوتدا که شیوهی بی قهدری بدا بهو مزگهوته. ههروهها فهرموویهتی: سوننهته ئینسانی موسلمان له مزگهوتدا بمینیتتهوه؛ چونکه فهرموودهی حهزرته "المساجد بیوت المتقین، فمن یکن المسجد بیته یضمن الله له الروح والرحمة والجواز علی الصراط الی الجنة والنجاة من النیران" واته: مزگهوتهکان مائی خاوهن تاعهتهکانن و، هه ره کهس مزگهوت بکا بهمائی خوئی، خوای گهوره ئاسایش و میهرهسانی و تیپهپینی به سه پردي سیراتدا بو بهههشت و پرگار بوونی له ئاگری دوزهخ بو مسوگر دهکا.

دهگپرنهوه پوژی حهزرت (د.خ) تهشریفی برد بو مزگهوت تهماشای کرد له مزگهوتدا دوو ههلقه دامهزراوه له یهکیکیاندا زیکی خوا دهکن و له یهکیکیاندا خهریکی باسی زانیاریی ئاین، واته باسی ئیمان و ئیسلام و ئهحکامی ئاین دهکن، لهویدا حهزرت (د.خ) فهرمووی دوو ههلقه هه ره دوو خاوهن فهزل و بهنرخن، بهلام ههلقهی عیلمهکه بیان گهورهتره، وه لهگهله کومهالی باسی عیلم و دیندا دانیشته. باسی گهورهیی زیکر و سهلهواتم له نامهیهکی تایبهتیدا نووسیوه.

وهک وتمان جوملهی (اذن الله ان ترفع) ئیشارهیه بولای پایه و قهدهری مزگهوتهکان، لهم خوسوسهوه زاناکانی دین فهرموویانه: لهم تهعزیمهوه دهردهکهوی که واجیبه ئینسانی موسلمان له مزگهوتدا خوئی بپاریزی له کردهوهی حهرام و نارپهواو له وتاری ناشیرین و له شتی بیهووده و بی سوود. هه ره لهم بابتهوه ئیمام "فخر الدین" ی رازی له تهفسیرهکهیدا فهرموویهتی: مهبهست له جوملهی (ان ترفع) به گهوره زانیی مزگهوتهکان و پاک راکرتنیانه له پیسی و پاراستنیانه له کردار و وتاری بیهووده و نارپهوا. ههروهها جهلاله دین سیوتییش یش له تهفسیری (الدر المنثور) دا فهرموویهتی مهبهست له (ان ترفع) به گهوره دانانی مزگهوت و پاک راکرتنیهتی له ههموو کردار و وتاریکی ناشیرین و ناپهسهند. دیاره وتاری حهرام و نارپهوا وهکو غهییته واته: قسهی خراپی پاش مله، یا نهمیمه، واته دوو زبانی و قسههینان و قسه بردن، یا بوختان واته به درو کردار و وتاری ناشیرین بدهی بهسهر یهکیکا، یا جنیودان و ئاژاوه هه لگیساندن و شهپنانهوه، یا گالته به ههژار و داماوان یا دهرپینی هه سوودی و کینهی دل لهگهله خه لکدا و فرپوئیل کردن و گوناوه گه ورهکانی تر که له نامهی (کبائر) دا نووسراون. کردهوهی حهرامیش زورن، بو نموونه وهک ئهوهی یهکیک کهوشی پیس یا داری پیس یا عاسای پیس بیاته ناو مزگهوتهوه یا وهکو بردنی سووتهمهنی پیس بو مزگهوت و بو مهبهستی گهرمکردنی

مزگهت لهوئی بیسووتینی وهکو تهپاله و پشقل، بهلام ئه مه به مهرجی حهرامه که تهپین و مزگهوت پیس بکهن، واته: ئه گهر وشک بن سووتاندنیان له مزگهوتدا حهرام نییه، تهنیا کهراههتی ههیه. وه ئه گهر چرای پۆنی پاک نه بوو دروسته به پۆنی پیس چرا ههلبگیرسیین له مزگهوتدا به شهرتی مزگهوته که پیس نهکا. ههروهها غافل بوون له خوا له مزگهوتدا و پیکه نین به دهنگی بهرز و په نجه تهقاندن و زیاد له عادهت دهنگ بهرزکردنه وه له مزگهوتدا ناپه سهند و نارپهوان، بهلام تهنیا مهکروهن و حهرام نین. تف و بهلغهم و چلم فری دان بو دیواری مزگهوت و حیکایهت کردنی بی سوودو بهرهللاکردنی شیت یا منالی بی ته مییز و، خواردن و خواردنه وه له مزگهوتدا به جوړی که کاربکاته دابونه ریت و ئادابی مزگهوت ئه مانه هه موویان به فیعلی حهرام حسیب دهکرین و، پیویسته موسلمان ئاگای لییان بی. ته نانهت لای ئیمام ئه حمه دی کوپی حه نهل، خوای لی رازی بی، تیکرا خواردن له مزگهوتدا حهرامه، بهلام لای ئیمامی شافیعی، خوای لی رازی بی، خواردن له مزگهوتدا حهرام نییه ئه گهر مزگهوته که تهپ و پیس نهکا.

قال فی شرح العباب: ویباح الجلوس فی المسجد مع الحدث بلا کراهة والنوم فیہ بلا کراهة اتفاقا، سواء الغریب والاعزب وغیرهما، والاکل مع بسط سفرة بشرط ان لا یتأذی به ای باحد الاشیاء الثلاثة من النوم وما بعده احد من الناس او من غیرهم کالملائکة ان لم تتلوث به ارض المسجد او حصره او لم یتلوث بما یتولد منه نحو قشر المأكول او نواه او عظمه، والا حرم. قال ابن العماد واتفق الاصحاب علی حرمة تلویثه بالطعام وعلی حل الاکل فیہ ان لم یحصل منه ایذاء واستقذار کما هو ظاهر مع التأذی، والاولی ترک ذلك.. انتهى.

براکان! بهم جوړه وتار و کردهوانه که باسمان کردن پایه و حورمهتی مزگهوت دهشکی و خوای گهوره پیکای پی نه داوین بهو شیوه ناباره برپوینه مزگهوت، بهلکو له گهل ئه وه زعهدا ئه گهر نوژیکیش بکهین، خیری نوژی که مان مهحو ده بیته وه، سه رباری ئه وهش به گونا هباری له مزگهوت دهرده چین. پیویسته بو قسهی غهیری زیکی خوای گهوره ئه گهر قسهیه کی پیویست بوو، بچینه دهری مزگهوت و لهوئی قسه که بکهین، ئه گهرنا له پوژی قیامهتدا له سهر ئه وه قسهیه، ئه گهر حهلال بی حیساب ههیه، ئه گهر حهرام بی عهزاب ههیه.

براینه! نهگه چچی له شرعی (عباب) دا فەرموویه تی قسه ی حه لال له مزگه وتدا دروسته، چونکه حه دیسی هه یه ئیمامی (مسلم) ریوایه تی کردوه که حه زه رت (د.خ) که نویژی به یانیانی ده کرد له مزگه وت دهر نه ده چوو هه تا هه تا ده که وت، نه سحابه کانیش باسی قسه ی زه مانی (جاهلییه ت) یان ده گپرایه وه و، جار به جاریش حه زه رت (د.خ) زه رده خه نه یه کی ده کرد، به لام ئه م شیوه بو ئیمه ده س نادا، چونکه حیکایه ته کانی هه موو چوو ته وه سه ر زه ممی جاهیلییه ت و مه دحی زه مانی ئیسلام و سه عاده ت و، بووه به هو ی هیزی ئیمان، به لام بو ئیمه وا نییه به لکو قسه کردنی حه لالیش ده کیشینه وه سه ر شتی بیهووده، که واته بو ئیمه با دروستیش بی هه ر که راهه تی هه یه. نه گه ر یه کی به بی سه به ب شتیکی بو ندراری وه ک سیر و پیاز و تووری خوارد، نه وه حه رامه بچپته ناو مزگه وته وه، چونکه نه زیه تی موسلمانان و مه لائیکه ده دا، ته نانه ت نه گه ر مزگه وته که ش که سی تیدا نه بی هه ر حه رامه له به ر ئیحرامی مه لائیکه کانی مزگه وت. به لام نه گه ر بو دهرمان خواردی نه وه نه حه رامه و نه مه کرووه ه و، ده بیته عوزر بو ته رکی جه ماعه ت، واته نه گه ر نه پروا بو جه ماعه ت قه یناکا.

براکانم! خوای گه وه له قورئاندا فەرموویه تی "وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ" واته: هه ر که سی به قه درو حورمه ته وه ته ماشای نه و شتانه بکا که خوا حورمه تی پی داو ن نه وه باشتره بو ی. ئاشکرایه نه مانه ی که له پی شه وه مه نعمان کردن، له و شتانه که مونا سبی مزگه وت نه بوون هه موو شتیکن که هه تکی حورمه تی مزگه وت ده که ن. که وای پیویسته ئاگادار بن. ته نانه ت حه زه رت (د.خ) فەرموویه تی "لا تعظمنی فی المسجد" واته: له مزگه وتدا زیاده ریزم لی مه گرن، له ریوایه تیکی تر دا "لا تفضلونی فی المسجد" واته بو نمونه: که هاته مزگه وت له به رم هه لمه سن؛ چونکه مزگه وت جیگه ی ته عظیمی خوایه، جیگه ی تاعه ت و له خواترسییه، جیگه ی نه وه نییه خه ریکی ئیش و کاری عاده تی بن مه گه ر به سو دفه هه لیکه و ی.

ده گپرنه وه پیاو یکی پیاو چاک و ره فتار پاک جاری ویستی مه نعی کو مه لیک بکا له مزگه وتدا خه ریکی گالته و گه پ بوون، یه کیکیان بی شه رم بوو، چوو، به گزی نه و پیاو ه باشه دا. شه و پیاو ه باشه که له خه ودا چاوی پی که وت نه و که سه که بی حه یایی له گه ل نه وا کرد بوو خوا شیوه ی گو ریوه به شیوه ی سه گ و، پییان وت له به ر نه وه ی له گه ل تو دا بی حه یایی کرد، خوا شیوه ی نه و ئینسانه ی مه سح کرد وه.

رپوایهت کراوه حه زرهت (د.خ) پوژئی فهرمووی به ئه سحابه کان: ئه و که سانه تان پیشان دم که نه دهستنوئیز و نه نوئیز و نه پوژوو نه زهکات و نه هج قه بول ناکری لیمان؟ ئه سحابه کان عه زریان کرد: به لئ یاره سوللا پیمان نیشان بده، فهرمووی ئه و که سانه که دهستنوئیز دهگرن و ده پون بو مزگهوت و دوو رکات نوئیزی سووک ده کهن، ئه نجا پشت له قیبله ی مزگهوت ده کهن و دهس به قسه ی دنیا یی پروت ده کهن، قه سه م به خودا مه لائیکه کان به وانه ده لئین: ئه ی دوژمنه کانی خوا بی دهنگ بن، برپونه وه بو مالی خوتان له گه ل عاجزبوونی خوا لیتان. یه کئیک له ئه سحابه کان عه زری کرد ئیمه له مالی خومان دیینه دهره وه ده گه یین به برادر و دوسته کانمان، چون له مزگهوتدا قسه یان له گه ل نه که یین؟ ئه ویش فهرمووی خوا فهرموویته ی: "فَاسْعُوا إِلَي ذِكْرِ اللَّهِ" واته برپون بو زیگری خوا، نه یه فهرمووه (فاسعوا الی ذکر الدنیا).

له حه زرهتی عه لیه وه (د.خ) رپوایهت کراوه که فهرموویته ی: خوی گه وره وه حیی کرد بو حه زرهتی عیسی کوری مه ریهم، (علی نبینا وعلیه الصلاة والسلام)، که خه بهر بده به بهنی ئیسرائیل با نه پونه هه چ خانوویه که له خانووه کانی من، به دلئیکی پاک و خاوین و نه فسئیکی له خوا ترس و چاویکی داخراو و دهستئیکی پاکه وه نه بی. براکان! مزگهوت وه کو مه جلیسی خوا وایه، هه ر موسلمانئیک له مزگهوتدا بی، هاومه جلیسی خوی گه وره یه، حه یفه بو که سی که هاومه جلیسی خوا بی به ئه ده ب نه بی و ریز له هاومه جلیسه که ی نه گری، جا که سی ئه م ئه ده به ی نه زانی ئه وه خوی گه وره ئیه انه ی دهکا و سووکی دهکا.

ئهنه سی کوری مالیک، خوی لی رازی بی، ده گئیرپته وه که حه زرهت (د.خ) فهرموویته ی: من احب الله فلیحبني ومن احبني فلیحب اصحابي، ومن احب اصحابي فلیحب القرآن، ومن احب القرآن فلیحب المساجد افنیته اوابنیته ا. اذن الله فی رفعها وبارک فیها ومیمونه ومیمون اهله ا، محفوظه محفوظ اهله ا، مزینه مزین اهله ا، وهم فی صلاة الله والله یقضی حوائجهم وهم فی مساجد الله والله من ورائهم.

واته که سی که خوی گه وره ی خوش بو، پیویسته منیشی خوش بو، و، که سی که منی خوش بو، پیویسته قورئانی پیروزی خوش بو، و، که سی که قورئانی خوش بو، پیویسته مزگهوتی خوش بو، چ بینای خانووه کانی و چ دهره وه ری. خوی گه وره ریگای داوه بهرز بکرینه وه و بهرکهت و پیروزی پی داون، خویان موبارهک و ئه هله کانیشیان موبارهکن، خویان له شه پتانه کانی ئینس و جن پاریزراون و،

ئههلهكانيشيان پاريزراون، به ئيمان و باوهپ رازاونهتهوه، لهو كاتهدا كه ئهوان خهريكي نويزن خواي گهوره پيوستى ئهوان جيپهجي دهكا، لهو كاتهدا ئهوان له مزگهوتدان خواي گهوره له پشتيانهويهوه دهيانپاريزي.

رپوايهت كراوه غهريب له جيهاندا چوار جورن: قورئان له دهرووني پياوي ستهمكاردا، مزگهوت له ناوگهلي نويزنهكهران و پوژوونهگراندا، قورئاني پيروژ له مالايدا كه نهخويزيتهوه و دهورنهكريتهوه، ئينساني چاك و كردارباش له ناوگهلي فاسقان و له رپي لادهراندا.

رپوايهت كراوه حهزرت (د.خ) له باسي زهمي گوناهاراندا فهرمويهتي: له ئاخ زهماندا هندی له ئوممهي من دهروژه مزگهوت و ههلقه ههلقه دادهنيشن، زيكریان هر دنيا و خوشهويستى دنيايه، لهگهله ئهوانه له مزگهوتدا دامهنيشن.

رپوايهت كراوه جاري مزگهوتي له مزگهوتهكان بهرزبوويهوه بو ئاسمان له بارهگاي خوادا شكات له ئههلي مزگهوتهكه بكا لهسهه ئهوهي كاتي كه دين بو مزگهوت له باتي ناوي خوا زيكرکردن وتاري حهرام و بيهووده دي به دهمياندا، له ئاسماندا كوهملي مهلاييكه هاتن به پيري ئهوه مزگهوتهوهو پييان وت شكاتي تو پيوست نيبه، ئيمه مهئموورين بو سهه ئهوه قهومه و دهيانفهوتينين. ئهه برادران ئهه رپوايهته لهسهه ئهوه دامهزراوه كه حهقيقهتي ههموو شتي زانستيك و ههستيك و تهسبيحكي بو دانراوه، ئهوهته خواي گهوره دهفهرموي "سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ" كهوابي ئهگهه حهقيقهتي مزگهوت شكات له قهومي خراب بكا له بارهگاي خوادا جيگهي (تعجب) نيبه، چونكه حهقيقهتي مزگهوت دار و بهرد نيبه.

شاياني باسه كه ئادابي مزگهوت له حهقهه زورترن، يهكيكيان ئهويهه كه ئينسان رويشته مزگهوت پي راستي پيش بخا و كه هاته دهرهوه پي چهپي پيش بخا. دهگيرنهوه: ئهحمهدي بهسري كه پياويكي چاك بووه جاري له چوونه مزگهوتدا پي چهپي پيش خست، له كهفارهتي ئهه خيلاف سوننهتهدا بهندهيهكي بوو ئازادي كرد.

سوفيانى سهورى (د.خ) جاريك له چوونه مزگهوتدا پي چهپي خسته پيش، لهويدا هاتيفي بانگي كرد (يا نور) واته (گا) ئيشارهيه بو ئهوه كه به بي عهقلي پي چهپي پيش خستوه. براكانم! ئهه پياوه سالحه لهسهه ئهه خيلاف سوننهته لي زوير بوون و به گاجووت بانگيان كردوه.

برا خوشهويستهکانم! کاتی دهتانهوی برۆنه ناو مزگهوت تهماشای پیللاوهکانتان بکن، ئەگەر شتیکی پیسیان پیوه بوو، به قهدهر توانا تی کۆشن پاکیان بکنهوه با پیللاوهکانتان مزگهوتکه پیس نهکا، وه ئەگەر دیتان شوینی له مزگهوت پیس بوو بوو واجیبه له سهرتان ئەو پیسیه لابهن، ههروهها سونهته شتیکی بۆن خوش لهو شوینه بدن ههتا بۆنی خوش بکاو، ئەهلی مزگهوت له باتی ئەو شته پیسه به بۆنی خوشی شته بۆن خوشهکه کهیف خوش ببن.

دهگیڕنهوه رۆژی شهخسی رۆیشته مزگهوتهوهو کهوشهکانی خوی کوتا به عهرزی مزگهوتهکهدا، ئیمامی ئەعزم (ر.خ) لهو شوینهدا بوو فهرمووی ئەگەر ئەو کابرایه کهوشهکانی به روهی مندا بگرتایه پیم خوشتر دهبوو لهوهی که کوتای به عهرزی مزگهوتهکهدا.

براکان! خوی گهوره مزگهوتی خوش دهوی و ریز و پایهی پی داوه، واجیبه ئیمهش حورمهتی بگرین، ههه کس مزگهوت بی حورمهت بکا خوی گهرهش ئەو کهسه بی حورمهت دهکا. کاتی چوونه مزگهوتهوه وهها برۆن به پیی خۆتان ئازاری کهس مهدهن، سهلام بکن له حازرانی مزگهوت، ئەگەر له نوێژدا نهبوون، خو ئەگەر له نوێژدا بوون ئەوا سهلامیان لی مهکن و بهس بلین "سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم" ئەگەر خوا مهیلی بی ئەمه له جیگهی ئەو دوو رکاته نوێژی دیاری مزگهوتدا دادهنیشی ههه چهند ئەمه قهولیکی مهرجووچه.

مسولمان که رۆیشته مزگهوتهوه، دهبی بیرى ئەوه بکاتهوه که میوانی خوایه و خوا زۆر گهورهیه، میوانی خوی دهرناکا و حورمهتی دهگری و، میوانداریی خوا بۆ عهبدی خوی عهفوکردنی گوناھ و بهرزکردنهوهی پایهیهتی.

له فهرموودهی پیغهمهبهردا ههیه که مزگهوتهکان بازارپی قیامهتن لهو بازارهدا پیویستی رۆژی قیامهت دهس دهکهوی که تاعهت و عیبادهته، کهواته برای خوشهويست! پیویسته ئینسان له مزگهوتدا به ئەدهب دابنیشی چونکه میوانی خوایه و میوان دهبی ریز له خاوهن مهنزل بگری و تهماشای پایه و شانی بکا.

رپوایهت کراوه که له زهمانی بهنی ئیسرائیل دوو کهس رۆیشتن بۆ عیبادهتخانهیهک، کاتی گهیشتنه دهرگاکی یهکیکیان رۆیشته مالهوه، ئەویتریان ههه له دهرگای عیبادهتخانهکهدا کهوت و دهستی کرد به گریان و وتی من زۆر تاوانبارم و بی گوویی

خاوهنى ئەم شوينەم زۆر كىردووهو پووم نىيە برۆمه ژوورهوه. زۆر گىريا تا بوورايهوه و گيانى به خوا سپارد، ئەنجا خواى گهوره وهحىي كرد بۆ پىغهمبەرى ئەو سەردەمه: ئەو شەخسەى كه لهبەر شەرم و حەيائى خۆى له هۆش چوو مرد، من هەموو گوناھەكانم عەفوو كرد و، له رىزى (صدىقان) دا نووسيم.

براكانم! خۆ خەرىكردن به كرىن و فرۆشتنەوه له مزگەوتدا مەكرووهه، ئەگەر سەر له نوێژكەران نەشيوينى و، ئەگەر شيواندى ئەوه حەرامه، مەگەر زۆر پىويست بى و ببیتە هۆى رزق و بژیوى مندالەكانى، يا بۆ ماره برىن بى، چونكه له فەرموودەى پىغهمبەرە (اعلنوا النكاح فى المسجد). هەروەها دەرکردنى باى سكه له مزگەوتدا (خلاف الاولى) يە، ئەگەر له راگرتنىدا زيان نەبى، خۆ ئەگەر زيانى تىدا دەبوو واتە: تووشى ئازارى رىخۆلە و ناو سكى دەبوو ئەوه بەرەللاکردنى دروسته، بەلكو واجيبه.

بۆ كەسى كه شتى گوم بووبى، دروست نىيە له مزگەوتدا پرسىار بكا به تايبەتى ئەگەر به دەنگى بەرز قسە بكا، سوننەتە له جوابى ئىنسانى وها پياو بلى: ياخوا نەدۆزىتەوه، ئەگەر ئەم شت گوم بووه زۆر ناچاره با برواتە دەرەوهو له حەوشەكەدا پرسىار بكا؛ چونكه مزگەوت جىگەى دەنگ بەرزكردنەوه نىيە مەگەر بۆ زىكرى خواى گهوره.

دەگىرپنەوه ئەعرابييهك وشترى گوم كردبوو، به دەنگى بەرز له مزگەوتدا بانگى كرد كى وشترەكەى منى چاوپىكەوتوو، لهویدا حەزرت (د.خ) فەرمووى خوا وشترەكەت پى ئەداتەوه، بيناى مزگەوت بۆ ئەمانە نىيە بۆ زىكرى خواى گهوره.

خۆشەويستەكانم! ئەگەر بانگىكى بەرز بۆ دۆزىنەوهى شتىكى ونبوو ئاوا بى، دەبى گۆرانى وتن و له هەموو لەعب و گۆرهوى بازى و چەقەچەقى خەلكى چۆن بى، بىگومان تاوانى ئەمانە لای خوا زۆر زۆره. هەروەها ئەگەر كەسى كۆكەى لى بى، پىويستە هەتا بۆى دەلووى به دەنگى نزم بكۆكى و بەلغەمەكەى له پارچه دەستەسرىكدا داپۆشى تا دەرواتە دەرەوه، مزگەوت مەجلىسى ئەوانەيه كه لهگەل خواى خۆياندا موناجات دەكەن، داواى عەفووى تاوان و گوناھى لى دەكەن، هەتا ئىنسان به ئەدەبتر بى باشتەر. هەروەها پىويستە ئىنسان له مزگەوتدا دووربكهويتەوه له بى ئەدەبىي زاهىرى، پىويستە له خوورپهوشتى ناشىرىن وهك رپا و حەسوودى و كىنە و فیز و خۆ به زل زانين خۆى بپارىزى. ئەم سيفەتانه له پىسىي زاهىرى نابارتىن؛ چونكه دل جىگەى عىبادەتەوه، كه ئەم صيفەتانهى تىدابوو ئىتر جىي عىبادەت و خوداپەرستىي تىدا نابىتەوه. پىويستە له

قسهی بی سوودیش زور دووربکه ویتته وه چونکه نهو کهسه که له مزگه و تدایه با له نویژیشدا نه بی وهک نه وهیه که له نویژا بی، جا ههروهکو قسه کردن له نویژا نویژا به تال دهکات وه ههروهها قسهی بی سوودیش خیری دانیشتنی مزگهوت به تال دهکات وه، که وابوو ده بی ئینسانی موسولمان کاتی که رویشته مزگه و ته وه خه ریکی عیبادت بی، وهکو نویژی (تحیة المسجد) یا نویژی سوننه تی پاش و پیشی نویژه فه رزهکان، وه له پاش نویژهکان خه ریکی خویندن (آیة الكرسي) و ته سبوحات و حمد و ته کبیری خوا بی، پاش نه مانه نه گه ر قورئان خوین بی خه ریکی خویندن قورئان بی، نه گه رنا به دهنگیکی نزم و نهرم بو خوی خه ریکی (لا اله الا الله) کردن یا سه له واتدان بی، خو نه گه ر شتیکی دینی بپرسی له ئیمام و نه ویش به نهرمی فیری بکات نه وه خیری گه لی زوره.

به هه رحال موسلمان که چوو مزگهوت وهک نه وهیه که له به ردهستی خودای گه وردها بی، دیاره حوزووری خوی گه وره له گه ل هه لگرتنی پیسی زاهیری یا مه عنه ویدا ریک ناکه وئ و ناگونجی، که وایی پیویسته له مزگه و تدا به ذیکرو فیکروه دابنیشین، نه گه ر واین له لایه نی زاتی خواوه گه لی جو ریز و پایه تان دهست ده که وئ و ئینشائه للاً مورادی دلتان جیبه جی ده بی، نه گه ر نا ئینسانی بی نه ده ب هه میشه سووک و نائومید ده بی و خیریکی ناخر خیری دهس ناکه وئ. ده گپرنه وه که حه زرهت (د.خ) فه رموو یه تی: "یا تی علی الناس زمان یكون حدیثهم فی مساجدهم فی امور دنیا هم، فلا تجالسوهم فلیس لله فیهم حاجة" واته زه مانئ دی به سه ر خه لکدا که قسه و باسی دنیا یی خویان له مزگه و ته کانا ده که ن، که نه وان هه تان دی له گه لیاندا دامه نیشن خوی گه وره پیوه ندیی به وان هه نییه و ئیشی پییان نییه.

شایانی زانینه هه تا چل مال له چواردهوری مزگه و تدا به دراوسی مزگهوت حسیب ده کرین، وه حه زرهت (د.خ) فه رموو یه تی هه ر که سی دراوسی مزگهوت بی و به بی به هانه نویژه که ی له مالی خویا بکا و نه روا بو جه ماعهت بو مزگهوت نه وه نویژه که ی ناقیس و ناته واره. دیاره جو مله ی (حي على الصلاة) له بانگدا ده عوه تی موسلمانان دهکا بو مزگهوت بو نویژکردن، ههروهها جو مله ی (حي على الفلاح) ده عوه تی موسلمانان دهکا که بین بو رزگار بوون له سزاو مهینه تی قیامهت، بیگومان هه ر کهس هات به دهنگی نه م ده عوه تانه وه نه وه قبو و لکراوی خویه و جیگه ی له قیامهتدا به هه شتی نه به دی هه تا هه تاییه. خوی گه وره ده فه رموی "وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا". جا هه رچه ند نه م ئایه ته ده رباره ی نه و کافرانه نازل بووه که مه نعی

موسلمانانیاں دہکرد لہ عیبادہتی خوا لہ مزگہوتی (مسجد الحرام) لہ مککہی مبارک، بہ لَام حوکمہکہ عامہ بُو ہەر کہسی کہ بیی بہ هۆی مہنعی مزگہوت لہ موسلمانان، چ بہ زۆری دەست مہنعیان بکا یاخو بہ هۆی بی شہرمی و بی حیاییہوہ مزگہوت سووک بکات و، کاریکی و ہا بکا کہ موسولمانان عیبادہتیان بہ باشی بُو نہکری لہو مزگہوتانہدا. دیارہ زالمیی کافرہکان لہ بہر ئەوہیہ ماوہی موسلمانہکانیان نہداوہ بُو عیبادہت کردن. ہەر لہ بہر ئەم سہ بہ بہ ئەو موسلمانانہش کہ مزگہوت بہ رزق و شتومہکی خویمان مہشغوول دہکەن و مہنعی خەلک دہکەن لہ عیبادہت یا ئەو سہردارانہ کہ لہ شکر لہ مزگہوتہکاندا دادەنن و، ئەو بی شہرمانہ کہ مزگہوت دہکەن بہ شوینی گہپ و گالتہ و لہ ہوو ہموو ئەمانہ لای خوای گہورہ بہ زالمیکی زور زالم حسیب دہکرین و بہرامبہر بہ تیکدانی ئوسوولی مزگہوت بہ پیی ئاینی ئیسلام گیرۆدہی گوناہی گہورہ دہبن. ہەر وہا ئەو (متولی)یانہ کہ ئەوقافی مزگہوت لہ دەستیاندایہ ئەگەر مالی مزگہوت بخون و فہرش و سووتہ مہنی و چرا و پیوستییہکانی مزگہوت جیبہجی نہکەن، یا ئەو کہسانہ کہ نازرو بہردہستی (متولی) ئەوقافن، ئەوانیش ئەگەر لہو مالہ و ہقفہی کہ لہ بہردہستیاندایہ قسوور بکەن لہ جیبہجی کردنی پیوستییہکانی مزگہوتدا و، بی فہرش و چرای بکەن، ئەوانہش ہموو بہ پیی مہعنای ئەو ئایہتہ بہ زالمیکی زور زالم و بہ ستہمکاریکی نابار دہناسرین.

من دلیم لہ جوملہی (وسعی فی خرابہا) دہردہکەوی ئەوانہی کہ تی دہکوشن بُو ویرانکردنی مزگہوت با خویمان حازر کەن بُو ئەوہی خوایش مالی ئەوان ویران بکا؛ چونکہ مزگہوت مالی خواہیہ و، مہنعی و ہقفی مزگہوت و ہکو ویرانکردنی مزگہوتہکەہیہ بہ بہراوردیکی پەنجا سالیی خوم و لہ سہر بہراوردی پیشینانیش بوم دہرکەوتوہ ئەوانہی ئەوقافیان لہ ژیر دەستا بووہو، بہ پیی برپاری واقف خزمەتی مزگہوت یا مہدرہسەیان نہکردوہ، مالیان ویران بووہ و گہلی زیانی ناباریان بہ سہرا ہاتوہ، خوا پەنامان بدا.

براکانم! گہورہیی مزگہوت و ئەہلی مزگہوت لہ فہرموودہکانی پیغہمبہردا بہ ئاشکرایی دہردہکەوی، بہ لَام بہو مہرجہی کہ خەلکەکہ بہ ئیحترامہوہ برۆنہ ناو مزگہوتہوہ و لہ مزگہوتدا خہریکی خوا پەرستی بن و بیجگہ زیکر و فیکر و تاعەت قسہی تیدا نہکەن، قسہیہک نہبی کہ مہسلہحەت و قازانجی موسلمانانی تیابی، یا بُو دلخوشکردنی میوانی بی کہ رووی لہ خوا بی، ہیوای ئەوہی بی کہ رووبکاتہ خوا. پیاوہ

باشه‌کانی پیشینان له و کاته‌دا که له مزگه‌وتدا بوون ئه‌گهر شتیکی پیویست به قسه‌ پووی دابی، چوونه‌ته دهره‌وه قسه‌که‌یان کردووه، جا پاش قسه‌که‌یان هاتوونه‌ته‌وه مزگه‌وت.

له هه‌دیسی شه‌ریفدا هه‌یه "الضحك في المسجد ظلمة في القبر" واته‌ پیکه‌نین له مزگه‌وتدا ده‌بیته‌ هوی تاریکی بو‌گوری ئینسان، ته‌نانه‌ت لای هه‌ندی له ئیمامه‌کان پیکه‌نین به قاقا ده‌سنویژ ده‌شکینی، بویه به رای ئیمامی شافیعی (ر.خ) سونه‌ته بو‌ که‌سی به قاقا پی‌ بکه‌نی ده‌سنویژه‌که‌ی تازه بکاته‌وه. جا هه‌روه‌کو قاقای پیکه‌نین هوی تاریکی قه‌بره‌ شه‌و نویژ کردنیش هوی رووناکیی قه‌بره. شایانی زانینه هه‌ر که‌س له مزگه‌وتدا قسه‌ی بیه‌ووده بکا له ئه‌نجامدا لات و گه‌دا ده‌که‌وی و له دینیشدا هه‌ر هه‌ژار و بی‌ ده‌سه‌لات ده‌بی.

مزگه‌وت جیگه‌ی پارانه‌ویه له خوا، جیگای داواکردنی ره‌حمه‌ت و که‌رمه‌ له خوا، جیگه‌ی شتی بی سوود نییه. ده‌گێرنه‌وه له سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ی دووم هه‌زرتی عومه‌ری کوری خه‌تاب هه‌ژاری خوی کرد به مزگه‌وتدا داوای شتی له خه‌لکه‌که‌ کرد، ئیمامی عومه‌ر به په‌له هه‌ستا و رویشته و پی‌ وت تو له مزگه‌وت داوای شت له غه‌یری خوا ده‌که‌ی؟ واته: داواکردن بو‌گه‌داو نه‌دارا قه‌ی ناکا به‌لام له مزگه‌وتدا پیویسته‌ پیاو هه‌ر له خوا داوای شت بکات.

براکان! ئه‌و بی‌ قه‌درییه که له‌گه‌ل مزگه‌وته‌کانی ولاتی ئیمه‌دا ده‌کری له هه‌یج ولاتی‌کدا چاووم پی‌ نه‌که‌وتوو، ته‌ماشای ده‌که‌ی له کاتی شادی و شیوه‌ندا قه‌ره‌بالغ له ناو مزگه‌وتدا کو‌ده‌بنه‌وه‌و نان و چیشته‌ ده‌خۆن و، به‌ چه‌وری و چیشته‌ پزّاو و ئاو و تو‌یکلی میوه و غه‌یری ئه‌مانه ناو مزگه‌وته‌که‌ پیس ده‌که‌ن، فه‌رشێ مزگه‌وت ده‌به‌ن بو‌ مالان ساوه‌ری له‌سه‌ر وشک ده‌که‌نه‌وه، زۆر جار که له مزگه‌وتدا ده‌نوون فه‌رشێ مزگه‌وت به‌کار دینن، به‌م جو‌ره هه‌لسوکه‌وتانه مزگه‌وت سووک ده‌بی و زیانی لی ده‌که‌وی. ئه‌گه‌ر یه‌کی بلی: ئه‌ی بو‌چی له زه‌مانی هه‌زرتدا (د.خ) ئه‌سحابی (صفه) له مزگه‌وتدا نووستوون و فه‌رشێ مزگه‌وتیان به‌کاره‌یناوه‌و هه‌زرتیش (د.خ) ده‌ستی نه‌هیناوه‌ته‌ پریان؟ له وه‌لامی ئه‌و پرسیاره‌دا ده‌لین: ئه‌و ئه‌سحابانه‌ خاوه‌ن عیباده‌ت و پزازه‌ت بوون و، هه‌رگیز له مزگه‌وتدا بی‌ ئه‌ده‌بیان لی ده‌رنه‌که‌وتوو، بویه هه‌زرت (د.خ) پزازی بووه. ئیمه‌ وه‌کو ئه‌وان نین به‌لکو نووستنی ئیمه‌ له مزگه‌وتدا که‌راهه‌تی هه‌یه.

ئه‌گه‌ر که‌سی له مزگه‌وتدا ئیحتیلامی بوو واجیبه‌ گورج بپواته‌ دهره‌وه، مه‌گه‌ر ترسی

سەرمايهكى توندى ھەبى، ياخود لەو ەترسى كە لە ەرهو ەپاسەوان بىگرن و تەوقىفى بكن، يا ترسى لە كىسچوونى مال يا زىان بە ناموس گەيشتنى ھەبى و لەو ەورويشتەشدا ئا و نەبى يا ھەبى بەلام ترسى ئەوى ھەبى ئەگەر خۆى بشورى نەخوش بكوئ، خۆلى پاكىش نەبى تەيەمموم بكا، لەم حالەتانەدا دروستە بە لەش پىسىيەو ە لە مزگەوتدا بمىنئتەو، ئەگەرنا گوناھىكى گەرەيە.

براكانم! قەرەبالغى شادى و خەتەنەسوران و ھاوچەشنى ئەمانە ئەگەر لە مزگەوتدا داينىشن و نان بخۆن دەبئتە ھۆى فەوتان و عەبىداربوونى فەرشى مزگەوت و دەبئتە ھۆى مەنعى خەلك لە نوئژكردن لەسەر فەرشە وەقف كراو، ھەرەھا دەبئتە ھۆى زىانى دىنى و دنيايى ئەو خاوەن شادىيەش كە بوو تە ھۆى ئەم كارەساتە، بە تايبەتى ئەو كەسە كە زىان لە مالى دەدا كە وەقف كراو بو مزگەوت.

ئەى براينە! خواى گەرە زوربەى حەقى زولم لىكراوان دەخاتە رۆژى قىامەت، چونكە ئەمە بو زولم لى كراو، كە زور قازانجى ھەيە، زولم لىكراو لە دنيادا بە ھەر جور بى، گوزەران دەكا، بەلام ئەو زوردارە نامەردە لە رۆژى قىامەتدا وھا گىرودە دەبى خوا نەبى كەس بە حالى نازانى، تەنانەت ئەگەر بە قەدەر حەفتا پياوى چاك كردهوى چاكەى ھەبى ھەمووى دەدرى بە زولم لىكراو، كان و ئەم زالمە ستەمكارە خۆى بە روتى و قووتى بى خىر و چاكە و پاداش دەمىنئتەو، چونكە ھەموو خىرەكەى دەچى بو زولم لىكراو، كە. لەو كاتەدا ئەھلى قىامەت خۆزگە دەخوازن و دەلئن خۆزگە ئيمە لە دنيادا زولممان لى كرابايە ھەتا لەم كاتەدا ئەم ھەموو خىر و پاداشەمان دەست بكو تايە. بەلام حەقى خانەى خوا ھەر لە دنيادا لەو كەسە دەسەنرى كە زولمەكەى لى كردوو؛ چونكە خوا ئىحتىياجى بە سەوابى رۆژى قىامەت نىيە، خوا پاك و بى نيازە و ھىچ جورە ئىحتىاجىيەكى نىيە، بۆيە لە دنيادا بەو جورە گىرودەى دەكا و تووشى ئەنواعى دەرد و فەلاكەتى دەكا، بە سووكى و رەزىلى دەمرى و، ئەگەر ھەلكەوى بە رەزىلى نەمرى و دەولەمەند بى، خوا دنياى وھا لى تەنگ دەكا كە لە رەزىل خراپتر عومرى خۆى بە سەر بەرى و خىروخۆشى لەو دەولەت و مالەى نابىنى، وەك چۆن مزگەوت خىرى لە وەقفەكانى نەبىنى، ھەق بە ھەق. بىجگە لەمانەش سزايەك دەدرى مەگەر ھەر خوا بزانى.

رپوايەت كراو ھەر كەسى فەرشى بخاتە مزگەوتەو ەيا بە چرايى رپووناكى بكاتەو. ھەتا ئەو فەرشە يا ئەو چرايە بمىنئتەو ەفتا ھەزار مەلائىكە دوعاى خىر دەكن بو

خاوه نه که بیان. له پیاوړیکې باوهړ پیکراوم بیست وتی: مه لای فلانه دئ بوی گپرامه وه، ئه هلی دئ به نوبه داریان دهینا بؤ سووته مهنی مزگهوت، به لام من نه مدهینا تا شهوی له خهوا چاوم پی کهوت که لهو مالانه وه داریان بؤ مزگهوت هیناوه نور بهرز دهبووه بؤ ئاسمان، تهنیا له مالی ئیمه وه نور بهرز نه ده بوویه وه، پرسیارم کرد ئم نوره چ نوریکه؟ وتیان نوری نوبه داره، وتم ئه ی بؤچی نور له مالی ئیمه وه بهرز نایبته وه، وتیان تۆ نوبه دار نادهی. منیش له وکاته وه برپارم دا که نوبه دار بکه م و، له نوبه ی خومدا دار بدهم به مزگهوت. پوخته ی قسه مزگهوت له هر شوینیکدا ببی ده بیته هو ی پیروزی و دهولته تیکی نه برپاوه له دنیا و له قه براو له قیامه تدا بؤ ئه هلی ئه شوینه به مرجی که حورمه تی مزگهوته که بیان رابگرن و به قسه ی بیهووده ی دنیایی و بی ئه ده بی ئه وه دهولته نه برپاوه له دهستی خو یان درنه کهن و، ئه و ئاسایشی قه بر و قیامه ته ی خو یان له دهست نه دن.

له شهرحی (عهقائیدی نه سه فی) دا که به فارسی دانراوه، رپوایهت کراوه هر که سی قسه ی دنیایی له مزگهوتدا بکا ئه و مه لائیکانه ی مزگهوت ئاوه دان ده که نه وه له ترسی بونی پیسی ده می ئه و که سه له مزگهوته که ده رونه دهره وه و ده لئین خودایا عه بده کانی تۆ ئیمه بیان له مالی تۆ دهرکرد، خوی گه ورهش له وه لامی مه لائیکه کانداه دهرموی به عیززهت و جه لالی خوم قه سه م له پاداشی ئه و کرده وه خراپه و ئه و قسه بیهوودانه دا که سانیکیان به سه را زال ده که م که ئه وانیش له مالی خو یانیا ن دهر بکه ن، وه ک ئه وان ئیوه بیان له مزگهوت کرده دهره وه. جاله مال کرده نه دهره وه دوو جوړه، یه که م ئه وه یه که خوا دوو چاری کوچکردن و له ولات دهرچوونیا ن ده کا، دوو هم گیروده ی ته نگی و که م گوزهرانی دهن و له مال بیزار دهن و، له و شوینه دهره چن. ده گپرنه وه قسه ی خراپ کردن له مزگهوتدا عیباده تی هه فتا سالی کابرا لاده با.

ئه ی برادرینه! ده خیلتان بم نه کا شهیتان ته فره تان بداو پیتان بلی و بیخاته دل تانه وه مادام قسه ی خراپ له مزگهوتدا ئه وه نده جه زا که ی قورسه چاک وایه ئیتر نه روینه مزگهوت و له مالی خوماندا نویژ بکه ی ن! ئه مه فیلی شهیتانه به گوپی مه که ن، به لکو به دلکی پاک ته و به بکه ن و له و قسه خراپانه که له مه و پیش له مزگهوتدا کردووتانن په شیمان بنه وه و برپاربدن له مه و پاش دوو باره بیان نه که نه وه به ئیحتیرام له مزگهوتدا دانیشن و حورمه تی مزگهوت بگرن و هر عیباده تی تیدا بکه ن. هه تا به میهره بانیی خوا به و هه مووه سه واپ و پاداشه بگن. والسلام علیکم.

ناممى بېستەم

باسى رۆژووھ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله سيدنا محمد وعلى آله وصحبه المجاهدين في سبيل الله.

پاش ئەمانە سەلامەتتان لى دەكەم كە بېتتە ھۆى سەلامەتتى ئىمان و گيانى خۆتان و ئەولادەكانتان.

بزانن ھەرچەند ھەموو كەس بە قەدەر حالى خۆى ئىشى چاك و خراپ دەزانى، دەزانى چاك كامەيە و خراپ كامەيە، بەلام بېستنى وەغز و ئامۆزگارى لە واعیزانەوھ كار لە دلى موسلمان دەكا و قازانجى زۆرە. خەلكى بە ئامۆزگارى زانايان زۆر بېدار و ئاگادار دەبنەوھ. لەبەر ئەمە لە بابەتتى گەورەيى رۆژووھ پەمەزان و تاوانى نەگرتنى رۆژووھ پەمەزان بە قەدەر ماوھ عەرزەيەكتان بېشكەش دەكەم كە تەرجمەي فەرموودەكانى حەزرتى پېغەمبەر بى (د.خ). ئەم عەرزەيە لەسەر فەرموودەي پېغەمبەر (د.خ) لە گەورەترىن خېر و سەدەقە دەژمىررى، مادام وايە پېويستە ئېوھش لە خویندەنەوھى نامەكانى من كەمتەرخەمى نەكەن، بە تايبەتتى فەرموودەي حەزرتە (د.خ) ھىچ موسلمانى ديارببەكى نەناردووھ بۆ براى ئاينى خۆى گەورەتر و بە سوودتر بى لە وتارىكى خېر كە شارەزاي رپى چاكەي بكا يا لە تاوانىكى دووربخاتەوھ. ئەى برادران وەكو عادەتە لە ناو خۆتاندا بە ديارببى دۆستانى خۆتان دلشاد دەبن و، ديارى وەردەگرن و رەدى ناكەنەوھ. پېويستە نامەكانى دۆستى خۆشتان وەربگرن و رەديان نەكەنەوھ و پېيان دل شاد ببن و لە خویندەنەوھى مەلوول و دل پەريشان نەبن. فەرموودەي حەزرتە (د.خ): لە گەورەترىن خوو پەوشتى ئىنسانى موسلمانە كە ھەرگىز لە بېستنى ئامۆزگارى ئاينى تېر نەبى. كەوابى ئەگەر گوى رانەگرى بوى ئەوھ بە تاوان لە سەرى دەنووسرى و دەبېتتە ھۆى رقى خوا لى، بە پېچەوانەوھ ئەگەر قبولى بكا دەبېتتە ھۆى

زیاده نیعمت و کەسبى کەرەم و میهرەبانىی خودای گەرە؛ چونکە فەرموودەى حەزرەتە (د.خ) "ایما عبد جاءته موعظة من الله في دینه فانه نعمة من الله سيقته اليه. فان قلبها بشكر زاده الله نعماً اخرى، والا كانت حجة من الله عليه... الى ان قال ويزداد بها سخطاً". جا کە وەرگرتنى نامەکانى من هوى زۆربوونى نیعمەتى خوا بى پەرەتکردنەویان هوى توورپەبوونى خوى گەرەبى، وەرئەگرتنیاں دەبیتە عەینى شیتى و بى سەلیقەى، بە تايبەتى بۆ ئەو کەسانەى کە دەتوانن بیانخویننەو و نایانخویننەو چونکە فەرموودەى حەزرەتە (د.خ) "اذا حمل الرجل كلمة من الله الى اخيه المسلم كان خيراً له من حجة وعمرة وعبادة سنة" واتە کاتى پیاوی و تارى له لایەن خوى گەرەو بەرى بۆ لای برائى موسلمانى خوى ئەو و تارە له لای خوى گەرە له حەجک و عەرەبیەک و عیبادهتى سالى چاترە و سەوابى زۆرتەرە. جا هەر کەس پەحم بە خوى بکا بەم جوړە عیبادهتى تویشووى سەفەرى پوژى قیامەت بۆ خوى پەیدا دەکات، چونکە خودای گەرە ئەم دنیاىەى کردووە بە جیگەى کشتوکال بۆ تویشووى ئەو دنیا، ئەم دنیا پرى گوزەرە یا وەکو جیگەیهکە بۆ موسافیرانى قیامەت ئامادەکراى، کە ماوەبیەکی کەم تیدا دەمیننەو و، ئیتر دەکەونەرپى بۆ ماواو مەنزلى دەوامدارو هەمیشەى. بیگومان پاش (توحید) خوا بەیهک زانین و، پاش پینج فەرزى نوێژ، گەرەترین تویشووى قیامەت، بەجیهینانى باقىی ئەرکانى ئیسلامەو کە یەکیک لەوانە پوژوو بە هەموو جوړەکانییهو، فەرز یا سوننەت، کە ئەو جەزایە بۆ ئەم دانراو بۆ عیبادهتى تر نییه.

مەبەس لەم نامەیه بەیانى گەرەبیی پوژوو بەیانى ئەو یە ئەو کەسانە کە پوژوو پەمەزان ناگرن تا چ ئەندازەیهک گوناھبار دەبن و چەند تووشى زیان دەبن لە نەگرتنى ئەو پوژوو.

براکانم! پیاویستە بزائن خوى گەرە بۆ هەر یەکی له موسلمانان له سەرەتای بالغ بوونیهو دوو فریشتەى لەسەر شانى راست و شانى چەپی داناو هەتا کردووى چاکە و خراپەى بنووسى، فریشتەى شانى راست چاکە و فریشتەى شانى چەپی خراپە دەنووسى. هەرودها خوا ئەمرى فەرموو بە فریشتەى لای راست هەر کاتى ئەم عەبدى منە بە دل نیازی کردووەیهکی باشى کرد یا نیازی قسەیهکی باشى کرد، با ئەو کردووە و قسەش بەجى نەهینى، گورج خیر و چاکەکەى بۆ بنوسە. خو ئەگەر هات و بەجى هینان ئەو یەک بە دەهەتا یەک بە حەوت سەد جەزای بۆ بنوسەو، لە دەفتەرى کردارى چاکەیدا بۆ

بنووسه، تهنانهت ئهگهر به راستی نییهتی ئهوهی ههبی ئهگهر قیمهتی په نجا ههزار کیسه دارایی و دهسته لاتی ههبی، دهیدا له ریگای خوادا ئهوه به تهنیا ئهوه نییهته ساغه ههموو جهزاکه ی بو بنووسه، ئهگهرچی له پاش ئهوه کاتش لهو نییهته په شیمان بیتهوه.

دهگهرپنهوه خواپهرستی ههبووه له بهنی ئیسرائیلهکان له سالیکی قاتی و گرانیدا به لای کوگایهکی گهوه ری لمدا رابوورد، ئهویش به دل تهمنه نای ئهوهی کرد که ئهه کوومه له لمه ئارد بووایهوه هی ئهویش بووایه بو ئهوهی ههمووی له ریگای خوادا بدایه به گه داو داماوهکان. خوای گهوره وهحیی کرد بو پیغه مبهری ئهوه چهرخه که بللی به فلان خواپهرست که به راستی ثواب و خیری ئهوهندهی ئهوه لمه، که ئارد بی و بیکات به خیر بو موسلمانان، بو نووسی، ئهههیش ههه له بهر ئهوه بووه که کابرا به ساغی و له کانگای دلپهوه نییهتی بووه که ئهگهر به قهدهر ئهوه لمه ئاردی بووایه له ریگای خوا سهرفی دهکرد. بهلام مهلائیکه ی سهر شانی چهپ که مهئمووری نووسینی کردهوهی خراپه، ئهوه نییهتی کاری خراپ نانوسی، ههتا کابرا نهیکا به کردهوه و دهری نه بری، ئهوسا ههه کاریکی خراپ یا ههه وتاریکی خراپ به تاقه یهکی دهنوسی. جا بو ههندی ئینسان ههتا سی سعات سهبر دهکا، واته ئهگهر لهو ماوهدا لهو ئیشه نارهوايه په شیمان نه بوویهوه ئهوسا له سهری دهنوسی. بو ههندی ئینسانیش ههتا نو رۆژ سهبر دهکا ئهوسا به ئهمری مهلائیکه ی شانی راست له سهری دهنوسی؛ چونکه مهلائیکه ی شانی چهپ وا له ژیر دهستی مهلائیکه ی شانی راستا.

دهگهرپنهوه که له رۆژی قیامهتدا یهکی نامه ی کردهوهکانی دهریته دهست، کاتی تهماشای دهکات ههه و عهمره و جیهاد و سهدهقه و خیراتی تیدا نووسراوه، ئهویش بانگ دهکا و دهلی ئهه دهفته ره دهفته ری من نییه، من ئهه کردهوانهه نه کردووه، جا مهلائیکه جوابی دهدهنهوه و دهلین دهفته ری خوته، له کاتی خویدا له دنیا دا به دللیکی ساغ نییهتی ئهه کردهوانهت بووه، که ئهگهر بووت بکری بیانکه ی و، خوای گهوره به میهره بانی خو ی له سهر نییهته کهت به تهواوی ههمووی بو نووسیوی.

ریوايهت کراوه ههه که سی سبهینان رۆژی لی بوویهوه له دلیدا نییهتی تهواوی ههبوو ئهوهنده خیر و خودا په رستی بکا بو خوا، ئهوه خوای گهوره ههموو ئهوه خیراته ی له سبهینیه بو دهنوسی چ بو ی ری بکهوی ئهوه رۆژه به جییان بینی یا نا، ئهه ههمووی له بهر زوری پهحمهت و کهرهم و میهره بانی خوايه له گه ل ئهوه عهبدانه ی که دلیان ساغه

و نییه تیان له سهر کردهوی باشه. فهرمودهی پیغه مبه ره. "نية المرء خير من عمله" واته: نییه تی چاکی ئینسان له کردهوه کهی چاکتره، له بهر دوو شت، یه کهم به گویره ی نییه ته کهی مادام خوا پاداشی بو دهنووسی ئه و پاداشه زورتره له پاداشی کردهوه که. چونکه کردهوه نییه خالی بی له عیب. دووهم له نییه تدا هیچ ریاو بهرچاوینی نییه، به لام کردهوه کهم هله ده کهوی که به ته وای له ریاو له خو پازی بوون و خووه خراپه کانی تر پاک بی، مادام وهابوو نییه تی ساغی ئینسانی موسولمان سوودی له کردهوه کهی زورتره.

ئه ی براینه! ته ماشا بکه ن په حمهت و که ره می خوا دهر باره ی بهنده ی خو ی چهند زوره، نافه رمانی و بی شهرمی و تاوانباریی بهنده کانیش به رامبه ر به خوی گه وره چهند له ئه ندازه دهرچووه.

رپوایهت کراوه: که موسلمان ی رۆژووی په مه زانی گرت، مه لائیکه ی کردهوه نووس عهرزی باره گای زاتی حه ق ده کا: له پاداشی ئه م رۆژووه دا چی بو بنووسم؟ خوی گه وره ده فه رموی بنووسه: فلان که س رۆژووی په مه زانی گرتووه و رۆژووه که ی بو من بووه و من پاداشی ده ده مه وه له رۆژی قیامه تدا، واته غه یری خوی گه وره که س نازانی ئه ندازه ی پاداشی ئه و رۆژووه چه ندیکه و ناشتوانی بینووسی. جا ئه مه پاداشی رۆژووی رۆژی بی له په مه زان ده بی پاداشی رۆژووی هه موو مانگه که چهند بی؟ له هه دیسی قودسیدا هه یه: هه موو کردهوه ییبه کی خیر قابله به غه یر بدری له که فاره تی گوناهاو له توله ی تاوانا رۆژوو نه بی ئه وه به تایبه تی هه ر بو خاوه ن رۆژووه که داده نری، واته ئه و که سه ی که رۆژووی گرتووه ئه گه ر حه قی که سیکی له سه ر بی خوی گه وره له خه زینه ی ئیحسانی خوی جیبه جیی ده کا و، پاداشی رۆژووه که به ته وای بو خاوه نه که ی ده مینیتته وه و، به هو ی پاداشی ئه و رۆژووه ده نیرری بو به هه شت و له کۆشکیکی پایه داردا داده مه زری. جا له بهر ئه مه یه پیغه مبه ر (د.خ) ده فه رموی هه موو ئینسانیک ی به رۆژوو دوو شادمانیی هه یه، یه کیکیان ئیواران که به ربانگ ده کاته وه، دووه میان له رۆژی قیامه تدا له و کاته دا که ده گا به خوی گه وره، دیاره یه که میان له بهر ئه وه یه که له رۆژدا تینوو برسی و ماندوو بووه، خوایش زووبه زوو به رامبه ر به زه حمه تی ئه و رۆژه له کاتی به ربانگدا شادمانیی پی ده به خشی. دووه میان له سه ر ئه و ئه ساسه یه ئه گه ر کابرای به رۆژوو مافی خه لکی له سه ر بی، خوی گه وره به میهره بانیی خوی له باتی ئه و جیبه جیی

دهكا و پاداشی پوژووکهی به ساغی دهمنیتتهوه، ئەمەیش کهم نییه. خو ئەگەر مافی خەلکی لەسەر نەبێ ئەوه مەگەر هەر خوا بزانی وەزعی ئەو پوژوووانه چوون دەبێ و له چ پایهیهکی بەرزدا دای دەمەزینێ؟ پوختەیی قسه ئەوهیه خوای گەر پاداشی هەموو کردەوهیهکی باش به گوێرهی پایهیی کردەوهکه دادەنێ، بەلام پاداشی پوژوو لەسەر پایهیی ئیحسان و میهره‌بانایی خوا خۆیه‌تی و به‌و پێیه پاداشی دەداتەوه. هەر وه‌ها رپوایهت کراوه: که پاداشی پوژوووی سوننهت ئەوه‌نده زۆره ئەگەر خوای گەر پر به‌م عەرزه ئالتوون بدا به کابرای به‌پوژوو پێی رازی نابێ و هەلی ده‌گری هەتا له قیامه‌تدا خوای گەر پاداشی ئەو پوژوهی بداتەوه.

براکانم! له‌ هه‌دییسی شریفدا هه‌یه که یه‌ك پوژ پوژوووی فهرز به‌ هه‌فتا پوژ پوژوووی سوننهت به‌رامبه‌ره، جا له‌ به‌ر پووناکیی هه‌دییسه پێشووه‌که‌دا ده‌ده‌که‌وی که هه‌فتا جار عه‌رز پر بکری له ئالتوون و بدری به‌ خاوه‌نی پوژ پوژوووی فهرز پێی رازی نابێ و، پاداشه‌که‌ی ده‌بێ له قیامه‌تدا له‌ خه‌زینەیی رحمه‌تی خوادا جیبه‌جی بکری. ئەم مه‌به‌سته به‌و هه‌دییسه شریفه‌ پووناك ده‌بێته‌وه که ده‌فه‌رمووی ئەنده‌زی جه‌زا و پاداشی پوژوو خودا نەبێ که‌س نایزانی، بۆیه مه‌لائیکه‌ی نووسه‌ری کرده‌وه ناتوانی پاداشی پوژوو بنووسی.

رپوایهت کراوه: هەر موسلمانێ پوژ پوژوو بگری و بیجگه له‌ خوا که‌س پێی نه‌زانی ئەوه جه‌زا که‌ی به‌هه‌شته. هەر وه‌ها رپوایهت کراوه: که پوژوووی پوژوووان ئەوه‌نده قازانجی زۆره، ته‌نانهت نووستنی ئینسانه به‌ پوژووکه عیباده‌ته، بێ ده‌نگ بوونی وه‌ك ته‌سبیحات کردنه، هه‌موو کردەوه‌یه‌کی چاکی دوو قاته، واته نوێژیکی به‌ دوو نوێژ و دیره‌می خیری به‌ دوو دیره‌مه و، دوعای قبوول و گوناھ و تاوانی عه‌فوو کراوه، چ ئەو پوژوووه‌ فهرز بێ و چ سوننهت.

له‌ هه‌دییسیکی درێژی تردا رپوایهت کراوه: کاتی که‌ هه‌زه‌ت (د.خ) به‌ پوژوو بوو له‌ کاتی به‌ربانگدا له‌ یه‌که‌م پوژ پوژوو پهمه‌زاندای خوای گەر په‌یاله‌یه‌ك (شراباً طهوری) به‌ جویره‌ئیلدا بو‌ نارد، که هینایه‌ خه‌مه‌تی هه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رمووی من به‌ بێ ئوممه‌ته‌که‌م ئەم شه‌رابه‌م ناوی و ناخۆمه‌وه، ئەنجا خوای گەر فه‌رمووی وا به‌شی ئەوانیشم قبوول کرد، ئەوسا هه‌زه‌ت (د.خ) به‌ هه‌ندێ له‌ په‌یاله‌یه‌ به‌ربانگی کرده‌وه، له‌ باره‌ی ئەو ئەنده‌زه‌یه‌ش که له‌ په‌یاله‌دا مابوو یه‌وه ئەمر ده‌رچوو که هه‌زه‌تی جویره‌ئیل بر‌وا و

تەماشای مالى باقىي پۆزۈوگرەكان بكا، بە ھەر خانوويەك لەو خانوانە دلۆپى لەو (شراپا طهور)ە بدا بەومەرجهى ئەو مالى شەرابى تيا نەبى، وینەى حەرامى تيا نەبى، ئەسبابى لەھوو لەعبى تيا نەبى، غەيبەتى تيانەبى، ئىنسانى دوو زمانى تيانەبى، پياو و ژنى زيناكردوى تيانەبى، ئەھلى ئىحتكارى تيانەبى، واتە ئەوانەى كە دەغل و دان و پزق ھەلدەگرن و دەيشارنەو ھەتا بە نرخى زياد لە نرخى پۆز بيفرۆشن، ھەر ھەھا زەكات نەدەرى تيانەبى، ھەتيو ئازاردەرى تيانەبى، ئازاردەرى باوك و دايكى تيانەبى؛ چونكە ئەو مالانە تا ئەو فەسادەيان تيا بمىنى لەم پەحمەتە دوور دەبن و لە (شراپا طهور) بى بەش دەبن. لەم حەديسە شەريفەو ھەردەكەوى كە لە پەمەزاندا خواى گەورە بە چاوى پەحمەت و مېھرباننېو ھەمىرى پۆزۈو گران دەكا، بۆيە لە ھەموو پەمەزانىكا پزقى ھەموو كەس گوشادتر و فراوانترە لە غەيرى پەمەزان.

رېوايەت كراو: كە پۆزۈو دەبىتە سپىر لە ئاگرى دۆزەخ، واتە لە كاتىكا بلىسى ئاگرى دۆزەخ شاللاو دىنى بۆ سەر ئەھلى مەحشەر و، ھەندىكيان دەگرى و دەرفىنى، يا لە ھەندى شۆپندا لە كاتى حەشرا كە شووراي ئاگرىن گەمارۆى ئەو خەلقە دەدا خواى گەورە پۆزۈوى ئىنسانەكە دەكاتە سپىر و ئاگرى دۆزەخى پى مەنع دەكات، ياخۇ مەبەست لەو فەرموودە موبارەكە ئەو ھەيە كە ھەك چۆن قەلغان پى لە شمشىرى دوژمنى ئىنسان دەگرى و پىگاي نادا بگاتە گوشتى لەش و برىندارى بكا بەو جۆرە پىرۆزى پۆزۈو پاداشى پۆزۈو دەبىتە ھۆى لادانى سزاي دۆزەخ لەو ئىنسانەو، نايەلى تووشى ئەو سزايە بى.

رېوايەت كراو: كە پۆزۈو دەبىتە سپىر بەو مەرجهى بە ھۆى درۆ و غەيبەتەو نەدپى و بى سوود نەبى، واتە ھەر ھەكو كە سپىر لەت لەت كرا ئىتر بە كارى ئەو نايە دەفەى شمشىرى دوژمن لە ئىنسان بكا پۆزۈوش كە لەگەل غەيبەت كردن و درۆ و گەزافدا بى، بى سوود دەردەچى و بە كارنايەت.

رېوايەت كراو: كە خوداي گەورە فەرموويەتى بە حەزرتى موسا (على نىبنا وعلية السلام) كە دوو نوورم داو ھە (ئوممەتى مەمەدى مستەفا) ھەتا دوو تارىكى زيانيان پى نەگەيەنى، ئەويش عەرزى كرد: خوايا ئەو دوو نوورە كامەن و ئەو دوو تارىكىيە چىن؟ خواى گەورە فەرمووى دوو نوورەكە بەكىكيان نوورى پەمەزان و ئەويتريان نوورى قورئانە، دوو تارىكىيەكەش برىتىن لە تارىكىيە قەبر و تارىكىيە پۆزى قىامەت؛ چونكە رېوايەت كراو مانگى پەمەزان و قورئانى پىرۆز ھەردووكيان لە پۆزى قىامەتدا

تكا بۇ موسۇلمانان دىكەن، بېجگە لەوھى كە مەلائىكە لە سى پۇژەي پەمەزاندە داواي لىخۇشبوون و داواي عەفووي گوناھ دىكەن بۇ ئەو كەسانەي كە پۇژوو دىگرن ھەتە كاتى كە بەربانگ دىكەنەوھ. ھەروھە دەگىرپنەوھ كە بە پۇژووبوون لە مانگى پەمەزاندە دەبىتە كەفارەتى گوناھى خاوەنەكەي، ھەتە پەمەزانی دووھم دى، بەو مەرجەي كە پەمەزانی دوايش بگرى و، پۇژووانەكە خۇي لە گوناھى گەورە بپارىزى وەك ئىنسان كوشتن و زىناكردن و بە ناحەق مالى خەلك خواردن و ھاو چەشنى ئەمانە.

رېوايەت كراوھ: كە حەزرت، دروودى خوداي لى بى، فەرموويەتى "اظلكم شەركم" واتە: مانگەكەتان، مانگى پەمەزان، سىبەرى بەسەرا كرددون، سىبەرى خۇشى و بەختيارى، چونكە پۇژووي ئەم مانگە دەبىتە ھۇي لىخۇشبوونى گوناھ و بەرزبوونەوھى پاىەي موسۇلمانى بە پۇژوو.

حەزرت (د.خ) فەرموويەتى: ھىچ مانگى نىبە بە سەر موسۇلماندا رابوورى چاكتىر بى لە مانگى پەمەزان و، ھىچ مانگى نىبە بە سەر مونافىقاندا رابوورى خراپتر بى لە مانگى پەمەزان. موسۇلمانان لەم مانگەدا لە لاين خاوە ھىزى مال سەرف كردنيان پى دەدرى لە رېگەي خوادا، ھىزى خىر و خاوپەرسىتيان پى دەدرى، بەلام مونافىقەكان ھىزى تەماشاكردنى عەيب و خەوشى خەلك و ھىزى گەرانىان بە داواي ناو و ناتۆرە دەرھىنان لە خەلكدا ھەيە. برادەرىنە دەخىلتان بىم ئاگادار بىن بە ھۇي دواكەوتنى عەيب و عارى موسۇلمانان و بە ھۇي بى ئاگايى لە ئادابى ئاين نەبىن بە مونافىق و ناوتان بە مونافىق نەنووسرى، ئىنسانى خاوەن شەوور دەبى زۆر لەوھە بترسى كە لەم مانگەدا لە خوا غافل بى و ناوى بە مونافىق دەرېكەوي لە ناو موسۇلماناندا.

رېوايەت كراوھ: كە پۇژووي مانگى پەمەزان بە قەدەر پۇژووي دە مانگ خىرى ھەيە، رۇژووي شەش پۇژى مانگى شەوواليش بە قەدەر پۇژووي دوو مانگ خىرى ھەيە، ئەمە يەك سال، واتە: كەسى ئەم سى و شەش پۇژە بە پۇژوو بى وەكو كەسىكە دوانزە مانگ بە پۇژوو بى، جا فەرقى ئەمە لەگەل ئىنسانى (صائم الدەر) دا ئەوھيە كە ئەم شەخسە وەك ئەوھيە سالى بە پۇژوو بووبى، بەلام (صائم الدەر) بە پۇژووي سالىك وەك ئەوھيە دە سال بەپۇژوو بووبى.

براكانم! پۇژووي سوننەتیش ئەنواعى ھەيە، يەكەم: پۇژووي (أيام البيض) واتە ئەو پۇژانەي كە شەوھەكانىان بە ھۇي مانگەوھ رووناكن، ئەوانەش برىتتىن لە پۇژانى سىانزە

و چوارده و پانزده مانگ، ئەم پۆژوو گەلی پاداشی خیری هەیه. ریوایەت کراوە: کە جویرەئیل عەرزى حەزرتى کردوو فەرموویەتی مۆژدە بدە، بەوانەى کە لە (أیام البیض) دا بە پۆژوو دەبن، خوا لە دنیا دا پرویان سپى و دلایان نوورانی دەکا، لە قیامەتیشدا پاداشیان دەداتەو. هەروەها ریوایەت کراوە کە پۆژوو (أیام البیض) رِق و حەسەد و کینه لە دلی پۆژوووانە کەدا ناهیلی، واتە خوای گەورە دلی نوورانی دەکا، جا کە دلی نوورانی بوو، ئەم خوورپەوشتە ناشیرینانەى تیدا نامینی.

دووهم: پۆژوو دووشەممە و پینج شەممە. فەرموودەى پیغەمبەرە هەر موسولمانی پۆژوو ئەم دوو پۆژە بگری، خوای گەورە کردووی لی قبول دەکا و تاوانی دەبەخشی؛ هەروەها فەرموویەتی پیم خۆشە لەم پۆژانە دا بە پۆژوو بم؛ چونکە لەم پۆژانە دا کردووی ئینسان دەخریتە بەردەمی خوای گەورە.

نەوعى سییەم: پۆژوو سەرەتای مانگی (ذی الحجە) یە، واتە مانگی قوربان، ئەم پۆژانەى سەرەتای مانگ لە یەکیەو تا هەشتەمی، یەکی بە سالی حسیب دەکری، بەلام پۆژوو پۆژی نۆیەم کە پۆژی (عەرفە) یە بە دوو سال حسیب دەکری، واتە دەبیته کەفارت و گوناھى سالی پیشوو سالی دواى دادەپۆشی ئەگەر گوناھى هەبى، ئەگەرنا دەبیته هۆی بەرزبوونەوی پایەى ئەو موسلمانە، بەلام ئەم گوناھانە دەبى (حق الله) بن، چونکە (حق الناس) پیویستی بە دانەو هەیه یا بە گەردن ئازادکردنی لە لایەنى خاوەن حەقە کەو. ریوایەت کراوە: حەزرت (د.خ) فەرموویەتی کاتى مانگی رەمەزان هات، خوای گەورە بە هۆی پیروزی ئەم مانگەو بە هۆی پیروزی پۆژوو بە رەحمەت و بەرکەت ئیو دادەپۆشی و رەحمەتتان بو دەنیری و گوناھتان لی دادەوهرینی و نزاو پارانەوتان لی وەر دەگری، ئەمانە هەموو لەبەر کۆشش و هەولی ئیو هەیه بو تاعەت کردن و پۆژوو گرتن. هەروەها خودای گەورە لە مانگی رەمەزاندا بە هۆی ئیو هەیه شانازی بە سەر مەلائیکەکاندا دەکا و دەفەرمویت: تەماشاکەن لەگەل زەحمەتی کار و کاسبی و هیز و تاوی گەرما و سەرما ئەم عەبدانى منە چەندى ساغ و دلسوژن و چون بەردەوامن لەسەر عیبادهت و خویان لەبەر ناپرەحەتی برسیتیدا دەگرن.

براکانم! لەم مانگە پیروژەدا بە خواپەرستی خۆتان نیشانی خوای گەورە بدەن، هەتا رەحمەتتان بو رەوانە بکا، لە راستیدا ئینسانی بەدبەخت و کلۆل ئەو کەسە یە کە لەم مانگەدا بە بى عوزر خوی لەم هەموو رەحمەتەى خوا بى بەش دەکا.

پړوايهت كراوه: كه له هممو پوژي له پوژاني مانگي پرمهزانداندا له كاتي بهربانگدا
خوای گوره شش سهد ههزار له نوممته پيغه مبهه عهفوو دهكا له ئادميزاده له پهری
و، له دواشهوی پرمهزانداندا به قهدهر ژماره عهفوو كراواني هممو پوژاني پرمهزان،
گوناهبار عهفوو دهكات.

براکانم! ههركهس به بي بههانه يهكي شرعي پرمهزان بكوژي واته مانگي پرمهزان به
پوژوو نهبي، يا به پوژوو بي و تهركي گوناھ نهكات و، له شهو و پوژي پرمهزانداندا
خهريكي فيسق و فجوور و بي پهزيبي خوا بي ئهوه بيگومان له م خير و بهره كه ته ي
مانگي پرمهزان بي بهش دهبي. له م بابته وه پړوايهت كراوه: كه هه زرت (د.خ)
فهرموويه تي: ئه گهر بتانزانيايه چهنه خير و بهره كه ت پرووده كاته ئينساني خاويئي به
پوژوو له پرمهزانداندا به دل داواتان له خوا دهكرد كه هممو مانگه كاني سال، پرمهزان
بوونايه.

پړوايهت كراوه: ههركهسي له مانگي پرمهزانداندا هه پوژي هوت جار بليت "اللهم
اجرني من النار" واته: خوايا په نام بده له ئاگري دوزخ، ئه وه دوزخ عهريزي باره گاي
خوای گوره دهكا و دهلي: خوايا ئه و بنده يه ت له ئاگري من دوور بخه ره وه. ههروه ها هه
كهس پوژي هه شت جار بلي: "اللهم ادخلني الجنة" واته: خوايا بمخه ره به هه شت، ئه وه
به هه شت دهلي خوايا ئه و بنده يه ت ئاره زووي هه يه بيته ناو من، به ميهره بانبي خوت
بيگه يينه به من.

پړوايهت كراوه: كه هممو پرمهزان هه تا دهركه وتني به بيان مه لائيكه يه ك بانگ دهكا "يا
طالب الخير اقبل ويا داعي الشر اقص" واته ئه ي ئه و كه سه ي كه تالبي خير و پاداشي
وهه حازر و ئاماده به، ئه ي ئه و كه سه ي كه مه يلت له سه ر گوناھ كرده نه ده سته ردار به و
وازيينه له گوناھ و ئاگات له ئيشي خوت بي، ئاخو كه سي هه يه كه دوعا بكا هه تا
دوعا كه ي لي قبول بكه م، كهس هه يه مران و مه به ستيكي هه بي هه تا بو جيبه جي
بكه م.

پړوايهت كراوه: كه له زه مانني هه زه تي عومه ري كوري خه تتاب (د.خ) هه زه تي عه لي
(كرم الله وجهه) هه دي سي كي هه زه تي پيغه مبهه ري (د.خ) گي پراهه وه بو ي و فه رمووي
بيستومه له هه زه تي (د.خ) فه رموويه تي: له لاي راستي عه ر شه وه جي گايه ك هه يه ناوي
(خطيرة القدس) هه پره له نوورو، ئه وه نده مه لائيكه ي تيايه خوا نه بي كهس حيسا بيان

نازانى، ئۇ مەلئىكانە بەردەوام عىبادەت دەكەن و، يەك سەعات لە خوا پەرستى غافل نابن، جا كاتى ئۇ ھەل شەھى مانگى رەمەزان ھاتە پېشەو داواى ئىجازە دەكەن لە خواى گەورە بۇ ئۇ ھەي بېنە خوارەو بۇ سەر زەوى و لەگەل جەماعەتى موسلماناندا نوپۇز بگەن، خوداى گەورە پېگايان دەدا و ھەموو شەھىكى رەمەزان دېنە خوارەو ھەلگەل موسولماناندا نوپۇز دەكەن و، ئىتساليان بە ھەر كەسكە ھەبى، ئۇ كەسە دەگاتە بەختيارى ھەمىشەيى. جا ئەم رېوايەتەي ھەزرتەي ەلى بوو بە ھۇى ئۇ ھە كە ھەزرتەي عومەر (ر.خ) جەماعەتى بۇ تەراويحى رەمەزان دامەزاند. براكانم! ديارە ئىنسانى بەدبەخت و چارە رەش ئۇ كەسەيە كە خۇى نەكا بە ھاورپى مەلئىكە و ھەز لەم بەختيارى ھەمىشەيى نەكات.

رېوايەت كراوہ: كە گوناھى رۆژوھوان و ئەھلى زىكر لە رەمەزاندا عەفوو كراوہو، ھەر كەسى شتى لە خوا داوا بكا بى بەش نابى. ھەر ھە رېوايەت كراوہ كەسى لە بەربانگى رەمەزاندا نانى بەربانگى رۆژوھوانى بدات لە جەزاي ئۇ دەدا خواى گەورە گوناھەكانى عەفوو دەكاو، لە سزاي دۆزەخ ئازادى دەكا، ھەر ھە چەندى پاداش بۇ رۆژووى ئۇ كەسە نووسرابى بۇ ئۇ ھەيش دەنوسرى، بەبى ئۇ ھەي پاداشى ئۇ ھەي تر كەم بېتەو. جا يەكى لە ھاورپىكانى پېغەمبەر (د.خ) ەرزى كرد وتى: ئۇ پېغەمبەرى خوا ھەموو يەكى لە ئىمە ئۇ ھەندە دەستى ناروا كە بەربانگى رۆژوھوانەكان ئامادە بكا، ئۇ ھەيش ھەمووى خواى گەورە ئەم پاداشە دەبەخشى بە ھەر كەسى كە بەربانگى كابرا بكاتەو بە خورمايەك يا بە چۆرى ئاوا يا بە پيالەيى شير، واتە كەسى دەستى نەپۇشت ئۇ ھەم شتە كەمانەش ئۇ پاداشەي بۇ دەنوسرى. ھەر ھە رېوايەت كراوہ ھەر كەس بەربانگى بدا بە رۆژوھوانى خواى گەورە ئەم دەكا بە مەلئىكە لە شەوانى رەمەزاندا ئىستىغفارى بۇ بگەن، واتە: داوا بگەن لە خوا لە گوناھەكانى خۇش بى.

رېوايەت كراوہ: چوار شت ھەن لە رەمەزاندا زۆر بە نرخن، بە دووان لەوانە خوا لە خۇتان رازى كەن، دووانىشيان بۇ خۇتان پېويستەن. ئۇ دووانەي كە دەبنە ھۇى رەزامەندىيى خوا لە ئۇ ھە دوو كەلىمەي شەھادەت و ئىستىغفارە، واتە لە رەمەزاندا "لا الە الا اللە محمد رسول اللە" زۆر بگەن و، "استغفر اللە العظيماً" بگەن بە ويردى زمانتان. ئۇ دوو شتەش كە بۇ خۇتان پېويستە داواكردنى بەھەشتە، لەگەل پەناگرتن بە خواى گەورە لە ئاگرى دۆزەخ.

پړواپهت کراوه: که مانگی پرمهزان ئه وه له که ی پرحمه ته و ناوه پراسته که ی داوای له گوناخ خوشبوونه و، ئاخړه که شی ئازادییه له ئاگری دوزخ. ههروهها پړواپهت کراوه: که هه موو سالی له پاش پرمهزان هه تا پرمهزانی داهاتوو به هه شت خوئی ئاماده دهکا بو هاتنه وه ی پرمهزان، چونکه کاتی عیبادهت و خوداپه رستییه و مانگی ئه وه یه که پیاوی چاک بچپته به هه شت، وهک پړواپهت کراوه: له یه که م شوه ی پرمهزاندایه که له خواری عه ر شوه دی به سه ر دار و درهختی به هه شتدا، ناوی (بشیر)ه، واته موژده در، ئه و بایه که دهدا له دار و گه لاداری باغی به هه شت، یا که دهدا له ئه لقه ی درگی کوشکه کانی به هه شت ئاوازیکی خوشی وهها پهیدا ده بی لیپانه وه که س ئاوازی وهها خوشی نه بیستوه، خو رییه کانی به هه شت دینه سه ر بانی کوشکه کان و ده لین ئایا که س نییه خوازیب نیی ئیمه بکا له خوای گه وره به تا عهت و خوا په رستی و، پرسیار ده که ن له (رضوان) که مه لائی که ی خه زنه داری به هه شته، ده لین ئیمشه و چ شوه یکه؟ ئه ویش وه لامیان ده داته وه که ئیمشه و یه که م شوه ی مانگی پرمهزانه و درگی به هه شت بو به پوژوه کانی ئوممه تی محمه دی مسته فا کراوه ته وه، چونکه له سه رته ای پرمهزانه وه خوا ئه مر دهکا به (رضوان) و ده فرموی درگی به هه شت بکه روه، ههروهها ئه مر دهکا به (مالک)ی درگاوانی دوزخ، که قاپی دوزخ له پروی ئوممه تی پیغه مبه ردا دابخا و، ئه مر دهکا به جو به ئیل که پروا هه رچی شهیتانی ئینس و جن هه یه له پروی عه رزا زنجیریان بکا هه تا به وه سوه سه و خه یالاتی خراپ پوژووی ئوممه تی خوشه ویستی من به تال نه که نه وه.

پړواپهت کراوه: جاریکیان لای پیغه مبه ردا (دخ) باسی ئه وه بیان کرد که ئوممه ته پیشووه کان ته مه نیان له ته مه نی ئوممه تی ئه و درپوژتر بووه، حه زره ت زویر بوو، چونکه له م عومره که مه دا ناتوانن وه کو ئوممه ته پیشووه کان عیبادهت بکن، له بهر ئه مه خوای گه وره شوه ی (لیلة القدر)ی دا به حه زره ت و به ئوممه ته که ی که له هه زار مانگ باشته، تا ئه گه ر یه کی له موسلمانان له و شوه دا خوا په رستی بکات له خوا په رستی هه زار مانگ پاداشی زوژتر بی. ههروهها پړواپهت کراوه: که حه زره ت ئاگاداری ئه وه بووه که له زه مانی به نیئیسرا ئیلدا شه خسی بووه هه زار مانگ له سه ر یه که خه ریکی عیبادهت بووه و، به م بوئه وه حه زره ت و هاو رییه کانی که و تنه خه یاله وه که عیبادهتی وهها بو ئه وان نا کرئ، ئه نجا خوای گه وره بو دلخوش کردنی ئه وان سووره تی (قدر)ی نارد که ئه م ئایه ته ی تی دایه ”(لیلة القدر) خیر من الف شهر”. براکانم! زوری پاداشی کرده وه له بهر

هۆییهکه: یا له بهر شهرفی زهمانه وهکو عیبادهتی (لیلة القدر) و باقیی مانگی رهمهزان و شهو و پوژئی جومعه، یا له بهر شهرفی شوینه وهکو نوێژ و خوداپهرستی له (مسجد الحرام) واته (بيت الله) دا که حهزرت (د.خ) فهرموویهتی نوێژی له (مسجد الحرام) دا به سهدهزار نوێژه، وه نوێژی له مزگهوتی مهدينهی نوورانی به ههزار نوێژه له شوینی تردا، وه نوێژی له مزگهوتی قودسی شهرفدا به پینجسهه نوێژه له شوینی تردا. وه یا بههۆی شهرفی خاوهن عیبادهتهکهیه واته به هۆی زۆری ترسی له خوا، رپوایهت کراوه که دوو پکات نوێژ له ئینسانیکێ خاوهن وهعهوه له ههزار پکاتی ئینسانی بی تهقوا باشتره، جا معنای ئهوه که (لیلة القدر) له ههزار مانگ چاکتره، ئهوهیه که پکاتی نوێژی شهوی (لیلة القدر) له (۳۰) ههزار پکات نوێژ له غهیری ئهوه مانگهدا خیری زۆرتره، ههروهها خویندنی جوژئی قورئان له شهوهدا له سی ههزار جوژئی قورئان له شهوانی تردا خیری زۆرتره. ههروهها یهك دینار بدهی به فهقیری له سی ههزار دینار له شهوانی تردا خیری زۆرتره، دیسان یهك کهلیمه له حهمدو تهسبیح و تههلپله له شهوهدا له سی ههزار چهندانهی وهختی تر خیری زۆرتره والله اعلم. دیاره کهسی خوا تهوفیقی بدا له ماوهی شهوی (لیلة القدر) دا ئهوهنده عیبادهت دهکا که به عومری سیسهه سالی ئوممهته پێشووهکان ئهوه ئهنازیه مومکین نهبووه، بهلام ئهگهر له شهوهدا کۆشش نهکا و، ههر به عادهتی برپا بهرپیداو تهنیا واجیباتی ئهوه شهوه بهجی بینی، ئهوه ئهوه شهوهی به ههشتا ساله که غالبی عومره یا زیاتره له غالبی عومر. خو ئهگهر ئهوه شهوه به تاعهت و خوا پهستی زیندوو بکاتهوه، ئهوه پاداشی له ژماردن نایهت، جا کاتی که پیغهمبهر (د.خ) ئهه سوورهته و ئهه نایهتهی بو هات دلشاد بوو په ریشانی خاتری نهماو دلای موبارهکی ئارام بوو، له سایهی لوتف و میهرهبانایی خواوه ئهه عومره کورتهی ئوممهتی له عومری درێژی ئوممهتهکانی تری پێشوو درێژتر بوو. حیکمهتی کورتیی عومری ئهه ئوممهتهپیش ئهوهیه ئهگهر لهه ئاخیر زهمانهدا عومری ئهمانهپیش درێژ بووایه وهک هی ئوممهته پێشووهکان، به بی حیساب (شداد) و (نمروود) و (فرعون) له ناویانا پهیدا دهبوون، دیاره ئینسانیکێ له خۆبایی بوو کاتی بزانی عومری دهگاته ههشتسهه سال یا نۆسهه سال مهگهر ههر خوا بزانی چ جوژه خراپیهک دهکا، پهنا به خوا.

رپوایهت کراوه: که خوای گهوره (جل جلاله) له شهوی (لیلة القدر) دا ئهمر دهکا به جوهرهئیل (د.خ) لهگهڵ کۆمهلی مهلائیکه به ئالایهکی سهوزهوه دادهپهزن بو سهه عهرز و،

ئالاکەیان لەسەر بانى (كعبة الله) دادەمەزىڤىن و، جوبەرئەيل بەلەکانى خۆى دەکاتەو، ئەمەر دەکا بە مەلایکەکان بڕۆن بۆ ناو ئەو کەسانە کە بە رۆژوون لە ئوممەتى حەزەرەت (د.خ) و سەلام بەکەن لە ھەر کەس پىی گەيشتن لە ئەھلى شەونویژ و رۆژوو زىکر و خوداپەرستى و دەس بخەنە ناو دەسيان و، کاتى کە دوعايان کرد ئامينيان بۆ بەکەن، ھەتا دوعاکەيان قبوول بى، ئەو مەلایکەکانەش چۆن ئەمريان پى کراو و ھەا رەفتار دەکەن لەگەل ئەم ئوممەتەدا ئەوانەى کە بەختيار بن و لەم مانگە پيرۆزەدا مەشغولى خوا پەرستى و تاعەت بن. ديارە نيشانەى گەيشتنى موسلمان بە مەلایکە ئەو ھىە ئەو کەسانە کە مەلایکە سەلامى لى کردوون و دەستى خستوووتە دەستيان لەو سالدەدا دلپان بە نوورى خوا رۆوناك و پاك دەبیتەو و، خوورپەشتيان بەرەو باشى دەگۆرپى و، رۆو دەکەنە چاکە لە سالان باشتەر. سەر لە بەيانى جوبەرئەيل بانگى (الرحيل الرحيل) دەدا بەگويى ئەو مەلایکەکانەدا، واتە بينەو و برۆينەو بۆ ئاسمان، کە مەلایکەکان دەگەنە خزمەتى جوبەرئەيل و پرسيارى لى دەکەن ئايا خواى گەورە چى دەکا و چى کرد لەگەل ئەم ئوممەتەدا کە بە رۆژ رۆژوو دەگرن و بە شەو نويزو خواپەرستى دەکەن؟ جوبەرئەيل وەلاميان دەداتەو کە خواى گەورە بە چاوى رەحمت سەيرى ئەوانى کردو، کەس لەم رەحمتە بى بەش نەبوو چوار تاقم نەبى، يەکەم: شەراب خۆر. دووهم: ئەوانەى دلپا دايك و باوک دەرەنجين و لەگەلپاندا بى حوقوق و بى ئەدەبن. سىيەم: ئەوانەى کە پيوەندى خويشايەتى دەپچرن. چوارەم: ئەوانەى کە کينەو رق لە دلپاندا رادەگرن بەرامبەر بە موسلمانان.

رپوايەت کراو شەوى جەژنى رەمەزان ناوى (ليلة الحائزه) يە، واتە شەوى بەخشش، و ھەر کە شەوى جەژن ھات خواى گەورە تا شەبەق مەلایکە رەوانەى دەکا بە ھەموو ولاتى موسولماناندا و، ئەمريان پى دەکا کە لە ھەموو سەر کۆلان و رپگايەکدا راولەستن و بانگ لە موسلمانان دەکەن بە ئاوازي کە ھەموو سەر کۆلان و رپگايەکدا راولەستن و رۆژەووانەکان بانگ بەکەن، ئەوانيش بەو شپۆ رادەووستن و بانگ لە موسلمانان دەکەن بە ئاوازي کە ھەموو گيانلەبەرى دەيبيسى جن و ئينس نەبى، دەلپن ئەى ئوممەتى محەمەد! (د.خ) لە مالى خوتان بپنە دەرەو بۆ خزمەتى ئەو خوايە کە خاوەن کەرەم و خاوەن بەخششەو گوناھى گەورە دەبەخشى، جا کاتى کە خەلکەکە ھاتن بۆ مزگەوت خواى گەورە لە مەلایکەکان دەپرسى: جەزاي کەسى کە بە کرى گيرابى چيە؟

مهلائیکهکان جواب دهنهوهو، دهلین: یا ربنا ویا الالهنا وسیدنا جهزایان ئهوهیه که کرییهکهیان به تهواوی تهسلیم بکهی، جا خوای گهوره دهفهرمووی مهلائیکهکان! ئیوه به شاهد بن کهوا برپارم دا جهزای ئهم موسولمانانه که پوژووی مانگی رهمهزانیان گرتووهو شهویش تاعهتیان کردووه ئهوهیه که ههموم عهفوکردن و له ههموویان رازی بووم، جا پاش ئهمهیشه خوای گهوره به نهزهری رهمهت پرودهکاته ههموو به پوژوووهکان و پییان دهفهرمووی: ئهی عهبدهکانی من مهبهستی خوٚتان دهرپرن و داوای بکن، به گهورهیی خوٚم قهسهه ههرچی له خیراتی قیامت داوابکن، پیٚتان ددهم، وه ههرچی له شتی دنیایی داوابکن من تهماشای دهکهه خیری تیابوو، بوٚتان پیٚتانی ددهم، ئهگهرا پیٚتان نادهم، به عیززت و جهلالی خوٚم قهسهه عیب و عارو ههللی ئیوه دادهپوشم مادام ئیوه تهماشای حوقوقی من بکن، به عیززت و جهلالی خوٚم قهسهه ئیوه سووک و مههتوک ناکهه مادام له دائیرهیی فرمانی من دهرنهچن، دهی بگهپینهوه بوٚ مائی خوٚتان به عهفووکراوی و تاوان پوشرای، وا به هوئی پیروژیی پوژووی رهمهزانهوه له ئیوه رازی بووم.

براکانم! ئهو ههموو مههرهبانی و کهرهمی خوییه به مهرجیکه له رهمهزاندا به هوئی نهزانی و بیٚ موبالاتیی خوٚتانهوه ئهو شتانه پروندهن که پوژوو بهتال دهکهنهوه، وهکو خواردن و خواردنهوهو جیماع لهگهٚل جهلال و خوٚرشاندهوه، ههروهها ئهو شتانه پروندهن که خیر و پاداشی پوژوو لادهبن وهکو غهیبهت کردنی خهٚلک و بوختان و جنیوو کینه لهگهٚل موسلمان ناگاته ئهو پایهی که وتمان. جهزرت (د.خ) فهرموویهتی: ههر موسلمانیکه به پوژوو تهرکی دروو کردهوی خراپ نهکا، خوای گهوره موحتاجی پوژووی ئهو نییه، چونکه نهخواردن و نهخواردنهوه لهگهٚل فساددا نرخنی نییه و نابیٚ، بهلام ئهگهه پوژوو به نییهتی ساغ و بهجیهٚنانی ئاداب و ئهرکهکانهوه بیٚ، بوٚ ئهو چوار تاقمه نهبیٚ که باسمان کردن، بوٚ ههموو کهس دهبیٚته هوئی عهفووی تاوان و دهستهوتنی پایهی بهرزو رهمهتی خوا له قیامتهدا به تایبهتی گهیشتن به خوای گهوره (جل جلاله).

براکانم! جا که خوا بوئی کردن له مانگی رهمهزاندا به پوژوو بوون و، عیبادهتی خواتان کرد له شهو و پوژداو، بهر نیگای مههرهبانیی خوای گهوره کهوتن، ئیتر رجاتان لیٚ دهکهه له پاش جهٚنی رهمهزان دووباره دهس نهکهنهوه به گوناهکردن و هاوٚپیهتی نهفس و

شەيتان و، ئەو وەزە جۈانەى خۇتان تىك مەدەن، ئەگەرنا ئىتر گلەيى لە خۇتان بکەن و گلەيى لە پەمەزان مەكەن؛ ئىنسان پۇژى دە جار خۇى بشۇرى كە خۇى بخاتەوہ ناو پىسى ديسان پىس دەبىتەوہ. ھەندى لە زاناكان فەرموويانە: پۇژوو سى بەشە پۇژووى پۇچ، پۇژووى عەقل، پۇژووى نەفس. پۇژووى پۇچ برىتییە لەوہى كە ئىنسان ھەموو ھىوايەك بېرى و دوورى بخاتەوہ لە خۇى بىجگە لە ھىوا بە خۋاى گەورە. پۇژووى عەقل ئەوہیە كە ئىنسان بېروا بە گزى ھەواى نەفسى خۇیدا. پۇژووى نەفس ئەوہیە كە ئىنسان وازبىنى لە ھەرشى كە پۇژوو دەشكىنى وەك خواردن و خواردنەوہ و ھاوچەشنيان. جا ئەگەر دەتوانن وەھا بە پۇژوو بن ئەوہ زۇر ھۇى بەختيارییە. ئەگینا با عەقل و نەفستان بە پۇژوو بى، ئەگەر ئەمەش ناتوانن واجیبە نەفستان بە پۇژوو بى و، لەو شتانە كە بە زاھیری شرع پۇژوو بەتال دەكەنەوہ دووربکەونەوہ، ھەروەھا خۇتان بپارىزن لەو شتانەش كە پایە و پاداشى پۇژووہكانتان دەھیننە خوار وەك غەیبەت و بوختان و فیتنەيى و سویندى درۆو درۆكردن و تەماشاكردنى نامەحرەم و باقىي گوناھەكان. شايانى باسە ئەم گوناھە ناشيرینانە با ئىنسان خۇى نەيانكا مادام بە ئارەزوو ھەزى خۇى لەگەل يەككدا دابنىشى كە ئەو گوناھەكە بكا ھەر دەبىتە ھۇى بى نرخیي پۇژووہكەى چونكە بە گوناھ رازى بوون خۇى گوناھە. ھەر لەم پووەوہ لای خواناسە تايبەتییەكان پۇژوو ئەوہیە پۇژووى پۇچ و عەقل و نەفس و پىنج حاسەكەو ھەموو ئەندامى لەش بى، ھەرچەند ھەمووى دیتەوہ سەر دل، پۇژووى دلش ئەوہیە تەنانەت لە نىازى گوناھیش خۇى بپارىزى، ھەروەھا پۇژووى گویچكە ئەوہیە واتەى ھەرام نەبىسى، پۇژووى چا و ئەوہیە تەماشای ھەرام نەكا، پۇژووى زمان ئەوہیە بە ھەرام نەدوى، پۇژووى دەم ئەوہیە شتى ھەرام نەجوى، پۇژووى دەست ئەوہیە ئازارى كەس نەدات و يارمەتییى كردهوہى خراپى كەس نەدا، پۇژووى پى ئەوہیە كە نەجوولئ و نەكەوئتە پى بۆ كردهوہى خراپ، پۇژووى ئەندامەكانى تری لەشیش ئەوہیە كە لە شتى گوناھدا بەكار نەھینرین، بىگومان ئەو كەسەى كە لە عەقل و ھۇشى ئاينى بى بەش نەبى، ھەموو ئەمانە وەردەگرئ و دەزانئ ئەمانەى كە وتمان پاستن.

براكانم! مانگى پەمەزان لە قورئانى پىرۇزدا و لە ھەدىسى قودسى و ھەدىسى پىغەمبەردا (د.خ) گەلى مەدح و سەناى كراوہ، ئەوہى كە دەستم كەوتوون كۆم كرددونەتەوہ و تەرجەمەم كرددوون: مانگى ئىحسان، مانگى خویندەنەوہى قورئان، مانگى پەزای خوا، مانگى عەفووى تاوان، مانگى كرددنەوہى دەرگاكانى بەھەشت و

داخستنی دەرگاكانی دۆزەخ، مانگی گوشادیی پزق و پۆزی لەسەر خیزان و میوان، مانگی ئەمن و ئەمان، مانگی زۆری خیرات، مانگی زۆریی نەفەقات، مانگی چەندقات بوونەوهی حەسەنات، مانگی بەرزیی دەرەجات، مانگی لاچوونی (سیئات)، مانگی نازادیی گەردن لە ئاگری دۆزەخ، مانگی زۆرکردنی پاداش، مانگی هاتنە خوارەوهی جوهرەئیل، مانگی هاتنە خوارەوهی قورئانی پیرۆز، مانگی عەفوکردنی گوناھی کەموزۆر.

ریوایەت کراوە: کەسێ کە بە پۆژوو بێ لە خواردن و خواردنەوه بە بێ تەماشای حەرام و حەلال ئەوه پۆژووهکە عادیە، وه هەرکەس بە پۆژوو بێ لە حەرام و، بەربانگ بکاتەوه لەسەر حەلال، ئەوه پۆژووهکە عیبادەتە، وه هەرکەس بە پۆژوو بێ لە هەموو گوناھی و پۆژوو بشکێنێ لەسەر بیروباوەرو کردار و وتاری باش ئەوه پۆژووهکە پارێزگاری لە خوا ترسییه، وه هەرکەس بە پۆژوو بێ لە گوناھ، واتە پەشیمان بێتەوه لە گوناھ و، لەسەر تەوبە و گەرانەوه بۆ لای خوا بەربانگ بکاتەوه ئەوه پۆژووهوانیکی پاک و خاوینە، وه هەرکەس بە پۆژوو بێ لە خوورپەوشتی ناپەسەند و رپاو بەرچاوینی و، لەسەر دلسۆزی و دلسافی و دەروون پاکي بەربانگ بکاتەوه ئەوه پۆژووهوانیکی سالمه، وه کەسێ بە پۆژوو بێ لە بە گوی کردنی ئارەزووی نەفس و، لەسەر خوانی بیرکردنەوه لە پاشەپۆژو ئەنجام و پەیداکردنی رەزامەندیی خوا بەربانگ بکاتەوه ئەوه بەقازانج و دەولەتی خۆی گەیشتوو لە دنیا دا. وه هەرکەس بە پۆژوو بێ لە تەماع و ئەمەل درێژی و، لەسەر حالی چاوه‌پوانیی ئەجەل و ئاکام بەربانگ بکاتەوه، ئەوه پۆژووهوانیکی دوور لە دنیا یه.

براکانم! ئەم فەرموودانە هەریهکی لەسەر پایه‌ی جوهره ئینسانیک باس کراوه، پوختە‌ی قسه ئەوه‌یه پۆژووهوان پێویسته پۆژووهکە به نیازی خواپەرستی و دلسۆزی بێ و، له‌گه‌ڵ به‌جیه‌ئانی ئەرکان و ئادابدا بێ و، له‌گه‌ڵ ترس و ئومیددا بێ، ئەنجا دەبێتە خواپەرستییه‌ک که له ناو خوداپەرستییه‌کاندا جیگای بێتەوه. هەر له‌م روهوه ریوایەت کراوه: کەسێ بە پۆژوو بێ لەسەر بناغە‌ی باوه‌ر به‌ خۆی گه‌وره و به‌ تاییه‌تی له‌بەر جیه‌جی کردنی ئەمری خوا و وه‌ده‌سته‌ئانی رەزامەندیی ئەو بێ ئەوه خۆدای گه‌وره چاوپۆشی ده‌کا له‌ گوناه‌کانی.

دیاره به‌شیکه له‌ باوه‌ر به‌ خواو دلسۆزی بۆ خوا ئەمه که پۆژووهوان به‌ یه‌قین و

باوهرپىكى ساغەو بە پۇژوو بى و ھەزى لە پاداشى پۇژوھەكى بىت كە لای خواوھى، ھەروھە لە كاتى ھاتنى مانگى پەمەزاندانەفسى شاد بى و، بە ھۆى ھاتنى ئەم مانگى عىبادەتەو شادمان بى، چونكە مانگى عىبادەتە و دەبىتە ھۆى بەخشىنى گوناھ و پاىبەرزى لای خوا، ھەروھە نەفسىھەتى و ھەبا بى كە درىژى پۇژوھەكانى بە تالان بزانى و ھەبا بزانى ھەتاكاتەكان دەوام بكن ئەو خىراتى زياد دەبى. ئەو كەسە ئەم پۇژوو پەمەزانەى بۇ دەبى بە كەفارەتى گوناھ و بە ماىھى پاىھى بەرز لای خواى گەورە.

براكانم! باش بزنانن نىكېونەو لە خواى گەورە تەنبا بە پۇژوو پەمەزان و نەخواردن و نەخواردنەو نەبى، بەلكو پىويستە تەركى كەردەوھى ھەرام و زولم و بوختان و ناموس شكاندى خەلك و ئازاردانى دراوسىيش بكات، ئەگەر موسلمان لەبەر خوا بەپۇژوو بى، دەبى ئاوا بە پۇژوو بى؛ بۆيە ھەزەت (د.خ) فەرموويەتى گەلى پۇژوھەوان بەشيان لە پۇژوھەكان تەنبا تىنوويەتى و برسىيەتییە و بەس.

براكان! ئەگەر كەمى بىرىكەنەو لە سېرى ئەمە ھالى دەبن و ھىكمەتەكەيتان بۇ پوون دەبىتەو؛ چونكە پۇژوو خۇنزىك كەردنەوھىە لە خوا و، خۇنزىك كەردنەو لە خودا ھەرچەند بە تەركى خواردن و خواردنەو بى، بەلام مادام لەگەل كەردەوھى ناشەرىدا بوو مەعنای واى لى دى كە ئىنسان بە كەردەوھى ھەرام نىك بىتەو لە خوا، ياخو بە شتى كە نىوھى ھەلال بى و نىوھى ھەرام بى، ديارە شتى تىكەل لە ھەلال و ھەرامىش نەبى بە ھۆى نىك بوونەو لە خواى گەورە، نىك بوونەوھى و ھەبا مەھالە. و ئەگەر يەكى پۇژووھەكى و ھەباى گرت، واتە لەگەل كەردەوھى ھەرامدا بوو وەكو خواردنى ھەرام و غەببەت و گوناھەكانى تر ھەرچەند بەزاهىر پۇژوھەكى دروستە و قەزاکەردنەوھى ناوى بەلام ھىچ پاداشى نىيە.

رېوايەت كراوھ: كە سىفەتى (سەبر) كە لە قورئان و ھەدىسى شەرىفدا گەلى جار مەدح كراوھ، سى جۆرە، يەكەم سەبر لەسەر بەلا و موسىبەت. دووھم سەبر لەسەر بەجىھىنانى تاعەت. سىيەم سەبر لە گوناھ و تاوان بە مەرجى كە ببى بە خورپەوشتى خاوەنەكەى، جا لە ھەدىسى شەرىفدا ھەيە ئەو كەسانەى سەبر دەكەن لەسەر بەلا و موسىبەت وەكو زىانى نەفس و زىانى مال و سامان سىسەد دەرچەيان ھەيە ماپەينى ھەر دوو دەرچە لەوانە وەكو ماپەينى ھەرز و عاسمانە. ھەروھە سەبر لەسەر تاعەت واتە خۇگرتن لە بەجىھىنانى عىبادەتدا وەكو نوپژ و پۇژوو لە گەرما و سەرما و خۆشى و ناخۆشيدا

سیسەد دەرەجەئى لەسەر نووسراوە مابەینى ھەردوو دەرەجە لەوانە وەکو مابەینى ئەرز و ژوورى عاسمانەکانە. بەلام سەبر لەسەر گوناھ کە بووبى بە خوو لە خاوەنەکەیدا سىسەد دەرەجەئى بۆ دانراوە کە مابەینى ھەردوو دەرەجەیان بە قەدەر دوو جار مابەینى ئەرز و نىھایەتى عەرشە.

براکانم! لە پۆژوودا ئەم سى جۆرە سەبرە ھەيە و ئىنسانى بە پۆژوو بە ھەر سى پایەکان دەگا؛ چونکە سەبر لەسەر موسیبهتى تىدايە کە سەبرە لەسەر برسپهتى و تىنويىتى و بى ھىزى، سەبر لەسەر تاعەتیشى تىدايە چونکە پۆژوو خوى عىبادەتە و پۆژووان خوى دەگرى لە سەرى. ھەر وھا سەبر لە گوناھیشى تىدايە، چونکە بە ھوى پۆژووى تەواو و پەساو، ئىنسانى زۆر پاك خوى دوور دەخاتەو لە تەماشای نامەحرەم و غەيبەت و ئارەزووکانى ترى نەفس کە حەرام و ناپەوا بن، بۆيە لە فەرموودەى خوا لە حەدىسى قودسیدا ھەيە کەوا کەس قىمەتى پۆژوو نازانى مەگەر خواى گەرە، پۆژوو بۆ ئەو و ئەو جەزای دەداتەو.

رپوايەت کراو: کە پۆژووى پەمەزان بە (معلق) دەمىنیتەو و مەلائىکە ناىخەنە پرو بۆ قبوول ھەتا ئەو ئىنسانە بە پۆژو سەرفىترە نەدا بە مستەحەق، کە سەر فىترەى دا بە مستەحەق ئەو جە پۆژووکەى وەر دەگىرى. بىگومان زۆر نەفامى و بى مەعنایىيە کە ئىنسان خوى لەو ھەموو خىر و پاداشە بى بەش بکا بۆ شتىكى کەمى وەك سەرفىترە کە برىتییە لە سى ئىزەرەم گەنم.

جا ئەمجار با کەمى لە حالى ئەوانىش بزانی کە پەمەزان دەکوژن و بە بى عوزرىكى شەرى پۆژووى پەمەزان دەفەوتینن، بىگومان کەمى کە حالى وابى پۆژووى فەرزى مانگى پەمەزانى موبارەك بە بى عوزر بىفەوتینى، پۆژووى سوننەتیش ناگرى و، لە خىر و پاداشى پۆژووى دووشەممە و پىنج شەممە و پۆژانى (ایام البیض) و نو پۆژەى یەكەمى مانگى قوربان بە تايبەتى پۆژى نۆھەمى کە عەرەفەيە، بى بەش و نائومىد دەبى، جا کە حالى ئىنسانى موسلمان بگاتە رادەيەك کە ئەم ھەموو خىرە لە کيسەى خوى بدا وا باشە کە بۆ حالى خوى بگر.

رپوايەت کراو: کەسى کە پۆژووى پەمەزان بى عوزرى شەرى تەرك بکا، ئەگەر تەواوى سالى بە پۆژوو بى، قەزای ئەو مانگەى بۆ ناکریتەو بەلکو مەبەست ئەو یە ئەو خىر و پاداشەى دەست ناکەوئى کە لە پۆژو حازرەکەو دەستى دەکەوئى. ھەر وھا ئەگەر

کهسی مانگی پهمهزان به پۆژوو نهبوو قهزایشی نهکردهوه ههتا پهمهزانی تر، هات ئهوه زیاد لهوه که قهزای پۆژووی ئهوه مانگه فهوتاو و اجیبه لهسهری بۆ ههموو پۆژیکیش (مد)ی قووت و اجیب دهبی لهسهری بیدا به ههژاران له جووری ئهوه سهرفیتره که دهری به ههژار، خو ئهگهر تا دوو سال قهزای نهکردهوه ئهوه زیاد له قهزای پۆژووکه، دهبی بۆ ههموو پۆژی دوو (مد) قووت بدا به فهقیر له کهفارهتدا. ههروهها به زیادبوونی ههه سالی ههموو پۆژی (مد)ی زیاد دهکا. خو ئهگهر ئهوه ئینسانه مردو قهزای نهکردهوه و فیدییهکیشی نهدا ئهوه لهسهه ئهوه قهولهی که دهلی دروسته قهزای پۆژووکهی له لایه نه کهسیکهوه بۆ بکریتهوه و اجیبه پۆژووکهی بگپریتهوه و (مد)ه (1) کهفارهتهکهش له قووتی سهردهم بدری به فهقیر و هکو باسما کرد، به لام لهسهه ئهوه قهوله که دهلی دروست نییه قهزای پۆژووکهی بۆ بکریتهوه ئهوه و اجیبه له مالی خوئی لهباتی ههه پۆژیکیش فهوتاو (مد)ی بدری و، لهباتی دواخستنهکهش که تا سالی دواي خستوو بۆ ههموو پۆژی (مد)یک و، بۆ یهک سال دواخستن له باتی پۆژی (مد)یک و بۆ دوو سال دواخستن دوو (مد)ه تاد..

پهوايهت کراوه: که چه زهت (د.خ) فهرموویهتی له خه ودا چاوم به دوو کهس کهوت هاتن بره میان بۆ کیویکی سهخت و ناهه موار، وتیان پیم سهه کهوه، وتم به پراستی له توانامدا نییه و ناتوانم، وتیان نه خیر سهه کهوتن بۆ تو ئاسانه. سهه کهوتین تا گهیشتمه ناوه پراستی کیوه که له ویدا دهنگ و ئاوازیکی زور ناهه موارم بیست، پرسیم ئهوه ئاوازه ناهه مواره چیه؟ وتیان ئهوه دهنگی ئههلی دۆزهخه، ئهجا پۆیشترین له پیگه دا کومه لیکم هاته پیش چاو به ئیسی سینگیاندا هه لواسرابوون و، ههردوو له غاوهی ده میان هه لدرابوو، پرسیارم کرد ئهوه ئه مانه کین؟ وتیان ئه مانه ئهوه که سانهن که به نه فامی و سهه کهشی له پیش ئهوهی بانگی مه غریب بیی پۆژووکهیان ده شکینن و پۆژووکهی خو یان به تال ده که نه وه خه لکیش دوا یان ده که ون و ئه وانیش پۆژووکهیان به تال ده بیته وه.

خوم له کتییدا نه مدیوه به لام بیستوو مه پهوايهت کراوه: که چه زهت (د.خ) فهرموویهتی: له پۆژی قیامه تدا یهکی له ئوممه تی من ده بن بۆ دۆزهخ ئه ویش هاوارم لی دهکا که فریای کهوم، منیش ده پۆم به هاواریه وه ده لیم به زه بانیه کانی دۆزهخ ئه م

(1) موددی که مێک له نیوکیلو زیاتره.

شەخسە لە ئوممەتی منە، ئەوانیش دەلێن یا پەسووللا ناتوانین دەسبەرداری ببین ئەمە دوژمنیکی بەهیزی هەیه، دەپرسم لێیان دوژمنەکی کێیه؟ ئەوانیش دەلێن دوژمنەکی پەمەزانه، واتە: ئەم شەخسە پەمەزانی کوشتوو، کە ئەو دەبیستم منیش دەگەریمەو و تکی بۆ ناکەم. براكانم! لەم باسەدا فەرموودەى حەزەرت (د.خ) زۆرن، بەلام بۆ ئیوه ئەم ئەندازەیه بەسە. والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.

ئەو پۆژانەى کە خێر و پاداشیان گەورەیه ئەگەر تیايدا بە پۆژوو ببی ئەمانەن:

۱- پۆژووی مانگی پەمەزانی پیرۆز بە دەمانگە خێرەکی ۶ شەوالیش بە دوو مانگ ئەو سەلەک (صائم الدهر).

۲- پۆژووی ۱۳، ۱۴، ۱۵ هەموو مانگ؛ چونکە لەم پۆژانە مانگ دونیا زۆر پوناک دەکا و بەم پۆژوانە دەلێن پۆژووی "أیام البيض"

۳- پۆژی دووشەممە و پێنج شەممە چونکە لەم پۆژەدا دەفتەری ئینسان دەنیرری بۆ لای خوای گەرەو میهرەبان جا دەفتەرمان لای خوای گەرەو بی و ئیمەش لەو کاتەدا بە پۆژوو بین واتە لەو پۆژە سەیری دەفتەرمان بکری و خوای گەرەش غەفوور و پەحیمە...!

۴- ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، نوو الحجه ئەگەر پۆژانە بە پۆژوویی، واتە هەموو سالی بە پۆژوویی و واتە ۱۲ مانگی سالی وەك ئەو کەسەى کە یەك سالی بە پۆژوو ببی "صائم الدهر" پی دەوتری.

۵- ۳ پۆژ لە مانگی پەجەب و نیوهی شەعبان و یەکی موحرەم.

نامہی بیست و یکم

باسی سہر فیتروی رہمہ زانہ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وحده والصلاة والسلام على من لا نبي بعده، وعلى آله وصحبه أجمعين.

براکانم! خوای گہورہ بتانگہ یینی بہ دولہتی دنیا و قیامت ئامین.

ئہم نامانہی من بہ پیی فہرموودہی پیروزی پیغہمبہر (د.خ) گہورہترین دیاریہکن کہ دۆستان رہوانہی بکہن بۆ دۆستانی خویمان، چونکہ حہزرت (د.خ) فہرموویہتی: (ما اُهدی مسلم لآخیه ہدیة افضل من کلمة یزیدہ اللہ بها ہدی أو یردہ بها عن ردى). ہرودہا حہزرتی عومہری کورپی خہتتاب (د.خ) ہمووکات لہ ئہسحابہکانی دہپرسی لہ خوورہوشتی من کامہیان عہیبہ؟ ہرودہا دہیفہرموو (رحم اللہ امرئ اہدی الی عیوبی)، بہلام ئہو دۆستانہ نایابن و خووشہویستتان لہو دۆستہ نایابانہیہ. تکاتان لی دہکہم گوئی لہ فہرموودہکانی حہزرتی پیغہمبہر (د.خ) بگرن. بہ پیی فہرموودہی خوئی دہگہن بہ خیر و خووشی و، ئہگہر گوئییان پی نەدن گیرودہی زیان دہبن و خوای گہورہتان لی دہرہنجی، فہرموودہکہ ئہمہیہ: "أیما عبد جاءته موعظة من الله في دينه فانها نعمة من الله سيقت اليه فان قبلها بشكر زاده الله بها نعماء اخرى، والا كانت حجة من الله عليه". ہہتا دہگاتہ ئہوہی کہ دہفہرموی "ویزداد بها علیہ سخطاً". بی گومان گہیانندی ئہم جوڑہ نامانہ بہ پیی فہرموودہی پیغہمبہر گہلی خیر و پاداشی ہہیہ؛ ریوایہت کراوہ: "اذا حمل الرجل كلمة من الله الى اخيه المسلم كان خيرا له من حجة وعمرة ومن عبادة سنة". ہرودہا لہ حہدیسکی تردا فہرموویہتی فیگردن و فیربوونی مہسہلہیہکی ئاینی خیر و پاداشی ہزار رکات نوژی سوننہتی ہہیہ، جا کہسی ئہم خیر و پاداشانہ بزانی و رہم بہ موسلمانانی نەزان نەکا ئہوہ بی موبالات و کہمتہرخمہ لہ بابہتی ئاینہوہ. لہم روژانہدا گیرودہی بہلای نەبارینی باران بووین. حہزرت (د.خ) سہبہبی بی بارانی بہیان کردوہ ہہتا ئوممہتی ئہو لہو گوناہانہ تہویہ

بکهن و، نه بنه هوی سوتان و فوتانی خویمان و خه لکی تریش. یه کی له هویه کانی بی بارانی نه دانی زهکات و سهر فیتره یه. ئیمه له سهر پیره وی ئیمامی شافیعین، خوی لی رازی بی، که لای ئه و زهکاتی گهنم گهنمه و هی جو جو یه و، زهکاتی مه پ و بز ن مه پ و بز نه و، هی گاو مانگاش گاو مانگایه. به لام مه ئمووره کان له سهر پیره وی ئیمامی ئه عزم ئیمام ئه بوو حنیفه (ر.خ) له زهکاتی هه موو ئه مانده ا پاره وهرگرن، چونکه لای ئه و دروسته له باتی ئه و شتانه که زهکاتیان تیډا هه یه، نرخی شته که بدری، واته: ئه وهی دهری به زهکات له شته که نییه به لکو قیমে ته که یه تی، که وایی له سهرتان واجبه له مه سه لهی زهکاتدا، ته قلیدی ئیمام ئه بوو حنیفه بکهن، ئه وسا پاره بدن له زهکاتدا، ئه گهرنا زهکاته که تان له کول ناکه وی. زهکاتی سهر فیتره له زور شوینا ههر نادری، چونکه وه کیلی بیت المال داوای ناکا و خه لکه که ش له خویمان وه نایدن، یا خو که میکی دهن به فه قیر و به پروگیری گهردی خویمانی له باقییه که ی پی نازاد ده که ن. براکانم! حیکمه تی واجیب بوونی سهر فیتره چوار شته: یه که م: ئه وه یه که ئینسان له بهر په زای خوی خوی زیانیکی مالی ئیختیار بکا وه ئه مه له مه عنادا تا قیردنه وه یه بو ئینسان ئایا ده توانی ره گی دنیا په رستی و مالخواهی بیری له بهر ئه مری خوا یانا، ته نانه ت هه ندی له زاناکان فه رموویانه مال په رستی دهر دیکی خراپه و ئینسان ده فه وتینی، هه روه ها زهکاتدان دهرمانه بو پرزگاری له و دهرده، وه به هوی زهکاتدانه وه نه فسی ئینسان له و نه خو شیه پرگار ده بی. حیکمه تی دوهم گه یشتنی خاوه ن مال له به پاداشیکی زور؛ چونکه پاداشی زهکات و سهر فیتره یه که به حه فته یه، واته: که سی دره می بدا به داموی له زهکاتدا خوا به حه فته دره م بوی دهنوسی و، مه نی گهنم به حه فته مه ن و سی ئیزره م سهر فیتره به دو سه دو ده ئیزره م گهنم دهنوسری. حیکمه تی سییم ئه وه یه که داماو و لیقه و ماو له دارایی و مالی ده وله مه ند سوود وهریگرن، مالی نه فسیکی پی تیر بی، یا پروتیکی پی پو شته بیته وه، گه لی قیمه تی زورتره له مالی که به بی سوود سهر ف بکری و زایه بی. حیکمه تی چوارم ئه وه یه موسلمانان له دینی ئیسلامدا هه موو برای یه کن و، پیویسته له خو شی و ناخو شیدا هاورپی یه کتر بن، جا مادام جه ن کاتی دلشادی و که یف خو شی موسلمانانه پیویسته فه قیره کانیش وه کو ده وله مه نده کان دلشاد بن، دیاره به هوی سهر فیتره که وه حالیان خو ش ده بی.

سه باره ت به زهکات، مادام مالی دنیا تا سهر به رده وام نابی بو که س، ئیمرو بو ئه حمه ده و سبه ی بو مه موود، پیویسته به م مال له به شیوهی ده سته وام ئه م ده وله مه نده

ئەمپۇ يارمەتى ئەو گەدا بىدا، ھەتا سبەينى ئەوئيش يارمەتى ئەم بىداتەوھ. بىجگە لەمە گەدا چاوەرپوانى مېھرەبانىي دەولەمەند دەكات، جا ئەگەر دەولەمەند بەشى فەقير نەدا ئەوا فەقيرەكە دەبىتە دوژمنى و پئوھندىي چاك نابى لەگەلدا، بەلام ئەگەر بەشى بىدا ئەوا بە چاوى دوۆستى و براىي و خوۆشەويستىيەوھ بوى دەروانى و پئوھندىيان بەھىز دەبى، ديارە ئەگەر كابرانى زەكاتدەر يا سەرفىترەدەر بە تەواوى نەياندا يا بە زاھىرى بىاندا، بەلام بە پروگىرى لە كابرانى وەرېگرېتەوھ مەگەر كەمىكى نەبى يا گەردنى خوۆ پى ئازاد بكا، ئەوھ لە راستىدا ئەو زەكات و سەرفىترەيەي نەداوھ.

براكان! بزنان ئيوھ بە مەرجى زىمەتان لەم واجىبى زەكات و سەرفىترەيە بەرى دەبى كە تەقلید بكن، واتە: بە دل و زمان بلین ئیمە رازین بە فەرموودەي ئەو زانا ئاینیە بەرزانە كە فتوایان داوھ دروستە لە ناو ئەو ھەشت جەماعەتەدا كە خواي گەورە لە قورئاندا فەرموویەتى زەكات و سەرفىترەيان پى دەدرى، دروستە بدرى بە سى جەماعەت يا بە سى كەس لە يەك جەماعەت يا تا قە كەسى لە يەك جەماعەت وەكو لە كتیبە ئاینیەكاندا نووسراوھ. ھەشت جەماعەتەكەش ئەمانەن:

- ۱- (فقير) ئەوھى ھىچى نەبى.
- ۲- (مسكين) ئەوھى كەسبى يا مالىكى ھەبى، بەلام بە قەدەر پئويستىي نەبى.
- ۳- (عاملين) ئەوانەي لە لاپەن دەولەتى ئىسلامەوھ دین و زەكاتەكە وەردەگرن يا كوۆ دەكەنەوھو حىسابى دەكەن.
- ۴- (مؤلفۃ القلوب) ئەوانەي كە دەولەتى ئىسلامى لەبەر شان و شكۆھ يا لەبەر بى ھىزىي ئيمانان و بە تەماي بەھىزبوونى خزمەتبان دەكا.
- ۵- (وفي الرقاب) واتە: ئەوانەي بە مال ئازاد دەكرین و موحتاجى يارمەتین و، كە زەكاتيان پى بدرى بەو زەكاتە خوۆيان ئازاد دەكەن.
- ۶- (والغارمين) ئەوانەي كە قەرزارن و قەرزاريەكەيان لە رېگای گوناھدا نەبى، يا تەوبەيان كردبى، يا لەپیناوى ئاشتكردنەوھى خەلكدا قەرزار بووبن و نەيانبى قەرزەكە بدەنەوھ.
- ۷- (وفي سبيل الله) واتە ئەو موسلمانانەي لە رپى خوادا غەزا دەكەن و لای دەولەتەوھ مەعاشيان نىيە.

۸- (وابن السبیل) واته ئهو موسافيرانه‌ی که له پښگه‌ی حه‌لا‌لدا به‌بئ خه‌رجی داماون.

ئه‌گه‌ر سه‌رفیتره به کویریکی داماو بدری و به یه‌کجار سه‌رفیتره‌ی هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی خیزانی پی درا، ئه‌وه دروسته، به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌ر به‌شی یه‌ک سه‌ر گه‌نم حازر بوو، پیویستی به‌وه ده‌کرد که ئهو میقداره به‌کرین یا به‌قهرز له نیوان سه‌رفیتره ده‌رو کویره‌که‌دا جیبه‌جی بگری و ئه‌وه پیویسته ئهو کویره وه‌کیلی بگری که گه‌نمه‌که‌ی بو بفرۆشی و بوی وه‌بگری، چونکه ئینسانی بی چاو خرید و فرۆشی خوی دروست نییه، پیویسته وه‌کیل بگری. ئه‌گه‌ر سه‌رفیتره به هه‌تیو بدری ئه‌گه‌ر (وصی)ی هه‌بوو چاودییری بکا پیویسته سه‌رفیتره‌که ته‌سلیمی (وصی)یه‌که بگری، خو ئه‌گه‌ر (وصی)ی نه‌بوو به‌لکو له لایه‌ن قازی شه‌عه‌وه چاودییری له‌سه‌ر هه‌تیوه‌که دانرابوو، ئه‌وه سه‌رفیتره‌که ته‌سلیمی ئهو چاودییره ده‌کری، به‌لام ئه‌گه‌ر لای قازییه‌وه چاودییر دانه‌نرابوو، یا هه‌بوو، به‌لام دوور بوو به زحمه‌ت پیی ده‌گه‌یشتن ئه‌وه ئه‌گه‌ر هه‌تیوه‌که دایکی هه‌بوو له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی ئیمامی شافعی دروسته ئهو سه‌رفیتره‌یه ته‌سلیمی دایکی بگری، ئه‌گه‌رنا پیویسته ده‌مراستی ئهو شوینه یه‌کی بکه‌ن به چاودییری ئهو هه‌تیوه‌و سه‌رفیتره‌که یا زه‌کاته‌که‌ی بو وه‌بگری، ئه‌گه‌رنا به بی شوویه‌که له‌م شیوانه که باسمان کردن ئه‌گه‌ر هه‌روه‌ها سه‌ربه‌خو ئهو سه‌رفیتره‌و زه‌کاته بدری به هه‌تیوه‌که، دروست نییه و جیگه‌ی زه‌کات و سه‌رفیتره ناگری، چونکه دان و وه‌رگرتنی نابالغ بی ئیعتیباره، جا ده‌بی سه‌ر له زانایانی ئاین بدن و پرساریان پی بکه‌ن و ئه‌م باسه به باشی حالی ببن.

رپوایه‌ت کراوه: حه‌زرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: هه‌ر قه‌ومی زه‌کات و سه‌رفیتره نه‌ده‌ن خوی گه‌وره له وه‌ختی باران پیویستیدا، مه‌نعی بارانیان لی ده‌کات، بیگومان حه‌زرت پاستگو و باوه‌ر پی کراوه، جا ئه‌مه که وتمان زیانی گشتی بوو، زیانه تایبه‌تییه‌که‌یش ئه‌وه‌یه که ئینسان زه‌کات و سه‌رفیتره نه‌دا روکنی له روکنه‌کانی ئیسلامه‌تی خوی رووخاندوو؛ چونکه ئه‌رکانی ئیسلام پینج شتن، یه‌که‌م دوو که‌لیمه‌ی شه‌هادت (اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله) دووه‌م پینج فه‌رزی نوژه له هه‌موو شه‌وو روژیکدا. سییه‌م، روژووی مانگی په‌مه‌زانه له هه‌موو سالیکدا. چواره‌م زه‌کات و سه‌رفیتره‌یه. پینجه‌م حه‌جی (بیت الله)یه بو که‌سی که ده‌ستی بروات. به‌م پینج شته خانووی ئیسلام ته‌واو ده‌بی به هه‌ر چوار دیوار و سه‌رمیچه‌که‌یه‌وه، دیاره هه‌ر کام له‌مانه نه‌بوو ئه‌وه یه‌کی له پینج روکنه‌کانی ده‌فه‌وتی، بیگومان ئینسانی هوشیار له خانووی بی سه‌رمیچ یان بی دیواردا ناژی، هه‌روه‌ها موسلمانیش به نه‌مانی یه‌کی له‌و

پینج پوکنانه‌ی ئیسلام موسلمانه‌تییه‌که‌ی به ساغی نامینیتیه‌وهو، به‌رام‌بهر به‌و که‌موکورتیه‌یه له پوژی قیامه‌تدا سزا دهری.

دیاره که پوژی قیامه‌ت پوژی‌که مندا‌لان پیر ده‌کات یانی ئەوه‌نده دریزه که منال تپیدا پیر ده‌بی، یاخو له‌بهر ترس و سامناکی له‌و پوژده‌دا منال سه‌ری سپی ده‌بی..

ده وهرن به‌راوردی بکه‌ن ئەگه‌ر خاوه‌ن کوژراوی پیاو کوژه‌که بگری و ئەم پیاو‌کوژه دلنیا‌بی له‌وه‌ی که ده‌کوژریتیه‌وه‌و گیانی ده‌رده‌چی هیشتا ترس وای لی ناکا که سه‌ری سپی بی، که‌واته ده‌بی پوژی قیامه‌ت چه‌ند سامناک بی و، ده‌بی ئەو ترسه‌ی چ جوژه ترسی بی که مووی سه‌ری منال سپی بکات؟

پوژی قیامه‌ت پوژی‌که ماوه‌ی په‌نجا هه‌زار سال دریزه، وه‌کو خوی گه‌وره فه‌رموویه‌تی: "في يوم كان مقداره خمسين الف سنة"، واته: پوژی قیامه‌ت په‌نجا هه‌زار سال ماوه‌ی هه‌یه و، له‌م ماوه‌دا په‌نجا راوه‌ستان هه‌یه، هه‌ر راوه‌ستانی بو سزای جوژه گونا‌هیکه و ماوه‌ی هه‌زار ساله مه‌گه‌ر یه‌کی خوی گه‌وره په‌حمی پی بکات و پرگاری بفه‌رمووی.

ئەو ماله زه‌کاتی تیا واجیب بی و لی دهرنه‌کری له پوژی قیامه‌تدا ده‌بیته پارچه پشکو‌یه‌کی زور به‌تین و سوزنده‌و دهرنی به ناوچاوان و ته‌نیش و پشتی ئەو خاوه‌ن مالا‌نه‌دا که زه‌کاتیان لی دهرنه‌کردوه‌و نه‌یانداوه به‌مسته‌حه‌قان هه‌روه‌کو له سووره‌تی (توبه)‌دا ده‌فه‌رموی: "يوم يحمى عليها فى نار جهنم فتكوى بها جباهم وظهورهم، هذا ما كنزتم لا نفسكم فذوقوا ما كنتم تكنزون" جا ئەوه‌نده‌ی له لای خاوه‌ برپاردرا‌بی به‌م جوژه سزا دهرین و، له کاتی ترده ئەو پارچه ئاگرینانه خوی گه‌وره ده‌یانکات به‌ مار و ده‌یانئالینی به‌ ده‌وری ملیاندا و، به‌ ئەمری خوا پپیانه‌وه ده‌دن هه‌تا ئەوه‌نده‌ی خواستی خوی له‌سه‌ر بی..

براکانم! به‌ نه‌دانی زه‌کات و سه‌رفیتره ئەم هه‌موو زیانه په‌یدا ده‌بی: یه‌که‌م نه‌بارینی باران، دووه‌م نه‌مانی پوکنی له پوکنه‌کانی ئیسلام، سپیهم ئەو دوو جوژه سزایه که باسما‌ن کرد، چواره‌م له‌کیس چوونی پاداشی یه‌که به‌ هه‌فتا، پینجه‌م بی به‌ش بوون له پاداشی گه‌وره‌ی پوژووی په‌مه‌زان، که وه‌کو باسما‌ن کرد، مه‌گه‌ر هه‌ر خوی گه‌وره بزانی چه‌ندی‌که.

پیوايه‌ت کراوه: که‌ه‌زه‌رت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: به‌ زه‌کات شوورا بو مال و سامانتان بکه‌ن، به‌ خپرو سه‌ده‌قه ده‌رمانی نه‌خوشی خوتان بکه‌ن.

براکانم! لای هندی له ئیمامانی موجتههیدین ئه و کهسانه که تهرکی بهجیهینانی
 رپوکنی له ئهرکانی ئیسلام دهکن وهکو زهکات و سهرفیتره کافر دهن، بهلام کوفریکی
 سووک، چونکه کوفر، پهنا بهخوا، دوو جوړه، یهکه م کوفری سووک وهک جیهجی نهکردنی
 هندی له ئهرکان و واجیباتی ئیسلام، دووهم کوفری گران وهک باوهرنهکردن به یهکی
 له رپوکنهکانی ئیسلام. جا ههرکهس له براین ئهرکانی ئیسلامی به راستی بهجی هیئاو
 نویژ و رپوژووی بهساعی کرد و، زهکات و سهرفیتره ی به تهاوی دا به موستهحهقهکان
 ئهوه پپویسته له سهری زور سوپاسی خوی گهوره بکا که تهوفیقی داوه بو گهیشتن بهو
 نیعمهته گهورهیه و بو خوپاراستن له سزاو مهینهتی رپوژی قیامهت، خو ئهگه ر خوانه
 خواسته وهها نهبوو ئهوه واجیبه بزانی که زهرهری کردوهو، گورج پهشیمان بیتهوهو
 بگه رپتهوه بو بهجیهینانی ههموو واجیباتی سهر شانی بهلکو خوی گهوره له ئازاری
 قیامهت بپاریزی و نهشبیت به هوئی مهنعی باران له موسلمانان و زیانی گشتی ئومهت.

براکانم! بابتهیکی تر هیه دهمهوی بو تانی روون بکه مهوه ئهویش مهسهله ی
 (تخمین)ی رهزهکانه. وا دهردهکوی ئه و باغه رهزانه به موافیقی شرع تخمین ناکرین،
 چونکه ئه و کهسه که دی بو تهخمینی باغهکان پپویسته پیاویکی زانا بی به بهری باغی
 میو و عادل و دادپهروهر بی و تهماشای ههموو بنه میوهکان بکا ئهوجا میقداری تری
 ئهگه به تهری بفروشی یا میقداری میوژ ئهگه ر بکری به میوژ، بکاته مال له سهر خاوهن
 باغهکهو، خاوهن باغهکه بهو تهخمینه پازی بی ئه و کاته حقی زهکاتهکه له عینی
 بهرکه لادهچی و دهچپته گهردن و ئهستوی خاوهنهکی، له بهرئوه خاوهن باغ دتوانی
 به ئارهزوی خوی دستکاری باغهکه ی بکا به لی خواردن و به فروشتن... تاد، کهچی
 ئه م جوړه ی کهوتمان له که م شویندا جیهجی دهکری، بویه ههموو بهرکه مافی زهکاتی
 پپوه دهمینی و ههرکهس خاوهن (ورع) بی و خوی بپاریزی له شتی شوبه دار ناتوانی
 لهو تری بازاره بکری بو خوی و خیزان و میوانی، کهوابی چاک وایه زوو بهزوو تهقلیدی
 ئیمام ئه بوو حه نیفه بکن و قیمهتی میقداری زهکاتی واجیب به موستهحهقهکان بدن تا
 ههموو لایهک له گونا ه رزگار ببن و خوی گهرهش پهحمهتی خوی برژینی به سهرماندا.

براکانم! ئیمه ههمومان تاوانبارین، بهلام حه زرهت (د.خ) فهرموویهتی: نه دانی
 زهکات و سهرفیتره و غه شوغهل کردن له کیشانه و پپوانه داو سته مکردنی کاربه دهستان له
 خه لکی ژیر دست دهنه هوئی نه بارینی باران، واته: ههر کاتی دهوله مهندهکان زهکاتیان
 نه داو، ئه وانه که زیاد له مهسره فی شهو و رپوژی جه ژنیان هیه سهرفیتره یان نه دا، و، ئه و

کهسانه که خه‌ریکی کپین و فروشتنن بۆ خویمان کی‌شانه و پیوانه‌ی ته‌واویان کردو، بۆ خه‌لک که موکورتییان کرد، هه‌روه‌ها کاتی خاوه‌ن ده‌سته‌لاته‌کان سته‌میان له‌ خه‌لک کرد، ئەو کاته ئاسمان مهنع ده‌کرێ له‌ باران، ئاو کهم ده‌بی له‌ کاریز و پووباران، گیا ناروێ ده‌شت و کو‌ساران، کشتوکال بی باره‌و به‌ره‌که‌ت ده‌بی، گرانی په‌یدا ده‌بی له‌ لادی و شاران، په‌حم و میهره‌بانی و به‌زه‌بی نامینی له‌ دلی خانه‌دانه‌کان و ده‌سه‌لاتداراندا. بیگومان چاری ئەمانه هه‌موو ته‌ویه‌و په‌شیمان بوونه‌وه‌ی تاوانباره‌کانه، هه‌رکه‌س له‌ گونا‌هه‌ی که کردوویه‌تی. خوای گه‌وره به‌ زمانی چه‌زه‌تی نووچه‌وه (د.خ) ده‌فه‌رمووی "فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا [١٠] يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا [١١] وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا" چونکه کهم بوونه‌وه‌ی خیراتی ئاسمان و رزق و پوزی گیانله‌به‌ران و، ئاسایشی جیهان هه‌موو ئەنجامی تاوانباری و بی شه‌رمیه له‌گه‌ل خوای گه‌وره‌دا، به‌ تایبه‌تی به‌خیلی و رزیدی ده‌وله‌مهند له‌ خیر کردن، وه‌ک چه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: "ما محق الاسلام محق الشح شیء" واته: هیچ شتی ئیسلام مه‌حو ناکاته‌وه وه‌کو په‌ستی په‌وشت و به‌خیلی و رزیدی له‌ جیبه‌جی کردنی واجیباتدا.

ئه‌گه‌ر په‌کی له‌ زه‌کاتاندا په‌له‌ی کرد، بۆ نمونه: پێش سال ته‌واو بوون له‌ زه‌کاتی چل سه‌ر چه‌یواندا سه‌ری چه‌یوانی دا، به‌ فه‌قیری ئەوه دروسته به‌ شه‌رتیک ئەو فه‌قیره له‌ کاتی ته‌واو بوونی ساله‌که‌دا هه‌ر به‌ فه‌قیری و موسته‌حه‌قی بمینیته‌وه، واته: ئەگه‌ر تا ئاخری سال ئەو کهسه ده‌وله‌مهند بوو واجیبه له‌سه‌ری ئەو زه‌کاته بداته دواوه بۆ زه‌کاتده‌ره‌که هه‌تا له‌و کاته‌دا بیدات به‌ فه‌قیری. هه‌روه‌ها واجیبه له‌سه‌ر ئەو کهسه‌ی له‌پێش ته‌واو بوونی سالدا زه‌کاتی وه‌رگرتووه که له‌ ئاخری سالدا بیته‌وه بۆ ئەو شوینه‌ی زه‌کاته‌که‌ی تیدا وه‌رگرتووه هه‌تا به‌ فه‌قیری ولاتی کابرای ده‌وله‌مهند حسیب بکری، جا ئەگه‌ر له‌ ئاخری سالدا وه‌کیل بنی‌ری بۆ ئەو شوینه ئەوه بی سووده چونکه وه‌کیل فه‌ری ئەسه‌له که ئەسه‌یل له‌و شوینه‌دا نه‌بووه به‌ موسته‌حه‌قی ئەو ولاته نه‌ناسراوه‌و ته‌وه‌کیل بی فائیده‌یه. هه‌روه‌ها ئەگه‌ر له‌ پێش ته‌واو بوونی سالدا وه‌کیلی بگری و له‌و شوینه‌دا دای بنی هه‌ر بی سووده، به‌لام ئەگه‌ر کابرای ده‌وله‌مهند ته‌قلیدی ئەو زانایانه‌ی کرد که ده‌لین دروسته زه‌کات نه‌قل بکری ئەوه کابرای زه‌کات پیدراو به‌ موسته‌حه‌قی خارچی ده‌ناسری و زه‌کاته‌که جی خوی ده‌گری. ئەم مه‌سه‌له په‌نه‌انه و پیویسته ئاگاتان لی بی.

نبهني الله واياكم من نومة الغافلین وحشرنی واياكم تحت لواء سيد المرسلین آمین.

نامەى بېستە و خووە

باسى زەكاته

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله سيدنا محمد وعلى آله وصحبه المجاهدين في سبيل الله.

پاش ئەمە لە خوا دەپارێمەو، وەكو چۆن ئارەزووی نەفس لەسەر بېستنى واتەى بێھوودەيە، خوا بە مېھرەبانىي خۆى دلى ئیوہ بە بېستنى فەرموودە پېرۇزەكانى حەزرتى پېغەمبەر (د.خ) موبارەك و پووناك بكا، هەتا بە باشى گوئى راگرن بۆ تەرجمەى ئەو فەرموودە موبارەكانە كە پېشكەشتانى دەكەم، جا لەم رووہو پېويستە بزەنن بى موبالاتى و نەبېستنى فەرموودەكانى پېغەمبەر نېشانەى ناتەواوى و ناپەسايىي ئيمانە، چونكە بەپىي فەرموودەى پېغەمبەر گەورەترين خوڤەوشتى ئينسانى موسلمان ئەوہيە كە هەرگيز لە بېستنى ئاين تير نەبى، بېگومان ئەگەر ئينسانى موسلمان بە پېچەوانەى ئەمە بوو ئەوہ واتە: ئيمان و باوہرى لاوازە. لەبەرئەمە، ئەى براينە! پېويستە لەبەر ناتەواوى و ناپاكيى ئەحوالى خۆتان بگرين و، پەنا بەخوا، لە ئەنجامى خۆتان بترسن، مادام خۆشەويستىي خوا و پېغەمبەرى خۆتان ئەوہندە نەبى زياد بى بەسەر عەلاقەو پېوہنديي خۆتاندا، حەزرت (د.خ) فەرموويەتى: "لا يؤمن احدكم حتى يكون الله ورسوله أحب اليه مما سواهما" واتە: ئيمان و باوہرى هيچ كەس لە ئيوہ تەواو نابى، هەتا حالى وەها نەبى كە خوا و پېغەمبەرى خوا لە لای ئەو خۆشەويستتر بن لە ھەموو شتيكى تر لە ئەولاد، لە سامان، لە پاىە، لە نەفس .. تاد. بېگومان لەم فەرموودەو دەرەكەوى كە خۆشويستنى خوا و پېغەمبەر نېشانەى ئيمانە و، يەكئى لە نېشانەكانى ئەم خۆشويستنە ئەوہيە مال و دارايىي دنيا كە خۆشەويستى ئينسانە لە رېگەى مەحەبەتى خواو پېغەمبەرى خوادا بە دل سەرفى بكا، ئيتر ئەو سەرفکردنە چ بۆ جيبەجى كردنى واجباتى ئيسلام بى وەكو زەكاتى مال و كەفارەتى سويندى درۆو نەزر،

ياخو بۆ جى بهجىكردى سوننەت بى وهك نان به ههژاران دان و سهدهقه و بهخشش به موسلمانانى موحتاج.

براکانم! من له بهر ئاگادارکردنه وهى ئیوه چهند ئایهت و چهند هه دیسی که له بابتهی زهکاته وه وارد بوون بۆتان بهیان دهکهم و بۆتان پوون دهکهمه وه ههتا به باشی له م واجیبه حالى ببن، ئهگه رچی هه ندی خه لک له م عه رز و به یاناته ی من مه لوول و دلگران ببن، چونکه هه زهت (د.خ) ده فهرموئى "علموا الناس سنتي وان کرهوا" واته سوننەت و کرده وه و تارى من به خه لک نیشان به دن با هه زیشی پى نه کهن و به لایانه وه ناخوش بى.

پىوايهت کراوه: هه ر کهسى نه سیحه ت و ئامۆزگارپیه کی له لایه نی خوا وه بۆ ههات ئهگه ر به دل وه رى بگرئ و سوپاسی خوا ی له سه ر بکا، ئه وا خوا نیعمه تی بۆ زیاد دهکا، ئهگه ر نا ئه وه ده بى به شاهید له سه رى له رۆژى قیامه تدا، وه بپته هوى نارهبزایی خودا له و که سه له رۆژى قیامه تدا. ئه م فه رموده پیرۆزه به شیکى مۆژده ی خو شه و به شیکى هه ره شه یه و ناخو شه، بۆیه دو عام کرد بۆتان که خوا دل تان باش بکا بۆ ئه وه ی گوئ رابگرن له ته رجه مه ی ئه و ئایه ت و هه دیثانه که ده یخه مه پيش چاوتان هه تا له نه گبه تی نارهبزایی خوا پاریزراو بن.

یه کی له و ئایه تانه ده فهرموئى "وَلَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ" واته: هه رگیز گومان مه به ئه و که سانه ی که رژدی ده کهن له دانی زهکاتدا ئه و رژدییه یان چاک بى بۆیان به لکو ئه وه شه رو شووم و نه گبه تییه له سه ریان له رۆژى قیامه تدا، به هوى ئه و رژدییه وه ده که وه نه سزا، جار به جار ئه و ماله ده بپته مارو ده ئالپته گه ر دنیان و، به درژزایی کات پپیان وه دها و ده بپته هوى سزاو نازاریان، جار جاریش ئه و مالى زهکاته ده بپته پشکوی زور به تین و ناوچاوان و ته نیشته و پشتیانی پى داخ ده کرئ، مه لائیکه کان له کاتى نازاردانیاندا پپیان ده لئین ئه مه ئه و ماله یه که کۆتان کرد بوه وه هه لئان گرتبوو بۆ خو تان، واجیب بوو بۆ هه ژاران و داماوانی سه رف بکهن، که چی سه رفتان نه کرد، ده ی تالاو و نازاری ئه وه بچپژن که پاتان گرتبوو.

جا ئه م ئایه ته گه وه هه رچهند ده رباره ی زهکات هه تى، به لام هه موو مه سه ره فیکی واجیبی سه رشانی ئاده میزاد ده گرپته وه، که وایى ئه گه ر که سی به قه در حال مه صره ف بۆ خو ی و ژن و منالی نه کا، چ له خوارده مه نی و چ له به رگ و پۆشاک و رایه خ و نویندا،

یا خود سهرفی نهکا له حهجی مائی خودادا یا له غهزایهکدا پرووی کردبیتته موسولمانان و پیویستی به مالّ بیی، یا سهرفی نهکا له خواردهمهنی و پویشکی گهدا و داماواندا له ساله گرانیدا، یاخو سهرفی نهکا بو میوانی ریباری بی خهرجی که سهرهکهی حهلال بی، یا سهرفی نهکا بو هتیوان و لیقهوماوان له گهپهک یا له لادیدا، یا سهرفی نهکا له ریگای فیربوونی ئەحکام و ئادابی دینا له واجباتهکهیدا وهک فیربوونی بیرو باوهپی ئیسلامی و فیربوونی نویت و دهسنویت و پروکنهکانی نویت و ئەوانهی نویت بهتال دهکهنهوهو سوننهتهکانی نویت و واجیبهکانی تر لای زاناکان، یا سهرفی نهکا له خزمهتی ئەو قوتابییانهی که دهرزی دین دهخوینن یا سهرفی نهکا بو ماموستاکانیا، یا سهرفی نهکا له دهرمانکردنی نهخوشی داموادا، یا سهرفی نهکا له شوردن و کفن و دفنی مردووی فهقیری بی مالدا، تاوانباره. ههرکهس خاوهن دهسهلات بی و سامان و دارابی ههبی و بهقهدهر حال له کاتی پیویستدا شانبهشانی موسلمانهکان نهروا بهریداو له مەسرهفه واجیبانه خوئی بخاته دواوه ئەوه بهپیی ی زاهیری ئەم نایهته گهورهیه سزا دهری، پهنا به خوا. جا ئەو سزا ناباره، ئەو ئازاری ئاگر و ماره بو ئەو زهکات نهدهره پایهداره، ههتا حوکم دهری به سهر عیبادا جا یا عهفوو دهکری و پهوانهی بهههشت دهکری، یا عهفوو ناکری و پهوانهی دۆزهخ دهکری.

هوئی داگردنی ناوچاو و تهنیشت و پشتی زهکات نهدهر ئەوهیه که ئینسانی داماو و ههزار له وهختی خویدا که داوای زهکاتی لی کردووو پرووی لی گرژ کردووو، یا پشتی لی کردووو، یاخو تهنیشتی تی کردووو.

بههیزترین نایهتی ههپهشه له زهکات نهدهر نایهتی "وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ [٦] الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ" ه واته: وهیل و سزای سهخت بو ئەو کافرانیه که شهريک و هاوبهش بو خوا دادهنن و زهکاتی مال نادهن به موستهحهقهکان، تهماشا بکهن خوای گهوره لهم نایهتهدا زهکات نهدهری به موشريک ناوبردووو، ئەلبهت لهبهر ئەوهیه کابرا ئەوهنده به مالهکهی پشت ئەستوووه که به رازقی خوئی داناووو به شهريکی خوای داناوه، پهنا به خوا.

ئیمام ئەبوبهکری سیدیق خهلیفه یهکهمی پیغمبهر (د.خ) به دهلیلی ئەم نایهته شهپی کردووو لهگهڵ زهکاتنهدهراند، هندی له زانایان فهرموویانه عورف لهسهر ئەوهیه کهسی که گوناهیکی گهورهی بی و گوناهی بچووکیشی بی ئەوه به گوناوه گهورهکه زهمی دهکری و باسی گوناوه بچووکهکانی ناکری، جا لهبهر رویشایی ئەمهدا ئەگهر

مەبەستى خىيالى گەورە لەم ئايەتەدا كافرلى موشرىك بىلەن باسلى سىفەتلى (لا يۇتون الزكاة) نەدەكرىد كەوابى دەبى ھەر مەبەستى زەكات نەدەرى بى كە بە ھۆى زەكات نەدانەكەيەو بە عىنوانى موشرىك ناوبراوه.

پوختەى قسە: زەكات روكنىكە لە روكنەكانى ئىسلام، ديارە زەكات نەدان ھۆى روكنەكانى روكنىكە لە روكنەكانى ئىسلام، ھەرەك زەكاتدان دەبىتە ھۆى ھىزدان بە ئىسلام، جا ئىتر ئەم ئەندازە بەسە بۆكەسى ھوشيار بى و ئاگالى لە رۆزى قىيامەتلى خۆى بى. رىوايەت كراوه: كە ھەزرىت (د.خ) ھەرموويەتلى زەكات بكن بە شوورالى مالى خوتان و، بە سەدەقە ھەرمانى نەخۇشتان بكن.

دەگىرنەو كاتى كە ھەزرىت (د.خ) ئەم ھەرموودەى ھەرموواورىك بىستى و رۆيشتەو بۆ مالى خۆى و وتى بە خىزانەكەى من قسەيەكى وھام بىستووه، وا من ئەو مالىم كە شەراكەتەو، شەرىكەكەم بردوويە بۆ مىسر بۆ بازىرگانى زەكاتەكەى دەدەم، جا ئەگەر (مەھمەد) قسەكەى راست دەرچوو مالىكەم بە سەلامەتلى ھاتەو ئەوا دەرپۆم ئىمان بە (مەھمەد) دىنم و ئىنى ئىسلام قبوول دەكەم، خۆ ئەگەر مالىكەم ھەوتە ئەو ھەركاتى بۆم ھەلكەوت (مەھمەد) دەكوژم. چەند رۆزى لەم وادە رابوورد ئەھلى قافلەكە نامەيان ھات كە لە رىگەدا تالان كراون و ھىچيان بۆ نەماووتەو، كابراى گاور شىرى ھەلگرت و رۆيشت بۆ نىكى حوجرەى ھەزرىت (د.خ) بەلكو فرسەتلى لى بىنى و بىكوژى. ھىشتا لە رىگەدا بوو نامەى شەرىكەكەى پى گەيشت نووسىبووى: دلگران مەبە لە رۆزى ئەو تالانەدا لەبەرئەوھى كە وشترەكەم لاواز بوو من كەوتىوومە داووهو لە كاروانەكەدا نەبووم و لەو تالانە رىگار بووم و ھەموو مالىكەمان بە سەلامەتلى دەرچوو، جا گاورەكە دلى شاد بوو، وتى ديارە ئەو زاتە راستى ھەرمووه و راستە، زوو رۆيشتە خزمەتلى و موسلمان بوو.

سالى ھەزار و دووسەدو ھەشتاوشەشى ھىجرى بىستم قافلەيەكى گەورە لە شارى مووسلەوھ روو بە شارى ھەلب رۆيشت بۆ بازىرگانى، يەكى لە بازىرگانەكانى مووسل بارى لىرەى لەو قافلەدا ناردبوو بۆ تىجارەت لە رىگەدا چەردە دايان لەو قافلە گەورەيە و ھەموويان بە تالان برد، كە ئەم ھەوالە گەيشتە شارى مووسل ھەموو بازىرگانەكان عاجز و خەمبار بوون، بەلام بازىرگانى خاوەن بارە لىرە، ھىچ عاجز نەبوو، ھاوكارەكانى لىيان پرسى توو چۆن ھىچ عاجز نى و خەم ناخۆى؟ وتى مالى من نافەوتى، چونكە

زهکاتم به تهواوی داوه. پاش چند پوژئی ئه هلی قافلّه که هاتنه وهو دهرکهوت که مائی خاوهن لیره که خوا پاراستوویه تی و، له کاتی تالانه که دا کهس دهستی بو نه بر دووه.

رپوایهت کراوه: ههرکهس زهکات نه دا، نوپژهکانیشی وهک نه بو وایه، چونکه خوی گه وره له گه لی ئایه تی قورئاندا زهکات و نوپژی به یه که وه باس کردوووه ئه و دوو پوکنه وهک یهک پوکنیان لی هاتوووه جا ئه گهر که سی یه کیکیان نه کا، ئه وه وهکو ئه وه یه که هیچیان نه کردبی. ئه مهش دهردیکی تره له سه ر ئینسانی زهکات نه دهر، وهکو چه زره ت (د.خ) فرموویه تی "ما محق الاسلام شی محق الشح" واته هیچ شتی ئیسلام مهحو ناکاته وه به قه د به خیلی و پیسکه یی.

هه ندی له زاناکان فرموویانه که لیمه ی (شح) بریتیه له به خیلی کردن و سستی له جیه جی کردنی واجیه مالیه کاند، گه وره ترین واجیه مالیش زهکات و سه رفیتریه، ههروه ها به گویره ی زاهیری فرمووده ی پیشوو ئه و که سه که زهکات نه دا، نوپژه که شی قبول ناکری، جا نه گه تی له مه گه وره تر چیه بو سه ر شانی موسلمان که به جاری دوو پوکن له ئه رکانی ئیسلامی له کیس بجی، یه کهم زهکات و دووه م نوپژ، که له سه ر فرمووده ی پیغه مبه ر (د.خ) که ده فرمووی "الصلاة خیر موضوع" نوپژ چاکترین عیباده تیکه که بو ئینسانی موسلمان دانراوه. ته ماشا بکه ن ههرکهس له ئیوه ئه گهر خانوویه کی بیی و دوو دیواری بروخی چون له و خانووهدا داده نیشی و چون ده ری؟

ده گپرنه وه که سه نی به سری فرموویه تی ئه و که سه ی که زهکاتی مائی خوی بدا له ئاسمانی یه که مدا ناوی (سه خی) یه و، له دووه مدا ناوی (جواد) ه و، له سییه م و چواره مدا ناوی (کریم) ه و، له پینجه مدا ناوی (مبارک) ه و، له ئاسمانی شه شه م و سه وته مدا ناوی (مغفور) ه، واته خوالیخوشبوو عه فو کراو.

یه کی له تابیه یه کان فرموویه تی له کاتی سه ره مه رگدا بو ئینسان دوو موسیبه ت روو دهن، یه کهم، ئه و ماله ی که به خوینی جگه ری خوی په یدا ی کردوووه ده که ویته دهس میراتبه ر و ئه و له و ماله بی بهش ده بی. دووه م ئه وه یه که پرساری ئه و ماله ش له و ده کری، لیی ده پرسن ئه و ماله ی چون په یدا کردوووه له حه رام یا له حه لال؟، ههروه ها له وه ییشی که سه رفی کردوووه له چیدا سه رفی کردوووه، له مه سه رفی حه لال و بی عه ییدا سه رفی کردوووه، بو نمونه وهکو به رگ و پو شاک ی خوی و خیزانی، یاخو له حه رامدا خه رچی کردوووه، وهکو عاره ق خوار دنه وه و کرده وه ی ناشیرین و ناره و و ناشه رع ی؟

له فەرموودهی حەزرەتە (د.خ) "الویل لمن ترك عیالہ بخیر و قدم علی ربه بشر" واتە: نەگبەتی بۆ ئەو کەسە کە کاتی مرد خیزانەکە بە گوزەرانی باشەو، بەجی دێلی و، بە کردووی خراپەو دەگاتە خۆی، واتە: زەکاتی مائی دەرئەکردوو، سەرفیتەری نەداو، مائی خەلکی بە ناحەق خواردوو، غەش و خیانەتی لەگەڵ خەلکدا کردوو. تاد.

حەزرەت (د.خ) فەرموویەتی: ئەوانە ی کە زەکاتی مائیان دەرناکەن لە کاتی کادا پیوستیان بە باران بۆ خۆی گەورە مەنعی بارانیان لێ دەکات و، ئەگەر حیوانی بۆ زویان نەبووایە هەرگیز بارانیان لێ نەدەباری. هەرۆهە رپوایەت کراو: ئەو کە سانە ی کە مائیان خەلکەو زەکاتی لێ دەرئەکەن ئەو لە پاش مردنیان کە میراتبەرەکانیان لەو ماله خەرج بکەن بۆ خۆیان، خۆی گەورە پاداش بۆ ئەوانیش، واتە بۆ مردووکانیش دەنووسی، بەخ بەخ لەم میهرەبانییە خوا کە تەنانەت پاش مردنی زەکاتدەریش هەر خیری بۆ دەنووسی.

رپوایەت کراو: لە حەزرەت (د.خ) چوار کەس هەن کە لە رۆژی حەشردا لە قەبر دەرچوون حیسابیان لەگەڵ ناکرێ و بە بۆ پرسیار رپوانە ی دۆزەخ دەرکێن، یەکەم کەسێکە لە سبەینیدا دەنوێ و بەتایبەتی نوێژەکە ی دەفەوتینی، دووهم کەسێکە زەکاتی مائی خۆی نادا، سێیەم کەسێکە هەمیشە وا بە دوا ی فیسق و فجوور و ئارەزوو پەرسستیەو، چوارەم کەسێکە گوێ نادا تە نوێژی عیسا و تەرکی دەکا.

رپوایەت کراو: کە لە رۆژی قیامەتدا لە کاتی هەیبەتی خواو راکیشانی خەلکدا بۆ مەیدانی لێپرسینەو حەزرەت (د.خ) نەفرین و بیزاری دەرئەبرێ لەو کە سانە ی کە زەکاتیان نەداو و لەو رۆژەدا گیرۆدە دەبن. هەرۆهە رپوایەت کراو: لە حەزرەت کە فەرموویەتی لە شەوی میعراجدا چاوم کەوت بە کۆمەلێ کە مەلائیکە سزایان دەدان، ئەو کۆمەلە لە دەشتیکدا بوون پربوو لە بەردی گەرمی بە ئاگر سوورکراو، بەو بەردانە داخ دەکران و، ناوبەناو زەقوومیان دەکرد بە قورگیاندا، بیجگە پێش و پاشیان کە بە پارچە بەردێک داپۆشرا بوون، هەموو لەشیان رپووت بوو، حەزرەت دەفەرمووی لە جوهره ئیلم پرسی ئەمانە کێن؟ فەرمووی ئەوانەن کە زەکات نادەن. براینە! خۆی گەورە ئاگادارەو زانیە بە حالی هەموو کەس لە دنیاو لە قیامەتدا، جا خۆی گەورە وینە ی پاشە رپوژ (قیامەت) بە پیغمبەری خۆی نیشان دەدا لە دنیاو، واتە: ئەم سوورەتانە کە حەزرەت (د.خ) چاوی پێ کەوتوون سوورەتی رپوژی قیامەتیانەو، هەر لە ئیستەو خۆی گەورە

به پیغمبهری نیشان داوه، ههتا بیگیږیتتهوه بو ئوممهتهکهی و، ئەوانیش پهندی لی وهربگرن و خویمان له گوناح بپاریزن.

له ئاینی پیروزی ئیسلامدا زهکات بریتییه له دهیهک یا بیست یهک یا چل یهک، وهکوله کتیبی شهرعدا بهیان کراوه، ئەمەش له بهرئەوهیه که ئەم ئوممهته ئیشیان ئاسان بی، وهکو حەزرت (د.خ) فرمویهتی "بعثت بدین سهل" واته له لای خواوه به دین و ئاینیکی ئاسانهوه پهوانه کراوم بو سه خهلق.

براکانم! ئەم مالی دنیایه که ئیوه ههتانه راسته به پهنج و مهینهت پهیداتان کردووه، بهلام ئەگەر باش لی ورد بینهوه مالی ههموومان مالی خوایه و، ههرا خوا به خواستی خوئی و لهسهه حیکمهتی خوئی بهشی دهکاتهوه بهسهزماندا، ئەگهرا دهولهمندی به عهقل نییه، گهلی عاقل بی مالهو، گهلی ئینسانی بی عهقل دهولهمنده، دهولهمندی به پهنج و تیگوشانی زوریش نییه، گهلی کهسی پهنجکیش بی مایهیه، گهلیکیش له لایهکهوه مالی پهیدا دهکات کهچی له چهند لاه تووشی زیان دهبی، کهوابی لهگهلهوهشدا که دهولهمندی عهقل و تیگوشان و ههولی دهوی، راستهکهی ئەوهیه که لهسهه توفیق و یارمهتی خودا راههستاوه، بویه پیویسته ئینسان مالهکهی خوئی به مالی خوئی نهزانی و، ئەوهی خودا لهسههری واجیب کردووه بیدا به موستهحهقهکان، ههروهها پیویسته له تهماشاکردنی فهقیراندا تهماشای قازانجی دنیاویی خوتان نهکهن و تهماشای شۆرت و ناویانگ نهکهن نه بو خوتان، نه بو ئەو کهسانه که پیمان دهدهن.

ئەگەر خزم و خویشی خوتان وهکو برا و برازا و خوشک و خوشکهزا و خزمانی تر، یا له دراوسێکانتان، یا خهلکی گهړهک فهقیریان تیاوو زهکاتیان پی بدهن.

ئەگەر کهسی به شهرعی حهقی زهکات وهگرتنی نهبی و بی به زور مالتان لی بسینی ئەوه ئەگههچی نییهتی زهکاتیشی لی بینن به شهرع به زهکات حسیب ناکری و، زهکاتهکهتان لهسهه دهمنی، بهلام ئەگهه زهکاتیان پی دهشیا ئەوه مادام به ناوی زهکاتهوه داوای بکا و، خاوهن مالیش نییهتی زهکاتی لی بهینی، ئەوه به زهکات حسیب دهکری.

چونیهتی دهکردنی زهکات له باغی رهز ئەوهیه ههرا له سهههتای پی گهیشتنیهوه به هوئی ئینسانی عادللی ژیری زانا به چهن و چونیهتی میوهی باغات ئەو باغه تهخمین

بکری به ئەندازەیک و بخریته ئەستۆی خاوەن باغەکه له گەڵ ئەندازەى زەکاتى پێویست و خاوەن باغەکش ئەم خستنه ئەستۆیه قبوول بکات، ئەوسا بۆ خاوەن باغ دروسته به ئارەزووی خۆی دەست بخاته بەرھەمی ئەو باغە به فروشتن و بەخشین و خواردن... تاد. چونکه میقداری زەکاتەکه دیارییەو، له ئەستۆی خاوەن باغدا کراوه به مال.

پێویستە ئەو کەسه تهخمینهکه دهکا بزانی تهخمین بکا و، تهماشای ههموو بنه میوهکان یا دار خورماکان بکا. دیاره ئەم تهخمین کردنه سوننهتهو واجب نییه؛ خاوەن مال ئارەزووی خۆیەتی یا تهخمینی میوهکهی بکات و یا خۆ سهبر بکات و تهسهروپی تیا نهکا تا به تهواری میوهکهی پێ دهگا و، به راستی حەقی خوای لی دەر بکا.

شایانی باسه ئەم کاروباری تهخمینه، واته تهخمین کردن و قبوولی تهخمین دهبی لای زانیهکی ئایینی فیریان ببن. جا له بهرئهوهی ئەمانه به پێی شرع نایه نه جی کابرای خاوەن مال مادام لهو باغە دهخوات دهبیته حهرام خۆر، ههروهها کپین و فروشتنی ئەو میوهش حهرامه، چونکه بهشی موسته حەقی تێدایه، مهگر تهقلیدی فهرموودهی ئەو ئیمامانه بکا که فهرموویانه حەقی زەکات له گەردنی خاوەن مال دایه و له عینی مالەکهدا نییه، له پاش ئەو تهقلیده تهسهروپ دروسته، به لام پێویسته ئاگای له دانی حەقی زەکات بی ههتا قهرزار نهبی، یا تهقلیدی فهرموودهی ئەبوو حەنیفه (ئیمامی ئەعزم) بکا که فهرموویهتی دروسته له باتی زەکات قیمةتهکهی بدری و، هههرا میقداری دهیهوی تهسهروپی تیا بکات قیمةتی میقداری زەکاتەکهی بدا به موسته حەقهکان. له هه دیسی شهرفدا ههیه ههچ مالى له کيس ناچى له سهه وشکانی یا له دهريا مهگر به هۆی نه دانی زەکاتهوهو، زەکات نه دەر له قیامهتدا وا له ناو ئاگری دۆزهخدا. ههروهها له هه دیسیکی تردا فهرموویهتی: گهلی کهس که سابه تیکی پاک و خاوین دهکن، به لام له دواپیدا له بهر نه دانی زەکات مالەکهیان پيس دهکن.

براکانم! هه موو مالى من به قوربانى ئیوه بی، تهماشای میهره بانى خوا بکن که فهرموویهتی: ئەى عه بدهکانى من لهو مالى خۆمه که لای ئیوهیه میقداریکی بدهن به من به قهرز، به مه رجی بیدهن به من که سبهینى له قیامهتدا من یه که به ده، تا یه که به هه فتا، تا یه که به هه وسه دو زیاتریش بیده مه وه به ئیوه. ئەوهش بزاندن که خوای گهوره داوای مال بۆ خۆی ناکا، خوا بی نیازه له ئیوه له مالى ئیوه، به لکو داوای ئەوه دهکات ئەو مالە بدهن به برا داماههکانى خۆتان له موسلمانان (انما المؤمنون اخوة) به راستی

موسلمانان برای یه کترن؛ حه زرهت (د.خ) فهرموویه تی "الدنیا جیفه وطلا بها کلاب" واته: دنیا وهک لاشه ی مرداره وئه وانهش دهکونه شوینی و لئی کؤده بنه وه وهک سهگ وههان، کهوایی هه رکهس دنیا ی خو ش بو ی و کو ی بکاته وه وه حه قی خودای لی دهرنه کاو نهیدا به داماون ئه وه له چینی سهگان حسیب دهکری. به لام ئه گهر نهکونه دوا ی ئاره زووی نهفس و حه قی خوا ی لی دهریکهن ئه وه خوا ی گه وره له خو تان رازی دهکهن. ههر له م بابه تهره حه زرهت (د.خ) فهرموویه تی "نعمت الدار الدنیا لمن تزود منها للآخرة" واته: چاک خانوو مه نزلیکه ئه م مه نزل ی دنیا یه به و مهرجه ی ئینسان تو شه ی قیامه تی تیا هه لبگری "وبئست الدار الدنیا لمن صدته عن آخرته وقصرت به عن رضا ربه" واته خراب خانوو مه نزلیکه دنیا بو که سی که مه نع ی بکا له ته ماشا کردنی قیامه تی خو ی و دهستی کؤتا بکا له ره زامه ندیی خوا ی خو ی.

ژیره کانی ئاین فهرموویانه، هه موو شتی زهکاتیکی له سه ره و زهکاتی خانوو ئه وه یه که هؤده یه کی وه های تیابی میوان بتوانی تیدا بحه سیته وه، زهکاتی پایه و شان ئه وه یه که ئینسان بگاته فریای ئه و که سانه که په نایان پی هی ناوه، زهکاتی زانست ئه وه یه که خاوه نه که ی ئاموژگاری نه زانان بکا، زهکاتی مال و دهغل و دان و میوه و حه یوانات دیاره. دهگپرنه وه که رۆژی شهیتانی له عین گه یشت به حه زره تی خزر (د.خ) و یه کی له قسه کانی له گه لیدا ئه مه بوو که پیی وت ئه ی خزر من دهرؤم چوار گوشه ی دل ی ده وله مند دهگرم و تیدا داده نیشم و هه ول ددهم ترسی هه ژاری دهخه مه دل یه وه، له گه ل مه حه ببه تی ده وله مندی هه تا زهکاتی مالی خو ی نه داو ئه و مافی خوا یه به سه ره وه بمینی هه تا به یه که وه له گه ل مندا بمانخه نه دؤزه خه وه و به یه که وه بسووتین.

براکانم! شهیتان زور زانا بوو، پیش ئه وه ی بهر نه فرینی خوا بکه وی دهرزی به فریشته کان دهوت، به لام له بهر خو به زل زانین بی گو یی خوا ی گه وره ی کردو، خوا ی گه وره ش له عنه تی لی کردو له قاپی ره حمه تی خو ی دهری کرد، ئیتر بوو به دوژمنی نه ته وه ی حه زره تی ئادم (د.خ) و، له بهر ئه وه ی شاره زای هه موو گونا هه کانه ده زانی به کام گونا هه بیانفه و تینی و، ده زانی که زهکات نه دان گونا هیکی زور گه وره یه و، ده بیته هوی مالویرانیی ده وله مند ان! بو یه دهر واته ناو دل یانه وه و ئه و گونا حه یان پی دهکا، جا ناگاتان له خو تان بی نه وهک بتانخه له تینی.

حه زره تی پیغه مبه ر (د.خ) فهرموویه تی: که له وهختی پیویستدا باران نه باری ئه وه

نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که ئه‌هلی ئه‌و ولاته زه‌کاتیان نه‌داوه، هه‌روه‌ها که تاعوون و ناساگی خراب که‌وته ناو ئه‌وه نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که زینا زۆر ده‌کری.

په‌یوایه‌ت کراوه: جارێ چه‌زهرتی موسا (د.خ) به لای جوانیکدا رابوو‌رد که نوێژیکێ زۆر باشی ده‌کرد، ئه‌ویش زۆری پێ خۆش بوو (ماشاء‌الله) لێ کرد، خوای گه‌وره فه‌رمووی یا موسا! زه‌کات و نوێژ وه‌کو مندالی دوانه وان، هه‌ر کامیان له‌ویان جیا‌بووه‌وه من قبوولی ناکه‌م و، ئه‌م جوانه زه‌کات نادا که‌وابی نوێژه‌که‌یشی لێ قبوول ناکه‌م.

په‌یوایه‌ت کراوه: که ئیبنو عه‌باس (د.خ) فه‌رمووی هه‌ر که‌سی مالی هه‌بوو چه‌جی پێ کرد، به‌لام زه‌کاتی مالی خۆی نه‌دا، ئه‌وه له پاش مردن که ئاگادار ده‌بی به سه‌ر سزای خۆیدا له‌سه‌ر ته‌رکی زه‌کات له خوا ده‌پارێته‌وه که زیندووی بکاته‌وه و پرۆاته‌وه دنیا بو ئه‌وه‌ی که زه‌کاتی ماله‌که‌ی بدا، له‌ویدا چه‌ند که‌س حازر بوون ئینکاری قسه‌که‌یان کرد و وتیان بی‌جگه کافره‌کان که‌س داوای گه‌رانه‌وه بو دنیا ناکات، ئه‌نجا ئیبنو عه‌باس فه‌رمووی مادام ئیوه وا ده‌لین با من ئایه‌تی خواتان به‌سه‌ردا بخوینمه‌وه که زه‌کات نه‌دریش له ترسی سزای خۆی داوای گه‌رانه‌وه بو دنیا ده‌کا، ئه‌وه‌ته خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی. "وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَّ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ" واته: له‌رێگه‌ی خوادا چه‌قی موسته‌حه‌قه‌کان بده‌ن و زه‌کاتی مالتان ده‌ریکه‌ن له‌ پێش ئه‌وه‌دا که مردن یه‌خه‌ی هه‌ر یه‌کی له‌ ئیوه‌ بگری و بیکوژی و ئه‌ویش هاوار له‌ خوا بکا و بلی خوایا بوچی بو ماوه‌یه‌کی که‌م مردنمت دوانه‌خست هه‌تا زه‌کاتی ماله‌که‌م ده‌ریک‌دایه و له‌ جومله‌ی به‌نده‌کاندا داخل بکرایام و، به‌سالح ناوم بنووسرایه؟.

په‌یوایه‌ت کراوه: کاتی ئینسان له‌ رۆژی قیامه‌تدا به‌سه‌ر سیراتدا راده‌بووری ئه‌گه‌ر له دنیا زه‌کاتی نه‌دابی پرده‌که‌ لار ده‌بیته‌وه هه‌تا کابرا بکه‌وێته خواره‌وه بو دۆزه‌خ، ئه‌نجا زه‌کاته‌که‌ی له‌ شیوه‌ی ئینسانیکدا بانگی ده‌کات: خوا بتکوژی، ده‌رباره‌ی من قسوورت نه‌کردایه هه‌تا ئیسته‌ رزگار ببوویتایه.

براکانم! له‌م باب‌ه‌ته‌دا چه‌دیس زۆره، به‌لام ئه‌م میقداره به‌سه‌ بو که‌سی که به‌ دل ئاگادار بی. والسلام.

نامه‌ی بیست و سیّم

باسی واجباته

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله سيدنا محمد وعلى آله وصحبه المجاهدين
لاعلاء كلمة الله.

پاش ئەمه بزائن هەر شتی که خوا واجیبی کردبی له سەر هەر موسلمانێ واجیبه له سەر
ئەو موسلمانە ئەو شتە فێر ببی و ئاداب و ئەرکانی حالی ببی ئەمجا باوەرپیشی ببی که
ئەو شتە واجبه له سەری پاش ئەو هەمەلی پێ بکاو به موافیقی شرع جیبه جیبی بکا،
ئەمه سی واجیب بوو له سەر موسلمانان بهرامبەر به هەموو واجیبی. ئیتر هەرکەس
بهمانه نهزانی ئەو عوزری نییه له قیامه تداو تاوانبارە.

براکانم! تاقیم کردوووه تهوه که ئەهلی ئەم زەمانه گوی نادهنه ئامۆژگاریی درێژ! بۆیه
به شیوهیهکی کورت واجیباتیان بۆ باس دهکەم، جا ئەگەر گوی بهم شیوه کورتهش نهدهن
ئەو بهوه حسیب دهکرین که سستن له ئاینداو، ئەم حالهیان دهبیته هوی نارەزایی خودای
گهوره، بهلام ئەگەر بهدل گوێیان گرت و مهیلیان هاته سه ئیطاعهی حهق ئەوه خوا
لییان رازی دهبی و نیعمهتیان زیاد دهکا به بهلگه‌ی ئەم هه‌دیسه پیرۆزه "ایما عبد جاءته
موعظة من الله في دينه فانها نعمة من الله سيقت اليه، فان قلبها بشكر زاده الله تعالى
نعما اخرى، والا كانت حجة من الله عليه (الی ان قال) ويزداد عليه سخطا".

جا پێویسته بزائن یه‌که‌م واجیبات ناسینی خوای گه‌وره‌یه به قه‌دهر تاقهت و توانای
ئاده‌میزاد، باوه‌ر به ته‌نیا‌یی خوا، باوه‌ر به صیفات‌ی سه‌لبی و سه‌وتی وه‌کو له نامه‌ی
بیروباوه‌ر‌دا باس‌مان کرد؛ که خوای گه‌وره (مه‌وجووده) واته: هه‌یه، (قه‌دیمه) واته ئەوه‌ولێ
بۆ نییه، (باقییه) واته نه‌بوونی بۆ نییه و دوا‌یی نایهت، (موخالیفی هه‌وادیسه) واته له هه‌یج
شتی ناچی، (قائم بیلزات)ه، واته ئیحتیاج و پێویستی به هه‌یج شتی نییه. صیفته‌ی (وجود)
پێی ده‌لێن صیفته‌ی نه‌فسیه‌و، ئەم پینج صیفته‌ پێیان ده‌لێن سفات‌ی سه‌لبیه.

ههروه‌ها خوای گه‌وره خاوه‌ن حه‌یاته یانی زیندوو، خاوه‌ن عیلمه یانی زانیه به هه‌موو شتی، خاوه‌ن ئیراده‌یه یانی خواستی هه‌یه و، خواستی له‌سه‌ر هه‌ر شتی ببی ده‌بی و خواستی له‌سه‌ر هه‌ر شتی نه‌بی نابی، خاوه‌ن قودرته، واته توانای به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه که مومکین بی، خاوه‌ن که‌لامه واته گفتوگۆی کردوو له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌رانداو به فریشته‌ی گه‌وره (جوبره‌ئیل)دا ده‌ستووری بو ناردوون، خاوه‌ن سه‌مه‌ه واته هه‌موو شتی‌ک و هه‌موو ده‌نگی ده‌بیسی، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر میرووله‌یه‌ک به سه‌ر عه‌رزا بپوا به ریگه‌دا خوای گه‌وره ده‌نگی ئه‌و میرووله‌یه ده‌بیسی، خاوه‌ن به‌سه‌ره واته هه‌موو شت ده‌بینی، جا ئه‌م صیفه‌تانه پیمان ده‌لین سیفاتی ثبووتیه، چونکه له مه‌عناکانیاندا نه‌بوون نییه، هه‌روه‌ها گه‌لی شتی تریش له کاروباری بیروباوه‌پ به‌و کتیبانه‌ی خوا ناردوونی بو‌یان و ئیمان به پوژی قیامه‌ت و ئیمان به قه‌زاو قه‌ده‌ر، واته هه‌رچی پوویدا له جیهاندا هه‌مووی له‌سه‌ر زانست و خواست و توانای خودایه، جا ئه‌مانه هه‌موو کو‌ده‌بنه‌وه له ژیر ناوی ئیمان به‌وه‌ی که حه‌زرت لای خواوه هیناویه‌تی که حه‌قیقه‌تی ئیمان، وه‌کو زاناکانی ئوسوولی دین فه‌رمویانه: "الایمان هو التصدیق بما جاء به النبی (ص) مما علم من الدین بالضرورة اجمالا في ما علم اجمالا وتفصيلا فيما علم تفصيلا" واته ئیمان باوه‌پ‌کردنه به‌و حوکمانه که پیغه‌مبه‌ری ره‌به‌ر (د.خ) له لای خواوه هیناوانی له‌وانه‌ی که به ئاشکرا زانراون له ئاین و یاسای ئاین، به کورتی له‌وانه‌ی که به کورتی زانراون و، به درێژی له‌وانه‌ی که به درێژی زانراون، بو نمونه وه‌کو باوه‌پ به پیغه‌مبه‌رایه‌تی هه‌موو پیغه‌مبه‌ره‌کان به تایبه‌تی پیغه‌مبه‌ری خو‌مان که حه‌زرتی (مه‌مه‌ده) (د.خ).

له باره‌ی باوه‌پ به پیغه‌مبه‌ری خو‌مانه‌وه پوویسته بزانین مه‌مه‌ده (د.خ) کوپی (عبدالله)ی کوپی (عبدالمطلب)ی کوپی هاشمه، دایکی ئامینه‌ی کچی (وه‌بی کوپی (زه‌ره)یه. هه‌روه‌ها پوویسته ئیمانمان ببی به‌وه‌ی هه‌موو پیغه‌مبه‌ران مه‌عسووم و بی گونا‌ه بوون. پوویسته ئیمان به سزا و ناخو‌شی قه‌بر بو هه‌ندی کهس و، ئیمان به رزگاری و خو‌شحالی هه‌ندی کهسی تر له قه‌بردا. ئیمان به‌وه که ئه‌م جیهانه ویران ده‌بی و هه‌موو گیاندارئ هه‌رچی مردوو زیندوو‌یان ده‌کاته‌وه‌و، فه‌رمان ده‌دا به فریشته‌کان که بیانده‌نه به‌ر بو مه‌یدانی حیساب، له‌ویدا به هۆی ته‌رازوی کیشانه‌ی کرداره‌وه خیر و شه‌ری هه‌موو کهس ده‌ده‌که‌وی، ئه‌مجا به ئه‌مری خوای گه‌وره ده‌بی هه‌موو پوون به‌سه‌ر سیراتدا، که پردیکه له موو باریکتره و له ئه‌لماس تیژتر، دیاره ئه‌وانه‌ی که خوا په‌حمی پی کردوون به ئاسانی به سه‌ریدا راده‌بوون، به‌لام ئه‌وانه‌ی شایانی سزا و ئازارن له

پردهکوه دادهکون بو ناو دۆزهخ، جا ههركهس لهو دۆزهخيانه خاوهن ئيمان بى، به قهدهر تاوانهكهى سزا دهرى و له پاشان دهكرىته دهرهوه بو بهههشت، ئهوانهش كه ئيمانيان نهبووه، ههتا ههتايه له دۆزهخدا دهمننهوه، ئهوه كهسانهش كه له دۆزهخ دهردهچن له پيش ئهوهدا بگهنه بهههشت لهسهه (حوض المورود) كوودهبنهوه، ئهوه كهوزه به قهدهر مانگه ريگايهك گوشاد و گهورهيه و، ئهوهنده گۆزهلهى به دورايه مهگر خودا بزاني، ئيتتر ههركهس ئاو لهو كهوزه بخواتهوه قهت تينووى نابى و، بو لهزهت نهبى، ئاو ناخواتهوه، پاش ئهوه دهرۆن بو بهههشتى پايهدار و ههتا ههتايه تيدا دهمننهوه.

ههروهها واجيبه لهسهه هموو موسلمانىكى بائلى عاقل كه ئادابى دهنويژ و خوشوردنى لهش پيسى و تهيه موم و ئادابى پۆژوو زهكات و سهرفيتره و حج و بهجيهناني، ئهگر دهستی رويشت و، غهزاكردن له ريگاي خزمهتى ئاينى ئيسلامدا بزاني. دياره فيربوونى ئەمانه يا به دهرزخويندنه به مندالى يا گهورهى له لاي زاناكان، يا به دانيشتنه له مهجليسى زاناكان و پرسيار لى كردنيان ههتا باش حالى ببى. ههروهها دهبى ئهسبابى دۆزينهوى قبيله بزاني و بو نمونه: له ولاتى شارهزوردا ئينسان كاتى راوهستا به جوړى كه له كاتى لاكردنهوه به لاي راستدا ئهستيرهى قوتب ببينى ئهوه رووى له قبيلهيه. شايانى باسه ئهستيرهى قوتب ناوى (جهدييه) بهو يهكيكه لهو كهوته كه پييان دهليين كهوتهوانان، ئهم جهدييه بچووكه كه يانهو كهوتهوته لاي (شمال) باكوورهوه، له ولاتى ئيمهدا به ئەندازهى بيست و چوار دهرجه بهرزى ههيه له ئوفوق له لاي باكوورهوه.

واجيبه لهسهه ئينسان ههه وعدهيهكى دا به يهكى، مادام وعدهكهى خير بى بهجيبى بهينى و به بى عوزرى شهرى ههركيز خيلاف وعده نهكا. واجبه ههه عيبادهتى كه دهيكاو ههه ئيشيكي چاكه كه دهيكاه به ئيخلاس بيكا، واته: ههه بو رهزاي خودا بيكا، ههروهها ئهگر تهركى گوناھيشى كرد له بهر خوا تهركى بكا نهك له بهر زياني مال يا له ترسى نهخوشى يا له ترسى يهكى له خاوهن دهسته لاتهكان.

واجيبه هموو موسلمانى ئيتاعهى ئهمرى خوا و پيغه مبهرى خوا بكا، ههروهها واجيبه ئيتاعهى ئهمرى خاوهن ئهمرى موسلمان بكا، مادام ئهمر بكات به شتى كه شهرى و موافيقى راستى و حق بى. واجيبه لهسهه هموو موسلمانى ئهمر بكا به چاكه و نههه بكا له خراپه، وهكو له نامهى تايبه تيدا نووسيوومه. واجيبه ئينسان باوهرى ببى به

وعددی خوا له گه ل و عیدی دا، واته: خوا هر به لینیکی دابی به ئه هلی تا عت که پاداشی چاکه یان ده داته وه له قیامه تدا، یا هر هر شه ییه کی کردبی له تا وانباران که له قیامه تدا حقیان لی دستینی و سزایان ددا هموو راسته و هر واش ده بی.

واجیبه ئینسان هر که سی خوش دهوی له بهر خوا خوشی بوئی و، له هر که س عاجز بی پیویسته له بهر خوا لی عاجر بی. هر وه ها واجیبه ئینسان تی بکوشی بو لا بردنی خوی خراپی نه فس وه کینه و حه سوودی و خو به زل زانین و به خیلی و له خو باییبوون و خو به باش زانین و خو وره وشتی خراپی تریش. له گه ل ئه مه شدا واجیبه له سهر هموو که س تی بکوشی بو ئه وهی ئه خلاقی خوی باش بکاو سیفته تی سه خاوت و غیره ت له سهر دین و خوشویستنی پیاو چاکان که سب بکا. واجیبه همیشه له بهینی ترس و ئومیدا بی و، له قه هری خوا ئه مین نه بی و له رحمت و میهره بانیشی نائومید نه بی. واجیبه به قه در توانا له بهر به لا و نارچه تیدا خو گر بی و، پشت به خوا به ستی و، همیشه به قه زای خوا رازی بی. واجیبه عه وره تی خوی داپوشی، واته ئه گهر پیاوه ناوبهینی ناوک و ئه ژنوی درنه خا بو نامه حره م و، ئه گهر ژنه هیچ شوینیکی له شی درنه خا بو نامه حره م. واجیبه له سهر نیعمه ت شوکر و سوپاسی خوا بکا و، له یادی خوا فه راموش نه بی و، زیکی خودای گه وره بکات و، لای که می له هموو سبهینی و ئیواره یه کدا بلی: "اللهم انی احمدک واشکرک واثنی علیک حمدا وشکرا وثناء بملأ کل منها الکن کله علی ما اولیتنی من النعم التي لا احصیها ولا استحقها الا بفضلک وکرمک، وعلی ما صرفت عني بفضلک وکرمک من النقم التي استحقها، صرفتها عني بفضلک ورحمتک". هر وه ها هر که س هر خوارده مه نییه ک ده خوا واجیبه هر له سهره تاوه ئه وه بخاته دللی خو یه وه که ئه مه نیعمه تی خواجه، ئه م مه سه له په نه انه و هموو که س نایزانی و که م هه لده که وی ئینسانی موسلمان ئه م یاده ی بی، ئه م عاله مه که شه و روژ له خوا غافلن چون ئه وه ده هیئنه دلایانه وه که ئه م نیعمه ته نیعمه تی خواجه.

واجیبه له سهر ئینسان هر ئه مانه تی که درایه دهستی خیانه تی تیدا نه کات و بیگه ییئته وه به خاوه نی خوی. هر وه ها واجیبه کاتی زیانیکی لی که وت زور خه می بو نه خواو، کاتی شتیکی ده ست که وت پیی بایی و شادمان نه بی، واته واجیبه به زیانی دنیا یی زور دلگران نه بی و به قازانجی دنیا ییش زور بایی نه بی؛ چونکه دنیا ده وامیکی زوری نییه و هر به فه نادا ده چی، گوناحه ئه وه نده ئینسان باوه شی پیا بکا که

تەنگەنەفەسى بكا، ئەم مەسەلەش ھەروھە پەنھانە. واجیبە دنیا لە بەرچاوی ئینسانی موسلمان سووك بى: ئەم دنیاىە داوی ئیبلیسە و گەلى كەسى پى گیرۆدە دەبى. واجبە ئینسان ھەرگیز بە ھۆى دنیاوہ شانازی نەكا بەسەر خەلكداو خۆى بە گەرەتر نەزانی لە خەلك؛ چونكە ئەم خۆ بە گەرەزانینە گوناھى گەرەیە. واجیبە ئینسان پەند و عیبرەت لە مەخلوقات و پروداوھكانى جیھان وەربرى، واتە كاتى كە ئینسانىكى بەدكردارى دى تووشى دەردى ھات ئەوہ بكا بە سەرمەشق بۆ خۆى و پارىز بكا لەو جۆرە تاوانبارییە. واجیبە ئینسان بىر بكا تەوہ لە نیشانە و ئاسارى دەستەلات و توانای خواى گەرە كە چۆن ئاسمان و مانگ و پۆژ و ئەستىرەكانى دروست كەردوہ كە ھەر كام لەوانە لەسەر خەتىكى تايبەتى ھاتوچۆ دەكا و دەسووپتەوہ، چۆن ئەم زەوى و كەژ و كۆسار و گيا و دار و درەختەى دروست كەردوہ، چۆن ئەم دەريا گەرە گەرەنەى لەگەل عەرزى پىك خستوہ كە پىن لە گيانلەبەرى جۆراوچۆر، ھەتا دلى پووناك بىتەوہ، بەمە كە ئەم جیھانە جوانە رازاوہیە پەروردگارپكى خاوەن زانست و توانای ھەيە، خواستى لەسەر ھەر شتى ھەبى دەبى و خواستى لەسەرى نەبوو نابى. لەم بابەتەوہ پىواپەت كراوہ كە بىركردنەوہى سەعاتى لە عىبادەتى سالى گەرەترەو، لە پىواپەتپكى تردا لە عىبادەتى شەست سالى چاترە. زاناکانى ئاین فەرموویانە تاوان دوو جۆرە بچووك و گەرە؛ تاوانە گەرەكان وەكو كوفر، پەنا بە خوا، وە پىواوكوشتن و زىناكردن و دەسبەردن بۆ مالى يان نامووسى خەلك، وە شەراب خواردن، وە فیتنەو ئازاوہ دروستكردن لە بەینى خەلكدا، وە تىكدانى تاوبەینى ھەموو موسلمانى ھەموو ئەوانە تەرك بكا؛ واتە ھەر كەسى گوناھپكى گەرە بكاو زوو تەوہى لى نەكا ئەوہ وەك ئەوہیە چەند گوناھپكى كەردبى، يەكەم ئەو گوناھى كەردوہ، دووہم لى پەشیمان نەبووہتەوہو، ھەتا پەشیمان بوونەوہكەى دواپخا گوناھكە لەسەرى گەرەتر دەبى.

ھەروھە واجیبە لەسەر ھەموو موسلمانى، وەك جەلالەدینى سیوتى فەرموویەتى، پارىزگارى تەندروستى خۆى بكا، واتە بە قەدەر حال پىويستە بزانی چ خواردەمەنىيەك قازانجى ھەيە و كامەیان زىانى ھەيە، پاش ئەوہ كە ئەمەى زانى لە ھەرچى خراپە خۆى بپارىزى، وەك واجیبە دلى خۆى بپارىزى لە نەخۆشىی نەفسى.

واجیبە ئاگادار بى لە نەخۆشىی رىپاكردن و كینەپراگرتن لە دلداو لەخۆبایى بوون و پارەپىسى و پزىدى و پىسكەيى و خۆزل كەردن بە سەر خەلكداو بە سووكى تەماشاكردنى

خه لکی و، جاسوسییهت کردن له سهر خه لک واته گه پان به دواى دوزینه وهى عهیب و خهوشى خه لکداو وینهى ئەمانهش. ههروهها واجیبه له سهر ئینسانی بالعى عاقل که له نهفهقهى خوئى و خیزانیدا وهکو ژن و مندالى قسوور نهکاو، به قهدهر دهسته لاتی خوئى مهسره فیان بو بکات و کهموکورکردنى گوزهران له سهر خوئى و خیزانى حهرامه، به لئى ئەگه ر بو نهفسى خوئى له بهر ریازهتى نهفس و به شيوهى زوهدو ته رکی دنيا گوزهرانى خوئى کهم بکاته وه ئەوه قهه ناکا.

واجیبه له سهر ئینسان ئەگه ر گیانله به ریکی له به رده ستدا بوو، مهسره فی خواردن و ئاو و هه رچی پیویسته بوئى بکا یا بیفرۆشى، ههروهها ئەگه ر داماوئى هات بو لای ئینسان واجیبه به قهدهر حال و توانا مهسره فی بو بکاو لهو هیلاکه ته رزگارى بکا. هه ر وهکو واجیبه له سهر موسلمان به قهدهر حال و دهسته لات مال صهرف بکات له پیناوى هه ر واجیبه یکی ئیسلامیدا که پرووده دا وهکو له نامه پیشووهکاندا باسمان کردن.

بو نمونه: نوئیزی جهماعهت له دیهات و شار و گه ره دیبه کاندا فه رزی کیفایهیه، دیاره ههتا مال سهر ف نه کرئى بو مزگهوت و پیویستییهکانى مزگهوت ئەم جهماعهته جیبه جئى ناکرئى، جا لیردها ههروهکو جهماعهته که فه رزی کیفایهیه، سهر فی مالیش بو دروستکردنى مزگهوت و کرپنى رایهخ و بهر مال و چرا و سووته مهنى و پیویستییهکانى تریش بو مزگهوت وهك ئاو و ئاوده سخانه، ههروهها سهر فی مال بو راگرتنى کهسى که خزمهتى مزگهوت که بکا، یا بو ئەو کهسهى که رئى و شوئینى بیروباوه رى ئیسلامى و ئە حکامى نوئیز و رۆزوو هه ج و زهکات و ئە حکامهکانى تر به موسلمانان فیربکا، فه رزی کیفایهیه. ئەم جو ره کهسه ئە مرۆ پیى ده لئین ئیمامى دئى یا ئیمامى مزگهوت که ئادابى ئاین به بیئى ئەو جو ره کهسانه جیبه جئى ناکرئین، ههروهها سهر فکردنى مال له پیناوى هه ج و عومره داو، سهر فی مال له پیناوى به خیوکردنى هه تیوى بئى حال مالداو، بو کفن و دفن کردنى مردووى بئى کهس واجیبه.

بهخت کردنى مال و تیکۆشان بو چارکردنى تاوانى تاوانباران، به هه ر شیوهیه که ئاسان بئى، واجیبه، ئیتر چ به ئامۆژگارى و چ به په نابردنه لای فه رمانه وهى رۆژ بئى. ئامۆژگارى کردنى موسلمانان واجیبه بو لابر دنى شه رابخانه و فه سادخانه کان که هه موو وهکو داوى شهیتانن و بو گیرۆده کردنى موسلمانان ئاماده کراون، ده بیئى ئە وهش بزانی که ههروهکو چارکردنى ئەم جو ره شتانه واجیبه، ئە وهش واجیبه که چارکردنه که

به شیوهیهك بی، فیتنه و ئاشووبی لی پهدا نه بی، ههتا نه بیته چاری زیان به زیانیکی گه وره تر. ئه وهش بزانه که سهر فکردنی مال له ریگه ی چاری تاواندا به قهدهر سی حه جی مالی خودای گه وره پاداشی هه یه.

ههروه ها واجیبه سهر فی مال بو دفع و لابر دنی ئه و که سانه ی ده یانه وی به زور مالی موسلمانان داگیر بکه ن و ده ستریزی بکه نه سهر که رامهت و شه رافه تیان. ئه وانه ی ری له خه لک و له کاروان ده گرن و پووتیان ده که نه وه واجیبه به هه موو جو ری لابری ن و دفع بکری ن چ به ئاموژگاری یا به هیزی فه رماندار، به تایبه تی ئه م ئینسانه خراپانه که زور و هیزیان په یدا کرد دنیا ویران ده که ن، که وایی چارکردن و به رگریکردنیان واجیبه. ئه وه ی له بابه تی واجبات که وه ته وه بیرم، نووسیم، جا هه رکه س بیجگه له مانه واجییکی تر ده زانی با بیخاته سهر ئه مانه، خوا پاداشی چاکی بداته وه. والسلام علی من اتبع الهدی.

نامھی بیست و چوارہم

باسی حجہ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وحده، والصلاة والسلام على من لا نبي بعده، وعلى آله وصحبه واتباعه
باحسان الى يوم الدين

براکانم! فرمودہی پیغمبرہ ہر کہسی توانای حجکردنی بوو بهجی نہینا، ئوہ
کہ مرد دہیوئی وکو جوولہکہ یا وکو گاور بمری، با بمری. ئیمامی عومر، خوی لی
رازی بی، له سہردہمی جیگہنشینی خویدا ویستی مہمور بنیری بو ولاتہکانی ئیسلام
تا ہرکہسی کہ حجی لہسہر واجیبہ و بہ ئارہزوو حجہکہی نہکردووہ سہرانہی
جوولہکہی لی بستیری، واتہ وکو جوولہکہ موعامہلہی لہگہلدا بکن، بہلام
ئہسحابہکان مہنعیان کرد و، ئویش وازی لہوہ ہینا.

براکانم! بزائن ئہم واجیبہ کہ ناوی حجہ چہند روکن و شہرت و واجیب و
موحہرہمات و (فدیہ) واتہ: کہفارت بہ حیوان سہرپرین و چہند سوننہتی ہہیہ کہ من
بہریز بوٹان باس دہکہم تا سوودی لی وہریگرن و حج و عومرہکہتان بہتال نہبی،
چونکہ ئہگہر حاجی لہپیش وادہی حجکردندا ئہوانہ نہزانی کاتی کہ بہو شوینہ پیروزہ
گہیشت سہرگہردان دہبی، مہگہر یہکی لہگہل حججی زانادا برواو حج فیر بی.

براکانم! شہرتی دروست بوونی موئلہقی حج و عومرہ ئیسلامیہتہ، واتہ کہسی
موسلمان نہبی حجی دروست نییہ.

شہرتی ئوہوش کہ ئینسان ئادابی حج بہجی بینی پینج شتہ، ئیسلامیہت، تہمیز،
ہاتنی وخت، زانینی ئادابہکانی حج، زانینی چونییہتی کردنی. جا ئہگہر ئینسانیکی
نابالغ و خاوہن تہمیز ئہو شہرتانہی تیدا بیٹہ جی و حج بکا ئوہ حجہکہی دروستہ،
بہلام کاتی کہ بالغ بوو حجی لہسہر واجیب بوو پیویستہ حجہکہی بکاتہوہ.

شہرتی بہجیہینانی حجی نہزری شہشہ: ئیسلام، بلووغ، عہقل، ہاتنی وخت،

زانینی چۆنیهتیى حەج، زانینی ئادابى حەج.

شەرتى بەجێھێنانى حەجى واجيب، كە پوكنىكە لە پېنج پوكنى ئىسلام، حەوتن: ئىسلام، بلووغ، عەقل، ھاتنى وەخت، زانینی چۆنیهتیى حەج، زانینی ئادابى حەج، ئازادى واتە: بەندە نەبى، واتە ئەگەر بەندەيەك حەجىكى كرد و، پاش ئەو ئازادكرا ئەو و واجيبە لەسەرى حەجەكەى بكاتەو ئەگەر توانای ھەبوو.

شەرتى واجيب بوونى حەج پېنج شتە: ئىسلام، بلووغ، عەقل، ئازادى، ئىستیتاعە، واتە توانای كردنى حەج. ھەر ھەھا شەرتى ئىستیتاعەى نەفسى خۆى حەوت شتە: بوونى زاد، واتە گوزەرانى شەو و پوژ، تەنانەت زەرف و توشەبەرە بۆ ئەو ھى پىوستىيە بە قەدەر ئەو پوژانەى دەروا دیتەو بۆ شوینی خۆى و، پىوستە زياديش بى لە ژيوارى ئەوانەى كە ژيانيان لەسەرى واجيبە. دووھم: بوونى ولاخى سواری. سىيەم: ئەمینیى رېگەوبان. چوارەم: بوونى ھۆى ژيانى ولاخەكان لەو شوینانەدا كە بەعادەت مەنزلى تیدا دەگرن. ھەر ھەھا پىوستە لەو شوینانەدا حەمال و خاوەن ولاخ و غەیری ئەوانيش كە زەخیرەكەيان براهەو بە كړین و بە نرخى عادەتى دەستیان بكەوئ. پىنجەم: ئەو ھە كە بە بەرەو ھى واتە: ئىنسان لەو ماویدا بگاتە (مەككە) و ئەرزى (عەرەفات). شەشەم: توانای سواریبوونى بى، سواریبوونى كەشتى یا حەوانى سواری، ئەگەر لەوانە بوو كە لە كەژاوەدا بپروا بە سەر ولاخەو دەبى ئەو لاكەيشى ئىنسانى تىابى.. خو ئەگەر (مەضوب) بوو واتە لیکەوتوو شلەپەتەكە بوو مادام دارا بى، واجيبە نائیبى بگري بۆ خۆى كە بپروا حەجى بۆ بكات، بەلام مادام خۆى بتوانى حەج بكا ئەو دروست نییە جیگەدار بگري حەجى بۆ بكات. حەوتەم: ئەگەر ژن پوشت بۆ حەج پىوستە پیاویكى مەحرەمى دەسكەوئ كە لەگەلیدا بى، وەكو مێردى یا باوكى یا براى یا كورپى یا مامى یا خالى، ئەگەر چى لای ئىمامى شافىعى (رخ) بۆ ژن دروستە لەگەل كۆمەلە ژنىكى بە حورمەتدا بپروا بۆ حەجى واجيب. جا كاتى كە ئەم شەرتانە لە ئىنساندا ھاتنەدى، واجيبە ئىنسانەكە كردهو و پوكنەكانى حەج فىر بى و بیانزانى. ئەنجا بزاند ئەركانى حەج شەشن، یەكەم نییەت، واتە بە دل قەست بكا و بلى واقەسدى حەج كردو ئىحرامم بەست بۆ حەج بۆ خودای گەرە. دووھم پراوەستان لە ئەرزى (عەرەفە)دا ئەگەر چى لە پاش زەوالى^(۱) پوژى نۆى مانگی قوربان بى، چونكە وادەى پراوەستانى عەرەفە پاش زەوالە، و ھەرچەند یەك دەقیقە پاش زەوال پراوەستى، ئیتر ھەتا شەبەقى پوژى جەژن، كە پوژى

(۱) زەوال: كاتى لادانى خۆر لە ناوھراستى ئاسمان.

دهیهمی قوربانە، ماوهی راپوهستانی عەرەفه دەمیڤی، بەلام یاسای حج وەهایە که پاش پوژاوابوونی پوژری عەرەفه هەموو حاجییەکان لە عەرەفهو دەپوژن بو ئەرزی (موزدەلیفە)، ئەگەر کەسی درەنگ بگا و شو لە عەرەفه راپوهستی ئهوش دروستە.

سییەم سوورپانەوهی دەوری کەعبیە. چوارەم سەعییە لە بەینی سەفا و مەرودا کە دوو شوینن لە نزیکی کەعبەدا. پینجەم تاشینی مووی سەر یا هەلپاچینی واتە کورتکردنەوهی مووی سەرە لە پاش (رەمی) واتە بەرد فری دان بو کۆگای (جمرة العقبە) لە پوژری جەژندا. سەرتاشین و کورتکردنەوهی موو لە ئەرزی (مینا) یا مەککەیی پیرۆز یا لە شوینییکی تردا لە ئەرزی حەرەم یا غەیری حەرەمدا دروستە، بەلام لە ئەرزی (مینا) دا خیری زووترەو، نابی لە سی موو کەمتر بتاشی یا هەلپاچی، ئەگەر لەو کەمتر بی بە سەرتاشین و کورتکردنەوهی مووی سەر حسیب ناکری. شەشەم تەرتیبە لە بەینی زۆری ئەم روکنانەدا، واتە: نییەتی ئیحرام لە پیش هەموو روکنەکاندا بی، راپوهستانی (عەرەفه) لە پیش تەوافی روکندا بی، تەوافی روکن لە پیش سەعیکردنی بەینی سەفا و مەرودا بی، بە مەرچی کە لە پاش (طواف القدوم) سەعی نەکردی، بەلام دروستە کە سەرتاشین بکەوێتە پاش تەوافی روکن و، پاش سەعی بەینی سەفا و مەرودا بی. دیارە ئەگەر یەکی لەم روکنانە تەرك بکری، یا بە ناپه‌وایی جیبەجی بکری ئەو حەجەکە بەتالە، بەتالی حەجیش دوو جوړە، یەکەم ئەوێه حەجەکەیی فەوتاو، ئەمەش وەکو تەرکی نییەتی ئیحرامەکەیی، یا نییەتی ئیحرام هینان لە پاش راپوهستانی عەرەفه، یاخو راپوهستانی عەرەفی لە کاتی خویدا لە دەس دەریچی، لەم حالانەدا حەجەکە لە گەردنی ئەم کەسەدا دەمیڤی و لەسەری واجیبە لە سالی ئایندەدا حەجەکە بکاتەو. خو ئەگەر حەجەکەیی بە جیماکردن بەتال بوویەو، ئەوا لەگەڵ ئەویدا کە واجیبە لە سالی داها توو حەجەکەیی قەزا بکاتەو دەبی فیدیەکەشی بدات وەکو باسی دەکەین. خو ئەگەر ولاتەکەیی دوور بوو لە (مەککە) ی پیرۆزو لە توانیدا نەبوو سالی داها توو بیتهو بو (مەککە) ئەو واجیبە هەر لە شاری مەککە دا بنیشی تا سالی داها توو حەجەکەیی قەزا دەکاتەو.

دووهم جوړی بەتال بوونەوهی حج ئەوێه کە حەجەکەیی نا قیس بی، بو نمونە تەرکی (طواف الافاضە) یا سەعی بەینی سەفا و مەرودا کردی، یا تەرکی سەرتاشین یا هەلپاچین، یا تەرکی تەرتیبی کردی لە بەینی زۆری روکنەکاندا، لە هەموو ئەم شیوانەدا واجیبە لەسەری ئەو روکنەیی تەرکی کردوو بیکاتەو، و ئەگەر سی روکنی

تەرك كوردبوو با ھەر لە ئىحرامدا بىمىنئەتە ھەتا ئەو ھى كە تەركى كوردوو دەيكاتەو. مادام لە ئىحرامدا بىمىنئەتەو، كاتى كوردنەوھىيان فراوانەو، ھەر كاتى بى دروستە.

ئەركانى عومرە پىنج شتە، يەكەم عومرە واتە ئىحرام بەستن بە نىيەتى عومرە، دووھم تەوافى كەعبەى پىرۆز، سىيەم سەئىبەى بەينى سەفا و مەرە، چوارەم سەرتاشىن يا كورتكردنەوھى وەكو لە پىشەوھە باسما كورد. پىنجەم تەرتىب. يەكئ لەم روكنانە كە تەوافە حەوت واجىبى ھەيە: پاكيى لەش و پۇشاك لە بى دەستنوئىزى و لەش پىسى و لە ھەر پىسىيەك كە عەفووى لى نەدرا بى، ھەر وھە پىوئىستە تەماشى بەرپى خوى بكا لە كاتى ھاتوچۇدا نەوھك پىس بى. خو ئەگەر لەبەر زورى قەرەبالغىي حاجىبەكان پىسى زور بوو، مادام بەعەمدى پى دانەنى بەسەرىدا عەفوو قەى ناكات بەومەر جەى پىسىيەكە تەپ نەبى، ئەگەر نا پىوئىستە گورج پى بشورى و بىتەوھە بو جىگەى تەواف، جا ئەگەر ئەمە بەينى زور نەبوو ئەوا لەسەر ئەو تەوافانەو كە كوردوويەتى تەوافەكانى تەواو بكا، ئەگەر نا پىوئىستە ھەر لە ئەوئەوھە دەست بكاتەوھە بە تەواف و حەوت جارەكە بەجى بىنى.

يەكئ لە واجىبەكانى تەواف داپوشىنى عەورەتە، چ پىاو و چ ژن، واتە: ئەگەر بەقەدەر نىنوئى لە ئەندامى عەورەتى دەر كەوت، كە بو پىاو مابەينى ناوك و ئەژنۆيەتى و، بو ژن ھەموو لەشەئەى بىجگە دەم و چاو دوو دەستەكانى ھەتا مووچ، يا فۆتەى ئىحرامەكەى ئەوئەندە تەنك و ناسك بوو كە مەنعى بىننى عەورەتى نەدەكرد ئەوھە تەوافەكەى بەتالە.

لە واجىبەكانى تەوافە كە سەرەتاكەى لە بەرامبەرى (حجر الاسود) ھو دەست پى بكا بەجورى كە ھەموو ئەندامەكانى لای چەپى لەگەل ھەمووى (حجر الاسود) دا يا لەگەل ھەندىكىدا بەرامبەر بن و، لەو كاتەدا نىيەتى تەواف بەئىنى. بى گومان ئەم بەرامبەرىيە لەگەل (حجر الاسود) دا بەھوى قەرەبالغىيەوھە زور گرانە و پىوئىستى بە ھەول و تىكووشان ھەيەو، دەبى حەوت جار بەتەواوى تەوافەكان بەجى بىنى، ئەگەر كەوتە گومانەوھە كە حەوت جار يا شەش جار تەوافى كوردووھە لای كەم حىب بكات و لەسەر ئەو كەمە تەوافەكەى تەواو بكا تا بەيەقىن ژمارەكەى تەواو بى، ھەر وھە پىوئىستە لەم تەوافانەدا لای چەپى خوى لە كەعبە لانەدا، ئەگەر لای دا پىوئىستە گورج بىتەوھە سەر بارى واجب و لای چەپى بكاتە لای كەعبە و تەوافەكەى بكا.

گەلى حاجى ئادابى تەواف نازانن پىوئىستە فىرى ببن تا حەجەكەيان دروست بى. ماچكردنى (حجر الاسود) لە قەرەبالغىدا گرانە باشتر ئەوھىە ھەر لە دوورەوھە بە پەنجە

ئیشارهی بۆ بکاو ئەنجا پەنجەکەیی خۆی ماچ بکات، کە ماچی کرد لەو کاتەدا هەنگاو دانەهێنێ، چونکە لەو حالەدا پرووی لە کەعبەییە نەک لای چەپی، واتە کە ماچی کرد پێویستە لای چەپی بکاتەو کەعبەو تەواف بکا.

ئاگادار بن لە کاتی تەوافدا بەسەر (شازروان)ی دیواری کەعبەدا نەپۆن و، چاکی فۆتەکانتان نەکەوێتە سەری، چونکە واجیبە ئێمە تەوافی مائی کەعبە بکەین، ئەو (شازروان)ە زیاده دیواریکی کورتە کە لە دیواری کەعبە دزراوەتەو، بە قەدەر دوو تا سێ بست بەرزو لکاو بە دیوارەکەو، دەبی تەوافە کەمان بە دەوری ئەویشدا بی. وە ئەگەر لە کاتی تەوافدا گەیشت بە ژنی، یا هیرشی حاجیبەکانی بەسەردا هات، ئەویش ویستی لە ژنەکە یا لەو هیرشە دوورکەوێتەو، ئەو ئەو چەند هەنگاوی بۆ حسیب ناکرێ بە تەواف چونکە بە نیازی تەواف هەنگاوی نەناو، بەلکو بەقەستی دوورکەوتنەو لە ژن یا لە قەرەبالغ بوو، لەو کاتەشدا لای چەپی لە کەعبە لای داو، کەوابی بە دوو سەبەب ئەو ئەندازە تەوافی بەتالە، یەکەم: لای چەپی روو لە کەعبە نەبوو، دووهم: هەنگاوی بە قەستی دوور کەوتنەو بوو لە ژنەکە یا لە قەرەبالغییەکە، نەک لەبەر تەواف.

هەر وەها ئەگەر پیسییەک لەبەر پێیدا بوو، ئەویش خۆی لەو شتە لاداو، بەهۆی ئەو خولانەو لای چەپی لە کەعبە تراز، یا هەر بۆ دوورکەوتنەو هەنگاوی نا ئەویش لە تەواف حسیب ناکرێ، جا ئەگەر لە شوینی لادانەکەییەو تەوافەکە تازە نەکاتەو ئەو تەوافی لەو ئەندازەدا بەتالە بەو دەلیلانەیی کە پێش نەختی باسماں کردن.

ئەو ژنانە کە تەواف دەکەن پارێزیان نییە کەوابی کاتی ژنی تەوافکەر دەستی کەوت لە پیاوی یا بە هۆیکە تر دەستنویژی شکا ئەگەر زۆری پی نەچوو ئەو لەو شوینەو کە تەوافەکەیی بەتال بوو دەس پی بکاتەو، ئەگەر نا هەر لەسەرەو دەس بکاتەو بە تەواف و بە تەواوی بیکا.

کە تەوافکەر گەیشتە (حجری اسماعیل) با نەپواتە ناو (حجر)ەو، چونکە (حجری اسماعیل) داخلی کەعبەییەو، لە کاتی تەعمیرکردنەو کەعبەدا حەججی کۆری یوسف لە خانووی کەعبەیی دەرکردو، هەندی دەلێن ئەندازەیی دوو گەزی لە کەعبەییە، جا کاتی لە دەوری (حجر)ەو تەوافی کرد با لای چەپی خۆی بکاتە لای (حجر)ەو وەک لە تەوافدا باسماں کرد. شایانی باسە دەبی لە هەر حەوت جاری تەوافەکەدا وەک باسماں کرد ئاگاداری مەرجهکانی دروست بوونی تەواف بی، ئیتر چ ئەو تەوافە تەوافی پوکن بی، یا

تەوافى قىدووم و گەيشتن بە مەككە، يا تەوافى وەداع و مائناوايى. ئەنجا پاش تەواف دوو پكات سوننەتى نوپىزى تەواف بەجى بىنى يا لە مەقامى ئىبراھىم يا لە نىكى كەبە لە ھەر شوپىنكىدا بى يا لە (مسجد الحرام)، بلى نىيەتمە دوو پكات سوننەتى نوپىزى تەواف دەكەم اللە اكبر.

واجىباتى روكنى سەعى بەينى سەفا و مەروە چوارن: يەكەم ئەوھىيە كە ئەم سەعىيە لە پاش تەوافى روكنى تەواو بى، ئەگەر لە پاش تەوافى قودووم سەعىيە نەكردبى، بەلام ئەگەر لە پاش تەوافى قودووم سەعىيە كردبى، ئىتر لە پاش تەوافى روكن سەعىكردن نە روكنەو نە شەرطە. دووم پىويستە ئەوھىيە سەعىيەكەى لە سەفاوہ بى بو مەروہ. كە لە سەفاوہ گەيشتە مەروہ، ئەمە جارئكە لە ھوت جارەكان و، كە لە مەروہوہ گەيشتەوہ بە سەفا دەبىتە دووجار، بەم جوړە روپشتن لە سەفاوہ بو مەروہ جارئك و گەرانەوہى لە مەروہوہ بو سەفا جارئكە، ھەتا ھەر ھوت جارەكە تەواو دەبن.

سپيەم پىويستە لەو شوپنەدا كە ديارى كراوہ بو ھاتوچو رابووورى، واتە لە ناوھراستى مەيدانەكەدا بى و بروا و بگەرپتەوہ، نەوہك لە (مسعى) دەرچى. چوارەم دەبى ھەموو ھەنگاوەكانى بە نىيەتى سەعى بى، ھەروەكو لە طەوافدا دەبى بە قەستى تەواف بى، وە بە ھەموو ئەو شوپنەدا ھاتوچو بكا ھەتا پەنجەكانى پى و پاژنەى بە ديارى تەرەفى سەفا و مەروہ بگا، تەنانەت ئەگەر بە سواری سەعى بكا پىويستە سمى ولاغەكەى بگات بە ديارى ھەردوولاكان ئەگىنا ئەو جارەى بو حسيب ناكرى، ئەم مەسەلە كەم كەس رەفتارى پى دەكا. ئەمە تا ئىستا واجىباتى دوو روكن لە شەش روكنەكانى ھەجىم بو باس كردن بە باشى وەريان بگرن، بەلام واجىباتى ھەج پىنجن. يەكەم ئەوھىيە كە ئىحرامى بەست بو ھەج يا بو عومرە با لە مىقاتى خوئەوہ بى و بەسەر مىقاتدا بەرەو مەككەى موكەرەمە لانەدا، ئىحرامى پاش لە مىقات لادان دروستە، بەلام ئەگەر نەگەرپتەوہ بو مىقات و لەوئوہ ئىحرام نەبەستى پىويستە ھەيوانى سەر بېرى بو فېدە كە وەكو ھەيوانى قوربانى بى. دووم واجىبى ھەج ئەوھىيە كە بەشى لە شەوى جەژن لە موزدەلەيفە بى، بەلام ئەم مانەوھىيە لە نىوہى دوومى شەودا بى، واتە مانەوھى لە نىوہى يەكەمى شەوھەدا كەفى نىيەو، مانەوھى لە ھەموو شەوھەدا سوننەتەو واجىب نىيە. سپيەم مانەوھى شەوھەكانى (ايام التشرىق) لە ئەرزى (مينا)دا، ئەگەرچى تەنيا دوو شەو بىت. چوارەم: رەمى جىمارە، واتە بەردفردان بو ئەو سى كوگايە كە ديارى كراون. پىنجەم واجىبى ھەج ئەوھىيە كە ھەرچى لەكاتى ئىحرامدا ھەرام بى نەيكات. لەمەوپاش،

ئەگەر خوا مەیلی لى بى، باسى ئەو شتانەتان بۇ دەكەم كە لە ئىحرامدا حەرمان.

تەوافى وەداغ لە واجىباتى حەج نىيە، بەلام لە واجىباتى وەداغە، واتە ئەگەر حاجى لە مەككە بىننیتەو ئەو تەوافى لەسەر نىيە، جا ئەگەر كەسى بە قەدەر مەسافەى قەسر لە مەككەى موکەرەمە دەرچوو یا گەرپايەو بۇ شويىنى خوى، ئەگەرچى مەسافەى قەسریش نەبى، پىويستە ئەم تەوافى وەداغە بکات، ئەگەر نەيكر فیدیەى لەسەر واجىب دەبى و پىويستە حەيوانىكى وەك حەيوانى قوربانى بۇ ھەزارانى حەرەم سەربىرپى.

شەرتەكانى دروست بوونى (رمى) بەردفردان، كە واجىبىكە لە واجىبەكانى حەج، ھەشتن، يەكەم تەرتیب واتە لەپیشدا بەرد فرى بدات بۇ كۆگای يەكەم، دواى ئەو بۇ كۆگای ناوەرپاست ئەنجا بۇ كۆگای (عقبە). جا ئەگەر لە رۆژى يەكەمدا رەمى نەكردو سبەينى ھات بۇ رەمى، ئەو پىويستە لە پيشدا رەمى رۆژى يەكەم قەزا بکاتەو ئەنجا رەمى رۆژى دووم بكا. شەرتى دووم ئەوئەيە كە حەوت بەرد لە وردە بەردى وا كە لە نوك گەرەتر بى فرى بدا بۇ ناو كۆگاكە. سببەم ئەوئەيە لەگەل قەسدا بى، واتە بە دل نيازى ئەوئەيە بى كە بەرد فرى دەدات. چوارەم دەبى ئەوئەيە فرى دەدا بەرد بى. پىنچەم فرىدەنەكە عادەتى بىت واتە: بۇ نمونە بە پى فرى نەدات. شەشەم ئەوئەيە بەردەكان يەكە يەكە فرى بدا. حەوتەم ئەوئەيە بە قەستى ئەو كۆگایە رەمى بكا بۇ ئەداى واجىب. ھەشتەم ئەوئەيە لە رۆژى يەكەمدا بۇ ھەرسى كۆگاكە بەرد فرى بدا ھەروا لە رۆژەكانى تریشدا. بەلام لە رۆژى جەژندا تەنبا بەرد بۇ ئەو كۆگایە فرى بدات كە ناوى (جمرة العقبە) يە ئەنجا پاش ئەو بەرد فرىدەنە سەرى بتاشى يا كورتى بکاتەو، بەم دوو كردهوئەيە (تحلل) يەكەمى بۇ جىبەجى دەبى و، بىجگە جىماع و عەقدى نىكاح ھەرچى لى حەرەم بوو بوى حەلال دەبى. جا پاش ئەوئەيە كە رۆژى يەكەم و دووم لە پاش رۆژى جەژن حاجىبەكان رەجمى ھەرسى كۆگاكەنيان كرد، زوربەيان دەگەرپنەو بۇ مەككەى موکەرەمە. ئەم گەرپانەو پى دەلین (نفرى اول) واتە دەرچوونى يەكەم لە خاكى مینا، وە ئەگەر لە رۆژى جەژندا نەچووبوون بۇ مەككە بۇ تەوافى كەعبە و سەعیى بەينى سەفا و مەرەو كە لە میناوە دەرچوون با برۆن تەوافى كەعبە و سەعیى بەينى سەفا و مەرەو بكن، بەلام زۆربەى حاجىبەكان ھەر لە رۆژى جەژندا تەوافى كەعبە و سەعیى بەينى سەفا و مەرەو دەكەن.

شەرتەكانى دەرچوونى يەكەم ھەشتن، يەكەم ئەوئەيە ئەو دەرچوونە لە رۆژى دوومى

(ايام التشریق)دا بى نەك لە پوژى يەكەمدا. دووھم ئەوھىيە ئەو دەرچوونە لە پاش زەوال بى، واتە پاش لادانى خور لە ناوھراستى ئاسمان. سىيەم ئەوھىيە كە رەمىيەكانى پوژى دووھى تەواو كىردى، جا پاش ئەو دەرچى. چوارەم ئەوھىيە كە لە دوو شەوى (ايام التشریق)دا لە مينا بووى، مەگەر بەھانەھىكى شەرىعى بى، كە بە ناچارى چووبى بۇ دەرھوى مينا. پىنچەم ئەوھىيە كە نىيەتى (نفر) دەرچوونى بى. شەشەم ئەوھىيە كە نىيەتى دەرچوونەكەى لەگەل دەرچوونەكەيدا ھاوشان و پىك بى. جا كە رەمىيە كۆگای (عقبە) تەواو كىرد با بگەرپتەوھە بۇ عەرزى ميناو لە ميناوھە دەرچى و بگەرپتەوھە بۇ مەككە. بەلام لەلاى كۆگای (عقبە)وھە بگەرپتەوھە بۇ مەككە؛ بەبى ئەوھى بروتەوھە بۇ مينا، ئەوھە دەرچوونەكەى دروست نىيە؛ چونكە كۆگای (عقبە) لە دەرى عەرزى ميناھە، پىويستە لە خاكى ميناوھە دەرچوونى يەكەم دەست پى بىرى. ھەندى حاجى ھەر لە پاش رەمىيە كۆگای (عقبە) لەويوھە دەرچوونەوھە بۇ مەككە، ئەم دەرچوونە دروست نىيە. ھوتەم ئەمەھىيە كە دەرچوونەكە لە پىش پوژ ئاوابوون بى و لە پاش زەوالى پوژى دووھى (ايام التشریق) بى. ھەشتەم ئەوھىيە كە قەصدى ھاتنەوھى ئەرزى مينا دەكا واتە: بلى ئەم شەوى سىيەمە دەگەرپتەوھە بۇ ميناو لە پاش ئەوھە لە مينا دەرچەم؛ چونكە ئەگەر ئەم قەستەھى ھەبوو و ھاتەوھە بۇ مينا پىويستە شو لە مينا بى و پوژى سىيەم ھەر سى كۆگاكە بەردباران بكا.

ئەو شتانەھى بەھوى ئىحرامەوھە ھەرام دەبن:

ئەو شتانەھى كە بەھوى ئىحرامەوھە لەسەر حاجى يا خاوەن عومرە ھەرام دەبن دە شتن، يەكەم: داپوشىنى لەش و سەر بە لىباس و كەوش لە پى كىردن، بەلى دروستە نەل يا شتى وەكو نەل لە پى بكا، چەتر يا سىبەرى كەزاوھ بەدا پوشىنى سەر حىب ناكى و زىانى نىيە. دووھم بۇن خۆشكىردنى لەش يا بەرگ و پۆشاك، بەلى لە پىش ئىحرام بەستن بۇن خۆشكىردنى لەش و چاوپشتن سوننەتە، يا ئەگەر شتىكى بۇن خۆش بخوا يا لە مەرەكەبى نووسىندا بۇنى خۆش بەكاربىنى ئەوھە زىانى نىيە. سىيەم چەوركىردنى مووى سەر و پىش و سىل و برۆيە، بەلام چەوركىردنى ئەندامەكانى ترى لەش زىانى نىيە. چوارەم لا بردنى مووى سەر و غەيرى سەر بە تاشىن و كورت كىردنەوھە و پىنەوھە. جا ئەگەر تا قە موويەك لا ببا ئەوھە ھەرامە و پىويستە (مد) قووت بدا بە ھەزارو، ئەگەر دوو موو لا ببا دوو (مد) ئەگەر سى موو بوو ئەوھە پىويستە ھەيوانى سەربىرى كە بۇ قوربانى بشى. پىنچەم برىنى نىنوكى پەنجەھى دەستى يا پى، جا بە برىنى يەك نىنو (مد) ئى

قووت و بە ھى دوو نینۆك دوو (مد) و بە برپىنى سى نینۆك ھەيوانىك واجيب دەبى. شەشەم مارەبرپنە لە ماوەى ئىحرامدا چ ژن بىنى يا ژن بدا بە شوو. ھەوتەم جىماعە، ھەرۋەھا موقەدىماتى جىماعىش ھەرامە بە شەرتى لەگەل ئارەزووى نەفسدا بى. ئىستىمنايش ھەرامە: واتە ئاۋھىنانەوھى خۆى. ھەشتەم راپوكردن و نىچىرگرتن و نىچىر كوشتن لە ھەرەمى مەككە يا لە غەيرى ھەرەمى مەككەدا، ھەرۋەھا خواردنى گوشتى نىچىرى ھەرەم يا غەيرى ھەرەم، با يەككىكى تىرىش ئەو نىچىرەى كوشتبى. نۆيەم: برپىنى دار و گىيائى ھەرەمى مەككەى موکەرپەمە يا ھەرەمى مەدىنەى مونەوەرە، جا ئەمە وەكو بۆ موحرىم بۆ غەيرى موحرىمىش ھەر ھەرامە. دەيەم ھەلکەندنى دار و گىيائى ھەرەمى مەككە و مەدىنە، ئەمەش وەكو بۆ موحرىم ھەرامە بۆ غەيرى موحرىمىش ھەرامە، بەلام دار و گىيائى مەدىنەى مونەوەرە فەيدىەى لەسەر نىيە. جا بە كردنى ھەريەك لەم دە کردەويە فەيدىە واجيب دەبى، بەلام عەقدى نىكاح تەنيا ھەرامە و فەيدىەى لەسەر نىيە.

بۆ خويىنى فەيدىە بىست و يەك سەبەب ھەيەو، ھەموو فەيدىەكان چوار جۆرن. يەكەم جۆر مورەتتەب و موقەددەرە، مورەتتەب واتە: ھەتا عاجز نەبى لە فەيدىەى يەكەم ناچى بۆ فەيدىەى دووھم. موقەددەرىش واتە: كە عاجز بووى لە دانى يەكەم شت، شەرع بەدەل و جىگەدارى بۆ دانائە، بۆ نمونە: ئەگەر نەتوانى ھەيوان سەربىرى شەرع دە رۆژ رۆژووى برپاردائە.

ھۆيەكانى ھەيوان سەربىرىن دە شتن، يەكەم (تمتع) يا (قران) لە ھەجدا. (تمتع) ئەويە كە لە مىقاتى ھەجدا ئىحرام دەبەستى بۆ عومرەو دەروا بۆ تەوافى كەعبەو سەعبى بەينى سەفاو مەرە دەكا، (تحلل) دەكا و بەرگ و پۆشاكى خۆى لەبەر دەكا، لە پاشاندا ھەر لە مەككەو ئىحرام دەبەستى بۆ ھەج و لەگەل حاجىيەكاندا ھەج دەكا. (قران) یش ئەويە كە لە مىقاتدا بە جارى ئىحرام دەبەستى بۆ ھەج و عومرە بەيەكەو و مەناسىكەكان تەواو دەكا، لەم دوو شىوھى (تمتع) و (قران)دا واجيبە ھەيوانىك سەربىرى كە بۆ قورىانى بەكاربى، بى گومان ئەم قىران و تەمەتتووعە بۆ خەلكى ھەرپەمە گرانە، چاك وايە بە شىوھى (افراد) ئىحرام بىبەستى، واتە: لە ئەوولەوھ ئىحرام بىبەستى بۆ ھەج و پاش ئەو ھەجەكەى تەواو كرد برپا لە نزيكترىن جىگەى ھەل ئىحرام بىبەستى بۆ عومرەو عومرەيشى بەجى بىنى.

يەككىكى تر لە ھۆيەكانى فەيدىە نەكردنى رەمىە، يا تەركى شەومانەوھ لە موزدەلەيفە، يا

تەركى شەومانەوۋە لە مینا، یا تەركى ئیحرام بەستەن لە میقاتدا، واتە میقات لابدائو ئەنجا ئیحرام بېستى، یاخۇ ھەجھەكەى فەوتابى بە ھۆى نەگەیشتن بە راوہستانى عەرەفەدا، یا تەركى تەوافى وەداع، یا موخالەفەى نەزر بكا، بۇ نموونە نەزرى كەردى لى سەر خۆى كە بە پىادە ھەج بكا كەچى بە سواری بپوا بۇ ھەج. لە ھەموو ئەم حالانەدا واجیبە ھەیوانىك سەر بېرى كە بۇ قوربانى بشى، ئەگەر ئەمەى نەتوانى با دە پۆژ بە پۆژو بى، سى پۆژ لە مەككەو ھەوت پۆژ كە گەراپەوۋە بۇ مال. ئەگەر لە پۆژانى ھەجدا مومكىن نەبوو ئەو سى پۆژ بە پۆژو بى با لەپاش (ایام التشریق) بە نییەتى قەزای ئەو پۆژانە بە پۆژو بى.

دووم جۆرى فیدىە لەگەل تەرتیب و تەعدیلداپە، مەعنای تەرتیب رابوورد، تەعدیلیش ئەوہیە كە لە كرىنى وشتى (بدنە) عاجز بوو، بۆى ھەل نەسوورپا، دەتوانى گایەك سەربېرى، ئەگەر ئەمەشى بۇنەكرا، ھەوت مەر سەربېرى، ئەگەر ئەمەشى بۇنەكرا، نرخی وشتى (بدنە) كە ھەرچەند بوو بیدا بە قووت وەكو گەنم و بیدا بە ھەژارانى ھەرەم. ئەم جۆرە فیدىە دوو سەبەبى ھەیە، یەكەم جىماع كە ھەج بەتال دەكاتەو، جا فیدىەكەى وەك باسما كەرد وشتىكى (بدنە) یە، ئەگەر وشتەر نەبوو گا، ئەگەر گا نەبوو ھەوت سەر مەر، ئەگەر ئەمەش نەبوو، نرخی وشتەر كە بدا بە قووت، ئەمەشى بۇنەكرا بەقەدەر ژمارەى (مدە) قووتەكان لەباتى ھەر موددى پۆژى بە پۆژو بى. دووم سەبەب (احصار)ە، واتە: مەنەكرى لە تەواوكردى ھەج لەم حالەدا پۆیستە (تحلل) بكا بە سەربېرى ھەیوانى واتە: مەرپى یا بزنى كە بۇ قوربانى بشى، ئەگەر ئەمەى بۇنەكرا نرخی مەرپەكە بكات بە قووت و لەباتى ھەر موددى پۆژى بە پۆژو بى.

سپپەم جۆرى فیدىە لەگەل تەخپىر و تەعدیلداپە، مەعنای تەعدیلما ن باس كەرد، تەخپىرىش ئەوہیە كە حاجیبەكە ئارەزووى خۆیەتى یا ھەیوانى سەربېرى یا باى نرخی ئەو ھەیوانە قووت بكرى و، لەباتى ھەر موددى پۆژى بە پۆژو بى، ئەمەش دوو سەبەبى ھەیە، راوكردن یان برین و ھەلكەندى درەخت و گىای ئەرزى ھەرەم.

بەشى چوارەم فیدىەى تەخپىر و تەقدیرە كە مەعنای ھەردووکیان رابردوون، ئەمەش لە حاجیبە ھەرەمەكانەوۋە پوودەدا، پۆیستە ئەم مەسەلە باش تى بگەن. جا ئەم خوین پۆژاندە ھەشت سەبەبى ھەیە: لاگردى موو، نینووك كەردن كە بەم دوو سەبەبە فیدىە واجب دەبى، لەبەر كەردنى بەرگ و پۆشاك، چەوركەردنى مووى سەر و پىش و سمل، خۇ بۇن خۇش كەردن، موقەددىماتى جىماع و جىماع كەردن، ديارە لە پاش جىماع كەردنى

جاری یه کهم که حهجه کهی پی فاسید ده بی، پیویسته حهجه کهی ته اوو بکا، جیماعی مابهینی ته حهللولی یه کهم و ته حهللولی دووهم.

شهرتی واجب بوونی فیدییه لهم ههشت ئه سبابه دا ئه وهیه که ئه و کهسه ئه مانه ده کا بزانی ئه مانه حهرامن و به عه مدی بیانکا، واته ئه گهر نهیده زانی که حهرامه یا له بیرری چوو و کردی ئه وه فیدییه واجب نابی مه گهر له لابرندی موو و نینوک کردندا که به هه موو حال فیدییه یان تیا واجیبه بهو شهرته که ئینسانیکی (ممیز) بی، سوود و زیانی خوئی بفا می، به لی ئه وه ننده ههیه ئه گهر ئه و کهسه ی که مووه کانی لا ده با له بهر عوزریک بی، بو نموونه له ترسی ئالووشی له شی یا له ترسی ئه سپی و رشک، یا ئه و کهسه ی که نینوکی ده کرد له بهر ئه وه ده یکرد که له شی برینداره و ئه گهر نینوکی ببی زامه کانی ده کولینیتته وه، ئه وه هه رچهند فیدییه یان تیا واجیبه به لام گونا هی ناگات. له هه ر یه که لهم ههشت ئه سبابانه دا حاجی ئاره زووی خو یه تی یا مه ری سهر بیری یا سی (صاع) (۱) قووت بدا به شه ش مسکین یه کی نیو (صاع)، یا سی پوژ پوژوو بگری. شایانی باسه به هیچ کام لهم شتانه که به هوی ئی حرامه وه حهرام ده بن، حه ج فاسید نابی به جیماع نه بی وه ک با سمان کرد.

سوننه ته کانی حه ج:

سوننه ته کانی حه ج زورن ئه گهر عه وام یا زانا ئه وانه نه کا، حهجه کهی به تال نابیتته وه، به لام هه ندی له وانه کردنیان ئاسانه، وه کو غوسله سوننه ته کان. ئه مانه وه کو زیکر و ویرده کان نین که فی ربوونیان گران بیت، چونکه ئه و ئه وردانه هه رچهند فی ریان ببن مه عنایان نازانن که وابی خو یان به وانه وه خه ریک نه کن، له باتی ئه وانه با هه ر بلین خوایا عه فووم بکه، خوایا حهجه کهم قبول بکه، خوایا خو م و ئیمانم سه لامهت بکه، خوایا ئه ولاده کانم سالح بکه، خوایا خو م و ئه ولادم داماو و موحتاج مه که، خوایا لهم به نده ی خو ته رازی به، خوایا به هه شتم پی ببه خشه و له دو زهخ بمپاریزه؛ ئه مانه ئاسان و به سوودن و له ناو ذیکره کاندای فی ری (لبیک لبیک) ببی و بیخوینی و، له ماوه ی ئی حرامدا (لبیک) خویندن سوننه ته هه تا ده گاته کاتی به رد فریدان بو کزگای (عقبه) له و کاته دا (الله اکبر) سوننه ته و، له گه ل هه ر به رد ی کدا که فری ده دا یه ک جار بلی (الله اکبر). ئه مه ش شیوه ی مه شرووعی ته لبیه کهیه: "لبیک اللهم لبیک لا شریک لک لبیک ان الحمد والنعمة والملك لک لا شریک لک" ئه م له فزانه سی جار بخوینیتته وه و له پاشاندا سه له وات له سه ر

(۱) صاع: نزیکه ی دوو کیلو و نیوه.

حهزرت بداو داوای پەزای خوا و بههشت بکاو له ئاگری دۆزهخ داوای پەنا بکاو.
له ماوهی ههجا له ده جیگه دا خوڤوردن سوننهته: له بهستنی ئیحرامدا، کاتی چوونه
ناو شاری مهککه، له کاتی راوهستانی عهرفه دا، له کاتی راوهستانی عهرفه دا، له کاتی
مانهوه له موزده لیه دا، ئهگەر بۆ چوونه عهرفه فات خۆی نه شوڤردبوو، ههروهها له سی
پۆزهی مینادا، نهك بۆ تهوافی روکن.

نووسینی ئەزکارم تەرك کرد، چونکه نامەیه بۆ خەلکی ههپهه نووسراوه، ئەزکار بۆ
خەلکی نه خوینه وار گرانه، بهلێ ئهگەر یهكێك له پێش ههجا فیریان ببی ئهوه زۆر باشه،
ههروهها ئهگەر بتوانی وینهی كهعبه یان بۆ بکیشی ههتا بزانی روکنه کانی چون رێ
کهوتوو، به خهیاڵ چهند جار تهوافی كهعبه بکا پێش ئهوهی برۆا بۆ ههجا.

له کاتیکدا که باران دهباری خۆیان نهخه نه ژیر (میزاب الرحمة) وه، چونکه لهسهروه
هیلا نهی کۆتره و پره له ریقنهی کۆترو ئاوی بارانه که پيس دهکات و که بی به سهریاندا
لهش و بهرگ و پۆشاکیان پيس دهکا و نوێژ و تهوافیان بهتال دهبیتهوه.

من وهختی لهو شوینه موباره که دا بووم لای والی جیدده شکاتم کرد و داوای ئهوهم کرد
ههندی لهووح بههستن به دهوری ئهو میزابه دا ههتا ئاوه که پيس نهبی و نوێژی موسلمانان
بهتال نهبیتهوه، ئهویش فهرمانی دا وای لی بکن، پاش هاتنه وهمان خه بهر هات که
چاکیان کردوو، جا ئهگەر ئهه خه بهر په راست بی و ئاوی پلووسکه که به پاکي بیته خوار،
باشه حاجی خۆی بداته بهر ئهه ئاوه که به پلووسکی (میزاب الرحمة) دا دیته خوارهوه.

براکانم! ئامۆژگاریتان دهکهم دهخيلتان بم له رێگه ی هیجازدا خۆتان له خواردنی
خواردمه نی ناموافیق بیاریزن، وهکو گوشتی وشتر. شهکر و جاتره و پیاز و سماق و
ترشی سماق، لهگه ل خۆتان بهرن، به تایبه تی ئهگەر سکه نهجه بین دهست بکهوی، هه موو
وهختی ئاوی سکه نهجه بین بخۆنه وه که به لهزه تر و سالمتره.

من که به کورتی ئهه رێ و شوینی ههجه م کۆکردوه ته وه سهید ئهحمه دی کورپی سهید
مه عرووفی نویدییم، ئهه نامه یهه بۆ براده رانی عهوامی خۆمان کۆکردوه ته وه،
ئهگه رنا زاناکان پیویستیان بهه جوړه کتیبانه نییه، من بۆیه ناوی خۆمم برد که
موسلمانان به دوعای خیر یادم بکن.

له نامه یه کی تر دا به زمانی عه ره بی باسی هه ندی لهو ئه زیه ت و ئازاره م نووسیوه که
له لایه ن کاربه دهستان و ئاو کیشان و خاوه ن وشترانی ولاته که وه به حاجیه کورده کان

دهگه‌یشت، هەر کەس ئەو نامەیه بخوینیتەوه قازانجی لی وەردهگری، واتە دەتوانی تا ئەندازەیهک ئاگای له خۆی بی و خۆی بپاریزی. له‌به‌رئەوه‌ی چاودی‌ری کورتی ئەم نامەیه‌م کرد، هەموو مەسەله‌کانی حەجم به‌یان نه‌کرد، لی‌م ببوورن، چونکه درێژه پێدان له‌گه‌ڵ کورتخوازی یه‌ک ناکه‌وی.

هذا آخر ما اردنا جمعه والله اسأل ان يعم للعاملين به نفعه آمين آمين يا مجيب
السائلين والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

نامەى بېستە و پېنجەم

نامەى مرققە (۱)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه الحماة لدين الله.

پاش ئەمانە براكانم! ئەم نامە پېرۆزانە كە من دەياننېرم بۆ خزمەتى ئۆيە و ئۆيەيان پى عاجز دەكەم و داوینگىرى ئۆيە دەبم، ھۆى ئەمەيە كە عەرزتان دەكەم: يەكەم ھەموو كەس پىي خۆشە ديارىيەكى زۆر بە نرخ بۆ براى گەورەى خۆى يا بۆ دۆستىكى راستەقىنەى بنىرى. من خۆم بە خزمەتكارى ئوممەتى حەزرتى باپىرم دەزانم (د.خ) و، زۆرم پى خۆشە ديارى بنىرم بۆتان و، ھەتا توانايشم بىي ئەم ديارىيانە ھەر دەنېرم بۆتان. دووھم: فەرموودەى پېرۆزى پىغەمبەرە (د.خ) "ما اهدى مسلم لاخته هدية افضل من كلمة يزيدة الله بها هدي او يردہ بها عن ردى" واتە: ھىچ موسلمانى ديارىيەكى نەناردووە بۆ براى خۆى باشتى بىي لە كەلىمەيەكى زانبارى و ژىرى بېتە ھۆى ئەوھى كە خوای گەورە بەھۆى ئەو كەلىمەوھ و شىارى و شارەزايى رېگای راستى زياد بكا ياخۆ لە گومراھى و لە ناوچوونى لايداو بىپارىزى.

تەماشە دەكەم ئۆيە بە ديارى دنيايى زۆر دلشاد دەبن و سوپاسگوزارى خاوەنەكەى دەبن، بەلام من كە ئەم ديارىيانەتان بۆ پەوانە دەكەم خۆم مەمنوون و دلشاد دەبم ئەگەر ئۆيە وەرى بگرن و بىخویننەوھ، يا كاتى كە خوینرايەوھ بۆتان بە دل گوپيان لى رابگرن و مەعناكەيان حالى ببن و پەفتارىيان پى بگن؛ چونكە ھەر يەكى لەم نامانەى من گەلى مەسەلەى ئاپىنى تىدايە.

لە فەرموودەى پېرۆزى پىغەمبەردا ھەيە كە فېربوونى يەك مەسەلەى ئاپىنى و فېركردنى بە خەلك ئەوھندەى ھەزار پكات نوژنى سوننەت پاداشى ھەيە؛ من لەبەر ئەمانە زۆر داوینتان دەگرم و دەخىلتان دەبم كە تالبى خویندەوھى عەرزەكانى من

(۱) واتە: نامەى ھەندى نەرمە ئامۆزگارى.

ببن؛ چونکه وهكو زاناکانی ئاین فەرموویانە ئەگەر كەسیكى زانا نەبى دین بە خەلك بلى ئەم كۆمەلە وهكو كویر دەمیننەوه نازانن روو له چ لایه بکەن. بەپى فەرموودەى پىغەمبەر ئەم نامانە كە دۆستى خۆتان بۆتان دەنیرى، نىعمەتى خوائ گەورەن كە بۆ ئیوهى دیارى كرددوون و قبوول كرددیان دەبیتە هۆى ئەوه كە خوا نىعمەتى زۆریان بۆ پەوانە بكات و قبوول دەبیتە هۆى رِق و نارەزایى خوا له ئیوه، جا برا خۆشەویستەكانم! هەر لەبەر پاراستنى خۆتان له نارەزایى خوا ئومیدەوارم لەم نامانەى من عاجز و دلپەرىشان نەبن، كە عاجز نەبن مۆژدەبى له ئیوه كە پشت بە خوا ئیمانان دامەزراوه؛ چونكە له حەدىسى پىغەمبەردا هەیه كەوا یەكى له گەورەترین ئەخلاقى موسلمان ئەوهیه كە له بیستنى خیرى ئاینى تیر نەبى.

براكان! له حەدىسى پیرۆزدا هەیه هەر كاتى كۆرپك دەست بکەن بە زىكرى خوا یا باسى خوائ گەوره بکەن له دەرووشتى ئەوانەوه فریشتەكان له دەوروبەرى ئەواندا چین لەسەر چین ریز دەبەستن و، هەموو ئەو فریشتانە دوعای خیر بۆ ئەهلى ئەو كۆرە دەكەن و خوائ گەوره دوعاكەیان قبوول دەكا و رەحمەت بە سەر ئەو كۆرەدا دەبارى. بەخ بەخ لەو كۆمەلە موسلمانە كە هوشیار و ئاگادار بن و له خوائ خویان غافل نەبن و فریشتەكان دوعایان بۆ بکەن و، رەحمەت ببارى بە سەریاندا، ئەمە چ حالیکى خۆشە و چ وهزعیكى پیرۆزه، پىوستە ئینسان شوكرى خوائ لەسەر بكا كە بەرامبەر بە ئەهلى زىكر و یادی خوا ئەم جۆره رەحمەتەى هەیه.

براكان! دەخيلتان بم هەموو شەوى هەشت نۆ دەقیقەیهك گوى رابگرن بۆ نامەى ئەم براتانە كە ئیوهى خۆش دەوى و قازانجى دین و دنیا بۆ ئیوه له خوائ گەوره داوا دەكا. ئیوه كە دەروون بۆ شوینی كۆمەلەى غافلان كە هەندى كتیبى وهكو شاهنامە دەخویننەوه پارەش دەدەن و وهختیشتان له كیس دەچى و هیچ سوودیشتان دەس ناکهوى، بەلام من هیچ له ئیوه ناوى ئەوهنەبى كە لەو نامانەى بۆتانیان دەنیرم سوود وەر بگرن، وه ئەگەر زۆر لەسەر ئەمە برۆم و پى لى داگرم سەرزەنشتم مەكەن؛ چونكە حەزرەت (د.خ) فەرموویەتى "علموا الناس سنتي وان كرهوا" واتە رەفتار و وتارى من بە موسلمانان رابگەیهنن هەرچەند ئەوان پىیان ناخۆش بى. من بەش بە حالى خۆم مەبەستم ئەوهیه كە بەرامبەر بەم زەحمەتە خوا رەحمم پى بكات و خۆشمى بوى، چونكە له حەدیثى قودسیدا هەیه "ما خلقت في السموات والارضين خلقا احب الي ممن ذكرني الناس" واتە: له عەرز و ئاسمانا مەخلووقیكم دروست نەكردووه. خۆشەویستتر بى لام لەو كەسەى كە

من بختاهو بیری خه لک، واته ئه وهنده باسی من بکات که خه لکی بکه ونه زیکر و یادی من. جا له م حه دیسی قودسییه وه هر وه کو قدر و قیمه تی یادی خوای گه وره دهر ده که وی هه روه ها موسیبه تی له خوا غافل بوونیش دهر ده که وی، واته ئه وکه سه یش که خوی له خودا غافل بی و بشبی به هوی غافل بوونی خه لک ئه وه له لای خوا گه لی به چاره و ناشیرینه.

جا من له بهر ئه وه ئه م نامانه دهنیرم بو خزمه تی ئیوه که له خودا غافل نه بن و خواتان بکه ویته وه بیرو بیبه رستن، چونکه مادام نامه کانی منتان خوینده وه ئاگادار ده بن له سه ر ئادابی ئاینی خوتان و، ئه و ئادابه به ئه هل و خیزانی خوتان نیشان دهن، هه روه ها به دوستانی خوتانی ده لین.

ریوایه ت کراوه کاتی پیاوی و تاریکی ئاینی له لایه نی خوای گه وره وه به برای موسلمان خوی بگه یه نی ئه وه له هه ج و عه مره یه کی سونه ت و له عیباده تی سالی خیزی زوتره، به خ به خ له م به شه گه وره! فیکر دنی یه ک مه سه له ی ئاینی ته نانه ت به خیزانی خوت ئه وهنده پاداشی هه یه.

ریوایه ت کراوه دوو عه ره بی به دو هاتن بو خزمه تی هه زره تی (د.خ) مه دحی تایه فه یه کی عه ره بیان کرد که گه وره یان ئاموژگارییان ده کا و ئادابی ئاینیان پی ده لی، هۆزه که یشی هه موو گوپی بو پاده گرن و، فییری ئه و ئادابه ده بن، هه روه ها زه ممی تایه فه یه کی تری عه ره بیان کردو وتیان گه وره که یان گوئی به دین نادات و ئاموژگاری عه شره ته که ی ناکا و، ئه گه ر به هه لکه وت جارئ ئاموژگارییان بکا ئه وان گوپی بو راناکرن، کاتی هه زره ت (د.خ) ئه م باسه ی له وان بیست فه رموی: یا ده بی ئه م کو مه له بی موبالات به دینه ده سته به رداری ئه م ببین و پروبکه نه دین و گه وره که یان ئاموژگارییان بکا و عه شره ته که ی گوپی بو راناکرن، یا ده بی خوای گه وره زو به زو سزایان بو بنیری و توله یان لی بسینی.

براکانم! به سایه ی پیروزیی پایه ی هه زره تی محه مه دی مسته فاوه (د.خ) خوای گه وره (مسخ) واته شیوه گوړان، (خسف) واته: عه رز روچوون و (صاعقه) واته هه وره تریشقه ی، که هوی ئازاردانی ئوممه ته پیشووه کان بوون، له سه ر ئه م ئوممه ته لابر دووه و، هه ر عه زابی که موسته حه ق بن دوا ی خسته وه بوین، بو روژی قیامه ت، به لام گه لی سزای تری داوه به سه ریاندا وه کو هه لگرتنی به ره که ت له سه ر عه رزو کور تکردنی عومریان و، به

سته می زۆرداران سزایان دهدا. ههروهها فیتنهو ئاشووب و کوشتنی بی سهبه ب لهناو خه لکدا پهیدا بووهو، بیجگه له شارهکان خه لکی دیهات له دهست پیاو خراپ په ریشان بوون. وهکو زانیومانه له وهرزی به هارهوه ههتا پایز له ناحیهی سوورداش په نجا کهس له موسلمانان کوژراون به بی ئه وهی که هویه کی شرعی هه بی بو ئه و کوشتنانه، ئەم رپوداوانه هه مووی له بهر ناپاکی مه خلوقه وه، له بهر ئه وهیه پشتیان له ئاین کردووه و فرمانی خوی گه وره یان خستووته پشتگوئی. جا من له بهر ئه وه داوینگیری ئیوه ده بم و، تا ئیستا هفتاوه شت نامه م بو نووسیون که لای که می هه موو شه ویکی جومعه ئەم ر بکه ن، په کی که له و نامانه بخوینریته وه گوئی لی رابگرن، به لکو ئه و که سه که ئادابی ئاین نازانی فییری بی و، ئه و که سه هیش دهیزانی بیربکاته وه، هه مووتان به یارمه تی په کاری بکه ن که مه خلوق له کاری ناشه رعی لابه دن و له خودا بترسن و چاودیری ئه حکامی خوا بکه ن.

له هه دیسی پیروژدایه موسلمان وهکو ئه ندامه کانی له شن، ئینسان ئه گه ر ئه ندامیکی له شی ئیش بکات ئه ندامه کانی تری له شی ده س ده که ن به ئیش، موسلمانیش بو برای موسلمانی ده بی وابی، واته هه رکام له وان به ده ردی گیرۆده بوو، ئه وانی تر پیویسته دلگران ببن بو و ئه و گیرۆده بوونه به گیرۆده بوونی خویان حسیب که ن. به خوا قه سه م من هه میسه له بیری ئه وه دام بوچی بیرناکه نه وه له وه که غه یبه ت کردنی په کتری و غه ش کردن له مامه له داو گوینه دان به هه رام و هه لال و هه سوودی به په کتر بردن و، گوئی به کاروباری په کتری نه دان گوناھی گه وره ن و سزایان له دوایه، بیگومان خوی گه وره هه رچه ند مۆله تی ئینسان بدا تا ماوه په ک، به لام هه یچ شتی له ئاگاداری و زانستی ئه و ده رناچی و، هه رکاتی ئینسانی گرت توند ده یگری و هه قی به رو دوا ی لی ده سینئ.

له فه رمووده ی پیروژی پیغه مبه ره (د.خ) هه ر که س رۆژی لی بوویه وه و گوئی به کاروباری موسلمانان نه دا ئه وه له موسلمانان حسیب ناکرئ، بو نمونه: گوئی نه ده دا به دراوسی لیقه و ماوی، به دامای بی ده س و بی که س، به مال رپوخاو، یا مال سووتاو و قه رزار و هه تیوبارو نه خو ش و مردوو، به قه ده ر حال و به قه ده ر ده سته لات به مال، به ده ست، به زوبان، به حورمه ت و پایه ی ناو کۆمه ل به ده میانه وه نه بوو، ئه و که سه وه که ئه وه یه که موسلمان نه بی. به پیی شه ریعه تی ئیسلام گوئی نه دان به منال و به نه زان گوناھی گه وره یه و، واجیبه به هه ر وه سیله یه که بووه ئادابی ئاینیان تی بگه یهن.

براکان! ئەم جیهانە جیگەى کشتوکالى خیره بۆ پاشە رۆژى قیامت و، ھەموو زانیەك دەزانى مانەوى لە دنیادا ماوەیەكە و لە پاشا دەمرى و پرودەكاته بازارى حیسابى جیهانى قیامت، ھەموو كەس دەزانى كە لە دنیادا تا ئەندازەيەك تىكوۆشان پىويستە بۆ ژىوارىكى بەرز و بەنرخ، بەلام واجيبە ئەوەش بزانی كە سعادەت و پىروۆزى وا لە بەختيارى پايەدار و نەپراوەدا، ژيانى ئەم جیهانە لەبەرئەوى دەپرێتەو ھەر بەقەدەر پىويستى خۆى تىكوۆشانى دەوى، دنیايەك كە ھەر دنیاى پروت بى و لەگەل غافل بوون بى لە خودا بە قەدەر تۆزقالى نرخی نىيە، لە ھەدىسى پىغەمبەردا ھەيە ئەگەر ئەم دنیا بە قەدەر بالى مېشوولەيەك لای خودا قەدرى بووبووايە يەك قوم ئاوى لى نەدەدا بەو كافرانە، چونكە دوژمنى خوان.

براکانم! لەم فەرموودەو دەردەكەوى ئەوى لای خوا حورمەتى ھەبى ھەر ئايەنە و پىويستە ئاگادارى ئاينى خۆتان بن. تەكاكەرم بە من نەفەرەمۆن تۆ برۆ خەرىكى ئىشى خۆت بەو ئامۆژگارى خۆت بکە، چە لەقەيەكت بە ئىمەو ھەيە؟ چونكە بە فەرموودەى ھەزەت (د.خ) ئەم قسە لای خوا زۆر ناشيرىنە، ئەو ھەتا دەفەرەمۆى "ابغض الكلام الى الله ان يقول الرجل للرجل اتق الله، فيقول عليك بنفسك" واتە ناشيرىنترىن قسە لای خۆى گەورە ئەو ھەيە كە لە كاتىدا موسلمانى بە موسولمانىكى وت لە خوا بترسە، لە وەلامدا پىى بلى تۆ برۆ خەرىكى نەفسى خۆت بەو ھەقت بە سەر ئىمەو ھەبى.

ئىمەمانان، كە داوینگىرى ئىو دەبين، ئەگەر واز لە ئامۆژگارى كردن بىنين بە فەرموودەى قورئان گوناھبار دەبين و، دەبينە يارمەتیدەرتان لەسەر گوناھ، چۆن دەبى موسلمان موسلمانى ببينى كە چاوى نەبينى و نزيك بى بکەوئتە بىرىكەو ھەيا بکەوئتە ئاگرىكەو ھەبەردارى نەكاو رزگارى نەكا لە زيانى ئەو بىرو ئاگرە؟ ئىو ھەش كە لە دىن غافل بن و لە فەوتان و ھىلاكەت نزيك بن، لەسەر ئىمە واجيبە ئاگادارتان بکەين و رىگەى رزگارىتان نیشان بەدين و، كارى نەكەين كە لەسەر ئەو غەفلەتە دەوام بکەن. خۆى گەورە فەرموويەتى "وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ".

جالەبەر ئەمانە ئىمە ناچارىن دەبى بەقەدەر دەسلەلات ھەول بەدين بۆئەوى ئەھكامى ئاينتەن پى بگەيىنين و ئادابى ئاينتەن لى نەشارىنەو؛ خۆى گەورە ھەپەشەى كردووە لەو كەسانەى كە زانان و ئادابى ئاين دەزانن، بەلام لە خەلكى

دهشارنه‌وهو پېيان ناگه‌يه‌نن، فەرموويه‌تی: ئەوانه‌ خوا له‌عنه‌ت و نه‌فرينيان لى‌ ده‌كا، هەروها پېغه‌مبه‌ران و پياوچاكانى ئوممه‌تیش له‌عنه‌تيان لى‌ ده‌كەن.

له‌ حەديسى پيرۆزدا هەيه‌ ئەو كەسەى ئامۆزگارىي موسلمانان ده‌كا و ئەمر و نه‌هه‌يى خوايان پى‌ ده‌گه‌يه‌نى، ئەو كەسه‌ به‌رده‌وام له‌سەر زه‌ويدا خه‌ليفه‌ى خوايه‌ و خه‌ليفه‌ى پېغه‌مبه‌رى خواو خه‌ليفه‌ى قورئانه‌. له‌ فەرمووده‌ى پېغه‌مبه‌ردا هەيه‌ كه‌ دوو خه‌صله‌ت هەن له‌وانه‌ گه‌وره‌تر نييه‌، يه‌كه‌م باوه‌رپه‌ينان به‌ خوا، دووم قازانچ گه‌ياندن به‌به‌نده‌كانى خوا. براكانم قازانچى كه‌ به‌راستى به‌ قازانچ بناسرى ئاين فيرکردن و گه‌ياندى ئەحكامى خوايه‌. جا له‌به‌ر ئەمه‌يه‌ كه‌ به‌م نامانه‌ خزمه‌تى ئيوه‌ ده‌كه‌م، خوا ئەم خزمه‌تم به‌ ميه‌ره‌بانىي خوئى له‌ كيس نه‌داو لىمى قبول بكا.

براكان! من هه‌ژارم، موحتاجى ئيوهم، نابينن هەر سالى تا سى هه‌زار قران شتومه‌ك له‌ ئيوه‌ به‌ قهرز وه‌رده‌گرم، له‌ حەديسا ده‌فهرموى "جزاء الغني من الفقير النصيحة" واته‌ پاداشى ده‌وله‌مه‌ند له‌ لايه‌ن هه‌ژاره‌وه‌ دلسووزى و خي‌رخوازييه‌، من ناچارم ده‌بى پاداشى ئيوه‌ بده‌مه‌وه‌ به‌ ئامۆزگارى كردنتان و، پيوسته‌ ئيوه‌ش نه‌سيحه‌ته‌كانى من وه‌رگرن و نامه‌كانم بخويننه‌وه‌و، ئادابى ئاينيان لى‌ وه‌رگرن، جا كه‌ به‌ته‌واوى گوئيان پى‌ بدن له‌ دينى خوئان خه‌به‌ردار ده‌بن و، ده‌زانن چوئن يارمه‌تیی ئاين و ئەهلى ئاين بدن، دياره‌ له‌سەر وه‌عه‌دى قورئان و حەديس هه‌ركه‌سى يارمه‌تیی ئاين بدا خواى گه‌وره‌ يارمه‌تیی ده‌دا، وه‌كو فەرموويه‌تى "وَلْيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ" واته‌: به‌راستى خودا يارمه‌تیی ئەو كه‌سانه‌ ده‌دا كه‌ يارمه‌تیی ئاينى خوا ده‌دن، جا باسى ئەو كه‌سانه‌ى كر دووه‌ به‌م ئايه‌ته‌ "الذين ان مكناهم اقاموا الصلاة وامروا بالمعروف ونهوا عن المنكر" واته‌ ئەو كه‌سانه‌ كه‌ يارمه‌تیی خوا ده‌دن ئەوانه‌ن ئەگه‌ر ده‌ستمان پى‌ دان و له‌عه‌رزا دامانه‌زراندن نوئزه‌كانيان به‌ ساغى و په‌سايى ده‌كەن و، فه‌رمان ده‌دن به‌ په‌فتار و گوفتارى باش و مه‌نعى خه‌ك ده‌كەن له‌ په‌فتار و گوفتارى خراپ. چه‌ند خو‌شه‌ ئينسان يارمه‌تیی ئاينى ئيسلام بداو، خوايش به‌ ميه‌ره‌بانىي خوئى يارمه‌تیی ئەو بدا له‌سەر ناحه‌زانى ناحه‌ق كار، ئەمه‌ زور جيگه‌ى سوپاسى خوايه‌. براكانم! من ناچارم كه‌ داوئىن گيرتان بم، خوا فەرموويه‌تى پيوسته‌ هه‌ميشه‌ كو‌مه‌لى له‌م موسلمانانه‌ ئاماده‌ بن و موسلمانان بو‌ خير بانگ بکه‌ن؛ ئەمريان پى‌ بکه‌ن به‌ چاكه‌و نه‌هه‌يان لى‌ بکه‌ن له‌ خراپه‌. ده‌ليل زوره‌ له‌سەر ئەوه‌ى ئەم ئەمر به‌ چاكه‌و نه‌ه‌ي له‌ خراپه‌ واجيبه‌ له‌سەر ئيمه‌و لقيكه‌ له‌ دين؛ چونكه‌ له‌ حەديسا هەيه‌ كه‌ ئيمان لقي زوره‌ لاژووره‌كه‌ى كه‌ليمه‌ى ته‌وحيد "لا اله الا الله" و،

ئاخيرهكەي ئەوھىيە شتئى كە بېئى بە ھۆي ئازارى خەلك لەسەر رېگا لاي دەي، لە بەينى ئەم دوو لقەدا لقي تر زۆرەو، يەكئى لەو لقە گەورانە ئەمر بە چاگە و نەھى لە خراپەيە.

لە ھەدىسى شەرىفدا ھەيە، ھەزەرەتى مووسا (د.خ) ھەرزى خواي گەورەي کرد: خوايا كام بەندەت لا خۆشەويستتەرە؟ ھەرمووي ئەوھيان كاتئى بئى گوييى من بکرى، لەبەر خاترى دينى من، لە تاوانباران توورە بېئى.

براکانم! من دۆستى ئۆھم، دۆستى راست ئەوھىيە كە مەنعى دۆستى خۆي بكا لە خراپە؛ چونكە ھەرموودەي پيغەمبەرە "من احبك نھاك ومن ابغضك اغراك" واتە ئەوي تۆي خۆش بووي مەنعت دەكا لە خراپە و، ھەر كەس رقى لە تۆ بئى ھانت دەدا بۆ خراپە. براكانم! من لەبەر خوا دەمەوي كە ھەمووتان لە من بئزار بن، كەچى ھەموو كەس دەيەوي ھەموو كەسئى دۆستى بئى. ھەك تاقى كراوھتەو، ھەر كەس ئەمر بە چاگە و نەھى لە خراپە بكا دۆستى بۆ ناميئتەو، جا من قازانجى ئۆھم دەوي، ئيترقەي ناكا با زيان بە من بگا.

براکانم! ئەگەر ئۆھ لە ئادابى ئاينى خۆتان ئاگادار نەبن، زيان بە ئيمە دەگا؛ چونكە ھەر ئينسانئى بە تەواوي لە ئاينى خۆي ھالى نەبئى، ھيچ كەدەوھىيەكى وای لئى ناوھشيتەو كە سوودى ھەبئى، بەلام ئەگەر بەتەواوي لە ئادابى ئاينى خۆي گەيشت و لە سوودى خواپەرستى و زيانى گوناھ ھالى بوو، ئيتر ئەو ئاگاداريپە راي دەكيشئى بۆ خوداپەرستى و دوورى دەخاتەو لە گوناھ و، ھەر پاداشى چاگەيەك بەو كەسە بگا ئەوي رپى بەدييى كەدووەو پيشانى داوھ لەو پاداشەيدا ھاوبەش دەبئى، ديارە ئەگەر ئيمە بە تەواوي ئۆھ شارەزا نەكەين بۆ خيرو شەر بۆ تاعەت و مەعسيەت خۆمان زيانبار دەبين؛ چونكە كە ئۆھ نەخەينە خيروەو نە بۆ ئۆھو نە بۆ ئيمە خير پەيدا نابئى. بيگومان ئەو كەسەي بە باشى لە پاداشى خوداپەرستى بگا، ھەول دەدا بۆ خواپەرستى، ئەوي لە پاداشى گوناھ و سزاي رۆزى قيامەت ئاگادار بئى، گوناھ ناكات، خۆ ئەگەر بە ھەواي نەفسى بەدخوا تووشى گوناھ بوو ئەوا گورج لەو گوناھە پەشيمان دەبیتەو؛ كەوابئى ئاگاداريپە لە دين خيري زۆرە.

براکانم! گوناھکردن سەرەنجامى ناشيرينه، لە ھەدىسى پيرۆزدا ھەيە "جزاء المعصية ثلاث الوهن في الطاعة والضعف في المعيشة والتعسف في اللذة، قالوا وما التعسف في اللذة؟ قال لاينال شهوة الا ويأتيه ما ينغصها، او كما قال" واتە پاداش و تۆلەي گوناھکردن سئى شتە، يەكەم سستى لەش لە خوا پەرستيدا، واتە يەكئى گيرۆدەي گوناھ بوو دلئى رەش

دهبى و له نوور دوور دهكه و پته وه، جا كاتى دل بى نوور بوو، نه نامى له ش نهو گورج و گولبيهي نابى كه بكه و پته تاعه تكردى خوى گوره. دووم تهنگى گوزهران و كه ميبى رزق و پوزيبه. سيبه هم هر كاتى گه پشت به نارزووى خوى و شتيكى دلخوازي دهسكهوت به خوشي لى ناپوا و شتيكى نابارى لى پهيدا دهبى خوشييه كه لى تيك دها و له زهته كه دهكاته قوزه لقورت. سه بارهت به نه نامى گونا هكردن حه زهته عايشه (ر.خ) رپوايه تى كردوه كه روتى حه زهت (د.خ) له سه ر مينبه ر ناموزگارى خه لكى دهكرد، به پيچه وانهى عاده تى له وه پيشى كه له گه لى بابته وه قسه ي ده فرموو، نه مجاره هر ده فرموو: نهى نادميزاد پيوسته نه مر به چاكه و نه هى له خراپه بكن نه گه رنا خوى گوره زالمه كان به رده اته گيانتان و زولمتان لى دهكن و، پياوه چاكه كانتان دوعا دهكن و خوى گوره دوعا كه يان قبول ناكاه، له رپوايه تى ترده ده فرموو: نه گه رنا به نه گه تى نه مر نه كردن به چاكه و نه هى نه كردن له خراپه هر دوعايه كه نيوه ده يكن خوا قبولى ناكاه، داواى عه فوو دهكن خوا عه فوتان ناكاه، داواى سه ركه وتن به سه ر دوژمانتان دهكن خوا سه رتان ناخا. نه نجا حه زهته عايشه، خوى لى رازى بى، ده فرموو نه وه نده نه م كه ليمانى لا گرينگ بوو هه تا له مينبه ركه هاته خواره وه هر ده يوتنه وه دو باره ي ده كرده وه.

براكاهم! نه م به لايانه كه حه زهت (د.خ) باسى كردون هه موويان له ته ركى ناموزگاريه وه په يدا بوون، يا له گوى نه دان به ناموزگاريه وه، جا نيت به لا له مانه گه وره تر بو موسلمان مه گه ر نه وه بى كه به ته واوى له دين ده رچى: له به ر نه مه تكاتان لى ده كه م هه موو كاتى ريگه مان پى بدن تا ناموزگارىتان بكه ين بو نه وه ي كه هه ر دوولامان گونا هبار نه بين و، له روتى قيامه تدا گيروده ي سزا ده بين، چونكه به پي نايه تى قورئانى پيروز نه وه كه سانه ي بى دهنگ داده نيشن و مه نعى سته مكاران ناكه ن له زولم و بيدادى نه وانيش هاوبه شى سته مكاره كانن له گونا هدا. خوى گوره ده فرموو "وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً" پوخته ي مه عناكه ي نه وه يه: نه وه كه سانه ش كه گونا ه ناكه ن له به ر نه وه ي كه مه نعى گونا هبار ناكه ن و له گه ليدا هه لده ستن و داده نيشن و نان ده خون و موجامه له يان له گه ل دهكن، نه وانيش وه كو گونا هبار ه كان سزايان ده درى و له روتى قيامه تدا سزا ده درين، هه روه ها له دنيايشدا توشى نازار و زيان ده بن، كه وا بى پيوسته له سه رتان كه زورمان لى بكن هه تا نيمه نه م خزمه ته گوره به جى بينين و، له هه موو شه و روتى كدا، كه بيست و چوار سه عاته، سه عاتيك

دابنيڭ بۇ ئەم سوودە گەورە كە ئامۇڭگارىي ئىمەيە. ھەروھە لە ھەر ولاتىڭداو لە ھەر كاتىڭدا كۆمەلى موسلمانان كۆيبنەو ھەر زانايەك لەو شوينەدا ھەبى واجيبە داوينگىرى ئەو زانايە بىن كە ئامۇڭگارىيان بكا، جا ئەگەر زاناکان حازر نەبوون دەتوانن شكاتيان لى بكن لای خاوەن دەستەلات لە ولاتەكەدا ھەتا زاناکان ئامۇڭگارىتان بكن.

لە ھەدىسى پىرۆزدا ھەيە ئەگەر ئىمە ئەمر بە چاكە و نەھى لە خراپە نەكەين، لە رۆژى قىامەتدا موسولمانە نەخوينەوارەكان لای خوا شكاتمان لى دەكەن و دەلین: خوايا ئىمە نەزان و نەفام بووين و زاناکانى ئىمە فلان كەس و فیسار كەس مەنعیان نەدەكردين لە گوناھ ھەتا بە ھىلاكدا چووين.

لە ھەدىسى پىرۆزدا ھەيە «ان الرجل يتعلق بالرجل يوم القيامة وهو لا يعرفه فيقول مالك علي وما بيني وبينك معرفة» واتە: لە رۆژى قىامەتدا ھى وا ھەيە دەنووسى، بە يەكئىكەو ھەو لە كۆلى نابىتەو ھەو تا دەبباتە دۆزەخ ئەویش پى دەلى تۆ ھەقت چىيە بە سەر مەنەو، لە نۆوان مەن و تۇدا ھىچ ناسراوييەك نىيە! ئەویش لە وەلامدا دەلى: وەختى خۆى چاوت بە مەن كەوت لە گوناھدا بووم و مەنعت نەكردم، بەم جۆرە لە رۆژى قىامەتدا ھەردوو كيان سزا دەدرين، يەكئىكيان لەبەر تاوانبارى، ئەويشيان لەبەر ئەو كە مەنەى تاوانبارەكەى نەكردو ھەو، وەكو يەكئى بىھوئى ئىھانەى يەكئى بكا و بىخاتە ھەوزەو ھەكەكەش خۆى بنووسىنى بە بازووى ستەمكارەكەو ھەو لەگەل خۆيدا بىبا بۆ ناو ھەوزەكەو ھەردوولايان تەر بىن.

براكانم! ھەزەرەتى عومەرى كورپى خەتتاب، خواى لى پازى بى، فەرموويەتى ھەر كاتى براپەكئى ئاينى خۆتان چاوپى كەوت كەوتە تاوانىكەو ھەو ئىو ھەستى بكنەو ھەو ھىزى پى بەن و، لە خوا بپارپىنەو ھەو كە عەفووى بكاو تەوبەى لى قبوول بكا، ئىو ھەش زياتر دلى سارد مەكەنەو ھەو مەبن بە يارمەتيدەرى شەيتان لەسەر ئەو شەخسە لى قەوماو.

براكانم! سوئندتان دەدەم بە خوا لەسەر ئەو لۆمەم مەكەن كە زۆر داوينگىرى ئىو ھەبم و، داواتان لى دەكەم كە لە ھەموو شەو و رۆژىڭدا نىو سەعات گوى بەن بە نامەكانى مەن، بە خوا سوئندتان دەدەم ئەگەر مەن خۆم ئامادە نەبووم بۆ ئامۇڭگارىي ئىو، ھەرن زۆرم لى بكن و بە زۆر بمبەن بۆ لای خۆتان و ناچارم بكن ھەتا ئادابى نوئز و رۆژوو و ئەھكامەكانىترتان نیشان بەدەم.

له حەدیشدايە ئەو كەسانە كە دەستەلاتیان هەيە ئەمر بە چاكە و نەهي له خراپە بكەن و، بە بى عوزر تەركى دەكەن له پۆزى قيامەتدا كە له قەبر دىنە دەرەوە خوا شىوھيان دەكا بە شىوھى بەراز و مەيموون، جا ئەگەر ئارەزووتان هەيە له خەوى غافلئى ئاگادارتان بكەينەو پىگام بەن با هەموو شەويكى جومعەى موبارەك زەحمەتتان بەدەم و بىم بۆ خزمەتتان هەتا دەربارەى ئەحكامى ئاين ئامۆزگاريتان بكەم. من چاوەرپوانى وەلامى ئيوهم بە «بەلى» يا «نا». شەوى پايز و زستان دريژن و، ئيوه له خانووى خوتاندا شوينى چاكتان هەيە، جيگەى گەرم و پووناك و پۆشاك و پايەخ نەرم و چاك، ئيوه وەك ئەهلى لادى نەماون، كە له زستاندا كراسەكانيان لەبەر چلك پەش دەبن و، چۆخەى زىر لەبەر دەكەن و، خانووەكانيان پىر دەبن له دووكەلى دارى تەپو سميلى و پيشيان بە دووكەل زەرد دەبى و، چاويان بە هوى دووكەلەو ئەو دەكات وەك ئينسانى پۆلەمردوو، ئەگەر لەشيان پيس بى لەبەر ساردىي ئاوەكە ناتوانن لەش پيسى خويان دەرکەن، سا هەزار سوپاس و شوكرى خواتان لەسەرە، خانووى گەرم و خۆش، فەرش و بەرگ و پۆشاكى گەرم و نەرم، ئاوى خۆشۆردن و دەستنويزگرتن مولائيم و گەرمە و لەبەر دەستتاندا حازرە، تەنانەت دەتوانم بلىم پينەچىي ناوشار لە دەولەمەندى لادى گوزەرانى خۆشترە، لەگەل ئەمانەشدا هەموو گوى نادەنە خواپەرستى و مافەكانى خواتان فەرامۆش دەكەن و، واجبات بەدى ناهين و، خويشتان بە ئەهلى شوكر و سوپاسى خوا دەزانن. خوا دەفەرموى: "لئن شكرتم لأزيدنكم ولئن كفرتم إن عذابي لشديد". بەنا بەخوا له سزاي خواى گەورە، كە كەس ناتوانى خوى لەبەر بگرى.

براكان! تۆزى تەماشاي دەروپشتتان بكەن، گرانى و قاتى و لاتىي و لاتىي ئيزانتان نەبىستوو، كە ئەمسال له (ئارەلان) باب له ئەولاد و ئەولاد له بابى خوى نەپرسيو، ئەي له ئەوزاعى و لاتى (ئەنەدول) ئاگادار نين كە چۆن بوو و موسوولمانان لە و لاتەدا چۆن گيرۆدەى قاتى و گرانى بوون. ئيمە تا ئيستا لە ميبەرەبانىي خواو لە مەينەتانە پاريزراو بووين و ئەگەر تەماشاي واجباتى سەرشانمان بكەين و بەجيان بەين هەر پاريزراو دەبين.

براكانم! واجيبە لەسەرتان كە له خوا غافل نەبن و هەموو سبەينىيەك دە جار بلىن خوايا پەنا دەگرين بە تۆ لە شەيتان و لە شەرى نەفسى خومان و، لە قاتەسالى و تاعوون، جا ئەگەر هەموو ئەهلى شار لەسەر ئەمە دەوام بكەن، هيوام وايە كە بە دەردو بەلاى نابار گيرۆدە نەبن.

براکانم! ئەھلى بازار موحىاجن به نەزەرى مەرحەمەتى حەزەرەتى فەخرى عالەم
(د.خ). ھەر کاتى رۆيشتنە ناو بازارپەو دە جار بلىن (بسم اللە) خوايا لە تۆ داوادەکەم
خىرى ئەم بازارپەو ئەھلى بازار، پەنادەگرم به تۆ لە شەپى ئەم بازارپەو ئەھلى بازار،
پەنادەگرم به تۆ لە سویندى درۆ و لە مامەلەى زيان بەخش چ لە کپیندا و چ لە فروشتندا،
ھەر کاتیکیش لە بازار چوونە دەرەو ھەمىسان ئەم دوعایە بکەن ئینشاللا زيان ناکەن
و تووشى خىر و بەرەکەت دەبن.

پېرست

۵.....	وانه يهك بۇ رېفورم و لېبورده يى
۱۳.....	سهرتا
۱۶.....	نامه ي يهكهم - ئهمر به چاكه كردن و نهه ي كردن له خراپه
۴۴.....	نامه ي دووهم - نامه ي گوره ي بيروباوهر (عقائد)ه
۷۰.....	نامه ي سئيه م - باس ي واجيباته
۷۹.....	نامه ي چوارهم - نامه ي بچووكى بيروباوهر
۸۷.....	نامه ي پينجه م - نامه ي دهستنويز و خوشوردن و مهرج و پوكنى نويز
۱۰۶.....	نامه ي شهشهم - باس ي وهسوهسه يه
۱۱۴.....	نامه ي ههوتهم - باس ي خير و چاكه ي نويزه
۱۴۸.....	نامه ي ههشتم - باس ي نويزنه كردنه
۱۶۵.....	نامه ي نويه م - باس ي ئه و شتانه يه كه نويز به تال دهكهنه وه
۲۳۰.....	نامه ي دهيه م - باس ي سوننه تهكانى نويز دهكا
۲۵۷.....	نامه ي يازديه م - باس ي ويردهكانه
۲۸۱.....	نامه ي دوازديه م - باس ي نه كردنى نويزى جومعه و جماعته
۲۹۴.....	نامه ي سيازديه م - نامه ي عيبادته
۳۲۶.....	نامه ي چوارديه م - باس ي نويزى داماوى و موحتاجيه
۳۳۵.....	نامه ي پانزديه م - دوانامه ي باس ي نويزه
۳۴۳.....	نامه ي شانزديه م - وهلامى نامه ي بينباشى به غدا
۳۵۵.....	نامه ي ههقديه م - باس ي ئاين فيركردنى مناله
۳۷۴.....	نامه ي ههژديه م - بو عه شره تى جاف
۳۸۷.....	نامه ي نوزديه م - باس ي ئه حكامى مزگه وته
۴۰۱.....	نامه ي بيستم - باس ي رۆژووه

- نامهی بیست و یکم - باسی سرفیترهی رهمه‌زانه ۴۲۱
- نامهی بیست و دووم - باسی زهکاته ۴۲۸
- نامهی بیست و سییهم - باسی واجباته ۴۳۸
- نامهی بیست و چوارهم - باسی حهجه ۴۴۵
- نامهی بیست و پینجهم - نامهی مرققه ۴۵۸

